ஒற்றியூர் புராணம்

மூலமும் உரையும்

Y592
N34
62904

876
301·45

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டுவோர் அடியிற் கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதி, வி. பி. தபாலாகவும் அல்லது நேரிலும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நேட்டால், தென்னுப்பிரிக்கா, பேரிஸ், பினாங், சிங்கப்பூர், ஸிலோன், முதலிய தேசங்களில் உள்ளவர்கள், புத்தக விலை ரூ. 1-12-0 ரிஜிஸ்டர்ட் தபாற்கூலி வகை வரை 0-12-0 ஆக ரூ. 2-8-0 முன்பணமாக அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

அ. சுப்பிரமணிய நாயகர்,
“வன்னிகுல மித்திரன்” பத்திராதிபர்,
பெரம்பூர் பர்ராக்ஸ், சென்னை.

இராயபுரம், M. P. T. கன்டிராக்டர்
ஸ்ரீமான் மு. இராஜு நாயகர் அவர்கள்

செப்பனிடுவர் பெயர்
செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நாள்
ஏப்ரல் 1993
செப்பனிட்டு முடித்த நாள்
மே 1993
காப்பாளர் முத்திரை கையொப்பம்.
உதவியாளர் கையொப்பம்.
68904

கும்பகோணம், காலேஜ் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

திருப்புறம்பயம், ஸ்ரீமான்,

வை. சதாசிவ பண்டாரத்தார் அவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப் பாயிரம்.

OFFICE OF THE ...
11 SEP 193
MADRAS

திருவளர் கவின்செய் செஞ்சடைப் பரமனை
உடையனெனப் பரவும் மறையொரு நான்கும்
பரம்பொருள் இவனெனப் பண்புடன் வகுத்த
பொருளாளன் ஆகம முனிவனை
பாரதம் பகர்ந்த சீர்கெழு மறையோன்

தாரணி போற்றும் பராசரன் புதல்வன்
வியாதன் அருளிய பதினெண் புராணம்
சிவன் பரமென்னப் பகரும்
அவற்றுள்,
ஆதி கொண்டபல அரும்பெரும் புராணம்
உருத்திர வள்ளியர் திருத்தரு சரிதையைக்

கூறுமெனப் புகலும் ஆன்றோர்
அவ்வருஞ் சரிதையைச் செய்யிதி நோக்கி
உலகர் யாவரும் ஓதிட மாறு
இந்நகை பொருளும் செந்தமிழ்ப் பாக்களில்
வள்ளியர் புராண மெனும்பெயர் மன்னுற

இயற்றித் தந்தனன் அன்பான் பாவெனின்
சான்றோர் உண்டாகிடத் தோன்றி மேன்மையும்
பண்டையிற் பழுத்த தொன்மையன் அட்டவன்

பரசுபுகழ் மிக்கிய புகையம் பதியான்
வன்னி குலத்தினன் வண்டமிழ்ப் புலவன்
செசக்க புடவை பெறுமுதி செய்திடுவ
இத்தலப் புகழும் ரத்தின சபாபதி
நாயக னென்னும் நாமம் பெறு
அப்பெருந் தகைமைக் கரும்பெரு மகிழ்ச்சி
பல்வகை புகழ்விடு பாக்குடன் புரிந்தான்

இராய பரதீத இனிதுரைக்கும் இலக்காவான்
குமாரி பானக் குறிக்கோ ளுடையோன்
[illegible]
[illegible]
நாயக னென்னும் [illegible]

அவ்வருந் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
வன்னிகுல [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
நாயக னென்னும் [illegible].

[illegible] - ஸ்ரீமான்
ப. பா. இரத்தினசபாபதி நாயகர் அவர்கள்

முகவுரை.

கடல்புடை யுடுத்த தண்டமிழ் நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்து, நிலவுலகத்தை ஆட்சி புரிந்த மன்னவர் வரைத்துறை ஆயும் அறிவு, இன்பெருவத்தினையே எனது உள்ளத்தெழுந்தது. அவர்களை வாழ்வைப் பிறக்குரியனாகும், தந்தி தனக்கு இரண்டும் அளித்த சோழன், இருவர்தன் தன் குலத்திற்கு உரியானென்பதும் ஒராது, கன்றினைக் கொன்ற பிழைக்காயின் இழ மைந்தனை விட்ட மன்னவர்; மதிகுலத்தவர் இருபிரியாய் மனங்கொதித்த பெருஞ் சமரில், இருதிறத்தும் பரிவுகொண்டு, அமர் விலக்கும் வகை அதிசயமாய்ப் படைகளுக்கு உணவளித்தன் காத்த உதியன் சேரலாதன் எனும் செம்மைமிகு சேரர்; புற வொன்றின் பொருட்டுத் தன்னுடல் ஈந்த பிறை; இன்னபல அரசர்கள், கடமையிற் றிருத்தவண்ணம் எனது அகக் கண்ணிற்குக் காட்சியளித்தனர். அப் பெருந்தகை மன்னர்களது வரலாற்றில் உதித்த இட்சக் கதைக்காகா மக்களை, இன்று எனது புத்தகங்களாற் காண்கின்றேன்; என்னே யான் பெற்ற இன்பம்.

இன்பமும் துன்பமும் விரவியிருப்பது எப்போதும் இயல்பு; அதற்கு ஏற்பவாய், அந்தோ! காலவேற்றுமையால், கலியின் கொடுமையால், ஒற்றுமையற்று இவ்வுலகத்தைக் காத்துவந்த அருமன்னர் ஏகதிபர், ஆண்மையிழந்து, அறிவுகுன்றி, நடுநிலைமை பிறழ்ந்து, ஒழுக்கம் இழந்து, மதிப்புக் குறைந்து, தமது புகழ் சிதையும் மறந்து வாழுமந்த நோக்கினேன்; ஆ! அகம் பிளக்கிறது; கண்ணீர்

பெருகுகிறது; எழுதுகோலாய் நிற்கிறது; "முருகா! [illegible] வள்ளியிடம் அகப்பட்ட ஆண்டவனே! எனது குலமணிகளுக்கு, தமது முன்னோர் செய்த தெய்வ [illegible] இராகு பகவான் பிரார்த்தனை செய்வது எனது கடமை.

என்றால் [illegible] பல கிராமங்களுக்கும் சென்று, "எம் முன்னோர் [illegible] பிரபந்தங்களையும், [illegible] குறிப்புக்களையும், தெய்வ [illegible] கல்வெட்டுக்களையும், அதனால் செப்பேடு களில், சாசனங்களில், காப்பியங்களில் அவர்கள் [illegible] உணர்ந்தேன்! [illegible]

[illegible]

[illegible]

வள்ளியர் புராணம் ஓலைச்சுவடியில் இருப்பதாகத் தமது முன்னோர் கூறியதாகச் சொல்லி, முயன்று தேடி அதனை அச்சிட்டுக் கொடுக்குமாறும் பலமுறை என்னைக் கேட்பதுண்டு. அதனால் அந்த எண்ணம், எனது மனத்தில் வேரூன்றியது. எனினும் ஆயினும், அதை ஒரு காலத்து நிறைவேற்றுவது இயலாது என்பது ஆன்றோர் அநுபவம்: அதற்கேற்ப, எனது பிரசார காலத்தில் ஒரு நாள், யான் [illegible] வள்ளியர் புராணம் எழுதப்பட்டு அமைந்த ஏட்டுப்பிரதியொன்று கிடைக்கப்பெற்றேன். ஆம்; அக்கோலத்தில், யான் பெற்ற இன்பம் அளவிடற்கு இயலுமோ?

அங்ஙனம் கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதி [illegible] [illegible], இடையிடையே [illegible] அரிக்கப்பட்டு, சிதைந்து, பல இடங்களில் விடுபட்டு விளங்காமல் இருப்பதைக் கண்டேன். இதைச் சரிபார்க்க முயன்று திருத்தி அச்சுக்களிக்கவும் எண்ணவில்லை; இடையில் 75 ஆண்டுகட்கு முன் [illegible] அச்சிடப்பட்டிருந்த வள்ளி [illegible] என்னும் நூல் [illegible] ஒத்துமையிருப்பது கருதி மகிழ்ந்தேன்.

சென்னை இராயபுரவாசியும், பாவலர் காவலர் பலரும் உவக்க அவர்களுக்குப் பரிசில் வழங்கும் புலிக் [illegible], சிவத்திருப்பணி, சிவனடியார் திருப்பணி யாவிலும் [illegible] இராயபுரத்தில் [illegible] விநாயகர் [illegible] புதுக்கி, மக்கள் பலரும் சென்று [illegible] [illegible] அவர்களும், எமது குலமுன்னோர் [illegible] இளமை முதல் [illegible]

வருமாறு வள்ளல் ராஜவன்னிய ராஜஸ்ரீ மு. இராஜா நாயகர் அவர்களிடத்தில், ஒருநாள் யான் இவ் ஏட்டுப் பிரதி விஷயமாகக் கூறினேன். அவர்கள் எனக்குப் பெரிதும் ஊக்கம் அளித்து, ஒரு பெருந் தொகையையும் உதவி, இதனை அச்சிடுமாறு கூறினர். அவர்கள் அளித்த ஊக்கமும் உதவியுமே யான் இந்த நூலைப் பதிப்பிக்க இடந்தந்தது. யான் அவருக்கு உதவிக்கு ஈடாகச் செய்யக் கூடிய கைம்மாறு உண்டோ? இவர்களுக்கு என் [illegible] கடப்பாடுடையதாகும்.

[illegible] பருவத்துக் கிடைத்த [illegible] மாநில பிரசித்த புலவர் [illegible] இரத்தின [illegible] நாயகர்களிடம் ஏட்டுப்பிரதியையும், ஆசிரியர் தம் [illegible] [illegible] எழுதிக் கொடுத்தார். பிரசித்த புலவர் அவர்கள், ராஜவன்னிய ராஜஸ்ரீ மு. இராஜா நாயகர் அவர்களது [illegible] [illegible] அதற்கு [illegible] அவர்கள், தாம் [illegible] பல [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], தெய்வ வழிபாட்டிற்கு [illegible] தரும் [illegible] இராஜா நாயகர் அவர்களை [illegible] [illegible] [illegible] நாயகர் அவர் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஆசிரியர் [illegible] நோக்கி, [illegible] [illegible] [illegible] பாராட்டி [illegible] பாரம் [illegible] ஊக்கம் அளித்த

ரம், எழுதுதற்குப் பெயர் கேட்டவர்களில், எழுதுபவருக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்குக் காரணமாகவும் இருந்த ராஜவன்னிய ராஜஸ்ரீ மு. இராஜா நாயகர் அவர்களுக்கு, நன்றியுணர் முறையில், இந்நூல் உரிமைசெய்யப்படுகிறது.

பலகாலமாக மறைவாக இன்பெட்டகமாக இருந்த ராஜவன்னிய ராஜஸ்ரீ கா. ஆறுமுக நாயகர் அவர்களும் யானும் செய்த ஆராய்ச்சியின் பயனைக் கிடைத்த வன்னியர்கள் அரச சாதியினர் என்பதற்கு ஆதாரமான (அருணகிரிப்புராணத்திலிருந்த) சில சான்றுகளுடன், அது போது கிடைத்த பல சான்றுகளையும் ஒன்று சேர்த்து, வன்னிகுலாதித்தம் எனப்பெயரிட்டு, இந்நூலின் இறுதியில் சேர்த்துள்ளேன். [illegible] [illegible] பயனை நுகர்த்த [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], வன்னியர் புராணம் பூர்த்தி செய்விக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

இத்துணைச் சிறுகதை [illegible] பெற்ற தனியும், பாரம் [illegible], [illegible] வரும் பொழிப்புரையுடன் [illegible] சேர்த்து. [illegible] தெய்வமான ஸ்ரீ [illegible] [illegible] படமும், இந்நூலின் உரிமையாளர், எழுதி உதவியர் ஆகியோரின் படமும், புராணத்து இடையிடையே அவ்வவ் அற்புதப் படங்களையும் சேர்த்திருக்கின்றேன். 400 பக்கம் வரையுள்ள இந்நூல், அச்சேறுவதற்கு அதிக பொருட் செலவாகியிருந்தும், குறைந்த விலை [illegible] ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றேன்.

துரைமணிகள் ஆதரவு காட்டி இந்நூலைப் பெரிதும் பரவச் செய்வார்களாயின், அடுத்த பதிப்பில் இன்னும் பல திருத்தங்களுடன் இதனை பிரசுரிக்க எண்ணியிருக்கின்றேன். நான் அச்சேறுங் காலத்து முன்பணம் உதவிய நண்பர்கள் பெயரெல்லாம் அடுத்த பக்கத்தில் காண்க.

எமது குல பகவத்பக்தரான ஸ்ரீ குலசேகராழ்வார் பிரபந்தத்திற்கு பிரசங்க பூஷணம், பு. பா. இரத்தின சபாபதி நாயகர் அவர்கள் விருத்தியுரையெழுத, அல்லூர் வெங்கடாத்திரி மந்திர அமைச்சர் திருவாளர் அ. ப. கல்யாண நாயகர் காரணபூதராயிருந்ததுபோல, இப்புராணத்தை பிரசங்க பூஷணம் அவர்கள் பூர்த்தி செய்வதற்குக் காரண பூதரான ராஜமான்ய ராஜஸ்ரீ அ. இராஜா நாயகர் அவர்களுக்கும், முன்பணம் கொடுத்த பல துரைமணிகளுக்கும், அற்புதப் படங்களை அழகுற எழுதிய திருவாளர் T. சம்பந்த நாயகர் அவர்களுக்கும், குறிப்பிட்ட காலத்தில் எமது கருத்தின்படி அச்சிட்டுக் கொடுத்த பாரதி பிரஸ் சொந்தக்காரர் அவர்களுக்கும் எமது வணக்கம் உரியதாகுக.

நமது குலதெய்வத் திருவருளால் இந்நூல் வன்னிய உலகில் நிலவ அன்பர்கள் பிரார்த்தனை செய்வார்களாக.

இங்ஙனம்:
துரைமணிகளுக்குத் தொண்டு பூண்டொழுகும்

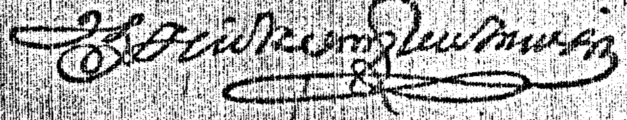

"வன்னிகுல மித்திரன்" பத்திராதிபர்,
பெரம்பூர் பாரக்ஸ், சென்னை. (16-8-34)

"வன்னிகுலமித்திரன்" பத்திராதிபர் ஸ்ரீமான்
ச. சுப்பிரமணிய நாயகர்

உ

உரிமையுரை.

"செங்கோலைத் தனிச்சார்ந்து வளம்பெருக்குஞ் சோழன்மையுடச்
செழியன், மேலாம்
வன்னியர்தங் குலத்துதித்த பெருஞ்செல்வன், மிகுகருணை
மனத்தன், மிக்க
மன்னரிய சிவதருமம் புரிகின்றான், அருமறைகள்
பலவுங் கண்டோன்,
மன்னினரை யுயர்புரியு முயர்குணங்கள் பலநிறைந்த
ராஜா மன்னன்" என்றும்,

"இருமையுமே பெருமைபெறு முடிவதனை நல்லாயு
முவந்து வைத்து
பெருகருணை முனைவராய் முதல்க்குடைய மெய்யருளோ
விளிந்தான் வன்னுளன்
திருவாகுக் குமரவேள் தாளிற் றிரு வையமதிக்கும்
திகழுஞ் சோலை
உருவாக்கி ராயபுரத் தனிராஜா நாயகனார்
நன்கு வாழி" என்றும்,

வித்துவ சிரேட்டர்களின் பாராட்டைப் பெற்றவரும், வன்னியர்
குலத்துச் செல்வச் சீமான்களுள் ஒருவரும், சிவம் பெற்றி,
விழா பெற்றி, அடியார் பெற்றி, அன்பும் தருமம்
சிந்தையும் அமைந்து விளங்குபவருமாகிய

ராஜவன்னிய ராஜஸ்ரீ

மு. இராஜா நாயகர் அவர்கள்

பேர்

வன்னிய உலகில் என்றும் விளங்க
இந்நூல் அவர்களுக்கு உரிமையாக்கப்பெற்றது.

வன்னியர் புராண சருக்க அட்டவணை.

தொடர்ச்சி எண்]	சருக்கங்களின் பெயர்.	[பக்க எண்
1	கடவுள் வாழ்த்து	1
2	பாயிரம்	18
3	திருத்தலச் சருக்கம்	30
4	சம்புமாமுனிவர் உற்பவச் சருக்கம்	59
5	தவநிலைச் சருக்கம்	88
6	அசுரோற்பத்திச் சருக்கம்	112
7	வாதாவி இல்வலன் சருக்கம்	131
8	உருத்திரவன்னிய மகாராஜன் திருவவதாரச் சருக்கம்	153
9	உருத்திரவன்னிய மகாராஜன் திருமணச் சருக்கம்...	169
10	நகர்செய் சருக்கம்	193
11	புதல்வர் வந்த சருக்கம்	199
12	தேவர்கள் முறையிடு சருக்கம்	203
13	உருத்திரவன்னியமகாராஜன் படையெழுச்சிசருக்கம்	209
14	வாதாவி மந்திராலோசனை சருக்கம்	218
15	வன்னியமன்னர் அணிவகுப்புச் சருக்கம் ...	230
16	முதற்போர்ச் சருக்கம்	239
17	இரண்டாம்போர்ச் சருக்கம்	250
18	மூன்றாம்போர்ச் சருக்கம்	256
19	நான்காம்போர்ச் சருக்கம்	261
20	ஐந்தாம்போர்ச் சருக்கம்	266
21	ஆறாம்போர்ச் சருக்கம்	269
22	ஏழாம்போர்ச் சருக்கம்	285
23	எட்டாம்போர்ச் சருக்கம்	291
24	ஒன்பதாம்போர்ச் சருக்கம்	293
25	பத்தாம்போர்ச் சருக்கம்	298
26	பதினொராம்போர்ச் சருக்கம்	299
27	பன்னிரண்டாம்போர்ச் சருக்கம்	304
28	விருதுபெற்ற பட்டச்சருக்கம்	318
29	வன்னியமன்னர் அரசாட்சி சருக்கம்	322
30	அருள்பெற்ற சருக்கம்	329

வன்னிகுலாதிக்க சிலாசாஸன அட்டவணை.

	பக்கம்.
காஞ்சி, கைலாசநாதர் கோயில் சாஸனம் ...	341
மகாபலிபுரம் சாஸனம்	346
கடம்பிராம செப்பேடு	347
விரிஞ்சிபுரம் பொய்கை, பெருமாள் ஆலயசாஸனம் ...	348
திருமலை கல்வெட்டு	349
காஞ்சி, சுரகரேஸ்வரர் கோயில் கல்வெட்டு ...	349
,, ஏகாம்பரர் கோயில் கல்வெட்டு	350
திருவாலங்காடு நடராஜர் ஆலய கல்வெட்டு ...	353
சிதம்பரம் நடராஜர் ஆலய சிலாசாஸனம்... ...	354
கும்பகோணம் நாகேஸ்வரர் கோயில் கல்வெட்டு ...	356
திருவல்லம் வில்வநாதீஸ்வரர் கோயில் கல்வெட்டு ...	357
திருவெண்ணை நல்லூர் கிருபாபுரீஸ்வரர் ஆலயசாஸனம்	358
மணிமங்கலம் இராஜகோபாலப் பெருமாள் ஆலயசாஸனம்	358
திருக்கழுக்குன்றம் வேதகிரீஸ்வரர் ஆலய சாஸனம் ...	359
திருமலை பாறைமேலிருக்கும் சாஸனம்	360
திருமாணிக்குழி வாமனபுரீஸ்வரர் ஆலய சாஸனம் ...	361
காஞ்சி வரதராஜப்பெருமாள் கோயில் கல்வெட்டு ...	362
மகாபலிபுரம் வராகசுவாமி கோயில் கல்வெட்டு ...	362
காஞ்சி வரதராஜப்பெருமாள் ஆலய சாஸனம் ...	363
காஞ்சி அத்தியூர் அருளாளப் பெருமாள் ஆலய சாஸனம்	363
வந்தவாசி தாலூகா வயலூர் பெருமாள்கோயில் சாஸனம்	364
சென்னை திருவொற்றியூர் சாத்தாங்காடு பட்டயம் ...	366
ஆவூரி சிலாசாஸனம்	367
செஞ்சி, வன்னியவம்ச பரம்பரை பட்டயம் ...	368
வில்லியநல்லூர் வன்னியர் மடாலய ஸ்ரீதோத்திரம் ...	370
வைத்தீஸ்வரன் கோயில் வன்னியர் மடாலய பட்டயம்...	375
காஞ்சீபுர மடத்துச் செப்பேடு	378
பணப்பேட்டை ஆலய சாஸனம்	379
காஞ்சி வரதராஜர் கோயில் சாஸனம்	380
விருத்தாசலம் பெரியமடத்துத் தாம்பிர சாஸனம் ...	381
அரியலூர் திருக்கண்ணசுவாமி கோயில் சிலாசாஸனம் ...	382
படையாச்சி பாளையம் பெருமாள்கோயில் தாம்பர சாஸனம்	382

வசனபுராணத்திலுள்ள படங்களின் விபரம்.

பக்கம்.

குருதேவ ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ சொர்ணாம்பாளம்மையார் ... [illegible]

ஸ்ரீ அசலேஸ்வரர் திருமஞ்சனத்தல் ... ... [illegible]

உருத்திரவன்னிய மகாராஜன் திருவவதாரம் ... 160

காந்தாரி அசரீரி சம்பாஷித்தல் 304

32-விருதுகளுடன் தம்பிரான் எழுந்தருளல் ... 320

உருத்திரவன்னிய மகாராஜன் அரசாட்சிச் சிறப்பு ... 329

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
8	26	புன்ருயிக்	பன்ருயிக்
?	27	அறிவுடைய	அறிவுடைய
24	10	வரம்பரம்	வரம்பரம்
33	11	மகாலயம்	மகாலயம்
40	29	ஒலிக்கல	ஒலிக்கல
48	20	அற்றிவாரிக்	அற்றிக்
47	22	சொச்செக்கட்	சொச்செக்கட்
55	6	கீறிட்டான்	கீறிட்டான்
55	8	வக்கமை	வக்கமை
60	22	முதுசெலவினை	முதுசெலவினை
116	8	குழிவில்	குழலில்
132	15	செவ்வகள்	செவ்வகள்
137	13	சூர்த்தியான	சூர்த்தியான)
137	19	வரத்தை	வரத்தை
185	22	அருத்தை	அருத்தை
220	19	தனதமொழி	தனதமொழி
229	17	சலிதா குரியன்	சலிதா-குரியன்
303	12	பின்வரு	பின்வருமா
304	14	செகமாகெ	செகமொகெ
316	20	(நமதுகைவழியே)	(நமதுகைவழியே)

இப்புத்தகம் அச்சிட முன்பணமாக உதவிசெய்த கனவான்கள்.

இராயபுரம்.

மு. கன்னியப்ப நாயகர், (தர்மகர்த்தா திருவண்ணாமலை அருணாசல ஈஸ்வரர் தேவஸ்தானம், M. P. T. கன்ட்ராக்டர்)
மு. இராஜு நாயகர், (கன்ட்ராக்டர், M. P. T.)
R. கோவிந்தராஜு நாயகர், (கன்ட்ராக்டர M. P. T. & ஜில்லா போர்டு மெம்பர்.)
P. மாணிக்கம் பிள்ளை.
S. தெய்வசிகாமணி நாயகர், B. A. B. L.
E. பொன்னரங்க நாயகர், B. A. B. L.
A. ஸ்ரீநிவாஸ நாயகர், (ஏஜெண்ட் S. V. C.)
கு. குடியபாத நாயகர்.
C. V. ஜெயராம நாயகர், (கன்ட்ராக்டர்)

முத்தியாலுப்பேட்டை.

A. இராஜு நாயகர், B. A. (சிமையார்ட் ப்ராஞ்ச் ஆபீஸர்.)
A. பார்த்தசாரதி நாயகர் (ஆனரரி பிரசிடென்ஸி மாஜிஸ்ட்ரேட்.)
வெ. இராமசாமி நாயகர், (புரொப்ரைட்டர் நாமகோட்டி பிரஸ்.)
"நாவ்சாஜேம்ப்" W. சுப்புசாமி நாயகர்.
கடலூர் இ. பச்சைப் பிள்ளை.
N. கருணாகர நாயகர், B. A. B. L.
வ. இராஜு நாயகர், (டிராம் மெர்ச்செண்ட்)
C. சுரேந்தர நாயகர், (டிராம் மெர்ச்செண்ட்)
A. V. கோவிந்தசாமி நாயகர்.
P. ஜனகிராம நாயகர்.
R. கவுண்டர் நாயகர், (எக்ஸிபிஷன்)

முத்தியாலுப்பேட்டை.

கோவளம் [illegible] நாயகர், (கன்ட்ராக்டர்)
C. பார்த்தசாரதி நாயகர், (சென்னை கார்பொரேஷன் கவுன்சிலர்.)
க. மு. பழநியப்ப நாயகர், (ஜெனரல் கன்ட்ராக்டர்.)
அ. ப. [illegible] நாயகர், (புரொப்ரைட்டர் [illegible] & Co.)
டாக்டர் P. [illegible] நாயகர், L. M. P.
V. [illegible] நாயகர், (கன்ட்ராக்டர்.)
C. [illegible] நாயகர், ([illegible] போஸ்ட் மாஸ்டர்.)
ப. தங்கவேலு நாயகர்.
[illegible] C. [illegible] நாயகர், ([illegible] சொந்தக்காரர்.)

பெத்துநாயகன்பேட்டை.

[illegible] க. கோபால நாயகர் [illegible].
ப. [illegible] நாயகர், (புரொப்ரைட்டர் [illegible] பவுண்டரி.)
[illegible], [illegible] ஜா. பசுபதி நாயகர்.
T. M. [illegible] நாயகர், ([illegible])
V. கோபாலசாமி நாயகர், (புரொப்ரைட்டர் [illegible] பிரஸ்.)
S. [illegible] நாயகர்.
உ. இராஜகோபால நாயகர், (புரொப்ரைட்டர் [illegible] பவுண்டரி.)
வி. ஆ. பொன்னுசாமி நாயகர், (பொன் வெள்ளி நகை வியாபாரம்.)
T. கோவிந்தராஜ நாயகர்.
செ. அப்புகுட்டி நாயகர், ([illegible] ஏஜெண்ட்.)
M. [illegible] நாயகர், [illegible] முருகேச நாயகர் (புரொப்ரைட்டர் [illegible])
C. T. கோபால நாயகர் (புரொப்ரைட்டர் [illegible] பிரஸ்)

சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

R. [illegible] நாயகர்.
டாக்டர் C. பார்த்தசாரதி நாயகர், L. M. D.

சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

A. இராஜகோபால் நாயகர், B. A. (எடிட்டர் [illegible])
M. எதிராஜ நாயகர், B. A. L. T.
W. K. சந்திரசேகர நாயகர், (புரொப்ரைட்டர் [illegible] எலக்ட்ரிக் ஒர்க்ஸ்.)
S. R. பக்தவத்சலு நாயகர், B. A.
V. R. ராகப்ப நாயகர், (கார்பொரேஷன் கன்ட்ராக்டர்.)
C. R. கணபதி நாயகர், B. A.
டாக்டர். C. கோவிந்த நாயகர், L. M. P. (கார்பொரேஷன் கவுன்சிலர்.)
டாக்டர் K. [illegible] நாயகர், L. M. P.
C. N. பாலகுரு நாயகர்.

கோமளீஸ்வரன்பேட்டை.

V. S. அரங்கநாதம் பிள்ளை, B. A.
T. S. நடராஜம் பிள்ளை, B. A. B. L. (அட்வகேட் & சென்னை கார்பொரேஷன் கவுன்சிலர், பச்சையப்ப தர்மபரிபாலன சபை மெம்பர்)
T. K. கோவிந்த நாயகர், (புரொப்ரைட்டர் Fenn & Co.)
P. C. கோபாலசாமி நாயகர், (கவர்ன்மெண்ட் பென்ஷனர்.)
S. கோபாலகிருஷ்ண நாயகர்.

மவுண்ட்ரோட்.

M. S. ராமப்ப நாயகர், ([illegible] ஸ்தாபகர்.)
C. பார்த்தசாரதி நாயகர், B. A. B. L. (அட்வகேட்.)

திருவல்லிக்கேணி.

A. C. பாலசந்திர நாயகர், B. A. L. T.
T. R. கண்ணப்ப நாயகர், M. A. L. T.
ம. சு. அரங்கசாமி நாயகர், (பொன் வெள்ளி நகை வியாபாரம்)
T. முருகேச நாயகர், (T. W. D. கன்ட்ராக்டர்.)
T. A. தங்கவேலு நாயகர்.
T. துரைசாமி நாயகர்.

மயிலாப்பூர்.

கோ. மாணிக்க நாயகர், (கன்ட்ராக்டர்.)
ச. தர்மலிங்க நாயகர்.
M. இராஜரத்தின நாயகர்.

வன்னிய தேனாம்பேட்டை.

K. திருவேங்கட நாயகர், ([illegible] மானேஜர்.)
தே. உலகநாத நாயகர், (சுதேசமித்திரன் உதவி ஆசிரியர்)
நா. இராமசாமி நாயகர்.
அ. பரமசிவ நாயகர்.

ஆழ்வார்பேட்டை.

T. ஏகாம்பர நாயகர், (புக்பைண்டர்)
A. பச்சையப்ப நாயகர், (கன்ட்ராக்டர்.)

அடையார் கோட்டூர்.

E. நாராயணசாமி நாயகர்.

நுங்கம்பாக்கம்.

A. பாலசுந்தர நாயகர், (ஆனரரி பிரசிடென்ஸி மாஜிஸ்டிரேட்)
N. E. ஜம்புலிங்க நாயகர், (டிராப்ட்ஸ்மென்.)

எழும்பூர்.

P. M. [illegible] நாயகர்.

புரசைவாக்கம்.

M. நாராயணசாமி நாயகர், (தர்மகர்த்தா [illegible] கோவில்.)
டாக்டர். E. M. அண்ணாசாமி [illegible] L. M. & S.
S. V. [illegible] பிள்ளை.
A. [illegible] நாயகர்.

[illegible]

S. P. இராஜகோபால் நாயகர், B. A.
T. V. விஜயரங்க நாயகர், (கன்ட்ராக்டர்.)

பெருமாள் பேட்டை.

P. நாராயணசாமி நாயகர், (கவர்ன்மெண்ட் பென்ஷனர்.)

சூளை.

டாக்டர் P. முதலியாண்டார் நாயகர் L. M. P.
R. சோமசுந்தரம் பிள்ளை ([illegible])
G. T. மாணிக்க நாயகர், (டிம்பர் மெர்ச்சென்ட்.)
கோ. சின்னசாமி நாயகர்.
M. R. சொக்கலிங்க நாயகர், (மோட்டார் இன்ஸ்பெக்டர்.)
R. வடிவேலு நாயகர், (கன்ட்ராக்டர்.)

பட்டாளம்.

M. துரைசாமி நாயகர்.
M. குழந்தைவேலு நாயகர்.

ராயப்பேட்டை.

M. R. சிங்காரவேலு நாயகர், B. A.
வ. சேனியப்ப நாயகர், (தர்மகர்த்தா ஸ்ரீ குலசேகரப் பெருமாள் கோவில்.)
மா. [illegible] நாயகர், (சார்ஜ்மென் M. & S. M. Ry.)
அ. கு. வேலு நாயகர்.
M. [illegible] நாயகர்.
க. கோவிந்தசாமி நாயகர்.
[illegible]. N. புண்ணியகோடி நாயகர்
தி. மு. குப்புசாமி நாயகர்.
M. [illegible] நாயகர்.

அயன்புரம்.

M. கிருஷ்ணசாமி நாயகர், ([illegible] கம்பெனியார்.)
செ. சோலையப்ப நாயகர்.
அ. நாராயணசாமி நாயகர்.
கோ. பாலகிருஷ்ண நாயகர்.
வைத்தியர். M. சின்னசாமி நாயகர், (கவர்ன்மெண்ட் பென்ஷனர்.)

சைதாப்பேட்டை.

க. ஆறுமுக நாயகர்.

வியாசர்பாடி.

தி. கு. வடிவேலு நாயகர்.
வி. மு. வரதராஜுலு நாயகர்.

மவலிவாக்கம்.

சம்புகுல மின்னல் பா. வ. முருகேச நாயகர்,
காட்டுப்பாக்கம் பா. வ. பொன்னம்பல நாயகர்,
பா. வ. சுந்தரராஜ நாயகர்,
அப்பாவு நாயகர்.

பூவிருந்தவல்லி.

M. V. இராஜகோபால வர்மா, (கௌரவ மஜிஸ்.)
பேட்டை தீ. ஜெ. இராஜகோபால செட்டியார், (வாலாஜில் சொத்துக்காரர்,)
பேட்டை க. கா. இராஜு நாயகர், (வாலாஜில் சொத்துக்காரர்,)
சி. கோவிந்தராஜுலு நாயகர்.

காஞ்சீபுரம்.

சர். இராஜகோபால பூபதி,
S. பச்சையப்ப நாயகர், B. A., L. T.
V. சாரங்கபாணி நாயகர், (கண்ட்ராக்டர்.)
க. நாராயண நாயகர்.
A. ரங்கு நாயகர், (புஷ்ப வியாபாரம்.)

நத்தகோலம்.

T. இரத்தினவேல் நாயகர்.

வேலூர் தாலூகா காள சமுத்திரம்.

செ. அருணாசல நாயகர்.

போளூர் தாலூகா.

T. முருகேச நாயகர், (கிராம மணியக்காரர்.)
பெரும்பேடு, ரா. திருவேங்கட ரெட்டியார், (ஜில்லா போர்டு மெம்பர்.)
ஆதிப்பாக்கம், சூரியப்ப ரெட்டியார், (கண்ட்ராக்டர்)
பெயபைவாம், வி. மு. சுப்பராய ரெட்டியார்.

சதீந்திராபாக்.

T. முனிசாமி நாயகர், (பாப்பாடியர்.)

உ 14

சென்னகேசவர் துணை.

வன்னியர் புராணம்

மூலமும் — உரையும்.

காப்பு.

கருணை கூருங் கரிமுகத் தவ
னருகிற் சென்றா ருளந் தொழு தாருள்
உருகி னார்க்குயர் வீற்றமுஞ் செல்வமும்
பெருகு மென்றரன் மாமறை பேசுமே.

பொழிப்புரை.

கற்பக விருட்சம்போல் வேண்டுந் திருக்கரங்களை யுடைய யானை முகத்துக் கணபதியின் அருகில் சென்று, நிறைந்த உள்ளம் உருகி (அப்பெருமானது) இனிய திருவடிகளை வணங்கினவர்களுக்கு, மேன்மையுற்ற இம்மை, மறுமை, வீடுபேறு என்னும் செல்வங்களும் பெருக உண்டாகும் என்று, சுல்வியல்பு வாய்ந்த சிறந்த வேதங்கள் கூறும், (எ-று).

அருகிற்சென்று ஆர் உளம் உருகித் தொழுதார்க்கு என்று அந்வயிக்க. (1)

கடவுள் வாழ்த்து.

விகடசக்கர விநாயகக் கடவுள்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

திலம்போற்றுங் கச்சிபுரை பேசும்பர் சினகரத்து
னிடமை மான
கலம்போற்றுங் கம்பையைச்சார் பல்லவகோ புரத்தடி
னன்னி யன்பர்

குலம்போற்று மூவர்விடைச் சக்கரத்தெம் பெருமானைக்
குலவப் போற்றி
வலம்போற்று வன்னியர்புராணக்கதை பலனுறுமாச்
வழுத்தல் செய்வாம்.

(பொ-ரை) உலகம் முழுதும் வணங்கும் காஞ்சி புரத்தில் எழுந்தருளிய ஏகம்பநாதர் திருக்கோயிலினுள், தூய்மையான கந்தனைக்கொண்ட கம்பாநதியைச் சார்ந்துள்ள பல்லவ கோபுரத்தின் கீழ், அன்பர் கூட்டம் வந்து வணங்கும் எமது மேலான விகடச்சக்கர விநாயகரைப் பொருந்தத் துதித்து, அப்பரமன் திருவருளின் துணையால், (தெய்வ) வலிமையைக்கொண்ட வன்னியர் புராண வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றோம். (எ-று).

தாம் எடுத்த கருமம் இனிது நிறைவேற, ஆன்றோர் மரபின்படி பொதுவுஞ் சிறப்புமாக இருபாக்களால் விநாயக வணக்கங் கூறினார்; இவையிரண்டும், பாடாண்டிணையுள் கடவுள் வாழ்த்தென்னுந் துறையிலடங்கும். "அமரர்கண் முடியும் அறுவகை யானும், புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும், ஒன்றன் பகுதி ஒன்றும் என்ப" தொல்காப்பியம்பொருளதிகாரம் புறத்திணையியல் 21.(2)

ஏகம்பநாதர்.

கலிவிருத்தம்.

பொன்னொ ளிருஞ்சடைக் கொரு புன்னையன்
அன்ன பூங் கலந்தசெய் கன்னியாம்
பின்ன பெற்றன செயம்பன் சீயத்
தன்ன பெத்தியிக் காஞ்சையச் சாற்றுவாம்.

(பொ-ரை) பொன்போலும் ஒளிர்கின்ற சடா மகுடத்தையுடைய ஒப்பற்ற புன்னையனும், காதலோடு

குலதெய்வமாகிய
ஸ்ரீ சொர்ணாம்பிகையம்மன்.

டைய செல்வி படர்ந்த கண்களையுடைய இறைவியை யிடப்பாகத்திற் கொண்டவனுமான, வளம் நிறைந்த காஞ்சீபுரத்தில் எழுந்தருளிய ஏகம்ப நாதரது மேலான திருவருளைத் துதித்து, இச் சரித்திரத்தைச் சொல்லத் துவக்குகின்றோம், (எ-று). (3)

சொர்ண காமாட்சி.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

முத்திதரு மெழுநகருண் முத்தமிழா னிறைகாஞ்சி
முதன்மை யாகப்
பத்திதரு மெட்டெழுத்தி னீராழி நெற்கொண்டு
பாரோ ருய்யப்
புத்திதரு மெண்ணான்கி னறம்வளர்த்த சொர்ணகா
மாட்சிப் பூவை
சித்திதரு மலரடியை யிக்காதை நிறைவேறச்
சிந்தை வைப்பாம்.

(பொ-ரை) மோட்சம் அளிக்கும் ஏழு நகரங்களுள்ளும், (இயல் இசை நாடகம் என்னும்) மூன்று தமிழ் (உலவுதலால்) நிறைவு பெற்ற காஞ்சிமாநகரம், (அவ்வெழு தலங்களுள்) முதன்மையாகும்படி, எட்டெழுத்தின் ஈராழி நெல்லைக்கொண்டு அன்போடு உலகத்தவர் உய்யுமாறு அறிவை வளர்க்கும் முப்பத்திரண்டு தருமங்களை வளர்த்தவரான குயிலொத்த சொர்ண காமாட்சித் தேவியாரது அஷ்ட சித்தியைக் கொடுக்கும் மலர்போலும் திருவடிகளை, இச்சரிதை நிறைவுபெறும்பொருட்டு மனத்தில் ஏற்போம், (எ-று).

முத்திதரும் எழுநகருள் ஆறுதலம் வடநாட்டிற் கழிய, காஞ்சிபுரம் ஒன்றுமட்டுந் தென்னாட்டில் இருக்

தல் நோக்கிய இறைவி, அடைகாட்டுத் தலங்களினும் இத் தென்னாட்டுக் காஞ்சி மேன்மையுடையது, இப்பதியில் அறம் வளர்த்தாள் போலும். (4)

வையகமின் புறவுருளிச் வடிவர்கி யிறைபணியால்
வந்த கம்பை
கையருகி னெய்திடலாக் கண்ணுதலைக் கடிதணைத்துத்
தழும்பு கண்டு
மெய்யொளியும் பொன்னொளியாம் விதங்கண்டு
அவர்ணவுரு மெத்தி யேத்த
மூவகையார் வன்னியர்தங் குலதெய்வ மாமணியை
யுள்ளங் கொள்வாம்.

(பொ-ரை) உலகம் இன்பத்தை அடையக் கருணையையே திருமேனியாகத் தாங்கி, (ஆறாவது கடவில் லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசிக்கும் போது, தன் அன்பை யாவர்க்கும் காட்ட) இறைவனது ஏவலால் (பெருகி) வந்த கம்பாநதி (தன்) சமீபத்தில் வருதலும், (ஆண்டவனுக்கு என்னாமோ என அஞ்சி, தான் பூசிக்கும் இலிங்கவுருவான) நெற்றிக்கண்ணுடைய இறைவனை விரைந்து தழுவி, வளைத்தழும்பும் முலைத்தழும்பும் (அப் பரமன் திருமேனியில்) உண்டாக்கி, திருமேனிப் பச்சை நிறம் (பொன்வண்ணப் பெருமானைத் தழுவியமுறையால்) பொன்னொளியாக விளங்கப் பார்த்து, (அத்தேவியை) அவர்கள் விக்கிரகப் பிரதிஷ்டை செய்து அதிக்கும் உடைமையுடைய பொருந்திய வன்னியர்களுடைய குல தெய்வமான அம்மையை மனதில் கொள்வோம். (எ-று).

தேவியின் பச்சைத் திருமேனி இறைவன் திருமேனியைத் தழுவிப் பொன்னொளியாய் விளங்க, அதனை வன்னியர்கள் பொன்னால் தேவியைப் பிரதிஷ்டைசெய்து

பூசித்த காரணத்தால், அம்மை சொர்ணகாமாட்சி எனும் திருநாமமெய்திய இச்சரிதை மிகமிகப் பாராட்டத்தக்கது. இதனால், வன்னியர்தம் குலதெய்வம் சொர்ண காமாட்சி யென்பது விளங்குதும் என்க. தேவி அருளுருவம் என்பதை, "அருளது சத்தியாகும் அரன்றனக்கு" எனும் சிவஞான சித்தியாரால் அறிக. இது, சவர்ண விக்கிரகப்பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்ததற்கு ஏதுக் கூறிய அமைதியென்பர் அறிஞர். (5)

குமாரக்கடவுள்.

கலிவிருத்தம்.

பூமகடன் மாமருக னாகிவரு பூமான்
மாமகளிர் மார்புறையு மாணிமலர் மாசில்
நாமகடன் மாபதியை நல்கருளி னாறு
மாமுகவன் றாளிணை வழுத்திகதை சொல்வாம்.

(பொ-ரை) செந்தாமரை மலரின் வீற்றிருக்கும் திருமகளினுடைய மருகனும், அழகிய மான்மகளான வள்ளி நாச்சியார் தேவயானையார் ஆகிய மாதர்களின் மார்பகத்தில் தோயும் பிரமசாரியும், வெண்டாமரை மலரின் வீற்றிருக்கும் குற்றமில்லாத கலைமகளினது சிறந்த நாயகனை பிரமனைக் காக்கும் கருணையுமான இனிய பெருமை பொருந்திய ஆறுமுகப் பரமன் திருவடிகள் இரண்டினையும் துதித்து, இச்சரிதையைக் கூறுகிறோம், (எ-று).

பூமான் மகள், மாமகள் என்க; பூமான் மகள்—அழகிய மான்வயிற்று மகள், மா மகள்—யானை மகள்: தேவயானை வளர்த்த காரணத்தால் இப்பெயர் பெய்தினள் என்க. அருளொடு தோயும் அறுமுகன் இயல்பை மகளிரொடு தோய்ந்தாக உரைத்தமையின் அவன் மாணியே யென்றார்; மாணி—பிரமசாரி: கிரியையும் ஞானமுமே

வன்னியும்தெய்வயானையும் என்பர், காமக்கலக்கம் கந்தக் கடவுளுக்கு இல்லையென்பதை மாணவியெனும் இப்பிரயோ கத்தால் பெறும். நாமகள்தன் மாபதி—பிரமன். நல்கு அருள் இன் மா ஆறுமுகவன் என்க. 'நாமகள்தன் மா பதியை நல்கும் அருளின்ற ஆமாறுமுகவன்' என்பதற்கு, கலை மகளின் கணவனை (உலகைத்தனைத் தோற்றுவிக்கும்) சிறந்த பிரமனையும் தோற்றுவிக்கும்மேலான இனிமையுள ஆறுமுகன் எனினும் பொருந்தும். தாள் துணை, துணை தாள்; துணை—இரண்டு. அருளொடு புணர்ந்து பிரம சாரியைப் பிரமனைத் தோற்றுவிக்கும் பரமன் முருகனை யென்னின், அவனை வழுத்துந் துணையால் கதை ஒழுங்கு படச் சொல்வோம் என்பது குறிப்பு. (6)

வேறு.

அமரர் துக்க மகற்றுமா பாரிடச்
சமரிற் சூரனைத் தன்வாய் மாக்கொளும்
தமர கத்திலெங் காருணை யாறுமுக்
குமரகோட்டக் குமரனைப் பன்னுவாம்.

(பொ-ரை) தேவர்களின் மனத்துயர் நீங்க, போர்க் களத்தில் சூரபன்மனைத் தன் வச்சிரத்தால் அழியும்படி செய்து, அடியவர்களின் உள்ளத்திலுள்ள எவ்வகைக்கும் எழுந்த ருளும் அந்தக் குமரகோட்டத்தில் வீற்றிருக்கும் பரமா சாரியனாகிய முருகப் பரமனைத் தியானிப்போம், (எ-று).

சூரன் போர்க்களத்தில் மயிலும் சேவலுமாக வர, முருகவேள் ஒன்றன்மேல் அமர்ந்து ஒன்றினைக் கொடி யாகக் கொண்டமையின், மீட்டும் வந்து சூரன் தொல்லை செய்வனோ எனும் அச்சம் அமரர்க்கு அகன்றது என்க.

[illegible]

னார். ஒரு காலத்தில் முருகன் சிவபிரானுக்கும் ஆசாரிய னாய்ப் பிரணவப்பொருள் விளக்கினாதலின், 'குரவன்' என்றார். உன்னுதல் —நினைத்தல். (7)

வரதராஜர்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

மூலமறை யோலிடவும் பின்னாகி மூலமெனுங்
கரிமுன் னாகி
நீலமுகி றிருமேனி யுடனத்தி கிரிமேவி
னிலைத்த பெம்மா
னோலமெனு மன்பருள முயவருட்கோ லோச்சுவ
வரத ராசன்
சீலநெறி யருட்கழலை யிக்காதை மிகவோங்கச்
சிந்தை செய்வாம்.

(பொ-ரை) பழமையான வேதங்கள் அனைத்தும் ஓலமிடவும் (அவைகளுக்குத் தரிசனமாகாது) பிற்பட் டும், மூலப்பொருளே என்று கூக்குரலிட்டு அழைத்த கஜேந்திரனுக்கு முன்வந்து (தரிசனமீந்தும்), நீல நிறத் தையுடைய மேகம்போலும் திருமேனியுடன் அத்தி கிரியை விரும்பி எழுந்தருளிய பெருமானும், ஓலம் என்று கூக்குரலிடும் அன்பர்கள் உள்ளங்களாகிய குடிகள் உய்யத் திருவருட்கோல் செலுத்துகின்றவனுமான சிறந்த வரத ராஜனின் அழகின் வழியதாகும் கருணைமயமான வீரக் கழலணிந்த திருவடிகளை, இப்புராணம் மேலோங்கத் தியானம் செய்வோம், (எ-று).

அத்திமுன் ஆனேன், இளம்பற்றி அத்திகிரியில் அமர் வான்போலும். அத்திகிரி — காஞ்சிபுரத்திலுள்ள ஒரு விஷ்ணுதலம். (8)

பெருந்தேவித் தாயார்.

கொச்சகம்.

பொருந்துநல வத்திகிரிப் பொருப்பிலுறை கின்ற
முருந்தினகை சிகிச்சாயல் முகிற்குழலெம தன்னை
திருந்தடிய ருளமேவித் திகழ்வரதன் மணிமார்பிற்
பெருந்தேவி யருட்புகழைப் பேசுவதே பெருவாழ்வாம்.

(பொ-ரை) பொருந்திய நலத்தைச் செய்கின்ற அத்திகிரி என்னும் ஒப்பில்லாத தலத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற மயில் இறகின் அடியை ஒத்த பல்வரிசை களும் மயிலொத்த சாயலும் விளங்கும் முகில்போலுங் குழலுமுடைய எமது அன்னையும், திருந்திய அடியவர்க ளின் உள்ளத்தில் (நிலவிக்கும் பொருட்டென்னலாம்) சென்று, விளங்கும் வரதராஜனது கௌஸ்துபமணிக்க மார்பகத் தின் (ஆர்ந்த) பெருந்தேவித் தாயாரின் அருட்புகழைப் பேசுவதுதான் பெரிய வாழ்வாகும், (எ-று).

அத்திகிரி யுறைந்து, அடியவருள மேவி, வர தன் மணிமார்பிற் பொருந்துகின்ற பெருந்தேவி யருளு கின்ற புகழெல்லாம், பேசுவதுதான் பெரியவாழ்வு என்றபடி. (9)

சரஸ்வதி.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வெள்ளிவெண் கோட்டு தாரும விளர்ந்தெழு கமலப் பூவிற்
றெள்ளமு தளிக்கு ஞானத் திங்களே போல வாழுங்
கள்ளவிழ் மலர்ப்பூந் தொடைத கலைமகள் கருணைப் பேற்றை
புள்ளுமிக் கருத போதச் செல்வமாய்த் துவலை சொல்வாம்.

(பொ-ரை) தெள்ளிய அமுதத்தை யளிக்கும் அறிவு அடைய பூரணச் சந்திரன்போல், வெண்மையான அழகிய இதழ்கள் பொருந்திய மணம் நிறைந்த தாமரை மலரில் எழுந்தருளி யிருக்கும் தேன் நிறையப் பெற்ற மலர் களைக் கட்டிய கல்வியுடைய சாரதாதேவியின் அருட்செல்வத்தை, (சொல்வோம்)

கிளைத்த இக்கதை மேன்மையுற மனதிற்கொண்டு மகிழ்ச்சி சொல்வோம், (எ-று). (10)

திருத்தொண்டர் துதி.

ஆட்சிதனை மகற்களித்தே மன்றடியிற் றலைவணங்க
வமைத்திட்ட போதும்
சாட்சிகளி செய்வினைபோர்க் கெதிர்ப்பத்தர் துயருணர்ந்
சாடு சேனும்
காட்சியுறு மிறைமலரை போக்குமனை காத்தமினேக்
கழற்பி சேவு
மாட்சியுறு மாக்கோதை முதலான வடியார்
மனவளரு செய்வாம்.

(பொ-ரை) அரசியலை மைந்தனிடம் ஒப்படைத்து, எம்பெருமான் திருவடியில் தலைவணங்கிப் (பாடிச்) சேர்ந் தவரும், சிரந்தியட்சப் பிரமாணமாக யானை செய் திருக் கும் (மலர் சிந்திய) சேவையை அறிந்து, (அதனுள் வருந் துயம்) எரிபத்த நாயனார் அன்பத்தைத் திருவருள் தானை யால் போக்கியவரும், அழகுபொருந்திய இறைவன் (சூடிக்) மலரை (வாசனைக்காக) முகர்ந்த இல்லாளின் நாசி யினை நீக்கியவரும், சிறப்பமைந்த மாக்கோதை (என்னும் பெயரிய சேரமான் பெருமான்) முதலாகச் சொல் லப்படும் திருத்தொண்டர்களின் திருவடியைத் தியானம் செய்வோம், (எ-று).

முதலடியிற் கூறப்பெற்றவர், ஐயடிகள் காடவர்கோ னாயனார்; தொண்டை நாட்டில் பல்லவ அரச வம்சத்தின் அவதரித்து அரசியல் நடத்தியவர்; இவர், "ஊனேயுறு செல்வத்து உடற்பிறவி யான்வேண்டேன்" எனும் குலசே கராழ்வாரைப் போலவே மைந்தனிடம் அரசபாரத்தை ஒப்படைத்து, இவர் தொண்டையே மேற்கொண்டு தலங்

கள் தோறும் சென்று, தரிசனம் திருப்பணி முதலியன செய்துகொண்டிருந்து, க்ஷேத்திரக் கோவை வெண்பா எனும் நூலொன்றை யியற்றி, இறைவன் திருப்பதத்தில் வைத்தருளித்து அப்பரமன் அருளிய பேரின்ப வாழ்வைப் பெற்றவர்.

இரண்டாவதடியிற் கூறப்பெற்றவர் புகழ்ச்சோழ நாயனார்; கொங்குநாட்டின்கண் உள்ள கருவூரில் செங்கோல் முறை வழுவாது அரசியற்றிய ஒரு அரசர் பெருமான்: இவர், சிவகாமியாண்டார் எனும் ஒரு அன்பர் இறைவன் அருச்சனைக்குக் கொண்டுசென்ற மலர்களைச் சிந்திய தம் பட்டத்து யானையையும், பாகரையும் கொன்ற எறிபத்த நாயனாரை அடைந்து, இத்தீமைக்கு முதற் காரணமான என்னையும் கொல்க என்று தம் உடைவாளை அவர் கரத்தில் கொடுக்க, வாங்காதொழியின் அரசர் தாமே அக்காரியத்தைச் செய்து கொள்வர் எனும் அச்சத்தால் வாளை எறிபத்தர் வாங்கிக்கொண்டதை அறிந்து, அடியவர் கரத்தால் வீழும் பெரியதோர் பேறுபெற்றேன் என்று அரசர் மகிழ்வது நோக்கிய எறிபத்தர், மன்னர் மனத்தில் இவ்வெண்ணம் உண்டாகக் காரணமாயிருந்த யான் இருத்தல் அறமன்று என்று வாளைப் பூட்டித் தங்கழுத்தினைத் தாமே அரியலுற்றார். கண்டனர் மன்னர்; அந்தோ! யானொன்று நினைக்க இவரொன்று நினைத்தனரே என்று அழுது, எறிபத்தர் கரத்தைப் பிடித்து வாளை யீர்க்க, வேண்டாம்! வேண்டாம்!! என்று அவர் தங்கழுத்தில் வாள்வைக்க, வேண்டாம் வேண்டாம், யான் முதலில் வீழ்கின்றேன், வாள்கொடும் என்று அரசர் கதற, இவ்விரு அன்பர் நிலைகண்டு சிவபரம்பொருளின் அருளால், "உங்கள் இருவர் அன்பையும் உலகினுக் குணர்த்தச் செய்த திருவிது, வாழுமின் அன்பர்காள்" என

ஒரு அசரீரி வானில் எழுந்தது. எழுந்ததும் யானை பாகரோடு உயிர்பெற்றெழுந்தது. இது கண்டு எறிபத்தர், வாளினை விடுத்து அரசரைப் பணிந்தார்; அரசர் வாளை யெறிந்து எறிபத்தரை வணங்கினார். சிவகாமியாண்டார் கூடையில் மலர்கள் நிறைந்திருந்தன. யாவரும் நோக்கித் திருவருளை வழுத்தினர் என்பது வரலாறு.

மூன்றாவதடியிற் கூறப்பெற்றவர், காடவர் குலத்தில் அவதரித்து அரசியற்றிய கழற்சிங்க நாயனார்; இவர் ஒருநாள் தம் தேவியுடன் திருவாரூர்த் தியாகேசர் திருக்கோயிலை வலம் வரும்போது, இறைவன் அர்ச்சனைக்கு வைத்திருந்த மலரொன்றை இல்லாள் எடுத்து மோந்ததை யறிந்து அவள் கையை அறுத்துத் திருவருளால் பேறு பெற்றவர்.

நாலாவதடியிற் கூறப்பெற்றவர் சேரமான் பெருமாள் நாயனார். அரசர் குலத்தில் அவதரித்து, சேர நாட்டில் அரசுசெய்து, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடன் தோழமை கொண்டு திருக்கயிலைக்கேகி, தாமபாடிய ஞான உலா, பொன்வண்ணத்தந்தாதி, மும்மணிக் கோவை யாகிய மூன்று நூல்களையும் அரங்கேற்றியவர்; சகல உயிர்களுடைய பேசும் பாஷையை யறிந்து ஆட்சி நடத்திய இவர் சரிதம் நினைக்கத் தக்கது. 'முதலான அடியார்' என்றது, மற்ற நாயன்மார்களையும் உளப்படுத்தும் என்க. (11)

சம்புமகாரிஷி.

சிலம்பியுங் கயமும் வழிபடு நெறியான்
வீடுபே றளித்திடுஞ் செம்மை
நலம்பெறு மானைக் கரமுறு மேலோ
னம்பலு நிணைகழற் பேறே

வலமுற வன்று மருந்தயச் சடப்பு
வன்னியர் குலமுதற் றேவை
பொலனுறு கழலை யேத்துவர்த் துணையா
சிக்கனத புகல்வதாஞ் செய்வாம்.

(பொ-ரை) சிலம்பியும் யானையும் வழிபாடு செய்த மார்க்கத்தால் (அவைகளுக்கு) மோட்ச செல்வத்தை அளித்த நலம் நிறைந்த திருவானைக்காவில் எழுந்தருளிய மென்மையை யுடையவரும், இறைவனது திருவடிகள் (வழங்கும்) அருட்செல்வத்தை உரத்துடன் தியானிக்கும் அருமையான தவத்தையுடையவரும், வன்னியர் குலத்தின் முதல் தந்தையுமாகிய சம்புமகாரிஷியின் பொன்னொத்த திருவடிகளைத் துதிக்கும் ஆதரவால், இச்சரிதத்தைச் சொல்லத்தொடங்குகின்றோம், (எ-று). [சிலம்பியும் கயமும் வழிபட்ட வரலாற்றைப் பாயிரத்திற் காண்க.]

அவையடக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

புதிய நல்லுரை கிளிபிள்ளைப் பூவையைப் புகட்டி
யதிசயத்தொடு கேட்டெவர் களிப்பார் மன்பால்
மதிசெ யுந்தமிழ் மதியிலே னுரைப்ப மாண்பால்
முதிய பாவலர் கேட்பரென் புன்சொலு முறையால்.

(பொ-ரை) (தாம் வளர்த்த) கிளிக்கும் பூவைக்கும் (அவைகள் இதற்குமுன் அறியாத) அழகிய புதிய சொற்களைக் கற்றுக்கொடுத்து, (அவைகள் திருப்பித் திருப்பிப் பேச) ஆச்சரியத்தோடு (அதனைக்) கேட்டு அன்பால் மனம் மகிழ்வர்; (அதுபோலவே) அறிவினை வளர்க்கும் தமிழ் மொழியை அறிவில்லாதவனாகிய யான் (இப்புராணமாகப் பாடுதலுக்) கையாளும் தன்மையில், (சொல்லும்) என் இழிவான சொற்களையும் (கவி) முதுமையின் தேர்ந்த மிக்க அவைப் பெரியோர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள், (எ-று).

பாயிரம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

காசிப னாதி முனிவரர் திசையின் கிழவருங்
கந்தருவோர்க
டொளி மிகுந்த கதிரவர் வசுக்க ளுருத்திரர்
தெய்வமாக் கிளைஞர்
பேசரு மறையோ னாதமா முனிவ ராதியர்
பெட்புற நாடிப்
பேசவி லறத்தி னாருவதா யொரு மொழியருள்
கயிலையை யடைந்தார்.

(பொ-ரை) காசிபன் முதலான முனிவர்கள், அட்டதிக்குப் பாலகர், கந்தருவர், ஒளியினில் உயர்ந்த சூரிய சந்திரர், அட்டவசுக்கள், உருத்திரர்கள், தெய்வத் தன்மை பொருந்திய சிறந்த கூட்டத்தினர் (எப்போதும்) துதித்துக்கொண்டு இருக்கும் பிரமன், நாதபுராணிகர் முதலாகக்கூறிய யாவரும், (தாம்தாம்) வாழ்வடைய (உண்மை, யாவராலும்) பழித்தலில்லாத தருமத்தின் வடிவமாக விளங்கும் அழகினையுடைய திருக்கயிலாயத்தை அடைந்தனர், (எ-று).

காசிபர்—மரீசி முனிவரின் குமாரர்; அமரர் அசுரர் ஆகிய இருதிறத்தவர்க்கும் பிதா. திசையின் கிழவர்—கிழக்கு, தென்கிழக்கு, தெற்கு, தென்மேற்கு, மேற்கு, வடமேற்கு, வடக்கு, வடகிழக்கு ஆகிய எண்திசைகளுக்கு உரிய காவலாளர்; கிழமை—உரிமை. கந்தருவர்—தேவசாதியில் ஒரு வகையினர். கதிரவர்—இரவிலும் பகலிலும் ஒளி வீசும் சந்திர சூரியர்; கதிர்—ஒளி; அதனையுடைய சூரிய சந்திரர்களுக்கு ஆகுபெயர். வசுக்கள்—ஒளி நிறம் படைத்த அநலன், அனிலன், ஆபன், சோமன், தரன், துருவன், பிரத்தியூடன், பிரபாசன்

எனப்படும் அட்டவசுக்கள்; வசு—ஒளி, உருத்திரர் பலராக. முனியெனும் வடசொல்லுக்குத் (கடவுளைத்) தியானம் செய்பவன் என்றும், (மோக்ஷத்தை) ஞானமுடையவனென்றும் பொருள் கூறுவர்; முனியெனப்படுவது தமிழ்ச் சொல்லெனக் கொண்டு, (எல்லாப் பற்றுக்களையும்) முனிந்தவன் (அதாவது வெறுத்து விட்டவன்) எனப் பொருள் கூறுவாருமுளர். (1)

வல்லைத் தவர்க ளனைவருங் காவலன்
மாதவ நந்தியெம் பெருமான்
பல்லவம் புரையு மலரடி பணிந்து
பான்மையி னவனது வழியினு
வெள்ளிநீ ருவப்பா னன்புட னிறைவ
னினிதுறை கிரியம் புகுந்து
அல்லலம் பிறவிப் பெருங்கடற் பாற்று
மமலனி ருக்கையை யடைந்தார்.

(பொ-ரை) விரைந்துவந்து சேர்ந்தவர் யாவரும், (முதற்கோபுர வாயிலில்) காவல் (செய்யும்) பெரிய தவத்தையுடைய நமது நந்திதேவரின் (மாந்) தளிரை ஒத்த மலரடி வணங்கி, (கைப்பிரம்பேந்தி ஒவ்வொருவராக அனுப்பும்) முறைப்படி, அவர் (செல்ல அனுப்பிய) கட்டளையின்படி, அளவுகடந்த களிப்பால் அன்போடு இறைவன் இனிதாக எழுந்தருளிய திருக்கோயிலின் உள் நுழைந்து, துன்பமாம் பிறவியென்னும் பெருங்கடலை வற்றச் செய்யும் பரமன் (தேவியுடன்) வீற்றிருந்த இடத்தை யடைந்தனர், (எ-று). (2)

இச்சையே கிரியை ஞானமே யாதிப்
பரையெனு மினியசத் திகளும்
விச்சையாந் தன்னி னுருவதா வொளிரும்
விமலையாம் பரிவை யிராட்டி

நச்சுவார் பண்டைக் கொடுவினை யிரிய
நல்லருட் பொழிதரு விழியாள்
பச்சைமா மேனிப் பவளவாய் முத்தின்
நகையிடப் பாலதி லுறைய.

(பொ-ரை) இச்சை, கிரியை, ஞானம், ஆதி, பரை எனும் பெயர்களையுடைய இனிமை வாய்ந்த (ஐந்து) சத்திகளையும், அறிவின் திறத்தால் தன்னுடைய உருவமாகக் கொண்டு விளங்கும் பரிவை (எனும் திருநாமத்தை யுடைய) இறைவி, (தம் திருவடியை) விரும்பி நின்றவர்களது கொடிய மூலவினை தொலையச் சிறந்த கருணை பொழியும் கண்களை யுடையவள், மேலான பச்சை மேனியும், பவளம்போல் வாயும், முத்தென்னும் பற்களையும் உடைய தேவி இடப்பாகத்தில் எழுந்தருளியிருக்க, (எ-று).

அடுத்த செய்யுளில் இருந்திடக்கண்டார் என்று முடியும்.

இச்செய்யுள் குளகம். குளகமாவது, பல பாட்டு ஒருவினை கொள்ளும். முத்தகச் செய்யுள் தனித்து நின்று முடியும். இச்செய்யுளிற் குறித்த ஐந்து சத்திகளும் இறைவன் திருமேனியின் பரிணாமம் என்க. வினை— செய்தவனையே சென்றடையும் என்பது. பசுமை ஒளி, பவள ஒளி, முத்தின் ஒளி ஆகிய மூன்றும் இறைவியின் திருமேனியைச் சார்ந்துள்ள தன்மையற்றி, சற்றடியை விரோத அணியொடு புணர்த்திக் கூறுவாருமுளர். (3)

என்னிது தொன்னை போலவே யிறைவி
யிமைத்திட விருந்திடு மிறைவ
னன்றுற வாளொரு ருவப்புற மைத்தி
னுயர்திரு முகவொளி யுடையோன்

மின்னரு மொளியார் முக்கணன் கங்கை
பிறைபுனை சடைமுடி விமலன்
அன்றுமான் மழுவை யேந்தியோ னரியின்
தொல்லவை யிருந்திடக் கண்டார்.

(பொ-ரை.) (எல்லாரும்) என்னிடுள் இருக்கும் என்னையும் போல, இறைவி (தன்னுடன் இரண்டறக்) கலந்திட இருக்கின்ற இறைவனும், (அறிவிற் சிறந்த) பெரியோர்கள் மனமுற மகிழும் உயர்ந்த ஒளி வீசும் இந்திரு முகங்களை யுடையவனும், (வாய்விட்டுச்) சொல்லுதற்கு அரிய பேரொளி நிறைந்த மூன்று கண்களை யுடையவனும், கங்கையும் (மூன்றாம்) பிறைச்சந்திரனும் ஒளிரும் சடாமுடித்தலையுடைய மலைகிழானும், அன்றும் (தன்னை மதித்த) மானையும் மழுவையும் ஏந்தியவனுமான சிவபிரான், தொன்மை வாய்ந்த சிம்மத்தால் சமைக்கப்படும் ஆசனத்தின்மேல் எழுந்தருளி யிருக்கப் பார்த்தனர்.

அத்தொடுகளாய் வரும் இச் செய்யுள், முனிவர் [illegible] உபாயநிதியின் அருள் நிறுத்தில் உய்ப்பிக்கும். இது நிச்சயம். இயைந்திட இருத்தி [illegible] இறைவனை வணங்கு, இறைவியை யுடன் இருத்திக் [illegible] இறைவனே எனக் கூறிக் கொள்ள நூலின் கருத்து.

ஒளி வீசும் நுந்நு திருமுகங்கள், மிகமிகப் பேரொளி செய்யும் முக்கண்கள், கங்கை, அதனில் படிகின்ற அமைந்த மூன்றாம் பிறை, அம்மிறைவிடம் தங்கிய சடா[illegible], அன்றுநின்ற மானும் [illegible] சிறந்திருப்பது [illegible] போல் [illegible] இறைவியோடு அரியணையின் மீது இருந்து காட்சி அருளிக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டனர் [illegible] என்க. என்பது பொருத்தமாகக் கொள்க. (ரு)

பவளமால் வரையி னிலவொளி மிளிரும்
பான்மைபோ னீறணி பரனை
குவளைசேர் விழியாட் கூறனை மறைகள்
குறிக்கொணு வுருவனை யன்னோர்
தவவலி யதனு லெதிர் கண்டு
தாண்மலர் பணிந்தெழுந் தேத்தி
யுவகையா னுள்ள முருகிடக் கண்ணீ
ருகுத்தன ரிம்மொழி புரைப்பார்.

(பொ-ரை.) பெரிய பவளமலையில் நிலவின் பிரகாசம் விளங்கும் தன்மைபோல் (பவளமொத்த திருமேனியில்) திருநீற்றை யணிந்த இறைவனும், குவளைமலர்போலும் கண்களை யுடைய உமாதேவியின் வலப்பாகத்தில் இருப்பவனும், வேதங்களால் அளவிட இயலாத திருவுருவத்தை யுடையவனுமான சிவபிரானை, அவர்கள், தவத்தின் வலிமையால் எதிரே தரிசித்து, (அப்பாமன்) திருவடித் தாமரைகளின் (வீழ்ந்து) வணங்கி எழுந்து துதித்து, மகிழ்ச்சியால் மனமுருக, (ஆனந்தக்) கண்ணீர் சிந்தி, (பின்வரும்) இவ்வார்த்தைகளைக் கூறுவார்கள், (எ-று).

தவ வலியதனுல், அது—பகுதிப் பொருள் விகுதி. தாமெதிர்கொண்டு, தாம்—அசை. உகுத்தனர்—முற்றெச்சம். "ஆசிலாசாரத் தபோதன ரின்புற, வாசகாதீத மனோலய பஞ்சரன்" என்பதும், "பெற்றவட்கே தெரியுமந்த வருத்தம், பிள்ளைபெறும் பேதை யறிவாளோ,— போராளத் முற்றவர்க்கே கண்ணீர் கம்பலையுண்டாகும், உறுதவரோ கன்னெஞ்சமுடையாரவார்" என்ற தாயுமானர் அடிகளும் இங்கு நினைக்கத் தக்கது. (சு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆரணப் பொருளே போற்றி
யக்கணு போற்றி மூல
காரணப் பொருளே போற்றி
கண்கண்மூன் றுடையாய் போற்றி

புராணப் பொருளே போற்றி
புண்ணிய மூர்த்த போற்றி
வாரணத் துரிவை போர்த்த
வள்ளலே போற்றி போற்றி.

(பொ-ரை.) வேதப்பொருளே (உமக்கு) நமஸ்காரம், அழகிய குளிர்ந்த அருளையுடையவரே (உமக்கு) நமஸ்காரம், (எதற்கும்) மூலகாரணமானவரே (உமக்கு) நமஸ்காரம், (சோம சூரிய அக்கினியென்னும்) மூன்று திருக்கண்களையுடையவரே (உமக்கு) நமஸ்காரம், (எங்கும்) நிறைந்த செல்வமே (உமக்கு) நமஸ்காரம், புண்ணியத்தின் வடிவானவரே, தூயவரே (உமக்கு) நமஸ்காரம், யானைத்தோலை (உரித்து) ஆடையாகப்போர்த்த வள்ளலே (உமக்கு) நமஸ்காரம், (எ-று).

கயாசுரன் என்னும் யானை வடிவுகொண்ட அரக்கன் ஒருவன், பிரமனிடம் பெற்ற வரபலத்தால் பன்னெடுங்காலம் அமரரை வருத்தி, பின் ஒருநாள் காசியையடைந்து இறைவனைத் துதித்துக்கொண்டு இருந்த தேவர்களை உபத்திரவிக்க, அதுகண்டு சிவபெருமான் விரைந்து இடியென முழக்கங் காட்டி, அவ்வசுரனைக் கொன்று வீழ்த்தி, அடைந்தார்க்கு அருளும் அண்ணல் தாமே யென்பதை உயிர்த்தொகுதிகள் என்றும் உணருமாறு அவ் யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்தனன் என்பது வரலாறு; 'வாரணத் துரிவை போர்த்த வள்ளல்' என்பதனால் வெளியாம். அவ்வசுரனைக் கொன்று வரையிலா இன்பத்தை அமரர்க்கு வழங்கினோனாகலின் 'வள்ளல்' என்றார். (6)

வானாகி வளியாகி எரியாகி புனலாகி வளர்ந்த பாருக்
ஆகி மதியாகி இனனாகி இயமானன் உருவு மாகிக்

கோனாகி யிலனாகி யுளனாகி யவரவரைக் கூத்தி னாட்டி
வானாகி நின்றவனை மறவாத பேரருளை வழங்கு கென்றார்.

(பொ-ரை.) ஆகாயமாகியும், காற்றாகியும், அக்கினியாகியும், நீராகியும், வளர்ச்சியுற்ற பூமியாகியும், சந்திரனாகியும், சூரியனாகியும், ஆன்மாவாகியும், (யாவர்க்கும்) தலைவனாகியும், இல்லாதவனாகியும், உள்ளவனாகியும், அவரவர்களை ஆனந்த தாண்டவத்தில் இயக்குபவனாகியும் இருக்கின்ற தேவரீரை, (என்றும்) மறக்காத பெரிய திருவருளை அநுக்கிரகிப்பீராக என்று கூறினார்கள், (எ-று).

"வானாகி மண்ணாகி வளியாகி யொளியாகி ஊனாகி யுயிராகி யுண்மையுமா யின்மையுமாய்க், கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு, வானாகி நின்றாயை யென்சொல்லி வாழ்த்துவனே" என்னும் திருமறையை அடியொற்றியது இப்பாசுரம் என்க. இதனால், அட்டமூர்த்த வடிவின் விவரம் கூறப்பெற்றது. எரி—அக்கினி; "அரிவசு தகனன் அங்கி அனல் அயவாகனன் தீ" என்பது நிகண்டு. வனம்—நீர்; "மாரி அம்புதகம் அப்பு வருணம் சீவனம் வனம் வார்" என்பதும் நிகண்டு. இனன்—சூரியன்; "இனன்..........உதயன் சூரியன்" என்றதனால் அறிக. இயமானன்—ஆன்மா; எஜமானன் என்பதன் திரிபு: "அரிய புற்கலனே கர்த்தன் அணு இயமானன் ஆன்மா" என்பதுடன் காண்க. சூத்திரப் பாவைபோல் உலகினை அருட்கூத்திற் ஆட்டுகின்றானாகலின், 'அவரவரைக் கூத்தின் ஆட்டுவானாகி நின்றான்' என்றார்; "ஆட்டுவித்தால் யாரொருவர் ஆடாதாரே" என்பது தமிழ்மறை. 'அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கி' என்றபடி, பிறிதொரு முயல்வால் இயலாதாகலின், 'மறவாத பேரருளை வழங்குக' என்றார். (7)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இவ்வண மிறைஞ்சு மன்பர்க ளியல்பை
யிறைவனு மினிதுற நோக்கிச்
செவ்விய வுளத்திர் நுங்கட் மனம்போற்
சேருநல் வாழ்வெனச் செப்ப
அவ்விய மகித்தோ ரனைவரு மெம்மா
னருட்டிற மினிதென வுவந்து
மவ்வியம் விழியாள் பாகனை யிறைஞ்சி
நம்பனும் விடைதர நடந்தார்.

(பொ-ரை) இவ்வாறு வணங்கித் துதித்த அன்பர்களின் தன்மையை, இறைவன் மகிழ்வோடு பார்த்து, செம்மையான உள்ளத்தை யுடைய அன்பர்களே! உங்களுடைய (தூய) உள்ளத்தைப்போல் பெரிய வாழ்வு (உங்களுக்கு) வந்து சித்திக்கும் என்று அநுக்ரகிக்க, கெடுதல் இல்லாதவரான யாவரும், எம் இறைவன் திருவருள் திறம் (மிகமிக) இனிது என்று மகிழ்ந்து, மானைப் போலும் அழகிய கண்களை யுடையவரான உமாதேவியாரின் வலப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் அண்ணலை வணங்கி, எம்பிரான் உத்தரவு கொடுக்க (அங்கிருந்து தத்தம் பதி நோக்கிச்) சென்றார்கள்.

இறைவன்—(எப்பொருளிலும்) தங்கியிருப்பவன்; இறுத்தல்—தங்குதல். இறைமை யெனும் பண்படியாய்ப் பிறந்த பெயர் எனினுமாம்; இறைமை—(எவர்க்கும்) தலைமை. நம்பன்—(யாவரும்) நம்பிச் சரணம் அடையத் தக்கவன் என்பர் நச்சினார்க்கினியார். (8)

அவ்வகை யடங்கோ ரயமரும் பதியி
னடையவு மாரமிர் தனைய
செவ்விய கருணை பொழிதரு விழியான்
சிவத்தினை யிருத்திய வுளத்தர

செவ்விய பரனை வணங்கியே மீளு
முயர்குண சூதமா முனிவன்
கவ்விய சோலை நைமிசா ரணியங்
கண்டுறு முனிவரர் கண்டார்.

(பொ-ரை) அவ்வாறு சென்றவர்கள், அவரவர்களுக்குரிய இருப்பிடத்தை (போய்ச்) சேர்தலும், நிறைந்த அமுதத்தை ஒத்த செம்மையான கருணை சொரியும் கண்களை யுடையவரும், சிவத்தை (தியானம் செய்ய) நிறுத்திய மனத்தை யுடையவரும், (திருத்தில்லைக்குத் தக்கவாறு) இணங்கிய இறைவனை (திருக்கயிலை சென்று) வணங்கித் திரும்பும் உயர்ந்த குணத்தை யுடையவருமான பெருமைபொருந்திய சூதமுனிவர், ஆகாயம் அளாவிய சோலைகள் சூழ்ந்த நைமிசாரணியத்தை யடைந்தவுடன், அங்குள்ள சவுனகாதி முனிவர்கள் (அவரைப்) பார்த்தனர், (எ-று).

நைமிசாரணிய வரலாறு:—ஒருநாள் முனிவர்கள் சென்று பிரமனை யடைந்து, தவஞ்செய்யும் புண்ணியத்தின் வடிவான ஒரு இடத்தைக் காட்டுமாறு வேண்ட, அவன், ஒரு தருப்பையை வட்டமாகச் செய்து விட்டுவிட்டு, உருட்டு, இது எங்கு போய் நிற்கின்றதோ அவ்விடம் ஆம் தவம் செய்வீர் என்று முனிவரைப் போக்கினான்; உருண்டது நேமி; தொடர்ந்தனர் முனிவர். பல காதம் சென்று வனம்பல நிறைந்த வனமொன்றில் நின்று அவ்விழுந்த நேமி சென்று நின்ற காரணம்பற்றி நைமிசாரணியம் எனப் பெயர்வைத்து, புனிதத் தலமான அக்காட்டில் அன்று தொட்டுத் தவஞ் செய்து பேறுபெற்றனர் முனிவர் என்று கூறுகின்றனர். நேமி—சக்கரம்; அடு—ஆரம். (இடம் தருப்பையாகிய)

சக்கரம் நிறைவுபெற்று நின்ற இடம் என்க. சூதமாமுனி வரின் சிவபக்தியை மிக நயமுடன் விளக்கியதை யீண்டு ஓர்க. கயிலைசென்று மீண்ட அவரை அவ்வனத்தில் தவம் செய்துகொண்டிருந்த சவுனகாதியர் கண்டனர் என்க. பொழிதரும்—ஒருசொல்; சொரியும் என்பது பொருள். மாருதமுனிவன் என்க. கண்டதும் முனிவரர் கண்டார்—சூதமாமுனிவர் எதிரிலுள்ள அவ்வனத்தைப் பார்த்ததும், முனிவர்கள் அவரைப்பார்த்தனர் என்னும் விரைவுப் பொருள் பயந்தது. முனிவரர், அர்—விகுதிமேல்விகுதி.

அன்னிலை முனிவ ரனைவருஞ் சூத
னடியினின் வீழ்ந்துபி னெழுந்து
நன்னிய மத்தோ டாதனத் திருத்தி
நகைமலர் கொண்டருச் சித்து
மன்னிய சிவத்தை யகத்தினி லிருத்தும்
மாதவ வடியரே முய்யப்
பன்னிய வேத வாகம புராணப்
பலகலை யனைத்தையும் பகர்ந்தாய்.

(பொ-ரை.) முனிவர் யாவரும் (கண்ட) அப்போது, (வந்த) சூதபுராணிகரின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து (நமஸ்கரித்து) எழுந்து, சிறந்த தூய்மையுடன் பீடத்தில் எழுந்தருளச் செய்வித்து, ஒளி(வீசும்) மலர்களைக் கொண்டு (அவர் திருவடிகளை) அருச்சித்து, (பயபக்தி விசுவாசத்துடன் எதிர்நின்று,) நிலைபெறுடைய சிவபிரானை மனத்தில் இருத்தித் தியானஞ்செய்யும் சிறந்த தவத்தையுடையவரே! அடியர்களாகிய யாங்கள் கடைத்தேறுமாறு, (யாவராலும் சிறப்பித்துச்) சொல்லப்பட்ட வேதங்களும் ஆகமங்களும் புராணங்களும் பலகலைகளுமாகிய யாவற்றையும் (முன்பு) திருவாய்மலர்ந்தருளினீர், (எ-று).

நகைமலர் என்பதற்கு—மலரும் பருவத்தில் உள்ள மலர் எனினும் ஆம்; நகுதல்—விளங்குதல், மலர்தல், ஒளிசெய்தல் என்ற பலபொருள் ஒருசொல். வேதம் என்ற வடசொல்—(அறியப்படுவது) [illegible] தென்று காரணப் பெயருமாம்; வித் என்ற தாதுவினின்று (விளங்குதலின்று) பிறந்த பெயர்; இது, இருக்குவேதம் யஜுர்வேதம் சாமவேதம் அதர்வணவேதம் என நான்கு வகைப்படும். இந்நான்கும் ஞானகாண்டம், கர்மகாண்டம் என இருபிரிவின் அடங்கும். ஞானகாண்டம், பிரமத்தைப் பிரதிபாதிப்பது; அது, உபநிஷத்து எனப்படும். கர்மகாண்டம், வர்ணாச்ரம தருமங்களையும் இந்திராதி தெய்வ வழிபாட்டுக்களையும் விதித்துக் கூறுவது. [illegible] பொருளுக்குப் [illegible] ஒவ்வொரு [illegible] செய்யப்படுவனவாகும். இவ்வேதம், காலந்தோறும் [illegible] இணங்க முனிவர்களால் வகுக்கப்படும். [illegible] நான்கு வேதங்களும் [illegible] வித்து ஆசிரியராக அவதரித்த வேதவியாசரால் வகுக்கப்பட்டன. இருக்குவேதம் இருபத்தொரு சாகைகளையும், யஜுர்வேதம் நூறு சாகைகளையும், சாமவேதம் ஆயிரம் சாகைகளையும், அதர்வணவேதம் ஒன்பது சாகைகளையும் உடையன ஆகும். மேலும் இவ்வேதங்கள் மந்திரம் என்றும் பிராமணம் என்றும் இரு பிரிவுகளையுடையன வென்றும் கூறுவர். மந்திரம்—தேவதைகளைத் துதிக்கும் வாக்கியங்கள்; பிராமணம்—அம்மந்திரங்களைப் பிரயோகிக்கும் முறைமையைக் கூறுவது.

ஆகமம்:— [illegible] சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டாம்; அவை—ஞானபாதம், யோக

பாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் எனும் நான்கு பாதங்களைத் தனித்தனி யுடையன. இச் சைவாகமங்கள் சதாசிவ மூர்த்தியினுடைய ஐந்து திருமுகங்களினின்றும் தோன்றின. இவற்றைத் தியானித்தல், பிரதிட்டித்தல், பூசித்தல் முதலியவற்றின் முறைமைகள் அவ்வாகமங்களில் நன்கு வெளியாம்.

புராணங்கள்:— பிரமம், பாத்மம், வைணவம், சைவம், பாகவதம், நாரதீயம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்கேயம், பவிஷ்யத், பிரமகைவர்த்தகம், லிங்கம், வராகம், ஸ்காந்தம், வாமனம், கௌர்மம், மாத்ஸ்யம், காருடம், பிரமாண்டம் எனப் பதினெட்டாம். புராணம் என்ற சொல்லுக்குப் பண்டை வரலாறு என்பது பொருள். உலகத்தின் தோற்றக் கேடுகளும், பரம்பரியங்களும், மன்வந்தரங்களும், பரம்பரைக் கதைகளும் ஆக ஐந்தனையும் கூறுதலால் புராணங்களைப் பஞ்ச லக்ஷணங்களைக் கூறுவது என்பர். அந்தப் புராணம் பதினெட்டனுள் சிவபுராணம் பத்து, விஷ்ணு புராணம் நான்கு, பிரம புராணம் இரண்டு, சூரிய புராணம் ஒன்று, அக்கினி புராணம் ஒன்று, என்பது சம்பிரதாயம். புராணங்களை சாத்திரங்கள் எவற்றினும் தலைமையுடையன.

கிருதயுகத்தில் அறுகோடி கிரந்தங்களாகப் பிரமனால் செய்யப்பெற்றமையின் பிரமம் எனும் பெயர் கொண்டு ஒன்றாயிருந்தது; திரேதாயுகத்தில் கோடிக் கிரந்தங்களால் நூற்றுப் பதினெட்டுச் சங்கிதைகளையுடைய பதினெட்டுப் பாகங்களாகச் சிறந்த முனிவர்களால் வகுக்கப்பட்டது. துவாபரயுகத்தில் நான்கு லக்ஷம் சுலோகங்களால் வேதவியாசர் பதினெட்டுப் புராணங்களாகச் செய்தனர். அப்புராணங்களை ரோமஹர்ஷணர்

முதலிய முனிவர் வியாசரிடம் கேட்டனர். பின் ரோமஹர்ஷணரிடம் அக்கினிவர்ச்சஸ் சுமதி முதலானோர் அப்புராணங்களைக் கேட்டனர். இவ்வண்ணம் குரு சிஷ்ய பரம்பரையாய்ப் புராணங்கள் வெளிவந்து, காலங் கடந்த பல கற்பத்துச் செய்திகளை கிரமமற எடுத்துக் கூறலானும், கழிந்த சிருட்டிகளும் ஒருவகையில்லாது வேறுபடுதலினாலும், கற்பங்தோறும் அவதார மூர்த்தங்களும் வேறுபட வருதலினாலும், அந்தந்தக் கற்பத்து அதிகார மூர்த்தியையே மிகமிக மேலாகத் துதிக்கப்படுதலினாலும், புராணங்கள் ஒன்றற்கொன்று முரணுவபோல் தோற்றினும் ஆய்ந்து நோக்குவோமெனின் அனைத்தும் ஒற்றுமையையே உடையன என்க.

கலைகள்:— அறுபத்துநான்காம்; விரிக்கிற் பெருகும். (10)

1 ஆதியிற் கலியின் தொடர்பினு லுலகி
 லைய வேசபமே யாகி
நீதியார் வருண தருமமு மாறி
 நிறை யகிலமெலாங் குன்றித்
தீதுடை யசுரர் பெருகிநற் றேவர்
 திடுக்கிடப் புரிவன விலக்கச்
சோதியாம் பரையி னமிசமா வன்னி
 யவதரித் தானெனச் சொற்றாய்.

(பொ-ரை) முன் ஒரு காலத்தில் கலிபுருடனின் சம்பந்தத்தால் உலகத்தில் திருக்கோயில்கள் ஒன்றேனும் இல்லாமல், நீதி நிறைந்த வருணாச்சிரம தருமங்களும் மாறுதல் அடைந்து, உயர்ந்த தருமகைங்கரியங்கள் அனைத்தும் குறைவுபட்டு, தீச்செயலை யுடைய அசுரகுலத்தவர் அதிகரித்துச் சிறந்த அமரர்களுக்குத் துன்பஞ்

களையேசெய்து வருவதை நீக்குதற்கு, பேரொளிப் பிழம்பான அழகிய பராசக்தியின் அம்சமாய், அக்கினி பகவான் அவதாரம் செய்தார் என்று (ஆக்நேய புராணத்தில்) கூறினீர், (எ-று).

'ஆதியில் கலியின் தொடர்பு' என்றது, முன்னொரு கற்பத்தில் நேர்ந்த கலியுகத்தை; கடையுகத்தின் ஆட்சி கலிபுருடனுக்கே என்பது கண்கூடு. அவரவரை ஒவ்வொரு தொழிலிற் புகுத்தி, தொழிலுக்குத் தக ஒழுக்கத்தைக் கற்பித்து, அந்நெறி தவறாது ஒழுகுநர்க்கு உளத் தூய்மை யுண்டாக்கி, அத்தூய்மையரைக் காலத்து மாபெருந் தூயவனான சிவபிரான் திருவடிப்பேறும் பேரானந்தப் பெருவாழ்வை யளிதளிக்கும் அருளைச்சிரம தருமம், நீதி நிறைந்ததே யாகலின், 'நீதியார் அருள் தருமம்,' எனப்பட்டது. 'அறநிலை'யென்பது-பிரமசரியம், தருமஞ்செய்யும் மண்டபம், எவ்வகை மனைக்குள் முதலான பிரமமனம், கோயில் ஆகிய பலபொருள் ஒரு சொல். ஆட்சி கலியினதாகலின், அவ்வொருசொல்லிலேயே அத்துணைப் பொருளை அடக்கி உரைகொள்ளினும் இழுக்காகாது. அசுரர்—சுரர்க்கு மாறானவர். தேவர்—தெய்வத் தன்மை யுடையவர். இடுக்கண்—இடுங்கிய கண்; துன்பம் எனும் பொருள் பயந்தது. ஆலய வேரறும், அருள்நிலை கெடினும், அறநிலை குன்றினும், அசுரர் பெருகலும் ஆன கலியின் ஆட்சி அமரர்க்கு இடுக்கணை பெரிதும் விளைவிப்பது. ஆகலின், அவர் துயர் நீக்கப் பராசக்தியின் அம்சமாய் வன்னி அவதாரம் செய்தார் என்று ஆக்நேய புராணத்தில் கூறினீர் என்றார். மேற்செய்யுளும் இச்செய்யுளும் குளகம்; அடுத்த கவியின் 'செப்புகென்றனர்' என்பது கொண்டு முடியும். (11)

அறத்தினைக் காக்கத் தோன்றிய வன்னி
யண்ணலின் சரிதையை விரிவாய்த்
திறமுறாய் கேட்க விழைந்தனஞ் செப்பு
கென்றனர் தெய்வமா முனிவர்
பிறைதவழ் சடைய னருளினூ லாய்ந்த
பெருந்தகை வியாதனை யுன்னி
நிறைபவர் தூய வன்னியன் காதை
நிகழ்த்துவான் சூதமா முனிவன்.

(பொ-ள்) (அறிஞீர்) திறத்தை யுடையவரே! தருமத்தைக் காத்து நிலைநிறுத்தற்பொருட்டு அவதரித்த பெருமையிற் சிறந்த வன்னியனின் சரித்திரத்தை விரிவாக் கேட்க விரும்பினோம், திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டும் என்று தெய்வத் தன்மை பொருந்திய சிறந்த முனிவர்கள் கூறினார்; அவர்கள் விருப்பத்தினை யறிந்த சிறந்த சூதமுனிவர், வளர்பிறை (சூடிய) சடாமகுடத்தையுடைய சிவபிரான் திருவருளால் உய்திபெற்ற பெருந்தகுதி வாய்ந்த (தனது ஆசாரியரான) வேத வியாசரைத் தியானித்து, நிறைவுடைமை அதிகரித்த தூய்மையான வன்னியன் சரிதையைச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

திறம்-தவத்தின் திறமெனினும், நூற்களின் நுண்மை யுணர்ந்து உரைக்கும் திறம் எனினுமொக்கும். (12)

சம்புவின் றவமுந் தற்பரன் நடமுந்
தற்பரை யிடமச பத்தி
பம்பியச் சம்பு தனைமணந் ததுவும்
பண்புறு மேவன் னிசெய் ததுவு
மிம்பரி னெழிலார் குருத்திர வன்னி
யினிமைய னொழுக்கங் கதுவு
மும்பர்மீ மகனை மணந்தபத் தைந்து
மைந்தரா யப்புறத் தியலும்.

(பொ-ரை) சம்புமாமுனிவரின் தவமும், இறைவன் நடனமும், இறைவியினிடத்திருந்து அசயந்தி அவதரித்துச் சம்பு முனிவரைத் திருமணஞ்செய்ததும், அழகுற்ற (புத்திரகாமேஷ்டி) யாகம் செய்ததும், (அவ்யாகத்தி லிருந்து,) இவ்வுலகத்தில் அழகு நிறைந்த உருத்திர வன்னியர் எனும் இனிய திருநாமத்தை யுடையவர் எழுந்து வந்ததும், தேவர் தலைவனை இந்திரன் மகளை மணந்து (வீரத்தில்) உயர்ந்த ஐந்து மக்களால் மகிழ்வு பொருந்திய நிலையையும், (எ-று).

தற்பரன் (தன்னைத் தோற்றுவிப்பாரின்றி) தானே தோன்றியவன்; தற்பரை யெனினும் அப்பொருளே. உம்பர்மீ—தேவர் தலைவன்; மீ—தலைவன்: இந்திரன் என்க. இந்திரன் மகள்—மந்திரமாலை. (13)

இறைவியின் றுணையா லுருத்திர வன்னி
யிறைவனூர் படைகொடு சென்று
நிறைவுறு மமரர்க் கின்னலே செய்த
நீள்வலி யவுணரை யடைந்து
முறையொடு நிறையே பெறுகென வுரைத்தும்
மூள்சின மொடுவுருத் தெதிர்ந்த
குறையுறு நண்ணார் தலைபெலா மழித்துக்
கொற்றமாம் வாகைகொண் டதுவும்.

(பொ-ரை) உமாதேவியின் திருவருள் துணையால், உருத்திர வன்னிய மன்னர் நிறைந்த சேனைகளை அழைத்துக் கொண்டு சென்று, நிறைவு பெற்ற தேவர்களுக்குத் துன்பமே செய்தவர்களான அதிகரித்த வன்மையையுடைய அவுணர்கள் இருக்கும் இடத்தை அடைந்து, (அமரர்க்கு இடுக்கண் விளைவிக்காத) நிறைவு ஒன்றினையே பெற்று இருப்பீராக என்று (நீதி) முறையோடு கூறியும்,

(கொ-று) மூண்ட கோபத்தோடு எதிர்த்த (பலப்பல) குறைகளை யுடையவர்களான பகைவரை யெல்லாம் கொன்று, வெற்றியினதாம் வாகைமாலை சூடியதும், (எ-று). (14)

தவத்தினீர் கேண்மோ வாக்கினே யத்திற்
றங்கிய வன்னியம் பரமன்
சிவம்வளர் காதை யுள்ளன வதனைச்
செப்புநர் கேட்குந ரெவரும்
நவமுறா கற்பின் மனைவியுங் குணனார்
மக்களும் பொருண்முத லனைத்தும்
பவவினை நீங்கிப் பரமனி னருளாற்
பல்குவர் பயனெனப் பகர்வான்.

(பொ-ரை) தவமுனிவர்களே! கேளுங்கள்; ஆக்கினேயபுராணத்தில் உள்ள அழகிய உருத்திர வன்னியத் தெய்வத்தின் மங்களம் அதிகரித்த (பலப்பல) சரிதங்கள் உள்ளன; அச்சரித்திரங்களை ஓதுவார் கேட்பார் யாவரும், புதுமையுற்ற கற்பினையுடைய மனைவியும், (நற்) குணங்கள் நிரம்பிய மக்களும், செல்வம் முதலாகச் சொல்லப்படும் பலவும் (வலியவந்து) சேர, (இம்மைமறுமைகளில் இவ்வின்பங்களெல்லாம் அநுபவித்தபின்,) தீவினை நீங்கி, இறைவன் திருவருளால் வீடுபேற்றைப் பெறுவார்கள் என்று (மேல் சரித்திரத்தை விரிவுறக்) கூறுவார் சூதமா முனிவர், (எ-று).

அம்வன்னியப் பரமன் என்க. சிவம்—மங்களம்; வடசொல்; செம்மையெனும் பண்படியென்பாருமுளர். நவமுறு கற்பு—(பிறரிடத்துக் காண்டற்கு இயலாத)மேலான கற்பு. முதல் என்றமையால், மறுமையும் பெற்றாம். பயன்—வீடுபேறு. (15)

பாயிரம் முற்றிற்று.

உ

திருத்தலச் சருக்கம்.

உலக மெங்கணு மோங்கு பெரும்புக
ழிலகச் செல்வமு மிம்மை யினிற்றருந்
திலகச் சிந்துரக் காவென் றிருத்தலங்
குலவு மேன்மையைக் கூறுதும் யாமரோ.

(பொ-ரை.) மெய்யன்புடன் தியானிப்பவர்க்கு, உலகம் முழுதும் (போற்றும்) உயர்ந்த பெரும்புகழையும், (திரண்ட) ஐஸ்வரியங்களையும், இம்மையில் விளங்கக் கொடுக்கும் திலகம் போன்ற (திரு) ஆனைக்கா என்னும் பெயரையுடைய அழகிய தலத்தின் விளக்கம் தங்கிய சிறப்பை, (பக்தி நிறைந்த உங்கள் மனம் கொள்ளுமாறு) யாம் கூறுகின்றோம், (எ-று).

உலகமெங்கணு மோங்கு பெரும்புகழ் செல்வமும் இம்மையில் இலகத்தரும் என அந்வயிக்க. சிந்துரக்கா—யானைக்கா; "சிந்துரம் வயமா தந்தி" என்பது நிகண்டு. பிறதலங்களுள் திருவானைக்கா திலகமென விளங்குகின்றதென்க; திலகமணிந்த என்று யானைக்கு அடையாக்கினுமாம். இலகல்—விளங்குதல்; குலவல்—(பிறதலக்கூட்டங்களுள்) அருள் வலிமையிக்கது என்று கூறினரும் உளர். (1)

நிலவு நீறணி நின்மலன் போலவிண்
ணுலவிச் சென்றணி யார்கலி யுண்டகிற்
குலவுந் தேமுறு கொண்முலை யாமினள்
மிலகு மார்பினன் போன்முகின் மீண்டவே.

(பொ-ரை.) விளக்கம் தங்கிய திருநீற்றினை அணிந்த மலரகிதரான சிவபிரான்போல் ஆகாய மார்க்கமாக பரவிச் சென்று, அழகு நிறைந்த சமுத்திர ஜலத்தைக் குடித்து, அகிற் குழம்பு பூசிய தேமல் படர்ந்த சிறந்த தனங்களையுடையவளான மின்னற்கொடி போன்ற திருமகள் தோய்ந்த மார்பையுடைய திருமால் போல மேகங்கள் திரும்பின, (எ-று).

சிவபிரான்போல் சென்ற வெண்மேகங்கள் திருமால் போலத் திரும்பி வந்தன என்றமையால், இக்கவியின் பேதமின்றிய மனம் வெளியாம். நீறணிந்துள்ள சிவபிரான் வெண்மேகத்திற்கு உவமை. கடனீர் குடித்துத் திரும்பும் கார்மேகத்திற்கு நாரணன் உவமை. மின்னலொடு கார்மேகங்கள் மீளும் காட்சி, மின்னற் கொடிபோலும் இலக்குமியையும் நினைவுறுத்தும். (2)

பரவு மேகமப் பண்புறு பானுவா
லரவு மாமன் வெம்மையை யுற்றனன்
சிரமி னாட்டுது மென்றகன் சையமேல்
விரவ வாரியல் விண்ணெழுன் மாறுமே.

(பொ-ரை.) (ஆகாயம்) பரவிய மேகமானது, (வெம்மை) இயல்புடைய அச் சூரியனால், (தன்) உறவினையுடைய மாமன் (மலையானவன்) வெப்பத்தை அடைந்திருக்கின்றான்; (அம்மாமன் வெப்பம் போக்க நீரினால்) அபிடேகிப்போம் என்று எண்ணி, அகன்ற சையகிரியின் முடிமேல் பொருந்த, அகன்ற ஆகாயத்தில் எழுவதை ஒத்திருக்கது, (எ-று).

மலையிற் பிறந்த நதி கடலிற் கலக்கும் பான்மையால், கடலுக்கு மலை மாமனாகும் உறவு முறையாகும். மாமன் சூரிய வெப்பத்தில் வருந்தினன் என எண்ணி மருமகன்

தன்னிடத்திலுள்ள நீர்கொண்டு அபிடேகிக்கச் சென்றது, தற்குறிப்பேற்ற அணியின்பாற்படும். அதன் சையசிரசின் மேல் என்று அந்வயிக்க. சிரல்—முடியிடம். வாரி—கடல். (3)

புள்ளி யாத்தசையப் பொன்னொளி கண்டுவின்
வெள்ளி விழிடை வைத்தென நீரின
புள்ளித் தாழுறு மொன்பொரு ளையுகர்
துள்ளி யிருவ ராயின மேகமே.

(பொ-ரை.) மதிக்கும் தன்மை பொருந்தியதாகிய சையகிரியின் பொன்னொளியைப் பார்த்து, வானத்தில் உள்ளோர்; வெள்ளிக் கம்பிகளை இடையிடையே வைத்தார்களோ எனும்படி, யோசித்து(நோக்கி), தம்மிடத்து உள்ள ஒள்ளியசெல்வங்கள் அனைத்தையும்,(ஏற்பவர்க்கு) மகிழ்ந்து வாரிக்கொடுக்கும் வள்ளல்களைப் போல மேகங்கள் (மழையை) வழங்கின, (எ-று).

மழையென வழங்குவர் வள்ளலார் என்பதற்கு மாறாக, வள்ளலர் என மேகங்கள் வழங்கின என்று கூறினர் அறிவு பாராட்டற்பாலது. உவமையை உவமேயமாகவும் உவமேயத்தை உவமையாகவும் மாற்றிக் கூறிய இது, விபரீத உவமை யணியின்பாற் படும். விண்—இட வாகுபெயர். (4)

மன்னு வாய்மையு மான மனுநெறி
துன்னு மன்னவர் தொன்மைப் புகழொடு
பன்னு பாவலர்க் கீந்த பரிசென
மன்னர் தீர்த்தமுன் னூட்டத் தமைந்தவே.

(பொ-ரை.) நிலைபெற்ற உண்மையும், மானமும், மனு நெறியும் அதிகரித்த அரசர்களின் புகழும் விரும்பிய

கீர்த்தி யெனும்படியும், (சிறப்பித்துக்) கூறப்பெற்ற புலவர்களுக்கு (வல்லவர்கள்) வழங்கிய கைம்மாறு போலவும், அழகிய முதன்மை வாய்ந்த வெள்ளம் (யாவரும்) விரும்பப் பெருகியது, (எ-று).

மானமனுநெறி யென்பதற்கு—பெருமைமிக்க சிறந்த மனுநீதியெனினுமாம். மன்னர் முன் தீர்த்தம் எனமாறுக; முன்தீர்த்தம்—முதன்மைவாய்ந்த வெள்ளம். மகிழ்தல்—விரும்புதல். பாவலர்க்கு ஈந்த பரிசு, பெற்றவர்க்கேயன்றி அவர்மூலமாகப் பிறர்க்கும் பயனைப் பெருக்குதலை வெள்ளத்தின்மேல் ஏற்றிக் கூறினர்.

"ஞான முன்னிய நான்மறை யாளரைத் தான மென்னத் தழைத்தது தீர்த்தமே" என்பர் கம்பர். (5)

முடியு மார்புறத் தூங்கும் முழுக்கியே
கொடியி னிங்குறு செந்நென லாகியப்
படியி னோர்களைப் பல்பொரு ளாக்கொடு
வடிவின் வேசையர் போலது வந்ததே.

(பொ-ரை). தலையையும் மார்பையும் அழுகிய பாதங்களையும் (தன்னயத்தில்) அகப்படுத்தி, (தன் காரியம் முற்றுப் பெற்றபின்) கொடியபொழுதில் நீங்குதல் பொருந்திய மனத்தை உடையவர்களான (இனிய) வடிவுடைய வேசையர்கள் போல, வெள்ளமானது இவ்வலகின்கண் சிறந்த சையகிரியின்(உள்ள) பல பொருள்களை (வாரிக்) கொண்டு வந்தது, (எ-று).

அடிவருந்தத் தலைதடவி உள்ள பொருளெல்லாம் கவர்ந்து செல்லும் வேசையர் போலவே, மலையின் உச்சியையும் நடுவையும் அடியையும் தழுவி, அதன்கண் உள்ள மணி முத்து அகில் முதலியவற்றையும் வெள்ளம்

அடித்துக்கொண்டு வந்தது என்றபடி. செருநராகிய வடிவின் வேசையர்போல, அது படியின் ஆர் சைய பல்பொருளைக் கொடு வந்தது என அந்வயிக்க. (6)

பாடளித்துறு பன்மலர் மாமணி
நீடளித்துறு நீள்பெரு மோங்கலின்
வீடளித்திடு வேலனைப் போற்றிபூங்
கோடளித்துக் குறிஞ்சி கடந்ததே.

(போ-ரை). (இசை) பாடும் வண்டுகள் நெருங்கிய பலமலர்களையும், சிறந்த (நவ) மணிகளையும் பிறருமியர்க் கொடுக்கப் பொருந்திய நீண்ட பெரிய சையகிரியில், மோட்சம் அளிக்கும் முருகக் கடவுளைத் துதித்து, அழகிய கரைகளை (இருபக்கத்திலும்) உண்டாக்கி(க்கொண்டு), குறிஞ்சி நிலத்தைக் கடந்தது அவ் வெள்ளம், (எ-று).

'பாடு அளி துறு' எனவும், 'நீடு அளித்து உறு' எனவும், 'வீடு அளித்திடு' எனவும், 'கோடு அளித்து' எனவும் பிரித்துப் பொருள் கொள்க. மலைமேல் உள்ள சுனைகளில் பல்வகை மலர்கள் இருத்தலின், 'பன்மலர்' என்றார். முத்து முதலிய மணிகள் மலைகளில் இருத்தல் பிரசித்தம். பூங்கோடு—அழகிய கரைகள். குறிஞ்சி நிலக் கடவுளாகிய முருகனைத் துதித்து வெள்ளம் புறப்பட்டது என்க. (7)

பண்ணுறு தம்மொழி கிள்ளைகள், பன்மயில்
அன்ன சேர்கொடு நற்கடம் பும்மெடுத்
துன்னி றைமொழி வேடுவர் பாவரு
மன்னு மாசுர மன்னினை வெள்ளமே.

(போ-ரை). பண்போல் பொருந்திய (இனிய) சொற்களையுடைய கிளிகளையும், பல மயில்களையும், [illegible]

அசோக மரங்களோடு சிறந்த கடம்ப மரங்களையும் (அலை களால்) எடுத்துக்கொண்டு, உள்ளத்தில் நிறைவு நீங்கிய வேடுவர் அனைவரும் பொருந்திய பெரிய பாலைநிலத்தை (அவ்) வெள்ளம் அடைந்தது, (எ-று).

'வேடுவர் பாவரும் அன்னறும் மாசுரம் அன்னினை வெள்ளம்' என்க. அன்னறு—பொருந்துதல். அன்னினை—அடைந்தது. சுரம்—பாலைநிலம். பாலை—வேடர் களுக்கு வாசஸ்தானமான நிலம். வெள்ளம் குறிஞ்சி யிலிருந்து பாலை வரைத்தை அடைந்தது என்றபடி. (8)

வளையும் பேழ்வாய் வாளையுஞ் சேலுவ
குளையு மாநல சேட்டு மெருமையின்
விளையு மாகலை வதிபவர் [illegible]
வளையு மாமுழுக் காட்டு [illegible]

(போ-ரை). முறிந்த பெரிய முழைகளை உடைய வள மான தீர்த்தம், வேடுவர் [illegible] அவர்களைத் தாக்கி, கொல்லும் (கொலைத்தொழிலையுடைய அவர்களின்) விற்களையும், (அவ்விற்களில்) சேரும் அம்புகளையும் (அலை களால்) அடித்துக்கொண்டு, (முல்லை நிலத்துக்கு உரிய தெய்வமான) [illegible] திருவடிகளில் கலக் கும் வண்ணம், பெரிய அபிஷேகம் செய்து (பின் அந் நிலத்தை அடைந்து) நீங்கியது, (எ-று).

முழுக்காட்டல்—அபிஷேகம் செய்தல். (9)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] வெள்ளமே.

(போ-ரை). (மலர்களில்) மொய்க்கும் வண்டுகள் [illegible], தேனை (மிகுதி

பாகச்) சொரியும் கொன்றை முதலாகப் பல மலர்களை யுடைய மரக்கூட்டங்களும், குற்றம் இல்லாத புள்ளரக் குழல்களும், பசுக்கூட்டங்களும் (ஆகிய) பலவற்றையும், மிகுதியாக (வாரிக்) கொண்டு சென்றது அவ்வெள்ளம், (எ-று). வீ—மலர்கள். (10)

பூசு மாரகிற் பூண்முலை யாய்ச்சியர்
காசு மாடையுங் கண்ணனிற் கொண்டுநல்
வாசு தேவனின் றாண்மலர் வாழ்த்திமெய்
மாசு நீங்குற மாமரு துற்றதே.

(பொ-ரை). நிறைந்த அகிற்குழம்பு பூசும் ஆபரணம் அணிந்த தனங்களை யுடைய யாதவப் பெண்களின் ஆபரணங்களையும் ஆடைகளையும் கண்ணனைப் போல வாரிக்கொண்டு, (அம்முல்லை நிலத்திற்கு உரிய தெய்வமான) சிறந்த வாசுதேவனது திருவடித் தாமரைகளைத் துதித்து, (முற்குறித்த நிலங்களில் தான் செய்த) குற்றங்கள் (அனைத்தும்) நீங்கிட சிறந்த மருதநிலம் அடைந்தது (அவ்வெள்ளம்), (எ-று).

வாசுதேவன்—வசுதேவனின் மகன்; கிருஷ்ணன். முல்லை நிலத்துக்கு உரியதெய்வம் கண்ணன் ஆதலின், அவனைத் துதித்து மீண்டதென்க. பிறநிலங்களில் வேடரைத் தாக்கினமை, பறவைகள் மரங்களாகிய வற்றை அடித்துக் கொண்டுவந்தமை முதலிய குற்றம் நீங்க, புண்ணிய பூமியான மருதநிலத்தை அடைந்தது என்க. (11)

ஓங்க ரும்புற வொண்மகிழ் வாழையுந்
தேங்க ரும்பொடு திண்கமு காருதேன்
பாங்க ரின்னுயர் பாதிரி மாமுமா
மாங்க ருங்கிட வண்மிக நிந்ததே.

(பொ-ரை.) உயர்ந்த அரும்புகள் பொருந்திய ஒள்ளிய மகிழமரங்களும், வாழைமரங்களும், இனிமை யான கரும்புகளோடு திண்மை வாய்ந்த கமுக மரங் களும், எல்லாப் பக்கங்களிலும் உயர்ந்த தேன் நிறைந்த பெரிய பாதிரி மரங்களும், அம்மருத நிலத்தில் வளம் பெறுமாறு அடைந்து நிறைந்தது (அவ்வெள்ளம்), (எ-று).

பாங்கரின் உயர் தேன் அரும்பு மா பாதிரி மரம் என்க. (12)

காவி கஞ்சங் குவளையுங் கான்றுகான
தூவி சேலும் வரால்களுந் துள்ளிட
தாவி கால்செய் யம்பினுந் தண்மைய
வாவி யெங்கு நிறைந்தன வாரியே.

(பொ-ரை.) கருங்குவளை மலர்களும், தாமரை மலர் களும், செங்குவளை மலர்களும் மணம் வீசி, சிறகுகளை யுடைய சேல் மீன்களும், வரால் மீன்களும் துள்ளவும், பாய்ந்து சென்று வாய்க்கால்கள் வயல்கள் கிணறுகள் குளிர்ச்சியை யுடைய குளங்கள் (ஆகிய) எல்லா இடங் களிலும் நிறைந்தது அவ் வெள்ளம், (எ-று).

கான்—வாசனை; கான்று-வீசியென்க. தூவி-மீன் சிறகு. கால்-வாய்க்கால். செய்-வயல். அம்பு-கிணறு; இஃது இப்பொருளாதலை "கோளிடு கிணறு கூபம் கூவலே அம்பு" எனும் நிகண்டுனால் காண்க. காவி-கருங் குவளை; குவளை-செங்குவளையென்க. (13)

வைத்த சீர்த்திய மாமரு தந்தனில்
பைத்த வாக்கிலை யாங்கரப் பண்பிலும்
மெய்த்த கற்றுறை செய்தது மீண்டுபோய்
செய்த்த வம்பர வேர்க்கினையுள் கிட்டதே.

(பொ-ரை.) அதிகமாக நிறைந்த சிறப்பினை யுடைய பெரிய மருத நிலத்துத் தலைவனை வருணனை, (அவ் வெள்ளம்) பசுமை யுடையவான அலைகளாகிய அருமை வாய்ந்த கரங்களால் மெய்ம்மையான சிறந்த அதிசெய்து கும்பிட்டு, (அங்கிருந்து) திரும்பி, பசுமையான நீண்ட கடலை யடைந்து கலந்தது, (எ-று).

'பண்புக் கரங்களால்' எனவும், 'செய்த்த உயர் அம்பரம்,' எனவும் இயைக்க. மருத அண்ணல்-வருணன். செய்து-முற்றெச்சம். உயர் செய்த்த அம்பரம்-அதிக பசுமையான கடல் எனினுமாம். அம்பரம்-கடல்; "அரி மகரலயம் நீராழி அம்பரமே வேலை" என்பது நிகண்டு. அலைகள் ஒன்றோடொன்று இணைந்து வருதல், கரங்களால் கும்பிடும் முறையும், அவ்வலைகளின் ஓசையை, துதிக்கும் முறையாகவும் கொள்க. (14)

அன்று தொட்டவ் வழகுறு மாநதி
யென்றும் பாரி லிணங்குமத் தோற்றமே
கன்று மானினக் கரத்தினி லேந்தியோ
னென்று தேவி யுமையரு ளொக்குமால்.

(பொ-ரை.) அந்நாள் தொடங்கி அழகு பொருந்திய அச்சிறந்த நதி, உலகத்தில் எக்காலும் (பெருகி) வரும் அக்காட்சியானது, மானின் கன்றைக் கரத்தில் ஏந்திய சிவபிரானிடத்துப் பொருந்திய உமாதேவியின் திருவருளை ஒத்திருக்கும், (எ-று).

கன்று மானை-மான்கன்றை யென்க. கோபிக்கும் மானை யென்றுரைப்பாருமுளர். தேவி-தெய்வத் தன்மை வாய்ந்தவள். இறைவியின் அருட்பெருக்கைச் சத்தி பாதம் என்பர் வடமொழி வாணர். இறைவி சத்தியும், இறைவியின் அருள் அக்கினியின் பயனுமென்க. (15)

அன்ன நீர்மையி னங்குள சோலைகள்
மன்ன வோங்கிட வண்மைசெய் மாண்பினு
லின்ன மாநதி காவிரி யென்பெயர்த்
துன்ன மேலவர் தோய்ந்திடப் பெற்றதே.

(திருவருளை ஒத்தது என்னும்) அத்தன்மையின்படி, அம் மருத நிலத்தின்கண் உள்ள சோலைகள் ஓங்கி நிலை பெற வளப்பம் செய்யும் சிறப்பால், இச் சிறந்த நதி, காவிரி யென்னும் பெயர் பெற்று, மேன்மையான ஞானிகள் தன்னில் ஸ்நானம் செய்யும் (புண்ணியத்தையும்) அடைந்தது, (எ-று).

ஓங்கி மன்னிட என்று இயைக்க. சோலைகளை எப் போதும் மலரச் செய்யும் காரணத்தால் அந்நதி காவிரி யென்னும் பெயர்பெற்றது என்றார்; கா-சோலை. விரிதல்-மலர்தல். கவேரன் மகளாதலின் அந்நதி, காவிரி யெனும் பெயர்த்தாயிற்று என்றுரைப்பாருமுளர். (16)

வன்னி தன்குலத் தென்னில்பல் வேந்தர்தந்
துன்னு நல்லரு டோய்ந்திட்டுத் தூய்மையோ
மன்னு காவிரி வீற்ற மன்னர்வாழ்
பன்னு சோழநன் னாட்டினிற் பல்கிற்றே.

(பொ-ரை.) வன்னியனுடைய குலத்து (வந்த) அளவில்லாத அரசர்களது அதிகரித்த சிறந்த கருணை (வெள்ளத்தில்) முழுகி, பரிசுத்தம் என்னும் அழகு பொருந்திய காவிரி யானது, (சிறப்பித்துச்) சொல்லப் படும் வெற்றி அமைந்த சோழ மன்னர்கள் வாழ்கின்ற வளமான (சோழ) நாட்டினிடத்து நிறைந்தது, (எ-று).

வன்னிமன்னர் கருணை வெள்ளத்தில் முழுகித் தூய்மை பெற்ற காவிரி நதியானது, அம்மன்னவர் மர

பிளாரான சோழர்கள் காட்டில் திறைபெற்றது என்க. பன்று வீறு உற்ற சோழ மன்னர் வாழ் நல் நாட்டிடை பல்கிற்று என அருக்கவிக்க. நல் நாடு, நல்-வளத்திற்கு அடை. தொடர்நிலை, இடைநிலை [illegible]. (17)

மள்ளர் யாருடம் மருத வயலினிற்
கொள்ள நீரை வரம்புற கோலியே
துள்ள மேதை புனற்று பூட்டியே
தென்னு மோதை கொரித்தனர் துள்ளுவார்.

(பொ-ரை.) மள்ளர்கள் அனைவரும் கூலத்தை மருத (நிலத்துத் தம்) வயலில் கொள்ளும்படி வரம்புக்களைக் கோலி, அதன் பின்பு (அவ் இடத்து) உள்ள ஏரை மகிழ்ந்து பூட்டி (உழுது,) தூய்மையான மகிழ்ச்சி கொண்டு இசைபாடிக் குதிப்பார்கள், (எ-று).

மள்ளர் யாரும் மென்னும் ஓசை கொடு நீரை மருத வயலினிற் கொள்ள வரம்புற கோலி என இயைப்பினும் பொருந்தும். வரம்பு, அது-பகுதிப் பொருள் விகுதி. உகத்தனர்-முற்றெச்சம். (18)

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

எழிலுறு மருதத் தலைவி கேள்வனைப் பூட்டு மார்பு
ஒழுகுமவ ரசக சேனை தழுவமகிழ் தெய்வம் பேணித்
தொழுதிடுமடவார் [illegible] அவர் சம்மை நாற்பப்
பழுதற நவினர் [illegible] மாலே.

(பொ-ரை.) எழுச்சி [illegible] மருத நிலத்தில் அவரவர் [illegible] பூட்டிய [illegible], (நிலங்களில்) உழுகின்ற [illegible] (படிச்செல்த வருணனையை) தெய்வத்தை [illegible] தொழும் [illegible] [illegible] இல்லாதபடி நாற்று நடு [illegible] விதிக்களை, (எ-று).

அவரவர்கள் என்பதை பூட்டும், தொழுதிடும், விந்துனர், நடுனர் என்னும் இடங்கள் ஒவ்வொன்றினும் இயைக்க. 'பழுதற நாற்று நடுனர்' என அங்கவித்துப் பொருள் காண்க. ஆர்ப்பு, ஓதை, புமலே, சம்மை, ஞரல்ல், ஆலல் ஆகிய அனைத்தும் ஓசை யென்னும் ஒரே பொருளில் வருவன. இதனை, பொருட் பின்வருநிலையணி யென்பர். (19)

அரம்பைநற் கனியின் சாறு மருக்கரும் புருத்த தேனும்
விரும்புமா பலவின் றேறல் விரைமலர்ச் சனிக்க மேனும்
பெருஞ்சுவை தருப லத்திற் பிறங்கிடு மதுவு சேர்ந்துத்
திருமலி வயலிற் பாய்ந்துப் பயிர்களுஞ் செழிக்கு மாதோ.

(பொ-ரை.) வாழையின் சிறந்த பழத்தினது சாறும், அரிய கரும்பு சிந்திய சாறும், விரும்பத் தகுந்த மா, பலாப்பழங்களின் சாறும், மணத்தையுடைய மலர்கள் (சிந்திய) தேனும், (அதன்) மேலும் பெரிய சுவையை யுடைய பிற விருட்சங்களின் பழங்களில் விளங்கிய சாறுகளும் (ஒன்று) கலந்து, அழகு நிறைந்த வயல்களில் (சென்று) பாய்ந்து, நெற் பயிர்களும் செழிக்கத் தொடங்கின, (எ-று).

அரம்பை—வாழை. சனிகை—தேன். பிறங்குதல்—விளங்குதல். திருமலிவயல்—லட்சுமி சம்பத்தை யுடைய வயல் எனினுமாம். (20)

பசுமையம் பயிர்க்கு நீலம் பங்கயங் கிளைக ளாக
வசுமதம் முகநன் னிற்கு வசையி தாம் வளரி னென்ன
வசும்பிய கிளைக டம்மை யுழக்கிய நகற்றல் நம்பி
புசும்புத லடைத்தோர் தம்பி னுறுதய மொழித்தற் போலம்.

(பொ-ரை). பசுமையான அழகிய பயிர்களுக்குக் குவளை தாமரை (முதலியவை) கிளைகளாய் இருக்க, இக்

கலைகள் வளர்ந்தால் ஒளியை யுடைய அங்கள் அதுமுகங் கனுக்கும் கண்களுக்கும் உவமையாகும் என்று, இடை யிடையே உள்ள களைகளை உழுதிப் பெண்கள் நீக்கும் தன்மையானது, தம்மை நம்பி உற்றவர்களின் பொருந் திய துன்பத்தை நீக்குதலை ஒத்திருக்கின்றது, (எ-று).

வசமை-ஒளி. அசும்புதல்-இடையறாது ஒழுகுதல். நம்பி உசும்புதல் அடைந்தோர்-நம்பி இயங்குதல் உற் றோர். கமலமும் குவளையும் முகங்களுக்கும் கண்களுக் கும் உவமை கூறுவர்; அஃறிணையாகிய அப்பொருள் களை, உயர்திணையாகிய தங்களுக்கு உவமை கூறுவது வசையே யென்று எண்ணிய மாதர்கள், அவ்வசை வாரா வண்ணம் அப்பொருள்களை வேரோடு பிடுங்கி வீசி எறிந் தனர் போலும். இவ்வமைதியோடு சுற்றடியில், நம்பி யடைந்தவர் துயரம் நீக்கும் நல்லறிவாளர்போல், வளர்ந் திக்குந் தம்மை நம்பிய பயிர்களுக்குப் பகையான களை களை மாதர்கள் நீக்கினர் என்று வேறுமொரு அமைதி காட்டினர்: இது தற்குறிப் பேற்ற வணி. (21)

நிலையுறுந் தவத்தர் மேனி
  நிறமெனப் பசப்பிற் பூத்துத்
தலையுறுங் கருப்ப மார்ந்துத்
  தாளெலாம் பழுத்த தோங்கி
அலையுறும் வறிஞர் தேடி
  அளிக்குநர் வணங்கு மாபோற்
பொலனுறப் புந்தர ரேகப்
  பொற்கதிர் முதிர்ந்த தாளே.

(பொ-ரை). நிலைபெற்ற தவஞ்செய்யும் மேலோர் களின் திருமேனி நிறம் என்று சொல்லும்படி, பொன்மைபோல மலர்ந்து, தலைமை யுற்ற கருப்பம்

அடைந்து, தாள்கள் அனைத்தும் ஒங்கிப் பழுத்தது; (அதன்பின்,) அலைகின்ற ஏழைகளைத் தேடி (திரவியந் தந்து அவர்கள் வறுமை நீங்கத்) தருபவர், (தருதற்கு முன் அவ் ஏழைகளைத் தலை) வணங்கி நமஸ்கரிப்பது போல், அழகுற வளர்த் தம்மைக் காத்தவர் கொள்ளு மாறு, பொன் போலும் நெற்கதிர்கள் முதிர்ந்து (பாரம் தாங்காது) சாய்ந்தன, (எ-று).

பசப்பு-பொன்மை; "பிங்கலம் பசப்புப் பீதம் பீதகம் பொன்மை" என்பது காண்க. பழுத்தது, அது-பகுதிப் பொருள் விகுதி யெனக் கொண்டு உணர்க. தாருமனர். வறிஞர், ஞ்-பெயரிடை நிலை. ஆல், ஒ- சற்றசை. (22)

வண்மைசால் மன்னர் சாலி
  குயத்திறு லரித்து வாங்கித்
திண்மையார் மேரு வாக்கித்
  திகழுறு பகட்டைப் பூட்டி
வெண்மையாற் பாரித் தோட்டி
  யெழிலுறு வரியை வாரி
புன்மையாத் தூற்றி வாரித் தம்பி
  முறைமுளி லுவந்து வைப்பார்.

(பொ-ரை.) வளப்பம் மிகுந்த மன்னர்கள், (முதிர்ந்த) நெற்பயிரை அரிவாள்களால் அறுத்து எடுத்து, வலிமை நிறைந்த பெருமலைபோல் குவித்து, (அதன்பின், தங்கள்) எண்ணத்தின்படி பரப்பி, (உரத்தோடு) விளங்குகின்ற கடாக்களை (ஒன்றோடொன்று) சேர்த்துக்கட்டி, (பரப் பிய தாள்களின்மேல்) ஓட்டி, (கடாக்கள் மிதித்தலால் சிந்திய) நெற்களை வாரியெடுத்து, (பதரெல்லாம் போக, நெற்குவியல் மட்டும்) உளதாம்படி தூற்றி, (பின் வரால்

மாக நேர்ந்த நெற்களைச் சேர்த்து,) தங்கள் தங்கள் வீடுகளில் (கொண்டுபோய்) மகிழ்ந்து வைப்பார்கள்.

சாலி—நெற்பயிர். குயம்—அரிவாள்; "குயமொடு புள்ளம் மற்றைக் கொடுவாளே அரிவாளின்பேர்" என்பது நிகண்டு. பாரித்தல்—பரப்புதல்; "விரிபலே பரத்த லென்ப விளம்பு பாரித்தலும் பேர்" என்பதுமுங் காண்க. வரி—நெல்; "வரி சொல்லு வ்ரீகி சாலி வளர்நெல்லாம் யவமுமாகும்" என்பது நிகண்டு. (23)

திருந்துறு காளை யர்க்குத்
திருமண நிகழ்த்து விப்பா
ரருந்துநர்க் கன்ன மேழு
சுவையொடு மளித்தல் செய்வார்
பெருங்கலை வாணர்க் கெல்லாம்
பெரிதுறு பரிசை யீவா
ரருந்தவர்ப் பேணித் தேவ
ரரும்விழ வாற்று வாரால்.

(பொ-ரை.) திருத்தம் அடைந்துள்ள வாலிபர்களுக்குத் திருமணம் செய்விப்பார்கள்; உண்பவர்களுக்கு, ஏழு வகைச் சுவையோடு (கூடிய) அன்னம் படைப்பார்கள்; பெருமை பொருந்திய கலைகளின் (இனிமையில்) வாழ்கின்ற புலவர்கள் அனைவருக்கும், அதிகமான சன்மானத்தை அளிப்பார்கள்; அருமையான தவசிகளை வழிபட்டு, தேவர்களுக்கு (மற்ற தெய்வங்களால் செய்தற்கு) அரிய திருவிழாவை நடத்துவார்கள், (எ-று)

திருந்தல்—(சற்குண நல்லொழுக்கங்களில்) திருத்தம் அடைதல். மிக்குடையாராகலின் 'காளையர்' என்றார். உவர்ப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு, தித்திப்பு, துவர்ப்பு, புளிப்பு என்பன அறுவகைச் சுவைகள்; இனிமையும்,

விருந்தினர்க்கு மிகவும் இன்பத்தைத் தரவல்ல உபசரித்து ஊட்டல் ஆகிய அன்புச் சுவையை, ஏழாவது சுவை யென்பர். அன்பு என்பது ஏழாவது சுவை யெனப் பொருள்படும் "ஆதர: ஸப்தமோ ரஸ:" எனும் பிரமாண வசனமும் ஈண்டு நினைக்கத் தகும். ஏராளமாக நெற்கள் விளையும் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் இத்தகைய இன்பங்களை அநுபவிக்கின்றனர் மக்கள் என்றபடி. (24)

வேறு.

இத்துணை நலனை யார்ந்த வெழிறருஞ் சோழ நாட்டிற்
பத்திசால் புலிக்கா லோனும் பதஞ்சலி மெய்யன் றானுஞ்
சித்தம துருக நித்தஞ் சிவகாம வல்லி காண
நித்தனார் நடிக்குந் தூய சிதம்பர மின்ற தன்றே.

(பொ-ரை.) இத்தகைய சிறப்பு நிரம்பிய அழகு பொருந்திய சோழ நாட்டில், அன்பு மிகுந்த புலியின் கால்களையுடைய முனிவரும், பதஞ்சலி முனிவரும் என்றும் மனம் உருகவும், சிவகாம வல்லியார் நோக்கிய படியே யிருக்கவும், இறைவன் (பஞ்சகிருத்திய) தாண்டவம் செய்யும் தூய்மையை யுடைய சிதம்பரம் (என்னும் தலம்) இருக்கின்றது, (எ-று.) அன்று, ஏ—ஈற்றசை.

புலிக்கால் முனிவரை வியாக்கிரபாதர் என்பர் வடமொழிவாணர்: (வியாக்ரம்—புலி; பாதர்—கால்களையுடையவர்.) பூர்வ நாமம் பால முனிவர்; இவர், சிவ பூசையின் பொருட்டுக் கொய்யும் மலர்கள் பகற் காலத்தில் வண்டுகளால் எச்சில் அடைகின்றனவே என வருந்தி, சிவபிரானிடத்துப் புலிக்காலும் புலிக்கண்ணும் பெற்று, சிதம்பரத்தில் சூரியன் உதயம் ஆதற்கு முன்னே சென்று மலர் பறித்து வைத்துப் பூசை செய்து இறைவனது ஆனந்த தாண்டவத்தை எப்போதும் தரிசிக்கும் பெருவாழ்வு பெற்றவர்.

பதஞ்சலி முனிவர்:- ஆதிசேடன், இறைவன் ஆனந்த நடனம் காணும் ஆவல்கொண்டு, பதஞ்சலி முனிவராக அவதரித்து, சிவபிரான் அருளிருக்கால் என்றும் அக்கூட னப்பேற்றை அநுபவித்து வருவதாகக் கோயிற்புராணம் இவர் வரலாறு கூறும்.

'மெய்யன்'—முனிவன்; "அறவர் சாரிவ்வோர் சித்தோர் தாய்த்தவர் முனிவர் மெய்யர்" என்பது நிகண்டு.

சிதம்பரம், சோழநாட்டுக் காவிரியின் வடகரையில் உள்ள ஒரு திவ்விய க்ஷேத்திரம். தில்லைமூவாயிரவர் வாழ பாகத்தில் நின்று திருக்கூத்தியற்றும் முறையும், பிரமன் முதலிய தேவர்கள் பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர் முதலியோர் கண்டு பேரானந்தம் அடையவும், [illegible] புரந்தருது சிவபிரான் பஞ்சகிருத்திய நாடகஞ் செய்தருளும் அருளுடையது; [illegible] னில் உள்ள [illegible] அர்த்தயாமத்தில் [illegible] தேவேந்திரன் செல்வ விருப்ப தலம்.

தாமதன், துச்சகன், தத்தெரிசனன் முதலிய அநேகர்க்கு முத்தியீந்தது.

வியாக்கிரபாதர் புதல்வராய உபமன்யு முனிவர் குழந்தையாயிருந்தபோது, அவர் குடிக்கப் பாற்கடலீய அருளியது; ஜைமினி முனிவர் [illegible] வேதபாதஸ்தவம் [illegible] அருளப்பெற்றது.

சேந்தனார் தம் மனைவியுடன் விறகுவிற்று [illegible] களி [illegible] திருப்பல்லாண்டு [illegible]

நள்ளிரவிற் சென்று, அவர் தந்த களியுண்டு, அக்களியைத் தம் திருமேனிமேல் மறுநாள் ஆலயத்தில் காட்டி, மழை பெய்திருந்த அச்சேந்தனாரை முற்றத்தே விட்டு, அவரால் நிகழ்ந்த இவ் அற்புதத்தை ஐயுற்ற அடியவர்களுக்கு, அவர் பாடிய திருப்பல்லாண்டின் வழித்தாய், இரதம் தானே நடக்கும்படி அநுக்கிரகித்தது.

மாணிக்கவாசகர் புத்தரை வாதில் வென்று, ஊமைப் பெண்ணைப் பேசுவித்து, சிவபிரான் அந்தண வடிவம் கொண்டுவந்து பாவை பாடிய வாயால் திருக்கோவை பாடுக என்று கேட்டபடி பாட, அதை இறைவன் தன் திருக்கரத்தால் எழுதும்படிச் செய்து, பின் ஆனித்த மகநாளில் சிவத்தின் பேரொளிப்பிழம்பில் இரண்டறக் கலக்கச் செய்தது.

திருநீலகண்ட நாயனாரையும் அவர் தேவியாரையும் பாலதீர்த்தத்தில் மூழ்கச் செய்து, இளமை நல்கி, தைத் திங்கள் [illegible] நாளில் முத்தியீந்தது. திருநாளைப் போவார், திருமாளிகைத்தேவர், அருளூர்த்தேவர், பூந்துருத்தி நம்பி, காடநம்பி, கண்டராதித்தர், வேணாட்டடிகள், திருவாலியமுதனார், புருடோத்தம நம்பி, சேதிராயர், உமாபதிசிவாசாரியார் முதலியோர்க்கு வாழ்வளித்தது. கோச்செங்கட் சோழர்க்கு வீடளித்தது.

களந்தை நகரில் மன்னர் மரபில் கார்த்திகை மாத உத்திராட நாளில் அவதரித்த கூற்றுவநாயனார், சிவனடியார்களுக்குத் தொண்டுபூண்டு ஒழுகி, சிவபிரான் தன் திருவடியையே முடியாகச் சூட்டப்பெற்று, [illegible], ஆடித்திங்கள் திருவாதிரை நாளில் முத்திபெற்றது.

திரு இருக்குவேளூரில் பங்குனி மாதத்துச் சதயத்தில், குறுநிலமன்னர் மரபில் அவதரித்த, [illegible]

நாயனர், புல்லறுத்து விற்று வரும் ஊதியத்தால் திருவிளக்குப் பணிசெய்து ஒழுகும் நாளில், ஓர்நாள் அப்புல் விலைப்படாது ஒழிய, அப்புல்லையே இறைவன் திருமுன் விளக்காக எரித்தும், எஞ்சிய காலத்தில் தம் தலைமுரோமத்தையே விளக்காக எரித்தும், கார்த்திகைமாதக் கிருத்திகை நாளில் முத்திபெற்றது. சமயாசாரியர் நால்வருக்கும் தனித்தனி திருநடன தரிசனம் காட்டியது, இன்னபல, விரிக்கிற் பெருகும். (௨௫)

வேறு.

காழியர்கோ னன்மணத்திற்
  கண்ணுதலாற் கழன்மணந்து கனியுய்ப்பு
மூழியினு முய்த்தோங்கு மாநல்லூர்ப்
  பெருமணமு மொளிரு நீடூர்
வாழுமுயர் வெண்காடு கோலக்காக்
  கலிக்காமூர் வளரும் புன்கூர்
தாழுதலில் சாய்க்காடு கழிப்பாலை
  முதற்பலவாந் தலங்க ளோங்கும்.

(பொ-ரை.) சீகாழிப் பதியில் திருவவதரித்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் (தம்) சிறந்த திருமணத்தில், நெற்றிக் கண்ணுடைய சிவபிரான் திருவடிகளைக் (கலந்து) அழகுடன் உய்ந்த பிரளயகாலத்திலும் (கெடுதலின்றி) உய்ந்து ஓங்கும் திருநல்லூர்ப் பெருமணமும், விளங்கும் நீடூரும், (நிலைபெற்று) வாழும் உயர்ந்த திருவெண்காடும், திருக்கோலக்காவும், திருக்கலிக்காமூரும், வளர்கின்ற திருப்புன்கூரும், தாழ்வடைதல் இல்லாத திருச்சாய்க்காடும், திருக்கழிப்பாலையும் முதலாகச் சொல்லப்படும் தலங்கள் (பல, அச்சோழ நாட்டில்) ஓங்கியுள்ளன. (எ-று).

திருநல்லூர்ப்பெருமணம்:—சீகாழியில் அந்தணர் குலத்தில் சிவபாத இருதயர்க்கும் பகவதியார்க்கும் புதல்வராகத் திருவவதரித்து, மூன்றாவது வயதில் இறைவியின் அருளால் ஞானப்பாலுண்டு, அன்றுமுதல் வேதத்தின் உண்மைப் பொருள்கள் யாவற்றையும் திருவாய்மலர்ந்தருளும்பொருட்டு அதியற்புதமான தேவாரங்களைப் பல தலங்களில் பாடியருளிய திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள், பல அன்பர்களின் விருப்பத்தின்படி, நம்பியாண்டார் நம்பிகளின் திருமகளை திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தில் திருமணம் செய்ய இசைந்து, திருநீலநக்கர் சடங்கு செய்யப் பாணிக்கிரகணம் செய்தருளி, அக்கினியை வலஞ்செய்யவேண்டி அக்கினியாவார் சிவபெருமானேயெனத் துணிந்து, ஆலயத்திற் கெழுந்தருளி, அத்திருக்கோயிலே பேரொளியாயிருப்பவும், அதனுள் ஒருவாயில் காட்டவும் கண்டு, அங்கு நின்று, நமச்சிவாயப் பதிகம்பாடி, மணங்காண வந்த மக்கள் அனைவருடனும் தேவியோடு அவ்வொளியில் கலந்த தலம். இத்தலம், ஆச்சபுரம் எனவும் வழங்கும்; இத்தலத்து இறைவன் திருநாமம்—சிவலோகத் தியாகேசர், தேவி—நங்கையுமைநாயகியம்மை, இங்கு, சொன்னிட்டுதி தீர்த்தம் உளது.

நீடூர்:—துவட்டா மகனைக் கொன்ற பழிநீங்க இந்திரன் வழிபட்டதலம்; முனையடுவார் நாயனார் பூட்டாதி மாத மகநாளில் திருவவதரித்துத் தம் பொருள் அனைத்தும் சிவத்திருப்பணிக்கும், சிவனடியார் திருப்பணிக்கும் செலவழித்ததுமன்றி, போர்முனையில் தோற்றவர்கள் வந்து கூலிபேசினும், அவர்களுக்காக இணங்கிச் சென்று, அவர்கள்தம் எதிரியைத் தோற்கடித்து, அதன்மூலம் பொருளீட்டி, அடியார்களுக்குத் திருவமுது

செய்து உவப்பித்து, இன்னும்பல அரிய திருப்பணிகள் செய்து, பங்குனிமாதப் பூசநாளில் சிவபதம் பெற்ற தலம்: இத்தலத்து இறைவன் திருநாமம்—அருட்சோம நாதேச்சுரர், தேவி—வேயுறு தோளியம்மை. இங்கு, சிவதீர்த்தம் உளது.

திருவெண்காடு:—தாருகாசுரனை எதிர்த்துத் தோற்றுப் புகலின்றி விழுந்த வெள்ளையானை பூசித்ததும், சாபத்தின் காரணத்தால் பிறந்த பசுவொன்று அடியார்களைத் துரத் திச்செல்ல, இறைவன் திரிசூலத்தால் அதைக் குத்தி சந் நிதியில் இன்னும் யாவரும் காணுமாறு வைத்ததும், கோவில் திருக்காப்பிட்டபின், மறந்து கோயிலின் உள்ளே விட்டிருந்த பிள்ளையை எடுக்க நினைத்த அருச் சகர், கதவின் திருக்காப்பை நீக்க, அப்பிள்ளை தொண் டைமானாகி இருக்கக் கண்டதுமான தலம். இத்தலத்து இறைவன் திருநாமம், சுவேதாரணியேச்சுரர்; தேவி— பிரமவித்தியா நாயகியம்மை. இங்கு சுவேத தீர்த்தம், திருக்குள தீர்த்தம் முதலியன வுள்ளன.

திருக்கோலக்கா:—கண்ணுவர், அகத்தியர் முதலி யோர் வழிபட்டதும், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளது கைத்தாளத் தேவாரத்தைக் கேட்டு மகிழ்வெய்திய இறை வன், பொற்றிருத்தாளத்தைக் கொடுத்தருள, அத் தாளத்திற்கு இறைவி ஓசையளித்ததுமான தலம்; இத்தலம், திருத்தாளமுடையார் கோவில் எனவழங்குகிறது; இத் தல இறைவன் திருநாமம்—சப்தபுரேச்சுரர், தேவி— ஓசைகொடுத்த நாயகியம்மை. இங்கு, சூரிய தீர்த்தம், ஆகாச தீர்த்தம் என இருதீர்த்தம் உள்ளன.

திருக்கலிக்காமூர்:—பராசரர் வழிபட்டதலம்; இது, அன்னப்பன் பேட்டையென வழங்குகிறது; இத்தல

இறைவன் திருநாமம்—சுந்தரேச்சுரர், இறைவி—அழகு வனமுலையம்மை; இங்கு, சிவ தீர்த்தம், அம்புலி தீர்த்தம் என இருதீர்த்தமுள்ளன.

திருப்புன்கூர்:—ஆதனூரில் அவதரித்துத் தரிசிக்க வந்த நந்தனார்முன் குறுக்கிட்டிருந்த நந்திதேவரை விலகச் செய்து தரிசனம் தந்ததும்,

சோழர் பெருமானிடத்துச் சேனாதிபதியாயிருந்த ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார், பரவையிடத்துச் சிவ பிரானை சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தூதனுப்பியிருந்ததை அறிந்து அவரிடத்துச் சினங்கொண்டிருக்க, இருவரை யும் இணக்குவிக்கும் திருவருள் குறிப்பால், நாய னார்க்குச் சூலைநோய் உண்டாக, அதுவறிந்த சுந்தரமூர்த்தி கள் அந்நோய் நீக்க வருதலை யறிந்து, அவர் முகத்தில் விழிக்க மனமின்றி வாள் எடுத்து வயிற்றைக் கீண்டு இறந் தனர் நாயனார். நாயனார் மனைவியார் அதை மறைக்கப் பார்த்தும், வந்த சுந்தரமூர்த்தியவர் நடந்த நிகழ்ச்சி யறிந்து, அவரோடு யானும் இறப்பேன் என வாளெடுக்க, இறைவன் பிரசன்னமாகி சுந்தரமூர்த்திகளைத் தடுத்த படி இறந்தவரை யெழுப்ப, அவரும் எழுந்தார்; இருவரை யும் இணக்க வைத்துப் பரமன் திரு[illegible]. இத் தலத்தைச் சிவபக்திவைராக்கிய முடைய [illegible] தான் வழிபட்டுப்பெற்று, ஆகி[illegible] அவர்க்கு முத்தி யீந்ததுமான தலம். இத்தலத்து இறை வன் திருநாமம்—சிவலோகநாதர், சௌந்தரேச்சுரர்; தேவி—சொக்க நாயகியம்மை, பெரிய நாயகியம்மை. இங்கு, கணபதிகண்ட தீர்த்தம், இடபதீர்த்தம், [illegible] கன்னிகை என மூன்று தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன.

திருச்சாய்க்காடு:—உபமன்யு முனிவர் பூசித்ததும், உலகியலைப் பகைத்து தெய்வ இயலை விரும்பி, அடியவர் கோலம் தாங்கிவந்த இறைவர் விரும்பிய வண்ணம் தம் மனைவியை அளித்து, அதற்காக எதிர்த்த உறவினரை வாளினால் சாய்த்தருள் திருவருளுக்கு இலக்கான இயற்பகை நாயனார்க்கும், அவர் மனைவியார்க்கும் முத்தி யீந்ததுமான தலம். இங்குள்ள இறைவன் திருநாமம்—சாயாவனேச்சுரர்; தேவி—குயிலினுமினிமொழியம்மை. இங்கு, சங்கமுக தீர்த்தம், காவிரிநதி தீர்த்தம் என இரு தீர்த்தங்களுள்ளன. இத்தலத்திற்குச் சாயாவனம் என மற்றொரு பெயருமுளது.

திருக்கழிப்பாலை:—வான்மீகர் வழிபட்டதலம். இறைவன் திருநாமம்—பால்வண்ணநாதேச்சுரர்; தேவி—பொற்பதவேத நாயகியம்மை. இங்கு, வான்மீக தீர்த்தமும், கொள்ளிடமும் உள்ளன. இத்தலங்களின் பெருமையை விரிக்கிற் பெருகுமென வன்னிபுராணத்தாசிரியன் சுருக்கிக் கூறினும், முதற்பலவாம் தலங்கள் என்றது, சோழநாட்டில் உள்ள எண்ணிறந்த தலங்களையும் என்க. (26)

அத்தலங்கட் பலவினுமருந் தலைவரை
வினைக்கரைவ படைத்தோர்க் கெல்லா
முத்தமமாம் பத்திவருஞ் சித்தியுமா
மோக்கதியு மொருங்கு கூட்டும்
வித்தகமா முணர்ந்த வையடிகள்
காடவர்கோன் றலத்தின் வெண்பாப்
புத்தகமார் தாய்பாடும் புனிதமுறை
யும்பரிசு புகலலாமோ.

(பொ-ரை.) (முற்கூறிய) அச்சிவதலங்கள் பலவற்றினுள்ளும் அருமைத் தலைமையில் இறைவனைக்கரைவை

அடைந்தவர்கள் யாவருக்கும், (சென்றவுடன் பிறதலங்களில் வாராத) உத்தமமான பக்தி உண்டாகும்; (அட்ட) சித்திகளும் (கை) கூடும்; (இம்மையில் பேறனைத்தும் பெற்று, பின் மறுமையில் சுவர்க்காதி யின்பங்களை அனுபவித்து, அதன்பின் இம்மை மறுமையிரண்டினும்) உயர்வுடைத்தான மோட்சகதியும் ஏககாலத்தில் உண்டாக்கும் ஞானத்தலமாம்; ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் அப்பெருமையை அறிந்தே, புதிய உள்ளமாக நிறைவு பெறும்படி, தலத்தின் வெண்பா பாடிய தூய்மை யுள்ளவரான தன்மையை (அளவிட்டுச்) சொல்லுதற்கு இயலுமோ? (எ-று).

'ஐயடிகள் காடவர் கோன் புத்தகம் ஆர்தர தலத்தின் வெண்பா பாடும் புனிதம் உளன் ஆம் பரிசு' என இயைக்க. சித்தியுமாம் என்பதற்கு, (இம்மை மறுமையிரண்டினும் வினைத்தது) சித்திக்கும் எனக் கொளலும் ஒன்று. பழைய உள்ளம் மூலமலத்தால் மூடப்பெற்றது; புதிய உள்ளம், அம்மூலமலம் நீக்கம் பெற்றது என்பர் ஆன்றோர்களின், 'புத்தகம்' என்றார் போலும். (27)

உறைதுழி துறைசோழன் காவிரியின்
மன்னோடு முகப்பி னூடே
நிறைபுரு மவனிநத்தி முத்தாரா
வொளிசேர்த்தி மிளிர்த காதற்
பிறைநுருஞ் சடையார்க்கி தருமெனக்
கருதியுமாம் புனலின் மிசை
கறையுருக் கமமுனிற் கன்றுதனின்
புறவோற்றாக் கவிஞுமாமோ.

(பொ-ரை.) உறைதுழிற் (அரசியல் நடத்திக் கொண்டு) இருந்த சோழமன்னன், (முசுகுந்தன்,) தன் மனை

வியுடன் மகிழ்ச்சியோடு காவிரிநதியில் நீர் விளையாட்டுச் செய்துகொண்டு இருக்க, கற்பு நிறைந்த இல்லாளின் முத்துமாலையின் ஒளியை அம்மன்னன் (அப்போது ஊன்றிப்) பார்த்து, (தம் தேவி அணிவதைக் காட்டிலும் சிறந்த) இம்முத்துமாலை, பிறைச்சந்திரன் உலவும் சடா மகுடத்தையுடைய சம்புகேச்சுரற்கு (ச் சூட்டுதற்கு) ஆகும் என்று நினைத்ததும், (அம்முத்துமாலை) நீரில் (நழுவி) விழ, (அது கண்டு மன்னன் வருந்துவதை) நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவபிரான் (பார்த்து, அம்மன்னவன்) இன்பம் அடையும் வண்ணம், விடம் அமைந்த தம் திருநீல கண்டத்தில் (அம்மாலையைத்) தாங்கி அழகுடன் விளங்கினன்; (இத்தகைய அருமையான திருவிளையாடல், திருவானைக்காவில் ஒருக்கால் நிகழ்ந்தது) (எ-று).

சோழமன்னன் ஒருநாள் தன் தேவியுடன் காவிரியில் நீர் விளையாட்டுச் செய்துகொண்டிருக்கையில், தேவியின் முத்தாரம் நீரின் அலை மோதும் போதெல்லாம் மிதந்து ஒளிசெய்தலைப் பார்த்து, ஆ! இம்மாலையின் ஒளி எத்துணை அழகாய் உளது. விரைந்து கரையேறி இம்மாலையை அமலனுக்குச் சமர்ப்பிப்பேன் என்று நீரினின்றும் விரைந்தெழ, அதே காலத்தில் குறிப்பறிந்து தேவியும் எழ, தெய்வகதியாய்க் கழுத்திலிருந்த மாலை நழுவி நீரில் விழ, அதுகண்ட மன்னன், அந்தோ! அந்தோ!! சம்புகேச்சுரற்குச் சூட்ட எண்ணிய மாலை நீரின் வீழ்ந்து மறைவதேயோ என வருந்தும் அளவில், அன்பாரம் மன்னர் பிரான் அழுகைகண்டு சகியாத அமலன், நீரில் வீழ்ந்த மாலையைக் கண்டத்தில் அணிந்த கோலத்தோடு மன்னற்குக் காட்சியளித்த வரலாற்றைத் தலபுராணத்திற் காண்க. (28)

சித்தவுருக் கொண்டெமது சிவபெருமான்
திருநீற்றைக் கூலி யாக
மெத்தவளித் தூரமான வுயர்மதிலை
யெழுப்புவித்து மேன்மை யாருஞ்
சுத்தமதி நீரிட்டான் றிருமதிலென்
றொருநாமஞ் சூட்டு வித்த
வுத்தமமி யிப்பதியி னற்புதத்தை
யொருநாவா லுரைக்க லாமோ.

(பொ-ரை.) எம் இறைவன் சித்த வேடம் தாங்கி, விபூதியையே மிகுதியான கூலியாகத் தந்து, வலிமை பொருந்திய உயர்ந்த மதிலைக் கட்டுவித்து, மேன்மை நிறைந்த தூய்மையான மதிக்கத் தக்க நீரிட்டான் திருமதில் என்று (அம்மதிலுக்கு) ஒப்பற்ற பெயரை வைத்த உத்தமமான இத்தலத்தின் மகிமையை, ஒரு நாவால் கூறுதற்கு முடியுமோ, (எ-று).

திருக்கோயில் மதிலொன்று கட்டாது குறைவுபட்டு இருக்க, சம்புகேச்சுரர் சித்தவடிவு தாங்கி விபூதியைக் கூலியாகத் தந்து அம்மதிலை எழுப்பி, அதற்கு நீரிட்டான் மதில் எனப் பெயர்வைத்த வரலாற்றைத் தலபுராணம் கூறும். சுத்தமதி என்பதற்கு—தூய அறிவின் நிறைந்தால் ஆன எனப் பொருள் கொள்ளினும் பொருந்தும். மதிலைக் கட்டுதற்கு விபூதியைக் கூலியாகப் பெற்ற மக்கள் இருந்த அக்காலத்தின் சமயப் பற்று நினைக்கத் தக்கது. சித்தர் தந்த விபூதியின் மத்தியில் அவ்வக் கூலியாட்களின் உழைப்புக்குத் தக்க பொன் இருந்ததாகவும் இச் சரிதையைச் சிறிது மாற்றிக் கூறுவருமுளர். (29)

அன்புருவா யிபமொன்று வழிபாட்டி
னருளுற்ற வமைதி தன்னு

வின்புருவா மப்பதியு மானைக்கா
வெனும்பெயர்த்தா யமைந்த தென்ப
மின்புரையுஞ் சடிலமுடிப் பெருமானை
மிகவேத்துஞ் சிலம்பி மேன்மை
யென்புருக வதுகண்டு நற்கதியி
னதையுய்க்கு மெழில தம்மா.

(பொ-ரை.) அன்பின் வடிவமான யானையொன்று வழிபட்டுத் திருவருள் பெற்ற காரணத்தால், இப்பதியின் வடிவமான அத்தலம், திருவானைக்கா என்னும் பெயர்பெற்றது என்று (கலைவல்லோர்) கூறுவர்; மின்னலை ஒத்த சடாமகுடத்தையுடைய சம்புகேச்சுரரை, மேன்மை (வாய்ந்த) சிலம்பி (ஒன்று, அன்பால்) என்பும் உருகும்படி மிகத் துதிப்பதைப் பார்த்து, (அவ்விறைவர்) அச்சிலம்பியைச் சிறந்த வீட்டு நெறியில் சேர்ப்பிக்கும் அழகுடையது அத்தலம், (எ-று).

நல்லூழ்ப் பாங்கால் ஓர் சிலம்பியும், நான்கு கோம்புகளுடைய வெள்ளையானை யொன்றும் சம்புகேச்சுரரைப் பூசிக்கும் காலத்து, ஒன்றன் பூசைக்கு மற்றொன்று இடையூறு செய்வதாக இரண்டிற்கிடையே பகை மூண்டு, ஒன்றினை யொன்று எதிர்த்து இறக்க, இறைவன் அவ்விரண்டின் அன்பினை நோக்கி, இரண்டுக்கும் தேவவுருவும் தந்து, அவற்றுள் யானையை நோக்கி, நீ கிட்டாமையால் நம்மை வழிபட்டமையின், இத்தலத்திற்கு ஆனைக்கா என்னும் பேர் வழங்குக; அச்சிலம்பியும், நீயும் சிவகணநாதனாய் வாழ்தி என்று அநுக்கிரகித்தருளியும், சிலம்பியை நோக்கி, நீ பூசித்ததனால் பத்தி மேலிட்டால் பூசிக்க விரும்பியமையின், அடுத்த பிறப்பில் கோச்செங்கட் சோழ மன்னனாகத் திருவவதரித்து,

பல திருப்பணிகளைச் செய்து, பின் முத்தியடைக எனவும் அநுக்கிரகித்தருளினா ரெனத் தலபுராணத்திற் காண்க. இதனை, "செங்கட் பெயர்கொண் டவனெம் பிரானே, அங்கட் கருணை பெரிதா யவனே, வெங்கண் விடையாயெம் வெண்ணாவலுளாய், அங்கத் தயர்வாயினளா யிழையே" எனவும், "சுறவக் கொடிகொண் டவனீ றதுவாய், உறநெற் றிவிழித் தவெம் மானே, விறன்மிக் ககரிக் கருள்செய் தவனே, அறமிக் கதுவென் னுமெனா யிழையே" எனவும் வரும் ஆளுடைய பிள்ளையார் தமிழ் மறையானும் அறிக. (60)

மாகமிசை மயேந்திரமு மாரூரு
மித்தலமு மன்றுங் காழி
யோகைபுற வவதரித்தா ரொன்றென்று
மாமறையைப் போத மேவுந்
தாகமுளார் பிறவியெனும் பெருங்கோடை
தணிந்தடியர் குழும் வெள்ளி
நாகமதி னுறையமல னருளார்ந்த
தாணிழனி லன்னி வாழ்வார்.

(பொ-ரை.) சிறப்பெற்ற சீகாழிப்பதி யிற்றிருவவதரித்த திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள், திருக்கயிலையும், திருமயேந்திரப்பள்ளியும், திருவாரூரும், இத்திருவானைக்காவும் ஒன்றெனப் பாடிய சிறந்த (பதிகமான) தமிழ்மறையை ஓதுதற்கு விரும்பும் வேட்கையுடையவர்கள், பிறப்பென்னும் பெரிய கோடையை (வெயில்) தணித்து, அடியவர்கள் சூழ்ந்துள்ள திருக்கயிலை மலையின்கண் எழுந்தருளியுள்ள மலரகிதனான சிவபிரான் கருணை நிறைந்த திருவடி நிழலில் கலந்து, (பேரின்ப) வாழ்வைப் பெறுவார்கள், (எ-று).

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் திருவானைக்காத் தலத்தை யடைந்தபோது, அத்தலத்து இறைவன் திருக் கோலம், திருக்கயிலை, திருமயேந்திரப்பள்ளி, திருவாரூர் முதலான தலங்களிற் கண்ட கோலம் போலவே இருந் ததைக் கண்டு உள்ளம் உருகி, "மண்ணது வுண்டரி மலரோன் காணா, வெண்ணாவல் விரும்பு மயேந்திரரும், கண்ணது வோங்கிய கயிலை யாரும், அண்ணலா ரூராதி யானைக்காவே" என்பது முதலாகப் பதிகம் பாடினர். இப்பதிகத்தை மெய்யோடும் விருப்போடு பரவுவார், இறைவன் திருவடி நீழலை யடைந்து இனிது வாழ்வார் என்று காழியர்கோன் இப்பதிகம் பாடிப் பெற்ற இன் பம் பேரின்பம் என்பர் சேக்கிழார்: இதனை, "நாரண ன்முதல் காணு உண்மையென்றுவல் உண்மை மயேந் திரமும், சிரவி நீடு திருக்கயிலை செல்வத் திருவாரூர் மேய பண்பும், ஆனைக் காட்பொரு ளாயினானை யானைக் காவின்கட் புகழ்ந்து பாடி, பேரணியும் பொழில்சூழ்ந்த சண்பை வேந்தரும் எல்லையில் இன்பம் உற்றார்" என வரும் பெரியபுராணத்திற் காண்க. (31)

திருத்தலச் சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

சம்புமா முனிவர் உற்பவச் சருக்கம்.

தன்மைகள் குழீஇ மாடக் கடிபொழி லானைக் காவின்
நன்னலம் பொலிவை யாவ ரளப்பவர் நகவி ஞர்ந்த
வண்ணனைத் தவத்தின் தெருள்ளா றுமுனி சம்பு வெம்மா
னன்னவர்க் குயர்ந்தார் போற்று நற்பவ வுண்மை சொல்வாம்.

(பொ-ரை.) இடமகன்ற சிகரங்களை யுடைய மாளி கைகள் நிறைந்த காவல் அமைந்த திருவானைக்கா என் னும் தலத்தின் குளிர்ந்த நலத்தையும், பெருமையையும் அளவிட்டுக் கூறுபவர் யாவர்? (ஒருவருமில்லையென்றபடி.) நல்லொழுக்கம் நிறைந்த மேலோர்கள் (தங்கள் மனத்தில் இருத்தித்) தியானிக்கும் அத்தலத்தில், மனத்தூய்மை யால் மேம்பாடு பெற்ற பெரியோர்கள் துதிக்கும் மேன் மை பொருந்திய எமது பெருந்தகையான சம்பு முனிவ ரது மெய்ம்மையான திருவவதாரத்தைக் கூறுகின்றோம், (முனிவர்களே கேளுங்கள்) (எ-று).

திருவானைக்கா வென்னும் அத்தலத்தின் மேன்மை யை ஒரு சிறிது கூறினோம்; இனிமேல், அத்தலத்தில் சம்புமா முனிவர் திருவவதரித்த வரலாற்றையும் உரைக் கின்றோம் என்று சூதபுராணிகர் சவுனகாதியர்களுக் குக் கூறுகின்றார் என்க. கண்-இடத்தைக் காட்டும் உருபு. மாடம்-மேல்மாளிகைகளையுடைய வீடுகள். கடி—காவல்; "கடிமணம் விரைவு கூர்மை காலம்பேய் விளக்கம் காப்பு" என்பது டகரவெதுகை.

முதலடியிற் போந்த பொழில், தலம் எனும் பொருளின் வருவதை "மண்டலம் தலம் பூ பொழில் வசுந்தரையுடன் பார்" எனவும், இரண்டாவதடியில் வந்த பொழில் பெருமையெனும் பொருளில் வருவதை, "பழன பொழில் பகடு மூரி...............பெருமை" எனவும் வரும் நிகண்டாலோர்க. ஞெள்ளல்—மேன்மை, "ஞெள்ளலே..........மேன்மை" என்பது ஏகாரவெதுகை. (1)

காயநீற் றொளியன் மேலாங் கருணைநீ ரான கண்ணன்
நேயமுஞ் சிவன்பாற் கொண்டு நெகிழ்தரு நெஞ்சன்
மாயமு மலமு நீத்த மதியினன் பிரம வித்து
நாயக னருளுஞ் செல்வன் சுமித்திர நற்பே ராளோன்.

(பொ-ரை.) பேரொளி வீசும் திருநீற்றினை யணிந்த திருமேனியை யுடையவரும், மேலான கருணையின் நீர்மை வாய்ந்த கண்களை யுடையவரும், சிவபிரானிடத்துப் பேரன்பு கொண்டு நெகிழப் பொருந்திய மனமுடையவரும், (ஆணவம் கன்மம் மாயையெனும்) மும்மலங்களும் கழியத் தீர்ந்த அறிவினை யுடையவருமான பிரமவித்து (எனும் பெயருடைய) முனிவர் அருளிய புதல்வர், சுமித்திரர் எனும் சிறந்த திருநாமத்தை யுடையவராவர்.

மும்மலமும் மாய நீத்த மதியினன் என இயைக்க. பிரமவித்து முனிவரை பிரமனது புதல்வர் என்பர் ஆராய்ச்சியாளர். பிரமவித்தின் அருந்தவப் புதல்வர் சுமித்திரர் என்றபடி. சுமித்திரரின் தன்மையை அடுத்த செய்யுள் கூறும். சுமித்திரர் எனும் வடசொற் பெயர் சிறந்த நட்புடையவர் எனப்பொருள் தரும் என்க. (2)

சீரிய தவத்தின் மேனி தழைத்தவன் நீறு பூத்துப்
பாரிய பவத்தை மாற்றும் பரிதியின் பண்பு மிக்கான்

சீரிய மறைக ணான்குஞ் செழுங்கலை யாவு மோர்ந்தான்
வேரியங் குழற்சு சீலை விழைதரு காந்த னானான்.

(பொ-ரை.) அச்சுமித்திரர் நேர்மையை யுடைய தவத்தில் தழைத்த திருமேனியை யுடையவர்; திருநீற்றினை விசேடமாக அணிந்து, அதிகரித்த பிறவித்துன்பத்தை நீக்கும் (ஞான) சூரியனைப் போல் குணத்தில் சிறந்தவர்; சிறப்பமைந்த நான்கு வேதங்களையும், செழுமை யமைந்த கலைகள் (முதலாகச் சொல்லப்படும்) யாவற்றையும் உணர்ந்தவர்; மணம் நிறைந்த கூந்தலை யுடைய சுசீலை யெனும் பெயருடைய அம்மையார் விரும்பும் கணவரும் ஆனவர், (எ-று).

தவத்தின் நிலை பூரணமாகும் வரை உடல் இளைக்கும் எனவும், முற்றப்பெற்றபின் பொன்னொளிப் பொலிவுறும் எனவும் கூறுவர் ஆன்றோர். இச்செய்யுளாற் சுமித்திரர் மேன்மை கூறப்பட்டது. 'உலவு'—தவம்; "தவ மென்ப விரதம் நோன்பாம் உலவொடு அவசமாகும்" என்பது நிகண்டு. 'யாவும்' என்ற சொற்போக்கில், ஆகமம் புராணம் முதலியனவுங் கொள்க. 'சுசீலை' யென்ற பெயர்க்கு, மிகுந்த ஒழுக்கத்தை யுடையவள் என்பது பொருள். வேரி—ஈண்டு மணம் எனும் பொருளது; மலரணியுங் காரணத்தால், அம்மலரிலுள்ள தேன் நிறைந்த கூந்தல் எனினும் பொருந்தும்.

மாசிலா மரபின் வந்து மகமுறை மீக்கூர்ந் தாட்டு
நேசமா ருளத்தர் காந்த னினைவழித் தன்மை நீரான்
தேசுறு சாத முள்ளா னிரிப்பினைத் தேய்த்த தெய்வப்
பேசநின் னிறைமை நெக்கிப் பெருகிய பெண்மை யாளுள்

(பொ-ரை.) (அச்சுமித்திர முனிவரின் மனையாளான சுசீலையோ வெனில்,) குற்றமில்லாத வமிசத்தில் உதித்து,

மிகுந்த பரிவுடன் விருந்தினரை உண்பிக்கும் அன்பு நிறைந்த மனம் பெற்றவளும், சாயகளுடைய உள்ளக்குறிப்பு அறிந்து (அதற்கேற்றவாறே) நடக்கும் ஒழுக்கத்தை யுடையவளும், ஒளிபொருந்திய மெய்ம்மையை யுடையவளும், குற்றங்களை நீக்கிய (யாவராலும் சிறப்பித்துச்) சொல்லப்படும் திண்மை வாய்ந்த தெய்வக் கற்பினால் உயர்ந்து, அதிகரித்த (அச்சம் மடம் நாணம் பயிர்ப்பு என்னும்) பெண்மைக் குணங்களை யுடையவளுமாவாள். ()

'அரிப்பினை தேய்த்த பேசதின் தெய்வநிறை' என இயைக்க. மகமுறை—விருந்து. காந்தர்—கணவன். அளமுதல்—ஒழுகுதல். சரதம்—மெய்ம்மை; "நிச்சயம் சரதம் மெய்ப்பேர்" என்பது நிகண்டு. அரிப்பு—குற்றம்; "அரில் களில் பழி அரிப்பு" என்பதும் நிகண்டு. (4)

இத்தகை மனைவியோ டெய்து மனையறம் பேணி யின்ப
மெத்திய வறங்க ளாற்றி விழைதரு மைந்த ரின்றி
சித்தந் துடைந்து தெய்வ நிறையுறு வைய லோடு
வித்தக னுறையு மாலைக் காவினி னின்று நோற்பான்.

(பொ-ரை.) (சுமித்திரன்) இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த இல்லாளோடு பயந் தருந்த இல்லறத்தை நடத்தி, இன்பம் நிறைந்த (பலபல) தருமங்களைச் செய்தும், விரும்பத் தக்க புத்திரப் பேறு வாய்க்காமையினால் மனம் நொந்தவராய், தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த கற்பினை யுடைய தேவியுடன் இறைவன் எழுந்தருளிய திருவானைக் காவில் இருந்தபடியே, (இவர்களைத்தியானிக்கும்) விரதம் கொள்ளத் தொடங்கினவராய், (எ-று).

இச்செய்யுள் குளகம்; ஏழாம் செய்யுளில் 'மதிக்குறும் தவத்தினுற்றான்' என்பது கொண்டு முடியும். 'தெய்வ நிறையுறு வையல்' என்றது, ஜம்புகேச்சுரரின்

இடப் பாகத்தின்கண் உறையும் அகிலாண்ட நாயகி அம்மையை. 'வித்தக னுறையு மாலைக் காவினில் தெய்வ நிறையுறு வையலோடு நின்று நோற்பான்' என இயைத்துப் பொருள் கொள்வதும் பொருந்தும்; இங்ஙனம் கொள்ளுமிடத்து, 'நிறையுறு வையல்'-சுசீலை யென்க. (5)

தூயதாஞ் சிவப்பேர் கங்கை குடைந்தனன் றெய்வப் பூதி
நேயமோ டணிந்து கண்டி கிலைபுறப் பூண்டு நேர்மை
யாயமன் னமலன் கோயி லடைந்தனன் சூழ்ந்து திங்கள்
வேய்ந்தவ னடியை யேத்தி வணங்கினன் வெம்மை தீர்ப்பான்.

(பொ-ரை.) தூய்மையான பேரை யுடைய சிவகங்கையில் ஸ்நானம் செய்து, தெய்வத் தன்மை பொருந்திய திருநீற்றை அன்போடு அணிந்து, உருத்திராக்க மாலையை விளங்கத் தரித்து, (அகத்தினும் புறத்தினும்) தூயராய், நிலைபெற்ற மலரகிதரான சம்புகேச்சுரரின் திருக்கோயிலை அடைந்து, வலம் வந்து, (புத்திரப் பேறின்மையே என்னும் தன்) வெதும்புதலை நீக்க நினைத்தவராய், சந்திரனை அணிந்த அப்பரமன் திருவடிகளை வணங்கித் துதித்தார்.

குடைதல்—முழுகுதல். சந்ததி வாராமைதனில் லாக் குறையால் வெதும்பிய உள்ளத்தரான சுமித்திரர், தன்மை நிறைந்த அமுதம் கொழிக்குந் திங்கள் அணிந்த தற்பரனை வணங்கித் துதித்து, தன் துயரைப் போக்க முயல்கின்றார் என்க. (6)

மெய்ப்படு மறைசு மித்ரன் வளனுறு கோயிற் பாங்க
ரொப்பறு நெறியி னாக மத்துள வொண்மை யுன்னி
யப்பொனச் சிவந்த வாயா ளொடுமருந் தூயர் போற்று
மைப்பெருங் களனை யேத்தி மதிக்குறு நோன்பி னுற்றான்.

(பொ-ரை.) உண்மை பொருந்திய வேத (ங்களை ஓதி யுணர்ந்த) சுமித்திரர், (எல்லா) வளப்பங்களையு முடைய

(அந்) திருக்கோயிலின் பக்கத்தில், (வழிபாடு செய்யும்) ஒப்பற்ற மார்க்கங்களைக் கூறுகின்ற சிவாகமங்களிலுள்ள நலனைச் சிந்தித்து, (அச்சிவாகமங்களிற் கூறியபடி,) பவளம் போலும் சிவந்த வாயினை யுடைய சிவையுடன், அருமையான தாய்மைவாய்ந்த பெரியோர்கள் துதிக்கும் திருநீலகண்டப் பெருமானை வணங்கி, (தேவர்களும் முனிவரும் பிறரும்) மதிக்கத் தக்க தவஞ்செய்யத் தொடங்கினர், (எ-று). நோன்பு—தவம். (7)

ஆதவந் துணிமாரி பவனமு மஞ்சா துமர்
பாதவ மெனவு மாறு பருவமும் பக்க மேவ
பேதபங் குடைய வெம்மான் பொலங்கழ லுன்னி மேவா
மாதவம் புரிந்தா னன்னோன் மதலையை வேண்டி யம்மா.

(பொ-ரை.) அச்சமித்திரமா முனிவர் புத்திரனை(ப் பெற) விரும்பி, வெயில் பனி மழை காற்று ஆகிய இவைகளுக்குச் சிறிதும் அஞ்சாமல், மரம்போல (நிலைநின்று), ஆறு பருவங்களிலும், அன்பு பொருந்திய என்றும் இளமை மாறுதலையுடைய அகிலாண்ட நாயகி யம்மையை இடப்பாகத்திலுடைய எமது இறைவராகிய சம்புகேச்சுரரின் பொன்னொளி வீசுங் கழலணிந்த திருவடிகளை த்தியானித்து, பெருந்தவம் செய்தார், (எ-று).

பருவம் எனினும் இருதுவெனினும் ஒரே பொருளாம்; இரண்டு மாதம் கொண்ட காலம்: அது—இளவேனில், முதுவேனில், கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி என ஆறாம்; அவை வடமொழியில், முறையே வசந்தம், கிரீஷ்மம், வர்ஷா, சரத், ஹேமந்தம், சிசிரம் எனப்படும். சித்திரை முதல் இரண்டிரண்டு மாதம் ஒவ்வோர் பருவம் என்று உணர்க. பன்னிரண்டு மாதகாலம் அவன் செய்தனனென்றும், அக்காலங்களில் வெயிற்காலத்து வெயி

லுக்கும், பனிக்காலத்துப் பனிக்கும், மழைக்காலத்து மழைக்கும், காற்றுக் காலத்துக் காற்றுக்கும் அஞ்சாது நின்றனன் என்றும் அறிக.

ஆதபம்—கன்றுகத் தப்படுவது எனப் பொருள்படும் வடசொல். பாதபம்—அடியினால் (வேரால்) குடிப்பது எனப் பொருள்படும் வடசொல்; அது, மரம் என்க.

அஞ்ச—அஞ்ச் என்ற முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். பாதவமெனவும், என—உவமவுருபு.

பேதபங்குடைய எம்மான் என்றதில் அடங்கிய கதை:—

முன்னொரு காலத்தில் கயிலைமலையில் சிவபெருமானும் தேவியும் ஓர் ஆசனத்தில் நெருக்கமாக வீற்றிருந்தபோது, பிருங்கியெனும் பெயருடைய ஒரு முனிவர் சிவபிரானை மாத்திரம் வலம்வர விழைந்து, ஒரு வண்டு வடிவம் எடுத்து அவ்வாதனத்தை இடையிலே துளைத்துக் கொண்டு அதன் வழியாக நுழைந்து சென்று, இறைவியை விட்டு இறைவனை மாத்திரம் பிரதக்ஷிணம் செய்ய, அதுகண்ட தேவி தன் பதியை நோக்கி, இம்முனிவன் என்னைப் பிரதக்ஷிணம் செய்யாமைக்குக் காரணமென்னை என்று கேட்க, இம்மை மறுமைகளில் இட்டசித்திபெற விரும்புபவர் உன்னைச் சேர்த்தும், முத்திபெற விரும்புபவர் என்னை மட்டும் வழிபடுவர்; இது, வேதாகமங்களின் துணிபு என்று பரமன் பகரக் கேட்ட தேவி, இறைவன் திருவுருவத்தைப் பிரிந்து தனியே இருந்ததனாலன்றோ எனக்கு இவ்விழிவு நேர்ந்தது என எண்ணி, தான் அப்பரமனை விட்டு நீங்காதிருக்க நினைந்து, தவம்புரிந்து துதித்து அப்பிரானது திருவுருவத்திலே இடப்பாகத்தைத் தனக்கு இடமாக வரம்பெற்று, அத்திருவுருவத்திலேயே தான் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றனள் என்பதாம். (8)

ஒண்டவஞ் சமையொன் றாற்ற வுமையவட் பாலனாரு
மின்பமிழ் விடையிற் றேவி யொடுதவ மிந்த வன்றன்
கண்மகிழ் தரமுன் றோன்றி யருளுதல் காண்க யிந்திரன்
றன்னெனைத் துணைவி யோடு மெழுந்தனன் போற்றல் [செய்தான்.

(பொ-ரை.) சுமித்திரன் இவ்வண்ணம் ஒரு வருடம் வரை ஒள்ளிய தவத்தைச் செய்ய, உமாதேவியாரின் வலப் பாகத்தில் இருக்கும் சிவபெருமான், அமரர் (அனைவரும்) களிப்பெய்தும் (கரும) விடையின்மேல் தேவியுடன் (எழுந்தருளி), தவஞ்செய்யும் அப்பவனுடைய கண்களிக் கக் காட்சி தருதலும், (அக்கோலத்தைக்) கண்ட சுமித் திர முனிவன் மிக விரைந்து இல்லாளோடு எழுந்து (அப் பரமன் புகழினைத்தும் சொல்லித்) துதித்தான், (எ-று).

சமை—வருடம்; "வற்சரமே ஆண்டே சமை முப் போர் வருடமென்ப" என்பது நிகண்டு. எழுந்தனன்— முற்றெச்சம். (9)

முக்குறு தவனை நோக்கி முருகனை யீன்ற வள்ளல்
சிந்தையின் விழைந்த யாது விளம்புதி செவ்வி தென்றான்
மைந்தனை யினையு மெற்கு வரந்தனை நல்கு வென்ன
மெய்ந்தவ முறுவல் செய்தா னினையவை யியம்பி னுறைவ.

(பொ-ரை.) (இவ்வண்ணம் எழுந்து இல்லாளோடு துதி செய்யக்கண்ட) முருகேசனை அருளிய பரமன், (தமது) எதிரிலே புள்ள சுமித்திர முனிவனது முகத்தைப் பார்த்து, நீ மனத்தில் விரும்பியது யாது? (அதனை) நன்குறச் சொல்வாயாக என்றான்; (சுமித்திரர், அப் பரமன்) புதல்வனை(ப்பெற) விரும்பினேன்; (அங்ஙனம்) வரத்தை அளித்தருள் என்று பிரார்த்திக்க, எமதெந் தையாம் தலைவனான சிவபெருமானும், (அருளுடன்) புன்சிரிப்புக்

கொண்டு, (பின்வரும்) இத்தகைய வார்த்தைகளைக் கூறு வார், (எ-று). (இறைவன் திருவாய்மலர்ந்ததை அடுத்த இரண்டு கவிகளிற் காண்க.)

முக்கு—இடைச்சொல்; உறுதல்—பொருந்துதல். முக்குறு—(யாவரினும் சிறந்து) முதன்மை பெற்ற எனி னுமாம். (10)

பூமகள் மகர்வை யெய்தப் பொருமகள் ஏமங் கொள்ள
நாமக ளளவிற் றேய கலையுறி வான தெய்வ
மாமகள் மலர்ச்சி யார மதிநிறை மாண்பு வாய்ந்தத்
தேமக வொருவ னின்பா லுதித்திடுஞ் செல்வ கேண்மோ.

(பொ-ரை.) தவச் செல்வனே! திருமகள் உள்ளங் களிக்கவும், வீரமகள் மகிழ்வெய்தவும், கலைமகள் இன்பத் திற் படியவும், சிறந்த அறிவின் வடிவமான தெய்வத்தன் மைபொருந்திய பெரிய ஞான லட்சுமி மலர்ச்சிபெறவும், நிறைந்த அறிவின் சிறப்புப் பொருந்திய இனிமையான புதல்வன் ஒருவன் உன்னிடத்தே தோன்றுவான், (அப் புதல்வன் விசேடங்களை மேலும் கூறுகின்றோம்) கேட்பா யாக, (எ-று).

மகர்வு, ஏமம், நளன், மலர்ச்சி முதலிய சொற்கள், இன்பம் எனும் ஒருபொருளன. பூமகள்—(செல்வத் திற்குரியவளான) தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திரு எனினுமாம். பொருமகள்—வீரமகள். நாமகள்—நா விற்கு அதிதெய்வமான கலைமகள். 'நிறைமதி மாண்பு வாய்ந்த தேமகன்' என்பதற்கு, (என்றும்) பூரணமதிபோ லும் சிறப்புவாய்ந்த இனிய புதல்வன் எனினுமாம். (11)

ஆரணங் கலைக ளுஞ்சொ லரியநா யகமங் கள
பூரண நிலையு மோரும் புரிதரும் பொறையின் மிக்கான்

நாரணை வியநன் னெஞ்சன் னமதுரு நெருங்கி யேத்தும்
வாரண மெனவு மின்ப மடைகுவன் வாழ்தி யென்றான்.

(பொ-ரை.) (அப்புதல்வன்,) வேதங்கள், கலைகள், நாம் திருவாய்மலர்ந்தருளிய அருமையான சிவாகமங்களை (முதலாகச் சொல்லப்பட்டவற்றின்) முடிபு யாவையும், உணர்ந்துகொள்ளும் தூயவனுவான்; அழகு மிக்கவனும், (எம்மிடத்து) அன்பு கலந்த சிறந்த உள்ளத்தை யுடைய வனுமான அவன், நமது (சிவலிங்கத்) திருவுருவத்தை நெருங்கிப் பூசிக்கும் யானை யெனும்படி, பேரின்பத்தை அடைபவனுவான்; (இத்தகைய சிறந்த மைந்தனுல் பெரி தும்) வாழ்வாயாக என்று அருளினன், (எ-று).

சிவபிரான் ஆகமங்களைமட்டும் அருளினனெனவும், வேதங்களை கலைகளை பிறவற்றை முனிவரர் அருளினர் எனக்கூறும் மரபுபற்றி இவ்வண்ணம் பொருள் கொள்ளப்பட்டது; சிவபிரானே வேதாகமங்களையும் கலைகள் முதலிய பிறவற்றையும் அருளினன் எனக்கூறி, 'நாம் சொல் அரியதாம் ஆரணம் ஆகமங்கள் கலைகள்' என அந்வயித்தாருமுளர். மூன்றுவதடியிற் போந்த 'நாரணை விய' என்பதை, நார் அணைவிய எனப்பிரித்து அன்புகலந்த எனப்பொருள் கொண்டாம்; நார்—அன்பு. அணைவுதல்—கலத்தல். 'நாரணை வியநல் நெஞ்சன்—நீர்மை பொருந்திய அகன்ற நல்ல உள்ளம் பெற்றவன்' எனினுமாம்; நார்—நீர்மை; அணை—பொருந்துதல்: வியன் நல்நெஞ்சன் எனப் பிரிக்க; வியன்—விரிவை யுணர்த்தும் உரிச் சொல்; "வியலென் கிளவி யகலப் பொருட்டே" என்பது காண்க. நாரணன்போலும் பரந்த மனமுளான் எனக் கொண்டாருமுளர். 'பொற்பின் மிக்கான்' என்பதில் புறத்தழகும், 'நாரணவிய நல்நெஞ்சன்' என்றதனால்

அகத்தழகும் பெறுதும். வாரணம்—யானை; "உம்பல் வாரணம்" என்பது திவாகரம். யானை பூசித்த வரலாற்றைப் புராணத்திற் கூறும்; அதனை, ஆண்டுக் கண்டுகொளிக. (12)

மாமறை வழுத்து வள்ள லுரைத்தது மானக் கேட்டுத்
தூமகிழ் வடைந்து போற்று சம்புத்திரன் றன்னை யம்மை
பூமகிழ் தாயா மக்கட் புதல்வனிற் சிறந்த வின்பத்
தேமகிழ் செயல்க ளாற்றிப் புரந்திட வேற்ற மென்றாள்.

(பொ-ரை.) சிறந்த வேதங்கள் துதிக்கும் வள்ளலான சிவபிரான் திருவாய் மலர்ந்ததைச் சிறக்கக் கேட்டு, தூய்மையான களிப்படைந்து, (இறைவனையும் இறைவியை யும்) துதிக்கும் சம்புத்திர முனிவரை தேவி (நோக்கி), மிகவுங் களிப்பெய்தும் (தோன்றும்) அம்மையார்களின் மனத்தில் (யாம் ஆனைப்பரை) இருந்து, பாமன் மகிழ்ந் தக்க காரியங்களைச் செய்விக்கக் காத்தல் நிச்சயம் என்று (உறுதி) கூறினள், (எ-று).

தே—தெய்வம்; இவ்வோரெழுத் தொருமொழி, சிவத்தையுணர்த்திற்று. (13)

கலிவிருத்தம்.

ஆடினர் குதித்தனர் வியர்த்து நின்றனர்
ஓடினர் திரும்பினர் ஆசுற்றி நோக்கினர்
கூடின ரிறைவியோ டுவந்த கோலனைப்
பாடினர் பலபல பழிச்சி னாரரோ.

(பொ-ரை.) (இறைவி கூறிய இதனை) மகிழ்வொடு (சம்புத்திரர்) உணர்ந்தார்; (உணர்ந்ததனால் உண்டான களிப்பால்) கூத்தாடினார்; (மெய்வெயர்த்து) குதித்தார்; (பின்) மெய்ம்மறந்து நின்றார்; (மீட்டும்) ஓடினார்; திரும்பி மீண்டார்; இறைவியோடு கலந்த (இயற்கை) அழகுடைய

பெருமானை (வந்து) அடைந்தார்; (இறைவியோடு இறைவன் புகழைப்) பலப்பல (பாக்களால்) பாடித்துதித்தார்.

'இறைவியோ டிணைந்த கோலனைக் கூடினன்; பலப்பல பாடிப் பழிச்சினன்' என இயைக்க. பாடினன்—முற்றெச்சம். இறைவன் மென்மையுறும் புத்திர சந்தானத்தை அளித்தனனாக, அதனுடன் தேவியின் அநுக்கிரகத்தையும் நினைத்து உண்டான மகிழ்வுப் பெருக்கால் கூத்தாடுவதும், குதிப்பதும், அவற்றாலான அயர்ச்சியால் சிறிது நேரம் நிற்பதும், மீட்டும் அதை நினைத்து ஓடுவதும், பின் திரும்பி வந்து இறைவனை யடைந்து பாடுவதும் துதிப்பதுவும் செய்தனர் என்க. (14)

கற்புறு முளத்தளாங் கவின்ச சீலையு
மற்புத மடைந்தன னமலற் போற்றியே
தற்புனை வயிற்றிடைத் தனய னற்பெருஞ்
சிற்பரைத் துணைகொடு சிறக்கு மென்னவே.

(பொ-ரை.) கற்பமைந்த மனத்தினை யுடையவளான அழகிய சீலையம்மையும், (இறைவியோடு கூடிய) மலரினி தனை சிவபிரானைத் துதித்து, தனது அழகிய வயிற்றில் (தோன்ற இருக்கும்) புதல்வன், சிறந்த பெருமையையுடைய ஞானசத்தியான அகிலாண்டநாயகியின் (திருவருள்) துணையைக் கொண்டு சிறப்பை யடைவான் என்று நினைத்து, (தனது பாக்கியம் இருந்தவாறு என்னி) அதிசயத்தை யடைந்தனள், (எ-று).

தனது வயிற்றில் தோன்ற இருக்கும் புதல்வனின் எதிர்கால மேம்பாட்டை எண்ணி வியப்பெய்தினள் என்றபடி. "ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச், சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்" என்ற குறள் இங்கு நினைக்கத் தக்கது. (15)

51

னைக்காவில் எழுந்தருளிய அமலனுக்கே நிழல்தரும் பெரும் புண்ணியத்த ராதலின், இங்ஙனங் கூறினர். வெறிவி இடும்பை நீக்கி, மேதகு தருமத்தை உய்ய வைத்து, மாதவமுனிவர் வாழ்வுபெறச் செய்து, வைதிக சைவத்தை வளர்வைக்கும் ஓர் புதல்வர், ஆதிதன் கருணையினால் அன்பு நிறைந்த சமித்திரனின் காதலி வயிற்றில் வந்து அடைந்தனர் என்க.

வைதிகசமயம்—வேதத்தின் வழிப்பட்ட சைவசமயம். பாற, தீர, மாற, உய்ய என்ற செயவெனெச்சங்கள்—காரியப் பொருளன வாதலால், எதிர்காலம். 'பூதல இடும்பை பாற' என்பதற்கு—பூமி தேவியினது துன்பம் நீங்க என்று உரைத்தலும் ஒன்று. உறுவர்—முனிவர்; "உறுவர் தாபதர் விளங்கும் இருடிகள் உயர்ந்தோர் யோகர்" என்பது நிகண்டு. பின்சினை—கருப்பம்; இருபெயரொட்டு. (18)

சேர்தரு மதனை யோர்ந்த கேள்வியஞ் செவிய னங்கு
சேர்தரு பலர்க்கு வேண்டு மாவளை நிரம்ப நல்கி
யார்தரு மகிழ்ச்சி யோடு மன்னிய மதிக டோறு
நீர்மைய மரபு மாங்கே செம்மையி னிகழ்த்தி னானால்.

(பொ-ரை.) (அவ்வண்ணம் சீலையார்க்குக் கருப்பம்) உண்டாதலும், அதனை அறிந்த அழகிய கேள்விச் செல்வம் நிறைந்த செவிகளையுடைய சமித்திர முனிவர், அவ்விடத்தில் வசிக்கின்ற யாவர்க்கும் வேண்டிய பெருஞ் செல்வத்தை நிறைந்த மகிழ்ச்சி கொண்டு அதிகமாகத் தானஞ் செய்தும், (கர்ப்பம்) நிறைந்து வருகிற மாதங்கடோறும் (கழுது செய்யவேண்டிய) நீர்மையையுடைய கடமைகளை யெல்லாம், அந்தந்த காலத்தில் செம்மையாகச் செய்தார், (எ-று).

கர்ப்பாதானம், பும்ஸவனம், ஸீமந்தம், ஜாதகர்மம், நாமகரணம், அன்னப்பிராசனம், சௌளம், உபநயனம், விவாகம் முதலிய வைதிக ஸம்ஸ்காரங்களுள், கர்ப்பாதானத்தின் பின் ஜாத கருமத்துக்குமுன் கர்ப்பகாலத்தில் செய்யவேண்டிய ஸம்ஸ்காரங்களைத்; தவறாது விசேடமாகச் செய்தமை, இங்குக் கூறப்பட்டது. இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது மாதத்தில் பும்ஸவனமும், ஆறாவது அல்லது எட்டாவது மாதத்தில் ஸீமந்தமும் செய்யத் தக்கன வென்க. மசக்கை தணித்தல், பூச்சூட்டல், கர்ப்பப்பெண் விரும்பிய பொருள்களைத் தேடியளித்து மகிழ்வித்தல் முதலிய லௌகிகச் செயல்களை உரியகாலத்தில் உரியபடி நடத்திய தகுதி, 'சீர்மையமைபும்' என்றவற்றில் அடங்கும். சேர்தரு, ஆர்தரு என்றவற்றில், தர என்ற துணைவினை விகாரப்பட்டது. மதி—சந்திரன்; அமாவாசைக்கு அமாவாசை ஒரு மாதமெனக் கொண்டு, சந்திர சம்பந்தத்தால் வரையறுக்கப்படுதல் பற்றி, மாதம் எனும் பெயர் அமைந்ததென்க. (19)

காரிகை யுருத்தாக்கக் காய்சினப் பாந்தட் கவ்வ
ஆரிவை யுருவச் சோமன் தூய்கழு தீத லேபோல்
காரிகை மகனை நல்க பாகினின் றூழ்கி ராடித்
தேரிவை பருளிற் றத்தர சனுற்றமிற் செல்விபோல் வான்,

(பொ-ரை.) விஷத்தைக் கக்கிக்கொண்டு சீறுகிற கொடிய கோபத்தையுடைய (ராகுகேதுவாகிய) பாம்பு பிடித்துக் கொள்ள, (அதனால்) துன்பத்தை அடையும் வடிவத்தையுடைய சந்திரன், தூய்மையான அமுதத்தையே கொடுத்தாற்போல, பொறுமையில் திருமகளை ஒத்த சசியே, கருப்ப வேதனையினால் வருந்தி, (சிவபிரான் பாலும் பரிவையின் பாலும்) அன்பு கலந்த புதல்வனை,

கோவமர் பரிவை களிக்குங் கோனுயர்
தாலமேல் மதர்வொடு இருந்தி ரென்றபின்
பாலமேல் விழிப்பன் பரிய தேவியன்
இமையர் அணையொடு கவின் சென்றனன்.

(பொ-ரை.) பொறுத்த சிறந்த பராசக்தி மகிழும் பாகமும், நெற்றிக்கண்ணை யுடையவனுமான இறைவன், (அவ்விருவரையும் நோக்கி) உயர்வான இப் பூவுலகத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் இருந்து இருப்பீர்களாக என்று அருளிச்செய்து, பிறகு அன்பினையுடைய (தேவியுடன்) அமர்ந்து, ஒழுக்கம் நிறைந்த சிவகணங்களுடன் திருக்கயிலைக்கு எழுந்தருளினான், (எ-று).

'கோவமர் பரிவை களிக்குங்கோன், பாலமேல் விழியன், உயர்தாலமேல் மதர்வொடு இருந்தியென்று அன்பரிய துறி இமையர் அணையொடு கவின் சென்றனன்' என்பது அந்வயம். தாலம்—பூமி; "தாலமே அகல் மேடி.........பூமி" என்பது நிகண்டு. மதர்வு—களிப்பு; "களிப்பு.........செருக்கும் மதர்ப்பு" என்பதும் காண்க. பாலம்—நெற்றி; "நெற்றி.........மருவிய பாலம்" என்பதும் அறிக. எதிருள்—முற்றெச்சம். அன்பரி—தருமவினை. பரியது, அது—பகுதிப்பொருள் விகுதி. (16)

கங்கையஞ் சடைமுடி கவினு மெம்பிரான்
பங்கினி துறைநிவ பறைநின் மெய்பருட்
பொங்கலிற் றுதித்தனன் புனித மாமுனி
மங்கவி துடனறம் மலிய வாழுனான்.

(பொ-ரை). தூய்மையாய்த்த சிறந்த சம்பு முனிவர், கங்கையைத் தரித்த அழகிய சடாமகுடத்துடன்

விளங்கும் எமது தலைவனான சிவபிரானது வாமபாகத்தில் அமர்ந்துள்ள சிவசத்தியின் மெய்ம்மையான அருளின் மிகுதியைத் துதித்து, (பின் அங்கிருந்து சென்று தம் இருப்பிடம் அடைந்து, தனது) இல்லாளோடு அறத்தின் பயன் அதிகரிக்கும்படி (இல்லறம் நடத்தி) வாழ்ந்து வந்த நாளில், (எ-று).

இது குளகம்; அடுத்த செய்யுளில் "பின்சிலை கவினிற்றுலே" என்பது கொண்டு முடியும். (17)

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

மேதினி யிடும்பை பாற மேதகு தருமம் துய்ய
மாதவ ருய்வர் வாழ வைதிக சமய மோங்க
ஆதிதன் கருணை தன்னு லன்புறுஞ் சுமித்திர மன்றன்
காதலி வயிற்றின் மேலாம் பின்சிலை கவினிற்றுலே.

(பொ-ரை.) நிலவுலகத்தில் உள்ள பொல்லாங்குகள் ஒழியும்படியும், மேன்மை பொருந்திய தருமங்கள் செழித்து வளரும்படியும், சிறந்த தவத்தை யுடைய முனிவர்கள் நல்வாழ்வு பெற்று உயரும்படியும், வேதமார்க்கத்தைத் தழுவிய சைவசமயம் மேலோங்கும்படியும், முதற் கடவுளான சிவபிரானது கருணையினால் அன்பு வாய்ந்த சுமித்திர முனிவருடைய மனைவியின் வயிற்றில் கர்ப்பம் உண்டாயிற்று, (எ-று).

இக் கருப்பத்தில் பிறக்கும் புதல்வர் யாதொரு தீயொழுக்கமுமின்றி எல்லா நல்லொழுக்கங்களையும் உடையவராய், சைவசமயத்தில் நிலைநின்று, தவம்புரிந்து, அழியாவாழ்வு பெற்று, நற்குண நற்செய்கைகளுக் கெல்லாம் ஓர் எடுத்துக் காட்டாகி, அவை உலகத்திற் கேடின்றி வளர்வதற்குக் காரணமாயிருந்து, திருவரு

வேதனை, நாடு—விரும்பியெழும் பொருளது. நேர்—தெளிவு. நோன்றல்-பொறுமை. செல்வி-திருமகள். (20)

உற்றனன் விபுலை மைந்த னொண்மணிக் கோடி மாழை
சுற்றிய களபந் தாமங் கேசரஞ் சாந்தந் தூய
பெற்றிய நரந்தச் சேறும் பெட்புறு தேவர் தாங்கித்
துற்றிய புவனர் காணத் தூர்த்தனர் வீசி யார்த்தார்.

(பொ-ரை.) புதல்வர் நிலவுலகத்தில் உதித்தார்; (அவ்வளவில்), அழகு பொருந்திய அமரர்கள் ஒளிசெய்யும் நவரத்தினக் கூட்டங்களையும், பொன்னையும், அழுக்க வாசனைப் பொடிகளையும், மலர்களையும், சூர்ணங்களையும், (பலவகை வாசனை கலந்த கலவைச்) சந்தனத்தையும், தூய்மையான தன்மையையுடைய கஸ்தூரிக் குழம்பையும் (எல்லாவிடங்களிலும்) கொண்டு சென்று, நிறைந்த நிலவுலகத்து மக்கள் காணும்படி வீசி (அவர்கள்மேல்) நிறைத்து, ஆரவாரித்தார்கள், (எ-று).

உத்தம புருடரொருவர் அவதரித்தலைக் கண்ட களிப்பின் மிகுதியால் நேர்ந்த செயல்கள் இவையென்க. "பண்ணையுமாயமுந் திரளும் பாங்கரும், கண்ணகன் றிருநகர் களிப்புக் கைமிகத், தெண்ணெயுங் களபமுஞ் சிந்து நானமுஞ், சுண்ணமுந் தாவின வீதி தோறுமே" என வரும் கம்பராமாயணம் இங்குக் கொண்டற்குரியன. ஒண்மணி—நவமணிகள்: கோமேதகம், நீலம், பவழம், புஷ்பராகம், மரகதம், மாணிக்கம், முத்து, வைடூரியம், வைரம் என்பன. மாழை—பொன்; "கிரணம் மாழை............ பொன்" என்பது காண்க. கோடி—கூட்டம். களபம்—சுண்ணச் சாந்து; "சுண்ணச் சாந்து..........சுதை பொடி களபமும் பேர்" என்பது நிகண்டு. சுண்ணம்—கத்தப் பொடி, கதம்பப் பொடி; இது, சூர்ணம் என்ற வட.

சொல்லின் இறுதியென்பர். தாமம்—மலர்; "இருமலரே தாமம் வீ இணர் தணர் பூவின்பேர்" என்பது காண்க. கேசரம்—மகரந்தப்பொடி; "கொங்கு கேசரம் பூந்தாதாம்" என்பது நிகண்டு. நரந்தம்—கஸ்தூரி; "துருக்கம் நாவம் மான்மதம் நரந்தம் நான்கும் கருது கஸ்தூரியின்பேர்" என்பவற்றால் அறிக. சேறு—குழம்பு; பவனம்—இடவாகு பெயர்; உலகத்து மக்கள் என்னும் பொருளது; "பவனம் தாரணி படி புவி தரணி" என்பது காண்க. ஆர்த்தனர்—முற்றெச்சம். 'வீசித் தூர்த்து ஆர்த்தார்' என இயைக்க. மைந்தன் விபுலை உற்றான் என்றது—சிசுவின் பூப்பிரவேசத்தைக் குறிக்கும்; அதுவே ஜாதகநிலை நோக்குதற்குச் சிறந்ததென்பர்; விபுலை யென்பதற்கு, பூமியென்பது பொருள்; "குவலயம் விபுலை ....வையம்" என்பது நிகண்டு. (21)

அத்தனு மதனைக் கேளா வார்சிவ கங்கை யாடிப்
பத்திசால் முனிவர்க் கெல்லாம் பீதக மாதி நல்கி
வித்தக ராகுஞ் சேய்க்கு நீள்பெருஞ் சம்பு வென்னு
மொத்துள வபிதா னத்தை வைத்தன னொப்பி லாதான்.

(பொ-ரை.) ஒப்பில்லாத தந்தையான சுமித்திர முனிவரும், (புதல்வன் பிறந்த) அச்செய்தியைச் செவியுற்று உணர்ந்து, நீர்நிறைந்த சிவகங்கையில் ஸ்நானஞ் செய்து, அன்பு மிகுந்த முனிவர் முதலிய அனைவர்க்கும் பொன் முதலாகச் சொல்லப்படும் பல பொருள்களையும் தானமாகக் கொடுத்து, (முதலிற் செய்ய வேண்டிய ஜாதகருமம் முதலிய சடங்குகளைச் செய்து, பின்) இறைவர் (தமக்கு) அருளிய திருக்குமாரர்க்கு உயர்ந்த சம்புமுனிவர் என்று (சிவபிரான் திருநாமத்தோடு) ஒத்திருக்கின்ற திருப்பெயரை வைத்தனர், (எ-று).

தெளியும் இயல்பமைந்த கருணையினால் விரும்பிப் பிரசவித்து (இவ்வுலகத்திற்குக்) கொடுத்தருளினள், (எ-று).

சந்திர மண்டலம் தான் இராகு கேதுவினால் பற்றப்பட்டு வடிவு குன்றி வருந்தியும், தனது அமுத கிரணத்தை விருத்தியாகப் பொழிந்து உலகிற்கு இனிமையையும் மகிழ்ச்சியையும் தருதல் போல, சுசீலையம்மையார் தான் கருப்ப வேதனையால் வருந்தி ஒரு சற்புத்திரரைப் பெற்றுக் கொடுத்து, உலகத்திற்கு நன்மையையும் மகிழ்ச்சியையும் விளைவித்தன ளென்றபடி. இது, உவமையணி. சுசீலைக்குச் சந்திர மண்டலமும், கருப்ப வேதனைக்கு இராகு கேது கவ்வுதலும், உடல் மெலிந்து வருந்துதற்கு மண்டலம் குறைதலும், உத்தமப் புதல்வரைப் பெற்றுக் கொடுத்தற்கு அமுதத்தைப் பெய்து கொடுத்தலும் உவமையெனக் காண்க. தான்வருந்திப் பிறர்க்கு நலம்விளைத்தல் கருணையின் காரியமாகலின், 'அருளின் தந்தாள்' என்றார்: அருளின்—அருளினால்; இன்—ஐந்தனுருபு, ஏதுப்பொருளது.

பாற்கடல் கடையும்போது தோன்றிய அமுதத்தை எடுத்துக் கொண்ட திருமால், மிக்க அழகுடைய மோகினியென்னும் பெண்வடிவு கொண்டு அசுரர்களை மயக்கித் தேவர்களுக்கே அவ்வமுதத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து வருகையில், இராகுவென்னும் ஓர் அசுரன், தான் இருத்தற்குரிய அசுரர் கூட்டத்தை விட்டுத் தந்திரமாக தேவர்கள் கூட்டத்துட் புகுந்து, கையேற்று அமுதத்தை வாங்கி யுண்ண, அதனைச் சூரிய சந்திரர் குறிப்பித்த மாத்திரத்தில் நாராயண னவனை அகப்பையால் அடித்துத் தலைவேறு உடல்வேறாகச் செய்ய, அமுதம் உண்டதனால் உயிர்நீங்காது அத்தலையும் உடலும், விஷ்ணுவின் அநுக்

த்தினால் இராகுகேதுக்களென இரண்டு கிரகங்களாகி, சூரியன் முதலிய ஏழு கிரகங்களோடு சேர்ந்து, தம்மைத் தோள் சொன்ன சூரிய சந்திரர்க்குப் பகையாய், நிற்கில காலத்தில் அவர்களை மறைக்கின்றனர்; அவையே கிரகண மெனப்படும் என்பது புராண வரலாறு. அன்றியும், ஒவ்வொரு காலத்தில் சூரிய சந்திரரை மறைக்கும் சந்திரனது சாயையும் பூமியின் சாயையுமாகிய இராகு கேது வென்னும் சாயாகிரகங்களைக் கரும்பாம்பு செம்பாம்பு களாக் கூறுவது, கவிசமயம் என்றும் பேசுவர்.

கிரகணம் பிடித்து விட்டபின்பு சந்திர சூரியர்க்கு ஒளிமிகுகின்றன என அறிக. சந்திரனது அமுதமயமான கிரணங்களால் உலகம் உய்வதை, "மண்டலம் பயிறரா கர் பெருயிர்ப்பினுள் மயக்கி, மண்டலம் பொர வருத்திய பெருந்துயர் மாற, மண்டலத்தினை விழவெனும் மயிர்றுந் றனது, மண்டலம் பொழி யமிழ்தின்மெய் குளிர்வி வைத்தோன்" எனவரும் வில்லிபுத்தூரார் பாரதத்தா லும் உணர்க.

"இவ்விதமாய்ச் சந்திரன் அமிர்த மயங்களாயும் குளிர்ச்சி யுள்ளவையாயு மிருக்கின்ற ஜலமயமானுக்க ளாலே சுக்ல பக்ஷத்தில் தேவதைகளையும், கிருஷ்ண பக்ஷத்தில் பிதிருக்களையும், புல் பூண்டு செடி கொடி முத லானவைகளை யுண்டாக்குவதனாலேயும், கிலை சந்தோ ஷிப்பிக்கிறதினாலேயும், மனுஷ்ய மிருக பக்ஷி முதலானவை களையும் திருப்தி செய்து வருகிறான்" என்பது விஷ்ணு புராண வசனம்.

கார்—விடம். உகுத்தல்—சிந்தல். கருதல்—விளங் குதல். பாந்தள்—பாம்பு. சூர்—துன்பம். சோமன்—திங் கள். சுதை—அமுது. கார்—அன்பு. வயா—கருப்ப

ஒப்பிலாத அத்தன் என்க. முன்னவர்—அந்தணர்; இது, யாவர்க்கும் முதல்வர் எனும் பொருளது. ஆட கம்—நால்வகைப் பொன்களி லொன்று; மற்றவை— கிளிச்சிறை, ஜாதருபம், ஜாம்பூநதம் என்பன. சித்தன்— சித்தியன்; என்றும் இருப்பன். அத்தன்—பிதா. அபிதா னம்—பெயர்; "அபிதானம் நாமம் பேரம்" என்பது நிகண்டு. சிவபிரான் அருளிய குமாற்குப் பரமானந்த ருமி, சுகத்தை யுண்டாக்குகிறவர் எனப் பொருள்தரும் அப்பரமனது சம்பு வெனும் திருநாமத்தையே வைத்தார் என்க. "தந்தை பாலது, குலப்பெரியோரது பெய ரிடுக" என்ற விதிக்கு ஏற்ப, சமித்திரமே பெயரிட்டனர்.

குழந்தை பிறந்தவுடன் பிதா ஸ்நானஞ் செய்து ஜாதகருமஞ்செய்யவேண்டுமென்பதும், குழந்தை பிறந்தவுடன் தந்தை அதனைப் பார்த்த மாத்திரத் தில் கடன்தீரப்பெறுகின்றான் என்பதும், ஒருவனுக்கு புத்திரன் பிறந்தால் அங்கு அமரர்களும் பிதிருக்களும் வருகின்றார்களாதலின், அப்புண்ணிய காலத்தில் பொன் விதை முதலிய சகல தானங்களையும் செய்யவேண்டு மென்பதும், குழந்தை பிறந்த பதினோராவது நாளில் நாமகரணம் செய்யவேண்டு மென்பதும், கர்ப்பாதானம் முதல் சௌளம் அளவாகவுள்ள ஸம்ஸ்காரங்களினால் பீஜகர்ப்ப தோஷங்கள் நீங்கி, உடல்தூய்மை உண்டா கின்ற தென்பதும், பிரமசரிய விரதானுட்டானம் முதலி யவற்றால் மறுமையில் நற்கதி உண்டாகுமென்பதும் நற்கொங்கை, பிள்ளை பிறந்த செய்தி செவிப்பட்டதும் தந்தை பெருமகிழ்ச்சியால் குளித்து நீராடுகிற நீர்த்தத் திலிருந்து தெறிக்கின்ற துளிகளால், பிதிருக்கள் தாகம் தணிந்து மகிழ்கின்றனர் என்பதையும் அறிக. கொளா— உடன்பாட்டு வினையெச்சம்.

வாள்பிறை மதியம் போல
    வளர்தலுந் திங்க டோறும்
மாணுறப் படையச் செய்து
    மதியினைக் காட்ட லன்றி
பேணுறக் கொடுத்த லாதி
    நெடுஞ்சிகை வினையும் பெட்பிற்
காணுற நடத்திப் பின்னர்
    செவிநெறி தானு மாற்றான்."

(பொ-ரை.) ஒளியமைந்த பிறைச்சந்திரன்போல (அப்புதல்வர்) வளர்ந்துவரும் அளவில், (உரிய) மாதங்களினெல்லாம், சிறந்த அவயவங்கள் குறையின்றி அமையச் செய்கின்ற சந்திரனைக் காட்டுதலும், விருப்பமுடன் அன்னம் ஊட்டுதலும், நீளுந்தன்மையதான குடுமியை வைத்து க்ஷௌரம் செய்வித்தலாகிய சௌளமென்கிற சடங்கையும் (அப்புத்திரற்கு) அழகுபொருந்தச் செய்து, பிறகு காதுகுத்துதலாகிய சடங்கையும் செய்தார்.

'ஆதி' என்றவற்றால், குழந்தை பிறந்த ஐந்தாம் நாளில் ரட்சையாக ஐம்படைத்தாலியணிதலும், பத்தாம் நாள் அல்லது வேறு நாளில் தொட்டில் தூக்குதலும், முப்பத்தோராவது நாளில் குழந்தைக்குச் சங்கினால் பால் புகட்டுதலும் முதலியன கொள்க. மூன்றுமாதத்தில் சூரியனைக் காட்டுதல்; நான்காவது மாதத்தில் அக்குழந்தையை வீட்டினின்று முதலில் வெளியே எடுத்துக்கொண்டுவரும் சடங்கு; முதலில் அன்னம் ஊட்டும் அந்நப்பிராசநம் என்னும் ஆறாவது மாதச்சடங்கு; தலைமயிர் கழித்தலாகிய சூடாகர்மம் என்னும் ஒருவயது அல்லது இருவயதில் செய்யும் சடங்கு முதலியனவும் செய்தார் எனக.

வளர்பிறைத் திங்கள் நாடோறும் ஒவ்வொன்றாகக் கலைநிறையப்பெற்று வளர்தல் போல, நாளொரு

வகைமுறைபொருந்த ஒருபேதமுமாகப் புதல்வர் வளர்ந்தார் என்பது முதலடியிற் போந்த பொருள். மதியம், அம்—சாரியை. செவிநெறி புரிதல்—காதுகளில் வழியை (துளையை)ச் செய்தல். (23)

ஏதமில் வருட மைந்தி னெழில்முறைச் செய்கை யாற்றி
போதுறு கலைகட் டம்மை புரிமுற வூட்டி ஞான்று
வேதமும் பிறவுங் கூறும் விழுத்தகு முண்மை யோர்ந்து
ஆதியம் பரன்றாட் சம்பு புகலென வடைத லுற்றான்.

(பொ-ரை.) குற்றமில்லாத ஐந்தாவது வருடத்தில் அழகிய பூணூல் தரிப்பித்தலாகிய உபநயனச் சடங்கையும் (சமித்திர முனிவர் தன் புதல்வருக்குச்) செய்து, அதற்குரிய கல்விகளை யெல்லாம் மனத்திற் பதியும்படி (அம்மகற்குப்) போதித்துவருங் காலத்தில், சம்புவெனும் அப்புதல்வர், வேதங்களும் மறைநூல்களும் (உள்ளபடி) கூறுகின்ற விரும்பத்தகுந்த மெய்ப்பொருளை உணர்ந்து, முதற்கடவுளான சிவபிரான் திருவடிகளை (த்தனக்கு) அரணாகக் கொண்டார். (எ-று).

ஐந்தாவது பிராயம் பூணூல் தரித்தற்குச் சிறந்த காலமே யென்பதை நன்கு விளக்குவர் 'ஏதமில்' என்ற அடைமொழி கொடுத்தார். வித்தியாரம்பம் செய்வித்தற்கு உரியகாலம் ஐந்தாவது பிராயமாதலால், அதுவும் இங்கு இரண்டாம் அடியிற் குறிப்பிக்கப்பட்டது. அடைதல்-சரணம் அடைதல். வேதம் என்ற வடசொல்—(நன்மை தீமைகளை விதிவிலக்குக்களை) அறிவிப்பது என்று காரணப்பொருள்படும். (24)

வேறு.

கன்றுதலை முதலினைநீத்தி யப்பமை
    னடியவர்தாள் தனைப் போற்றி
யென்றுமுதல் குரவனையும் பணிமுனி
    வர்கழலை வணங்கி யென்றும்

வண்மையுற வருவினர்தந் தாண்மலரை
முடிசூடித் தகவு வாய்ந்தப்
பண்ணுறுமப் பிரமநெறி பற்றினனால்
பவநெறியைப் பாற்று வானே.

(பொ-ரை.) (தனது) பிறவித் துன்பத்தை ஒழிப்பவரான சம்புவென்பவர், தினந்தோறும் சிவபிரானை முதலில் வணங்கி, (பின்பு) அப்பெருமானைத் துதிக்கும் அடியார்களைப் பொலிவுபெறத் துதித்து, மதிக்குந் தன்மை பொருந்திய *ஆசாரியனை நமஸ்கரித்து, முனிவர்களின் திருவடிகளைக் கும்பிட்டு, புகழுண்டாம்படி (தன்னைப்) பெற்ற தாய் தந்தையர்களுடைய திருவடித் தாமரைகளைச் சிரமேற் கொண்டு, இசைபொருந்திய பிரமசரிய விரதத்தைத் தவறாது அநுட்டித்து வந்தார், (எ-று).

கண்ணுதல், நுதல் கண், என மாற்றுக. பவநெறியைப் பாற்றுவான் பிரமநெறி பற்றினன் எனக் கொண்டு கூட்டுக. வண்மை—புகழ்; "வண்மையே வழுக்கில் வாய்மை வளம் புகழ் வலியா மென்ப" என்பது ணகரவெதுகை. பண்—இசை; அஃதாவது கீர்த்தி. நமஸ்கரித்து என்னும் பொருளைத் தருகிற இறைஞ்சி, போற்றி, பரவி, வணங்கி, தாண்மலரை முடிசூடி என்ற சொற்கள் இச் செய்யுளில் ஒருங்கு வந்தது; பொருட்பின் வரு நிலையணி. தாண்மலர்—உருவகம். சிவபிரானை வழிபட்டு, அவனருள் பெற்று, அதனாற் கருமம் ஒழிந்து வீடு பேற்றைப் பெறுந் தன்மைய னென்பார், பவநெறியைப் பாற்றுவான் என்றார்; இதற்கு, மரணபயத்தை ஒழிப்பவன் எனினுமாம். 'தம்' என்ற பன்மை, தனது குலத்தாரை அல்லது தனது ஒருசாலை மாணாக்கர்களை உளப்படுத்தியது என்க. (25).

சம்புமா முனிவர் உற்பவச் சருக்கம் முற்றிற்று.

தவநிலைச் சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

சுகந்த வார்பொழில் சம்புகேச் சுரத்தவன் திருத்தா
ளுகந்த மாமுனி யெம்பிரான் கருணையா லுயர்ந்த
அகந்த வாதல னன்புறும் புதல்வனை யடைதல்
பகர்ந்த வாறிதம் மைந்தனின் றவநிலை பகர்வாம்.

(பொ-ரை.) நறுமணமுடைய நெடிய சோலைகள் சூழ்ந்த திருவானைக் காவில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சிவபிரானின் திருவடிகளை விரும்பிய சிறந்த சமித்திர முனிவர், எமது இறைவனின் திருக்கருணைப் பேற்றால், மனத்தினின்று நீங்காததல்ல அன்பு பொருந்திய மேன்மையான (சம்புவென்னும் பெயருடைய) திருக்குமாரரைப் பெற்ற வரலாற்றைக் கூறியமுறை இதுவாகும்; (இனிமேல்,) அப்புதல்வரது தவநிலையைக் கூறுகின்றேம், (எ-று).

'அகம் தவாதல் அன்பு உறும் உயர்ந்த புதல்வனை அடைதல்' என இயைக்க. உகந்தல்—விரும்புதல். அகம்—உள்ளம். தவாமை—நீங்காமை. (1)

சிறிது நாட்டினர் கற்பினிற் சிறந்தநல் வடமீன்
மறுவி லாவுத ரம்பெறு மதலையும் மகிழ்வின்
நிறைபு மாவனை மத்தனை நெகிழ்வொடு பணிந்து
முறையி னார்சில மாமொழி முகிழ்வொடு திகழ்த்தும்.

(பொ-ரை.) (சம்பு முனிவர் முற்றுவித்த சிறப்புடன் இருந்தனர். இவ்வண்ணம்) சிலகாலஞ் சென்றபின், கற்பினும் (தூய்மையிற்) சிறந்துள்ள அருந்ததிக்கு ஒப்பான

அசிலையின் குற்றம் இல்லா வயிற்றில் தோன்றிய புதல்வரான சம்பு முனிவரும், (தான் தோன்றிய காரணமாக) மகிழ்ச்சியினால் நிறைவு பெற்ற பெருமை பொருந்திய அன்னையையும் தந்தையையும் (மன) நெகிழ்ச்சியுடன் (இருதாள் கரம்) குவித்து வணங்கி, ஒழுக்கம் நிரம்பிய சில மேலான வார்த்தைகளைக் கூறத் தொடங்கினார்.

'நெகிழ்வொடு முகிழ்வொடு பணிந்து' என இயைக்க. நெகிழ்வு—மனநெகிழ்ச்சி. முகிழ்வு—குவிவு; இது, கரங் குவித்தல், வாய்புதைத்தல், அடங்கி நிற்றல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும். வடமீன்—அருந்ததி; கர்த்தமனுக்கு மகளாகத் தோன்றி வசிட்டரை மணந்த இவ்வம்மை மிகுந்த கற்பினையுடையவர் ஆகலின், அன்றும் இன்றும் என்றும் யாவராலும் போற்றப்படுவராயினார்; கங்கையினும் தூய்மை வாய்ந்த அசிலையார், அவ்வருந்ததிக்குச் சிறிதும் பின்வாங்காப் பெருங்கற்பினராதலின், இவ்வம்மையையும் வடமீன் என்றார் போலும். முறை—ஒழுக்கம் எனும் பொருளின் வருவதை "செயல் முறை நடையாசாரம்......ஒழுக்கம்" எனும் நிகண்டினுங் காண்க. (2)

திறலிற் றம்முட லாகுல முறப்பல தினமும்
பிறங்கு மாதவஞ் செய்தவ ரனைவரும் பெரிது
விறலி னெந்தையே விண்ணவ ரெனவுறு பதவி
முறையி னெய்திய காதையை முழுமையு முணர்வீர்.

(பொ-ரை.) (தவத்தின்) வெற்றியமைந்த தந்தையே! (மனோ) திடத்தினால் தமது உடல் வருந்தும்படி அநேக காலம் வரை, விளங்கும் சிறந்த தவத்தைச் செய்தவர்கள் யாவரும், தேவர்களேயாகி, பொருந்திய பெரிய (இந்திர பதவி, அக்கினிபதவி, சூரியபதவி, வாயுபதவி, வருணபதவி, குபேரபதவி, ஈசானியபதவி, பிரமபதவி,

உருத்திரபதவி முதலிய பலப்பல) நிலைகளை, (அவரவர்களின் சிறந்த தவத்திற்குத் தக்க) முறைப்படி அடைந்தவர்களாகவே, (தேவரீர்) முழுதும் அறிந்துகொண்டு இருக்கிறீர், (எ-று).

'விறலின் எந்தையே' என எடுத்து, 'முழுமையும் உணர்வீர்' என முடிக்க. 'உறு பெரிது பதவி' என இயைக்க. (3)

திடனின் மிக்குள நோன்பினின் மிகுந்தவை கலிசூழ்
படியி னில்லையா லன்னது பவப்பிணி யகற்றும்
நொடியி னிம்மையி னின்பமு மறுமையு நலனும்
முடிவி லெஞ்சிவ நற்கதி முழுதுமா ரருளும்.

(பொ-ரை). கடல் சூழ்ந்த உலகத்தின்கண், வலிமையில் மிகுந்துள்ள தவத்திலும் மேம்பட்டவை இல்லை; அத்தவமானது, பிறவிநோய் நீக்குவது; நொடிப்பொழுதில் இம்மையில் உள்ள இன்பங்களையும், மறுமையில் உள்ள போக பாக்கியங்களையும், இறுதியில், (யாவராலும் சிறப்பித்துக்) கூறும் எமது சிவத்தின் பேரின்பக் கடலில் தோய்தலையும் அநுக்கிரகிக்கும், (அத்துணைச் சிறந்தது தவப்பேறு) (எ-று).

'கலிசூழ் படியில், திடனின் மிக்குள நோன்பினில் மிகுந்தவை இல்லை,' எனவும், 'முடிவில் நலனும் எம்சிவ நற்கதி' எனவும் இயைக்க. திடன்—வலிமை. நோன்பு—தவம். கலி—கடல். படி—பூமி. நற்கதி—பேரின்பம். (4)

அனைய மாதவஞ் செய்திட வருளதி ரெனினும்
புனையு மஞ்சடைக் கங்கையள் பொலிவுறுஞ் சடையன்
வினையக் கூறிய வம்மொழி கேட்டதா விறலோன்
றினைய வாசக முன்மகிழ் தாவினி யிசைப்பார்.

(பொ-ரை.) அத்தகைய சிறந்த தவத்தை (அடியேன்) செய்தற்கு உத்தரவு அளித்தல் வேண்டும் என்று (சம்பு முனிவர்) வேண்டலும், (புதல்வன் தவஞ்செய்யச் செல்கின்றேன் யான் என்று கூறிய) இவ்வார்த்தை, மேகங்கள் படியும் அழகான கங்காநதி விளங்கும் சடாமகுடத்தை யுடைய சிவபிரான், (புத்திரசந்தானம் கருதித் தவம் செய்த அந்நாள், தான் என்றும்) எண்ணும்படி, (தவம் செய்து பெறினும் பெறுவான் இப்புதல்வன் என்று) உரைத்த அவ்வாசகம், (இப்போது நடைபெற) நேர்ந்தது போலும் என்று எண்ணி, இதன்பின், மனங்களித்து (பின் வரும்) இவ்வார்த்தைகளை, (பிதாவான சுமித்திர முனிவர்) சொல்வார், (எ-று).

'அனைய மாதவம் செய்திட அருளுதிர் எனலும், இது, புனையும் மஞ்சு அடை கங்கையன் பொலிவுறும் சடையன் நினையக் கூறிய அம்மொழி நிகழ்தல் என்று, இனி, உள்மகிழ்ந்து இனைய வாசகம் இசைப்பார்' என அந்வயிக்க. மஞ்சு—மேகம். (5)

சிவத்தி னற்கழற் சிந்தையிற் சிறப்புற நிறுத்திப்
பவத்தைப் பாற்றிட மைந்தகேள் விழைந்தனை பரிவின்
தவத்தி னுற்றிடு பேறினைத் தகவொடு மடைந்து
சுவத்தி யெய்துதி யென்றளி திகழ்தர வுரைத்தார்.

(பொ-ரை.) புதல்வனே! கேட்பாயாக; அன்புடன் சிவபிரான் அழகிய திருவடிகளை மேம்பாடாக மனத்தில் இருத்தி, பிறவிநோய் நீங்க விரும்பினாய்; (நீ நினைத்த வண்ணமே,) தவம் செய்தலால் சேரும் பயன்கள் அனைத்தையும் தகுதியோடு பெற்று, மங்களம் அடைவாயாக என்று கருணை தோன்றக் கூறினார், (சுமித்திரர்) (எ-று).

'மைந்தகேள் பரிவின்' என முதலில் எடுத்து இயைக்க. பவம்—பிறவி. பரிவு—அன்பு. பேறு—பயன். தகவு—தகுதி. சுவத்தி—மங்களம்; வடசொல். அளி திகழ்தரல்—கருணை விளங்கல். (6)

அளியிற் கூறிய வம்மொழி களிப்பொடுஞ் செவியேற்
றினிய நல்லிணர் கொண்டவ ரடிமலர் இறைஞ்சி
அளிம தர்வொடு பெற்றவர் விடைதர நடந்து
அனையன் னற்சிவ கங்கையின் முழுகிய வதன்பின்.

(பொ-ரை). அச்சம்பு முனிவர், (தந்தை) அன்புடன் உரைத்த அவ்வார்த்தைகளை மகிழ்ச்சியோடு கேட்டு, இனிமையான (அன்றலர்ந்த) நல்ல மலர்களைக் கொண்டு தாய் தந்தையர்களின் திருவடித் தாமரைகளை (அருச்சித்து) வணங்கி, அவர்கள் அதிக களிப்புடன் விடை கொடுக்க, அங்கிருந்து புறப்பட்டு, சிறந்த சிவகங்கையில் நீராடிய அதன் பிறகு, (எ-று) குளகம்.

'பெற்றவர் அடிமலர்' எனவும், 'அவர் விடைதர' எனவும் இயைக்க. இணர்—மலர்; "வீ யிணர் அலர் பூவின்பேர்" என்பது நிகண்டு. மதர்வு—உள்ளக் களிப்பு; இது இப்பொருளாதலை "பெருமிதம் மதர்ப்பு மதர்....... உள்ளக் களிப்பாம்" என்பதனாலும் அறிக. (7)

மரவுரி தாங்கிச் செஞ்சடை வருத்தன துவலிற்
புரிதரு நெஞ்சன் புண்ணியக் கருக்கலை முதலா
வுரைபெறு நாம மொன்றிடுங் குணகணா ருகலை
அருதிரு நீற்றை யயங்கெழுத் தரைத்தனன் றரித்தான்.

(பொ-ரை.) மரவுரி உடுத்து, (அம்புரோமத்தைச்) செந்நிறமாகிய சடையாகக் கட்டியவரும், தவத்திற் செலுத்தும் சிந்தையை யுடையவரும், புண்ணியங்கள்

ஆனைத்திருக்கும் தன்மையராக (எடுத்துக்) கூறப்பெற்ற ஸ்ரீராமன் என்று சொல்லத் தக்க (தூய) குணங்களை யுடையவருமான சம்புமுனிவர், (அணிபவர்க்கு) மகிழ்ச்சி தருகின்ற திருநீற்றை, ஸ்ரீபஞ்சாக்கரம் செபித்து (சிவாகம விதி வழுவாது) அணிந்தார், (எ-று).

மரவுரி—பூர்ச்ச மரத்தினின்று உரித்தெடுக்கப்படும் மெல்லிய பட்டையாகிய ஆடை; இவ்வுடை யென்றே தவஞ்செய்வார் விரும்பியணியுந் தகுதிவாய்ந்தது. உவசு-தவம். குணகணம்—குணக்கூட்டம். இளமைப் பருவத்தில் தன்னைக் கண்டு மகிழும் குடிகளை, "எதுவினை, இடரிலை, இனிதுறும்மனையும், மதிதரு குமரரும் வலியர் சொல் எனவே" வினவியதும், ஜனகியை மணந்து அயோத்தி சேர்ந்த அப்பருவத்தில், கூனியால் மாறுதலடைந்த கைகேசி, பரதனுக்கே நாடு; நீ பதினான்கு ஆண்டுகள் வரை கானகத்தில் வசித்துப் பின்வா என்ற போது, "அப்பொழுதலர்ந்த செந்தாமரையினை வென்ற" முகம் விளங்க வணங்கி, அன்னாய்! "என்பின்னவன் பெற்றசெல்வம் அடியனேன் பெற்றதன்றோ; மின்னொளிர் கானம் இன்றே போகின்றேன், விடையும் கொண்டேன்" எனக் கூறியகன்றதும், இந்நிலை நோக்கிச் சினந்த தம்பியர்க்குத் தேறுதல் கூறி, சிற்றன்னை செய்தது நேரிய முறையென அறம்பல வுரைத்ததும், தண்டகாரண்யத்தில் அரக்கர் செய் துன்பத்தை முனிவரர் கூற, அவர்களுக்கு அபயஸ்தம் அளித்து, "வேந்தன் வியவும், ஆய் வரம் மேவவும், எந்தல் எம்பி வருந்தவும், என்னகர்மாந்தர் வன்துயர் கூறவும் யான்வனம் போந்தது, என்றுடைப் புண்ணியத்தால்" என்று அத்தவசிகட்குத் துணை புரிய நேர்ந்த தன் நல்வினையை எண்ணி மகிழ்ந்ததும், தீயது புரிந்த இராவணன் நிராயுதனாய் நின்றபோது,

"இன்றுபோய் நாளைவா" என்று அன்னவனுக்கும் இரக்கங் காட்டி யேவியதும், வேடுவனான குகனையும், வானரனான சுக்கிரீவனையும், அரக்கனான விபீஷணனையும் தம்பியரென ஏற்றதும், அணிலின்பால் பரிவுகொண்டு ஆசீர்வாதம் செய்ததும், சடாயுவெனும் பறவையைத் தந்தையென ஏற்றதும், கரடியாம் சாம்பவானைக் கருணை கொண்டு தழீயதும் இராமனது குணகணங்கள்; அப்பெருந்தகையின் குணங்களை நினைப்பவர்தம் இருப்பு நெஞ்சமும் இளகல் பெறும்: இராகவனது குணகணத்தை, எத்துணைக் கோடி கற்பம் எண்ணினும் போதாதாயின், சிற்றறிவுடையேம் எங்ஙனம் விரித்தல் செய்வேம்; அப்பெருந்தகைக்கு ஒப்பான குணத்தவர் சம்புமுனிவர் ஒருவரே யாகலின், 'புண்ணியம் தருக்கெலா முதலாவுரைபெறு ராமன் என்றிடுங் குணகணன்' என்றார். உகவை—களிப்பு; பிறவிப்பிணி நீக்கும் பெருமருந் தாகலின் 'உகவை தருதிருநீறு' என்றார். திருநீறணியும்போது ஐந்தக்கரம் செபித்தல் சைவ சம்பிரதாய மாகலின், ஐந்தெழுத் துரைத்தனன் 'றரித்தான்' என்றார். உரைத்தனன்—முற்றெச்சம். (8)

விழிமணி குடி யங்கிரி யொன்றினை விபுலை
வெழிஇற நாட்டி யப்புற வூருவி னிசையக்
கழிமகிழ் வோடு மற்றொரு காலினை யிருத்திச்
செழுங்கதிர் பற்று வானெனக் கரமுயர்த்தி.

(பொ-ரை.) உருத்திராக்க மணியணிந்து, ஒரு காலை பூமியில் அழுத்தி ஊன்றி, அவ்வூன்றிய பாதத்தின் தொடையின் மேல் பொருந்த மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் மற்றொரு காலை வைத்துக் கொண்டு, செழுமையான கிரணங்களை வீசும் சூரியனைப் பிடிப்பவனைப் போல (இரு) கரங்களையும் உயரமாகத் தூக்கி, (எ-று). குளகம்.

சிவபிரான் திருக்கண்களினின்று பெருகிய ஆனந்த பாஷ்பமே உருத்திராக்க மாகலின், 'விழிமணி' என்றார். அங்கிரி—கால்; "சரணமே பதமே மற்றைத் தாளொடு அங்கிரியே பாதம்" என்பது நிகண்டு. விபுலை—பூமி; "குவலயம் விபுலை......வையம்" என்பது காண்க. ஊரு தொடை. கதிர்—சூரியன்; ஆகுபெயர். சேண்—உயரம்; "சேணென்ப அகலம் நீளம் செப்பிடு முயர முப்பேர்" என்பது ணகரவெதுகை. "ஒருகாற் போலவொருகால் மண்ணூன்றியொருகா லெடுத்தயர், வரிகா விரவி மண்டிலமே நோக்கி யிருகை களுமெடுத்து, வருகாலக்கால் வீடணனும்" என்று விபீடணன் தவத்தைக் கூறும் இராமாயண உத்தரகாண்ட அடிகளும், "ஒருதாளின் மிசை நின்று நின்றதாளி னூருவின்மே லொருகாலை யூன்றி யொன்றுங், கருதாமல் மனமடக்கிக் கதிரவனைக் கவர் வான்போற் கராங்க ணீட்டி" என அருச்சுனன் தவநிலை கூறும் வில்லி பாரத அடிகளும், இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தக்கன. (9)

திருக்கிளை யாறெழுகதி ராயிரந் திகழும்
பொருக்கலர் கஞ்ச மென்றிட நோக்கினன் பொலிவின்
பெருக்கிய வைந்து தீயினை யெண்ணிலன் பெரிது
மொருக்கிய நிலை முன்னரே யுன்னினை னுடைத்தோன்.

(பொ-ரை.) சூரியனது ஆயிரம் கிரணங்களையும், விளங்கும் அனையில் முள்களை யுடைய தாமரை மல ரென (இரு) கண்களாலும் இமைக்காது அழகுடன் பார்த்தபடியே இருந்தார்; (இந்நிலையில், இராகம், காமம், கோபம், சடம், பயம் எனும் ஐந்து) நெருப்புக்களை முன்னமே தியானத்தின் மூலம் ஓட்டி வெற்றி கண்டவ ரான அச்சம்பு முனிவர், (இப்போது தன்னைச் சூழ்ந்து) வளர்ந்துள்ள பஞ்சாக்கினிகளைப் பெரிதாகமதித்தாரில்லை.

மனம் பொறிகளின் வழியாய்ப் புலன்களின்மேற் போகாது நிற்றற் பொருட்டு விரதங்களால் உணவு சுருக்குதலும், கோடைக் காலத்தில் பஞ்சாக்கினி நடு விலும், மழைக்காலத்தில் மழையிலும், பனிக்காலத்தில் நீர்நிலையிற் பாசியேற நிற்றலும் முதலிய அருஞ்செயல் களை மேற்கொண்டு, அவற்றால் தனக்குவரும் துன்பங் களைப் பொறுத்தல் தவத்தின் இலக்கண மாதலை யறிக. பஞ்சாக்கினியாவது—யாக அக்கினிகள் மூன்று மூன்று பக்கங்களிலும், ஔபாசனாக்கினி ஒரு பக்கத்திலும், சூரியனாகிய சுடர் வானத்திலும் ஆக ஐந்தெனக் கொள்க.

உலகுய வென்னை யுற்பவங் காண்பதின் னுறுவன்
குலவிய சம்பு கேச்சரன் றண்மலர் கொளுமன்
புலவிய சிந்தைப் பேரவ னென்றெனு முறவோ
இலவிய வன்னி காய்ந்தில னின்றன னளியே.

(பொ-ரை.) இத்தவசிரேட்டர், நிலவுலகம் உய்யும் வண்ணம் (அரச மரபிற்கு மூல புருடனாகும்படி, சிவ பிரானின் அட்ட மூர்த்த வடிவில் ஒரு மூர்த்தமான) என்னை, அவதாரம் செய்விக்கும் செயலை மேற்கொள்ள இருக்கின்றார்; (அஃதன்றி, எனது வடிவமாக) விளங்கிய சம்புகேச்சரப் பெருமானுடைய திருவடி மலர்களை யேற் கும் அன்பு கலந்த மனத்தையும், (அப்பரமனது சம்பு வென்னும்) திருநாமத்தையும் உடையவர் என்று எண் ணிய உறவுமுறை பற்றியோ (யாதோ?) விளக்கம் தங்கிய (சம்பு முனிவரைச் சூழ்ந்திருக்கும்) அக்கினி, சுடாது குளிர்ந்து இருந்தான், (எ-று).

பஞ்சாக்கினியின் வேகம் சம்பு முனிவரைப் பாதிக் கா இச்செயலுக்கு உறவு முறையை ஏதுக்காட்டிய இது

எதுத்தற்குறிப்பேற்றவணியின் பாற்படும். உறுவன்—தவத்தன். அளி—குளிர்ச்சி. (11)

வலமதிற் றப்பின் மின்னிடப் பாலதி னீலங்
குலவிட நீற்றின் பேரொளி முத்தெனக் கொளுவ
நலமுறு மங்கை பாகனை நம்பனைக் குறிப்பின்
னில்லின னேமங் கண்ணினுங் கண்பதன் றிலையே.

(பொ-ரை.) வலப்பாகத்தில் பவள ஒளியும் இடப்பாகத்தில் நீலமணி யொளியும் விளங்க, திருநீற்றின் பெரியவொளி முத்தின் ஒளியென ஒளிர, நலம் பொருந்திய அகிலாண்ட நாயகியை இடப்பாகத்திற் கொண்டுள்ள இறைவனின் (அழகிய கோலத்தைக்) குறிக்கும் கருத்தால், (அகத்தில் விளங்கும்) அத்தோற்றமே, (புறத்திலும் தோன்றக்) கண்களாலும் தரிசித்து (அளவிலா) இன்பம் எய்தினார் சம்புமுனிவர், (எ-று).

மின்-ஒளி: 'அப்பின்மின் குலவிட, நீலம் குலவிட எனவும் கூட்டுக, 'குறிப்பினும் கண்ணினும் அங்கிலைகண்டு ஏமம் நிலவினன்' என்க. ஏமம்—இன்பம்; இது இப்பொருளாதலை "நகை கடி மகிழ்ச்சி ஏமம் நயம் சுகம் தொய்யல் இன்பம்" எனும் நிகண்டினாலும் அறிக. (12)

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

கறையடியு மத்தினியு மதன்கன்றுந் தாமகவெனை
வுறிஞ்சக் கண்ட
நிறைநிதிலப் புற்றதெனப் பனிகளுறக்
கொடிமலர்ச் செடிய தாரு
விறலதெனச் சற்றுதறு முறையெனவு
மிமமெனவும் வெயிலு நோக்கா
னிறைமகிழ வரகரவென் றிவன்புரியுந்
தவப்பெருமை யிசைத்த லாமோ.

(பொ-ரை.) ஆண்யானைகளும், பெண்யானைகளும், அவ்விரண்டின் கன்றுகளும், (அசைவின்றித் தவஞ்செய்யும் சம்புமுனிவரைத்) தூணென்று நினைத்து, (தங்கள் தங்கள் உடம்பிலுள்ள தினவு நீங்க) உராய்ந்துகொண்டு செல்லவும், (அதைக்) கண்ட கறையான் கூட்டம், (அவர் மீது தாம் வசிக்கப்) புற்று செய்து மூடிக்கொள்ளவும், (அப்புற்றைப்பார்த்த) பாம்புக் கூட்டங்கள் (அப்புற்றின் மேல்) தவழவும், பூங்கொடிகள் (அவரை) வளைய மிக்க நீண்ட மரமெனக் கருதிச் சுற்றிக்கொள்ளவும், (இது) மழைக்காலம் எனவும், (இது) பனிக்காலம் எனவும், (இது) வெயிற்காலம் எனவும் பாராதவராய், சிவபிரான் திருவுளம் களிக்கும்படி ஹரஹர என்று உச்சரித்துக்கொண்டு, இவர் செய்யும் தவத்தின் மேன்மையை (எந்த அறிவுடையோர்க்கும்) சொல்ல முடியுமோ, (எ-று).

கறையடி—ஆண்யானை; அத்தினி—பெண்யானை, இதனை "கறையடி எறும்பி..........யானை" எனவும், "அட்டகை அத்தினி பிரண்டும் பிடியாம் களிறும் பேர்" எனவும் வரும் நிகண்டினை நோக்க. சிதலை—கறையான். படத்தைத் தவுடையது, பணி: இது, பாம்பு எனும் பொருளது. 'மலர்க்கொடி விறல் செடிய தாரு எனச் சுற்றுதலும்' என இயைத்துப் பொருள் கொள்க, உறை—மழை; "வருடமே உறையே ஆலி வானுறு மழைப்பேர்" என்பது காண்க. இமம்—பனி; "பனி இமம் துகினமும் பேர்" என்பது நிகண்டு. யானைகள் உராய, கறையான் புற்றிட, பாம்புகள் தவழ, கொடிகள் சுற்ற, வெயில் மழை பனிதம் மெய்கண்டுபட்டு, அவற்றை ஒரு பொருளாக எண்ணாது சிவநாமம் உச்சரித்தவர் சம்புமுனிவர் செய்யுந் தவத்தை அளவிட வல்லார் யாருளர் என்றபடி. (13)

எத்துணையோ முனிவரருந் தவம்புரிந்தா
ரெழினிறைந்த விமையோர் போற்று
மெத்துதவங் கணக்கிலையென் றுரைத்தாலுஞ்
சுமித்திரன்றான் விரும்பி யீன்ற
புத்தமுதக் கலைக்கடலின் கரைகண்ட
புதல்வனெனும் புனிதச் சம்பு
பத்தியுடன் றவமேற்ற லத்தவஞ்செய்
பெருந்தவத்தின் பயன தம்மா.

(பொ-ரை.) முனிவர்களும் எண்ணிறந்த தவத்தைச் செய்திருக்கின்றனர்; நிறைந்த அழகினையுடைய தேவர்கள் செய்த அதிகரித்த தவத்திற்கு அளவில்லை என்று (பிறர்) கூறினாலும், சுமித்திர முனிவர் மகிழ்ந்து பெற்ற புதிய அமுதம்போலும் (வடமொழி தென்மொழியாகிய இருவகை) நூற் கடலின் கரைகண்டு உணர்ந்த திருக்குமாரர் என்னும் தூய்மையான சம்பு முனிவர், ஒழுக்கத்துடன் தவத்தை மேற்கொள்ளல், அந்த தவஞ்செய்த பெரிய தவத்தின் பயனாகும், (என்றவாறு).

முனிவர்களும் விண்ணவரும் தவத்தை மேற்கொள்வதன்றி; எனினும், பலகால் அந்த ஒழுக்கத்தினின்று தவறினமை சரித்திரப் பிரசித்தம். தவம் அன்னவரை நோக்குகின்றது; அந்தோ! என்னை மேற்கொண்டு மேன்மையடையும் இவர்கள் ஒழுக்கத்தினின்று தவறி எனக்கு மாசினை யிழைக்கின்றனரே யென வருந்தி, எனக்குப் பெருமை தரவல்ல ஒரு தூய புருடர் என்னை மேற் கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்து, அத் தவம் தவஞ் செய்ததன் பயனாக, ஒழுக்கம் நிறைந்த இச்சம்பு முனிவர் தவமேற்றார் என்றபடி. பத்தி—ஒழுக்கம்; "பத்தியே முறை ஒழுக்கம் பகர்வழிபாடு முப்பேர்" என்பது திவா கரம். (14)

அங்கிதனை யங்கியினாற் றகித்தடக்கி
வெம்மையதை யரிய சீத்தி
பொங்கியுள வாயுவினு லகற்றிமே
லுவ்வியுறு மமுதப் பொன்மை
யிங்கிதமாத் தன்மையுற வியைத்தவை
யிந்நிலையி னிருத்தி னாய்ப்
புங்கவன்றா னின்றொழுகி மகிழ்வினுடன்
றன்னுடலம் புளகித் தானே.

(பொ-ரை.) மேன்மையுடையவரான சம்பு முனிவரானவர், (பசியில்லா திருக்கச்) சாடராக்கினியை மூலாக்கினியால் வெதுப்பி அடக்கி, (அம்மூலாக்கினியின்) வெப்பத்தை, (வெளியே விட்டு உள்வாங்கி அடக்கலால்) நிறைந்த வாயுவினால் நீக்கி, சிரத்தின் மேல் தங்கிய (சந்திரகலையின்) அழகிய அமுதத்தினால் குறிப்பாகக் குளிரும்படி, மனத்தை இந்த நிலையில் இனிமையாகப் பொருந்த (பாவனையில்) இருந்து ஒழுகி, மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் தனது தேகமனைத்தும் புளகாங்கிதம் கொண்டார்.

புங்கவன் தான்—ஒருவாய். சாடராக்கினியை மூலாக்கினியால் அடக்குதல்—பசியின்மை யாதல். வாயுவை வெளிவிடல்—இரேசகம்; உள்வாங்கல்—பூரகம்; உள் நிறுத்தல்—கும்பகம் என்பர் வடமொழியாளர். 'உவ் விமேல்' எனவும், 'பொன்மை அமுதம்' எனவும் இயைக்க. உவ்வி—சிரம்; "உரகியே தலையே......உவ்வி" என்பது நிகண்டு. இங்கிதம்—குறிப்பு. இதம்—இனிமை.

திருமலிசீர் விஞ்ஞையுடனம் முனிவரனு
நினைத்தவையை யியற்ற வெண்ணி
மருத்தினிப் புரந்தரன்றன் பதவிகொள
வருவனிவ னெனவு முளநிக்

கருதரிய வலம்புஜையே முதலான
கணிகையரை மதனற் காட்டிப்
பொருதவனின் பெருந்தவத்தை யழிக்கவெனப்
போகினவர் புறப்பட் டாரால்.

(பொ-ரை.) மலைமகிதனை சிவபிரானை, விருப்பத்துடன் அச் சம்புமுனிவர் தியானித்துத் தவம் செய்வதை மருதநிலத்துத் தலைவனை இந்திரன் பார்த்து, (அவர் கருத்தை அறியாத காரணத்தால், இத்தவத்தின் மூலம்,) இவர் தனது பதவியை அபகரித்துக் கொள்ள வருவர் என்று நினைத்துப் பொறாமையுற்று, அவர் தவத்தைக் கெடுத்துக் கலைத்துவிட வேண்டுமென்னும் கருத்தனாய்,) நினைத்தற்கும் அரிய (அழகு வாய்ந்த) அலம்புஜை முதலாகச் சொல்லப்படும் (பொன்னுலகத்து) நடன மாதரை (நோக்கி, நீங்கள் விரைந்து சென்று சம்பு முனிவர்க்குக்) காமக்கலையைக் காண்பித்து, (விலைப்) போர் விளைத்து, அம்முனிவரின் பெரிய தவத்தை அழிப்பீர்களாக எனக் கட்டளையிட்டதும், அப்பாவையர் (அனைவரும் அப்பொழுதே அச்செயல் நிகழ்த்த) புறப் பட்டனர், (எ-று).

இ—சற்றுரை.

உன்னுதல்—நினைத்தல். 'அலம்புஜையே முதலான கணிகையர்' என்றது, அரம்பை, ஊர்வசி, மேனகை, திலோத்தமை முதலிய மாதரையும் என்க. கணிகையர்—வேசையர். மதனம்—காமம். போகினவர்—இயற்கை செயற்கையாகிய இருவகை அழகும் வாய்ந்த மாதர். 'அழிக்கவெனப் புறப்பட்டார்' என்றது—விரைப்பொருளது. (16)

கருவேளுந் தருவேந்திப் பகழியுடன்
தந்திரமுங் கதுவக் கான
அரிவையர்க ளணுகுழுவு மருந்தவத்துச்
சம்புவின்பா லடைதற் செய்ய
வருந்தமிழி னிருப்பிடமாம் பொதியிலுள
மாருதமு முறுத லத்தத்
திருந்திழையர் செயல்கண்டிம் முனிமயங்கா
வஃதுணர்த்தத் திகழ்ந்த போதும்.

(பொ-ரை.) மன்மதன் கரும்பு வில்லும் மலர்க்கணை களும் தாங்கிச் சேனைகளுடன் சூழ்ந்துவர, அலம்புஜையர் களின் கூட்டம் அரிய தவத்தையுடைய சம்பு முனிவ ரைச் சமீபிக்க, அருமையான தமிழ் மொழியின் வாசஸ் தானமான பொதிகை மலையின்கண் உள்ள தென்றற் காற்றும், (அச்சமயம் அம்மாதர்களுக்குத் துணையாக வந்தது எனெனில்,) திருந்தும் அடைந்துள்ள ஆபரணங் களை யணிந்த அவ்வரம்மையர்களின் செய்கையைப் பார்த்து, இச்சம்பு முனிவர் மயக்கம் அடையாத அச்சம் பவத்தை, (உலகின்கணுள்ள அனைவருக்கும்) அறிவிக்க வந்தது போலும், (எ-று).

வசந்த காலம், நிலா, மணி, மேடை, மணற்குன்று, பூஞ்சோலை, சந்திரோதய காலம், மலர், வாசனை, அழகு முதலியன மன்மதன் பரிவாரங்கள். தமிழ் வளர்ந்த இடத்தில் தானும் வளர்ந்து, அத்தமிழொடு பழகிய தூய குணம் தென்றலுக்கும் இருத்தலின், உத்தமச் சம்புவின் மயங்காத் தன்மையை உலகினுக்கு உணர்த்த முயன்ற தாத் தக்கதே யாயது. காமம் அதிகரிக்கத் துணைசெய்ய வந்த தென்றலுக்கு, 'முனிமயங்காச் செயல்காட்ட வந் தது' என்று கூறி, அதற்குக் காரணம் தமிழ்வளரும்

இடத்தில் தான் வளர்த்தமையே என ஓர் ஏதுக் கூறினமையின் இது, ஏதுத்தற்குறிப் பேற்றவணி. 'கருவேள் தநுவும் பகழியும் ஏந்தி, தந்திரமுடன் கதுவல் காண' என்றியைக்க. கருவேள்—மன்மதன்; கருப்பாசயக் குழியில் வீழும் விருப்பத்தை விளைவிப்பவன் எனப்பொருள்படும் பெயர்: கரியநிறமுடையான் என்பது மொன்று. தநு—வில். பகழி—அம்பு. தந்திரம்—சேனை; "தானையே பதாதி வெய்ய தந்திரம்......சேனை" எனும் நிகண்டினுங் காண்க. மாருதம்—(தென்றல்) காற்று. (17)

எழுசீராசிரியம்.

கந்தமா ரினிமை வல்லரி கோதி
மாழையின் துணருறு கந்த
முந்திய கிளையிற் கோகிலங் கூவ
வும்பலந் தநுவினின் முன்னாள்
முந்திய வசுரன் றன்னைவெல் வேட்குத்
தார்புனை முடிமணி சூட்டி
யந்திவண் ணனுக்கு மஞ்சறே லென்ன
வண்மின வசந்தகா லமுமே.

(பொ-ரை.) மணம் நிறைந்த இனிமையாகிய தளிர்களைக் கோதி, மாமரங்களினுடைய பூங்கொத்துக்களினுள்ள வாசனை வீசுகின்ற கிளைகளில் (அமர்ந்த)குயிலினது கூட்டம் (இனிமையாகக்) கூவிக்கொண்டிருக்க, அழகிய வலிமையை யுடைய வில்லினால் முன்னொரு காலத்தில் (தன்னை) எதிர்த்த சம்பராசுரனை வென்று வெற்றி மாலை சூடிய மன்மதனுக்கு, இரத்தின மணிகள் பதித்த கிரீடத்தைத் தரித்து, அந்திப் பொழுதுபோலும் நிறத்தையுடைய சிவபிரானுக்கும் பயப்படாதே என்று சொல்வதுபோல, வசந்த காலமும் வந்தது, (எ-று).

தென்றல் வீசுதலும், வண்டு கிளி பூவை அன்றில் குயில் முதலிய இவையெலாம் மகிழ்தலும், மாங்கனி யுதிர்தலும், புன்னை மகிழ் தாழை சண்பகமாதிய இவை மலர்தலும், இந்திரகோபம் கெயம் முதலிய மொய்த்தலும் இளவேனிற் காலத்தின் இயல்பாகும்; சித்திரை வைகாசி யான இருதிங்களும் வசந்த காலமென்க. வசந்தமெனினும் இளவேனில் எனினு மொக்கும். "ஆரமும் ஆரச் சேறும் அரும்பனி நீரும் பூவும், சாலெலன் மதிநிலாவும் இதம்பெறும் தென்றல் காலும், ஓர் உயிர் இரண்டு மெய்யாய் உருகுவார் உருகும் வண்ணம், ம[illegible] கூட்ட வந்தது வசந்த காலம்" என்று வசந்தகால நிலை கூறும் வில்லியின் செய்யுள் இங்கு நினைக்கத் தக்கது. சிவபிரானது அந்திப்பொழுதின் நிறத்தை நோக்கி, அப்பரமன் யோகம் கலைத்து அங்காளன் எரித்து அநங்கனானதை யெண்ணி அஞ்சாதே யென்று, அதே நிறம் காட்டி வந்தது வசந்தம் என்க. கந்தம்—மணம். வல்லரி—தளிர்; "வல்லரி செலவம்பு......தளிரின்பேர்" என்பது நிகண்டு. மாழை—மாமரம்; "மாந்தி சூதம்......கிளைபடு மாழை மாவாம்" என்பது காண்க. துணர்—பூங்கொத்து; "தொத்து மஞ்சரியிறேடு துணர் இணர்......பூங்கொத்தின்பேர்" என்பதாலுமுணர்க. 'கந்தம் உந்திய கிளை' யெனப்பிரித்துப் பொருள் கொள்க. உந்துதல்—பெருக்கெடுத்து வருதல். கோகிலம்—குயில். உம்பல்—வன்மை; "மிடல் வயம் திண்மை மைந்து மொய்ம்பு ...ம் உம்பல்" என்பது நிகண்டு. உம்பல்—எழுச்சியுமாம்; டகர வேதுகை காண்க. முடிமணி யென்பதை, மணிமுடி யெனா இயைக்க. (18)

ஐம்பொறி புலனைப் பாந்தவி ருந்தி
யாற்றிய சுமித்திர முனிவன்
னம்புறு புதல்வ னற்றவ முணர்ந்து
நாமுமச் செயிரினை மெனல்போ
லம்பரந் தோறுஞ்செம் மஞ்சரிச் செழுந்தி
யாக்கியெல் லொளியினை விழித்து
அம்புத மதனி னின்றன வொழுந்தங்
கண்மிய வகலியங் களுமே.

(பொ-ரை.) அத்தவச்சாலையில் நிறைந்துள்ள மரங்கள் எல்லாம், அழகிய சடைமுடியை யுடைய சுமித்திர முனிவர் விரும்பிப் பெற்ற புதல்வரான சம்பு வென்பவர், ஐந்து பொறிகளில் அமைந்த புலன்களை (விஷயாதிகளிற் தாவிச் செல்லாதபடி) காவலில் இருத்திச் செய்யும் சிறந்த தவத்தைப் பார்த்துத் தெரிந்துகொண்டு, நாங்களும் அந்த தவத்தைச் செய்பவர்கள்தான் என்று சொல்வனபோல, திக்குகள் தோறும் சிவந்த தளிர்களாகிய செழுமையான திரை வளர்த்து, சூரியனது ஒளியைப் பார்த்தபடியே அழகிய (அடிப்பாகமாகிய ஒரே) காலில் நின்று ஓங்கியிருந்தன, (எ-று).

சோலையை வர்ணிக்கும் இச்செய்யுள், சிந்திப்பார் உள்ளத்திற்குச் சிறந்த விருந்தளிப்பது. மோகமூட்டு முனையும் தென்றலினிடம் ஒரு தூய்மை காண்பதும், செழுமிய சோலைக்குத் தவநிலை கற்பிப்பதும் கவிவாணர் மரபுபோலும். பாந்தல்—ஒடுக்கம்; "ஒடுக்கமே பதுங்கல் பாந்தல்" என்பது நிகண்டு. நம்புதல்—விரும்புதல்; "நம்பும் மேவும் நசையாகும்மே" என்னும் சூத்திரத்தை நோக்க. அம்பரம்—ஆகாயம்; "அண்டம் வானுலகு மங்குல்......அம்பரம்" என்பதை அறிக. மஞ்சரி—

65

தளிர்; "மஞ்சரியே பூங்கொத்து மாலை செந்தளிருமாகும்" என்பது சூடா வேதுகை. எல்—சூரியன். அம்புதம்-அழகிய கால். அகலியம்—மரம்; "தரு அகலியம் விருக்கம் தாவரம்......மரம்" என்பது நிகண்டு. (19)

திரைத்தட வுததி யமுதொடு தோன்றி
வானவர் அறக்கம தடைந்தோர்
விரைவினி லவரை யகற்றுத லெண்ணி
வேண்டிய வினையெலா மியற்று
மரபுடை யவரை யடைதரு போது
மானொடு குயிலுமா மயிலார்
நிரைதவம் புரிவான் பெருகிய தீயி
னன்றுற விருந்தவ னுணர்ந்தார்.

4592 N34

(பொ-ரை.) அலைகளை யுடைய பெருமை பொருந்திய திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய அமுதுடன் உற்பவித்துப் பொன்னுலகை யடைந்தவர்களும், மானையும் குயிலையும் மயிலையும் ஒத்தவர்களுமான (இந்திரன் ஏவிய) அந்த அப்ஸரமாதர்கள், வெகு சீக்கிரத்தில் தவத்தைக் கலைக்க நினைத்து, (அதற்காகச் செய்ய) வேண்டிய செயல் அனைத்தும் செய்யும் முறைமையுடன், அவரை அடைந்த வேளையில், ஒழுங்கான தவத்தைச் செ[illegible] முனிவர், அதிகரித்த பஞ்சாக்கினி ம[illegible]பார்த்தனர், (எ-று).

திரை—அலை; தி[illegible] திரையென அலைக்குக் காரணக்குறி: திரைதல்—மடங்குதல். தடம்—பெருமை; "பகடு ஊரி போடு மாண் [illegible] பெருமை" என்பது காண்க. அறக்கமது, அ[illegible]—பகுதிப் பொருள் விகுதி. மரபு—முறைமை. நிரை—ஒழுங்கு. நன்—[illegible] ம[illegible]ட பார்வையில் மானையொப்பார் [illegible] குயிலை

68904

பொப்பாரும், அழகிய சாயலில் மயிலை யொப்பாருமான அமுதொடு பிறந்த மாதர்கள் இந்திரன் ஏவலால் வந்து, சம்பு முனிவர் பஞ்சாக்கினி நடுவில் தவஞ்செய்வதைப் பார்த்தனர் என்க. (20)

விண்டலத் தமரர் துந்துபி யொங்க
வேளவன் முழவது மிழற்றக்
கண்டெனு மொழியார் மேகலை யோடுங்
காற்சிலம் பவைகளுங் கலிக்கச்
செண்டெடுத் தடித்த லம்மனை செய்த லங்கழங்
காடலு மியற்றித்
தன்மைய திலகந் திட்டுவா ராகி
யெத்திசை களுமவர் திகழ்ந்தார்.

(பொ-ரை.) (இத்தெய்வப் பெண்களுக்கு வெற்றி யுண்டாகும்படி) விண்ணாட்டுத் தேவர்களின் துந்துபி வாத்தியம் (ஒருபால்) முழங்கவும், மன்மதனது (சொந்த) வாத்தியங்கள் (ஒருபால்) சப்திக்கவும், கற்கண்டுபோல் இனிக்கும் சொற்களையுடையவர்களான அப்பெண்களின் மேகலாபரணத்துடன், காலில் அணியும் சிலம்புகள் (கரத்தில் அணியும் வளையல்கள்) முதலிய ஆபரணங் களும் (ஒருபால்) இசை காட்டவும் (நேர்ந்த அந்நேரத் தில், அப்பெண்களில்) பூச்செண்டுகளை எடுத்து எறிவார் (சிலர்), அம்மனைக்காய் எறிந்து ஆடுவார் (சிலர்), அழகிய கழங்காடலைச் செய்வார் (சிலர்; இவ்வண்ணம் செய்தும் முனிவன் தங்களை நோக்காமையினால்) குளிர்ந்த திலகங் களை (நெற்றியில்) இடுவோராய், எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டனர், (எ-று).

அமரர் — அமுதமுண்டதனால் வந்த பெயர்; மரண மில்லாதவர் எனும்பொருளது. துந்துபி-துந்துமி என்னும்

ஓசையை யுடைய தேவவாத்தியம். மேகலை-பலமணிகளைக் கோர்த்த எட்டுக் கோவை யுடைய ஒருவகை ஆபரணம்.

கோகில மழைத்துத் துப்பிதழ் மலர்த்துக்
கொஞ்சுறு சுகத்தினை விளிப்பார்
கேகய நடிக்கத் தாமுமொண் கலாப
மாமணி யொளிசெய நடிப்பார்
ஏகநா யகனி னிப்பதி தினமு
மென்மைய வொளிசெய் மெமதுப்
போகநா டெனவுங் கூறுவார் பொலிவிற்
பொன்மைய சுகந்தரு மென்பார்.

(பொ-ரை.) பவளம் போலும் வாயைத் திறந்து (சிலபோது) குயிலுடன் கூவி, (பின்) கொஞ்சிப் பேசு கின்ற கிளிகளை அழைப்பார்கள்; மயில் கூட்டம் ஆடிட, தாங்களும் ஒள்ளியசிறந்த கலாபமாகிய இரத்தினாபரணத் தின் ஒளி வீச (ச் சிலபோது) ஆடுவார்கள்; முதற் பெருந்தெய்வமான சம்புகேச்சுரர் எழுந்தருளியிருக்கும் இத்திருவானைக்கா என்னுந் தலம், எல்லாரும் மதிக்கத் தக்க ஒளி நிறைந்த எங்கள் (பொன்னுடைய) போக பூமியென்று கூறுவார்கள் (சிலபோது;) எங்களுக்கு இத் தலம் அழகான பொன்போலும் (சிற்றின்ப) சுகத்தைத் தருவதாகும் என்றும் (சிலபோது) கூறுவார்கள், (எ-று).

'துப்பிதழ் மலர்ந்து கோகிலம் அழைத்து' என இயைக்க. கோகிலம்-குயில். சுகம்-கிளி. கேகயம்-மயில். 'மா கலாப மணி' யென்க. மேகலை எட்டு வடத்தை யுடைய தெனவும், கலாபம்—இருபத்தொரு வடத்தை யுடைய தெனவும் கூறுவர் நச்சினார்க்கினியர்; மேகலை ஏழு வடத்தை யுடைய தெனவும், கலாபம்—பதினாறு வடத்தை யுடைய தெனவும் மண்டல புருடர் கூறுவர்.

சிறிதுபோது என்பதைப் பின்வரும் இரண்டு செய்யுள் களில், அவ்வவ் வினைமுற்றுக்களுக்கும் கூட்டுக. (22)

கூந்தலை யவிழ்ப்பார் பின்னரது முடிப்பார்
குங்குமங் குயத்தினி லணிவார்
சேந்திய கிதம்ப மடிநெகிழ்த் தணிவர்
ஏகசந் திருப்புவா ரிடுவார்
பூந்துகி னனைய நதியினிற் படிவார்
சந்தனம் புழுகொடு பனிநீ
ரேந்துவ ரெறிவார் மதனனின் கலையைக்
கட்கடைக் குறிப்பினு லிசைப்பார்.

(பொ-ரை.) கூந்தலைக் கலைத்து பிறகு அக்கூந்தலை முடிப்பார்கள், முலைகளின்மேல் குங்குமச் சாந்து பூசுவார்கள்; சமக்கின்ற அல்குலின் (மேல் உடுத்த) ஆடையை அவிழ்த்து (பின்) உடுத்திக் கொள்வார்கள்; (மார்பில் அணிந்த) உத்தரியத்தைத் திருப்பி அணிவார்கள்; அழகிய பட்டுச் சேலை நனையும்படி சிவகங்கையில் முழுகுவார்கள்; சந்தனத்தையும், புனுகையும், பனி நீரையும் எடுத்து (சம்பு முனிவர்மேல்) வீசுவார்கள்; காம சாஸ்திரத்தின் பொருளைக் கடைக்கண்ணால் குறிப்பிற்றாக் கூறுவார்கள், (எ-று).

குயம்—கொங்கை. மடி—சேலை; "மடிபடி வட்டம் சேலை" என்பது நிகண்டு. ஏகாசம் என்பது, ஏகசமென ஆயது; ஏகாசம்—மேலாடை; நிகண்டு. கட்கடை—கடைக் கண் என்க. பூந்துகில் என்பதற்கு, பூவேலைசெய்த ஆடையெனினும், பட்டுச்சேலை யெனினும் ஒக்கும். (23)

பண்ணிறை கலமி னின்னிசை யெழீஇய
பாடுவார் குழலினிற் படிவார்
பெண்ணிறை குணங்க ளின்றியே கலவிப்
பேச்சினை யுரைத்துவந் தடுப்பார்

விண்ணிறை யமுத முண்டுகி ரதனால்
வின்மலர் பறித்துமே லெறிவா
ரெண்ணிறை மடவார் செய்தவச் செயலு
மித்துணை யெனச்சொல லாமோ.

(பொ-ரை.) இசை நிறைந்த வீணையில் இருந்து உண்டாகும் இனிய இராகத்தின் வழியாகப் பாடுவார்கள்; வேய்ங் குழலில் (ஊதி, அப்பண்ணினில் மனம் லயித்து, அதனிலேயே) அழுந்துவார்கள்; பெண்களுக்கென நிறைந்த (அச்சம் மடம் நாணம் பயிர்ப்பு எனும் நால் வகைக்) குணங்கள் சிறிதும் இல்லாமல், புணர்ச்சி சம்பந்தமான வார்த்தைகள் அனைத்தையுஞ் சொல்லிக் கொண்டே வந்து நெருங்குவார்கள்; சுவர்க்கத்தின் (இருந்து தாம் கொண்டுவந்த) நிறைந்த அமுதத்தை உட்கொண்டு, ஒளியுடைய மலர்களை நகத்தால் பறித்து, (சம்பு முனிவர்) மேல் வீசுவார்கள்; (யாவராலும்) மதிக்கும் தன்மை நிறைந்த (அம்) மாதர்கள் செய்த அக்காரியங்கள், இவ்வளவு எனச் சொல்லுதற்கு இயலுமோ? (இயலா தென்றபடி) (எ-று).

கலம்—வீணை; "கலம் அலம் யாழ் பூண்" என்பது லகரவெதுகை. உகிர்—நகம். வில் மலர் என்ற வற்றில், வில்—ஒளி. (24)

தண்டலை புறவம் பொய்கையின் மலர்ந்த
தன்மையச் சுமனசச் சரங்க
ளெண்டின புதைந்த வென்னினு முளத்தி
னைப்புலன் வழிச்செலா தமல
னெண்டகு நிலையின் முன்செலு நெறியே
சம்புவு மடைந்தன னெழிலின்
முண்டக முதல வெய்தவச் செயலின்
முடித்தன னிரதிகேள் வனுமே.

(பொ-ரை.) சோலைகளிலும், காடுகளிலும், குளங்களிலும் மலர்ந்துள்ள குளிர்ச்சி வாய்ந்த மலர்களாகிய கணைகள் (எய்யப்பட்டு) வந்து, (அந்தக்குறிய) உள்ளிடத்தில் (மிகத்தைத்து) அழுந்திய தெனினும், அவ் ஐம்புலன்களின் நெறி செல்லாமல், மனமதனை சிவபிரான் நினைக்கத்தக்க நிலைமையின்படி, முதலில் தியானஞ் செய்து கொண்டிருந்த மார்க்கமாகவே சம்புமுனிவரும் இருந்தார்; இரதிதேவியின் மணவாளனுன மன்மதனும், அழகுடைய தாமரை முதலாக (உள்ள மாம்பூ, அசோகு, முல்லை, நீலோற்பலம் முதலிய அம்புகளைச் சம்புமுனிவர் மேல் எவி) அடித்த அச்செய்கையில், (இனிமேல் அம்பு விடுவதற்கும் இயலாது மிகவும்) சோர்வடைந்தான், (எ-று).

ஐந்து மலர்களில் அசோக மலரும் மாமலரும் சோலைகளிலும், முல்லைமலர் காடுகளிலும், நீலோற்பல மலரும் தாமரை மலரும் குளங்களிலும் பறிக்கப்பட்டன என்க. சுமனசம்—மலர்; "தகைபெறு குசுமம் போது தார் அலர் சுமனசம்...................பூவின்பேர்" என்பது நிகண்டு. எத்துணையோ அம்புகளைக் காமன் எய்தான் எனினும், 'இவ் அன்பன் தூயவன்' என்று சிவபிரான் தன் திருவுளத்திற் கருதும் வண்ணம், புலனின் நெறி செல்லாது தியானத்திலேயே நிலைத்தார் சம்புமுனிவர் என்க. "நினைக்கும் அரவிந்தம்; நீள்பசலை மாம்பூ; அனைத்துணர்வும் நீக்கும் அசோகம்; வனத்திலா முல்லை கடை காட்டும் மாதே! முழுநீலம் கொல்லும் மதன் அம்பின் குணம்" என்ற வற்றால், காமன் கணைகளின் செயல் அறிக. முறையாகத்தான் அம்புகளை எய்தான் என்பார் 'முண்டகம் முதலா எய்த அச்செயல்' என்றார். முண்டகம்—தாமரை; அரையில் முள்களையுடையதெனும்

பொருளது புசித்தல்—இளைத்தல். தியான நிலைத்தால் காமன் கணைகளை வெல்லும் பெரியாரானார் சம்புமுனிவர் என்க. "காமத்தாற் கனலும் வெந்தீ நிலைத்தா லவிவதன்றிச் செய்யத்தகா துவதுண்டோ" என்பர் கம்பர். (25)

காலனை யுதைத்த பாதமு மணிந்த
வாம்மலை யுரிவையு நீற்றின்
கோலமும் வெயிலுந் திங்களும் வசவுங்
கோலிய நிலவொளிர் விழியுஞ்
சாலவன் சடையுங் கங்கையும்
பிறையுந் தானென லயிற மதியான்
வாலிதின் மாற்ற மில்லவன் வரையென்
றுயினான் வளனுறு தவத்தோன்.

(பொ-ரை.) வளப்ப முற்ற தவத்தினரான சம்புமுனிவர், (வசந்த காலம், தென்றற் காற்று, மாதர் சேட்டை, காமன் கணைகள் ஆகிய இத்தனையும் தன்னைச் சூழ்ந்திருந்த போதும், மார்க்கண்டேயரைக் காத்தற்பொருட்டு) இயமனை உதைத்த திருவடிகளையும், உடுத்திய யானைத் தோலையும், திருநீற்றினை யணிந்த திருமேனியையும், சூரிய சந்திர வன்னியாக வருத்த ஒளி வீசும் திருக்கண்களையும், நிரம்பிய வளப்பமான சடைமுடியையும், அதன்மேல் தங்கிய கங்கையையும், (அக்கங்கையில் படகென உலவும் தோன்றும்) பிறைச்சந்திரனையும் (உடைய சிவபிரானை, உள்ளத்தில் நினைத்துத்) தியானித்தலன்றி, மற்று எவற்றையும் (ஒருபொருளாக) மதியாதவராய், (எவற்றாலும் எவ்வகை) மாறுதலும் அடையாதவராய், தூய்மையுடைய மலைபோலச் சலனமில்லாமல் இருந்தார், (எ-று).

கையையுடைய மயிலேபோலும் வடிவினாகாகலின்; பாலை—கைமபமாலை யெனும் பெயரின தாயது. உரிவை—தோலாடை. வெயில்—சூரியன். எரி—அக்கினி. மாறும்—தொழிற் பெயர்; மாறு—பகுதி; அம்—புடைபெயர்ச்சியை புணர்த்தும் விகுதி; பகுதி ஒற்றிரட்டல் விகாரம்; உகரக்கேடு சந்தி. (26)

முன்னரா விருந்த போகினை விலக்கி
புணர்விலா தவர்களும் முடிந்தான்
மன்னவ னுரைத்த வாணியின் படியே
யடைந்தவன் றவனிலை மதித்தா
னின்றொரு சிவத்தி னாம்பணி னிலையை
யகற்றிலென் வினாவுமென் றேங்கி
நின்றில னவனு மிற்குமோ பரன்றன்
விழியினு னீறுபட் டொடையோன்.

(பொ-ரை.) முன் ஒரு காலத்தில் சிவபிரான் (சனகாதி முனிவர்களுக்கு உபதேசிக்கக்) கொண்ட யோகத்தை அறிவிலாது விலக்கி, (அதனால் இறைவன் நெற்றி விழியால் சாம்பராகி, பின் இரதி பரனைப் பணிந்து வேண்ட அவ்வண்ணல் அருளியபடி, இரதி கண்களுக்கு உருவமாகவும், பிறர் கண்களுக்கு) அருவமாகவும் ஆன மன்மதன், இந்திரன் கூறிய சொற்படி வந்து, (பலப்பல பாணப் பிரயோகஞ் செய்து, இறைவனை மயக்காது) சம்பு முனிவரது தவத்தின் உண்மை நிலையைத் தெரிந்து கொண்டு, இன்றைய தினத்தில், ஒப்பற்ற சிவபிரானைத் தியானிக்கும் அன்பரான இவர் தவநிலையை மாற்றினால், இப்போது நமக்கு என்ன ஆபத்து வருமோ என்று (பயந்து) வருந்தி, ஓட்டம் பிடித்தான்; (அவ்வாறு வேகமாக ஏன் ஓடவேண்டுமெனில்,) பரசிவத்தின் நெற்றிக்

கண்ணால் (முன்னொரு காலத்தில்) பஸ்மமாகி யிருக்கும் அவன், இறக்கநேருமோ? (அதனாற்றான் தாமதிக்காது ஓடினான்) (எ-று).

அநங்கன்—உருவமில்லாதவன்; அருவமானவன். மன்னவன் என்றது, இந்திரனை. வாணி—சொல்; "மாற்றமே மொழியே கிளவி வாணி" என்பது நிகண்டு. (27)

வானவன் பணியால் வெய்தவம் புரிபா
மென்முதல் வனிதையர் பலரு
மானதஞ் செயல்கள் யாவையு மியற்றிப்
பெற்றில வொருபய னகன்றார்
கானக மனைத்து மாமண நிறைத்துங்
கானபுள் ளிமிர்தர நறைமந்த
வேனிலு மகன்றத் தங்கலைப் புரக்க
மேகினை ரிலையர் றுறக்கம்.

(பொ-ரை.) இந்திரன் ஏவலால் வந்த அலம்புசை என்பவள் முதலாகச் சொல்லப்படும் மாதர்கள், தம்மாலான காரியங்கள் அனைத்தும் செய்து, ஒரு பயனும் அடையாதவர்களாய் நீங்கினார்; காடு முழுதும் சிறந்த மணத்தை அதிகரிக்கச் செய்து, இசையையுடைய வண்டுகள் ஒலிக்க வந்த இளவேனிற் காலமும் அகன்றது: (மன்மதனும் அவன்படையுந் தாங்களும் தோல்வியடைந்த) அச்செய்தியை (இந்திரனுக்குக்) கூற, அவ்வப்ஸரப் பெண்களும் தேவலோகத்தை யடைந்தார், (எ-று).

கானம்—இசை; புள்—வண்டு. துறக்கம்—பொன்னாடு. (28)

சென்றவ ருரைக்கக் கோபதி மயங்கிச்
செய்வதென் னெனவெண்ணி யமைச்சி
னின்றவர்ப் பணிந்து கூறலு மவனுந்
தின்மல னருளினை யுடைய

மன்றவன் கழலே யுன்னினன் றவஞ்செய்
சம்புவின் மனநிலை புணர்த்தி
யின்றவன் கருத்தை யெம்பிராற் குரைத்த
னங்கடன் வருதியென் றிசைந்தான்.

(பொ-ரை.) (சுவர்க்கம்) சென்ற அம்மாதர்கள், (தமது செயலால் முனிவர் மயங்கா நிலைமையைக்) கூற (க்கேட்ட) இந்திரன் (அறிவு) மயங்கி, (எப்படியும் இவர் தவஞ்செய்து நம்பதவிக்கு வருவரே, இதற்கு) என்ன செய்வது என்று ஆலோசித்து, (தனக்கு ஆசாரியராகவும்) அமைச்சராகவும் இருக்கின்ற பிரகஸ்பதியை நமஸ்கரித்து (இச்செய்தியைக்) கூறுதலும், அப்பிரகஸ்பதி, மலரிதழும், அம்பலத்தில் இன்ப நிருத்தம் செய்பவனுமான சிவபிரான் திருவருளைப் பெறுதற்கு, அப்பரமன் திருவடியைத் தியானித்துத் தவஞ்செய்யும் சம்பு முனிவர் மனத்தின் (தூய) நிலையைக் கூறி, இன்றைய தினத்திலேயே அச்சம்பு முனிவரின் மனக்கருத்தை எம் இறைவனுக்குக் கூறுதல் நமது கடமையாகும்; வருவாயாக என்று கூறினார், (எ-று).

தன் பதவிக்குச் சம்பு முனிவர் வருவாராயின் என் செய்வது என்று மயங்கிய இந்திரன், அப்பொழுதே பிரகஸ்பதியிடம் கலந்து ஆலோசித்திருப்பானாயின், அவர் ஞானதிருஷ்டியால் உண்மையறிந்து கூறி இந்திரனைத் தேற்றியிருப்பார், இது நின்னணம். முன்னரே அதைச் செய்யாது சம்பு முனிவர் தவத்தைக் கலைக்க முயன்று, அபராதத்தைத் தேடிக்கொண்டு, அப்படியும் தன் எண்ணம் பூர்த்தியாகாது வருந்திய அவன், இறுதியில் குருவைப்பணிந்து விஷயம் கூறி உண்மையுணர்ந்தான் என்க. சிவனடியார் மனங்கலைக்க முயன்றதால் இந்திரன் தேடிய

பழியை நீக்கப் பிரகஸ்பதி நினைத்து, சம்புமுனிவரின் தவநிலையைச் சிவபிரானிடம் அறிவித்து, அப்பரமன் திருவருள் சம்புமுனிவருக்கு விரைவில் வாய்க்கும்படிச் செய்ய முயல்வதன் மூலம், அப்பழியை நீக்க நினைக்கின்றாராகலின், 'இன்றவன் கருத்தை யெம்பிராற் குரைத்தல் நங்கடன் வருதியென்று இசைத்தான்' என்றார். இது, அவ் ஆசாரியனின் நல்லெண்ணத்தை நினைவுறுத்தும். மேலும், சிறியர் செய்த பிழையை நீக்கப் பெரியவர்கள் முயல்கின்ற தூய்மையையும் அறிவுறுத்தும். (29)

பொன்னவன் குயில வுண்மையை யுணர்ந்து
போகியுந் தெருட்சியை யடைந்து
என்னிது புரிந்தே னென்றிறை யிரங்கி
யெண்மைய குருமொழிப் படியே
மன்னுறு மமரர் சூழ்தர நடந்து
மாறுறு மதிசடை விமலன்
றன்னடி யடைந்தச் சம்புவின் றவத்தை
யோதிடக் கயிலையைச் சார்ந்தான்.

(பொ-ரை.) பிரகஸ்பதி (இவ்வண்ணம்) கூற, (அதனால்) உண்மையைத் தெரிந்துகொண்ட இந்திரனும் தெளிவுபெற்று, (ஒப்பற்ற அடியவர் மனம் வருந்த) இவ்வடாத காரியத்தைச் செய்தேனே! என்னே இது என்று எண்ணி வருந்தி, மதிக்கத்தக்க (தனது) ஆசாரியன் உரைத்த வண்ணமே, நிலைபெற்ற தேவர்கள் (தன்னைச்) சூழ்ந்துவரப் புறப்பட்டு, சிறப்புப் பொருந்திய மதியணிந்த சடாமகுடத்தை யுடைய சிவபிரானது திருவடியைச் சார்ந்து சம்பு முனிவரின் தவத்தின் மிகுதியைக் கூறுதற்குத் திருக்கயிலாய மலையை அடைந்தான்,

பொன்னவன்—வியாழன்; தேவகுரு. போகி—இந்திரனது பலபெயர்களு ளொன்று. (30)

தவநிலைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

அசயந்தி சருக்கம்.

கோச்சகக் கலிப்பா.

தருமமென வடிவெடுத்துத் தவமியற்றும் பெருமுனிவன்
புருகூதன் விடுத்திடுமப் பூவையரான் மயங்காத
பெருநிலையை யுரைத்தனமினிப் பெருமாட்டி புன்னகையின்
வருமவ்வை சம்புதனை மணம்புரியுந் திறமுரைப்பாம்.

(பொ-ரை.) தரும தேவதை யென்னும்படி வடிவம் தாங்கித் தவஞ்செய்யும் பெருமை பொருந்திய சம்பு முனிவர், இந்திரன் அனுப்பிய அத்தெய்வ மாதர்களால் மனம் மயங்குத லடையாத பெரிய நிலையை, (இதுகாறும்) கூறினோம்: இனிமேல், உமாதேவியாரின் புன்னகையிலிருந்து தோன்றும் அசயந்தி யம்மை, (அச்)சம்பு முனிவரைத் திருமணம் செய்யும் மேம்பாட்டையும் சொல்கின்றோம், (கேளுங்கள்) (எ-று).

புருகூதன்—இந்திரன். இதுமுதற் பத்தொன்பது கவிகள்—நாற்சீரும் காய்ச்சீரும் மாச்சீரும் விளச்சீருமாக விரவிவந்த அளவடி நான்குகொண்ட தரவு கொச்சகக்கலிப்பாக்கள்; இவற்றைக் கலிவிருத்த மென்பாருமுளர். சீர்கள் அளவு மிக்கும் குறைந்தும் வருதலின், கொச்சகமென்றலே சிறப்புடையது. (1)

கலைமகளின் மேனியெனக் கனிவன்ப ருள்ளமெனா
நிலைமோனர் முழுஞானப் பிழம்பெனவு நீள்முகச்
சலதியெனப் பலகோடி சந்திரரி னுதயமென
இலகுமொளித் திருக்கயிலைச் சிவகணங்க ளிறைவதுவே.

(பொ-ரை.) சரஸ்வதியின் திருமேனி யெனும்படியும், அழகிய அன்பர்களின் (தூய்மையான) திருவுள்ளம்-

சிவசத்தி தாண்டவத்தில் அசயந்தி தேவியார் அவதரித்தல்.

எனும்படியும், நிலையையுடைய ஞானிகளது முழுமை யான ஞானத்தின் திரட்சி யெனும்படியும், நீண்ட திருப் பாற்கடல் எனும்படியும், அநேக சந்திரர்கள் உதயமா னார்களோ எனும்படியும் விளங்கிய பேரொளி வீசும் திருக்கயிலாயம், சிவகணங்கள் நிறைந்திருப்ப தாகும், ()

இது, உவமை யணியெனக. (2)

விந்தை மகிழ்தரில் லென்றிமேல் வியன்பொருப்பிற்
பந்தணையு மெல்விரற் பாவை யிடப்பாதிற்
சந்தநிறை மன்ற முறைதருமச் சங்கரனை
மெந்தை முகநோக்கி யெழுந்திறைஞ்சி யஃதுரைப்பாள்.

(பொ-ரை.) (ஞான) லட்சுமி களித்திருப்பது; முடி வில்லாதது என்று (அறவோரால்) கூறப்பெறும் அந்தப் பெருமை பொருந்திய (திருக்கயிலாய) மலையில், (பூச்) செண்டு சேர்ந்துள்ள மென்மையான விரல்களை யுடைய சித்திரப்பாவைபோலும் இடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் உமாதேவியார் (விரைவில்) எழுந்து, அழகு நிறைந்த (திருவோலக்க) மண்டபத்தின்கண் (இருக்கும் அரியணை யில்) அமர்ந்துள்ள சங்கரனை அப்பெருமானின் திரு முகத்தைப் பார்த்து நமஸ்கரித்து, (பின்வரும்) இதனைக் கூறுவார், (எ-று).

விந்தை—இலக்குமி. வியன்—பெருமை. பாவை— கண்மணிப்பாவை யெனினுமாம். சந்தம்—அழகு; கூ.உ. வேதுகை காண்க. 'உறை தருமச் சங்கரன்' எனப் பிரித்து—எழுந்தருளியுள்ள அறத்தின் வடிவான இறை வன் எனப் பொருள் கொள்ளினுமாம்; சங்கரன்—சுகத் தைத் தருபவன். (3)

கண்மகிழும் வரையனைத்த கரத்தோயி னுப்கவினும்
மண்ணுலகங் கலைக்கடலின் மயமறியா மதியமைந்து

என்னையுறப் பெரிதென்னுஞ் சத்தியே பெற்றமென
வுண்மைதனை யுணராம லுரைக்குமஃ துணர்வேயோ.

(பொ-ரை.) (காண்பவர்) கண்கள் களிக்கத் தக்க (மேரு) மலையை (வில்லாக) வளைத்த திருக்கரத்தை யுடையவரே! தேவரீரால் விளங்கும் இவ்வுலகம், நாற்கடலின் இனிமையை யுணராத அறிவு பெருக்கி, (பிறர்) மதிக்குந் தன்மை (தமக்கு) உண்டாக, (சத்தியினும்) சிவமே பெரியது; (சிவத்தினும்) சத்தியே மேலானது என்று (தம்முள்) உண்மை நிலைமையை யுணர்ந்து கொள்ளாமல் இவ்வண்ணம் (மாறுபாடாகக்) கூறுவது, (உண்மை) உணர்ச்சியின் பாற்பட்டதோ, (இல்லை யென்றபடி). ()

'கண்மகிழுங் கரத்தோய்' என இயைப்பினுந் தகும். நயமறியா மியமைதல் — பேதைமை பெற்றிருத்தல். குத்தன் மாகுத்தன் என்றிருவர் கலைகளை ஓதிய செருக்கினர், [illegible] இருவர்களும் தர்க்கமே வாதிட்டு, இத்தினை முடிவுபெறுதலின்றி, திருக்கயிலை யடைந்து, சிவத்தினிடம் தத்தம் கருத்தை வெளியிட்டுத் தங்கள் ஐயம் விலக்குமாறு வேண்ட, அப்பரமன் அவ்விரு பெயரின் பேதமைப் பெருநிலையை யுரைத்தும் ஒவ்வாராய் மீட்டும் பகைக்கக் கண்டு, சிவம் பெரிதென்றவனைச் சிவமும் சத்தி பெரிதென்றவனைச் சத்தியும் சபித்த வரலாற்றைத் திருக்கழுக்குன்றத் தலபுராணத்திற் காண்க. இத்தகைய வாதம் பிறந்த அக்காலநிலையை நினைத்தே இறைவனை நோக்கி யிவ்வண்ணம் இறைவி வினவுற்றாள் என்க. உலகம்—இடவாகுபெயர். (4)

இன்ன குறைநீக்க வருடியென யிசைத்திடலும்
முன்னவனுந் தன்றேவி முகநோக்கிப் பாவாய்கே
ளின்னவா றன்னவர்க ளிசைத்திடினுங் கரிசென்று
மொன்றதனுக் கிருதன்மை யுண்மையெனவுரைப்பான்.

(பொ-ரை.) (அறியாத் தன்மையால், உலகம் பெறுகின்ற) இந்தக் குறைபாடு நீங்க அருள்செய்தல் வேண்டும் என்று (தேவி) கூறுதலும், முதற்கடவுளான சிவபிரான் தன்னுடைய தேவியின் திருமுகத்தைப் பார்த்து, மாதே! கேள்; இவ்வண்ணம் (உலகின் வாழும்) அம்மக்கள் (சிவம் பெரிது சத்தி பெரிது என்று) உரைப்பினும், குற்றமொன்றும் நம்மைச் சாராது; (இது) மெய்ம்மையாகும் என்று (மேலும்) கூறுவான், (எ-று). கரிசு—குற்றம். (5)

பேதைப் பகுக்கும் பிறவிக் கடனீந்து
மோதித் திறந்தனை யுணர்ந்தோரா லிவ்வகைய
வாதம் புரியார் வண்டார்பூங் குழலின்னை
நாத வடிவினுறை நயமா மெனநவில்வார்.

(பொ-ரை.) அறியாமையிற் சேர்க்கும் பிறப்பாகிய கடலைக் கடத்தற்குக் கருவியான தத்துவ ஞானத்தின் தன்மையை அறிந்தவர்கள், (அம் தத்துவ ஞானத்தை உடையவர்களாகையால்,) இவ்வகையான வாதம் செய்யமாட்டார்கள்; வண்டுகள் மொய்க்கும் அழகிய கூந்தலையுடைய உன்னை, (எமது) நாத வடிவத்தில் நிறைந்த இன்பமாகும் என்று (அவர்கள்) சொல்வார்கள், (எ-று).

ஓதி—அறிவு; தத்துவ ஞானம். நயம்—இன்பம்; நிகண்டிற் காண்க. (6)

பொன்னானே மொளிநீ பூவானேம் மணநீ
மின்னிசைநீ பாவானேம் வானீ யியல்மனியா
மன்னாதில் மெய்ப்போத வின்ப மஃதறியா
ரென்னுவர் கலையோதி யோமற்ற மடைத்தாரே.

(பொ-ரை.) யாம் பொன்னாக உள்ளோம், நீ (அப்பொன்னில் நிறையும்) ஒளியாவாய்; யாம் மலராக உள்ளோம், நீ

(அம்மலரின் நிறையும்) மணமாகுய்: யாம் பாசுரமாக உளோம், நீ (அப்பாசுரத்தில் நிறையும்) இனிய இசையாகுய்; யாம் இலட்சணமான மணியாக உளோம், நீ (அம்மணியின் மிளிரும்) ஒளியாகுய்; அந்த அபேதநிலைதான் சச்சிதானந்தம் எனப்படும்: அந்த உண்மையை அறியாதவர்கள், நூற்களைக் கற்றதனுல் மட்டும் என்ன பயன் அடைவார்கள்: (வீணுக்கு அனைத்தும் அறிந்தவர் போலிருந்து, இறுதியில் ஒரு பயனையும் அடையாது) ஏமாற்றந்தான் அடைந்தார்கள், (எ-று).

"பாவானேம் இன்னிசைநீ, யாம் இயல்மணி நீ வாள்" என இயைக்க. வாள்—ஒளி; உரிச்சொல். மெய்ப்போத இன்பம், உண்மை அறிவு ஆநந்தம், சத்து சித்து ஆநந்தம் என்பன ஒருபொருளன. (7)

தண்மைநீ புனலானேந் தழலானே னீயுருமம்
முண்மையரு ளீயே புறைதருநல் மஞ்சிகையா
மெண்மையுற வுயிர்க்குயிரா யிருந்தேமெவர்களுக்கு
மண்மையதா யம்பலத்தி லானந்த நடம்புரிவேம்.

(பொ-ரை.) யாம் நீராக உளோம், நீ (அந்நீரின் உள்ள) குளிர்ச்சியாகுய்; யாம் நெருப்பாக உளோம், நீ (அந்நெருப்பில் நிறைந்த) வெம்மை யாகுய்; (என்றும்) உளதான திருவருள் நீயே, (அத்திருவருள்) தங்கிய பேழை, யாமாவோம்; நிலைத்தலைச் செய்து உய்யும்படி (இருதிணை யுலகில் வதியும்) உயிர்க்கு உயிராக (யாமிருவரும்) இருக்கின்றேம்; (அஃதன்றி,) யாவர்க்கும் சமீபமாகச் சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்த தாண்டவம் செய்கின்றேம், (எ-று).

உருமம்—வெம்மை; "வெம்மை கோரம் கருமை உருமம்" என்பது நிகண்டு. மஞ்சிகை—பெட்டி. தம்மை நினைத்து உய்ய உயிர்க்குயிரா யிருந்து, மேலும் அவ்வு

யிர்த் தொகுதியின் பக்கத்தே யிருந்து தாண்டவம் செய்வது தம்பரன் கருணை. (8)

என்று சொலுமிவ்வி னெம்பெருமா னியற்கைநிலை
யொன்ற வருமிழ்ச்சி யுடனெம் முமையினுடன்
மன்றதனி னினைவெய்தி முதே மகிபர்பல
ரின்று நடக்காட்சி யெங்குளதென் றேங்கினரே.

(பொ-ரை.) என்று (தேவியிடம்) சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில், எமது இறைவன் (தனது) இயற்கைத் தன்மையின் நிலைமை பொருந்த வந்து களிப்போடு, எமது உமாதேவியாருடன், (தனது) சிற்றம்பலத்தின் நினைப்பைக் கொண்டானே; (நாடோறும் இருந்து தாண்டவ தரிசனத்தை மனமாத பூசையில் பெற்ற பின்னரே உணவுகொள்ள நினைக்கும்) பல அரசர்கள், இன்றைய தினத்தில் (எம்பரன்) திருநடனக் கோலம் (தரிசனமாகவில்லையே; அந்தோ! அக்காட்சி இவ்வேளை) எங்குப் போயுளதோ என்று கூறி வருந்தினரோ, (எ-று).

குனகம்; அடுத்த செய்யுளில், "உடைநுதிவே கடனியற்றினர்" என்பதுகொண்டு முடியும். (9)

அம்மன்னரு ருய்ய வருங்காட்சி யளித்திடவோ
விம்மையுஞ் சத்தியினு மொன்றென்ன வினிதறிய
நம்பதுள மென்னியதோ நவின்ற வுரைநடுவே
யெம்பாலுறுமயர்சிவையுமெழினடன மியற்றினரால்.

(பொ-ரை.) (தாண்டவ தரிசனம் நினைத்து வருந்திய) அந்த அரசர்கள் உய்யும் வண்ணம், அருமையான (நடனக்) காட்சியை (அவர்களுக்கு) வழங்குதற்கோ, இவ்வுலகம் முழுவதும் சத்தியும் சிவமும் ஒன்றேயாகும் என்று இனிதாக அறிந்துகொள்ள இறைவன் திருவுள,

ளம் கருதியதோ, (அறியோம்;) தேவியாரிடம் வார்த்தையாடிக்கொண்டேயிருக்கும் சொல்லின் இடையில், எமது பரமனும், உயர்ந்த மங்களத்தை யுடைய பரமேஸ்வரியாரும் (மகிழ்வு மிக்கு) அழகிய தாண்டவத்தைச் செய்யலாயினர், (எ-று).

தன்பெருமை தானறியாத் தன்மையனுஞ் சிவபெருமான், இறைவியோடு தான்கலந்த அபேதநிலை கூறிவரும்போதே, இயற்கை நிகழ்ச்சியின்படி தேவியுடன் ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்ய நேர்ந்ததற்கு, சிற்றம்பலத்தை நினைத்தோ, தாண்டவ தரிசனம் கண்டபின் உணவு கொள்ளும் நியமத்தையுடைய சேரமான் பெருமானாயனார் போன்ற பேரரசர்கள், அன்று நடதரிசனங் காணாது வருந்துவம் நிலைக்க நினைத்தோ, சத்திவேரன்றென்பதை உலகறிய வெண்ணியோவென ஐயவணியில் வைத்துக் கூறிய இதனை, அதிசயோக்தியணி யென்றுருமுளர். (10)

அன்னிலைமுன் புறப்பட்ட வரியுடன்விண் புலவோரும்
பொன்னவனு மெய்திப் பொலிவு நிறைநடனம்
தன்னைக் கணங்களுடன் றாக்கண்டு மதர்வெய்தி
யென்னேயாம் பெற்ற யேற்றமென மெய்மறந்து.

(பொ-ரை.) (இறைவனும் இறைவியும் ஆனந்த தாண்டவம் செய்துகொண்டே யிருக்கும்) அப்போது, (சம்பு முனிவர் தவநிலையைச் சிவபிரானிடம் விண்ணப்பிக்க,) முன்னே பொன்னுலகினின்று புறப்பட்ட இந்திரனுடன், தேவர்களும் பிரகஸ்பதியும் (திருக்கயிலாயத்தில் உள்ள திருவோலக்க மண்டபத்தை) அடைந்து, நிறைந்த அழகினை யுடைய திருத்தாண்டவத்தை சிவகணங்களோடு நோக்கி மகிழ்ச்சி யடைந்து, (எதிர்பாராமல் இக்காட்சி

காண) யாம் அடைந்த மேம்பாடு என்னே என்று (வியந்து) மெய்ம்மறந்தவர்களாய், (எ-று).

குளகம்; அடுத்த செய்யுளில் 'ஆடுவார்' என்பது கொண்டு முடியும். மதர்வு—மகிழ்வு. (11)

ஆடுவார் கணங்களுட னயனுங் கலையாரு
மீட்டிலா முனிவரேழிசைய முறையிசைக்க
ஆடே பெருமுழவை வாணனொடு முயர்நந்தி
நீடுற வொலித்திடுமத் திருத்தமது வாழியவே.

(பொ-ரை.) சிவகணங்களுடன் (சேர்ந்துகொண்டு, தாமும்) ஆடத் தொடங்கினர். பிரமனும், (அவன் மனையாளான) கலைமகளும், (ஒருவரும் தமக்கு) ஒப்பாகாத முனிவர்களான தும்புரு நாரதரும், சப்த சுரங்களை யுடைய விருதாளம் செய்ய, உயர்ந்தவரான நந்தியெம் பெருமான், இடையிடையே வாணனொடு பெரிய முழவினை அதிசயமாக ஒலித்தல் செய்ய நேர்ந்த அத் திருத் தாண்டவம், வாழ்க்கடவது, (எ-று).

ஏழ் இசை—ஸ, ரி, க, ம, ப, த, நி யெனவரும் சப்த ஸ்வரங்கள். அயன்—பிரமன்; அஜன் என்னும் வடசொல்லின் விகாரம்: விஷ்ணு புதல்வன் என்பது பொருள்: அ—விஷ்ணு.

வாணன் வரலாறு:—சிவப்பிரீதி மிக்க இவன், பின் விபரீத அறிவால் அமரரை யிம்சித்தல் நோக்கிய சிவபிரான், தன்பால் அன்புசெலுத்திய அவனைத் தானே தண்டிக்க மனமின்றி, கிருஷ்ண பகவானைக் கொண்டு அடக்கி இறுதியில் வீடுபேறளித்தனர். அவன் கயிலையில் குடமுழா முழக்கும் திருப்பணியின் சிறப்பட்டோன் என்பதை, "குடமுழா வாணன் சராயிரங் கரங்கொண்டு குமுறுமென்றேமுழக்க" எனவரும் தமிழ்மறையானறிக.

நந்தி வரலாறு:—சிலாத முனிவரின் புதல்வரான இவர், கோடி வருடம் மிக உக்கிரமான தவஞ்செய்து, சிவபிரானுக்கு வாகனமும் துவாரபாலகருமானவர்; சந்தான குரவர்களுக்கு முதற்குருவும் சிவபெருமானுக்குப் பிரதம மாணாக்கராயுள்ளவரும் இவரேயாம். (11)

அன்னிலை யிறைவி யருட்கூத்து விஞ்சுதலை
யுன்னலுறு விபுதருண் மகிழ்ந்து கரங்கொட்ட
வென்ன யிதுவென் றெவரு மதிசயித்துப் [கண்
பன்னவூர்த் துவதாண்ட வம்புரிந்தான் பாண்டரங்

(பொ-ரை.) அவ்வேளையில் தேவியின் திருவருள் தாண்டவம், (சிவபிரான் தாண்டவத்திலும் மேலாக) அதிகரித்தலை நினைத்தல் பொருந்திய தேவர்கள், உள்ளங் களித்து கைகொட்டுதலும், அதே காலத்தில், (ஆ) என்ன இது! என்று எவரும் வியந்து கூற, (முப்புரமெரித்த போது) பாண்டரங்கக் கூத்தாடிய பரமன், (ஒருசேர வென்று)ஊர்த்துவ தாண்டவத்தைச் செய்தான், (எ-று).

விபுதர்—தேவர்கள். ஊர்த்துவ தாண்டவச் செய்கையை அடுத்த செய்யுளிலுங் காண்க. பாண்டரங்கம்—பதினொராடலுள் ஒன்று; அது—தேவர்களாகிய தேரில் முன்னின்ற பிரமன் பார்க்கும்படி, பைரவி வடிவமான சிவபிரான் முப்புரமெரிக்கச் சென்ற காலத்தில் வெண்ணீற்றை யணிந்து ஆடியது: பாண்டரங்கக் கூத்தாடிய காரணத்தால், இறைவனுக்கும் பாண்டரங்கன் எனும் பெயர் உளதாயிற்று, "தேர்மு னின்ற திசைமுகன் காணப், பாரதி யாடிய வியன்பாண் டரங்கம்" என்பது காண்க. (12)

ஓரடியைப் பூவிருத்தி யோரடியை விண்ணேக்கி
நேராறு மக்கூத்தி னிலைமை தனையுணர்ந்துப்

பாரறிய நாணும் பாவையு முகந்திருப்பி
மூரனகை சிறிதரும்பி யொளிதன்னை முகிழ்த்தனளால்.

(பொ-ரை.) ஒரு திருவடியைப் பூமியில் ஊன்றி, மற்றொரு திருவடியை ஆகாயத்தில் தூக்கி(ச் செய்ய) நேர்ந்த அத் தாண்டவத்தின் (மேன்மை) நிலைமையைத் தெரிந்து, (தானும் அத் தாண்டவம்போல் செய்ய இயலாப் பெண்மை நிலையால்) உலகறிய நாணங் கொள்ளும் இறைவியும், திருமுகத்தை (ஒருபக்கமாகத்) திருப்பி, புன்னகை சிறிதரும்பி (அந்நகை) ஒளியைத் தோற்றுவித்தாள், (எ-று).

'ஓரடியைப் பூவிருத்தி யோரடியை விண்ணேக்'கல், ஊர்த்துவ தாண்டவமென்க. பூ—பூமி. (13)

கருங்குழலுஞ் சேல்விழியுங் கமல மெனுமுகமு
முருந்தினகை மஞ்ஞைநு முமிழ்சாயல் நடையன்னந்
திருந்து மிடைநுசுப்புந் தெய்வ வணங்கொருவள்
விருந்தாகு மின்னகையின் வெளியாகி வணங்கினளே.

(பொ-ரை.) (மேகத்தைப் போன்ற) கருமையான கூந்தலும், சேல்மீன் போன்ற கண்களும், தாமரைமலர் போன்ற திருமுகமும், (முத்துவரிசை போன்ற) வெண்மையான பற்களையுமுடைய மயில்போன்ற குவிந்த சாயலையும், அன்னம்போன்ற நடையையும், திருத்தமான நூல்போலும் இடையையுமுடைய ஒரு தெய்வமாது, புதுமையான தேவியின் புன்னகையினின்று அவதரித்து, (தான் அவதரித்தற்குக் காரணமான இறைவனையும் இறைவியையும்) நமஸ்கரித்தாள், (எ-று).

கருமையும் சேலும் கமலமும் முருந்தும் மஞ்ஞையும் அன்னமும் இழையும், முறையே கூந்தலுக்கும் கண்களுக்கும் முகத்திற்கும் பற்களுக்கும் சாயலுக்கும்

நடைக்கும் இடைக்கும் உவமை. நடையன்னம்—உருவகம் எனினுமாம். முருந்து—வெண்மை; வகர வேறுகை. விருந்தாகும் அனைநகையென்பதற்கு—காட்சி விருந்தான தேவியின் புன்னகை யெனினுமாம். (14)

முன்னரனி புயர்மாதர் நவமணியின் முகிழ்வித்த
வன்னையவ ளகையொளியி லசயந்தி வருதலை
பின்னிலையும் புதியதோ வெம்பெருமா னனைவோர்க்குந்
தன்னடனச் சாந்தியுறு காட்சித் தகவளித்தான்.

(போ-ரை.) முன்னொரு காலத்தில் கருணை மிகுந்த (ஒன்பது) மாதர்களை, (தனது திருவடிச் சிலம்பிலிருந்து உதிர்ந்த) நவரத்தினங்களினின்றும் தோற்றுவித்த அன்னையான அவ்வுமா தேவியாரின் புன்னகை ஒளியிலிருந்து, அசயந்தி (யென்னும் திருநாமத்தை யுடைய அம்மையார்) அவதரித்தல் செய்த இந்த நிலைமை, (தேவிக்குப்) புதிய செய்கை யன்று, (பழைமையேயாம்; அதன்பின்,) எமது இறைவன் (தேவர்கள் முதலிய) யாவருக்கும், தனது தாண்டவ அமைதியான மேலான திருக்காட்சியைத் தகுதியாக அநுக்ரகித்தான், (எ-று).

சூரன் தொல்லை நீங்க அமரர் பிரார்த்தித்த போது, சிவபிரான் ஆறு திருமுகங்களிலிருந்து எழுந்த ஆறு நெருப்புப் பொறிகளையுங் கண்டு, அஞ்சியோடிய தேவியின் காற்சிலம்பு ஒன்றுடனொன்று மோதி உதிர்ந்த நவமணியின்மீது அத்தேவியின் சாயைபட, அச்சாயையே ஒன்பது மாதராகப் பரிவை வருவித்தாள் என்று கந்த புராணங்கூறும். அவ்வாறு பொறிகளுஞ் சரவணப்பொய்கையில் தங்கி முருகனாயபின், அவ்வொன்பது மாதரும் சிவத்தைக் காதலித்துப் பெற்ற வீரவாகு முதலிய வீரர்களே முருகப்பிரானுக்குத் துணைவராயினர் என்பது வர

லாறு. புன்னகையில் அசயந்தியைத் தோற்றுவித்தது அதிசயமன்று; இறைவிக்கு இத்தகைய நிகழ்ச்சி பல முன்னரே இயன்றன என்று பழைய உண்மை தோன்றக் கூறிய இது, எடுத்துக்காட்டுவமையணியின்பாற்படும். அசயந்தியென்ற வடசொல்லுக்கு, நகையில் உதித்தவள் என்பது பொருள்; அசம்—சிரிப்பு. நடன அமைதியை, நடனச் சாந்தியென மங்கலமாகக் கூறினர். (15)

அஞ்சலிக்கு மசயந்தி யாகமுறத் தழுவுமுமை
யெஞ்சலிலாய் வாழியெம திடத்தி னிருத்தியென
மஞ்சரியைக் கொய்து வழிபாட்டின் மன்னவவள்
விஞ்ச லுறவிபுதர் கழல்வணங்கி விளம்புறுவார்.

(பொ-ரை.) (தம்மை) நமஸ்கரித்து நிற்கும் அசயந்தியை உடல்பொருந்தத் தழுவிய உமாதேவியார், குறையில்லாதவளே! வாழ்வாயாக; (இனி) எமது பக்கத்தில் இருப்பாயாக என்று அநுக்ரகஞ் செய்தலும், (அதன்பின்) அசயந்தி, (தேவிக்கு) மலர்பறித்துச் செய்யும் வழிபாட்டிற் பொருந்த, (அச்சமயம்) மிகுதியாக உள்ள தேவர்கள் (சிவபிரான்) திருவடியை நமஸ்கரித்து, (பின் வருமாறு) சொல்லத் தொடங்கினர். (எ-று).

மஞ்சரி—பூங்கொத்து; "கொத்து மஞ்சரியிதேறு துணர் இணர் குலையத்தும் பூங்கொத்தின் பேர்" என்பது நிகண்டு. அசயந்தி-இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. (16)

பன்னியருள் மறைவிரித்த பரமேட்டி மெய்யடியா
ரென்னியகா ரியமுடிப்பாய் சம்புமுனி யெனவொருவ
ரன்னுதவ முனைந்தி யஃதாரக்க வந்தாடன்
கண்மகிழக் காணும் பெரும்பேறு கண்டனமால்.

(பொ-ரை.) இசை நிறைந்த நான்கு வேதங்களையும் வெளிப்படுத்திய தெய்வமே! மெய்ம்மையான அடியவர்கள் நினைந்த கருமங்களை நிறைவேற்றுபவரே! சம்பு முனிவர் என்ற ஒரு பெரியவராகப் பொருந்திய தவத்தை யறிந்தனீர்; (நாங்கள்) அத்தவ நிலையை (தேவரீரிடம்) கூறவந்து, கண்கள் களிக்க (இறைவியுடன் செய்த) ஆனந்த தாண்டவத்தைத் தரிசிக்கும் பெரியதொரு பாக்கியத்தை யடைந்தோம், (எ-று).

பரமேட்டி—மேலோன்; கடவுள். அன்றுதல்-பொருந்துதல். கண்டனம்—பெற்றேம்; காண்டல்-படைத்தல். ஆல்—அசை. (17)

என்னப் பரம்பரனு மிசைந்து விடையமர்ந்து
கன்னல் மொழியினொடு கணங்களுடன் வரவமரர்
துன்னத் தவமியற்றுந் தூகனில் பெருமுனிவன்
முன்னெழுந் தருளுதலு மெய்ம்மறந்து முன்னிறைஞ்சி.

(பொ-ரை.) என்று (தேவர்கள்) கூறுதலும், (இறைவன் அவர்கள் கருத்திற்குச்) சம்மதித்து, கரும்பென்ன இனிக்குஞ் சொற்களை யுடைய உமாதேவியோடு (தரும) விடைமேல் ஆரோகணித்து, சிவகணங்களும் தேவர்களும் தொடர்ந்து வர, நிறைந்த தவஞ்செய்யும் குற்றமில்லாத பெருமை பொருந்திய சம்புமுனிவரின் எதிரில் எழுந்தருளவும், (அம்முனிவர் ஞானவெல்லை நேர்ந்த இக்காட்சியைப் பார்த்து,) முதலில் தன்னை மறந்து, (பின்) அவ்விறைவனை வணங்கி, (எ-று).

குளகம்; அடுத்த செய்யுளில் 'துதித்தான்' என்பது கொண்டு முடியும். (18)

திங்கள் பிறைக்கண்ணியு மிதழியுந் தாதகியுங்
கங்கையுறை சடையுங் கருணை வழிவிழியும்

மங்கை யிடப்பாக மன்னு திருப்பெருக்கே
தூங்கவிடை யுடையாய் போற்றியெனத் துதித்தான்.

(பொ-ரை.) பிறைச்சந்திரனும், அர்த்தசந்திர மாலையும், கொன்றை மாலையும், ஆத்திமாலையும், கங்காநதி தங்கிய சடாமகுடத்தையும், கருணை வழியும் கண்களையும், உமாதேவியாரை இடப்பாகத்திலுமாகக்கொண்ட பெருஞ்செல்வமே! தூய்மையான இடபத்தை (ஊர்தியாகக்) கொண்டவரே நமஸ்காரம் என்று துதித்தல் செய்தார், (சம்பு முனிவர்) (எ-று).

கண்ணி—கண்ணியென்பதன் தொகுத்தல். பிறைக்கண்ணி—மூன்றாம் பிறைச்சந்திரன்போன்ற வடிவுடைய ஒருவகை மாலை. இதழி—கொன்றை. தாதகி—ஆத்திமாலை. (19)

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

விடையவன் மகிழ்ந்து நிற்கு வேண்டுவ வினவு கென்ன
வுடையவ மறவா துன்னை யேத்துறு முணர்வு வேண்டுங்
கடையனேன் பதவி பின்னை யேதையுங் கருத கில்லேன்
கடலைய பிறவித் தாய நீக்கதை நல்கு கென்றான்.

(பொ-ரை.) தருமவிடைமேல் (தேவியுடன்) அமர்ந்திருக்கும் சிவபிரான் களித்து, (அன்பனே!) உனக்கு வேண்டுவதைக் கேள் (அளிக்கின்றோம்) என்று கூறவும், (சம்புமுனிவர், எம்மை அடிமையாக) உடையவரே! கடைப்பட்டவனான யான், பிறபட்ட எப்பதவிகளையும் கருதினேனில்லை; தேவரீரை (என்றும்) மறவாமல் துதித்தல் செய்யும் உணர்ச்சி (மட்டுந்தான் அடியேற்கு) வேண்டும்: துன்பத்திற் கேதுவான பிறவிக் கோடையை நீக்கத் தருந்த அவ்வரத்தை அநுக்கிரகித்தல் வேண்டுமென்றார், (எ-று).

பின்னைப் பகுவி யென இயைக்க; பிற்பட்டபகுவி யென்பது பொருள்; எனவே இளைய பிறவித்துன்ப நீக்கா வென்பது பெறப்பட்டது. நடலை—துன்பம். இதுமுதல் ஐந்து கவிகள்—பெரும்பாலும் முதற்சீர் விளச்சீரும், மற்றைய மாச்சீர் களுமாகிய கழிநெடிலடி நான்கு கொண்ட அறுசீராசிரிய விருத்தங்கள். (20)

மதியணி யிறைவன் னின்றன் மாமனப் படியே யாகத்
திதியளி யரையர் பல்லோர் நின்வழித் திகழ்க வென்னக்
கதியளித் திடுமெம் மன்னை கன்னிகை யொருத்தி தன்னை
விதிவழி மணந்து நல்ல யில்லறம் வளர்த்தி யென்றாள்.

(பொ-ரை.) (சம்புமுனிவர் கூறியது கேட்ட) பிறைச் சந்திரனை யணிந்த சிவபிரான், (அம்முனிவரை நோக்கி,) உன்னுடைய சிறந்த மனத்தின்படியே ஆகுக; (இவ்வுலகத்தைக்) காக்கும் அழகுடைய பல அரசர்கள், நின்து மரபில் (தோன்றி) விளங்குக என்று அருளனும், (யாவர்க்கும்) மோட்சகதியை யளித்தல் செய்யும் எமது அன்னையான உமாதேவியார், (அப்பனே! நீ) ஒரு சிறந்த பெண்ணை (வேத) விதிப்படித் திருமணம் செய்து, சிறந்த இல்லற தருமத்தை வளர்ப்பாயாக என்று கூறினள், (எ-று).

திதி—காத்தல், அரையர்—மன்னர். (21)

முனர்திகழ் வினைமுழுவு முற்று நீக்குற முயலும் யானும்
பினர்திகழ் பவப்பை மேலும் பெற்றிவிப் பிணிப்பி னுயி
லினிக வொருவ லில்லாய் தேவியை யுமையா ளொளித்
தினியள வெனினு நீங்கா தேத்திடப் பெறுவ போதான்.

(பொ-ரை.) உமக்கு ஒப்பாக ஒருவரும் இல்லாதபடி (உயர்ந்தோங்கி) இருப்பவரே! முன்னமே (என்னு

டன்) பொருந்திய ஆசாபாசபந்தம் முழுமையையும் நீக்குதற்கு முயற்சிசெய்யும் நான், இனிமேலும் இப்பிறப் பின் நேரும் (ஒரு) ஆசாபாசத்தைப் படைந்து (அதனாற்) கட்டப்படுவேனாயின், (இறைவா!) தேவியுடன் இறைவியை அடியேன் இனியளவு காலமேனும் நீங்காது தியானித்துத் துதித்தல் இயலுமோ, (எ-று).

முனர்—முற்றமை. முனம் என்பது—முற்பிறப்பையும், பினர் என்பது—இப்பிறப்பையும் உணர்த்தும். முனர்திகழ் வினைமுழுவு—இப்பிறப்பெடுக்கும் பொழுதே ஆன்மாவோடு தொடர்ந்து வந்த முற்பிறப்பின் கருமபந்தம். அருமையான மானுட ஜன்மம் எடுத்ததற்குப் பயன், கர்மபந்தத்தை யொழித்து முத்திபெறுதலே யாகலின், 'முயலும் யான்' என்றார். ஆசைக்கு உரிய விஷயபந்தத்தைப் 'பிணிப்பு' என்றார். (22)

எனவுரை முனிவை நோக்கி யெம்பிரா னிசைப்பானித்த
நனைந்தலை யுலகு போல நாடிடாய் மயக்கி னெய்ப
பனிமதி வதனச் செவ்வாய்ப் பாலக னொருவன் றோன்ற
லினியிலை புரைத்தாம் நீயு முன்மகிழ் மணஞ்செய் கென்றான்.

(பொ-ரை.) என்று கூறிய முனிவரை, எம்பிறைவன் நோக்கிக் கூறுவான்; அப்பனே! இந்த அகன்ற உலகத்தவரைப்போல் (நீ) மயக்கத்தில் விருப்பங் கொள்ளாய்; (இதுயாமறிந்தோ மெனினும்,) குளிர்ந்த திங்கள்போலும் முகமும், செவ்விய வாயும் அமைந்த புதல்வன் ஒருவன் (நின்மூலம்) தோன்ற இருத்தலை நினைந்தே, இதனைக் கூறினோம்; (ஆகலின்,) நீயும் (எம்சொற்படி) உள்ளம் களிக்கும் திருமணத்தை, (விரைந்து) செய்க என்று உரைத்தான், (எ-று). (23)

இறைவியும் பரனை நோக்கி யென்னசை யந்தி மாதை
நிறைமண மிவற்குச் செய்து மென்றது நிமல னோர்ந்து
பிறைமதி நுதலி னாளைப் பெட்புறு மமரர் சூழ்ந்து
வெறிமலர் மாரி சிந்தத் திருமணம் வியக்கச் செய்தான்.

(போ-ரை.) (அச்சமயம்) உமாதேவியும் சிவபிரானைப் பார்த்து, (யாவரும்) மகிழத் தக்க அசயந்தி யென்னும் இம்மங்கை நல்லாளை, இச்சம்பு முனிவனுக்கு (எல்லா மங்கலமும்) நிறையும்படி திருமணம் செய்து வைப்போம் என்று சொன்னவுடனே, மலரகிதனான பரமன் (ஏதோ வொன்றை) நினைத்து, அழகு பொருந்திய தேவர்கள் சூழ்ந்து மணம் வீசும் மலர்மாரி பொழிய, பிறைத்திங்கள் போன்ற நெற்றியமைந்த அசயந்தியை (யாவரும்) வியக்கத் திருமணம் முடித்தான், (எ-று).

தவத்திற் சிந்தை செலுத்தும் முனிவனை நீர் மணம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என இறைவனும் இறைவியும் உரைப்பதும், முனிவர் மறுத்தபோதும் புத்திரப்பேற்றை நினைவுறுத்திப் பரமன் தூண்டுவதும், அதே சமயத்தில் இறைவி, யாவரும் மதிக்கத் தக்கவள் அசயந்தி யென முனிவன் செவி கேட்கப் பரமனைப் பார்த்துக் கூறி, இவளை இத்தவச்சிரேட்டனுக்கு மணஞ் செய்விக்கலாமெனக் குறிப்பாக் கூறுவதும், உடனே அமலன், முனிவன் சம்மதத்தைக் கேட்பதின்றியே விரைந்து திருமணத்தை நிறைவேற்றி வைப்பதுமான இவ்வளவு, இறைவனும் இறைவியும் ஏதோ தம் திருவுளத்திற் கருதித்தான் இங்ஙனம் விரைந்து இச்செயலை நடத்துகின்றனர் என்பது, ஒடியாங்கு ஓதினும் உணரப் பெறும். எனவே, தவமே தனமெனக் கொண்டொழுகும் இம்முனிவர் சிறிது தாமதித்தால், மணம்மாற்றி இணங்கு

ராயின் என்செய்வது என்று இச்செயலை இறைவன் விரைந்து நடத்தினானோ யாதோ யாவரறிவர். இம் மணத்தை நடத்திவைக்கும் அப்பார்வதிபாகன் திருவுள்ளக் கருத்தை, இம்முனிவர் வரலாற்றின் இடையிலேனும் உணர்வோம்; இது இன்னணம். ஏது எங்ஙனமாயினும், அமலனும் பார்வதியும் நிகழ்த்தும் இவ்வருள் நாடகக் குறிப்பறிந்து மலர்மாரி பொழிய முப்பத்து முக்கோடி அமரர் சூழ்ந்திருந்தது கோடிபெறும். (24)

அதிசய மடையும் பொற்பி னசயந்தி மகிழ்நற் சேர்ந்துத்
துதியன செய்ய வெம்மான் றுணைவியோ டாக்கங் கூறி
யிதமுறு கணங்கள் சூழ வெழிலிறை விடையி னூர்ந்துக்
கதிதரு கயிலை நண்ணி யிருந்தனன் கருணை மூர்த்தி.

(போ-ரை.) வியப்பினை யடைந்த அழகுள்ள அசயந்தி (தனது) கணவனுடன் பரமனைப் பலவகையில் துதி செய்யவும், கருணைமூர்த்தியான இறைவனும், இறைவியுடன் (தம்மைத் துதித்த அவ்விருவர்க்கும்) ஆசிகூறி, (அதன்பின்,) இனிமை பொருந்திய கணங்கள் (தேவர்களாகியோர் தம்மைச்) சூழ்ந்துவர, அழகு நிறைந்த இடபத்தின் மேல் (தேவியுடன்) அமர்ந்து, (யாவர்க்கும்) வீடுபேற்றினை வழங்கும் திருக்கயிலாயத்தை அடைந்து பழைய கோலத்தோடு எழுந்தருளி யிருந்தான், (எ-று).

எதிர்பாராது தமக்கு நிகழ்ந்த இத்திருமணத்தை எண்ணியெண்ணி சம்புமுனிவரும் அசயந்தியும் அடைந்த அதிசயத்தை முதலடியிற் காண்க. (25)

அமலனின் கருணைத் தன்மை யிருந்தவா றகத்தி லுன்னி
வியலுறுங் கிழத்தி யோடு வியன்மனை மகிழ்வி னெய்தி

புமைமகி ழிலறவன் றேன்றி திகழ்ந்ததை யுகப்பிறேறித்
தமையளித் தவர்க்கு நல்ல மனையறந் திகழ நின்றார்.

(பொ-ரை.) குற்றமற்ற சம்புமுனிவரும், சிவபிரான் கருணைத் தன்மை யிருந்த முறைமையை தேவியுடன் மனத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் எண்ணியவராய், (பின் அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் தமது) பெருமை பொருந்திய இல்லம் சென்று, உமாதேவி மகிழும் பரமன் காட்சியளித்து (அசயந்தியாரை மணம் செய்துவைத்த) நிகழ்ச்சியை தன்னைப்பெற்ற தாய் தந்தையர்க்குக் களிப்பொடு கூறி, (அவர்கள் தெரிவித்த வண்ணம்) சிறந்த இல்லற தருமம் விளக்கம் அடையும்படி இருந்தனர், (எ-று).

அமலனின் கருணைத் தன்மையை எப்போதும் எண்ணுவார் விமலராவார் என்பது சம்பிரதாயம் ஆதலின், சம்பு முனிவரை 'விமலன்' என்றார். (26)

அசயந்தி சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

வாதாவி யினதாவிச் சருக்கம்.

எண்சீராசிரிய விருத்தம்.

அற்றமறு மாதயிலை யாதிசிவை யோடு
மாடுநட மிடையுட்கு மம்மைமனை யின்னிற்
பெற்றவச யந்தியினை சம்புமுனி வோர்க்குப்
பேறுமண மியதுமுறை பேசிமகிழ் வுற்றாம்
கொற்றநிறை பண்ணவர்கள் கொள்வலியை மாற்றிக்
கோறுமய லசாகுல மோங்கநனி கொள்ளும்
பெற்றியின வாதாவி யென்னுமிரு பேயர்
பேதமுறு கடினவினை பேறுதலைச் சொல்வாம்.

(பொ-ரை.) குற்றமற்ற சிறந்த திருக்கயிலை மலையின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் முதற்கடவுளான சிவபிரான், உமாதேவியாருடன் (செய்த) ஆனந்த தாண்டவத்தின் இடையில், (ஊர்த்துவ நடனம் செய்யக்கண்டு தான் அது போல் செய்ய இயலாமை கருதிய) இறைவியார், (தனது) புன்னகை யொளியினின்று தோற்றுவித்த அசயந்தியம்மையை, சம்புமுனிவருக்கு விரும்பத்தக்க திருமணம் நிகழ்த்துவித்த முறைமையைக் கூறிக் களிகூர்ந்தோம்; (இனிமேல்,) வெற்றிநிறைந்த தேவர்கள் கொண்டுள்ள வன்மையை மாறுபடுத்தி, குற்றம் பொருந்திய அசுரவம்சம் விருத்தியாக மகிழ்ச்சி கொள்ளும் தன்மையான வாதாவி இனதாவி என்ற பெயரையுடைய இரு பேய் மக்கள், பேதம் பொருந்திய கொடிய செயலை மேற்கொள்வதைச் சொல்கின்றோம், (முனிவர்களே கேளுங்கள்) (எ-று).

இனவாதாவி யென்பதை, இனதாவி வாதாவி யெனக்கொண்டு கூட்டுக. அமரர் வன்மையை மாற்றி அச்சுரகுலத்தை ஓங்கவைத்து மகிழும் தன்மையாரான இவரை, பேயர் என்றழைக்கும் பெற்றி சுவையுடைத்தென்க. (1)

மங்குறவழ் தென்சலதி மய்யமிசை லக்கம்
மன்னுஞ்ஞ வியலிடம யோசனையும் வேதி
பிங்கலமு மாமணிய தாரகைகை யின்னப்
பீடதில் மிடலதுறு ரத்னபுரி யாளுஞ்
சிங்கதுவ சன்குமரன் சேர்விபர சித்துச்
சயவிசய வயசனொடு சோமகரை யீன்றான்
கங்குலியல் வார்வழியிற் கான்வயச னில்லாட்
காமநிறை படிறரிரு காளுமுனைய ரீன்றாள்.

(போ-ரை.) மேகங்கள் (நீர்கொள்ளப்) படர்கின்ற தென்கடலின் நடுவில், பொருந்திய இலட்சம் யோசனை விஸ்திரணமுள்ளதும், நவரத்தின சுவர்ண ரசிதமுதலான வைகளால் பேரொளி வீசும் மதில்களை யுடையதும், ஒப்பில்லாத வன்மை பொருந்திய இரத்தினாகரபுரம் என்னும் சிறந்த நகரத்திலிருந்து அரசாட்சி செய்யும் (அசுர வம்சத்தனான) சிங்கத் துவஜன் புதல்வனாகப் பொருந்திய விப்பிரஜித்து என்பவன், ஜெயன், விஜயன், வயசன், சோமகன் முதலாகச் சொல்லப்படும் பெயர்களையுடைய நான்கு மக்களைப் பெற்றெடுத்தான்; இரவில் சஞ்சரிப்பவர்களான அவ்வசுர வமிசத்தில் தோன்றிய வயசன் என்பவன் மனைவி (யான மகாமோகினி யென்பவள்), காமம் நிறைந்த வஞ்சகர்களான இரண்டு புதல்வர்களைப் பெற்றாள், (எ-று).

வியன்-அகலமுணர்த்தும் உரிச்சொல். 'பிங்கலமும் மாமணிய தாரகைகை வேதியின்ன' என இயைக்க, பிங்

[illegible] வேதி-மதில்; "வேதி சாலம் ...... மதியின் [illegible]" [illegible] பீடம்-வன்மை. சிங்கதுவசன் புதல்வன், விப்ரசித்து; விப்ரசித்துவின் மனைவி மகாமோகினியின் வயிற்றில் இரு புதல்வர் பிறந்தனர் என்க. மகாமோகினிக்குச் சிங்கிகையென வேறு பெயரும் உண்டென்பர், [illegible] இரவில் உலைபவர் எனப் பொருள்படும்; [illegible] "பழுது [illegible]" என்பது [illegible] (2)

[illegible]

(போ-ரை.) அச்சிறுவர்கள் பிறந்ததை அசுரவேந்திரன் கண்டு (அசுரகுல குருவான) சுக்கிராசாரி [illegible]

வென்று (அவ்விருவருக்கும்) தகுதியான பெயரை யமைத்தலும், (அது கண்ட) தந்தையான விப்ரசித்து, (அவனிறந்த) களிப்படைந்தான்; (அதன்பின்,) குருவான சுக்கிரன், பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட அப்பிள்ளைகள் யானை, தேர், பாய்ந்து வரும் குதிரை (முதலியவற்றின் மேல்) ஏறி நடத்தல், வில்வித்தை, (சகல) மாய ஜாலம் முதலியவற்றைக் கற்கும்படிச் செய்தான், (எ-று).

வெள்ளி-சுக்கிரன். ஆதிபன் - தலைவன்; குலகுரு; 'அவன் அன்பி' யென இயைக்க. அத்தி-யானை. அரி-தேர்; "அரியொடு கூவிரம் தேர்" என்பது நிகண்டு. பரி-குதிரை. ஊர்தல்-ஏறி நடத்துதல். சிலை-வில். சுக்கிரனே வில்வித்தை முதலிய பலவற்றையும் கற்றுக்கொடுத்தான் என்றபடி. 'முதல்' என்ற சொற்போக்கில், வாள்வித்தை, அஸ்திர சஸ்திரப் பிரயோகமாதிய அனைத்துங் கொள்க.

ஆயபினர் பன்னிருபி ராயமதை யுற்ற
வாரவுணர் விந்தமலை யண்மியய லுன்னி
நேயநிலை யோகவழுன் வின்னளவு நீட
நின்றுவலி யற்றமுனர் நின்றனன் விரிஞ்சன்
தூயபிர மாத்திரமு தற்றுணைக ளோடு
தொன்மைவலி யீகவென நல்கியவன் செல்ல
வேயபுக ழார்கயிலை சாலைய டைந்தே
யெண்ணிருபி ராயமுற மாலறுதம் பித்தார்.

(பொ-ரை.) அதன் பின் பன்னிரண்டு வயதை யடைதல் பொருந்திய (வாதாவி இனதாவி யெனும் பெயருடைய அவ்) அவுணர்கள், விந்தமலையை அடைந்து, பிரமனை அன்பு நிலையில் தியானித்து, யோகாக்கினி ஜ்வாலைமயமாயுளவரா இருந்து தவஞ்செய்ய, கமலாசனனான பிரமன், (அவர்கள் தவத்திற்கு இரங்கி, அவ்விருவர்) எதிரில்

(காட்சிதந்து) நின்றான்; தூய்மை வாய்க்க பிரமாஸ்திரம் முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற அத்திரங்களோடு, (எங்கள் வம்சத்திற்குரிய) பழமையான வன்மையையும் தருவீராக என்று (அவர்கள்) கேட்க, (அவர்கள் கேட்டபடி) பிரமன் (வரத்தைக்) கொடுத்துவிட்டுச் செல்ல, (அதன் பின் அவர்கள்,) பொருந்திய புகழ் மிகுந்த திருக்கயிலைமலைச் சாலையடைந்து, பதினாறு வயதின் (அவ்வயதின் அளவாகவே) நிற்க, பிராணவாயுவை ஸ்தம்பனம் செய்தனர், (எ-று).

மாலறு - பிராணவாயு; அறு - ஆன்மா; [illegible] காற்று. பிராண வாயுவை இரேசக பூரக கும்பகம் செய்தனர் என்றபடி: இதனை, பிராணாயாமம் எனவும், ஞானம் அஷ்டாங்கத்திலுள்ள ஒன்றெனவும் கூறுவர். பிரமனிடம் வரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதன் பின் திருக்கயிலைமலைச் சாரலை யடைந்து பிராணவாயுவை ஸ்தம்பனஞ் செய்தனர் என்க. (க)

நீடுதவ மன்னவர்க ளின்னவகை செய்ய
நின்மலனும் வந்திலனென் றன்னதுதெ ரிந்தே
கூடுதன மாவுலவைப் பாசமென வேவிக்
கோவுலவை கட்டுபுற கோலதயொடு மாட்டப்
பாடுதலை யெங்கணிலை வாயுவலஞ் செய்பு
மாதிமறை யோதிவா தாவியது செய்தான்
பீடுநிறை பங்கிமறை பின்னவறு மோதிப்
பேரொலிய பாதகனைப் பெரிதயிறல் செய்தான்.

(பொ-ரை.) அவ்விருவரும் இவ்வகையாக யமைந்த தவத்தை (நீண்டகாலமாகச்) செய்ய, மலரகிதனான சிவபிரான் (பிரசன்னமாகாமையின், தங்கள் தவத்திற்கு அப்பரமன்) மகிழ்ந்திலன் என்று அதனைத் தெரிந்து

கொண்டு, (அவ்விருவரில்) வாதாவி யென்பவன், தன்னிடத்திலுள்ள சிறந்த பிராணவாயுவையே பாசமாகச் செலுத்தி, பிரபஞ்ச வாயுவை (யீர்த்துக்) கட்டி, பொருந்திய பிராணவாயுவோடு சிறந்த கட்டுகொள்ளுதலை நினைத்து, வாயு ஸ்தம்பனம் செய்யும் முதன்மையான மந்திரத்தை யுச்சரித்து, அக்காரியத்தைச் செய்து முடித்தான்; (வாதாவியின்) பின்னவனான இனதாவியும், பெருமை நிறைந்த அக்கினி ஸ்தம்பன மந்திரத்தை உச்சரித்து, (உலகிற்குப்) பேரொளி செய்யும் சூரியனை (அசுர ஜால மாயா சத்தியால் ஒரு சிறு வடிவாகத் திரட்டி, தன்னிதய மண்டல சூரியனோடு தோழனாக இருக்க) எடுத்து விழுங்கினான், (எ-று).

மாவுலவை யென்பதும், கோதை யென்பதும் பிராண வாயுவை யுணர்த்தும். பிறகாற்றினும் சிறந்ததாகலின், மா உலவை யென்றும், "கோதை முன் கைத்தோல் கட்டி குழல்தார் காற்று ஒழுங்கு சேரன்" என்னும் நிகர வெதுகையில் கண்டபடி, கோதை, ஒழுங்குடையது எனும் பொருளினும் வருதலின், பிறகாற்றினும் நேர்மையுடையதாகலின் கோதை யென்றும் பிராண வாயுவைக் குறிப்பித்தார் என்க. கோவுலவை-பிரபஞ்ச வாயு; கோ-பூமி. வாயுவயம் செய்தல் - காற்றினை வசப்படுத்தல், அஃதாவது, வாயு ஸ்தம்பனம். வாயுவயம் செய்யும் ஆதிமறை-வாயு ஸ்தம்பனஞ் செய்யும் முதன்மையான மந்திரம். பின்னவன்-தம்பியான இனதாவி. பாற்கரன்-சூரியன். (5)

வாடைசுட ரின்றிமகி வானுலகி னுற்றோர்
வாதமத டங்கவினெவ் வைப்புசெல வின்றி
நீடிருளி னுற்றனுவு சோருமனி திர்ப்பி
னின்றனர்க டம்பெயரு னின்றகுறி வன்னி

வாடிமுனை குற்றவரை விட்டிடுதல் செய்தா
னன்னவரை நம்மிறைவ னைந்திடுதி யென்னக்
கூடமரர் காமகளை யேத்திடுமை யன்னே
கூடலரின் காத்தியெனக் கூக்குரல்செய் திட்டார்.

(பொ-ரை.) காற்றும் சூரியனும் இல்லாமல், நிலவுலகம் விண்ணுலகம் ஆகிய இரண்டினும் இருப்பவர்கள், காற்று அடங்கிவிட்டமையால் (சுவாசமும் பந்தித்து) எவ்விடமும் செல்ல இயலாதவர்களாய், நீண்ட அந்தகாரத்தில் அகப்பட்டு, பிராணனல்லலை யடைந்து நடுக்கத்தோடு (தக்கனிக்கத்) தமது பெயருள் இருந்த குறிப்பின்படி, (வாதாவியும் இனதாவியும் தவஞ் செய்துகொண்டு) இருந்தனர்: (அதுகண்டு) கருணை மூர்த்தியான சிவபிரான், (அவர்களுக்குக்) காட்சியளித்து, (அவர்கள் விழுங்கியிருந்த சூரியன் வாயு என்னும்) அவ்விருவரையும் விடுதல்செய்து, (அதன் பின்,) அவ் அசுரர்களை (நோக்கி,) (யாது கருதித் தவஞ் செய்கின்றீர்கள்) உங்கள் விருப்பத்தைக் கூறுங்கள் என்று கேட்க, (அதே காலத்தில், இறைவன் இவர்களுக்கு இறவா வரத்தை யீவானாயின், என்செய்வது என்று அஞ்சி ஒன்றாகக்) கூடிய தேவர்கள், கலைமகளைத் துதித்து, தாயே! எமைப் பகைவரின் (ஆபத்திலிருந்து) காப்பாற்றுவாயாக என்று (கதறிக்) கூவினார்கள், (எ-று).

சிவபிரான் வரம் வழங்கும் வேளையில் அஞ்சிய அமரர், சத்தியலோகஞ் சென்றுதான் கலைமகளைப் பிரார்த்தித்திருப்பார் என்று கொள்ளவேண்டியதில்லை. அமலன் தவசிகட்குக் காட்சியளிக்கும்போதெல்லாம் சிவகணங்களோடு பிரமாதி தேவர் தொடர்ந்து வருவதுண்டு; ஆகலின், வரம்வழங்க இருக்கும் அப்போது, தங்கள் முன்

பிரசன்னமாயிருந்த கலைமகளைப் பிரார்த்தித்தனர் அமரர் என்றும், தாந்தாம் இருந்த இடத்தே அந்தேவியை பிரார்த்தித்திருக்கவும் கூடும் என்றும் என்னுகின்றார் பெரியோர்.

வாடை, வாதம் என்பன, காற்று என்னும் பொருளில் வருவன. சுடர்-சூரியன். மகி-பூமி; மதி, வானுலகு இடமாகு பெயர். எவ்வைப்பு - எவ்விடமும். அணு - ஆன்மா; "அணு இயமானன் ஆன்மா" என்பது நிகண்டு. அணு நோயுறல் - பிராணாவஸ்தை யடைதல். வாதாவி - வாயுவைப் பட்சணம் செய்தவன்: இனதாவி - சூரியனைப் பட்சணம் செய்தவன். சூரியனையும் வாயுவையும் விழுங்கியதை 'தம் பெயருள் நின்றகுறி நின்றனர்' என மயூறக் கூறியது காண்க: வன்னியாடி என்பது - அழலாடி யெனும் சிவபிரான் திருநாமமென்க. கூடலர் - (தம்முடன்) கூடாதவர்; பகைஞர். (6)

அன்னவரு மன்னவரை யஞ்சலென நல்கி
பாரவுணர் நாவினிடை வல்லைவர லானும்
முன்னவனி னற்கழலை மூதவுண ரேத்தி
மூவரொடு சக்கிரனு நாகமுனி வோர்பூ
மன்னவர்க ளூர்வனப றப்பனவி லங்கு
மாதிரம பாலகரின் மாய்தலில வாக
யின்னவர மீதியென வாணிதடை செய்ய
வெந்தையிறை வன்னியையி சைத்திலர்க ளம்மா.

(பொ-ரை.) (அமரர்தம் முறையீட்டைக் கேட்ட) அக்கலைமகளும், அத்தேவர்களை அஞ்சேலென்றுமென்று அபயஸ்தம் தந்து, (தவஞ்செய்யப்) பொருந்தின அவுணரான அவ்விருவர் நாவில் விரைந்துவந்து சேர்ந்தாள்; (அதன்பின், வலிமை) முதிர்ந்த தானவர் இருவரும்,

முதற்பெருங் கடவுளான சிவபிரானது சிறந்த திருவடிகளைத் துதித்து, (இறைவனே!) திரிமூர்த்திகளோடு இந்திரனும், தேவர்களும், முனிவர்களும், அட்டதிசைப் பாலகர்களும், இவ்வுலக மன்னர்களும் (ஆகிய எவர்களாலும்,) ஊர்வன, பறப்பன, மிருகாதிகள் முதலிய எவைகளாலும் (நாங்கள்) இறவா திருக்க வேண்டும்; இத்தகைய வரத்தை (எங்களுக்குத்) தருவீராக என்னும்போது, கலைமகள் (தேவர்களுக்கு வாக்குக் கொடுத்தபடி அவ்வவுணர் நாவினிருந்து) தடை செய்தமையின், எந்தையான அக்கினி பகவானை மட்டும் (முற்குறித்தவர்களோடு சேர்த்துக்) கூற மறந்தார்கள், (எ-று).

சக்கிரன்-இந்திரன்; நாகர் முனிவர் என்பது, நாக முனிவர் என்றாயது; கடைக்குறை யென்க. மாதிரம் - திசை. எந்தையும் இறைவனுமான வன்னி யென்க. (7)

தந்திபுரி போனதுதெ ரிந்ததனை நல்கத்
தானவர்க டம்பதிய டைந்தசுர சிற்பி
தந்தசிறை மாடமணி மாளிகைகள் கூலந்
தங்குமடு குள்ளிறை கண்டரசை யாண்டு
தந்திரம தோருதம தேசிகப ணிந்தே
தாயனைய வெந்தைபடை தாவென வுமன்றன்
றந்தபல தந்திரம சிந்தவென லாகித்
தானுமுற பாவிசெயத் தானவ ருணர்ந்தார்.

(பொ-ரை.) சிவபிரான், (கலைமகள் சூழ்ச்சியால் அக்கினி பகவானை மறந்து கேட்ட) அதனை யுணர்ந்து, (அவர்கள் கேட்ட) அவ்வரத்தை அநுக்கிரகிக்க, (அதனைப் பெற்றுக்கொண்ட) அவ்வசுரர்கள் தமது (இரத்தினபுரம் என்னும்) நாட்டையடைந்து, அசுர சிற்பியான மயன், (தங்கள் கட்டளையின்படி) (உயர்ந்த) மதில்களும்,

நிறைந்த (மேல்) மாடங்களை யுடைய மாளிகைகளும், கடைவீதிகளும், (ஆழமாகத் தங்கிய) அகழிகளும், (பிற) வீதிகளும் ஆகப் படைத்த அப்பெரிய நகரத்தைப் பார்த்து, (தந்தைக்குரிய அவ்விராஜ்யத்திற்கு வாதாவி யான தமயனே மன்னனாக, தம்பியான இனதாவியே பிற காரியங்கள் செய்வோனாக அமைய) அரசாட்சி செய்து, நூல்களின் (நன்மைத்) தன்மையை உணர்ந்த தமது ஆசாரியனான சுக்கிரனை வணங்கி, (எங்களுக்குத்) தாயை யொத்த எந்தையே! (தேவரீர் எங்கள் தோள் வலிக்குத் தக்க) சேனைகளை (சிருட்டித்துத்) தருதிர் என்று பிரார்த்திக்க, அச் சுக்கிரன் (மந்திர பலத்தால்) தோற்றுவித்த பலகோடி சேனைகள், கடல்போல் பெருக்கெடுத்து நிலைத்துப் பேரொலி செய்வதை, (வாதாவி யினதாவி யெனும் அவ்) அசுரர் அறிந்தனர், (எ-று).

தந்திபுரிபோன்-யானைத்தோலை யுரித்துப் போர்த்த சிவபிரான். சிறை-மதில். கூலம்-கடைவீதி. உடு-அகழி. தெருள்ளல் - பொது வீதிகளைக் குறித்தது. 'தாயனைய எந்தை' யென்பதில் - தந்தையும் தாயும் நீரே யென்ற பொருள் தொனித்தல் காண்க. தந்திரம்-சேனை. சிந்து-கடல். தாணு-நிலைபேறு. பாணி-ஒலி. கடலெனப் பெருகிய சேனை, அக்கடலொலிபோல் முழக்கஞ் செய்தது என்க. (8)

சிந்தைமகிழ் வெய்தியவர் தம்மசுர சிற்பி
சிந்தைவரு மின்னிடையர் மாமயிலர் செல்கண்
விந்தைமகிழ் கேமிமகன் மான்றறுறு காம
வல்லியினை முன்னவனும் மாயையினை பின்னுஞ்
சுந்தரமணம்புரிதற் செய்தபின ரோங்குஞ்
சுக்கிரனு மன்னவர்தஞ் சிந்தையுற லாக
மிந்திரன்மு தற்பலசு ரர்களுமு மாற்று
மின்னிலையி னன்னவ டக்கியிரு மென்றான்.

(பொ-ரை.) (சேனைப் பெருக்கத்தைப் பார்த்து) மன மகிழ்ந்த அவ்வசுரர்கள், (அதன்பின்,) தமது அசுரகுல சிற்பியான மயனுடைய இருதயத்திலிருந்து உற்பவித்த மின்னல்போலும் இடையினை யுடையவரும், சிறந்த மயில் போலும் சாயலை யுடையவரும், செல்போல் (பிறழும்) கண்களை யுடையவரும், திருமகள் மகிழும் திருமாலின் புதல்வனான மன்மதன் மயங்கும் (அழகினை யுடையவரு) மான இருமாதருள், (மூத்தவளான) காமவல்லியை முன் பிறந்தவனான வாதாவியும், (அவனுக்குப்) பின் பிறந்தவனான இனதாவி, (காமவல்லிக்குப் பின்பிறந்த) மாயாவல்லியையும், சுந்தரமான மணத்தில் திருமணஞ்செய்த பிறகு, உயர்ந்த சுக்கிரனும், அவ்வசுரர் மனத்தில் அமையும்படி, இந்திரன் முதலாக விளங்குகின்ற தேவர்கள் உங்கள் குலத்துப் பகைவர்கள்; (ஆகையால்,) இப்போதே (போர் புரிந்து) அவர்களை அடக்குதல் செய்து, (பின் கவலை யின்றி) இருப்பீர்களாக என்று கூறினான், (எ-று).

[illegible]-இருமருங்கு. மான்றல்-மயங்குதல். (9)

அற்றமற மாரியமுனி யன்புற மதித்தே
[illegible]
கொற்றமுறு [illegible] சொன்னபடி [illegible]
[illegible]
வெற்றிகொளு [illegible] பேரை
[illegible] சென்றலை வென்றே
[illegible] சென்றே
[illegible] மாதேர.

(பொ-ரை.) (தங்கள் விஷயத்தில்) குற்றமற்ற ஆசாரியனின் அன்புமிக்க வார்த்தையினைக் கேட்டு, அச்சுக் கிரனின் சிறந்த திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி, (அவ்

வாசாரியன்,) வெற்றியுண்டாகப் போய்வாருங்கள் என்று ஆசீர்வதிக்க, (வாதாவியும் தம்பியான இனதாவியும்) மூன்றுகோடி யோசனை தூரம் (தங்கள்) சைந்நியம் (தங்களைத்) தொடர்ந்துவரப் புறப்பட்டுச் சென்று, வெற்றியைக்கொண்ட உருத்திரன் நீங்கலாகவுள்ள (பிற) திசைகளில் வசிப்பவரை (யுத்தத்தில்) சயித்துக்கொண்டு, (பிறகு) சிறந்த பாதலஞ் சென்று, (அங்குள்ள) நாகலோகத்தவரையும் வெற்றிகொண்டு, (தோல்வியெய்திய) அப்பாதலவாசிகள் வணங்கிச் சிறந்த துதிசெய்ய, (ஆங்கிருந்து) விரைந்து சென்று, விரும்பத்தக்க தேவர்கள் வசிக்கும் சுவர்க்கலோகத்தை அடைந்தனர், (எ-று).

மூன்றுகோடி யோசனை தூரம் சேனைகள் சூழ்ந்து வந்தன என்றமையால், அப்படைப் பெருக்கம் வெளியாம். பவனம்-பாதலம்; "பரவிய நாகலோகம் பவனமாம்" என்பது நிகண்டு. நாடமரர்-விரும்பத்தக்க தேவர்கள்; நாடுதல்-விரும்புதல். (10)

அங்கணித நிந்தசில சாரணர்கள் கூற
வஞ்சிபடர் கொண்டுபொ புட்டவடி வாகி
மங்கையுட னிந்திரன கன்றிடலு மன்னோர்
மம்மருற வானவரை மைந்தினொடு பற்றி
வெங்கதமொ டெவ்வெரித டித்தனர்பி ணித்து
வீரமொடு தஞ்சிறையின் வைத்தவதன் பின்னர்
பொங்குபுக ழன்னவர்தஞ் செல்வநிலை கொண்டு
போகமக லோகமவர் போந்தடி பணிந்தார்.

(பொ-ரை.) சில (தேவலோகத்து) ஒற்றர்கள் அவ்விடம் (வாதாவி படையெடுத்து வரும்) இதனை அறிந்து (வந்து) சொல்ல, இந்திரன் (வாதாவிபெற்ற வரத்தின்வலியறிவானாதலின்) பயந்து, (மிகுந்த) துன்பமடைந்து,

இந்திராணியுடன் குயிலின் வடிவங் கொண்டு (பறந்து) (பொன்னாட்டைவிட்டு) ஓடிப்போய்விட்டனன்; அவ்வாதாவியின் சேனைகள், (தலைவன் கட்டளையின்படி,) தேவர்களைத் துன்பமடைய வன்மையோடு பிடித்து, கொடிய கோபத்தோடு (பலப்பல வகைகளில்) மிகுதியாக அடித்து, வீரத்தோடு கட்டித் தமது சிறையில் இட்டபிறகு, அதிகரித்த புகழையுடைய அத்தேவர்களின் ஐசுவரியங்களைக் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு, (அதன்பின்,) மகாலோகத்திற்குச் செல்ல, (அந்த) உலகத்தவர் [illegible] வாதாவியைக் காணிக்கையுடன்) வந்து பணிந்து [illegible] கூப்பினர், (எ-று).

சாரணர்-ஒற்றர்; "வேவுகாரர் சாரணர் ஒற்றர்" என்பது நிகண்டு. படர்-துன்பம். பரபுட்டம்-குயில்; "கோகிலம் களகண்டம்மே கோரணை குயிலின் பேர்தான், ஆகுமே பிகத்தினோடு பரபுட்டம் தானும் அப்பேர்" என்பது நிகண்டு. மம்மர் மயக்கமும் துன்பமும் ஆம் பொருளது; "அல்லலே அலக்கண் மம்மர் .... துன்பம்" என்பது காண்க. மகலோகம் போக, அவர் போந்து அடிபணிந்தார் என இயைக்க. (11)

கொந்தலரின் வஞ்சியனி கோ[illegible]
கோகனக மார்தனயு கோ[illegible]
வந்தனையு மஞ்சிசில வாசிமொழி கூற
வங்கவனை வைத்தபினர் [illegible]
குந்தமத டைந்தனிழ குந்தன [illegible]
குன்றவில யுற்றகயி லைப்பதிபு குந்த
[illegible]ந்திவிடை நல்கவுள டைந்தம[illegible] போற்றி
கந்துகவி ருதிையொடு [illegible] செய்தார்.

(பொ-ரை.) கொத்துக் கொத்தாக வுள்ள வஞ்சி மலர் மாலை சூடிய சிறந்த அவுணர்க் கரசனான வாதாவி யும், (அதன்பின்) தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் தலைவ னான பிரமனது சத்தியலோகத்தை யடைய, அப்பிரம னும் (அவன் விஷயத்தில்) அச்சத்துடன், (எதிர்கொண்டு வந்து பல) ஆசி வார்த்தைகளைச் சொல்ல, (அவன்) அப் பிரமனை அப்பதியில் (தன் ஆணைக்கு அடங்கி யிருக்கு மாறு) வைத்து, அதன் பிறகு, ஸ்ரீமந் நாராயணன் எழுந்தருளிய வைகுந்தம் அடைந்து, கருணை நிறைந்த அம்முகுந்தன் திருவடியைத் துதித்து, (பின் அங்கிருந்து நீங்கி,) சிவபிரான் எழுந்தருளி யிருக்கும் திருக்கயிலை மலையை யடைந்து, திருநந்திதேவர் விடைதர சந்நிதியில் நுழைந்து, பரமனைத் துதித்து, கெடுதல் இல்லாத சேனை சமுத்திரத்தோடு தனது நாட்டினை யடைந்தான், (எ-று).

வஞ்சிமாலை - வீரர்கள் வெற்றிக்கு அறிகுறியாக அணிவது. குன்றவில்-மலையை வில்லாக வுடைய சிவ பிரான். விலி, நனால் என்பது, இடைக்குறை; இவை, வில்லி, நன்னால் என விரியும். (12)

சாற்றிசையின் மன்னவரி யாவரையு மன்றூர்
நாணிறை யிட்டவரி லங்கையர்பு லொர்க்கர
கூற்றிறை வாதாவி யென்றுமிறை யானே
னும்பர்களை யன்னவரி னெங்குமிறை தெய்வ
பெற்றமுறு மங்கையரை யென்பணிசெய் கென்று
னென்புரிவ தென்றவர்க ளேங்கியழு திட்டார்
நீற்றையணி மாமுனிவர் நற்றவ மழித்தார்
நீதமில ராகியுறு நிசிசரர்க ளந்தோ.

(பொ-ரை.) அவ்வசுரர்கள், நான்கு திசையினுமுள்ள (திக்குக) மன்னவர்கள் அனைவரையும் நாணும்படி சிறை

வைத்து, அவர்களின் மனைவியரை (வலிந்து) கவர்ந்தனர்; வலிமை நிறைந்த வாதாவி யென்னும் (அசுரகுல) மன்ன னானவன், தேவர்களையும், அத்தேவர்களின் உயர்ந்த தகுதியையுடைய தெய்வத்தன்மையான மேன்மை வாய்ந்த மாதரையும், எனது ஏவலைச் செய்வீர்களாக என்று கட் டளை யிட்டான்; (அதுகேட்ட) அவர்கள், என்னசெய்வ தென்று ஏங்கி அழுதனர்; (அதன்பின் வாதாவியின் ஏவ லின்படி,) நீதிநெறி யறியாதவர்களான அசுரர்கள், [illegible] திருநீற்றை யணிந்த மேலான முனிவர்களின் சிறந்த தவத்தையும் அழித்தனர், (எ-று).

அந்தோ என்பது, இரக்கக் குறிப்பின் மேலது. (13)

இந்திரனின் மாமலர்ப றித்தரியின் மைந்த
னரசுவான் காலினிடை வைக்கவர மாதர்
வந்தடிபி டித்தலொடு மானபணி செய்ய
வான்மதியு மாதவனு மந்திவிளக் காக
வுந்துவலை யங்கணம்வி ளக்கல சோம
னொண்ணளிரிய விக்கவிரி யைந்தியுது ரைக்க
முந்துமவி காவிடை கல்கவிழை யாழின்
மூதறிஞர் காணவிசை முற்றுறுதற் செய்ய.

(பொ-ரை.) இந்திர குமாரனான சயந்தன், பஞ்ச தருக்களின் சிறந்த மலர்களைப் பறித்து, (வலிமை) நிறைந்த அவ்வசுர மன்னனுடைய பாதங்களில் வைக்க வும், தேவலோகத்துப் பெண்கள் (இரண்டு) வந்து (அவன்) கால்பிடித்தலோடு, (மற்றும் தம்மால்) இயல்வ தான பணிக ளனைத்தும் செய்யவும், ஒளிபொருந்திய சந்திரனும் சூரியனும் அழகிய விளக்குகளாக அமைந் திருக்கவும், விரைந்து செல்லும் வாயுதேவன், (தன் வே கத்தை யடக்கி,) முற்றங்களை விளக்கும் பணிசெய்யவும்,

சிறந்த குபேரன் ஒள்ளிய திரவியத்தை (க்கேட்கும் குறிப்பறிந்து வாரிவாரிக்) கொடுக்கவும், பிரமன் (காலந் தவறாது) வந்து பஞ்சாங்கங் கூறவும், (அரவின் கூட்டங்களுக்கு) முதன்மை வாய்ந்த ஆதிசேடன், (குடிக்கக்) கள் குடம் (எடுத்துக்) கொடுக்கவும், விரும்பத்தக்க வினையில் வல்லகந்தருவர்கள், பொருந்திய பண்ணை முன்னிருந்து பாடவும், (எ-று). குளகம்.

அரி-இந்திரன்; அவன் மைந்தன்-சயந்தன். தீவிகை யென்பது, தீவிகையென நின்றது; தீவிகை-விளக்கு; "தீவிகை தீபம் மற்றைத் திகழ்சுட ரொளிவிளக்கே" என்பது நிகண்டு. உலவை-காற்று. அங்கணம்-முற்றம்; ஙகரவெதுகை காண்க. 'ஒண்ணிதியளிக்க' என்ற சொற் போக்கில், சோமன் என்றது குபேரனை யென்க; மேலும், "புருடவா கனனே சோமன் புட்பக விமான முள்ளோன்" என்ற நிகண்டினும், குபேரனுக்குச் சோமன் எனும் பெயருள்ளமை யறிக. விதி-பிரமன். ஐந்தியல்-கரணம், திதி, நட்சத்திரம், யோகம், வாரம் எனவரும் சோதிடத்திற் குரிய ஐந்துறுப்புகள்; இவ்வைந்தனையும் பஞ்சாங்கம் என வழங்குவர். அகி-பாம்பு; ககரவெதுகை காண்க. முந்தும் அகி யென்றவற்றால், அரவினத் தலைவனான ஆதிசேடன் என்றும். மாலி-கள்; "மது சுமாலி மாலி.....................கள்ளினுக் கமைத்த பேரே" என்பது நிகண்டு. கடம்-குடம். கான இசை-இருபெயரொட்டு எனக்கொள்வது பொருந்து. (14)

நாகவுல காயிழையர் நன்னடன மாட
நாதமென வென்றமரர் நாடிதுதி செய்ய
நாகபக டேறிவரு மன்மறலி நித்தம்
நன்னியுரை வன்பணியை செய்துதொழு தேத்த

மேகமிசை மின்னனைய முத்தணிவள் மன்னன்
மோனமுறு பாவலரின் முன்னவனெனி முத்தன்
போகவுல கோர்தமது புன்மையொழி யேக்கப்
போதுதிரு மாதொளிரு முன்னினைவு போமோ.

(பொ-ரை) நாகலோகத்து மாதர்கள் சிறந்த நடனஞ்செய்யவும், தேவர்கள் (ஒன்றுகூடி) வந்து, (வா தால் பெறும் பெருமையை) நினைவேனா தமனைகாரம் என்று சொல்லித் துதிக்கவும், மகிஷபோனும் (பருத்த எருமைக்) கடாவின்மேல் அமர்ந்துவரும் மன்னவனாகிய இயமன், நினைத்தோறும் வந்து, சொன்னதைச் செய்யும் ஏவல் தொழிலைச் செய்து வணங்கித் துதிக்கவும், போக நாட்டுத் தேவர்கள்(தம்போது)தம்மைத் துன்பத்திலாத நீங்கள் தன்மையைத் தீர்த்து (மிகவும்) வருந்துமபடி, மகாமேகத்தின் வாற்றிசிறந்த சிறந்த பெரிய அழகான தங்களுள ஈசராகி, எதிர்க்கும் தன்மை வாய்த்த சிங்கத்தால் அமைத்த சிறந்த பீடத்தில் அமர்ந்திருந்தான்; பிரமனைக் காணப்போன நாட்டுக்கு அவன் செய்த வினை (அதற்கிடை) நின்னைப் பதிந்துமாறி விட்டு) தீருமோ, (எ-று).

நாகவுலகு-நாகலோகம்; நாகபகடு-மகிஷபோதும் கடா. (15)

இந்தவிதம் வில்வனைய தாதனென நின்று
மிந்திரனை வாவவர்க கொடியொரு காலிற்
சந்தனம் பொருதனைய கட்டுவெய்திப் தந்தைத்
தாமரைத்தல் கண்டாய்ச் சுறுத்தலைவி லைந்த
செய்கதலைக் கிளிகீ தாற்றலினார் கொள
சொல்லைமுடி கொடிவினவி மங்கிவிட்டு மேலே
வந்துறைகொள் நீக்குதி கண்டுநீ பென்ன
வாசவனு மன்னவர்கள் தேறமலைகொர்ச்சவான்,

(பொ-ரை.) (வாதாவி செய்த) இந்த அட்டூழியம் இவ்வண்ணமாக, (அவன் படையெடுத்துச் சுவர்க்கம் சென்ற) முன்னாளில், (குயில் உருவங் கொண்டு) ஓடிய தேவேந்திரனை, தேவர்கள் தேடி (அலைந்து, இறுதியில்) அழகுடைய இந்திராணியோடு அவுணர்களுக்குப் பெரிதும் பயந்து ஒருகாட்டில் (ஒளிந்துக்கொண்டு) இருந்ததை நோக்கி, (அவனது) பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்கி, எந்தையே! நீர் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்தபிறகு பகைவர்கள் எங்களுக்குச் செய்த கொடுமையை (வாய் விட்டுச்) சொல்லுதற்கு இயலுமோ; (நமக்கு) நேர்ந்த இக்குறைபாடு நீங்க (த்தக்க) மார்க்கத்தைக் காண்பீராக என்று கூற, (அதுகேட்ட) இந்திரன், அத்தேவர்கள் (மனம்) தேற, (துன்பம் நீங்கும்) வகையைச் சொல்லத் தொடங்கினான், (எ-று).

நேடல்-தேடுதல். சந்தம் - அழகு; நகரவெதுகை. சசி-இந்திராணி. தானுறைதல் என்றவிடத்து, தான் - அசை. செளரர்-பகைவர். கோடனை-கொடுமை; "கொடுமையின் பெயரே சண்டம் கோடனை கடினம் கோரம்" என்பது நிகண்டு. வாசவன்-இந்திரன். (16)

ஊரிதரு தானவர்க ளென்பெயரு மன்றே
முன்னுநம பொன்னகர வாழ்வுமுடி வென்றேன்
நேரலர்க ணம்முலகை யுற்றபொரு தஞ்சி
நேரிழையொ டோடியுயி ருய்த்தனுறு கின்றே
ஆரதனி நம்பனல தன்றியுய வில்லை
யன்னவிறை முன்னருற வம்பினென வோத
நேரதுழ வேமமொடு மன்னவரு மேகி
நித்தனுறை மாகயிலை நண்ணினர்க ளன்றே.

(பொ-ரை.) வலிமைபொருந்திய அவுணர்கள் தவஞ் செய்யத் தொடங்கிய அந்நாளிலேயே, நினைக்கத்தக்க நமது பொன்னாட்டு வாழ்வு முடிந்துவிட்டது என்று கூறினேன்; (அதன்பின்,) பகைவர்கள் (படையுடன் புறப்பட்டு) நம்முலகத்தை அடைந்தபோது, (இவர்கள் நம்மை யென்செய்வார்களோ என்று) பயந்து, இந்திராணியுடன் (குயில் வடிவு கொண்டு) ஓடி உயிர் பிழைத்து (இத்தனை காலமாக) இருந்தேன்; (இனி,) ஆத்திமாலை யணிந்த சிவபிரானை யன்றி (நாம்) உய்ய வகையில்லை. அப்பெருமான் சந்நிதானத்திற்கு (நம்முடன்) செல்ல (அனைவரும்) வாருங்கள் என்று கூற, அத்தேவர்களும் பொருந்திய களிப்புடன் (இந்திரனைத் தொடர்ந்து) சென்று, சிவபிரான் எழுந்தருளிய திருக்கயிலை மலையை அன்றே (சென்று) சேர்ந்தனர், (எ-று).

ஊரி - வலிமை; ரகரவெதுகை. ஆர் - ஆத்தி மாலை. ஏமம் - களிப்பு. (17)

நந்திகழ லேத்திவிடை பெற்றமலன் முன்னார்
நம்பவப யம்மெமது நாதவப யந்தீர்
தந்திபுரி யோயபய மென்றிடலு மன்னூர்
தம்மையரு ளாலெமது தற்பரனு நோக்கி
யெந்தகுறை நேர்ந்ததென வென்னவர்க ளேற்று
மன்னவிலை கோடனையி சைந்தனரு மெந்தா
யெந்தமைய ளித்திடென வேவினைய னன்பா
லெம்மையவி யன்னைமுக நோக்கியிது சொல்வான்.

(பொ-ரை.) (அவ்வண்ணம் சென்ற தேவர்கள்,) திருநந்தி தேவரின் திருவடிகளைத் துதித்து, (அவரிடம்) விடை பெற்றுக்கொண்டு (உள் சென்று) சிவபிரான் சந்நிதானம் அடைந்து, (யாவரும்) நம்பி சரணம்

அடையத் தக்கவரே! அபயம்; நாத தத்துவத்தில் வீற்றிருப்பவரே! அபயம்; சிறப்பமைந்த யானைத்தோலையுரித்துப் போர்த்தவரே! அபயம் என்றதும், கருணை நிறைந்த எமது இறைவனும், அவர்களைப் பார்த்து, (தேவர்களே! உங்களுக்கு) நேர்ந்த குறை யாது? என்று கேட்கவும், அத்தேவர்கள், (அசுரர்களான) பகைவர்கள் தங்களுக்குச் செய்யும் அளவில்லாத துன்பங்களைக்கூறி, எந்தையே! (அவர்கள் உபத்ரவத்திலிருந்து) எங்களைக் காப்பாற்றுவீராக என்று பிரார்த்திக்க, (அதுகேட்ட) இறைவன், அன்புடன் எம்மைக் காக்கும் உமாதேவியாரின் திருமுகத்தை நோக்கி (ப் பின்வரும்) இதனைக் கூறத் தொடங்கினன், (எ-று). (18)

முன்னாளி சம்புமுனி யுன்னுமன முன்னி
 முந்துபுக ழாஞ்செயல்மு டித்திடுவ லென்று
யன்னகிலை யன்னவனை யன்பிமக வேள்வி
 யாக்குதிக னஞ்சயனு நம்புதல்வ னாக
மன்கிரதி ரோன்றியரி யானவரை மாய்த்தே
 வானவர்பு ரந்தளிவ ழங்குமிது வாய்மை
யின்னசெய லின்னருளி னுகுமர னானி
 யேகுகடி தென்றிடலு மெம்மனையு வந்தாள்.

(பொ-ரை.) முன்னொரு காலத்தில், அன்புடன் சம்பு முனிவர் தியானிக்கும் மனத்தில் இருந்து, (அம்முனிவனுக்கு) முதன்மையான புகழ் உண்டாக்கும் செயல்களை முடித்து வைப்பேன் என்று கூறினாய்; அதன்படி அச்சம்பு முனிவரை யடைந்து, (புத்திர சந்தானத்தை யுண்டாக்கும்) புத்திரகாமேஷ்டி யாகம் (செய்யும்படி கூறி, அம்முனிவனுக்குத் துணையாக இருந்து அவ்வேள்வியைச்) செய்வாயாக; நிலைபெற்ற அவ்வேள்வியிலிருந்து

அக்கினி பகவானும், நமது புதல்வனை முருகனை அஞ்சுமுகமாக அவதரித்து, பகைவர்களான தானவரை நாசஞ்செய்து, தேவர்களைக் காத்து, (யாவருக்கும்) அருள்புரிப்பான்; இது மெய்ம்மையாகும்: இத்தனைச் செயலும் நினது திருவருளினாலேயே ஆகுமாதலின், நீ விரைந்து புறப்படுவாயாக என்று (பரமன்) கூறுதலும், எமதன்னையான உமாதேவியார், (சம்புமுனிவருக்குத் தான் அன்றுரைத்த மொழி யின்று நிறைவேறுதலை யெண்ணி,) மகிழ்ச்சி கொண்டார், (எ-று).

சம்பு முனிவரின் மனத்திலிருந்து அவருக்குப் புகழுண்டாகும் காரியங்களைச் செய்வேன் என்று தேவியுரைத்தது, சுமித்திரற்குப் புத்திரசந்தானம் அளித்த போதென்க. நீ அன்றுரைத்த வார்த்தையை இன்று நிறைவேற்றுதி என்கின்றான் இறைவன். கிரது-வேள்வி; "எச்சமே கிரது வேள்வி" என்பது நிகண்டு. தனஞ்சயன் - வன்னியன். அரியானவர் - பகைவர்கள்; "அரிகளே செறுநர் சேரார்..........பகைவர்" என்பது நிகண்டு.

நித்தனையி றைஞ்சியது செய்வனென வம்மை
 நீளமரர் சூழவிடை கொண்டுசெறி கொண்டு
தத்தைமொழி புக்கிலொடு தக்கதரு மஞ்செய்
 சம்புமுனி வாழ்பதிய டைந்ததிரி வீற்ற
வித்தமுறு மன்னவனு மன்னினையவ ணங்கி
 விஞ்சுபுகழ் கஞ்சவடி நெஞ்சினுறு மஞ்சின்
பத்தியொடு மெத்தியம ரிர்கிலையு ரைத்த
 பார்ப்பதியு எப்படியொர் வேள்விமுயல் வுற்றான்.

(பொ-ரை.) உமாதேவியார் இறைவனை வணங்கி, (தேவரீருரைத்த வண்ணமே) அந்த வேள்வியைச் செய்கின்றேன் என்று கூறி விடைபெற்றுக் கொண்டு, அதி

கரிந்த தேவர்கள் சூழ்ந்துவர வழிநோக்கிப் புறப்பட்டு, (கொஞ்சிப் பேசும்) கிளியைப்போன்ற மழலைமொழியையுடைய மனையாளான அசயந்தியம்மையாருடன், தகுதி வாய்ந்த இல்லறத் தருமத்தை நடத்தும் சம்புமுனிவர் வாழ்கின்ற (திருவானைக்கா என்னும்) தலத்தை யடைந்து, (அம்முனிவரின்) நேர் நின்று காட்சி தர, மெய்ஞ்ஞானமுற்ற அம்முனிவரும், (யாவர்க்கும்) அன்னையான பரமேஸ்வரியாரை வணங்கி, (அவ்வம்மையின்) அதிகரித்த புகழை யுடைய தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளை மனத்திற்கொண்ட அழகிய அன்போடு துதித்து, தேவர்கள் (அவுணரால் அடையும் துன்ப) நிலையை(த் தனக்குக்) கூறிய அப்பார்வதி தேவியார் கருத்தின்படி, ஒப்பற்ற (புத்திரகாமேஷ்டி) யாகஞ் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார், (எ-று).

தத்தை-கிளி. புக்கிலொடு-இல்லாளோடு; புக்கில்-மனை: இது, மனைக்கு உரியாளை யுணர்த்திற்று. வித்தகஞானம். கஞ்சம்-தாமரை. மஞ்சு-அழகு. (26)

வாதாவி யினதாவிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

௮

உருத்திர வன்னிய மகாராஜன்

திருவவதாரச் சருக்கம்.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

கொழுந்துமதி யணிபரனின் வரமலியா வினைமவரைக்
கொடுமை காறு
மழுந்துமன திசரர்க ளறிவுபெற முயலம்மை
யருந்த வன்று
செழுந்தருணி யதைபுரைத்து துளாத்தபனிப்
பெருங்கிரதை யியற்றி வன்னிக்
கழுந்துவரிச் சிலைப்பாரை யருமைசெயு முயர்நிலையக்
கவினைக் காண்பாம்.

(பொ-ரை.) இனத்திங்களை (முடியிற்) சூடிய இறைவன் தந்த வரத்தின் வல்லமையால், தேவர்களைக் கொடுமை செய்யும் அழுந்திய மனத்தையுடைய அவுணர்கள் நாசமடைய முயல்கின்ற இறைவி, அருமையான தவத்தையுடைய சம்புமுனிவர் திருமுன் எழுந்தருளி, அதனைக் கூறிய செய்தியை யுரைத்தோம்; இனிமேல், பெரிய வேள்வியைச் செய்து, (அதன் நடுவில், பலதரம் பிடித்தலால்) தேய்ந்த பிடியும், கட்டமைந்த நாணும் வாய்ந்த வில்லேந்திய வன்னியனை பரமனை, அவதரிக்கச் செய்த உயர்ந்த வரலாற்றை, (யாம்) விளக்கம் அடையக் கூறுவோம், (எ-று). (1)

முருகோனை யருள்செய்தனுந் திலைதிபின் றக்கினைந்து
முதிர்த்த கேள்வி
புருகூதன் னகருறைநுமு பெயினைவிளித் தெமதன்னை
புகன்று வாழ

பெருகொளிய மகச்சாலை கடத்தம்பஞ் சமித்தமுதற்
பெருக வாற்றித்
தருமவொளி யுருவினிறை யிறைவியுறை தரவிருக்கை
சமைத்திட் டானால்.

(பொ-ரை.) எமது இறைவியான பரசிவை, இந்திரனது பொன்னகரில் வாழும் கேள்வி ஞானம் முதிர்ந்த மயன் என்பவனை யழைத்துக் கூறிய வண்ணம், (அவன்) முருகப் பிரானை யருளிய கங்கையென்று சொல்லத் தக்க (சிறப்பினையுடைய) சிலாநதியின் தென்பாகத்தில், மிகுந்த ஒளியினை யுடைய வேள்விச் சாலை, கும்பம், யூபஸ்தம்பம், ஓமமண்டபம் முதலாகச் சொல்லப்படுவனவை யனைத்தும் நிரம்பப் படைத்து, பேரொளி வீசும் நிறைந்த தருமத்தின் வடிவமான உமாதேவியார் வீற்றிருக்க, (ஒரு) பீடத்தையும் அமைத்திட்டான், (எ-று).

கடம்-கும்பம். தம்பம்-யூபஸ்தம்பம். சமித்தம்-ஓமமண்டபம். (2)

புவிபுகழுங் குடமுனியும் புலத்தியனு மங்கிரசப்
புனிதன் சீர்த்திக்
கவுதமனும் வசிட்டமுனி மார்க்கண்டன் காசிபனுங்
கவினச் சூழ்ந்து
சுவர்தனி லுறைகுநரைச் செலுத்திப்பெரு வேள்வியினைச்
சுத்தி செய்ய
உவவுநிலை பெறுசம்பு முனிவனுய ருமையுரைத்த
பணியி னுற்றான்.

(பொ-ரை.) உலகம் புகழும் அகத்தியரும், புலத்தியரும், ஆங்கீரசப் பெருமையுடைய தூய்மையாளரும், சிறப்பமைந்த கவுதமரும், வசிட்ட முனிவரும், மார்க்கண்டேயரும், காசிபரும் (வேள்விச்சாலை) அழகுபெறச் சூழ்ந்தி

ருந்து, பொன்னாட்டில் வாழும் தேவர்களை (ஒவ்வொரு பணிசெய்ச்) செலுத்தி, அப்பெரிய யாகசாலையைத் தூய்மை செய்ய, (அதன்பின்,) நிலைபெற்ற தவத்தையுடைய சம்புமுனிவர், சிறந்த உமாதேவியார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருப்பணியில் ஈடுபட்டார், (எ-று). (3)

புனிதமுறு சிலாநதியின் மனைவியுடன் குடைந்துயர்ந்த
பூதி பூசிக்
கனிவுநிறை கணபதியைத் தொழுதெமது கந்தனையு
ளத்திற் கண்டு
முனிவரர்கள் மறைபுகலக் கிரதுவினைத் துவக்கியதின்
முளரித் தெய்வ
தனிமகிழ மலர்சொரிந்து மனுவோதிப் பிறர்வியக்கு
நலத்த னானான்.

(பொ-ரை.) (சம்புமுனிவர் தன்) தேவியான அசயந்தி யம்மையாருடன், தூய்மை பொருந்திய சிலாநதியில் நீராடி, மேலான திருநீற்றினை யணிந்து, (உயிர்த்தொகுதிகளிடத்து) அன்பு நிறைந்த கணபதியை வழிபட்டு, (அதன்பின்) எமது கந்தக்கடவுளை உள்ளத்திருத்தி, முனிசிரேட்டர்கள் சிறந்த வேதமோத வேள்வியைத் தொடங்கி, அவ்யாகத்தில் அக்கினி பகவான் மிகுந்த களிப்படைய மந்திரங்களைச் செபித்து, மலர் சொரிந்து, (இதனைக் காணும்) பிறர் அனைவரும் வியப்படையத்தக்க மேன்மையானார், (எ-று).

கிரது-வேள்வி. முளரித்தெய்வம்-அக்கினிக் கடவுள்.

விதிவழுவா தியல்புறச்செய் விதியுளியிற்
பெருங்கொழுந்து வளர வேதம்
பதிவிலயன் மகபதியின் திசையிருந்து வசிட்டனொடு
பகரு மோர்ந்து

மதித்திடச் சடங்கினைத் தாந்தமுறாத்
தஞ்செசரித மறுவிறெனச
புதித்தனுற வெமதிறைவ னுரைமொழிவ
ளழற்கிரமை யுகந்து செய்தான்.

(பொ-ரை.) விதிவழுவல் நடைபெறச் செய்த யாகத்தில் பெருஞ்சொரூபத்து வளர்ந்தோங்கும்படி, (சம்பு முனிவர்) தம்பதி சமேதராய் இந்திரனுக்குரிய (கிழக்) திசையில் அமர்ந்து,மிட்டருடன் உள்ள பல்முனிவர்களும், சிறந்த சடங்கு முறையைப் பார்த்து, (தத்தம் கருத்தில்) ஆய்ந்து மதிக்கும்படி, உதாத்தம், அநுதாத்தம் சொரிதம் எனும் மந்திர ஓசை தோன்ற, எமது சிவபிரான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஆகம நெறிப்படி வேள்வியை மகிழ்ந்து செய்தார், (எ-று).

உதாத்தம்-எடுத்தல், அநுதாத்தம்-படுத்தல்; சொரிதம்-நலிதல்; விதிபுனி-யாகம். (5)

விசும்புநில னெறிதிசையும் புரியசன னிலையமதின்
விளையுஞ் சிறந்திட
பசும்புகையும் படர்ந்துபெரு படமெனவும்
மறையுசெயப் பனிகளரத்
தசும்புபடு நிழுதுபொரி சமித்தினொடு
விபுதருக்குத் தகவு வாய்ந்த
அசும்புபடு மினிமைமலி யமுதெனவு
மாகுதியை யளித்தற் செய்தான்.

(பொ-ரை.) செய்த அவ்வேள்விக் களத்தினின்று எழுந்த சிறப்புடைய பசிய புகையானது, வானிலும் நிலத்திலுடன் திசைகளிலும் பரவி, பெரிய போர்வை யெனும்படி மறைக்க, குற்றமில்லாத குடத்தில் உள்ள நெய் பொரி சமித்துக்களால், தகுதியமைந்த தேவர்

களுக்கு ஊற்றெடுக்கும் இனிமை தங்கிய அமுதம் போல், ஆகுதி செய்தார் சம்புமுனிவர், (எ-று).

நெய்யாதும் பொரியாதும் சமித்தாதும் என்க. ஒடு-கருவிப் பொருட்டு. சமித்து-ஓமவிறகு; அத்தி, அரசு, பலாசு, வன்னி முதலியன. (6)

அன்னிலையிற் சம்புமுனி வலப்புயமு
மிகத்துவள வசயந்திப்பேர்
மின்னினிடை யொசிதுறத் ததும்புருயம்
விளைபயசு மிகவூற
மன்னுமிட விழிதுடிக்க மகிழினுடனனைத்துலகும்
மகிழ்விற் பொங்க
வுன்னியறம் பெரிதுவக்க வுவச்சியம்
மிகவொலிக்க வுறுவர் வாழ்த்த.

(பொ-ரை.) அச்சமயத்தில் சம்புமுனிவரின் வலத் தோள் மிகுதியாகத் துடிக்கவும், அசயந்தி யென்னும் திருநாமத்தை யுடைய அம்மையாரின் மின்னலை யொத்த நுண்ணிய இடை துவளும்படி, பருத்த கொங்கைகளி னின்றும் பெருகிய இனிய பால் வெள்ளம் மிகுதியாக ஊற்றெடுக்கவும், நிலைபெற்ற (அவ்வம்மையின்) இடது கண் துடிக்கவும், திரைலோகத்தவருடன் எல்லா உலகத்த வரும் மிகுந்த களிப்படையவும், (எதிர்காலத்தில் தனக்கு வர இருக்கும் வாழ்வைத்) தருமதேவதை எண்ணிப் பெரிது மகிழவும், தேவவாத்தியங்கள் மிகுதியாக ஒலித் தல் செய்யவும், தவமுனிவர் வாழ்த்துக் கூறவும், (எ-று).

குளகம்; தோன்றிற்று எனும் அடுத்த செய்யுளோடு முடியும். உவச்சியம்-தேவவாத்தியம். உறுவர்-தவ முனிவர். (7)

பொங்குவளை பரம்பையர்க ளடமியற்றப் புலவோர்பூ
மாரி தூற்றப்
பங்குனியி னுத்திரமின் பவுர்ணமிமன் மதிக்கிழமை
பகருஞ் சிங்கப்
புக்கமுறு கிலைபோரைப் புனிதமுற மகநடுவிற்
பொலிவு மிக்குந்
தங்கநிறை வயர்திகழும் புலிக்கொடிக்கீ ழொருவடிவந்
தோன்றி னானே.

(பொ-ரை.) மிகுந்த பொன்னாட்டு மாதர்கள் நடஞ் செய்யவும், தேவர்கள் மலர்மழை பொழியவும், பங்குனித் திங்கள், உத்திரநாள், பவுர்ணமி, சோமவாரம், (சிறப்பித்துச்) சொல்லப்படும் உயர்வு பொருந்திநிலைத்த சிங்க லக்கினம் (ஆகியவை யனைத்தும்) தூய்மையுடையவும், (அச்சமயம்,) வேள்வியின் நடுவில் அழகு மிகுந்தப் பெருமை நிறைந்த வெற்றி விளங்கும் புலிக்கொடியின் கீழ் ஒரு வடிவம் (கண்ணுக்குப் புலனாக) தோன்றியது, (எ-று). (8)

அருக்கனுட னுயர்சசியென் றினிதுரைக்கும்
விழிகடமை யடைக்க வம்மை
கருக்குமிருட் பரவுதலும் மதிமயங்கிப்
புலவரெலாங் கலங்கி யுள்ள
முருக்கமுறப் பரம்பொருளே யபயமெனு
வுமைபதியு நுதலி னாட்டம்
பெருக்குமொளி வன்னியனாய் விபுதரிடை
துயர்கழிக்கப் புகுந்த போதும்.

(பொ-ரை.) தேவியார், சூரியனுடன் உயர்ந்த திங்கள் என்று இனிதாகக் கூறும் (சிவபிரான் இரு) கண்களையும் மூட, (அதனால், உலகமெங்கும்) அடர்ந்த இருள் பர

வுதல் செய்யவும், தேவர்கள் அனைவரும் அறிவு மயங்கி மனக்கலக்கம் அடைந்து, (இறைவன் திருவுள்ளம்) உருகுமாறு, மேலான தெய்வமே! அபயம் என்று அரற்ற, உமாபதியான சிவபிரான் தேவர்கள் அடைந்த துன்பினை யகற்ற நினைத்து, நெற்றிக் கண்ணில் ஒளிபெருக்கும், வன்னியராக எழுந்தருளியதுபோலவும், (எ-று). குளகம்.

சோம சூர்ய அக்கினியெனும் மூன்றுமே சிவபிரானது திருக்கண்கள் என்பதையும், அவ்விழிகளின் ஒளியினாலேயே உலகம் உய்கின்றது என்பதையும் யாவர்க்கும் அறிவுறுத்தக் கருதிய இறைவியார், ஒருநாள் பரிவத்தின் சூரிய சந்திரர் எனும் இருகண்களையும் விளையாட்டுக் காரியமாக மூட, அதனால் எங்கும் இருள் பரவி, எவ்வுலகத்தவரும் வருந்தி தன்னை நோக்கி அபயக் குரலிடலையறிந்த உமாபதி, நெரேலென்று அக்கினி சம்பந்தமான நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்து, முன்னையினும் பேரொளியை யெங்கும் பரவச் செய்து, உலகங்களை உய்யக் கொண்ட இவ்வரலாற்றை அருணாசல புராணத்திற் காண்க. (9)

மதிக்குலத்தின் கறையகற்ற மனுநெறியின் றவம்பலிக்க
மகிழ்ந்து விச்சா
வதிகுளிர வறம்விளங்கக் கலைக்கடலின் பெருக்கினைத்தும்
வளர்தற் செய்யத்
திதியரைய ராசநெறித் தெளிவுபெற மலைத்துலவசன்
திகழ நீர்மைப்
பதிதனுறு மகமக்களின் வகினியைய புமைமுருகுற்
பணித்தற் போதும்.

(பொ-ரை.) சந்திர குலத்தின் களங்கத்தை நீக்கவும், மனுநூல் நெறி (செய்த) தவம் பயன் அடையவும், விச்சாவதி குளிர்ந்து மகிழ்ச்சி கொள்ளவும், அறக் கடவுள்

விளக்கம் பெறவும், நாற்கடலின் தொகுதி யெல்லாம் வளர்ச்சி யமையவும், காத்தல் புரியுங் காவலரின் அரசி யல் முறை தெளிவடையவும், மலையத் துவச பாண்டியன் விளக்கம் பெறவும், ஒழுக்கம் அமைந்த வேள்விக் குண்டத்தில் உமாதேவியார் வஹ்நியாக அவதரித்தது போலவும், (எ-று).

விச்சுவாவசு என்னும் கந்தருவன் புதல்வியான விச்சா வதி யென்பாள், உமாதேவியாரை நோக்கித் தவங்கிடந்து பெற்ற வரத்தின்படி, மறுபிறப்பின் பாண்டி நாட்டை யாளும் மலையத் துவச மன்னனுக்குக் காஞ்சனமாலை யெனும் பெயருடை மனையாளாகத் தோன்றி, அம்மன்ன னுடன் சேர்ந்து செய்த யாகத்தினின்று, பார்வதி மூன்றுவயதுப்பெண்ணாகத் தோன்றி தடாதகைப் பிராட்டி யெனும் பல திருநாமங்களை யெய்தி வளர்ந்த வரலாற்றை, இங்கு பிரஸ்தாபித்தார். சிவபிரானை வஹ்னியன் என் பர்; அதற்கொக்கத் தேவியை வஹ்னியை என்பர்: வன்னியினின்று மெழுந்தவளாகலின், வஹ்னியை யென் றும் போதும்.

மலையத்துவசன் சந்திர குலத்தவனாகலின், அக்குலத் தின் மூலபுருடனான சந்திரனுக்குள்ள மாசு அக்குலத் திற்கு முண்டெனக் கருதி, அக்களங்கம் நீங்க இறைவி மதிகுலத்தில் அவதரித்தாள். வேள்வியின்கண் எழுந்த மீனாட்சியார், தனக்குத் தந்தை முறையாக அமைந்த மலையத்துவசனது பாண்டி நாட்டைத் தானேற்று, பின் சோமசுந்தர பாண்டியராக வந்த சிவபிரானை மணந்து, அப்பரனும் தானுமாக, ஆடுவோர்க் காடிக் காட்டும் தன்மைபோல் அரசு முறையைச் செய்து காட்டினு ளாகலின், 'அரசநெறித் தெளிவுபெற' என்றார். விரிக் கிற்பெருகும். (10)

96

சம்புமஹாரிஷி செய்த யாகத்தில்
உருத்திரவன்னிய மஹாராஜன் திருவவதரித்தல்.

துணைவரெனக் கருதாமற் சிறுவயதின் முதற்றுவக்கி
விரகு சூழ்ந்து
துணைபடுநற் புனற்புகுத்தி மனைகொளுத்திக் கழகந்
துகிலுரிந்து [காடுத்
துணைவரினை வனம்புகுத்தித் துயர்புரிந்த துரியனவன்
வீழவைத்து
துணைவருக்குத் துணைபுரியப் பாஞ்சாலி வன்னியினி
றோன்றல் போலும்.

(பொ-ரை.) சகோதரர்கள் என்று எண்ணாமல், சிறுவயதிலிருந்து கொடுமை செய்து, வஞ்சகத்தையே துணையாகக் கொண்டு, (அச் சகோதரர்களை) நீரில் அமிழ்த்தியும், (குடியிருக்கும்) வீட்டை நெருப்புவைத்துக் கொளுத்தியும், சூதாடியும், (அவர்களின் மனையாளையும் அவர்களையும்) ஆடைகளைந்தும், அந்த ஐந்து சோதரரைக் காட்டிற் செலுத்தியும், (இன்னம் பல) துன்பங்களைச் செய்த துரியோதனன் வீழ, அந்த ஐந்து துணைவர்களான பாண்டவர்க்கு உதவிபுரிய துரோபதையார் யாகாக்கினியில் அவதரித்தது போலவும், (எ-று).

சூதபுராணிகர் கலியுக ஆரம்பத்தில் இருந்தவராகலின், இச்சரித்திர காலத்திற்குப் பலகாலம் பிற்பட்டது பாரதமெனினும், தன் காலத்திற்கு முன் நிகழ்ந்த வரலாறு என்பது கருதி, இதனையும் உவமையாகக் கொள்கின்றார். இதனைக் கற்பனையெனவுங் கூறுவர் சிலர். உவமையை மயங்குதலாகாது. இதைப்போலும் எத்தனையோ இடங்கள் காவியங்களில் இருத்தல்காண்க. (11)

சூர்புரிந்த தயாகற்றச் செயபரன்றன் னுதல்விழியிற்
சிறக்கத் தோன்றிப்
பார்புரிந்த பெருந்தவத்தா லக்கிரபரன் மயனுகிப்
பகருங் காழி

நேர்புரிந்த பெருந்தவ நிலைத்திடற்குக் குரவனென
நிலைத்து நின்ற
ஏர்புரிந்த வறுமுகத்தெம் பிறையவனை வன்னியனா
வெழுதச் செய்தான்.

(பொ-ரை.) சூரபன்மன் (தேவர்களுக்குச்) செய்த துன்பத்தை நீக்க, சிவபெருமான் (அக்கினி சம்பந்தத்தை யுடைய) நெற்றிக் கண்ணின் வழியாக (உலகு) சிறக்குமாறு முருகனைத் திருவவதரித்தும், உலகம் செய்த பெரிய தவத்தால் உக்கிரகுமார பாண்டியராக அவதரித்தும், ஒழுங்கமைந்த பெரிய சைவசமயம் நிலைப்பதன் பொருட்டு சீகாழிப்பதியில் சமய குரவராகவும் தோன்றிநின்ற அழகு விளங்கிய எமது ஆறுமுகப் பரமனே, (அவ்வேள்விக் குண்டத்தினின்று,) வன்னியம் பரமனாகத் திருவவதரித்தான், (எ-று).

சூரபன்மன் கதை - பிரசித்தம். சோமசுந்தர பாண்டியர் மீனாட்சியாரைத் திருமணஞ்செய்தபின், அவர்பால் அவதரித்தவர் உக்கிரகுமாரபாண்டியர். சமயத்தை விளக்குவதன் பொருட்டுச் சீகாழிப்பதியில் திருஞான சம்பந்த மூர்த்திகளாகத் திருவவதரித்ததும் இங்குப் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது. உக்கிரபாண்டியரும் திருஞான சம்பந்தரும் காலத்தாற் பிற்பட்ட அவதார மூர்த்திகள். இதற்கும், முன் உரைத்த எதுவையே கொள்க. இத்தகை வகையில் உலகைக் காக்க இருந்த முருகப்பரமனே வன்னிய மன்னராகத் திருவவதரித்தனன் என்றபடி. (12)

வலையமிக வொளிர்முடி பிறழ்மணிக் குண்டலமும்
வளைப்பு வீசச்
சிலைக்கரமு முடல்வயமுந் திகழ்வயிரக் கவசமுஞ்
சிறக்க வேந்திக்

கொலைத்தலைய வரிக்குருளைப் பொலங்கிரியின் புறமதனிற்
குதித்த தென்னத்
தலைவியுள முவகையுறத் தடப்பரிமே லெமதிறைவன்
றகவின் வந்தான்.

(பொ-ரை.) (புயங்களில்) வாகுவலயம் மிக்கு விளங்கவும், (தலையில்) கிரீடம் பிரகாசிக்கவும், (செவிகளில்) இரத்தினம் அழுத்திய குண்டலங்கள் பேரழகைச் செய்யவும், வில்லேந்திய திருக்கரமும், உடலின் வன்மையும், விளங்கிய (போர்க்குரிய) வச்சிர கவசமும் சிறப்பொடு தாங்கி, கொல்லும் தொழிலையுடைய சிங்கக்குட்டி பொன்மலைமீதிருந்து புறத்தில் குதிப்பதையே ஒப்ப, எமது இறைவனாகிய வன்னியம் பரமன், பார்வதியின் உள்ளங் களிக்குமாறு பெரிய குதிரைமேல் (இருந்த கோலத்துடன்) வேள்வியின் நடுவிலிருந்து மேன்மையுறவந்தான், (எ-று).

தலைவி-யாவர்க்குந் தலைமையான உமாதேவி. ஓங்கி வளர்ந்த வேள்விக்குண்டம் பொற்கிரியென்ன இருந்ததெனவும், குதிரையே அக்கிரியென்ன இருந்ததெனவும் கூறுவர். தாவிப்பாயுங் குதிரையுடன் அக் குண்டத்தினின்று குதித்து வெளிப்பட்ட வன்னிப்பரமனை பொற்கிரியின் புறத்தே குதிக்குஞ் சிங்கக்குட்டியென மதிக்கலாகும் என்றபடி. (13)

தேரோடு நற்பரிதி யருணமணிச் சிகாமதிற்
திகழச் செவ்வி
நீரோடை யிற்செழுமைக் கமலக்க ணிறம்வாய்ந்து
நிலைத்தற் போல
வீரோத யன்றுதித்த வமையமதி லுவகைமிக
விளைவு மிக்குப்
பாரோர்தங் கண்களித்த வருமைவைப் பரிதியுடன்
பார்க்குந் தோறும்.

(போ-ரை.) சிறந்த சூரியன் தோன்றுடனே சிவந்த அழகிய உதயகிரியில் உதிக்க, செந்தாமரை மலர்கள், நீரையுடைய ஓடைகளில் அழகுடன் சிறந்தலைப் பெற்று மலர்ந்து சிறப்பதைப் பொருப்ப, வீரம் தோன்றுதற்கு இடமாயுள்ள சேய், (பரிமேல்) வந்து அவதரித்தலைச் செய்யும் அளவில், (அங்கணம்) அவதரித்த புதல்வனை அன்புடன் பார்க்குந் தோறும், மகிழ்ச்சி மிகுதியாக (மென்மேலும் பார்க்கும்) ஆசை மிகரித்து, (பார்த்துப் பார்த்து) உலகத்தவரின் கண்கள் களிப்படைந்தன, (எ-று).

வீர உதயன்-வீரோதயன்; "அ ஆ முன் உ ஊ வரின் இரண்டுங்கெட ஓர் ஓகாரந் தோன்றும் என்னும் விதி காண்க." தோறும் என்பது-காலப் பன்மைபற்றி வந்தது. புதல்வன் அவதரித்த அச்சமயத்தில் இவ்வண்ணம் யாவரும் களிப்பெய்தினர் என்க. (14)

சங்கமுறு சங்கமெலாம் மிகவொலிக்க வெறிந்தார்த்துப்
    புழுகுஞ் சாந்துந்
துங்கமுறுங் கொடித்தொகைக டோரணங்கள் மிகப்
    சோழ தேயம் [பாய்ச்
பங்கவனுஞ் சயந்தனுற மகிழ்வுபெறு பொன்னகர்போற்
    புளகங் கொள்ளத்
திங்களிளம் பிறையுதித்த தெனவிருந்த வுயர்வுபெறு
    திசைக ளெல்லாம்.

(போ-ரை.) சோழ நாட்டில் உள்ளவர்கள், கூட்டமாகவுள்ள சங்குகள் மிகுதியாக ஒலிக்கவும், புழுகையும் சந்தனக் குழம்பையும் வீசி ஆரவாரஞ் செய்து, பெருமை பொருந்திய கொடிகளையும் மாலைகளையும் தோரணங்களையும் மிகுதியாக (எங்கும்) பரவக்கட்டி, காளைபோலும் மிக்குடைய சயந்தன் பிறக்க (அதனால்) களிப்படையும்

சுவர்க்கத்தைப்போல் புளகாங்கிதமடைய, உயர்வு பொருந்திய எல்லாத் திசைகளும் இளம்பிறைத் திங்கள் உதித்ததுபோல் (மகிழ்வுமிக்கு) இருந்தன, (எ-று).

முதலிற் போந்த சங்கம், கூட்டம் எனும் பொருளது.

அன்றொருகா லொருருவ முருகேச னிசுராரை
    யடக்க வந்தா
னின்றுமவன் றனதனியா வுருத்திரவன் னியனாக
    விறைவன் னெற்றி
யின்விழியி லுறையழலி னமிசமொடு முனிசெயற்கே
    யிணங்கி யுற்று
மென்றுபெரு மொழியொன்று மகதலத்து விண்மேலி
    னெழுந்த தம்மா.

(போ-ரை.) (அச்சமயத்தில்,) அறுமுகின் வடிவமான முருகப் பரமன், அசுரர்களை அடக்குதற்கென்று அன்றுவில் அவதரித்தான்; சிவபிரானது நெற்றிக் கண்ணிற் பொருந்திய அக்கினி யமிசம் என அப்பரமன், (அசுரர்களை யடக்கும்) பணியைச் செய்தற்கே இணங்கி, உருத்திர வன்னியனாக இன்றும் திருவவதரித்தான் என்று, பெருமை தங்கிய அசரீரி வாக்கியம் ஒன்று, பாகசாலையினிடத்தில் ஆகாயத்திலிருந்து எழுந்தது, (எ-று).

சூரனாதிய அசுரரை யடக்க அன்று அவதரித்த முருகோனே வாதாபியாதிய அசுரரை யடக்க இன்று உருத்திர வன்னியனைத் திருவவதரித்தான் என்று வான்மொழி புரைத்ததென்க. அம்மா-வியப்பின்கட்குறிப்பு. முருகப்பரமனும் சிவபிரான் விழியழலின் வந்தான்; உருத்திர வன்னியனும் அவ்வன்னியின் வடிவமான அக்கினியினின்றே அவதரித்தான் என்றபடி. வேள்வியி லவதரித்த பாஞ்சாலியையும் சிவபிரான் விழியழலினின்

அவதரித்தான் என்பதை "மண்மேல் வைருத்தி யக்ஷர் குலமாய்ப் பிறந்தான் வாமன்நுதல் கண்மேல் இன்றும் இவன் பிறந்தான்" என வில்லிபுத்தூராழ்வார் உரைத்தவற்றினுள் காண்க: (வாமன்-சிவபிரான் திருப்பெயர்.) ()

அவ்வேலை கிரதுதனிற் கயிலையுடன் வைகுந்த
மயன்றனூடு
செவ்விபெறு விபுதர்கள் முதலாகப் பலரமிசல்
திகழ வந்தார்
எவ்வறவ ரொடுமறவ ரொரிலக்கக் கோடியரு
மிலைய வந்த
செவ்வையடி தமையருடன் வருமிறைவ னிறையடி
தொழுதற் செய்தார்.

(பொ-ரை.) அதே காலத்தில், திருக்கயிலையுடன் வைகுந்தம், பிரமனது சத்தியலோகம், அமுதுநிரம்பிய சுவர்க்க முதலாகவுள்ள பல உலகத்தவரின் அம்சமாய் விளக்கப் பலர் (அந்த) யாகத்தினின்றும் தோன்றினார்; திருமவடிவமான அவர்களுடன், ஒரு லட்சங்கோடி வீரர்களும் (அவ் யாகத்தினின்று) எழ, பகைவர்களை வெல்லத்தக்க அத்தலைவர்களோடு அவதரித்த உருத்திர வன்னியர், உமாதேவியாரின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினர், (எ-று). (17)

இறைவியவள் வழங்கியபின் சம்புமுனி வொடுமிளைதா
னிறைஞ்சி யேத்த
நிறைதுபெறு விழுபசவு மந்தணர்மு லனைவருக்கு
நிகழுந் தானங்
குறைவின்றி நடத்திடத் தன்பலவோக் கருமங்கள்
குலவச் செய்யப்
பொறைமகிழத் துந்துபியும் மங்கலமாம் பெருவொலி
பொலிந்த தாலோ. [பாசி

(பொ-ரை.) (வணங்கிய உருத்திர வன்னியர்க்குப்) பாசிலை திருவருள் செய்தபின், சம்புமுனிவருடன் அன்னையான அசுவத்தியம்மையாரின் திருவடிகளை வணங்கித் துதிக்க, (அப்போது, சர்வ லட்சணங்களும்) நிறைந்த காமதேனு, அந்தணர் முதல் அனைவர்க்கும் ஒரு குறையுமின்றி விளங்கிய தானம் நடத்தவும், குபேரன் பலவகையான தருமங்களை விளங்கச் செய்யவும், உலகம் மகிழ்ச்சி பெறுமாறு தேவதுந்துபி வாத்தியம் மங்களமான பேரொலி செய்து அழகு பெற்றது, (எ-று).

நிறைபசு-காமதேனு. பொறை-பூமி. உருத்திரவன்னியரின் அவதாரத்தால் மகிழ்ச்சி நிறைந்த காமதேனுவுங் குபேரனும் தானதருமங்களைச் செய்ய, தேவதுந்துபி தனது மங்கல வோசையால் தானும் ஓர் மங்களம் பெற்றது என்க. (18)

பாசிலையெம் பெருமாட்டி வானவரைப் பதிக்கேகப்
பணிக்க வந்தச்
சூர்தொழுதெழும் மிறைவிதனை யகல்போது நம்மவர்க
ளோர நீங்க
ஆரன்மகனுங் குமரேச னுருத்திரவன் னியனுக
வவதரித்தா
னூரங்கிளரு மனுவலி யுடையபிணி யெனமகிழ்வி
னுரைத்துச் சென்றார்.

(பொ-ரை.) (அதன்பின்,) பாசிலை யெனும் திருநாமத்தையுடைய எமதிறைவியார், தேவர்களை அவரவர்களது பதிக்கு ஏகுமாறு உத்தரவளித்த காலை, அவ்வானவர்கள் எமது அன்னையாரை வணங்கி, (தம் பதிநோக்கிச்) சென்றும்போது, (அவுணர்களால் வருந்தும்) நம்மவர்கள் துன்பம் நீங்க, சிவகுமாரரான கந்தப்பெருமான்

உருத்திர வன்னியராகத் திருவவதரித்தாராகலின், இனி, வலிமை மிகுந்த அசுரர்களின் வன்மை புறங்காட்டும் என்று (தத்தமக்குள்) மகிழ்ந்து பேசிக்கொண்டிடென்றனர், (எ-று). (19)

சிவமொழியும் மறையுரையும் பிறகலையுஞ் சம்புவிட
முணர்தற் போல
நவமதுறு முனியுணர்வ ருணமொமது நல்வினைநவன்
னடித்துக் கற்றன்
பவமறுக்கும் பவளவடிப் பணிவதுவும் படைஞருடன்
னதியின் பாங்கர்
தவமுனிவர்க் குறுபணிக ளியற்றலவுந் தொழிலாகுன்
றகவி லுற்றன்.

(பொ-ரை.) புதுமையான (நூதனமான) மறைகளை உணர்தல், (எதையும்) உணர்ந்து வென்றும் எமது இறைவன் உருத்திர வன்னியப் பெருமான், வேதமொழிகளையும், சிவமொழியான ஆகமங்களையும், மற்றுமுள்ள கலைகளையும் சம்பு முனிவரிடம் கற்று உணர்வதுபோல, நாடகம் நடித்துக் கற்றார்; தகவு வாய்ந்த அப்பரமன், பிறவிப் பிணி நீக்கும் உமாதேவியாரின் திருவடிகளை வணங்குவதும், (தன்னுடன் அவதரித்த) வீரர்களுடன், நதியின் பக்கத்தில் வாழும் தவஞ்செய் முனிவர்களுக்கு ஆன திருப்பணிகளைச் செய்வதுமே தொழிலாகக் கொண்டிருந்தார், (எ-று). (20)

உருத்திர வன்னிய மகாராஜன் திருவவதாரச் சருக்கம்
முற்றிற்று.

உருத்திர வன்னிய மகாராஜன்
திருமணச் சருக்கம்.

எழுசீராசிரிய விருத்தம்.

சம்புமா முனிவன் செய்தவேள் வியினிற்
சன்முக னமிசமா வன்னி
நம்பிய வமரர் துன்பினை யகற்ற
நன்னிய துனைந்தவ னினிமேல்
வம்பியற் குழலா ரிந்திரன் பயந்த
வனிதைய ரிருவரை மகிழ்வி
னெம்பிரான் மணந்த செய்தியின் னிலையை
யெழிலுற வினிதெடுத் திசைப்பாம்.

(பொ-ரை.) சிறந்த சம்புமுனிவர் செய்த யாகத்தில், வன்னியம் பரமன், ஆறுமுகப்பெருமான் அம்சமாக (த்தன்னை) நம்பிய தேவர்களின் துன்பத்தை நீக்கத் திருவவதரித்த செய்தியை (இதுகாறும்) கூறினோம்; இனி மேல், எமது இறைவனை உருத்திர வன்னியர், இந்திரன் பெற்ற மணம் நிறைந்த கூந்தலை யுடையவர்களான இரு மாதர்களையும் திருமணம் புரிந்த வரலாற்று முறைமையை, (யாம்) அழகுபெற இனிதாக எடுத்துக் கூறுவோம். இத்திருமணச் சருக்கங் கூறிய பெற்றால் யாமே விளக்கம் பெறுவோம் என்பது கருத்து. நம்பிய-விரும்பிய எனினுமாம். (1)

நங்கையர் மயலான் றன்னைவ யடைந்த
நற்பொருளை மதித்திடா திருந்த
மங்குலம் பரிய னக்குரு சபித்த மன்பெரு
மொழியிறு மயர்வுத்

தங்கிய சுதன்மைச் சங்கமன் னிதிமுன்
னஞ்ஞிய தனமெலா மழுப்
பொங்கிய வரம்பை யென்றுத லவர
கன்றிடப் புலம்பின னிருந்தான்.

(பொ-ரை.) பெண்கள்பால் கொண்ட மோகத்தை யுடையவனாய், தனது சபையை யடைந்த சிறந்த பிரகஸ்பதியை, (அம்மோகங் காரணமாக, எதிர்கொண்டு வணங்கல் உபசரித்தலாகிய முறையில்) மதித்தல் செய்யாமல் இருந்த மேகவாகனனாகிய இந்திரன், அந்த குருமூர்த்தியான பிரகஸ்பதி சபித்த நிலைபெற்ற பெருமையை யுடைய சொற்களால், உயர்வு பொருந்திய சுதன்மை யெனும் தனது தெய்வசபையும், நிலைத்த சங்கநிதி (பதுமநிதி) முதலாகச் சொல்லப்படும் ஐஸ்வர்யம் அனைத்தும், அதிகரித்த அழகினை யுடைய அரம்பை யென்பவள் முதலாகச் சொல்லப்படும் அம்மாதரும், (தன்னைவிட்டு) நீங்க, (அதுகண்டு சகியாது) வருந்தியவனாக இருந்தான், (எ-று).

அப்சரப் பெண்கள் நடிக்க, அவர்களது அழகு கண்டு மையல் தங்கிய மனத்தை யுடைய இந்திரன், தனது குருவான வியாழன் சபைநோக்கி வருவதையும் மதியாதிருந்தானாக, அது கண்டு சினந்த அவர் சபித்தது காரணமாக, தனது செல்வமெல்லாம் ஒவ்வொன்றாகக் கழிய, என் செய்வதென்று வருந்தியிருந்த இந்திரனது இவ்வரலாற்றைத் திருவிளையாடற் புராணம் கூறுமெனினும், இச்சம்பவம் அதனினும் முற்பட்ட வேறொரு கற்பத்தில் நிகழ்ந்தது என்பர் அறிஞர். (2)

அவ்வினைச் செயலா றன்னலா தாவி யொடுபல
வவுணரு முதித்துத்
தவ்வைசெய் திடலுங் கானகத் தொளித்தென்
செய்வதென் றிருந்தவக் காலை

செவ்விய வமர கண்டம துறையுஞ்
சித்திர ரதனரு ளரிவை
நவ்வியின் விழியள் சித்ரரே கையினை
நன்மணம் புணர்ந்துவாழ்ந் திருந்தான்.

(பொ-ரை.) அத்தீவினைச் செய்கையால், வாதாவி யொடு பல அசுரர்கள் தோன்றி, தன்னை (பல) துன்பஞ் செய்யவும், (அவர்கள் கொடுமைக்குப் பயந்து) கானகத்தில் ஒளித்து, என்ன செய்வது என்பது தெரியாமல் (வருந்தி) இருந்த அவ்விந்திரன், (தான் மறைந்து வசித்த அக்காலத்தில்,) சிறந்த அமர கண்டத்தில் வாழும் (கந்தருவனான) சித்திரரதன் பெற்ற மான்போலுங் கண்களை யுடைய சித்திரரேகையை, நன்மையான திருமணஞ்செய்து (இல்லறத்தனாய், அவளுடன்) வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான், (எ-று).

இந்திரனுக்குத் துன்பம் சேர்ந்த காரணம் குருவின் சாபமொழியே யென்றவர், இனி, அக்குருவை அவமதித்த தீவினைச் செயல் ஒருருப் பெற்று, வாதாவி முதலான அசுரரைத் தோற்றுவித்து, அவ்விந்திரனுக்குப் பல துன்பங்களை விளைவித்ததென்பதையும் இச்செய்யுளிற் கூறினார். "தாந்தாஞ் செய்தவினை தாமே அனுபவிப்பர்" என்பது முதுமொழி. இவ்வுலகில் நல்லவை சில இருந்ததெனின், அவை நல்லோர் வினையின் பரிணாமமெனவும், தீயவை சில இருந்ததெனின், அவை தீயோர் வினைப்பின் பரிணாமம் எனவுங் கூறுவர் ஆன்றோர்களின், அதற்கு ஏற்றவாறு, இந்திரன் தேடிய அத்தீவினை பிரமனதி யோரையும் வாதாவியின்பால் வருந்த வைத்த தென்க: "போதமுறு யாவெனினும் முன்வினை போமோ" எனவரும் வாதாவி யினாவிச் சருக்கப் பாசுரமும் இங்கு நினைவு கூர்தக்கது.

வாதாவிக்கு அஞ்சி இந்திராணியுடன் குயில்வடிவங் கொண்டு பறந்தோடிய இந்திரன், அவளுடன் சமயத் திற்கு ஏற்றவாறு பலவிருட்ச வடிவம் தாங்கி யிருந்து, இருவரும் பலவடிவுடன் இணங்கி யிருப்பதை எப்படி யேனும் அவுணர்கள் அறிந்து கொல்வாராயின் என் செய்வதென்று சிந்தித்து, அவளொருபக்கம் தானொரு பக்கமாகப் பிரிந்து வசித்தபோது, தான் நின்ற தானத் தில் உள்ள அமரகண்டத்தில் தங்கநேர்ந்த அமயம், சித்ரரேகையின் பால் காதல்கொண்டு, தன்னை மணக்கத் தவங்கிடந்த அன்னவளை மணஞ்செய்தனன் என்க. (3)

கந்தனை யகத்தி னென்னுமவ் வரிவை
முன்னுறக் கவினுறு கடவுட்
சிந்தா முயர்ந்த வள்ளியென் னுரைக்குந்
தெய்வவங் கனையருங் குழவிச்
சந்தமோ டனைய வன்னவ ளெடுத்துத்
தன்பதிக் குறைத்தன ளவனு
மிந்துவை நேர்ந்த வண்ணமா வளர்த்தெம்
வள்ளியை மணப்பனென் றிருந்தான்.

(பொ-ரை.) குமரக் கடவுளை மனத்தில் (இருத்தித்) தியானிக்கும் அந்த சித்திரரேகையின் எதிரில், ஒருநாள் அழகு பொருந்திய தெய்வயானையார், ஸ்ரீ வள்ளி நாச்சி யார் என்று கூறும் தெய்வமாதர்கள் (இருவரும்) குழந் தைக் கோலத்தோடுவர, அச்சித்திர ரேகை பெருங்களிப் படைந்து, அவ்விரு குழந்தைகளையும் (தழுவி) எடுத்து, (அதனைத்) தனது நாயகனான இந்திரனுக்குக் கூற, அவ னும், சந்திரனை ஒத்த (தன்மையும் ஒளியும் வாய்ந்த) அவ்விரு பெண் குழந்தைகளை (அருமையாக) வளர்த்து, (இம்மாதர்கள் எதிர்காலத்தில் நமது) வள்ளியம் பானை

திருமணஞ் செய்வர் என்று, (தனது ஞானதிருஷ்டியால் எண்ணி) இருந்தான், (எ-று). (4)

மந்திரப் பிணையல் லாவண்ய சார
வல்லியென் பெயருரு மவர்தஞ்
சிந்தையிற் குடிகொ ளக்கினி கருப்பன்
றன்னைமென் சிறப்பொடு மணக்க
வந்தியும் பகலு முன்னினர் றவஞ்செய்
தன்புட னுறுகிட வொருநா
ளெந்தையு மவர்முன் னெய்தியுங் கனாயாம்
மணப்பமென் றிசைத்தருள் செய்தான்.

(பொ-ரை.) மந்திரமாலை, லாவண்ய சாரவல்லியென் னும் பெயரை (இந்திரனால்) பெற்ற அம்மாதர்கள் இரு வரும், (இளமை தொடங்கிப் பருவகாலம் எய்தியவரைக் கும்,) தமது மனத்தில் குடிகொண்டுள்ள முருகப்பெருமானை வள்ளியமைந்த சிறப்பொடு திருமணஞ் செய்ய இர வும் பகலும் கருதினராய், அன்புடன் சிறந்த தவத்தைச் செய்தனர், ஒருநாள் உருதிர வள்ளியர் முருகன் அவ் விரு மாதர்களின் முன் எழுந்தருளி, (நீங்கள் கருதிய வண்ணம் விரைவில்) உங்களை மணஞ்செய்வோம் என் றுறுதிமொழி சொல்லித் திருவருள் செய்தார், (எ-று).

பிணையல்-மாலை. அக்கினி கருப்பன்-முருகனது பல திருநாமங்களு ளொன்று. அக்கினியில் [illegible] கருப்பமென விளங்கப்பட்டது. பரமசிவ னெற்றிக் [illegible] [illegible] பொறிகளாம். அக்கினி [illegible] அக்கினிதேவன் [illegible] அக்கினி கருப்பன் என்றார். அவ்வக்கினி, சிவபெரு மானது நுதல்விழியி னின்று தோன்றிய பேரொளி யென்க. அக்கினி கருப்பனை 'பாவகாத்மஜன்' எனப்

பெயரிட்டழைப்பர் வடநூலார். அவ்வடநூற் பெயர் அக்கினி கருப்பன் எனும் பொருள் பயப்பது. "அடியவர் களை (க் கருவிகரணக் கட்டினின்று விடுவித்து முத்தி வான) அக்கிரத்திற்குக் கொண்டு வருதலின் (சிவமாகிய) யாம் அக்கினி யாவோம். (பார்வதியான) நினது புதல் வன் நம்மிடத்திருந்து ஆவிர்ப்பவித்தது காரணமாக அக்கினிபூ எனப்படுகிறான்" எனவரும் கந்த புராணச் சம்பவகாண்டத்தின் 35-ஆம் அத்தியாயத்து 12-ஆம் சுலோகத்தானும், "எமது வீரியம் மேல் ஓங்கிச் செல் லாநின்ற அக்கினிக்கண்ணினின்று அவதரித்தமையி னும் (முருகனை) அக்கினிபூ என்னலாம்" என ஷெ 13-ஆம் அத்தியாயத்துச் சுலோகத்தானும் இது உறுதி பெறும்.

வாசவன் றனது மங்கையர் கனையவ்
வன்னியம் பாமனுக் களிக்கும்
நேசமோ டுமையை சன்னிதி யடைந்துத்
தன்றனக் கருத்தினை நிகழ்த்தத்
தேசமர் சிவையு முன்மகிழ் வொடுமித்
தெய்வதத் திருமணம் இயற்றும்
பாசன முறையி னுய்த்திடு முலகு
மென்றனி திகழ்தரப் பகர்ந்தாள்.

(பொ-ரை.) இந்திரன், தன்னுடைய புதல்வியரை, அந்த வன்னியம் பாமனுக்குத் (திருமணஞ்செய்து) தரும் அன்புடன், (உருத்திர வன்னியர் தங்கியுள்ள இடத்தில் அமைந்துள்ள) குற்றமற்ற உமாதேவியாரின் சன்னிதா னத்தையடைந்து, (நமஸ்கரித்து,) தனது மனக்கருத்தை விண்ணப்பிக்க, பேரொளியின் வடிவமாகவுள்ள இறைவி யும், மனக்களிப்புடன், தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த சிறந்த இத்திருமணத்தைச் செய்துவைக்கும் உறவு முறையால்,

உலகம் உய்திபெறும் என்று கருணை விளங்கத் திருவாய் மலர்ந்தருளினள், (எ-று). பாசனம்-உறவு. (6)

சென்னியை யிறைஞ்சிச் சென்றனி யிறைந்த
சேயினின் கழலடி யிறைஞ்சி
மென்மையின் றனிக்கு நாயக னேதோ
ளேய்தர வெனதிரு மூவரா
மன்னரி லையரை மாமணம் புரிந்தெம்
வானவர் குலமுய வருள்கென்
றன்னவ விசைக்க நற்பரன் றனை
மணஞ்செய வருதுமென் றறைந்தான்.

(பொ-ரை.) (இறைவி புகன்றது கேட்டு மகிழ்ந்து) முடிசாய்த்து வணங்கிச் சென்ற இந்திரன், கருணை நிறைந்த உருத்திர வன்னியரின் வீரக்கழலணிந்த திருவடி களை வணங்கி, என்னை இன்று காக்க இருக்கும் நாயகரே! தேவீரது திருத்தோளிற் கலக்குமாறு எனது சிறந்த தவத்தால் சேர்ந்த மாதரார் இருவர் தம்மைத் திருமணஞ் செய்து, எமது தேவர்கள் குலம் உய்திபெற அருளல் வேண்டும் என்றுகூற, சிறந்த அப்பெருமான் (மகிழ்ந்து, அவன் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்து,) திருமணஞ் செய்ய நாளை வருவோம் என்று அருளினன், (எ-று). (7)

எம்பரா னனையிற் றன்னுளங் களித்த
விந்திர னெறிநுழை யிறைவ
நம்பரத் தொழுதுத் தன்னக ரடைந்தவ் வணிக்க
குதவிப் படைய
மும்பரை முடிசெய் விந்திர புவனத்துத் தன்னக
சணிசெய வுமையும்
கம்புறு கணங்க டங்களை விளிக்க
நல்வினை புரைப்பவர் விடுத்தாள்.

(பொ-ரை.) எமது உருத்திர வன்னியர் அருளிய மொழிகளால் தனது மனம் களித்த இந்திரன், எழுச்சியுற்ற அப்பரமனது அழகிய திருவடி மலர்களை வணங்கி, (அதன்பின்) தனது பொன்னுலகை யடைந்து, அழகிய அச்சுவர்க்கம் (திருமணச் செய்தியறிந்து) குதூகலத்தை யடைய, தேவர்களை மணமுரசு ஒலிக்கப்பணித்து, தனது நகரத்தை அலங்கரிக்க, (அந்நேரத்தில்) உமாதேவியார், விரும்பத் தக்க சிவகணங்களை அழைத்தனர், சிறந்த தன் தூதர்களை ஏவினள், (எ-று). (8)

புத்தியட் டகரு முத்திரர் பலரும்
பரிடக் கணங்களும் புனிதர்
சித்திய பலர்மூ வுற்றவர் தமனி
யெச்சரர் நீலலோ கிதரு
மத்திரி செம்மைக் காரியு மனிதர்
திகிழ்ந்த வுருத்திர ருகிக்கைப்
பைத்தகஞ் சகந்தர் ஞானியின் முதுகிற்
றங்கிய தலைவர் பகர்வோர்.

(பொ-ரை.) அட்ட வித்தியேச்சுரர்களும், பல உருத்திரர்களும், பூதகணங்களும், பவர் முதலாகச் சொல்லப் படும் எட்டு மூர்த்திகளும், அட்டேச்சரரும், நீலலோகித உருத்திரரும், குதிரையை யுடைய பெரிய சாத்தனும், நெற்றியில் நெருப்புக் கண்ணை யுடைய (பதினொரு) உருத்திரர்களும், பகைமையான சட்டையைத் தரித்த சிவகணத் தலைவர்களும், ஞானியின் முதுகில் தங்குதலைக் கொண்ட க்ஷேத்திர பாலர் என்பவரும், (எ-று). குளகம்.

புத்தியட்டகராவார்-குக்கும புவனம் எட்டின் தலைவர்களாம்; அவர்கள்-அனந்தர், சூக்குமர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிகண்டி

என்பவர். குக்கும புவனமாவன-பைசாசம், இராட்சசம், யாட்சம், காந்தர்வம், மாகேந்திரம், சௌமியம், பிரசேச்சுவரம், பிராமம் என்பனவாம்.

பவர் முதலிய அட்டமூர்த்திகளாவார்:—பவன், சருவன், ஈசானன், பசுபதி, வீமன், மகாதேவன், உக்கிரன், உருத்திரன் என்போர். நீலலோகிதர்-பிரமனது நிட்டைக் காலத்தில் அவன் நெற்றியினுதித்தவர். ஞானி-நாய். தலத்தைக் காத்தல் செய்வோரைத் தலைவர் பகர்வோர் என்றார்; இவரை க்ஷேத்திர பாலர் என்பர் வடமொழி வாணர். க்ஷேத்திரபாலராவார் - அசிதாங்கர், குரு, சண்டர், குரோதனர், உன்மத்தர், கபாலி, பீடணர், சங்காரர் என்போர். (9)

நான்முகன் வசுக்கள் பாலகர் திசையி
னாற்றிறன் மருத்துவ ருக்கர்
பான்மதி சிறந்த புலிக்கழன் முனிமன்
பதஞ்சலிப் பாபசி பருகும்
வான்சிறு முனிகுஞ் குறுமுனி சனகர்
இயர்களர் யாமதே வருடன்
றேன்மணங் கமழுங் குழலவ ரொழுவ
ரெனவனி நிகழு மடியர்.

(பொ-ரை.) பிரமனும், அட்டவசுக்களும், எண்டிசைத் தலைவர்களும், சிறந்த ஆற்றலை யுடைய எட்டு மருத்துவர்களும், பன்னிரண்டு சூரியர்களும், பாலைப்போலும் ஒளியினையுடைய சந்திரனும், சிறந்த வியாக்கிர பாத முனிவரும், சிலைபெற்ற பதஞ்சலி முனிவரும், பாற்கடல் பருகிய உயர்ந்த உபமன்னிய முனிவரும், அகத்திய முனிவரும், சனகர் முதலிய நால்வரும், சுகமுனிவரும்,

வாமதேவ முனிவர் முதலியோருடன் தேறும் மனமும் பரிமளிக்கும் கூந்தலை யுடைய எழுவர் என்ற கருணை விளக்கும் சத்த மாதர்களும், (எ-று). குளகம்.

'திசையின் பாலகர்' என்றியைக்க. பயசி-பாற்கடல்; பயஸ-பால்; அரி-கடல். உபமன்யு-வியாக்கிர பாதருக்கு வசிட்டரின் தங்கையிடம் உதித்தவர்: இவர் சிறு குழந்தையாக இருந்தபோது சிவபிரானைக் குறித்துத் தவஞ்செய்து அப்பரமனால் அருளப்பெற்று பாற்கடலை யுண்டவர்.

எழுமாதர்-அபிராமி, இந்திராணி, கவுமாரி, காளி, நாராயணி, மகேசுவரி, வாராகி யெனப்படுவோர். (10)

அன்புறு சிவமாஞ் சித்தரும் வித்தி
யாதரு டனிபுறு மியக்கர்
கின்னரர் மறையோர் செழுந்தவ முனிவர்
போகியர் கிளர்பட வரகர்
துன்னினர் பயிறும் பூதவே தாள
ரென்பல ரினவருந் துகளில்
பன்னரு மிறைவான் வழிபுறு கதியி
னன்னியர் பலர்வரப் படர்ந்தார்.

(பொ-ரை.) அன்பு பொருந்தி சிவமே ஆன சித்தர்களும், வித்தியாதரரும், அவர்களுடன் பயில் மிருந்த இயக்கர்களும், கின்னரரும், வேதமுணர்ந்த சிறப்பமைந்த முனிவர்களும், போகியர்களும், கிளர்ந்த படத்தையுடைய நாகர்களும், கூட்டமாக வலையும் பூதவேதாளர்கள் என்று சொல்லப்படும் யாவரும், குற்றமில்லாத சொல்லுதற்கும் அருமையான இறையுடையதாக்

வன்மை பொருந்திய நதிகளுக்குரிய தலைவியர் (முதலாக வுள்ள) பலரும் பாலி வருகின்றார், (எ-று). (11)

வந்தவ ரெழுமா வன்னியம் பரமன்
வாழ்தரு விடைய மடுத்து
எந்தமைப் பணிசெய் பன்னியை யிறைநாதி
பொன்மைய யிறைவனை வணங்க
முந்தினர் தழைந்து முன்னவ னடிக்கீழ்
வீழ்ந்திறைஞ் சினர்கர முகிழ்த்து
வந்தனை செய்து முருத்திர வன்னி மன்னனும்
மணமணி புனைந்தான்.

(பொ-ரை.) வந்த அவர்கள் அனைவரும் எமது உருத்திர வன்னியர் எழுந்தருளிய இடத்தை யடைந்து, எமையாட் காத்தல் செய்யும் பார்வதியை வணங்கி, மதிக்கத்தக்க வன்னியன்னையை வணங்க (நினைந்து, அப்பரமன் இருக்கும் இடத்தை யடைய ஒவ்வொருவரும்) முற்பட்டு நெருங்கி, முதற்பெருந் தெய்வமான அவ்வன்னையின் திருவடிக்கீழ் வீழ்ந்து வணங்கி (எழுந்து) கைகுவித்துத் துதிசெய்தனர், உருத்திர வன்னி யிறைவரும் (குறிப்பறிந்து) திருமணக் கோலம் கொண்டனர், (எ-று).

உமாதேவியார் அநுக்கிரகத்தால் தன்னுடன் அவதரித்த தோழர் பணிசெய்ய, உருத்திர வன்னியர், சிவநதியின் கரையோரத்தில் சம்புமுனிவர் வேள்வி செய்த அத்தான அவ்வேள்வி மண்டபத்தில் மயன் சிருட்டித்த மாளிகையில் அம்முனிவர் ஆசாரியார் முதலியோருடன் தங்கியிருந்தாராகலின், திருமணம் காணவந்தவர்கள் அங்கு வந்து சேர, உமாதேவியின் குறிப்பறிந்த அவ் வன்னியர் திருமணக்கோலம் தாங்கினர் என்க. (12)

செங்கரத் தவனு மிந்திரன் முதலோருஞ்
செவ்விய வமரரோ டெவர்க்கும்
மங்கல மளிக்குங் கட்கடை யிறைவன்
மங்கலம் புனைந்தன னெனவுஞ்
சங்கைகொண் டிறைவி யின்னடி பணிந்துச்
சங்கரி தருரத மமர்ந்துப்,
புங்கவ ரிறைவி புடனெழுந் தருளப்
பொன்னமை புகர்மழை பொழிந்த.

(பொ-ரை.) செங்கரத்தையுடைய பிரமனுக்கும், இந்திரன் முதலாகச் சொல்லப்படும் அழகிய தேவர்களுக்கும், பிறபாவருக்கும் கடைக்கண்ணோக்கத்தால் எல்லா நன்மைகளையும் அளிக்கவல்ல உருத்திர வன்னியர், (தான்) ஒரு மங்கலக்கோலம் செய்துகொண்டவர் போலத் திருவுளங் கொண்டு, உமாதேவியாரின் திருவடிகளை வணங்கி, அவ்விறைவி அருளிய தேரில் அமர்ந்து, தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள அனைவரும் பரிவையுடன் தொடர்ந்து வருமாறு புறப்படவும், (அப்பொழுது, ஆகாயத்தினின்றும்) பொன்மாரி பொழிந்தது, (எ-று).

தனது கடைக்கண் நோக்கத்தாலேயே அனைவருக்கும் மங்கலத்தைத் தரும் உருத்திர வன்னியர், தாங்களும் மங்கலங்கள் அனைத்திற்கும் உறைவிடமாயிருந்தே புதுவதாக மங்கலத்தை எய்தினர் போல ஒரு திருவிளையாடல் செய்தனர் என்றபடி.

"மானனி நோக்கினோர் மங்கலக் கழுத்தாக் கெல்லாம்
தானணி யானபோது தனக்கணி யாதுமாதோ"

எனவரும் கம்பராமாயணச் செய்யுளை ஈண்டு கருதுக. சங்கை-ஐயம். (13)

துந்துபி முழங்க மங்கல மொலிக்கத்
தாளமு நிசைக்கவிரு தைசயர்கள்
கொந்தலர்க் குழலார் கன்னட மியற்றக்
கோடியை முகத்தொறும் பிடித்து
வந்தநற் பாநு கம்பனு மிழற்ற
வாணனும் முழவினை முழக்க
நந்தம திறைவ னினைவருந் தொடர
விண்ணவர் நகரினை நணினான்.

(பொ-ரை.) தேவதுந்துபி முழங்கவும், (இயக்கராதியோர்) மங்கல வாத்தியங்களைக் கல்லென்று ஒலிக்கவும், விருதைசயர்கள் தாளம் போடவும், (தனது ஆயிரம்) வாய்தோறும் (ஆயிரம்) சங்குகளைப் பிடித்துவந்த பானுகம்பன் (அச்சங்குகளை) ஊதிக்கொண்டே வரவும், வாணனும் குடமுழா முழக்கிக் கொண்டே வரவும், நமது இறைவராகிய உருத்திர வன்னியர், யாவரும் தொடர்ந்துவரப் பொன்னுலகினை அடைந்தார், (எ-று). கோடி-சங்கு. (14)

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

விண்ணவ ரிறைவன் வந்தான் விசித்தெம்
பெருமான் வந்தான்
கண்மணி முருக்க வன்னிக் கருணை
யொருவன் வந்தான்
பன்னிறை பரமன் வந்தான் பசுபதிப்
பகவன் வந்தா
னென்னிறை யமலன் வந்தா னென்றிய
மியம்பு போதில்.

(பொ-ரை.) (பொன்னாட்டை யடைந்ததும்,) தேவர்களுக்கெல்லாம் இறைவன் வந்தருளினான்; விருத்த நாய்மைவாய்ந்த எமது பெருமான் வந்தருளினான்; (காணுங்) கண்கள் களிக்கத் தக்க கருணையின் வடிவனான உருத்திர வன்னியன் வந்தருளினான்; இசை நிறைந்த மேலான அண்ணல் வந்தருளினான்; உயிர்த்தொகுதிகளுக்குத் தலைவனான பகவான் வந்தருளினான்; (சிந்திக்கும்) சிந்தையில் நிறைந்திருக்கும் மலரவன் வந்தருளினான் எனப் பொற்சின்னங்கள் ஒலித்த அப்போது, (எ-று).

குளகம். இயம்-பொற்சின்னம். (15)

கொடியினின் றுதிர்ந்த தாரிற் கொம்பனார்
  கலையுஞ் சங்குந்
தொடிகளுஞ் சுதையின் றூளுஞ் சார்மலர்ப்
  பொழிவுங் காவற்
படியிலார் நெருக்க நீக்குஞ் சூரலிற்
  சிதறும் பல்ல
முடிகளின் மணவுந் தாரும் வீதியின்
  முகிழ்த்த தம்மா.

(பொ-ரை.) கொடிகளினின்றும் (மலர்ந்து) சிந்திய மலர்களைப்போல, பூங்கொம்பை யொத்த மாதர்களிடத்தினின்று சிந்திய மேகலையும், வளைகளும், தொடிகளும், சுண்ணப் பொடியும், தேவர்கள் பொழிந்த மலர்களும், குற்றமில்லாத (நகர்க்) காப்பாளர் ஜனநெருக்கத்தை நீக்கும் பிரம்பு தாக்குதலால் சிதறிய பல (அமரர்களின்) மகுடங்களிலுள்ள மாணிக்கங்களும், கற்பகப்பூ மாலைகளும் வீதிகளில் (குப்பையாகக்) குவிந்தது, (எ-று).

அம்மா-வியப்பின்கட் குறிப்பு. உருத்திர வன்னியர் விண்ணோடு நண்ண அந்நாட்டு மக்கள் அவரைத் தரிசிக்க வந்தபோது நேர்ந்த நிகழ்ச்சிகள் இவையென்க. முதலடியிற் போந்த தார்-மலர் எனும் பொருளினும், ஈற்றடியில் வந்த தாரு-கற்பகமாலை எனும் பொருளினும் வந்தது. கலை-மேகலை; முதற்குறை. சங்கு-வளை. 'சார் பொழி மலரும்' எனவும், 'படியிலாக் காவலர்' எனவும் இயைக்க. சூரல்-பிரம்பு. மணவு-மணி. (16)

மாமனை யருகி னெய்தி வன்றுய
  விழிந்து வானக்
கோமக னெதிர்கொண் டேத்தக் குணமறை
  யவர்கள் வாழ்த்தக்
காமனுங் கரங்கு வித்துக் கவினுறு
  மிறையைப் போற்ற
நாமக ளிறைஞ்ச வெம்மான் நன்மண
  வறையிற் புக்கான்.

(பொ-ரை.) சிறந்த அரண்மனையைச் சமீபித்து, வளமமைந்த தேரினின்றும் இறங்கி, இந்திரன் எதிர்கொண்டு வந்து (வணங்கித்) துதிக்கவும், மேன்மையான அந்தணர்கள் வாழ்த்துக் கூறவும், மன்மதனும் (இரு) கரங்களைக் குவித்து இயற்கை யழகுடைய இறைவனைத் தொழவும், கலைமகள் வணங்கி வரவும், எமது உருத்திர வன்னியர் சிறந்த மணவறையில் நுழைந்தார், (எ-று). (17)

நான்மறை துதிக்கச் சிவ நன்மணித்
  தவிசி னேறித்
தேன்முகம் பிலிற்றுஞ் செய்ய தேமலர்த்
  தவிசின் வைகு

நான்முகன் முதலா னோரை நல்லணை
யமரு மாறு
வானவர் பெருமா னுய்யுந் திருக்கடை
நாட்டம் வைத்தான்.

(பொ-ரை.) நான்கு வேதங்களும் துதிக்க, (மணவறையில் தனக்கென அமைந்திருந்த) சிறந்த மணிகள் பதித்துச் செய்த சிங்காதனத்தில் ஏறி அமர்ந்து, வாய் வழியாகத் தேன் சிந்தும் செவ்விய இனிய கமலாசனத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரமன் முதலான யாவரையும், (அவரவர்களுக்கென அமைந்துள்ள) தூய ஆதனங்களில் அமரும்படி, தேவர் தலைவரான உருத்திர வன்னியர், (யாவரும்) உய்யத்தக்க திருக்கடைக்கண் செய்தருளினார், (எ-று). (18)

பூமகிழ் தரவென் னாளும் புண்ணியப்
புலவர் தங்கள்
நாமகிழ் தரப்பா மாலை நலம்பெற
வணிந்தி றைஞ்சுந்
தூமகிழ் முருக னெம்மான் றுகளிலா
ருளத்தின் மேவுந்
தேமகிழ் மடந்தை மாரைத் திருமகிழ்
கோலஞ் செய்வார்.

(பொ-ரை.) உலகம் களிப்பெய்த, புண்ணியரான வித்துவ சிரேட்டர்கள், தங்கள் நாவானது களிப்படையும் வண்ணம், பாக்களாலாகிய மாலையை, என்றைக்குஞ் சூட்டித் தொழும் தூய்மை (யென்ற ஒன்றினால்) மகிழப் பெறும் இறைவனும், குற்றமில்லாதார் உள்ளத்தில் விரும்

பியெழுந்தருளும் தெய்வமுமான முருகப்பரமன் களிப்பெய்தும் அரிவையரான (ஸ்ரீவள்ளி தேவயானையாரின் அம்சமாகிய) மந்திரமாலை, லாவண்ய சாரவல்லியெனும் இருவரையும், (இயற்கையழகுடன் செயற்கை யழகைச் செய்விக்கும் முறையால்,) இலக்குமியும் மகிழ்ச்சிகொள்ளும் மணக்கோலஞ் செய்யத் தொடங்கினர், (எ-று). ( )

முரசொடு வளைமு ழங்க மூழ்கிமெல்
லாடை சாத்திப்
பரசிய புலவர்க் கெல்லாம் பரிசுக
ளுகக்க நல்கி
விரைசெறி மலரைச் சூடி மிருமணி
வியக்கப் பூண்டுத்
திரைகட லமுத மன்னார் திருமணக்
கோலங் கொண்டார்.

(பொ-ரை.) (அத்தேவமாதர்கள் நெருங்கிச் செய்த திருப்பணியின்படி,) பேரிகையும் சங்கமும் ஒலிக்க நீராடி, மெல்லிய ஆடை பணிந்து, (தம்மைத்) துதித்த வித்துவ சிரேட்டர்கள் அனைவரும் களிப்பெய்த பல பரிசுகளைத் தந்து, மணம்நிறைந்த மலர்களை(க் கூந்தலில்) அணிந்து, (யாவரும்) வியக்க மிகுந்த ஆபரணங்களைப் பூண்டு, அலைகளை வீசும் கடலில் தோன்றிய அமுதத்தை ஒத்த மந்திரமாலையாரும், லாவண்ய சாரவல்லியாரும் திருமணக் கோலம் தாங்கினர், (எ-று). (20)

சுந்தர வனிதை யர்க்குச் சோபன மெனவும் வாழ்த்தி
யிந்திரை வாணி யுந்த மெழிலுறு கரத்தை நீட்டக்
கொந்தவிழ் கருப்பு மாதர் போறங் குலவுந் தக்க
ளந்தளிர் கரத்தைப் பற்றி யெழுந்தனர் சுருதி யார்ப்ப.

(பொ-ரை.) இலக்குமியுங் கலைமகளும், சுந்தரமான (இந்தெய்வ) மகளிர்க்கு மங்கலம் என்று வாழ்த்துப் பாடி, தமது அழகுபொருந்திய கரங்களை நீட்ட, (அக் கரங்களை) பூங்கொத்துகள் அலர்ந்த கூந்தலையுடைய மந்திரமாதேவியாரும் லாவண்ய சாரவல்லியாரும், பெரிய தருமநிலை விளக்கும் தங்களது அழகிய தளிர்போன்ற கைகளால் பிடித்துக்கொண்டு, வேதங்கள் ஒலிக்க எழுந்தருளினார்கள், (எ-று). இந்திரை-திருமகள்; வாணி-கலைமகள்.

தூரியத் துடனற் சங்க மொலித்திடச் சுமன சந்து
மாரியு நிறைந்த வார்ந்த கவரியும் மாதர் வாயின்
சேரிய சுவத்தி சேர்ந்த திகழ்நிலை சுலவப் போந்த
ஏரிய லெமைய ளித்தா ரிறையிரு பாலி னுற்றார்.

(பொ-ரை.) திருமண முரசங்களுடன் சங்கங்கள் முழங்கவும், (தேவர்கள் பொழியும்) தூய்மையான மலர் மழை நிறைந்தன; சாமரைகள் வீசப்பெற்றன; மகளிர் வாயினின்றும் மங்கல மொழிகள் தோன்றின; (இவ்வண்ணம்) சேர்ந்த இவையனைத்தும் சூழ, நடந்து வந்த அழகு நிறைந்த எம்மை யருளிய அன்னையர் இருவரும் உருத்திர வன்னியரின் இரு புறத்துமாக அமர்ந்தனர், (எ-று).

'தூ சுமனச மாரி' யெனவும், 'கவரியும் சேர்ந்த' எனவும், இயைக்க. சுமனசம்-மலர். சுவத்தி-மங்கல மொழி. சுலவ-சூழ. (22)

மாமறை வழுத்தும் வள்ளல் மன்னிய வரியின் பீடத்
தாமரு கடைந்துப் பெம்மாற் சார்ந்தவ ரிருந்த காட்சி
காமரு முருகன் பாலி னெம்மனை யிருவர் காணத்
தாமரு வியமுற் றோற்றம் மெய்ம்மையிற் றோன்றிற் றம்மா.

(பொ-ரை.) மந்திர மாதேவியாரும், லாவண்ய சாரவல்லியாரும், சிறந்த வேதங்கள் துதிக்கும் வள்ளலான உருத்திர வன்னியர் எழுந்தருளி யிருந்த சிங்காதனத்தைச் சமீபித்து, அப்பெருமானது இருபக்கத்திலுமாக அமர்ந்த அத்தோற்றமானது, விரும்பத்தக்க (பேரழகுடைய) முருகப் பரமன் இருபக்கத்திலும், எமது அன்னையாரான ஸ்ரீவள்ளி நாச்சியாரும், தெய்வயானை யம்மையாரும் எழுந்தருளி யிருந்த தூய்மை பொருந்திய பண்டைக் காட்சியானது, மெய்ம்மையாக (அப்போது யாவர் கண்களுக்கும்) தரிசனமாயிற்று, (எ-று). (22)

மாக்கடி வரைச மேலோன் மக்களோ டொருங்கு தங்கி
நாக்கனி னடுதா லார நன்மைய திருதம் மிக்க
வாக்கிட நிரம்ப வுண்டு வலஞ்சுழித் துதார மார்ந்துத்
தேக்கிடு மமலை காட்டித் திகழ்சிகி யெழுந்த தாலோ.

(பொ-ரை.) பெருமை பொருந்திய மணமுடைய தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன், புதல்வர்களோடு ஒருசேர இருந்து, எழு நாக்களில் நிரைவாய்ச் சுவையறியுமாறு (சுருக்கு சுருவங்களால்) தூய நெய்யை நிரப்பி வார்க்க, விளக்கந் தங்கிய தீயானது, நிரம்பப் பருகி வலமாகச் சுழித்து வயிறு நிரம்பி, தேக்கெறியும் ஒலி போல் ஒலித்து மேலெழுந் தோங்கியது, (எ-று).

தால்-நா. இருதம்-நெய். சிகி-அக்கினி. ஆல், ஓ-அசை. (23)

சுற்றிலும் மறைகள் மிக்க வலையுடன் றரிய வோசை
முற்றுறப் பிரமன் யாகஞ் செயலினை முழுதுஞ் செய்யத்
துற்றமன் வலமான் சாத்தித் துகாறு மிருவர் தங்கை
பற்றினன் விழுமி லார்க்குப் பாதி யளிக்கும் போகி

(பொ-ரை.) நான்கு புறத்திலும் வேதவோசையும், மிகுந்த சங்கங்களுடன் (ஒலிக்கும்) பிற இயங்களின் ஓசையும் நிரம்பவும், பிரமன் வேள்விச் சடங்கு முழுதும் நடத்த, (எவ்வகைப் பொருளிலும்) பற்றில்லாதவர்களுக்கு வீடுபேற்றினை யருளும் உருத்திர வன்னியர், சிறந்த திருமங்கல நாணைப் பூட்டி, குற்ற மற்ற (தமது தேவியரான அவ்) இருவரது சிறந்த திருக்கரங்களைப் பற்றி யருளினார், (எ-று). (24)

இணையெரி யிறையுந் தானே யெரியெழுப்
புவனுந் தானே
உணவினைத் துய்த்த லுந்தா னெனவுரை
யொருவன் வையம்
புணர்தரு கலவி தோயப் புரிகுழற்
புருட னாகி
மணந்தனை முடித்தற் செய்தா னவனிலை
மதிக்கற் பாற்றோ.

(பொ-ரை.) பல சடையையுடைய அழற்கடவுளும் தானே; அவ்வழலை வளர்ப்பவனுந் தானே; (அத்திமுகமாக அவியைக் கொள்ளுபவனும் தானே என்று (வேதங்களால்) சொல்லப் பெறுகின்ற ஒப்பற்ற உருத்திர வன்னியர், உயிர்கள் புணர்தல் பொருந்திய போகத்தில் அழுந்த, ஆணும் பெண்ணுமாகி, இத்திருமணச் செயலை நிறைவேற்றினார்; அப்பெருமானது திருவருட் செயலை அளந்து அறிதற்கு இயலுமோ?, (எ-று).

பொரியினை யழலிற் சிந்திப் பொலிவுறு திருமங் கண்டே
யெரிவல முறையி னாகி யெழிலுறு மனையர் பாத
விரிமல ரம்மி சேர்த்தி வியனருந் ததியைக் காட்டி
யரியமின் னிடைய ரோடு மணியண வறையிற் புக்கார்.

(பொ-ரை.) வேள்வித் தீயில் பொரியைச் சிந்தி, பொலிவு நிறைந்த திருமங்கலச் செய்து, விதிப்படி தீயை வலமாக வந்து, அழகு பொருந்திய தேவியர்களின் திருவடித் தாமரைகளை அம்மிமேல் வைத்து, பெருமை பொருந்திய அருந்ததியைக் காண்பித்து, அருமையான மின்னலை யொத்த துன்னிய இடையையுடைய அத்தேவியருடன், அலங்கரித்துள்ள திருமண அறையுள் புகுந்தருளினார் (உருத்திர வன்னியர்), (எ-று). (26)

எழுசீராசிரிய விருத்தம்.

மட்ட லம்பு கன்னி யாரை மாம
ணம்பு ணர்ந்தவன்
பட்ட சைந்த வல்கு லாரின்
பாக னாக வெளிவர
வுட்ட தும்பு மேம வோத
முற்றெ ழுந்த மொக்குளோர்
கட்ட தும்பு மப்பின் மூழ்கிக்
களிய டைந்த துலகெலாம்.

(பொ-ரை.) தேன் ததும்பும் மாலையை யணிந்த மந்திரமாலையையும் லாவண்ய சார வல்லியாரையும் திருமணம் புரிந்த உருத்திர வன்னியர், பட்டாடை பொருந்திய அல்குலையுடைய அம்மாதரை யிருபாகத்திலும் பெற்றவராய், (மணவறையினின்றும்) வெளியேவர, உள்ளத்தில் ததும்பிய மகிழ்ச்சி வெள்ளத்திற் பொருந்தி யெழுந்த குமிழியைப் போல, கண்களிலே ததும்புகின்ற (ஆனந்தபாஷ்பமெனும்) நீரில் அமிழ்ந்து, எல்லா உலகங்களிலும் இருப்பவர் களிப்புற்றனர், (எ-று).

'பட்டு அலம்பு' எனவும், 'பட்டு இசைந்த' எனவும், 'உன் ததும்பும்' எனவும், கலுழ் ததும்பும் எனவும் பிரித்துப் பொருள் கொள்க. அலம்புதல்-கண்டுத் ததும்புதல். அல்குல்-அரை; "பட்டிசைந்த அல்குலாள்" என்பது தேவாரம். (27)

கங்கை வேணி கொண்ட வன்றன்
காளை மீதி லேறிவந்
தங்க மர்ந்த தேவி போடு
மன்பு கொள்ள வமர்தலும்
பங்கி னின்ற மாத ரோடு
பன்று ருத்ர வன்னிய
ரங்கை கூப்பி வேத வாதி
யாசி கூறி னரே.

(பொ-ரை.) (அச்சமயம்,) கங்கை தங்கிய சடைமுடியினையுடைய சிவபிரான், தனது விடையின்மேல் ஏறுக் தருளி வந்து, அத்திருமண மண்டபத்தில் (உள்ள அரியாசனத்தில் மணமக்களையும் பார்வையிட்டுக் கொண்டிருந்த தனது) தேவியான பார்வதியுடன், அன்புகொண்டவராய் (ஒருசேர) அமர்தலும், (வேதங்களால் சிறப்பித்துச்) சொல்லப்பெறும் உருத்திர வன்னியர், (இறைவன் வந்திருப்பதை யறிந்து,) தனது இருபாலினும் நிற்கும் தேவியருடன் அழகிய கரங்குவித்துத் துதிக்க, முதற் கடவுளான சிவபிரான், (மணத்தம்பதிகளுக்கு) ஆசிமொழி கூறினார், (எ-று). (28)

ஆர ணற்றொ டைக்கை யாவி
யக்கி னீய வாதிமு
ராதி பூமின் போதன் வாணி
யாது வன்ன வன்மனை

யீரத் திங்கள் பண்டு மாக
ளாக வெண்ணி லார்பிறர்
தார வன்னி யர்வ முத்தித்
தம்ப திச்சென் றெய்தினர்.

(பொ-ரை.) நிறைந்த (முப்பத்திரண்டு) தருமங்களையும் செய்து வரும் அம்பிகையான உமாதேவியார், (உருத்திர வன்னியர்க்கு) அன்புடன் ஆசிமொழி பகர்ந்ததும், முதற்கடவுளான சிவபிரானும், நாரணனும் திருமகளும், பிரமனும் கலைமகளும், சூரியனும் அவன்மனைவியான சாயாதேவியும், குளிர்ந்த கிரணங்களை யுடைய சந்திரனும் உரோகணியும், சிறந்த சிவகணங்களும், அளவில்லாத மற்ற அனைவரும், மலர்மாலை சூடிய உருத்திர வன்னியர்க்கு ஆசிகூறி, தங்கள் தங்களது இருப்பிடம் போய்ச் சேர்ந்தனர், (எ-று).

ஆதி-சிவபிரான். முராரி-விட்டுணு; முரன் என்னும் அசுரனைப் பழித்தமையால் வந்த பெயர். பூமின்-திருமகள். போதன்-பிரமன். வாணி-கலைமகள். ஆதவன்-சூரியன்; அவன் மனை-சாயாதேவி. பண்டு-உரோகிணி. தாரவன்னியர்-தேவியர் சமேதராக இருந்த உருத்திரவன்னியர் எனினுமாம். (29)

சம்பு வென்று மெக்கை யாசி
சொற்ற பின்னர் சக்கிரன்
றம்ப ருன வன்னி யன்ற
னன்ம னக்க மூழ்கு
தம்பி றங்கு சீத னச்சி
றப்ப ளிக்க வன்னனும்
வம்பி யற்று நன்ம டந்த
யர்க ளிக்க வைகினன்.

(பொ-ரை.) *சம்பு முனிவர் என்னும் பெயருடைய எந்தையார் ஆசிமொழி கூறியதன் பின், இந்திரன், (யாவரும்) நம்பிச் சரண மடையத் தக்க உருத்திர வன்னியருடைய சிறந்த தாமரைமலர்போலும் வீரக்கழல் அணிந்த திருவடிகளை வணங்கி, அழகு விளங்கும் (பல வகை) சீதனச் சிறப்புக்களைச் செய்ய, பெருமையிற் சிறந்த உருத்திர வன்னியரும், மணம் வீசும் கூந்தலையுடைய (மந்திரமாலை லாவண்ய சாரவல்லி யென்னும் இரு) தேவியர் மனங்களிப் பெய்துமாறு, (பொன்னாட்டிற் சிலநாள்) தங்கி யிருந்தார், (எ-று). (80)

திருமணச் சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

நகர்செய் சருக்கம்.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

புலவனின் றவத்திற் பூத்த புகழினர்
  கலையிற் பூத்த
புலவினை மணந்த செய்தி புகன்றனம்
  புவியி னார்ந்த
புலவரின் கவிதை போலும் வன்னிய
  புரமுஞ் சிறப்பப்
புலவனு லகையப் பெய்மா னதிப்புகும்
  புதுமை சொல்வாம்.

(பொ-ரை.) இந்திரனது தவத்தில் மலர்ந்த புகழுடைய மந்திரமாலை லாவண்ய சாரவல்லி யென்னும் இருவரும், கலைகளில் மலர்ந்த உருத்திர வன்னியரை திருமணம் புரிந்த வரலாற்றைக் கூறினோம்; (இனி,) பூவுலகத்தில் உள்ள வித்துவ சிரேட்டர்களின் பாக்களைப் போன்ற வனப்பு நிறைந்த (உருத்திர) வன்னியபுரம் என்னும் தலம் ஒன்று, தெய்வத்தச்சனால் படைக்கப் பெற, அத்தலத்தில், (ஏமது) உருத்திரவன்னியர் எழுந்தருளும் அதிசயத்தையுஞ் சொல்கின்றோம், (எ-று).

முதலடியிற் போந்த புலவன், தேவர் தலைவனையும், இரண்டாவதடியிற் போந்த புலவன்-கந்தக்கடவுளின் அவதாரமான உருத்திர வன்னியரையும் குறித்தது; முருகனுக்குக் கலியுகப் புலவன் என ஒரு திருநாமம் உள்ளமை யறிக. (1)

சிலைதிச் சிவேலைதப் பாலி லுறுபுரந்
　சிறக்கச் செய்கள்
கலைநிறை யுருத்ர வன்னிக் கனிறை
　கடவுட் கென்றும்
மலைமக டனையி றைஞ்சி மயனெனு
　மதித்த பேரா
னலைகட லுலகி னன்னை யருள்முனி
　நிலய மார்ந்தான்.

(பொ-ரை.) சிலாகிரியின் தென்பாகத்தில், கலைகளில் நிறைந்து விளங்கும் உருத்திர வன்னியர் எனும் அழகு மிகுந்த தெய்வப் பெருமானுக்கு, ஒருதலம் சிறப்புடன் அமைப்பாயாக என்று கூறிய பார்வதி தேவியாரை, மயன் என்று யாவராலும் மதிக்கப் பெற்ற பெருமையுடைய தெய்வதச்சன் வணங்கி, அலைகள் நிறைந்த கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகத்தில், உமாதேவியார் அருளிய சம்புமுனிவர் ஆச்சிரமமான குறித்த இடத்தை யடைந்தான், (எ-று).

தேவியின் கட்டளைப்படி தான்செய்த தவப்பேற்றால் உருத்திர வன்னியருக்கு சிறந்த தலம் நிருமிக்க முயலும் இவனே முதல் மயன் ஆவான்; இவன் நினைத்த மாத்திரத்து எத்தகைய நகரங்களையும் நிருமிக்கும் ஆற்றலுடையவன்; இவன் வமிசத்தில் வந்தவர் அனைவரும் மயன் எனும் தமது மூதாதையின் பெயரைத் தாங்கிய தெய்வ சிற்பிகளாய்த் திகழ்ந்தமை சரித்திரப் பிரசித்தம். வேள்வி துவக்கிய நாள்தொடங்கி சிலாகிரியின் தென்பாகத்தில் மயன் நிறுவிய ஆச்சிரமம் சம்புமுனிவர்க்கு உரித்தாயிற்று ஆகலின், 'அன்னையருள் முனி நிலயம்' என்றார். சிவேலை-தென் திசையின் பெயர். (2)

கலிவிருத்தம்

வேத மோதுறு வியன்பெரு மண்டபம்
கீத வர்த்த நிமிர்தரு மண்டபம்
சீத சோமன் றிகழுயர் மண்டபம்
மாத ராரின் மதிநட மண்டபம்.

(பொ-ரை.) வேதபாராயணஞ் செய்யும் அகன்ற பெருமை பொருந்திய மண்டபமும், உயர்ந்த நியதியை யுடைய அருத்த மண்டபமும், குளிர்ந்த சந்திரன் தவழ் விளங்கும் ஓங்கிய மகாமண்டபமும், இனிய மாதர்களின் மதிக்கத் தக்க நடன மண்டபமும், (எ-று). (3)

ஆதி யன்னை மணிபெறு மண்டபந்
நீதி யோதத் திருமண மண்டபம்
மாதி றத்தக் கணக்கறி மண்டபம்
ஓதி சேர வுணர்கலை மண்டபம்.

(பொ-ரை.) முதற்கடவுளான சிவபிரான் திருவிழாக் கோலம் கொண்டருளும் மண்டபமும், குற்றமில்லாத திருமண மண்டபமும், சிறந்த திறத்தை யுடைய கணக்கறி மண்டபமும், கல்வி வாய்த்த உணர்கின்ற கலைமண்டபமும், (எ-று). ஓதி-கல்வி. (4)

பட்டி யோலைப் பரிசன மண்டபம்
மட்டின் மந்திர யோசனை மண்டபம்
வட்டி லென்ன வளைமதி மின்னரண்
புட்க ரத்தொடு பூதரத் தாமரன்.

(பொ-ரை.) பட்டி மண்டபத்துடன் பரிசன மண்டபமும், அளவில்லாத (பெருமையை யுடைய) மந்திரா

சோலைகளை யுடையதும், பட்டாகரம் எனும்படி விளங்கு மதிலினது அரணும், தீரர்களுடன் மேடைகளும், (எ-று).

பட்டாகரம்-நீர்; பூதரம்-மலை. (5)

சித்ரத் தெற்றிச் சிலம்பாற் கூடமும்
பத்தி கூலங் கிடங்கும் பாரிப்பன்
சத்த மன்னர் வணிக ரவர்பின்னோர்
மெத்து வீதியும் வேந்தனின் கோயிலும்.

(பொ-ரை.) சித்திர கூடமும், சிறந்த சிலம்பக்கூடமும், வரிசையான கடைவீதிகளும், அகழிகளும், அந்தணர், பொருள் நிறைந்த அரசர்கள், வணிகர்கள், அவர்களின் பின்னவரான சூத்திரர்களாகியோர் வசிக்கும் வீதிகளும், அரசனது அரண்மனையும், (எ-று).

கூலம்-கடைவீதி. கிடங்கு-அகழி. அத்தம்-ஐஸ்வரியம். (6)

பொன்னி னல்லிழை புண்ணியக் கண்ணிரு
டன்று ளப்படித் தண்ணரு ளாலய
முன்னு தீர்த்தமு முண்மகிழ் சோலையும்
மன்னச் செய்தனன் மாமய னன்றரோ.

(பொ-ரை.) சிறந்த பொன்னிறம் வாய்ந்தவரும், (அடியவர்களைக் காக்க) விரும்பும் புண்ணியத் தன்மை வாய்ந்த கண்களையுடையவருமான ஸ்ரீ சொர்ணகாமாட்சியாரின் திருவுளப்படி, (அவ்வம்மைக்குக்) குளிர்ந்த அருட்கோயிலும், (யாவரும்) நினைக்கத் தக்க தீர்த்த (தடாக)மும், உள்ளக்களிக்கும் சோலையும், சிறந்த மயனென்பவன் நிலைபெறும்படி சிறக்க அமைத்தான், (எ-று).

முதலடியில் சொர்ண காமாட்சியார் எனும் பெயர் தோன்றுதல் காண்க. அன்றரோ, அரோ-ஈற்றசை; அன்று எனப்பிரித்து-அந்நாள் எனினுமாம். (7)

அன்ன செய்தியை மன்னை யறிந்திடப்
பன்ன கன்மயன் பார்ப்பதி பாலகன்
றன்னை யன்பியச் சம்பவஞ் சாற்றியொண்
பன்னி மாருடன் பார்கொணர்ந் தானரோ.

(பொ-ரை.) (தேவிகருத்தின்படி தான் ஒரு நகரத்தைப் படைத்த) அச்செய்தியை, தன்னை அறியுமாறு சிறந்த மயன் (வந்து) கூறலும், பார்வதியார் உருத்திர வன்னியரை அடைந்து, அந்த நிகழ்ச்சியைத் தெரிவித்து; (அவரைத்) தேவியருடன் (பொன்னூட்டினின்று) இவ்வுலகத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு வந்தார், (எ-று). (8)

உன்னு ருத்திர வன்னிய னூரெனப்
பன்னு நாமம் விளக்கப் பதியினை
வன்னி யப்பெரு வள்ளலுந் தேவியர்
மன்னு வீரரு டன்னதின் மன்னினர்.

(பொ-ரை.) உமாதேவியார் (அந்நகரத்திற்கு) அதனை உருத்திர வன்னியபுரம் என்று (சிறப்பித்துச்) சொல்லப்படும் பெயர் சூட்ட, வள்ளலாரான உருத்திர வன்னியர், மகிமையுடையவரான மந்திரமாலை லாவண்ய சார வல்லியார் ஆகிய இருவர், (தன்னுடன் வேள்வியினின்றும் எழுந்த) நிலைபெற்ற வீரர்களாகியோருடன் அப்பதியில் அமர்ந்தருளினார், (எ-று). (9)

அன்னை யளித்த வரியணை மேவிய
பெண்ணை யளித்த பெரிதுடை வன்னிய
மன்னை யளிக்க மணிமுடி சூட்டினள்
பொன்னை யளித்த பொலனுறு வாம்பரை.

(பொ-ரை.) (தனது) அன்பரான இறைவியார் அலங்கரித்த சிங்காதனத்தில் அமர்ந்த என்னைக் காத்தருளும் அழகு பொருந்திய உருத்திர வன்னிய மன்னவர், (எவ்வுலகத்தையும்) காக்குமாறு, திருமகளை உய்ய வைத்த பொன்னின் உருவமான உமாதேவியார், நவமணிகள் பதித்த மகுடாபிஷேகம் செய்வித்தார், (எ-று). (10)

தத்து வப்பொரு டன்னெதிர் ஞாலமும்
மெய்த்த செய்தியின் மேவுறன் மானவே
சத்தி தன்னருட் சார்தரு வாய்மையால்
வித்தகப்பதி காத்தனன் வேந்தனே.

(பொ-ரை.) பரம்பொருளினுடைய சந்நிதானத்தில் பிரபஞ்சமும் தொழிற்படும் உபாயத்தை யடைவதைப் போல, பராசக்தியின் திருவருள் (தன்னைச்) சார்ந்தான மெய்ம்மையினால், தூய்மை வாய்ந்த (தம்பெயரமைந்த) அப்பதியை, உருத்திரவன்னிய மன்னவர் பெருமான், பரிபாலித்துக்கொண்டு இருந்தார், (எ-று). (11)

கோசேய சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

புதல்வர் வந்த சருக்கம்

கலிநிலைத்துறை.

பன்னு ருத்திர வன்னிய மன்னனும் பரையின்
மன்னு நல்லரு ளாலுறு மகியினை யடைதற்
சொன்ன வாறிதத் தூயவன் றேவியர் தகவில்
மின்ன னார்வயின் மாமகார் வந்தவா றறைவாம்.

(பொ-ரை.) (பாவலாராலும் சிறப்பித்துச்) சொல்லப்பெற்ற உருத்திர வன்னிய மன்னரும், பராசக்தியின் நிலைத்த சிறந்த திருவருளால், பொருந்திய (அரசியல் நடாத்தப்) பூமியை அடைந்த வரலாற்றைக் கூறியமுறை யிதுவாகும்; (இனி,) அந்த தூயவரான அரசர் பெருமானது மனைவியரான குற்றமற்ற மின்னற்கொடிபோன்ற மாதர்கள் இருவரிடத்தும், சிறந்த புதல்வர்கள் தோன்றிய செய்தியைக் கூறுகின்றோம், (எ-று). (1)

மன்ன வர்க்கர சாயினன் மனையரி னுலகிற்
பன்னு மில்லறம் பேணவும் பார்வதி யருளின்
மன்னு மாதரா ருண்மகிழ் கொளவவர் வயிற்றிற்
றுன்னு சூலினை யோரிறை சடங்கெலாந் தொகுத்தான்.

(பொ-ரை.) அரசர்க்கு அரசராயிருக்கும் உருத்திர வன்னிய மன்னவர், தேவியருடன் உலகிற் (புகழ்ந்து) கூறும் இல்லறத்தை மேற்கொண்டிருக்கவும், உமாதேவியின் திருவருளால் (அறத்தில்) நிலைத்த அம்மாதர்களின் உள்ளம் மகிழ்ச்சி கொள்ளுமாறு, அவர்களின் வயிற்றிற் பொருந்திய கருப்பத்தை யுணர்ந்த மன்னவர் பெரு

மான், (அக்கருப்பகாலத்திற் செய்யத்தக்க) சடங்குகளைத் தாம் செய்தார், (எ-று). (2)

உரிய திங்களி னுயர்வுறு போரையி லுகந்த
வரிவை மந்திரப் பிணையுறு மிருவரை யளித்தாள்
தெரிவை சுந்தரி மூவரைத் திகழ்தர வருளப்
பரவை யார்த்தது மலர்மழை பொழிந்தது பரிவின்.

(பொ-ரை.) உரிய பத்தாம் திங்களில், உயர்வு பொருந்திய சுபலக்கினத்தில், விரும்பிய மந்திர மாலையம்மையார் இருபுதல்வரை யருளினர்; (அதேகாலத்தில்,) லாவண்ய சுந்தர வல்லியார், விளக்கம் அடைய மூன்று புதல்வரைத் தந்ததும், அம்மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் சமுத்திரம் உத்கோஷித்தது; (வானம்) மலர்மழை சொரிந்தது.

கண்ட மன்னவன் றன்னுளங் களித்துபல் தானம்
மொண்ட ளித்தபின் மந்திரப் பிணையவின் மூலாக
வண்ட ருத்திர வன்றனி யிறைபெயர் நீல
கண்ட னேந்திய வச்சிரப் புயனெனக் களித்தான்.

(பொ-ரை.) (அக் காட்சியைக்) கண்ட உருத்திர வன்னிய மன்னர், தமது மனம் களித்து, பலவகைத் தானங்களை மிகுதியாகச் செய்து, மந்திரமாலை யருளிய இருபுதல்வர்களுக்கும், (பாற்கடல் கடைந்த காலத்து எழுந்த விடத்தை புண்டு கண்டத்து இருத்தி,) தேவர்கள் உய்ய அன்று காத்தருளிய சிவபிரான் திருநாமங்களாக, (முதல் புதல்வற்கு) நீலகண்ட வன்னியர் என்றும், (இரண்டாம் புதல்வற்கு) உயர்ந்த வச்சிரவாகு வன்னியர் என்றும் (பொருந்திய) பெயர்களை வைத்தார், (எ-று). (4)

சுந்த ரப்பெய ரானவ டயாரத் தகவோ
ரிந்து வுங்களி கங்கைய பாலனு மினிமை

முந்த பெற்றிவ னுங்களி சாம்பவன் முகிழ்வின்
வந்த பாசுப தன்னென பெயரினை வகுத்தான்.

(பொ-ரை.) சுந்தரப்பெ (லாவண்ய சுந்தரவல்லியெனும்) பெயரினள் அருளிய தகுதிவாய்ந்த புதல்வர்களுக்கு, சந்திரனும் மகிழ்ந்தக்க கங்காபால வன்னியர் என்றும், இன்பம் முகிழ்க்க எமது சிவபிரானும் மகிழத்தக்க சாம்பவ வன்னியர் என்றும், விளக்கத்துடன் தோன்றிய பாசுபத வன்னியன் என்றும் (மூன்று புதல்வர்களுக்கு) எமது இறைவரான உருத்திர வன்னியர் பெயர் வகுத்து வைத்தார், (எ-று).

ஐந்து புதல்வர்களின் பெயரும் சிவபரன் திருநாமமாக இருத்தல் காண்க. (5)

சம்பு மாமுனி வாருறு புதல்வரைத் தகவி
னம்ப ரேத்திடப் பலகலை புணர்த்தின ருவந்துத்
தம்பி ரானிடத் தயருந் தனுமுதல் துணர்த்தென்
னம்பி ராட்டியி னடிமல ரிறைஞ்சிவாழ்ந் திருந்தார்.

(பொ-ரை.) சம்புமா முனிவர், (அங்ஙனம்) தோன்றிய புதல்வரைத் தகுதி வாய்ந்த அமரரும் துதிக்குமாறு, பல நூற்களையும் மகிழ்ந்து (அவர்கள் உணரும் வண்ணம்) கற்பித்தார்; (அவைகளைக் கற்ற) [illegible]ர்களும், தமது தந்தையரான உருத்திர வ[illegible]த்தில், வில் வித்தை, (வாள் வித்தை, [illegible]) முதலியவற்றைக் கற்று, [illegible]க்கும் தன்மை வாய்ந்த எமது பார்வதியின் தி[illegible] மலரை வணங்கி, (அப்பதி யில்) வாழ்ந்திருந்தனர், (எ-று).

'என் எம்பிராட்டி' [illegible] பதற்கு-பார்வதி [illegible]னைக் கப்பெறும் இறைவி யென்றும், சம்புமுனிவர் வடம் [illegible] மூன்

னேற்றத்தையே என்னும் அன்னை யெனவும் கொள்ளி னமையும். (6)

சேய சேற்றமுத் திகழர சியலினிற் செழுமை
யேய மாநில மகிழ்வளித் திருவள மெழிலி
னுய நற்சிலை கிரதனி நாண்முத லளிக்கு
நேய மாரருள் தனையு நினைமுனி மகிழ்வான்.

(பொ-ரை.) (இங்ஙனம் அமைந்த) புதல்வர்களின் முன்னேற்றமும், விளங்கிய (உருத்திர வன்னியமன்னராது) அரசியலாம், வளப்பம் பொருந்திய பெரிய நிலவுலகம் மனம்மிக மகிழ்வதும், அழகு பொருந்திய உமாதேவி யார், (தான்) யாகஞ் செய்தநாள் முதலாக (த் தமக்கு) அளித்துவரும் அன்பு பொருந்திய திருவருளையும், (இவ்வொன்றாக) நினைத்துப் பார்க்கும் சம்பு முனிவர், உள்ளக் களிப்பினை யடைந்தார், (எ-று). (7)

மானி னோக்கினர் மதலையர் தன்புடை வதிய
வானி டத்தவ ளிறைஞ்சனை தாளிணை வணங்கி
பானல் மாமதிக் குடைநிழற் றனிலொன் பவனத்
தான ளித்துறு மேன்மையி னின்றனன் றகவோன்.

(பொ-ரை.) தகுதி வாய்ந்த உருத்திர வன்னிய மன்னர் பிரான், மான்போலும் கண்களையுடைய தேவியரும் புதல்வர்களும் தன்னுடைய பக்கத்தில் அமர்ந்திருக்க, தேவர் கள் துதிக்கும் அன்னையான பார்வதியாரின் இருதிருவடி களையும் வணங்கி, பால்போலும் இனிமையிற் சிறந்த சந்திர வட்டக் குடைநிழலில் உயர்ந்த இவ்வுலகத்தைக் காத்தல் செய்து, பொருந்திய மேன்மையுடன் இருந்தார்.

புதல்வர் வந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

தேவர்கள் முறையிடு சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

பண்டரு கிளவியங் கயற்கண் பாவைய
ருண்மகிழ் தகயரு முறுதக சேர்த்தன
மண்டரை யவுணரு மிடிக்க ஞற்றிட
வெண்டரு மவர்முறை யிடுதற் கூறுவாம்.

(பொ-ரை.) இனிமை பொருந்திய சொற்களையும், அழகிய சேற்கெண்டைபோலும் கண்களையுமுடைய மந்திர மாதேவியார் சாலவல்லியென்னும் இருமாதரின் உள் ளங் களிக்கும் புதல்வர்கள், வந்த வரலாற்றை உணர்த் தோம்; தேவர்களை அசுரர்கள் (மேலும்) துன்பஞ்செய்ய, எண்ணத்தக்க அவ்வமரர்கள் (உருத்திர வன்னியரிடம் வந்து) முறையிட்ட செய்தியைக் கூறுகின்றோம், (எ-று).

புங்கவ ருயங்குறப் புவியின் வைகிய
சங்கை யவுணரின் றலைவ னானவன்
பங்கயத் தவனொடு பரிவில் வானவ
ரிங்கிலை யதிசய மியம்பு கென்றனன்.

(பொ-ரை.) அறிஞர்கள் வருந்த நிலவுலகத்தில் இருந்த அவுணர் கூட்டத்தின் தலைவனான வாதாவி, (ஒரு நாள், தனது மந்திரியை நோக்கி,) பிரமனுடன் (நம்மி டம் கிடைக்கும்) அன்பில்லாத தேவர்கள், இவ்விடத்தில் இல்லையே! என்ன அதிசயம் இது! கூறுமின் என்றான்.

தனக்கு அடிமைத்தொண்டு செய்து கொண்டிருந்த வானவர் தன்முன் இல்லாதது குறித்து வியப்பெய்திய வாதாவி, 'இங்கிலை அதிசயம் இயம்புக' என்றனன், என்றார். (2)

அன்னவர் பெருவலி சிவத்தி னரருள்
மன்னின ரெனவகை மதிக்கற் செய்தில
ரன்னதை புரைசெய லனைத்தி னுமினேம்
மன்னவென் றுரைத்தனர் மதியி லார்களே.

(பொ-ரை.) (வாதாபியின் சொற்கேட்ட) அறிவில்லாத அமைச்சர்கள், மன்னா! பெருவன்மை படைத்த சிவபெருமானின் சிறந்த திருவருளைப் பெற்றவரை யொப்ப, அத்தேவர்கள் நம்மை (சிறுதாகரமாக) மதியாராயினர்; (இத்தகைய நாட்களாக) அச்செய்கையை (தேவரீரிடத்துச்) சொல்லுதற்கு அஞ்சியிருந்தோம் என்று கூறினர், (எ-று).

'அணங்கு'-அச்சம்; "பனிப்பு அணங்கு அச்சம்" என்பது நிகண்டு. (3)

மந்திர ருரைத்ததை மதித்த மன்னவ
னுந்திய பெருஞ்சின முளைத்தி னரிட
இந்திரன் முதலிய மிகவி னர்தமைச்
சிந்திட வவுணரீர் சிறைசெய் கென்றனன்.

(பொ-ரை.) அமைச்சர்கள் கூறியதை மதித்த வாதாபி, விரைந்தெழுந்த பெருங்கோபம் உள்ளத்தில் அதிகரிக்க, (தன் படைகளை நோக்கி,) அவுணர்களே! இந்திரன் முதலாக உள்ள பலதேவர்களை நாசமாகுமாறு சிறைசெய்யுங்கள் என்றான், (எ-று).

மதியிலா அமைச்சர்களை மந்திரிகள் எனும் பேர் பெற்றார்; அவர்கள் வார்த்தைகளை மதிப்பவன் வாதாபியாதலின், தனது அகத்திற்கே வழிகோலுவான்போல, 'சிந்திடச் சிறைசெய்க' என்றான். சிந்திட என்பது இருபொருள் படத்தக நின்றமைக. (4)

அவ்வுரைப் படிபல வவுண ரேகியே
செவ்விய விபுதரைச் சிறைசெய் தன்னவ
ருவ்வியுள் ளுறப்புடைத் துயக்கச் செய்திடக்
கவ்வையின் மகபதி கலங்கி யோடினன்.

(பொ-ரை.) (வாதாபி புரைந்த) அவ்வார்த்தையின்படி அவுணர்கள் சென்று, செம்மை வாய்ந்த தேவர்களைச் சிறைசெய்து, அவர்களின் தலை புண்ணும்படி குட்டி வருந்தச் செய்ய, (இதுகண்ட) இந்திரன் (அளவிறந்த) துன்பம் அடைந்து, (தன்னையும் என்னசெய்வரோ என்று அஞ்சி,) கலக்கத்தோடு (அவர்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாத வேற்றுருவங்கொண்டு, சில தேவர்கள் தன்னைத் தொடர) ஓட்டம் பிடித்தான், (எ-று). உவ்வி-தலை. (5)

பொன்னக ருளபல புனித மாதரை
யன்னவர் புரிதுய ரறைய லாகுமோ
மன்னிய பிறபதி யடைந்து மற்றவர்
வென்னிட வவரையும் விலக்கிட் டேகினார்.

(பொ-ரை.) பொன்னுட்டின்கண் உள்ள பல (கற்புசிறந்த) தூய்மையை யுடைய பெண்களை, அந்த அவுணர்கள் செய்த துன்பம் சொல்லுதற்கு இயலுமோ? (பின்) அவ்வவுணர்கள் நிலைபெற்ற பிறதலங்களை யடைந்து, அங்கங்குள்ள அனைவரையும் விலக்கிட்டு (அழைத்துக்கொண்டு) சென்றனர், (எ-று). (6)

பாவிக ளொறுதரு பதிய டைந்துவா
தாவியி னடிமல ராகத் தள்ளலுங்
கோவின ரதுதனைக் குவித்தி றைஞ்சினர்
காவியின் விழியின ரவிக லக்கினர்.

(பொ-ரை.) (இத்தகைக் கொடிய காரியம் பல செய்த) பாவிகளான அவுணர்கள், (தாங்கள்) வசிக்கும் (இரத்தினகரபுரம் எனும்) நகரத்தை யடைந்து, (சிறைபிடித்துவந்த தேவர்களை,) வாதாபியின் பாதத்தில்,

(விழும்) மலர்போலத் தள்ளுதலும், (விழுந்த அவர்கள்,) ஐயோவென்று கூவி அழுதனர்; கைகுவித்து வணங்கினார்கள்; நீலோற்பலம் போன்ற கண்களையுடைய அமரர்கள், (இனியென்ன நேருமோ என்று) கதிகலங்கினார்கள், (எ-று). (7)

ஆவது முறைத்தன ரருளி லீயவன்
போவது புரிந்தனர் புலம்பு வாரிவர்
சோவதை யியற்றுமி னென்னவீ ரென
ஆவவென் றாற்றிட வடித்திட் டாரரோ.

(பொ-ரை.) (வாதராவியின் நெஞ்சம் இளக எத்தனை இரங்கிச் சொல்ல இயலுமோ,) அத்தனையும் (அத்தேவர்கள்) கூறினார்; (எத்தனை சொல்லியும்) இரக்கம் என்பது சிறிதும் இல்லாத கொடியவனான வாதராவி, (தனது படைஞரான அவுணர்களைப் பார்த்து,) வன்மைமிக்க அவுணர்களே! முன்னே ஓடிப்போய்விட்டனர்; (ஆகையால், பிடித்துக் கொண்டு வந்தபின்) அழுகின்ற இவர்களைச் சித்திரவதை செய்யுங்கள் என்று கட்டளையிட, (பாழும் அந்த அவுணர்கள்,) ஐயோ ஐயோ என்று கதறுமாறு (தேவர்களை) அடித்தனர், (எ-று).

சோ + வதை = சித்திரவதை. ஆ ஆ வென்பது, ஆவ என்றாயது. அரோ-அசை. (8)

தண்டனை யியற்றிய தகுவர் தேவரை
முண்டிதம் புரிந்துடல் முடங்க வாட்டினார்
கண்டகர் வழங்கிய கடிய தீமைக
ளுண்டினு முரைத்திட வுளம்வ ருந்துமால்.

(பொ-ரை.) (இத்தகைய) தண்டனைகளைச் செய்த அவுணர்கள், (மேலும்,) தேவர்களை மொட்டையடித்து உடல் மடங்க வருத்தப் படுத்தினர்; (அக்) கீழ்மக்கள் புரிந்த கொடுமையான தீச்செயல்கள் இன்னம் பலவுள (எனினும், அதனைக்) கூறுதற்கே மனம் வருந்துகின்றதே.

முண்டிதம்-மொட்டை. முடங்கல்-மடங்கல். கண்டகர்-தீயோர். (9)

ஓடிய சதமக னுமையை வன்னியன்
பாடிய புகழொடு பழிச்சு வேளையிற்
கூடினன் கிளையுட னழுது கூவினன்
வாடினன் இறைவனை வணங்கிக் கூறுவான்.

(பொ-ரை.) (இதுநிற்க, அவுணர் கொடுமைக்கு அஞ்சி முன்னரே) ஓட்டம் பிடித்த இந்திரன், உருத்திர வன்னிய மன்னர் பிரான் உமாதேவியாரை(ப் பலபாக்களால்) பாடும் புகழுடன் துதித்துக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில், (தன்னுடன் தொடர்ந்த) தேவர்களுடன் வந்து சேர்ந்தான்; (வன்னி மன்னரையும் தேவியாரும் பார்த்ததும் துக்கம் பொங்கியெழ, வாய்திறந்து) வாடியமுகத்துடன் கதறி யழுதான்; அரசர் பெருமானை வணங்கி (பின்வருமாறு) கூறினான், (எ-று). (10)

தஞ்சமென் றடைந்தனந் தகவி னெந்தையே
அஞ்சின முயவரு மவுணர் செய்துயர்
விஞ்சின வமரரைச் சிறையின் வீழ்த்தினார்
பஞ்செனக் கசிந்தனம் பகைவன் காவலால்.

(பொ-ரை.) தகுதிவாய்ந்த எந்தையே! அவுணர்கள் செய்யும் துன்பம் அதிகரித்தது; (மீண்டும்) தேவர்களைச் சிறையில் அழுத்தினார்கள்; கொடிய பகைவனுடைய காவலினால், பஞ்சுபோல மெலிவடைந்தோம்; (இனி என்னென்ன நேருமோ என்று) அஞ்சி (உம்மையே அடைக்கலமாக அடைந்தோம்; (யாங்கள்) உய்யும் வண்ணம் அருள்செய்யும், (எ-று). குளகம். (11)

என்றுரை மொழிதனை யிறைவன் கேட்டனன்
கன்றிய பொருளினிற் கலங்கே லென்றுயர்
வென்றிய பதியுளா ருன்னி னோடுவர்
நின்றமை யளித்திடு மென்றுரைத் தனனரோ.

(பொ-ரை.) என்று (இந்திரன்) கூறிய சொற்களை உருத்திர வன்னிய மன்னர் கேட்டு உள்ளங் கொதித்து அப்போது, சிறப்பேறு உயர்வு பொருந்திய (மற்ற) அவர் பக்கத்தில் உள்ளவர் பயம் மிக்கத்துடன் ஓடிவந்து, (மன்னர்பெருமா!) இன்று எங்களைக் காப்பாற்றுவீராக என்று வணங்கினார்கள், (எ-று). (12)

அஞ்சதல் விடுமினவ் வவுணர் தம்முயிர்
அஞ்சிடப் புரிகுதுந் துயர கற்றுதும்
பஞ்செனப் பறப்பர் பதக ரென்றிறை
விஞ்சின சீருமை விமலை நோக்கினன்.

(பொ-ரை.) அந்த அவுணர்களின் உயிரை நாசஞ் செய்கின்றோம்; உங்கள் துன்பங்களை யகற்றுகின்றோம்; அச்சத்தை விடுவீர்களாக; அப்பாதகர் அனைவரும் (நம்முன்) பஞ்செனப் பறப்பர் என்று கூறும் உருத்திர வன்னிய மன்னரின் கோப வார்த்தையை, உமாதேவியார் நோக்கினார், (எ-று). (13)

அன்புறு முருத்திர வரச கேண்மதி
மின்புரை யவுணரும் விழுத றிண்ணமா
மென்றிட வமரர்கள் குணலை யெய்ந்தன
வன்றிற லிறைபடை வகுத்திட் டானரோ.

(பொ-ரை.) (மன்னர்பெருமானை நோக்கிய இறைவி,) அன்பு பொருந்திய உருத்திர வன்னியமன்னா! கேள். (தோன்றி மறையும்) மின்னலை யொத்த அந்த அவுணர்கள் (நின்கரத்தால்) நாசமாதல் திண்ணமாகும் என்று கூறுதலும், தேவர் கூட்டம் (தம் துயரம் நீங்கும் எனும் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால்) குணலைக் கூத்தாடின. வலிமை மிகுந்த மன்னவர் பெருமான், (அமர்புரியச்) சேனைகளை ஒன்றாகக் கூட்டினார், (எ-று). (14)

தேவர்கள் முறையிடு சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

உருத்திர வன்னிய மகாராஜன்
படையெழுச்சி சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

முற்றுப்பகை யாமவுணர் மோதவலி யெய்தி
யிந்திரனொ டாம்பலரு மெய்திமுறை கூற
நந்தமிறை யன்னவரை நல்குமனி சொற்று
மன்னதுபடை கொண்டெழுத லையதுமி சைப்பாம்.

(பொ-ரை.) முற்பட்ட பகைவர்களான அவுணர்கள் அடிக்க (அதனால்) துன்பம் அடைந்து, இந்திரனுடன் சேர்ந்து யாவரும் அடைந்து முறையிட, நமது உருத்திர வன்னிய மன்னர் அவர்களை (அஞ்சாதீர்கள் என்று) அநுக்கிரகித்ததை கூறினோம்; (இனி அந்த) பெருமான் (போர்க்குப்) படையுடன் எழுதலான அச்செய்தியையும் கூறுவோம், (எ-று). (1)

கங்கைமுத லானதியின் காரிகொடு மாவைத்
தங்கைமுத லாமகனை யன்பினபி டேகஞ்
செங்கைமுத லெங்கைமுனி செய்யபடை மீயா
மங்கைமுத லாமிறைவி மன்னவரு டந்தாள்.

(பொ-ரை.) கங்கை முதலான (புண்ணிய) நதிகளிலிருந்து கொண்டுவந்த நீருடன், பஞ்சகவ்வியத்தைக் கொண்டு, அழகிய கரத்தை யுடைய முதற்புதல்வரான நீலகண்ட வன்னியரை; செவ்விய கரத்தை யுடைய முதல்வரான எமது சம்புமுனிவர், (இறைவியின் திருவுளக் குறிப்பறிந்து) அன்பு பொருந்திய அபிடேகம் செய்து

...ம், அப்புதல்வரை, முதற்பெருந்தெய்வமான பரசிவை, (உருத்திர வன்னியருடைய) சேனாதிபதியாக நிலைபெறத் திருவருள் நல்கினன், (எ-று).

கார்-நீர். ஆ ஐந்து-பஞ்சகவ்வியம். (2)

ஆணைவது செய்தபின் னன்பினுரு வன்னி
மானிளிய ரானதன மாதரினை நம்ப
வாணியணி தேம்பவில வண்டுடனு மிபோயா
வூணமில திங்கையெம் வெற்றியெனு மூகம்.

(பொ-ரை.) முற்குறித்த சேனாதிபதியாக்கும் அச் செயலைச் செய்தபிறகு, அன்பின் உருவமான உருத்திர வன்னிய மன்னவர், மாதரிற் சிறந்த தனது மனைவியாரைப் பார்த்து, நமது பரசிவையின் மாலை வாடாது; சங்கத் தொனி ஓயாது; அகண்ட தீபம் குன்றாது: (இது பகை ...யால் போர் செய்யும்) எமது வெற்றியெனப்படும் ...மானமாகும், (எ-று). குளகம்.

அணி-மாலை; "அலங்கலே அணி சுருக்கை...மாலை" ...து நிகண்டு. வண்டு-சங்கு; "வண்டு இடம்புரி ...ள சங்காம்" என்பது சான்று. தீவிகை-தீபம். (3)

ஒருமினைத வென்னயிகழ கூறியுளர் யாரு
செருவய மாவமா னிஸ்படைகள் சூழ
மெருவெனு மொள்ளிரத மேலமர்தல் செய்தே
தெருவளை கொண்டெழு தென்சலதி சார்ந்தனர்.

(பொ-ரை.) இதனை உணருங்கள் என்று (தம் தேவிக்கு) மன்னர் பெருமான் உரைத்து, உமாதேவியார் (தன்னை வந்து) அடைந்த சிங்க வாகனத்தின் அமர, ... சேனைகள் தன்னைச் சூழ்ந்துவர, மேருமலை யென ...க்க ஒள்ளிய இரதத்தின்மேல் அமர்ந்து, (அமரர்

...தாய் ஈக்க (முனைந்த இச்செயலால்) தெரிந்த மகிழ்ச்சி கொண்டவராய், தெற்குக் கடற்கரையை அடைந்தார்.

அவ்வமைய மெம்பிறையை யம்மையுநி றுத்தி
யிவ்விடமி ருத்திரென வேகியசு ரேசத்
தெவ்வனுற மப்பதியி லாய்ச்சியென தெய்வ
நவ்விவிழி யாபெருகு பெருகெனநி வின்றான்.

(பொ-ரை.) (தென்கடல் சார்ந்த) அச்சமயம், உமாதேவியார் உருத்திர வன்னிய மன்னரை, (மன்னா!) இவ்விடம் (படைகளுடன்) தங்குவாயாக என்று பணித்து நிறுத்தி, பகைவனை வாதாவி வாழ்கின்ற இரத்தினபுரம் எனும் அந்நகரில் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த மான்போலும் விழியுடைய பெண்ணாகச் சென்று, தயிரோ தயிரு என்று கூவினார், (எ-று). (5)

அந்தகுர வோசையுண ரவ்விடம டைந்து
இந்ததயி ரின்விலை யெவ்வளவு தென்னத்
தந்தபடி நாலுபொரு டாருமினி யென்பா
ளெந்தவுல கும்பணியு மெம்மிறைவி யாளே.

(பொ-ரை.) அந்த குரலோசையை உணர்ந்த அவுணர்கள், (அம்மை யிருக்கும்) அவ்விடம் அடைந்து, இந்த தயிரின் விலை யெவ்வளவு என்று கேட்க, எல்லா உலகும் வணங்கும் எமது இறைவி, கொடுத்த ஒருபடி தயிர் நாலு பொன்னாகும்; (அப்பொன்னை) இனி கொடுப்பீர்களாக என்று கேட்பாள், (எ-று). பொருள் - பொன். (6)

பாலொடு வெண்ணெயுள நெய்யுமுள பாரீர்
வாவிதிசை யாயிரம காணமுற வாங்கிக்
கோலமுள காபெரியர் கொள்வரிதை யென்ன
மாயிலை யெண்ணவிலை யின்றுரைசெய் தென்றார்.

(பொ-ரை.) (அந்தணர்,) பாலுடன் வெண்ணெயும் உளது; நெய்யும் உளது; மிகப் புனிதம் வாய்ந்த இதனை ஆயிரம் பொன்கொடுத்து வாங்குங்கள்; வளப்பம் மிக்க சிறந்த மேலோர் வாங்குவார்கள் இதனை யென்று கூறுதலும்; (அதுகேட்ட அவுணர்கள்,) கிழவியே! (பால் தயிர் நெய் வெண்ணெய் ஆகிய) இவைகள் (ஆறு பொன்னுக்கு ஆகுமோ?) என்னவில்லை கூறினாய்; நின்று சொல்லென்று அதட்டிக் கேட்டனர், (எ-று). (7)

என்னவுரை யாரவுணர் தம்மையெதிர் நோக்கா
வன்னுருமை நெடுவில் மிக்கவுள தேர்தா
னென்றுகடு காமொழிக ளெவ்விடமு மோதா
அன்னதுணர் மன்மகனு மாங்கினிது வந்தான்.

(பொ-ரை.) என்று கூறிய கிழத்தி அவுணர்களை இறைவி (நோக்கி,) ஏடா! உங்கள் நிரையைக் கட்டும்போ (யான் கூறும் விலை) மிகுதியானது; கிளர்ந்து பாருங்கள் என்று கடிதான (இத்தகைய) சொற்களை எல்லா இடங்களிலும் கூற, அதனை யுணர்ந்த (வாதாவி) மன்னன் புதல்வனான அக்கினிசித்து என்பவன், (தேவியி ருக்கும்) அவ்விடத்தில் இனிதாக வந்தான், (எ-று). (8)

அன்னசெயல் கண்டுவரு மக்கினிசித் தென்பா
னென்னையிது நீபுரிக லாமென வியம்ப
வன்னையெவர் விட்டனர்க ளோவென வுரைப்பக்
கன்றியெம தம்மைதனை காதகன் பிடிப்பான்.

(பொ-ரை.) உமையின் செய்கையைப் பார்த்துக் கொண்டே வந்த அக்கினிசித்து என்னும் வாதாபியின் புதல்வன், (தேவியை நோக்கி,) என்ன இது நீ செய்கின்ற கலகம் என்று (அதட்டிக்) கூற, (இறைவியார் அவனை

நோக்கி,) அடா! உன்னை யெவர் அனுப்பினார்கள் சொல் என்று பதில் கூற, அக்காதகன் சினந்து, எமது அம்மை யாரைப் பிடிப்பதன் பொருட்டு, (எ-று). குளகம். (9)

பல்படைக ளோடுவரு பாவியினை நீறு
வில்லிலெனத் தீச்சுவா லத்தையு மிட்டிப்
புல்கவரு வோர்கடைமை புலியென விட்டி
மல்கவுயர் வானெழுதன் மன்னிவைக கொண்டாள்.

(பொ-ரை.) பல சேனைகளுடன் வரும் அப்பாவியை, உமாதேவியார் கோபித்து, நில் நில் என்று அதட்டி, அக்கினி சுவாலத்தை நீர்செய்து, (தன்னைத்) தழுவ வருகின்ற அவர்களைப் புல்லைப் புலைப் போல மாய்த்து, சிறந்துயர்ந்த ஆகாயத்தில் எழும்பி, அங்குப் பொருந் திக் கோபத்தை செய்தாள், (எ-று). (10)

கோபமொடு மக்கினிசித் தென்றிடுமக் கோளன்
மாபலமொ டேயதனின் மாக்கினைச் சொரிந்து
சோபமுற நெற்றிவிழி யாரவிரிற் சோரப்
பாபனவன் மூர்ச்சையுறப் பார்ப்பதிவி ழித்தாள்.

(பொழி-ரை.) (இதுகண்டு) கோபத்தோடு அக்கினி சித்து என்னும் அவ்வஞ்சகன், மிகுந்த வன்மையுடன் (தானும்) ஆகாயத்தை யடைந்து, (தேவியால்) சிறந்த அம்புகளைவிட, நெற்றிக் கண்ணின் நெருப்பால், (வந்த அம்புகள்) தளர்வடைந்து சோரவும், பாவியான அக் கினிசித்து மூர்ச்சையடையவும், உமாதேவியார் விழித்து நோக்கினார், (எ-று). (11)

தேவியது செய்தபினர் தேவர்கள் ருய்ய
மாவிரத குத்திரன் வன்னியனின் கையா

சேவகனை யின்னசுரர் வீழ்கவினி யென்றே
தாவுவய மாவினிறை தன்படைய டைந்தாள்.

(பொ-ரை.) உமாதேவியார் (யாவரையும் மூர்ச்சை யாக்கும்) அச்செயலைச் செய்தபிறகு, தேவர்கள் உய்யும் வண்ணம் சிறந்த விரதத்தை யுடைய நல்ல உருத்திர வன்னிய மன்னரின் கரத்தால் ஏவுகின்ற அம்புகளினால், இனி அசுரர்கள் அனைவரும் மாள்வார்களாக என்று சாப மிட்டு, தாவிப்பாயும் சிங்கத்தின்மேல் (ஏறி,) அரசர் பெருமானது சேனைகள் தங்கியிருக்கும் இடத்தையடைந் தார், (எ-று).

தேவர்களைக் காப்பதே விரதமெனக் கொண்டார் என்பார் "மாவிரத" வன்னியர் என்றார்; இதற்கு, சிறந்த விரதத்தை யுடைய வன்னியர் எனினுமாம். (12)

சூலமதை யேவவரி புண்டமகி சூலத்
தாலதிமிர் வாகவுரு தானைமகிழ் வான
ஏலநட மின்னெளிரி யெய்மனைமுழ வேக
வானிதவர் பாழவுணர் வன்பதிய டைந்தார்.

(பொ-ரை.) (அதன்பின் உமாதேவியார், தனது) சூலத்தை ஏவ, (அச்சூலம்) கடலை (வற்றும்படிக்) குடித் துப் பூமியைக் குடைந்து செல்ல, (அதனால்) பூமி (மே டாக) உயர, (மிகுதியாக) வந்த சேனைகள், (அதுகண்டு) களித்தன; (இனி இதன்மேல்) பொருந்த நடப்பீர்களாக எனக் கட்டளையிட்டு, சிங்கவாகனரூடியாய் எமது இறை வியார் முன்செல்ல, (உருத்திர வன்னியரின்) அப்படை கள் தூய்மையுடன் புறப்பட்டு, பாழான அசுரர்கள் இருக்கும் வளப்பமான இரத்தினகாபுரம் என்னும் நாட் டை யடைந்தன, (எ-று).

அரி - கடல். மகி, தாலம் இரண்டும் பூமியெனும் பொருளன. சூலல் - குடைதல். (13)

பல்லனிக மோங்குபெரு பாசறைய மைக்க
வல்லபுய வச்சிரனை வன்னியனை ழைத்துக்
சல்லபுய வல்லமரர் காண்சிறைவி டுத்தி
வல்லமர் செய்திடென வவ்வுணர்க் கோதி.

(பொ-ரை.) (தொடர்ந்து வந்த) பல சேனைகளும், (வாதாவி நகரத்தின் வடபாரிசத்தில் தாம் தங்குதற்குப்) பெரிய பாசறை யொன்றை யமைக்க, உருத்திர வன்னி யர் (தனது புதல்வனுன) வன்மை வாய்ந்த வச்சிரவா குவை அழைத்து, (நீ சென்று,) மலைபோலும் வன்மை படைத்த தோள்களை யுடைய தேவர்களை இட்டசிறை நீக்குவாயாக; அது செய்யாவெனில், போர்தொடங்குதி யென்று (அவுணர் மன்னனுன) வாதாவிக்குக் கூறி, (எ-று). குனகம். பாசறை-படைகள் தங்குமிடம். (14)

அம்பறவ துவன்னியிளவ றிருத்தவரு கென்ன
விம்மியசயி லுத்தியரு விண்ணவரை நேடிச்
செம்பவொளி செய்தவுணன் சேவகனை நேருன்
கொம்மெனவி கொழுவர்க் கொண்டவது வுரைத்தான்.

(பொ-ரை.) அக்கொடியன் உள்ளக் கருத்தை அறிந்து வருக என்று கூறலும், அவ்வச்சிரவாகு எதி ரெழுந்து பெரிய ஆகாய வழியாகச் சென்று, (வாதாவியின் அரசமண்டபத்தையடைந்து,) சிங்காதனத் திலிருந்த, அசுர அரசர் தலைவனது சிங்காதனத் தின் நேரில் உள்ள பருத்த ஒரு தூணில் அமர்ந்து, (வாதாவி தேவர்களைச் சிறையிட்டதும், அவுணரை யழித்து அமரரைக் காக்க உருத்திர வன்னிய மகாரா

ஜன் அவதரித்ததும், அமரரைச் சிறைவிடுதல், அல்லது அமர் தொடங்குதல் ஆகிய இரண்டில் எது உமது நோக்கம் என்பதை யறிந்து வருமாறு மன்னன் தன்னைத் தூதாகப் போக்கி யிருப்பதுமாகிய) தான் வந்த வரலாற்றைக் கூறினான், (எ-று). (15)

சீற்றமிறை கொள்ளவுணன் றீவிழிய றக்க
ஆற்றலுள ரஞ்சவர டாவெதிரி ஞகப்
பேற்றுரை செய்தனையி தோபெரிய பேதாய்
கூற்றுலகு சேறியெனக் கூவியெதி ருற்றான்.

(பொ-ரை.) அதிகரித்த கோபங் கொண்ட வாதாவி, நெருப்புப்பொறி கண்களிற் பறக்க, அடா! என்று எதிரில் வருதற்கே வலிமை மிகுந்தவரும் அஞ்சுவர்; (நீயோ எனது எதிரில் உள்ள சிங்காதனத்திலும் அமர்ந்தனை; அஃதன்றி என்னை யெதிர்ப்பாரும் உளரென்று) பிதற்றல் வார்த்தைகளையும் கூறினாய்; பெரிய பேதையே! (இவ் அடாத காரியம் செய்த நீ முதலில்) யமலோகம் செல் என்று (பயங்கரமாகக்) கனைத்து, (வச்சிரவாகுவைக் கொல்லுதற்கு) நெருங்கினான், (எ-று). (16)

முந்திமுக மோதிவய வாகுவினி லாக
வந்தசுரன் விட்டகணை வாள்கொடு தடுத்தே
உந்துமருள் செய்தவுண னும்பரழி யோட்ட
வந்துளமென் றேதிதய பாசறையின் வந்தான்.

(பொ-ரை.) (தன்னைக் கொல்ல வந்தவனுக்குமுன்னே) வச்சிரவாகு முற்பட்டு, வாதாவியின் முகத்தில் அறைந்து (சரேலென) ஆகாயத்தில் எழுந்து நிற்க, வாதாவியும் தொடர்ந்து வந்து விட்ட அம்புகளை (தனது) வாள்படைகொண்டு தடுத்து, (இவனைக் கொல்ல நம்மா

லாகாது என்பதை யறிவானுகவின், ஓர் சர்வமயாஸ்திரத்தை யபிமந்திரித்துவிட்டு, வாதாவிக்கும் அவனைத் தொடர்ந்துவந்தார்க்கும் சிறிதுநேரம்) மயக்கம் உண்டாகும்படிச் செய்து, உங்கள் அனைவரையும் மாய்த்தற்கே வந்துளோம் என்று (யாவரும் அறிய பேரோசையிட்டுக்) கூறி, தங்கள் பாசறையை வந்து சேர்ந்தான், (எ-று). (17)

அம்பிகையொ டந்தவய ராடிவ ணங்கி
வம்பறுரை வச்சிரபு ஜேதகல வன்னி
நம்பதுய ருக்கமர் நாளைசெய வென்னப்
பம்புகதி சோறுதயம் பார்த்தினி திருந்தார்.

(பொ-ரை.) வச்சிரவாகு உமாதேவியாருடன் தன் தந்தையான உருத்திர வன்னிய மன்னருடைய உயர்வு பொருந்திய திருவடிகளை வணங்கி, யுத்தநிகழ்ச்சியின் சொற்களைக் கூற, யாவரும் நம்பிச் சரணமடையத் தக்க சிறந்த உருத்திர வன்னிய மன்னர் பெருமான், நாளைய தினம் கடுமையான போர் தொடங்குவோம் என்று சொல்ல, (படைஞர் அனைவரும்,) அதிகரித்த கிரணங்களை யுடைய சூரியோதயத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இனிதாக இருந்தனர், (எ-று). (18)

உருத்திர வன்னிய மகாராஜன் படையெழுச்சி சருக்கம்
முற்றிற்று.

உ

வாதாவி மந்திராலோசனைச் சருக்கம்

கலிநிலைத்துறை.

உலக நாயக வுருத்திர வன்னியன் படைகட்
கலதி தாண்டதுக் கருமிடந் தார்தனுங் கயுர்
விலகு மாடதுர் முயர்மன்னன் ஆகது வினைத்தாம்
மலக மாச்தரு வாதாவி மந்திர முறைப்பாம்.

(பொ-ரை.) உலகங்கள் அனைத்திற்கும் தலைவரான உருத்திர வன்னியரின் சேனைகள் கடல் கடந்ததும், பாச வார படைத்ததும், பாசிலையின் விளக்கும் திருவினையாட்டமும், உனக் புதல்வனை வச்சிரவாகு ஆதியென்ற அச் செய்தியும் கூறினோம்; (இந்த சம்பவத்தால்) கலக்கம் எய்திய அவுணர்கள் செய்யமான மந்திராலோசனை செய்ததையும் சொல்கின்றோம், (எ-று).

மலக்கம் என்பது மலகம் எனக் குறைந்தது; மலக்கம்—கலக்கம். (1)

வச்சிரப் புய னகன்றது மாயரு காலை
அச்ச மெய்திய பெருஞ்சினை முற்றிய வவுணர்
மெச்ச ஆச்சமும் மதியினார் மேதகு மவையிற்
இச்ச மிக்கெழ விளிச்செய லென்னெனக் கிளர்தார்

(பொ-ரை.) வச்சிரவாகு சென்றதும், (வாதாவி முதலோரைச் சூழ்ந்திருந்த) பெரியபயம் நீங்க, அதிகரித்த பெருங்கோபம் அடைந்த அவுணர்கள் மெச்சும் மேன்மையுள்ள வாதாவி, மேன்மை பொருந்திய அறிஞர் (கூடிய) சபையில், (நடந்த செயல் அறிந்தனீர்!) இனி என்ன

செய்யலாம் என்று இருந்த செருப்பெருமாறு (சிற்ற மொழி) கேட்டான், (எ-று). இச்சம்—இழி. (2)

அயிபு னக்கயக் காமரி யாசிய வமைச்சர்
கயிபு னப்பெரு மிறைவனக் ககனவர் முடியின்
இருகிரு னப்பெரு மதுவிதி பெய்திட முனைவர்
அமிழு னக்கய மினிதிடத் தோன்றலென் றனைத்தார்

(பொ-ரை.) இரும்பு (போலும் கடினமான) மனத்தை யுடைய அஜாசியன், காரசியன், இம்மாசியன் எனும் பெயரினரான மந்திரிகள், (வாதாவியை நோக்கி,) சுக போகமான உள்ளம் பெற்ற பெருமை வாய்ந்த மன்னு! எங்களிடம், நமது பகைவர்கள் தலையைக் கிள்ளி யெறியத் தக்க (கூரிய நீண்ட) நகங்களும் உள்ளன; பெருநெருப்பைக் கக்கும் கண்களும் உள்ளன: (ஆகவின்,) மேன்மை பெற்றவனே! நின்னிடம் வெற்றிக் கொடியும் உள்ளன கண்டாய்; என்று (அலட்சியமாகப் பதில்) கூறினர்.

'அஜிய' என்பதை, அயம், காம், அரி யெனும் மூவிடத்தும் கூட்டி, அயாசியன், காரசியன், அரியாசியன் என அமைவது காண்க. அஜாசியன் எனும் வடசொல் அயாசியன் என ஆயது. அரியாசியன் எனும் பெயர்-சிம்மாசியன் எனப்பொருள் அறிக. 'சிங்கமிடம் சயத்துவசம் உள' என அமைக்க. தோன்றல்-ஆண்பாற் சிறப்புப் பெயர்: இதனை எதிர்மறையாக் கொள்வோமெனின், பகைவரை வெல்லும் எத்தனை ஆற்றல் நம்மிடம் இருப்பினும், அவை, உருத்திர வன்னியர்முன் தோன்றுதொழியும் என அமங்கலப் பொருளும் தொனித்தல் சிந்திக்கத் தக்கது. அமைச்சரை அறியாதே இப்பொருள்பெறும் சொல் அவர்வாயில் வருகின்றதென்க. அரி-இரும்பு. (3)

வீர சிங்கமா துலைவர் விண்மொழி புணர்க்குங்
கார கத்தனைப் மருகனே கண்டகு வன்னி
தார கத்தனு மமரைக் காத்திடுந் தகவின்
பார கத்தினி லவதரித் தானவன் பரிவால்.

(பொ-ரை.) (வாதாவியின்) அம்மானாகிய வீரசிங்கன், அந்த அமைச்சர்களின் பயனில்லாத சொற்களைச் சிந்தித்து வெறுப்புற்ற மனத்தனாய், (வாதாவியை நோக்கி) மருகனே! கேள், காரணத்தன் உருத்திர வன்னியன் பிரணவத் திருமேனியை யுடையவராகும்; அப்பெருமான், தேவர்களைக் காக்கும் அருமையான கருணையின் செயலால் இவ்வுலகத்தில் திருவவதரித்துளார் (என்பதை யுணர்வாயாக), (எ-று). காரகம்-வெறுப்பல். தாரகம்-பிரணவம். (4)

வான கத்தவ ருந்தவர் மங்கையர் தமைநீ
யீனஞ் செய்தனை யிரக்கிய வன்னவ ரிறைபால்
ஞான மெய்திகழ் காளனுக் கோதனை யிவையைத்
தீன பந்துவ மவர்துயர் தீர்த்திட விடுத்தான்.

(பொ-ரை.) தேவர்களையும், அருமையான தவசிரேட்டர்களையும், (கற்பு நிறைந்த) மாதர்களையும் நீ இழிவு படுத்தினையாகலின், வருந்திய அவர்கள் அனைவரும் சிவபிரானது இருப்பிடமான திருக்கயிலையை யடைந்து, பரமனிடம் இதனை விண்ணப்பிக்க, எளியவரைக் காக்கும் அப்பரமன், (முறையிட்ட) அவர்களது துன்பத்தை யகற்றுமாறு தனது பாசத்தினை யெவினன், (எ-று).

இறைவன், கங்காளன், தீனபந்து முதலியன-சிவபிரானது திருநாமங்கள். (5)

சம்பு தன்னையச் சிவபரா சக்கரக் கிரதை
யம்ப கஞ்செய வுரைக்கவச் சாற்றது முனியும்
பம்பு வேள்வியி லுருத்திர வன்னியம் பரமன்
வம்புசெய்யவு ணர்குலக் காலனும் வந்தான்.

(பொ-ரை.) (இறைவன் ஏவ வந்த) அந்த உமாதேவியார், (இவ்வுலகின் வந்து,) சம்பு முனிவரை பெருமையமைந்த வேள்வியொன்றை வளர்த்துமாறு கூற, அம்முனிவர் (தேவியுரைத்த வண்ணமே) யாகத்தைச் செய்ததும், எழுச்சிபெற்ற அவ்வேள்வியிலிருந்து உருத்திர வன்னியப் பரமன், தீயவை வியற்றும் அவுணர் குலக் காலனாக வந்து அவதரித்தான், (எ-று).

சக்கரம்-பெருமை; ... அம்பகம், பம்பு என்பன இரண்டும் எழுச்சியெனும் பொருளன. (6)

தேவிமாதுனை புரிதரத் தென்கடற் கடந்து
சேவு கைத்தவன் மதிலுறு சேனையொடு வந்து
தேவு தூதையு மறுத்தனை யம்பரை கோவர்
பாவை யாகினர் தனித்திடு சாபமும் பலிக்கும்.

(பொ-ரை.) இடபத்தில் ஊர்ந்தருளும் சிவகுமாரரான (வேள்வியில் எழுந்த) உருத்திர வன்னியரும், உமாதேவியார் சிறந்த ஆணைசெய்ய, குளிர்ந்த நீர் நிரம்பிய கடலைச் சேனைகளுடன் கடந்து வந்து, (உன்னிடம்) ஏவிய தூதையும் மறுத்தாய்; எமது பாசிமையானவள் பரதவ மன்னர்க்குத் திருவருள் தாங்கி வந்து இட்ட சாபமும் பலிக்கப் போகின்றது, (எ-று). (7)

பரமன் றன்னிடம் புகழுறு பலிப்பபோற் பலகல்
கிரம முற்றிடு மைந்தர்கள் ஈகமொடு கிளரும்
பிரம மானவன் னின்னெறி புரிபம ரதனில்
இரம மெய்திட முன்னமன் றன்கழற் சேர்ந்தே.

(பொ-ரை.) பிரமத்திலிருந்து (நிலம் நீர் தீ காற்று விண் என்னும்) ஐந்து பூதங்களும் உதயமானது போல, குற்றமில்லாத முறையின் (தன்வழி) வந்த ஐந்து புதல்வர்களுடன் சேர்ந்து வரும் அந்த உருத்திர வன்னியத் தெய்வம், உன்னுடன் செய்யும் போரில் (நீ) துன்பம் அடைதற்கு முன்னே, அப்பரமன் திருவடியைச் சரணமடைவாயாக, (எ-று). (8)

அண்டர்கள் சிறைவிடு தியேலப் பாலுவகை
கொண்டு நம்முயிர் கொண்டிடான் கொள்ளிது சரதம்
விண்ட வென்மொழி வீணல வென்றவன் விளம்ப
மண்டு தீப்பினன் கண்விழித் தீப்பொறி யயர்த்த.

(பொ-ரை.) தேவர்களை (இட்ட) சிறை விட்டிடுவாயானால், அவ்வுருத்திர வன்னியர் மகிழ்வு கொண்டு, நம்மனோர் உயிரைக் கொள்ளே கொள்ளார்; இந்த மெய்ம்மையை (மனத்திற்) கொள்வாயாக: (இங்ஙனம்) கூறிய எனது வார்த்தை வீண்போவன அல்ல என்று அம்மாறு கிய அவ்விரசிங்கன் கூற, அவுணர் மன்னனான வாதாவி, (இதுகேட்டு) அதிகரித்த கோபத்தைக் கொண்டவனாயினான்; கண்களிலும் நெருப்புப் பொறிகள் அதிகரித்தன, (எ-று). (9)

மாசி லாச்சிவ னளித்தநு வன்னவலி மதியாய்
கூசி டாதுரை வருத்தனை கூற்றுவ னுலகின்
வீசி யன்னவர் தமதுயிர் வீட்டுவ னெனாவும்
பேசி னன்சின மிக்கெழு மவ்வவுண ரேறன்

(பொ-ரை.) குற்றமில்லாத சிவபிரான் அளித்த எனது வன்மையையும் மதித்தாயில்லை. கூசாது பலபல வார்த்தைகளைக் கூறினாய்! அப்பகைவரின் உயிர் யமலோகம் செல்லுமாறு வீசி, (அவர்களைக்) கொல்வேன் என்று

என்று, பகைவயியது என்ற வீரசிங்கன் வார்த்தைகளை மதியாத வாதாவி கூறினன், (எ-று). (10)

என்று கூறிய மருகனை யென்னுரை கேளாய்
பொன்ற நேர்ந்தனை யுருத்திர னுபனைப் புராந்த
கன்னி டச்சிவை யளியரு மவன்வலி தானென
நன்று வன்னழ லுமிழ வெரிப்பொடு நகைத்தான்.

(பொ-ரை) என்று சொல்லிய மருகனான வாதாவியை (வீரசிங்கன் நோக்கி,) என் வார்த்தைகளை (செவி சாய்த்துக்) கேட்டாயில்லை; இறக்கவே நேர்ந்தனையே! உருத்திரவடிவனாய், சிவபிரானது இடப்பாகத்துள்ள உமாதேவியாரினது (வரப்பிரசாத) வன்மையுமான அவ்வுருத்திர வன்னியனின் வலிமையை (இனியேனும் சிந்தித்துக்) காண்பாயாக என்று அவ்வீரசிங்கன் (சொல்லி) அழுவதை அறிந்த வாதாவி, கோபத்துடன் நகைத்தான்.

பேதை யாயினை யிருவெனப் பேரலர் திருந்த
மேதை வீரசிங் கன்வினை மேலெனி யிருந்தான்
ஆதன் வீரப் படைஞரின் றொகையெனி படைகொள்
சேரு சாரண ருக்கரந் தோடின ருவப்பால்.

(பொ-ரை.) அறிவில்லாதவனாயினாய்; (யாதொன்றும் பேசாமல் அடங்கி) இருப்பாயாக என்று அறிவில்லாத வாதாவி, அறிவுடைய வீரசிங்கனை மதியாமல் அம்மாறு செய்ய, அவ்வீரசிங்கன், இனிமேல் நடக்க இருப்பதை மனத்தில் எண்ணி வாளாதே (அடங்கி) இருந்தான்; (அதன்பின் வாதாவி,) நீங்கள் உருத்திர வன்னியரின் படைப் பெருக்கை அளவிட்டு வாருங்கள் என்று கூற, ஒற்றர்கள் (உடனே) வேற்றுருத் தாங்கி (அப்பணி புரிய) மகிழ்ச்சியுடன் விரைந்து சென்றனர், (எ-று). (12)

வந்த வேயரு முருத்திர வன்னியன் படையு
ளுந்து கவிரக் குழுவினி னுற்றெரிந் திட்டு
மெந்தை நீலகண் டனறிந் தெண்ணலா ருமாவின்
முந்தி னார்களைப் பிடித்திவண் முன்னுற விடுத்தான்.

(பொ-ரை.) (அங்ஙனம்) வந்த ஒற்றர்களும், உருத்திர வன்னிய மன்னரின் சேனைகளுள் எழுச்சியுற்ற தேர்க் கூட்டத்தை யடைந்து, (பிறர் தங்களை யறியா வண்ணம்) மறைந்திருக்கவும், (அங்ஙனம் அவர்கள் ஒளித்துக் கொண்டிருந்ததை) சிறந்த எமது பெருமானை நீலகண்ட வன்னியர் பார்த்து, பகைஞனை வாதாவியின் ஏவலால் முற்பட்டு வந்தவர்களான அந்த ஒற்றர்களை கைப்பிடியாகப் பிடித்துச் சென்று (தமது தந்தையான) உருத்திர வன்னியர் எதிரில் விட்டார், (எ-று).

வேயர்-ஒற்றர். கவிரக்குழு-தேர்க்கூட்டம். 'எந்தை மாநீலகளன்' என இயைத்து, எந்தையான சிறந்த நீலகண்ட வன்னியர் எனினுமாம். (13)

என்னி தென்றிவ் விறைவனை யேத்தின ரழுது
மன்னி னேமெம மகிபனும் மந்திர முறையி
னுன்னி யேவினன் றொகையெனி யுற்றிட வெனவும்
வன்னி மன்னவன் மிகுநகை கொண்டிது வழுத்தும்.

(பொ-ரை.) (தம் எதிரில் சிறைப்பட்டிருக்கும் ஒற்றர்களை நோக்கி,) இது என்ன என்று கேட்ட உருத்திர வன்னிய மன்னரைத் துதிசெய்து, (அவர் தங்களைத் தண்டிப்பரே யெனும் அச்சத்தால்) அழுது, எங்கள் அரசனான வாதாவி மந்திராலோசனையை முறைப்படி நடத்தி, உங்கள் (சேனைகளின் பெருக்கைக்) கணக்கெடுத்து வருமாறு (எங்களை) அனுப்பினான்; (அதனாற்றான் யாங்கள்) வந்தோம் என்று கூறுதலும், (அது

கேட்ட) உருத்திர வன்னிய மன்னர் மிகச் சிரித்து, இதனைச் சொல்வார், (எ-று). (14)

தேவர் தங்களைச் சிறையிடல் செய்திடா னெனினே
யேவர் தாந்துணை புரியினு மெய்ப்புமெங் கணையால்
வீவர் தாவற வெனுமிதை வினைஞனுக் குரைமின்
பாவ காரிகாள் செலுமெனப் பாசறை யகன்றார்.

(பொ-ரை.) ஏ பாவிகளே! வாதாவி (இன்னும்) தேவர்களை சிறைவிடா திருந்தானாயின், (அவனுக்காக வேவு பார்க்க வந்த உங்களைப்போல) எத்தகையோர் துணை செய்தாலும், (போர்க்களத்தில்) விரைவில் எனது அம்புகளால் அசுரர் அனைவரும் அழிவர் என்னும் இதனை, (அந்த) வினைஞனான உங்கள் தலைவனுக்குக் கூறுங்கள்; செல்லுங்கள் என்றதும், (விட்டதே போதுமென) அவர்கள் பாசறையினின்று நீங்கி ஓடினார்கள், (எ-று). (15)

தீய துக்கதை யுரைத்தனர் சென்றவர் தெளியாப்
பேய னாயினன் பெருஞ்சின மோடெழப் பெரிது
நேய வல்லியர மவன்மனை நீடியர் சிறையாள்
வாய டித்தழு தமைந்தன ளவ்விடம் வருப்பான்.

(பொ-ரை.) (உயிர்தப்பிச்) சென்ற ஒற்றர்கள், தீயவனான வாதாவிக்கு, (உருத்திர வன்னிய மன்னர் சொல்லியனுப்பின) அம்மொழிகளைக் கூறினார்கள்; (அதனை ஒருசிறிதும்) சிந்தியாத பேயனான அவன் மிகுந்த கோபத்துடன் (அரியணையிலிருந்து விரைந்து) எழ, (அந்நேரத்தில்,) காம வல்லியெனும் மிக உயர்ந்த கற்பினையுடையவளான அவனது மனைவி, அதிகமாக வாயில் அடித்து அழுதுகொண்டே அவ்விடம் அடைந்து (பின்வரும் இதனைச்) சொல்லத் தொடங்கினாள், (எ-று). (16)

காந்த கேளொரு கறைபொழி காருடைக் கவினப்
போந்த சூலிகம் பொழிலிது பூழியாய்ப் போக
ஏந்தற் செய்யலென் கனவிடையெய்ந்ததே யிறைவா
வேந்த தேயினி யவுணரின் வாழ்வென மெலிவாள்.

(போ-ரை.) காந்த! இது கேள்; உதிரஞ் சொரியும் கறுத்த ஆடை விளங்க வந்த ஒரு காளி, நமது (இரத்தினாகரபுரம் எனும்) இப்பதி தூகள் தூகளாய்ச் (சிதைந்து) போக மேடாக்கியது போல, எனது சொர்ப்பனத்தில் நேர்ந்ததே; இறைவனே! இனிமேல், அவுணர்களின் வாழ்வுதான் நாசமாகுமோ என்று கூறி (மேலும்) வருந்துவாள், (எ-று).

கறை-உதிரம். கார் உடை-கரிய சேலை. சூலி-காளி. பொழில்-பூமி. பூழி-தூகள். ஏந்தல்-மேடு. வியாததற்கு முன்னே 'வேந்ததே யினி யவுணரின் வாழ்வு' என்றது, அச்சத்தால் நேர்ந்த தடுமாற்றம் என்க. (17)

அன்ன சொப்பன மமைதர வன்னிய ரமலன்
றன்னொ டிஞ்சமர் தொடங்கிலை தக்கதன் றிதனை
யுன்னல் செய்கவென் றுறைமொழி யுன்னிடான் வெகுளி
துன்னச் சீயினி யெதிர்நிலா தோடெனத் துடித்தான்.

(போ-ரை.) (யான் கண்ட) அந்த கனவிற்குப் பொருந்த, குற்றமற்ற உருத்திர வன்னிய மன்னருடன் (நீ) போர் தொடங்குவுள்ளமை தகவன்று; (யான் கூறும்) இதனைச் சிந்திப்பாயாக என்று சொல்லிய சொற்களை(ப் பொருளென) நினையானாய், சீற்றம் அதிகரிக்க, (காமவல்லியை,) சீ! இனி என் எதிர் நில்லாது ஓடு என்று பதைப்புடன் கூறினன், (எ-று). (18)

மாதர் நீதியும் மாதுலன் போதமு மதியாப்
பேதை யான்புரி பெருஞ்சமர் தன்னிலப் பகைஞர்
வீதற் றின்னமென் றமர்க்கெழ வீரமா வசிபு
யாத காதிது மருகயான் செல்வனென் றெழுந்தான்.

(போ-ரை.) (காமவல்லியான) மாதராள் உரைத்த நீதி மொழியையும், அம்மான் உரைத்த தெளிந்த அறவுரையையும் மதியாத பேதையான வாதாவி, யான் (மூண்டு) செய் பெரும் போரில், அப்பகைவர் இறத்தல் திண்ணம் என்று கர்ச்சித்து யுத்தத்திற்கு எழ, (அது நோக்கிய அம்மானான) வீரசிங்கன், ஆ! மருகா! (யாங்கள் இருக்க, என்ன சொல்லியும் கேளாத நீ போர்க்கு முதலில் புறப்படும்) இது தகவன்று; யானே (பகைஞரை எதிர்க்கச்) செல்கின்றேன் என்று கூறி எழுந்தான், (எ-று).

எதிர்காலத்தில் வாதாவி உருத்திர வன்னிய மன்னரால் விழுவான் என்பதை யுணர்ந்துள்ள வீரசிங்கன், தன் கண்முன் அவன் இறத்தலைக் காணச் சகியானாய், தான் முன்னே சென்று இறக்கத் துணிந்து, 'யான் செல்வன்' என்று போர்க்கு எழுகின்றான் என்க. (19)

நன்று ரைத்தனை மாதுல வஞ்சறே னரரை
மென்று தின்றுயிர் பருகிநீ மீளுதி விரைவி
லென்று ரைத்தவன் படைபதி யாக்கிமிக் கெழிலிற்
றுன்று தானையாங் கடல்புடை சூழ்தர விடுத்தான்.

(போ-ரை.) (வீரசிங்கன் உரைத்ததைத் தேர்ந்த வாதாவி,) மாதுல! நன்று கூறினாய்! அஞ்சாதே; (பகைஞரான) மானிடரை, நீ (போரில் வென்று, அவர் தம் உடலை) மென்று தின்று உயிரைப் பருகி விரைவில் திரும்புவாயாக என்று உரைத்து, (வீரசிங்கனை) வன்மை

யானை படைகளுக்குத் தலைவனுக்கி, மிகுந்த அழகுடன் நிறைந்த சேனைகளான சமுத்திரம் சூழும்படி செய்து அமைப்பினுன், (எ-று). (20)

பாத காதிப னளித்திடு பாடிலும் மறமார்
போத காதிபன் புறப்படு போதினி விழியுங்
காத காதிப னிவன்வினி காலமு நனுமுன்
மேத காதிப னுன்னிரு வெனென நடந்தான்.

(போ-ரை.) யானத்தின் தலைவனுன வாதாவியளித்த படைகள் சூழ்ந்துவர, நிறைந்த வீரசிங்கன் எனும் சேனுதிபதி யானவன், (போர்க்குப்) புறப்படும் போது, [illegible] (இந்திரன்) வாதாவி விழும் [illegible] நட்டமைத் [illegible] வன்னியர் காத்திரு யானவேனை என்று (தன் மனத்தில் எண்ணிக்கொண்டே) சென்றான், (எ-று).

'ஆர் மறப் போதக அதிபன்' என இயைக்க. போதகம்-சிங்கக்குட்டி; அதிபன் என்றது-சேனைத் தலைவன் எனும் பொருட்டு. காதகம்-வஞ்சனை. மேதகம்-மேன்மை பெரிதுமாம். (21)

முந்து யாமினைக் காம்பரி முகிழ்த்திடின் னாறெறிந்
தெந்த வெள்ளவா கினியுடை படைதூ வாரகுந்
சிந்து வாரமு நவியமு கேடயுஞ் சரிகை
யுந்து பல்படை கொடுரு வேறியுள் ளுநந்தான்.

(போ-ரை.) (புறப்பட்ட வீரசிங்கன்,) முற்பட்ட காளிக்கு ஆனையின் கொடியுடைய சடங்கு நிறைவேற்றிய பின், அம்புறாத்தூணி, வில், மழு, சக்கரம், படைவாள், முதலிய அநேகவித பல ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு,

நாலு வெள்ளச் சேனைகள் சூழ, இரதத்தின்மேல் ஏறியமர்ந்து உள்ளங் களித்தான், (எ-று).

யாமனை-காளி. வாகினி-சேனை. தூணம்-அம்புக்கூடு. சிந்துவாரம்-வில். நவியம்-மழுப்படை. சரிகை-வாள். (22)

தந்தி ரத்தொடு தருவது னோர்முனர் சவிதா
யிந்தி ராதிய ருயவரு மெம்பிறை யவுணர்
சிந்தி டப்புரி யமர்நிலை சேனிருந் துணரா
முந்து காதலின் குணகடற் கடப்பிகை முளைத்தான்.

(போ-ரை.) அவுணனுன வீரசிங்கன் படைகளுடன் (போர்க்களத்தை) யடைதற்கு முன்னே, சூரியனானவன், இந்திரன் முதலான யாவரும் உய்யத் திருவவதரித்த எமதுஇறைவனுன உருத்திர வன்னிய மன்னவர், அவுணர் வீழ்ச்சி யடையப் புரியும் யுத்த நிலையை உயர இருந்து காண முற்பட்ட ஆசையால், (அவரைக் கிரணங்களாகிய) கரங்களைக் குவித்துக் கும்பிட்டுக் கிழக்குக் கடலில் உதயமானுன், (எ-று). சவிதா சூரியன். (23)

வாதாவி மந்திராலோசனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

வன்னி மன்னர்

அணிவகுப்புச் சருக்கம்.

எழுசீராசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

அற்றை நாட்புரை வன்னி மன்னவ
னப்ப டைக்கதி பன்னிட
மிற்றை நாளதி ராதி பர்களு
மிங்கு ளங்கே ளார்தமை
வெற்றி கொண்டிட லான வஞ்சியி
லைச்சி வேகமொ டாமமர்
சுற்றி டும்படி யோத லும்மது
தோன்ற லுஞ்செய் வானரோ.

(பொ-ரை.) (சூரியோதயமானதும்,) அத்தினத்தில், உமாதேவியாரும் உருத்திர வன்னியரும், ([illegible]) [illegible] சமரதர், அர்த்தரதர் என்னும்) [illegible] (சேனாதிபதியான) நீலகண்ட வன்னியரும் [illegible] தொடங்கினார், (எ-று).

அதிரதர்-(தாம் ஒரு தேரில் ஏறி அமர்ந்து, தம் தேர் குதிரை சாரதிகளுக்கு அழிவு வராமல் காத்து, பல ஆயிரம் தேர்வீரருடன் எதிர்த்து, வேறு துணை வேண்டாமலேயே போர்செய்து வெல்லும் வல்லமை யுடைய) முழுத்தேர் அரசராவர். மகாரதர்-அதிரதரிற் சிறிது

தாழ்ந்தவர்; இவர்கள் பதினாயிரம் தேர்வீரருடன் போர்புரிபவர். சமரதர்-ஒரு தேர்வீரனுடன் தாமும் ஒருவராய் எதிர்க்க வல்லவர். அர்த்தரதர்-பகைஞர் மிக முனைந்து எதிர்ப்பாராயின் தம் தேர் முதலியவற்றை இழப்பவர்; அர்த்தரதர் இருவர் சேர்ந்தால், ஒரு சமரதனுக்கு ஒப்பாவர். வஞ்சி-பகைவர்மேல் போர்செய்யச் செல்பவர் அணிதற்கு உரிய ஒருவகைப் பூமாலை. (1)

அதிர தாதிபர் தானு நல்லரு
ளுத்ர வன்னிய வண்ண லுங்
கிதையில் வச்சிர வாகு சாம்பவர்
மார தாதிபர் சமரதப்
பதியர் சங்க பால ரர்த்த
ரதின் பாசுப தாப்பக
பதியு மாம்படி நீல கண்டரா
மைத்த கங்களி பல்கினார்.

(பொ-ரை.) தானும், சிறந்த கருணை மூர்த்தியான உருத்திர வன்னியரும் அதிரதத் தலைவர்களாகவும், (போரில்) வலியழிதலில்லாத வச்சிரவாகு வன்னியரும், சாம்பவ வன்னியரும் மகாரதத் தலைவர்களாகவும், சங்கபால வன்னியர் சமரதத் தலைவராகவும், பாசுபத வன்னியர் அர்த்தரதத் தலைவராகவும், (சேனாதிபதியான) நீலகண்ட வன்னியர் அமைத்து, நிறைந்த உள்ளங் களிப்பெய்த இருந்தார், (எ-று). (2)

ஆன மாபடை கண்டு வந்தபி
னைப்பு லன்களு முள்ளமு
மான நேர்த்தெனு மக்க ளோவரு
மன்ன னுஞ்சமா ருன்னவே

வான மாமுகி லேறி டிப்பட
வந்த தென்னவும் வார்கட
லான வர்ப்பறை சேர்ந்த தென்னவு
மார்த்த கோட்டிய வாம்பலே.

(பொ-ரை.) (இங்ஙனம் அணி) வகுக்கப்பட்டதான சிறந்த (உக்கிரமான) சேனைகளைப் பார்த்து மகிழ்ந்த பின்பு, பஞ்ச இந்திரியங்களும் மனமும் ஒருமித்துப் போனாற்போல, ஐந்து புதல்வர்களும் உருத்திர வன்னிய மகாராஜனும் (ஒருமித்து) போரினைக் குறித்து நிற்க, (அதே காலத்தில்,) ஆண் இடி மிகுதியாக உண்டாக (நீருண்டு மழைபெய்ய) ஆகாயத்தில் வருகிற காளமேகங்களின் கூட்டம் போலவும், (வரிசையாகப் பொங்கிவரும்) நிறைந்த கடல்போலவும், (மிக்க ஓசை மென்மேல் உண்டாக முழங்கும்) வாத்தியங்களின் கூட்டம் கூடியது போலவும், (அச்சேனை சமூகத்திலுள்ள) யானைகளின் கூட்டம் கர்ச்சனை செய்தன. (எ-று).

ஐம்புலன்கள் புதல்வர்க்கும், உள்ளம் உருத்திரவன்னியர்க்கும் உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளமையால், [illegible] பொருள்கோள்; [நன்-பொது-கக] இதனை [illegible] என்பர். பின் இரண்டடி-உவமையணி: மேகமும் கடலும் யானைக்கு ஒலியினாலேயன்றி, கரிய பெரிய வடிவத்தாலும் மதநீர் வெள்ளத்தாலும் உவமையாம். (3)

உரல டிக்கரி புரகர் பைத்தலை
புறுமணிக்கண முடைபட
திரல வாகிய படர்தல் செய்தன
திமிரு கூவிர முருளெதிர்

பரல மாகிரி படிந்பி லத்திடை
பதிய சேர்வரு பரிகளின்
குரது கட்சமர் செய்து விண்ணிழி
குடவு மோங்கிய கொடிகளால்.

(பொ-ரை.) உரல்கள் போன்ற கால்களையுடைய யானைகள், (அடியெடுத்து வைக்குந்தோறும், மென்மேற் படுதலால், கீழுலகத்துள்ள) நாகரது படத்தையுடைய தலையிற் பொருந்திய மாணிக்கங்களின் கூட்டமெல்லாம் மிகப் பொடியாகும்படி, வரிசை வரிசையாக விரைந்து நடந்தன; உயர்ந்த தேர்கள், (உருண்டுசெல்லும் அழகிய சக்கரங்களின்) எதிரில் பருக்கைக் கற்களையுடைய பெரிய மலைகள் அகப்பட்டால், (அம்மலைகள் நாகர்கள் வாழும் பெரிய) பாதாள லோகத்தில் புதைந்து அழுந்தும்படி, எதிரே செல்லும் தன்மையவான (தம்மிற் கட்டிய) குதிரைகளினுடைய கால் குளம்புகளால் (மேலே) எழுப்பப் பட்ட புழுதியினால், (மேலுள்ள தேவர்களோடு) போரைச் செய்து, (தம்மீது கட்டியுள்ள) உயர்ந்த கொடிச் சீலைகளால் சுவர்க்கத்தில் உள்ள அத்தேவர்களது கண்களைத் துடைத்தலுஞ் செய்தன. (எ-று).

உரல்-யானைக்காலுக்கு, வடிவாலும் வலிமையாலும் உவமம். முன்னிரண்டடியிலும் மூன்றாவதடியிலுமாகவிரு உயர்வு நவிற்சியணியும், பிறர்க்கு வருத்தமுண்டாம் படி முன்னே கலகம் விளைத்துப் பின்பு அவரைக் கண்துடைத்துச் சமாதானப்படுத்துபவரது தன்மை, தேரினிடத்து ஏற்றிக் கூறப்பட்டதனால் நான்காவதடியில், தற்குறிப் பேற்ற வணி யொன்றும் இவ்வாறே செய்யுளில் அமைந்திருத்தல் காண்க; இதனைக் கலவையணி யென்பாருமுளர். கூவிரம்-தேர். குளம்பு-குதிரைக்கால் நுனி; குதிரைக்கால் நுனி;

எனவாற்பாலது, பிறமொழி வடசொல்லாதலின், வருமொழி வகர மியல்பாயிற்று. [நன்-மெய்-கூ.] முதலிரண்டடிகளில் யானைகளின் வலிமையையும், மலைகளையும் பாதாளத்தில் அழுத்த வல்லன என்றது-இதின் வலிமை மிகுதியையும், குதிரைகளின் கால்குளம்புகளால் எழும் புழுதி விண்ணவருடன் போரிட்டது என்றது-குதிரைகளின் வலிமையையும், கொடிச் சீலை அவ் விண்ணவர் தம் கண்ணுடைத்தன என்றது-தேர்களின் உயர்ச்சியையும் குறிப்பிக்கும். (4)

பலதுறைப்படி நடையுடற்கதி
புல்லை யொத்தன பாரைகு
முலக முழுதையுங் ககன முய்த்தவி
ராகர் தஞ்சமை புதறின
விலகு சக்கர கிரியை சுற்றன
வெளவ லொப்பன வெழுமுகில்
குலவு மற்றவை கிரிய வைப்பன
நவி தத்தன குரகதம்.

(பொ-ரை.) குதிரைகள், அநேக வகைப்பட்ட நடைகளையுடைய உடம்பின் விரைந்து செல்லுதலினால் வாயு வேகத்தை யொத்தன; கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகம் முழுவதையும் (தம் கால்களால் எழுப்பப்படும் தூளிகளை மேலாக) ஆகாயத்திற் செலுத்துதலால், (இதற்கு முன் இலங்கையைத் தாங்கும்) நாகர்களுடைய அப்பாரத்தைக் குறைத்தன; (உலகத்தைச் சூழ்ந்து) விளங்குகிற சக்கரவாள கிரியை, (தாம் வட்டமாக ஓடுவதற்கு அளவாக அமைந்த) சுற்றெல்லை யெறும்படி மண்டல கதியாய்ச் சுற்றி வருவன; சப்த மேகங்களினது நிலையை யுடைய திறம்படி (ஆகாயத்தின்மேல்) வைப்பனவான கால்குளம்புகளின் வகையை யுடையன, (எ-று).

பலதுறைப்படு நடை-ஐவகை நடை; அவை-"விக்கிதம் வற்கிதம் வெல்லு முபகண்டம், மத்திமம் சாரியோடைந்து" என்பன. ஆஸ்கந்திதம், தோரிதகம், ரேசிதம், வல்கிதம், புலுதம் என்று சொல்லப் பெறுதலுமுள. மிக விரைவுமின்றி மிகமந்தமுமின்றி சமமாகச் செல்வது-ஆஸ்கந்திதம்; அதனினும் அதிகமான சதுரமாச் செல்வது-தோரிதகம்; தாளகதியுடன் வட்டமிட்ட நடை-ரேசிதம்; வேகத்தினால் முன்கால்களைத் தூக்கிவரும் நடை-வல்கிதம்; அவ்வளவு விரைவும் சமமுமாச் செல்கை-புலுதம் என்க. இனி, மல்லகதி, மயூரகதி, வியாக்கிரகதி, வானரகதி, இடபகதி என்றலுமுண்டு. இதனுடன் பஞ்சளி, முரளி, சுடாலம், வலனம் என நான்கையும் கூட்டி நவகதி கூறுவாருமுளர். குரவிதத்தன-காற்குளம்புகளின் வகைளையுடையன. இப்பாட்டில், தற்குறிப்பேற்ற வணியும் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணியும் விரவி வந்தது காண்க. (5)

நுதல வில்லெழ வரியு யிர்ப்பெழ
வீர நகையெழ் நுதலொணுக்
கதமி குந்தரி மனம தற்றெழ
வன்மை காமுறு மயிலினின்
விதம வெயிலெழ வணியும் பல்லணி
வீசு மழுகெழ விரியிமை
மதர்வு விழிமிகு மருண மெழவரு
மறவர் கிளைசொல லாகுமோ.

(பொ-ரை.) (தத்தம்) புருவங்கள் விற்களைப்போல் வளைந்து தோன்றவும், (தமது நாசியில்) சுவாசத்தோடு புகைகிளம்பவும், (வாயில்) வீரநகை தோன்றவும், மனத்திலிருந்து கோபமாகிய தீப் பொங்கவும், வலிமையார்ந்த கைகளிற் பொருந்திய வேல்களில் சூரியகாந்திபோன்ற

ஒளி வீசவும், (தாம்) அணிந்துள்ள பல ஆபரணங்களின் அழகு விளங்கவும், ஒளிசெய்யும் இமைகளைப் பெற்ற கொழுவிய கண்களில் (கோபமிகுதியால்) செந்நிறம் பொருந்தவும், (போர்க்குமுனைந்து) வந்த வீரர்களின் உக்கிர நிலையைச் சொல்லுதற்கு இயலுமோ, (எ-று).

முதலடியிற் போந்த அரி-புகையெனும் பொருளினும், இண்டாவதடியிற் போந்த அரி-செருப்பு எனும் பொருளினும் வந்தன. சரம்-தோயம். அயில்-வேல். மிளிர் இமை-ஒளிவிளங்கும் இமைகள். மதர்வு-செழுமை. அருணம்-சிவப்பு. மறவர்-வீரர். (6)

தேவி புற்கல னண்ணல் மார்பு
நீல னானனந் திகழ்புயம்
ஆவ வச்சிர வாகு சாம்பன்
கங்கை பசுபதி யடியிணை
சேவ கப்பிற மன்ன ரானவர்
செம்மை யவயவ மெனவுறு
தாவு மொள்ளமர் பூமி சேரொரு
தேக மொத்தது தானையே.

(பொ-ரை.) உமாதேவி உயிராகவும், உருத்திர வன்னிமன்னர் மார்பாகவும், நீலகண்ட வன்னியர் முகமாகவும், அம்புறாத் தூணியை யுடைய வச்சிரவாகு வன்னியரும் சாம்பவ வன்னியரும் விளங்கும் இரண்டு தோள்களாகவும், கங்காபால வன்னியரும் பாசுபத வன்னியரும் இரண்டு கால்களாகவும், வீரம்நிறைந்த மற்ற அரசர்கள், (இன்னமுள்ள வேறு) அழகிய உறுப்புக்கள் முதலியவையாக அந்த சேனை, பாய்ந்து செய்யும் ஒள்ளிய சமர பூமியிற் பொருந்திய ஒரு தேகத்தை யொத்திருந்தது, (எ-று).

இது, உவமையணி. சேனையின் தோற்றத்தை ஒரு மனித உருவத்துக்கு ஒப்பிட்டவாறும். உயிர் உடலிலிருந்து அதனைக் கொண்டு தொழில் நடத்துதல்போல, இறைவி உயிர்களனைத்திலும் உள்ளிருந்து அவற்றைக் கொண்டு தொழில் நடத்தலின், 'தேவி புற்கலன்' என்றார். புற்கலன்-ஆன்மா. வீரர்க்கு உறுப்பனைத்தினும் மார்பு சிறந்து முற்பட விளங்கல்போல உருத்திர வன்னிய மன்னர் யாவரினும் சிறந்து முற்பட விளங்கலின் 'அண்ணல் மார்பு' என்றார். முகம் முக்கிய அவயவமாக முன்விளங்குதல்போல நீலகண்ட வன்னியர் சேனாதிபதியாய்ச் சேனாமுகத்தில் நின்று விளங்கலின் 'நீலன் ஆனனம்' என்றார். தமது வலிமையாற் பகைதொலைத்து வெற்றிதரவல்ல தோள்கள்போல வச்சிரவாகு வன்னியரும் சாம்பவ வன்னியரும் தமது திறமையாற் பகைஞரை அழித்து வெற்றிவிளைப்பவ ராதலின் 'ஆவ வச்சிரவாகு சாம்பன் திகழ்புயம்' என்றார். கால்கள் தாழ்ந்த உறுப்புக்களாய்த் தம்மை யுடையவன் நினைத்த இடம் செல்லப் பொருந்திய கருவியாக இருத்தல்போலக் கங்காபால வன்னியரும் பாசுபத வன்னியரும் உருத்திர வன்னிய மன்னர் முதலினோர் கருதிய வண்ணம் பணிசெய்பவ ராதலால் 'கங்கை பசுபதி யடியிணை' என்றார். உடம்பில் உள்ள பிறவுறுப்புக்கள் அனைத்தும் ஏற்ற வண்ணம் உதவுதல் போல, யுத்தத்தில் துணையாக வந்த வீரர்கள் அனைவரும் சமயோசிதமாகத் தொழில் செய்தலால் 'மன்னர் ....செம்மை யவயவம்' என்றும் உருவகப்படுத்தினர். முதல் மூன்றடிகளிற் கூறிய இவ்வுருவகம்-ஈற்றடியிலுள்ள உவமைக்கு அங்கமாகக் கலந்து வந்ததாகலின், உறப் புறப்பிக்கலவையணி. (7)

ஆறு மாபடை வன்னி வேந்த
ரங்க ளாற்றி மமையவே
சீறு வீர சிங்க னொக்கிய
தின்மை சேனை யொடுவர
வீறு கொண்டெழு மிருதி றப்படை
செய்த கர்ச்சனை யின்னிடி
யேறு சக்கர மேழு மங்கிட
வெங்கு மாகி நிறைந்ததால்.

(பொ-ரை.) சிறந்த அறுவகைச் சேனைகளை யுடைய உருத்திர வன்னியர் (போர்க்குச் சித்தமாக) அங்கு தங்கியிருந்த அப்போது, சீற்றம் மிகுந்த (வாதாபியின் அம்மானாகிய) வீரசிங்கன் அளவிறந்த வன்மையை யுடைய சேனைகளுடன் (போர்க்களத்தில்) வருதலும், பெருமிதம் கொண்டு எழுந்த இருபக்கத்துச் சேனைகளும் (ஏககாலத் தில்) செய்த கர்ச்சனை யானது, ஆகாயத்தில் உள்ள ஆனை இடியும் ஏழு சமுத்திரங்களும் வருந்த, எல்லா இடங்களி லும் பரவி நிறைந்தது, (எ-று).

இருதிறப் படைகள் செய்த கர்ச்சனை, தம்மொலியி னும் மிக்கிருத்தலின், ஆன் இடியும் எழுகடலும் இவ் வோசையின் காரணம் அறியாமல் மயங்கின போலும். அறு வகைப்படை "ஒத்தவில் வேல் வாள் யானை புரவித் தேரோடாறே" எனும் நிகண்டின்படி, வில்வீரர், வேல் வீரர், வாள்வீரர், யானைப்படை, தேர்ப்படை, குதிரைப் படை முதலியனவாம். சக்கரம்-கடல். (8)

வன்னிமன்னர் அணிவகுப்புச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சொர்ண காமாட்சி துணை.

முதற்போர்ச் சருக்கம்

வீரசிங்கன் வதம்

கலிவிருத்தம்.

தூய ருத்திர வன்னியர் தொல்படை
நாய கன்னணி செய்தபி னன்னவர்
ஏய மெய்தின வன்னது ரைந்தனர்
தீய ரோடமர் செய்ததை யோதுவாம்.

(பொ-ரை.) தூய்மை பொருந்திய உருத்திர வன்னிய மன்னரின் தொன்மை வாய்ந்த சேனாதிபதியான நீல கண்ட வன்னியர், (தனது சேனைகளை) அணிவகுத்த பிறகு, பகைவர்களின் சேனைகளும் வந்து சேர்ந்ததைக் கூறினோம்; (இனி,) கொடியவர்களான அவ்வவுணப் படைகளுடன் வன்னியர்படை யுத்தம் செய்வதைச் சொல்லுகின்றோம், (எ-று). (1)

கச்சை யத்தியுங் கந்துகந் தேருள
மெச்ச வன்னியன் வேலை முதலாற்
றச்சர் வீழ்வது தின்னமென் மாமுர
சச்ச மொங்கவொ லித்தன வோகையால்.

(பொ-ரை.) கழுத்திடு கயிற்றையுடைய யானைகளை யும், குதிரைகளையும், இரதங்களையும் உடைய (யாவரும்) கொண்டாடும் உருத்திர வன்னியர், (அவுணர் குலகால னான) வேற்படை யேந்திய முருகப் பெருமானது அம்ச மாதலால், பகைவர்களான அவுணர்கள் மடிவது நிச்சயம் என்னும் எண்ணத்தால் சிறந்த பேரிகைகள், விண்முகடு எட்ட மகிழ்ச்சியொடு சப்தித்தன, (எ-று).

உருத்திர வன்னியர் சேனையில் இயல்பாக வெற்றிக்கு அடையாளமாகவும் போரில் ஊக்கத்தை வளர்த்தற்கும் முரசங்கள் அடிக்கப்பட்டு மிகுதியாக முழங்குதலை, உருத்திர வன்னியர் முருகனின் அவதாரம் என்பதை யுணர்ந்த களிப்பால் மிக்குமுழக்கினதாக ஒரு காரணங் கற்பித்த இது, ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. (2)

வண்டை யேந்திய வண்கம லக்கர
அண்டர் துய்மனத் தமரு மாலினைக்
கண்ட கொக்கரை கண்டனம் வாழ்வெனு
அண்டி டம்பணி லத்துட னார்த்தவே.

(பொ-ரை.) உருத்திர வன்னியர் (பாஞ்சசன்யம் எனும்) சங்கையேந்திய கையை கிரம்பிய கமலமொத்த திருக்கரத்தையுடைய நாராயணனின் உள்ளங்களிக்கும் மருகர் என்பதைக் கண்டு கொண்ட வலம்புரிச்சங்குகள், (தமது இனத்தைத் தலைமைச்சங்கை யேந்திய பெருமானின் மருகற்குத் தக்ககாலத்தில் பணிசெய்ய நேர்ந்ததைக் குறித்து, யாமும் மிகுந்த) சிறப்புப் பெற்றேமென்று நெருங்கிய இடம்புரிச் சங்குகளோடும் சலஞ்சலமென்னும் சங்குகளோடும் மிக்கு ஒலித்தன, (எ-று).

இப்பாட்டும் - ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. வண்டு சங்கு; அது-பாஞ்சசன்யம். கொக்கரை-வலம்புரிச்சங்கு. இடம்-இடம்புரி. பணிலம்-சலஞ்சலம். (3)

ஆர்த்த கூவிரங் கூவிர மார்த்தன
சேர்ந்த கும்பியுங் கும்பியு சேர்ந்தன
தேர்ந்த பாடலம் பாடலந் தேர்ந்தன
நூர்த்த வீரரும் வீரரு முட்டினர்.

(பொ-ரை.) (இருசேனைகளினும்) பொருந்திய தேர்களும் தேர்களும் (ஒன்றோடொன்று) நெருங்கின;

(வெற்றி) அமைந்த யானைகளும் யானைகளும் (ஒன்றோடொன்று) எதிர்த்து நடந்தன; தேர்ச்சிபெற்ற குதிரைகளும் குதிரைகளும் (ஒன்றோடொன்று) எதிர்ந்தன; அடர்ந்த காலாள் வீரர்களும் காலாள் வீரர்களும் (ஒருவரோடொருவர்) மோதினார்கள், (எ-று).

கூவிரம் - தேர். கும்பி - யானை. பாடலம்-குதிரை. இங்கு அவற்றின் மேலுள்ள வீரரையுங் குறிக்கும். (4)

பற்று கட்கமுங் கட்கமும் பாய்ந்தன
குற்று ஞாங்கருஞ் ஞாங்கருங் குத்தின
முற்று வில்லொடு வில்லு முறிந்தன
துற்று கோல்களுங் கோல்களுந் தோய்ந்தவே.

(பொ-ரை.) (இருதிறத்தினும்) பிடித்த வாளாயுதங்களும் வாளாயுதங்களும் (ஒன்றின்மேலொன்று) பாய்ந்தன; நெரிக்கும் வேலாயுதங்களும் வேலாயுதங்களும் (ஒன்றையொன்று) குத்தின; (வன்மை) முதிர்ந்த விற்களும் விற்களும் (ஒன்றையொன்று) அழித்தன; அடர்ந்த அம்புகளும் அம்புகளும் (ஒன்றின்மேலொன்று) பொருந்தின, (எ-று). ஞாங்கர்-வேல். (5)

சென்னி சென்றவர் கேசவச் செம்மலை
யொன்ற கற்கிர வத்தமொ டொத்தனர்
என்று தாளகல் வுற்றவ ராதபன்
றன்று சாரதி யென்னவுந் தோன்றினர்.

(பொ-ரை.) (அப்போரில்) தலையறுபட்ட வீரர்கள், நாரணனைப் பொருந்திய தலையறுபட்ட இராகுவுக்குச் சமானராயினர்; அன்று கால்களை யிழந்தவர்கள், சூரியனது தேரைச் செலுத்துதற்கு அமைந்த சாரதியான அருணனைப்போலக் காணப்பட்டனர், (எ-று.)

அத்தம்-இராகு. இது, உவமையணி. (6)

உருவ கோற்களு மாமணி யிழைத்த
முருவ கோற்கொள வாள்வினி ருட்டொள
குருவ மேனிய வன்னிய ருண்மகி
ழுருவ பல்படை யுங்கொ வீரரே.

(பொ-ரை.) உருவத்திருமேனியையுடைய உருத்திர வன்னியர் மனம் மகிழும் நெருங்கிய சேனாமுகத்தி லுள்ள நிலைவீரர்கள், (பகைவர் உடலில்) ஊடுருவிச்செல் லும்! (கூர்மை வாய்ந்தன) அம்புகளெல்லாம், (அப் பகைவர்மேல் எய்து) ஒழிந்தபோது பின்பு, (பகைவர்க ளால் எய்யப்பட்டுத்) தமது உடம்பில் தைத்துள்ள அம்பு களைப் பிடுங்கி வில்லில் சேர்த்து விடுவார்கள், (எ-று).

இதனால், அவர்களது கலக்கமின்மையும் திடசித்தமும் வெளியாம். இது, புறப்பொருளின் பகுதியான தும்பைத் திணைக்கு உரியதாய நூழிலாட்டு எனவும் படும். (7)

வீசி நின்றொரு வன்பெரு வேலினிர்
தூசி நின்றவன் முன்முடி தள்ளினன்
ஏசி தன்றலை வேய்ந்தி ருந்தவன்
னோசி பல்லிய நின்றுற வீசினன்.

(பொ-ரை.) ஒருவன் (அதிசயமாய்) நின்று, வேற் படையை வீசி, எதிரில் அடர்ந்திருந்த பகைவனது தலையை முதலில் வெட்டித் தள்ளினன்; (அங்ஙனம்) தன் தலை அறுபட வெட்டிய எதிரியைப் பழித்து, (வெட்டிய அவ னுல்) விரும்பப்படும் அவனது தலை சிதறும்படி (தனது வாளை) வீசினன், (எ-று). இது, தொகைத்துயர்த்த நிலை. (8)

வீதற் செய்தவர் தம்முறை வீர
ஏத சாதனை வீழ்த்திய வன்னரைச்
சாத கத்தொடு கட்டிப் புரண்டுயிர்
சாதற் செய்துபின் சாய்ந்தன ராற்றியர்.

(பொ-ரை.) (பகைவரால் வெட்டப்பட்டு) விழுபவர் கள், அப்பகைவரைக் கொல்லுதற்கு முன்னமே சபதம் செய்த) தமது வார்த்தை பழுதுபடுவதா, ஆ! தகாது என்று தம்மை வீழ்த்திய அவ்வெதிரிகளை மிகுந்த கோபத்துடன் கட்டிப் புரண்டு, (அவர் தம்) உயிரைப் போக்கிய பின்னர் மாய்ந்தனராம் சில வீரர்கள், (எ-று).

இஃது இறந்த வீரரின் வீரவாதம் இதனில் வெளியாம்.

சீல சண்டனு மின்னுமெய் போரிற்
கோல மிட்டரி போடில் சேர்க்கிய
சீல மாமழை சிக்கவொ திர்ந்தெதிர்
கால வென்னக் கணைபல தூவினன்.

(பொ-ரை.) (சேனாதிபதியான) சீலசண்ட வன்னிய னும் (வீரவேகத்துடன்) நின்று செய்த யுத்தத்தில், தன் சேனை அபயக்குரலிட்டு ஓடுதலைப் பார்த்த சிலம்பிக்க வீரசிங்கனும், சீலகண்டவன்னியனின் சேர வந்து எதிர்த்து, யமன் எனும்படி பல அம்புகளை விட்டான்.

அன்ற வன்சொரி யம்புக ளம்மவோ
வன்று வன்னியன் சொல்படை முற்றுமே
கொன்று பேரிரு குற்றமே யென்னவே
கன்றி டப்புரிந் திட்டது காணவே.

(பொ-ரை.) அவ்வீரசிங்கன் அன்று பொழிந்த அம்புகள், அம்மா! உருத்திரவன்னியரின் அடர்ந்த பல சேனைகளும், மிகுந்த இருள் பொருந்த வந்தன என்று எண்ணிக் கலங்குமாறு வருந்தச் செய்தன, (எ-று). (11)

அந்த வேளையி லங்குவ னீண்டது
சிந்து மாவட வைவெனச் சீறியே
விந்தி ரக்கினை யேவிய னன்மிக
வுந்து மப்படை யுமினை யோட்டினன்.

(பொ-ரை.) அப்பொழுது அக்கிருத்த நீலகண்ட வன்னியரும், கடலின்கணுள்ள பெரிய வடவாமுகாக்கினி போலக் கொதித்து, இந்திராஸ்திரத்தைவிட, அவ்விரசிங்கன் பிருதிவியாகவிட்ட பாணங்களைத் (இருக்குமிடம் தெரியாதபடி) அழித்தினர், (எ-று). (12)

வீர சிங்கனும் விசிபி லைகளை
ஆர ணிகளின் றானிதுவண் டாக்கினன்
நீர் ஞெகிழன் டாக்கினை நீறுசெய
வீர மாமரி மாய்ப்பு விட்டனன்.

(பொ-ரை.) (அதுகொண்டு) வீரசிங்கனும் பத்தாக்கினைகளை யேவி, ஞானமான நீலகண்டவன்னியரின் அம்புகளை பொடிப்பொடியாகச் சிதற அடித்தான்; வீரிய மிக்க நீலகண்டவன்னியரும், கோபத்துடன் (மறுபடி) எட்டுக்கணைகளை வீரசிங்கனின் மார்பிற்கு நேராக விட்டார், (எ-று). (13)

அன்ன போதினி லாழ்ந்து வருஞ்சரத்
தன்னை யேவலுந் தீயெழ வந்தெதிர்ண்ட
மன்னி நீலனின் கந்தை மாட்டுக
வென்னச் செய்தி வென்னவினர் கொன்றன.

(பொ-ரை.) அவ்வமயம் வீரசிங்கன், (எதிரிகளை நோக்கித்) தாவிவரும் அநேககணைகளை விடுதலும், நெருப்பெழுவந்த அவ் அம்புகள், நீலகண்ட வன்னியரின் மார்புக் கவசத்தை மன்றாகும் எரியும்படி புடைத்தபிறகு, அளவில்லாத வீரர்களையும் அழித்தன. கந்தளம்-கவசம்.

அக்கி னிப்பெய ரத்திர மொன்றினை
யுக்கி ரத்துட னேவுது முந்துமுன்
திக்கெ லாமொளி செய்தது தீயெழப்
புக்க போதினி மோகினி போக்கினன்.

(பொ-ரை.) (அஃதறிந்து) உத்தமமான நீலகண்டவன்னியர், மிகுந்த உக்கிரத்துடன் அக்கினியாத்திரத்தை விடுதலும், திசைகளைத்தும் (கேட்க) ஜ்வலித்துக் கொண்டு நெருப்பெழு அக்கினை வந்தபோது, (அதனைத் தடுக்க) வீரசிங்கன் மோகினியாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான், (எ-று). (15)

போக மப்பெய ரத்திர முன்னமா
வாக மென்படை புன்பின் வாசவன்
ரோக மெய்திடக் கையைத் துணித்தயர்
வாக மேவினை தாமிது பாவமே.

(பொ-ரை.) அம் மோகனாஸ்திரம், முதலில் (நீலகண்ட வன்னியர் விட்ட) அக்கினியாஸ்திரத்தை விழுங்கி, பிறகு மேன்மையான அந்நீலகண்டவன்னியர் தம்பம் எய்தக் கையைத் துணித்துக்கொண்டு மூர்ச்சையாகச் செய்து சென்றது; ஆ! இது மிகுந்த பாவமாகும் (எ-று).

பாவி யும்மது செய்தபின் பல்படை
யேவி யண்டமெ லாநிறை வெய்துறக்
கோவி னின்படை மெல்லவ யங்களைத்
தீவி னுஞ்செப்பவு மாகுமோ.

(பொ-ரை.) பாவியான வீரசிங்கனும் அச்செயலைச் செய்த பிறகு, ஆகாயமெல்லாம் நிறையும்படி பல அம்புகளை ஏவி, உருத்திரவன்னியரின் சேனைகளது அவயவங்களை அறுத்துத் தள்ளினான்; அக்கொடுமையை வாய்விட்டுச் சொல்லுதற்கு அருமோ, (எ-று). (17)

வச்சி ரப்புயன் வாட்படை சாம்பவ
னச்ச மெய்திட லானதுஞ் சேனைகள்
மெச்ச மன்றநி விற்கொடு வாளியால்
துச்ச வின்படை தூளொடு வாக்கினர்.

(பொ-ரை.) வச்சிரவாகு வன்னியரும் வாளாயுதம் ஏந்திய சாம்பவ வன்னியரும், அந்த தலைவர்க்கு அடங்கிய சேனைகள் மதிக்குமாறு, வில்பெற்ற வின்வில் தெரிந்து விட்ட அம்புகளால் திடமுள்ள வீரசிங்கனின் சேனைகளை அழிக்கின்றார்கள், (எ-று). (18)

ஆர்த்த தீயுறு வேழப்படைச் செம்மலை
பேர்த்த வாசகம் வீசின வீரநற்
றேர்க்கு வீரரு மன்னவர் மீதுற்றுத்
தூர்த்த கணைகளை தொட்டனர்.

(பொ-ரை.) (அதனை) உணர்ந்த வச்சிரவாகுவும், (அவ் விசயபாரிருவரையும் பார்த்து,) இடாகினி மின்னல்கள் ஒலிக்கச்சிரித்து, அமைந்த அம்புகளை மழையாக ஏவி னன்; (போரில்) தேர்ச்சிபெற்ற (அவ்) விசயபுதல்வர்கள் அவன் விட்டபாணங்களை சாசமாக்கி, (அவன்) அமர்ந்த பெரிய தேரைப் பொடிப்பொடியாக ஆக்கினர், (எ-று).

ஏறி வேறொரு தேரினி லென்னையராய்
வீறி வாருணை வாசக வாயுவுந்
தூவி விட்டவ ராமுஞ் சோர்வுறச்
சீறி னானடத் தோடின சேனையே.

(பொ-ரை.) பகைத்துள்ள வீரசிங்கன் வேறொரு தேரில் ஏறி, வருணாஸ்திரம் வாயுவாஸ்திரமாகிய கணை களை (மேகமெனச்) சொரிந்து, அவ்விசயபுதல்வர் இரு வரது தேகமும் சோர்வடையச் செய்து, மேலும் கோபத் தோடு போர் புரிய வன்னியர் சேனை புறங்காட்டியது.

சோக நீங்கிய நீலனுந் தன்னொளி
மாக முட்டிய மன்னுய வேழமே
சாக சத்தொடு சாடினன் பேயனை
வேக மெய்திய வெங்கணை யாலரோ.

(பொ-ரை.) (அச்சமயம்) மூர்ச்சை தெளிந்த நீல கண்ட வன்னியரும், ஆகாயத்தையளாவிய நிலைபெற்ற (தன்) இரதத்திலேறி, விரைவு மிக்க கொடிய கணைகளால் வீரத்துடன் வீரசிங்கனை யடித்தார், (எ-று). (21)

ஒன்று பத்தது நூறெனு மாயிர
மென்று தூவிய பாதக னேறுதேர்
கன்று சாரதி கந்துக மாதிய
பொன்றச் செய்தனன் பூபதி மைந்தனே.

(பொ-ரை.) உருத்திர வன்னிய மன்னரின் புதல்வ ரான நீலகண்ட வன்னியர், (மேலும்) ஒன்று பத்து நூறு என்று வரும் ஒன்னிய அஸ்திரங்களைச் சொரிந்து, பாதகனான அவ்வீரசிங்கன் ஏறிய இரதத்தை யும்; கோபித்த சாரதியையும், (அவ்விரதத்தில் பூட்டிய) குதிரைகளையும் சாகஅடித்தார், (எ-று). (22)

வில்லொ டித்தவன் வீசிய தோமரம்
புல்லி தாக்கியப் புன்மையன் சேனையைத்
தொல்லை தாம்பிறை யானைத் தோணியால்
கல்லி யோடவுங் கண்டனன் நீலனே.

(பொ-ரை.) நீலகண்ட வன்னியர் வீரசிங்கனது வில்லையொடித்து, (மேலும்) அவன் எறிந்த தோமரம் என்னும் ஆயுதத்தையும் அற்பமாகும்படி அடித்து, அந்த அவனது சேனைகளையும் தாம்பிறைமுகக் கணை யால் பிளந்து புறங்காட்டச்செய்து ஓட்டினார், (எ-று).

எங்கும் மாயையை யென்னவன் செய்தலுந்
தங்க ளென்னது தோற்றிடச் செய்தபின்
பங்க மொன்றிலாப் போர்க்கு மன்னது
செங்க ணின்றவை தான்றிடத் திட்டதே.

(பொ-ரை.) (அதன்மேல்) பகைவனுனவீரஸிங்கன் என்னும் மாயையைச் செய்ததும், தூயவரான நீலகண்ட வன்னியர் அவன் செய்த மாயா காரியங்களை நாசஞ் செய்து, அதன்பின் அம்பொன்றையேவ, அது, வீரஸிங் கனின் தலையை யறுத்துத் தள்ளியது, (எ-று). (24)

ஓடி னார்சிறு பொன்மலை யொருசிறு
நாட பக்கதிர் மேற்கட லாழ்ந்தன
பாடி னக்கழு காதிய பன்றினல்
நீடி னர்பலர் நீலனை யேத்தினர்.

(பொ-ரை.) மிகுதியாக வந்த பகைச்சேனையில் தப் பிப்பிழைத்தவர் புறங்காட்டி யோடினர்; அதைக்கண்டுக் கொண்டே அழகிய கிரணச் சூரியன் மேற்குக்கடலில் ஆழ்ந்தான்; கழுகு முதலியனவெல்லாம் (தக்க உணவு கிடைத்த மகிழ்ச்சியால் குரலிட்டுப்) பாடின; வீரம் மிகுந்த கெழியினர் நீலகண்டவன்னியரைத் துதித்தனர்.

மாச கன்றிடு மாபடை ருத்திரத்
தேச வன்னியன் தேவியை யேத்திடக்
காச னிப்பனை வாழ்த்தக் கனிவுறுற்
பாச றைப்பதி தன்னிற் பயின்றனர்.

(பொ-ரை.) குற்றமற்ற சிறந்த சேனைகளுடன் ஒளி புருவினரான உருத்திரவன்னியர் உமாதேவியாரிடம் சென்று துதிக்க, பணி பல அணிந்த அப் பரசிவை அவ ருக்கு வாழ்த்துக்கூற, அன்றிரவு பாசறையில் படைக ளுடன் அன்பொடு தங்கினர், (எ-று). (26)

ஆவி நீங்கின னூரி யென்னவர்
தாவி சோர்தலே யன்னவன் றம்பியர்
கூவி நீலனைக் கொல்குவ மாமென
ஏவி ரத்தொடு செல்லுதி யென்றனன்.

(பொ-ரை.) (உயிர் தப்பி ஓடிவந்தவர் நடந்தது கூறக்கேட்டு,) வீரஸிங்கன் இறந்தானே என்று வருநாளி சோர்வடைவதை நோக்கிய அவ்வீரஸிங்கனின் (எக்கு சத்ரு, தாம்பிராட்சன், நீலன் என்னும் மூன்று) தம்பிய ரும், (எமது அண்ணனைக்கொன்ற) அந்நீலகண்ட வன்னி யனை யாங்கள் கொல்கின்றோம் என்று பெருக்கூச்சலிட, வருநாளி, (நல்லது, நீங்கள் அச்செயல் புரிய) விரைவாகச் செல்லுங்கள் என்று கூறினன், (எ-று). (27)

எல்லி நீங்குற வெண்ணவி ருந்தவல்
வில்லி னர்களம் வீழ்ந்தலைக் காறுமார்
அல்லி தங்கனி சூழ்வந் தரசென
அல்லி ரிந்திட வந்தன னுதயன்.

(பொ-ரை.) இரவு நீங்கும் காலத்தை யெண்ணிக் கொண்டிருந்த வில் வீரர்களான அவ்வீரஸிங்கன் தம்பி யர், யுத்தகளத்தில் வீழ்ந்திறந்ததைக் காணும் தாயமகிழ்வு குழவந்தனன் எனும்படி, இருள் நீங்க (கிழக்குத்திசை யில்) சூரியன் உதயமானன், (எ-று). (23)

முதற்போர்ச் சருக்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாம்போர்ச் சருக்கம்.

எக்ஞன் முதலானவர் வதம்.

அறுசீராசிரியச் சந்த விருத்தம்.

கடலின் மிக்க வன்னியன் ககனம் விழு டன்னெழ
வடவின் மிக்க வெவ்வரி னளவில் சேனை யெய்தின
படக வேலை யைமிக்க பரிபு ரைக்கை முட்டின
கடக வீர ரும்பல் கதுவு போரி லாயினர்.

(பொ-ரை.) கடலினும் பார்த்த உருத்திரவன்னியரின் சேனைகள் ஆரவாரத்துடன் (போர்க்களத்திற்கு) மகிழ்ச்சியுடன் வந்தனோ, வலிமை மிகுந்த பகைவர்களின் அளவு கடந்த சேனைகளும் அங்குவந்துசேர்ந்தன; (இருதிறத்தும் வெற்றிச்சின்னங்களான) வாத்தியவோசை அதிகரித்தது; குதிரைகளோடு குதிரைகளும் யானைகளோடு யானைகளும் (முதல்நாள்யுத்தம்போலவே ஒன்றோடொன்று) போர் தொடங்கின; கடகமணிந்த கரங்களையுடைய பலவீரர்களும் சினந்த போரில் கலந்தனர், (எ-று). ககனம்-சேனை.

தும்பு ராட்ச னீலனு டெக்ஞ னென்னுந் தூர்த்தராம்
வெம்பு வீர சிங்கனின் வெம்ம றங்கொ டம்பிய
ரும்ப ருன்ன நெங்கிட வொன்ன ரங்க ளேவலா
லம்ப ரம்ம றைத்தன வதிபனோ்ந்த நீந்தனன்.

(பொ-ரை.) வெறும்புதலுடைய வீரசிங்கனது கொடியவீரத்தைக் கொண்டதம்பியர்களான தும்புராட்சனும் நீலனுடன் எக்ஞன் என்னும் கொடியவர்கள், தேவர்களின் நெஞ்சதிர்க்கிட ஏவிய அம்புகளை ஏவினார்க

ளாதலால், ஆகாயம்முழுமையும் மறைந்த அதனை சேனாதிபதியான நீலகண்டவன்னியர் அறிந்தார், (எ-று). (2)

கமல யூக மான தன் ககன முய்ய வையமே
லமல நீல னற்றெதி ரடைதற் கண்ட றயருந்
சமல சிற்ற முற்றடா சமரி னில்லெ னச்சரம்
திமலன் மீதிற் றாவது திகழு மன்ன தோட்டினன்.

(பொ-ரை.) குற்றமற்ற நீலகண்டவன்னியர், பதும யூகமாக அமைந்த தமது சேனைகள் உய்யும் வண்ணம் தேரேறி, தமது எதிரில் வருதல்கண்ட அவுணர்களான அம்மூன்று அதிபர்களும், குற்றமுற்ற கோபமெய்தி, அடரும் போரில் இடமாது இல் எனக் கர்ஜித்து, நீலகண்டவன்னியர்மேல் பல அம்புகளைவிட்டனர்; அவர் தனை நோக்கிவந்த அக்கணைகளை, (தானவிட்ட அம்புகளால் மிக எளிதில்) அடித்து ஒழித்தார், (எ-று). (3)

குனித்த சாப முற்றெழுங் கோல்க டம்மைத் தும்பனு
மனித்த வாளி நூலினி லழித்த போது நானமே
சனித்த வில்ல கங்கனூர் சிலையை யேந்தி தெவ்வினர்
தனித்த தேருந் தன்னிறுன் றலையுஞ் சிவித் தன்கினன்.

(பொ-ரை.) (நீலகண்டவன்னியரின்) வளைந்தவில்லினின்று எழுகின்ற அம்புகளை தும்பன்களாலும் அவனை அறிந்து, கூர்மைபொருந்திய பல அம்புகளைச் சொரிந்து (அவர் ஏந்திய) வில்லையழித்தபோது, பழுதென்பதே தோன்றுதல் இல்லாத கங்காபால வன்னியர், ஒருவில்லையேந்தி (எதிர்த்து,) பகைவனான அத்தும்பனின் வில்லையும் ஒப்பற்ற தேரையும் முறித்துத் தள்ளினார்; (அதன் பின் அவனது) தலையையும் வெட்டித் தள்ளினார், (எ-று). (4)

வந்த தீர்த்த னெச்சுனை வச்சி ரப்பு யத்தினன்
முற்றி விட்ட வேலவன் மூது டம்பு தைத்தன
சிந்தி யம்பு மாரியைச் சீறி யுற்ற தெவ்வனும்
மூன்று போதி னானவன் மூரி வில்ல றுத்தனன்

(பொ-ரை.) (அந்நேரத்தில் தன்னை) வந்தனை தீர்த்த எச்சுனன் என்னும் அவனை, வச்சிரவாகுவள்ளியர் முற்பட்டு எதிர்த்தது விடுத்த அம்புகள், அவனது பெரிய தேகத்தில் அழுத்தின; (அதனால் பெரிதும்) சீற்றத்துடன் எதிர்த்த பகைவனை எச்சுனன், அம்புமழை சொரிந்து முற்பட்டபோது, (வச்சிரவாகுவள்ளியர்) அவனது பெரிய வில்நாணியை யறுத்தார், (எ-று). (5)

வில்லி ழந்த தானவன் வியன்றி னொன்றெ டுத்தயி
வெல்லி லைக்க வாயிரத் தெழுப தென்று லக்கமாச்
சொல்லி யந்த மாகவே சொரிதல் செய்து வச்சிரக்
கல்லி யந்த வாகுவைக் கலக்கி மூர்ச்சை யாக்கினன்

(பொ-ரை.) வில்லை யிழந்த எச்சுனன், சிறந்ததில் வேறொன்றை எடுத்து, சிறந்த கூர்மைகொண்ட ஆயிரத்தெழுபதுலட்சம் என்று சொல்லப்பெறும் பல கணைகளைப் பொழிந்து, மலையை யொத்த வச்சிரவாகு வள்ளியரைக் கலக்கச்செய்து மூர்ச்சை யாக்கினன், (எ-று). (6)

மோதி வள்ளி யன்படை புயங்க முன்பி னேறுநர்
தீதி லாத வச்சிர னெழுந்து தேரி னேறியே
வீதி யென்ன காரணன் வியன்ப டைத்தொ டுத்தனன்
ஆதி நல்லி யையுறக் கருக்க ரிந்த தன்னதே.

(பொ-ரை.) உருத்திரவள்ளியர் படைகள் கலக்கமுறியடிக்கக் கொண்டு முன்னேறிச் செல்லுதலும், (இதற்குள், மூர்ச்சையடைந்திருந்த) குற்றமில்லாத வச்சிரவாகு

வள்ளியர் (தெளிந்து) எழுந்து, தன் தேரில் ஏறி, இந்துடன் முடிக என்று சிறந்த காரயஜூஸ்திரத்தை விட்டதும், (அக்கணை) இயவனுடைய எச்சுனன் தலையை யறுத்து மகிழ்ந்தது, (எ-று). (7)

நீல னென்னு நீதமில் நிசிய னும்பன் மென்றுயர்
கால னென்ன வச்சிரக் கனக்கொ ரும்பு யத்தனை
வேல மோத சாம்பவன் விரத மோட்ட னுனைதிர்
கால பாணி யென்றிடக் கலைக்க வந்து முட்டினன்.

(பொ-ரை.) (அது கண்டிய) நீலன் என்னும் பெயருடைய நீதியில்லா நிசாசரனும், பதினோக்கக்கடித்து உயர்ந்த யமன் எனும்படி வச்சிரவாகுவை (எதிர்த்து) மிகவும் மோதுதலும், (அதுகண்டு) சாம்பவவள்ளியர், தேரின்மேல் அமர்ந்த சிவபிரான்போல அந்நீலனின் உடலைத் துளைக்க நேர் வந்து எதிர்த்தார், (எ-று). (8)

பன்ன கைப்ப கைக்கணைப் பகைவ னேவ சாம்பவன்
றன்ன மிந்தி ரக்கணை தொடுக்க வன்ன தேசியே
அன்ன கோறுந் சாபமு மழித்த சேனை யாதியா
மன்ன கச்சை யாங்கொடி மதித்த றுத்த வாமரோ

(பொ-ரை.) பகைவனான நீலன் கருடாஸ்திரத்தை விட, (அதற்குப்) பொருத்த சாம்பவ வள்ளியர் இந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்ததும், அக்கணை விரைந்து சென்று, அக்கருடக்கணையையும், அதை விட்ட வில்லையும், அவனர்சேனைகள் முதலாக நிலைபெற்ற நீலனின் கவசத்தையும், (தேரில் வெற்றிக்கு அறிகுறி) ஆன கொடியையும் கணைக்கிட்டு அறுத்துத் தள்ளியது, (எ-று). (9)

ஆன பின்று மன்னவ னரிப்பின் வேறொர் வில்லினின்
மான வச்சி ரப்படை விடுக்க வுக்ர சாம்பவன்

வான வாகு ணுத்திரம் மறுவி வேயிப் பின்னய
மான மாத டிப்படை மானை வீசி யார்த்தனன்

(பொ-ரை.) அதன்பின்பும் அக்கீலன் சிற்றத்துடன் வேறுமொருவில்லெடுத்து, அதனில் அக்கினியாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ் செய்துவிட, உக்ரமிருந்த சாம்பவ வன்னியர், அதற்குப் பொருந்த வருணாஸ்திரத்தை மந்திரத்துடன் அபிமந்திரித்து விட்டு, அதன்பின்பு இருப்புலக்கையாயுதமொன்றை, கீலன்மேல் பொருந்தவிசி ஆரவாரித்தார். அயமான மாதடு-பெரிய இருப்புலக்கை.

காதி கண்ட கன்றலை கடைந்து சென்ற வப்படை
யேது வென்றி யில்லையென் றிரிந்து தெவ்வர் சேட்டனுஞ்
சூது மிக்க தீயரைச் சினந்த போரு வந்தரவ்
வாத வன்கு டக்கடற் குளித்தற் செய்ய வெண்ணினான்.

(பொ-ரை.) வந்த அந்த இருப்புலக்கை, தீயவனான கீலனின் தலையை மோதியுடைத்துவிட்டுச் சென்றது; (அது நோக்கிய) பகைவர்கள், இனி நமக்கு வெற்றி இருப்பதில்லை என்று சிதறி ஓடினதும், சூது மிகுந்த தீமையுடைய அவுணரைச் சிதைச்செய்த போரை மகிழ்ந்து நோக்கிய சூரியன், ஸ்நாநம் செய்ய நினைத்தவன்போல் மேற்கடலில் சேர்ந்தான், (எ-று). (11)

சூர னுற்ற வம்பரஞ் சிவந்த தன்றி மாநிலஞ்
சோரி யெங்கு மானதா லடைந்த செக்க ராயின
வீரர் பாடி தன்னையும் விழைந்தி ருந்த வவ்விரா [வர்
கோர வெண்ணர் தானையன் கொதித்த லோர்ந்து கூற

(பொ-ரை.) (அப்பொழுது) சூரியன் மறைந்த திசை சிவந்திருந்ததோடு, பெரிய நிலப்பரப்பு முழுதும் இரத்த வெள்ளமாக இருந்ததனால், (எங்கும்) சிவந்ததன்மை

யாயின; அந்த வீரர்களான ருத்திரவன்னியர் படையிலுள்ளவர்கள் பாசறையை விரும்பியிருந்த அந்த இரவில், வாதாவி, (தனது இளையமாதுலர்களும் இறந்துபட்டது அறிந்து) மிகுந்த கோபங்கொள்ளுதலை அவனது கோரமான (சிங்கமுகன் யானைமுகன் கழுதைமுகன் என்னும் மூன்று) மந்திரிகளும் அறிந்து சொல்லத் தொடங்கினர்.

நாளை யந்த சூரர் தாக்க ளெம்மின் போரினுள்
பூளை யென்ன வீதலைப் பொருத்தி ருந்து காணெனக்
கூளை கூறப் போக்கினேன் குணக்கி லுந்தி யெல்லுமேல்
வேலை காண வுற்றன வெனவும் வந்து தோன்றினான்

(பொ-ரை.) நாளையதினம் அந்தசூரர்களான மனிதர்கள் எமது யுத்தத்தில் பூளைப் பூவைப்போல (சாய்ந்து) வீழ்தலை (சிதறி) பொருத்திருந்து பார் என்று சிறுமையான வார்த்தைகளைச் சொல்ல, (வாதாவியும், நல்லது அப்படியே செய்யச் செல்வீர்களாக என்று உத்தரவு கொடுத்து) அனுப்பினான்; (பின் அவ்வவுணர்களுடன் வன்னியர் அமர்செய்யும்) அச்சமயத்தில், நேரிலிருந்து பார்க்க விரும்பினான்போல, கிழக்குக் கடலில் சூரியன் உதயமானான், (எ-று). (13)

இரண்டாம் போர்ச்சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

மூன்றாம் போர்ச் சருக்கம்.

சிங்கமுகனாதியர் வதம்.

அறுசீராசிரியச் சந்தவிருத்தம்

உக்கிர சமரின் மூன்றா நாளுருவலி
படைகளிரண்டுமுற
முக்கணனுர் சீலன்றன் மூவிழுத்தான்
படையாப் புயங்கரகம்
சக்கர காலனு சிங்கமுகனெனு மசுர
பெற்றுங் கயமுகனும்
வந்தாச் சகட வியூகத்தை வகுத்துச்
சமரை விளைத்தனரால்

(பொ-ரை.) (சுரர் அசுரர்களிருவரும் ஒன்றையொன்று) தள்ளிச்செய்யும் மூன்றாநாள் போரில், வன்மையுற்ற இருதிறப் படைகளும் கலக்க, முற்பட்ட சீலகண்ட வன்னியர் மாசுணா வியூகமாகத் தம் சேனையை வகுத்தார்; (கொடுமை) மிகுந்த கயமுகமுகனும், சிங்கமுகனுடன் (பிறர்க்குத்)துன்பத்தைச் செய்யும் பானுமுகனும் (சமர்க்களம்) வந்து, (தம்சேனைகளைச்) சகட வியூகமாகச் சமைத்துப் போர் தொடங்கினர், (எ-று). (1)

வீரப் படையின் முன்னணியில் மிளிரும்
வயமா முகவன்றன்
நீரத் துடனவ் வன்னிபடை திகைக்கச்
சமரைப் புரிபோது
சூரக் கவனம் முன்னின்ற சுமித்ரப்
பெயரார் முதலமைச்சன்
பாரப் படைகள் தொண்டுபெரு பகைவன்
எதிரிற் பாய்ச்சிட்டான்.

(பொ-ரை.) (தன்) வீரச்சேனையின் முதல் வரிசையில் நின்ற சிங்கமுகாசுரன், உருத்திரவன்னியர் படைகள் திகைப்படையுமாறு தைரியத்துடன் போர் செய்த காலத்தில், சூரத்தன்மையுற்ற (உருத்திரவன்னியர்) சேனைகளின் முதல் வரிசையில் நின்ற சுமித்திரர் எனும் பெயருடைய அமைச்சரானவர், கனத்த ஆயுதங்களை ஏந்தி, பகைவனான சிங்கமுகாசுரனெதிரில் பாய்ந்தார்.

அவ்வமைச்சருடன் உருத்திரவன்னியரின் அமைச்சரான சுமித்திரர் போர் தொடங்கினர் என்க.
கவனம்-சேனை. முதலவன்-அமைச்சன். (2)

சிங்கன் வாளு மன்னவனைத் திகழு
முருத்ர னெனவெண்ணான்
புங்கம் பொழியச் சிறியவன் புரிந்த
சமரில் விடுத்தகணை
யெங்கு நிறைந்துத் துன்பஞ்செய விரண்டு
கணையி லவனுயிரைத்
தங்கும் புனதயி னின்றகற்றித் தகவின்
வளையை முழங்கினனால்.

(பொ-ரை.) சிங்கமுகாசுரன் (உருத்திரன் என) எண்ணிக்க, விளங்கிய ருத்ரமூர்த்தியெனவந்த அமைச்சரான சுமித்திரர் (அவன்மீது) அம்பு மழை வர்ஷிக்க, (அதுகண்டு) சினங்கொண்ட அச்சிங்கமுகன் செய்த போரில் விட்ட அம்புகள் எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்து (அனைவருக்கும்) துன்பத்தைச்செய்ய, (சுமித்திரர்) இரண்டு கணைகளால் அச்சிங்கமுகனது உயிரை உடலினின்று நீக்கி, தகுதிபொருந்த வெற்றிச் சங்கெடுத்து ஊதினர், (எ-று)
என்னனன்-மந்திரி. புனதை-உடல். (3)

நாக முகத்தா னெய்திவிலின் னாப்பை
யறுத்துச் சுமித்திரனைத்
தோகை முகத்தா னக்கிட்டுத் துகளில்
துணைமுயன் குவஞ்சி

மேக முகத்தா னின்றபல விசிகஞ்
 செலுத்தி மேவலனைச்
சோக முகத்தா னாக்கியபி னுயிருஞ்
 சோர வடித்திட்டான்.

(போ-ரை.) (அதுகண்ட) பாணிமுகாசுரன் (விரைந்து வந்து, இக்கமுகனைக் கொன்ற) வில்லின் நாணினை யறுத்து, சுமித்திரனை வாடிய முகத்தனும்படிச் செய்ததும், குற்றமில்லாத சுமித்திரர், தேரை அவன் எதிரில் செலுத்தி, தனது வில்லிலிருந்து பல அம்புகளையேவி, பகைவனுடைய பாணிமுகனைத் துன்பமான முகத்தனும்படிச் செய்து, பின் அவனது உயிரும் விழ அடித்துக்கொண்டனர். (எ-று). மேகமுகம்-கார்முகம்; வில். (4)

கோகந் திடனுக் கியமுகக் கொலைசெய்
 பவனாய் நகைக்கழுகு
நாகந் திடமே வீழ்த்தியவக் கரனைச்
 சினந்து கொல்வமெனு
வேகந் திடமேவும் பூதையினுல் விழுமீத்
 தவ்வும் வையமொடு
பாகந் திடமு மிற்றுவிழப் பகைப்
 பதைத்தான் பரிவினனே.

(போ-ரை.) நிலையான கழுதைமுகத் தலைவனைக் கொலை செய்வதையே தொழிலாகக் கொண்ட அசுரன், தனது முன்னவனை பாணிமுகாசுரனைக் கொன்ற அந்த மனிதனை, யான் சிறிக்கொல்வேன் என்று சபதம் கூறி, விரைவுமிக்க கொடிய தனது கழுதைகளால் சுமித்திரனது சிறந்த வில்லும், வலிய இரதமும், அதனை நடத்தும் சாரதியும் முறிந்துவிழப் பிளக்க, (அதுகண்ட) சுமித்திரர் மனம் பதைத்தார், (எ-று). கோகு-கழுதை. பூதை-கழுதை. தவ்வு-வில். வையம்-தேர். (5)

ஏலா வமரின் வேறுமொரு யிரதத்
 தமர்ந்து சுமித்திரனுங்
காலார் திணிதேர் வேசரியைக் கணைகள்
 பலவாற் கலைப்பாக்கி
மேலார் வலியார் வில்லறுத்துக் கவச
 மிரித்து விரைவுறவும்
பாலார் வலவன் றனும்விழ வடித்துப்
 பகைவன் றனைமாய்த்தான்.

(போ-ரை.) சுமித்திரரும் வேறு ஒரு இரதத்தில் ஏறி, சக்கரங்கள் அமைந்த வலிய தேரின்மீதுள்ள கழுதை முகாசுரனைப் போரில் எதிர்த்து, (அவனை, தானெய்திய) பல அம்புகளால் களைப்படையச்செய்து, அதன்பின், சிறந்த வன்மைபொருந்திய (அவனது) வில்லையறுத்து, கவசத்தை முறித்து, விரைந்துசெல்லும் தேரையும், அதன்பால் அமர்ந்துள்ள சாரதியையும் விழஅடித்து, (பின்) பகைவனை அக்கழுதைமுகனையுங் கொன்றார்.

ஏலா-உடன்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம்; ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சமாகக் கொண்டு, 'ஏலா அமர்' எனஎடுத்து, ஒருவரோடொருவர் மனம்பொருந்தாது செய்யும் போரெனினுமாம். திருவள்ளுவர் "கால் வல்நெடுந்தேர்" என்றார்போல, 'காலார் திணிதேர்' என்றார்; இனி இத்தொடருக்கு, வேகத்திற் காற்றைப்போன்ற தேர் எனினுமாம். (6)

மூவர் விழுது மவ்வநுவைப் படையிற்
 பலரின் முடிகடமைச்
சேவல் புரியக் குழுவோரைத் திதியின்
 மைந்தர் புறந்தந்தார்
பாவர் குருதிக் கன்னடலிற் றெறித்துப்
 படுகை யுதிக்கதிர்
சிவல் புரிய வென்வளிபோல் மியிருக்
 குடபா அற்றுவே.

(பொ-ரை.) (வந்த) மூன்று அடினமந்திரிகள் இறந்ததும், அமைச்சாக்கை சுமித்திரர், அந்த அசுரசேனையில் பல ரது தலைகளை அறுத்தருந்தன்னை, (அதனால்) திதிபன்பல ரின் மைந்தர்களான அசுரர்கள் (இறந்தவர்போக எஞ்சினவர்கள்) புறங்காட்டியோடினார்; (அன்று நடந்தபோ ரில்,) பாவிகளான அவனர்களின் உடலிலிருந்து சொரிந்த இரத்தம் தன் உடம்பெலாம் பட்டிருந்ததை அறிந்த (அ)வன், (அதனைக்) கழுவ நினைந்தவனைப்போல உயர்ந்த மேற்றுக்கடலை யடைந்தான். (எ-று).
சுமித்திரன் - அமைச்சன் பெயர். (7)

அறமுறை யிரவின் வாசரனி யறிந்தா
னதனைக் கினைமுறச்
செற்று வழியச் செவ்வினைச் சிறுமை
யமைச்சர் பின்னிருவர்
முற்று மவியர் முன்னேகன் முறையம்
செலவாம் முறையென்னப்
பற்றே கழித்தி றென்றிட்டான் பரிதி
முதயஞ் செய்திட்டான்.

(பொ-ரை.) அன்று இரவில் அச்செய்தியை அறிந்த வாசரவி, அறிவித்த கோபத்துடன் பகைவரைக் கொல் லாமலே செல்வேனா என்று வருந்தியதை யறிந்த (சுரிமுக னும் யமுனைமுகனுமான) இழ்மையைப் பொருந்திய பின்னான இரண்டு மந்திரிகள், (மன்னா!) முதிர்ந்த வன்மையில்லாத அப்பகைவர் முன்னே நீ செல்வது தக்கதன்று; (அவர்க ளைக் கொல்ல) யாங்கள் செல்வதுதான் தக்கது என்று கூறத்தும், (நல்லது; அப்படியே சென்று) பகைவர்களை அழித்து வாருங்கள் என்று (வாசரவி) விடைகொடுத் தான்; (அவ்விரு சமையேறும் போரைக் காண விரும்பி னன்போல) சூரியனும் (கீழ்த்திசைக் கடலில்) உதய மானான், (எ-று). (8)

மூன்றாம்போர்ச் சருக்கம் முற்றிற்று.

நான்காம் போர்ச் சருக்கம்.

சரிமுகனுதியர் வதம்.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

வெம்புயலை வென்றநில மேருவதி சந்திரமை
வன்னியனை யன்றி வறியன்
கம்புமக ரக்களிரு காகுதை யானிதனை
கட்டிமொழி வைத்த பின்னர்
வம்பவனை மந்திரிக ளானவனை சொரிமுகனும்
வன்முதலெ யான முகனும்
பம்புமல சிந்துமதி முகமத வெறிகொடு
பன்சமர்செய் மண்ணினர்களால்.

(பொ-ரை.) வலிய தொக்களையுடைய பெரிய மேகத்தை வென்றிடையுடைய உருத்திர வன்னியரின் சேனைத்தலை வியான நீலனிடம் வன்னியர், தமது சேனைகளை விரும்பும் தன்மைதரவிழுகமாகப் பொருந்த அமைத்தபிறகு, சிறந்த பொருந்திய சரிமுகாகன், வன்மையிக்க முதன்முகா கன் என்னும் வம்பர்களான அமைச்சர்கள் இருவரும், (தம்மன் சேனைக்கு) மதிக்க அடர்ந்த கரிந்த விழுகமாக அணிவகுத்து, பெரும்போர் தடைகினார், (எ-று).
வாரி-சேனை, முரிமுகன்-சரிமுகன். (1)

தேருகய சண்டமொன நின்றமைடை யிரிவெதிர்
செவ்விய வெள்ள விரிய
தாருதய மாவுண்ர் சிக்குக் கரடமொமி
தாடிமொரு கேதி நுமை

செருத்தி விண்டிப நியமைய நீத்தவரு
முத்தமை மித்தி ரனையே
மாருதவ லிப்பவைக வெரிமுகன் வாவெனவே
லொக்குசமர் வந்து விளைத்தான்.

(பொ-ரை.) தேரோடு உதித்தலையுடைய சூரியன் போல விளங்கிநின்ற செருதிபதியான தீசைகண்ட வள்ளியின் எதிரில், பகைவருடைய படைகள் முடிபவிபோல அகல, முன்னணிச் சேனையிலே விளக்கித் தோன்றுதலையுடைய அவுணர்களாகிய கடல் வற்றும்படி, தான் ஒரு தேரில் எதிர்த்து வந்து, ஒருவராலும் வெல்லமுடியாத பல் கொடிய அவுணர்களை நாசம் செய்துகொண்டே வருகின்ற உத்தமனான அக்கமித்திரனை, வாயுவைப்போலும் வல்லமையுடைய பகைவனான அக்கினிமுகன், (சேற்று மூன்று மந்திரிகளைக் கொன்ற உன்னைத் தான் எதிர்பார்த்தேன்; போர்செய்வோம்) வா என்று அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு போர் செய்தான், (எ-று).

'தார் உதயம்' என்பதற்கு, போர்மாலையோடு எதிரில் தோன்றும் எனினுமாம். (2)

முத்தலை சூலக்கொடிய வாயுகளை மோககளை
காககளை வென்று முதலா
அத்தலை வாகனை தேர்பரி குழவலை
சேடுகொள வந்த மனையு
மைந்தரும் நாறுவை யாவிரச ரத்திரவுடன்
கில்லெனவாக்க வலையுரு
கிங்கமை புண்களி விள்ளவிறைய வந்தவன
நெய்யினரத்தி தன்னி மதியே.

(பொ-ரை.) (அவ்வண்ணம் போரில்) ஆற்பட்ட அகி முகாசுரனும், சொரிமழையாய்த்த வாயுமாக்கிரம்போல

குஸ்திரம் சகலாஸ்திரம் என்பது முதலான பலகணை லைத் தாவ, அக்கினிகள் தேரையும், (அதனிற் பூட்டிய) குதிரைகளையும், சாரதியோடு உடைவாக்கொள்ள, (அதன்பின் அந்த) உத்தமனான அமித்திரனையும், ஆறு நூல் பெருக்கப்பட்ட நூறென்றும் அளவையுடைய ஆயிரமென்றும் தொகையுடைய இத்தலட்சம் அம்புகளால் தேகமெல்லாம் சில்லியாக்க, அவர் சீறித் தூவிய பல அம்புகள், ஹூபியுடன் ஆகாயமெல்லாம் நிறைந்தவத்து, அவ்வாறு கமுகாசுரனின் தலையை அறுத்துத் தள்ளியது.

கில்லைவர்க ளுக்கனி நிறுமை துய்பெரிய
கில்லியொடு சித்து விளைவிற்
கண்ணிமிகச்சுற்றுப்பொற்றுமைக் குயமைமயல் மெளதிரில்
காலனென சீறி வருமோல்
வண்ணவிற வக்கனை கோடியென விடுவ
வாளவர்சக வாயன் படையை
பெண்ணுமதி பண்றுறைக மித்திரனை மற்றுமை
செய்துமய சென்று மறைமோ.

(பொ-ரை.) (அதுகண்டு) தேவர்கள் மிகவும் அச்சங்கொண்டு மாறு பெரியவிலில் அதிவேகமாக வளைத்து, இருகணைகளும் நெருப்புப் பொறிபறக்கப் பகைவன்கொண்டு, பகைவனான அமித்திரன் எதிரில் யமன் எனச்சினந்து வந்த முகமுசுரன், உக்கிரமான பாணத்தை அம்புகளை கோடிக்கணக்காகச் சொரிந்து, தேவர்கள் சமுதாயமான உருத்திர வள்ளியின் சேனைகளை, மறித்துத் தகை செருதிபதியை, அமித்திரனை, மற்றுமுள்ளவரைச் செய்த துன்பங்களை அளவிட்டிக் கூற இயலுமோ, (எ-று).

சிறுமாமன் முத்துமுகன். (4)

சீறிவரு மன்னவனை யும்பிரம வத்திரம
றாதுயிலை செம்மல் கொளாதும்
மாறிவரு தெவ்வினிறந் தவர்க ளன்றியுயிர்
மன்னினர்க ளோட விசுவி
பேறிவரு மெய்னிரு மிருதுவன் காணிலவி
யின்னிரு மென்ன வகைநவன்
மீறிவரு முன்மறைய வென்றெறினை னென்னகடல்
வாருணமோ வித்த னனரோ,

(பொ-ரை.) சுமித்திரர், (அன்னவம்) சினந்து போர் செய்து கொன்றெரும் மிருத்திருசாகரன் உயிரை பிர மாஸ்திரத்தால் வாங்கிவிடவும், மாறுபட்டுவந்த பகை வர் சேனையில் இறந்தவர்கள் நீங்கலாக உயிர்தப்பிய வர் புறங்காட்டி ஒடுங்கப் பார்த்த சூரியன், இப்போது முன்னெதிர்வரும் சந்துரோனர் அமைச்சரான இச்சுமித் திரர் ஒன்றால், பகைவருந் தேர் என்று எண்ணி இதனை யும் உடைத்துவிடுவாராகவின், (அவர்) மீறிவருதற்கு முன்னே மறைந்துவிடுதலே நலம் என்று நினைத்தவர் போல, மேற்குக்கடலில் மூழ்கி யொளித்தான், (எ-று).

அரி-சூரியனுக்கும், பகைவனுக்கும் பொதுத்த மதிக. (5)

மந்திரிகள் மீதுறுவர் மன்னவருள வின்வெருவி
மாதிரமு வர்க்குவடமேய
தந்திரிக ளின்றவை ராமெழுவர் தாமடைய
வனிந்துவிடை தாவிகளின்
சந்திரிக சாகமெரு வப்புரவ வீப்பமென
கண்டித்து மேரு வெனது
மந்திரிமி முந்சகதி மெல்லவது மக்களவ
வந்நனது வின்ப முடனே.

(பொ-ரை.) அன்று அமைச்சர்கள் போரில் இறந் ததை (அன்றிரவு) அறிந்த அசுரர் தலைவனான வாதாவி தின் பெருங்கோபமுற்று, இறந்த சக்ஸாதிகளையும் (இனியென்ன செய்வோம் என்று மனம்) உடையவரும், (அச்சமயத்தில், இறந்த) அவ்வமைச்சர்களின் புதல்வர் களான ஏழு அசுரர்கள், வாதாவியின் சூழல் வணங்கி, (எமது தந்தையரைக் கொன்ற) அப்பகைவர்களை, பெரு விருத்தான என்னை கழறு (போரிட) உன்றுமாறு செய்கின்றேம்; எங்களுக்கு விடைதருகவென்று கூற, பிர புவான வாதாவி, அங்ஙனம் செய்யச் சென்றுவென் என்று கூறினான், சூரியன் (அப்போதையும் காணாமல்) மற்று கொண்டானென இருள் நீக்கக் கிழக்குத்தடையில் உதய மானான், (எ-று).

தந்திரிகள்-மந்திரிகள் என்னும் பொருட்டு. சந்திரி கள்-பெருவிருத்தகள். மருமை-மறுமை. முந்திரி-கிழக்குத் திசை, இந்திரியென அறிக. சுதுவாகனர்-பகைவர்கள், தீரன், மாப்புரவி, சாந்தகன், பகாசடான், மத்தன், சகன் முதலானோர். (6)

நான்காம் போர்ச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பகபதிப்பெ ரன்னனுங், கசனெனும்பெ ராதனை
முசலமென்னு முட்டியா, லைசலமென்ன வீழ்த்தினன்.

(பொ-ரை.) பகபதிவன்னியர், (தன்னையெதிர்த்த) கசனெனும்பெயருடைய திபனை, முசலமென்னும் ஆயுதத்தால் கொன்று, (அவனை) மலைபோலக் கீழே தள்ளினார்.

நட்பமிக்க வானவர், புட்பமாரி தூவினர்
சொட்பமின்றி ஞாயிறுந், திட்பமேவ சார்ந்தனன்.

(பொ-ரை.) அன்புமிகுந்த தேவர்கள், (இவ்வெற்றி கண்டு) மலர்மாரி பொழிந்தார்கள்; ஒளி நிறைந்த சூரியனும், திண்மைவாய்ந்த மேற்குக்கடலை யடைந்தனன், (எ-று). (10)

மாசகன்ற வன்னியர், பாசறைக்க ணெய்தினர்
தூசடைந்த மன்முனே, நீசரோடி னாரரே.

(பொ-ரை.) குற்றமற்ற வன்னியர், படைகளுடன் பாசறையென்னு சேர்ந்தனர்; குற்றமுற்ற வாதாபியின் எதிரில் நீசரான அசுரர்கள் (ஓடி) நடுக்குற்றனர். (11)

அன்னபாவி சீறினன், மன்னனுனை யென்றுயான்
றன்னரைவரக் கொல்வனு, மென்னவோதி னானரோ.

(பொ-ரை.) (விஷயமுணர்ந்த) பாதகனான அந்த வாதாபி, பெருஞ்சினங் கொண்டவனாய், யான் நாளைத் தினம் பொருதற்குச் சென்று, ஐந்து பகைவர்களை நாசஞ் செய்கின்றேன் என்று கர்ச்சித்தான், (எ-று). (12)

என்னவைய சீறுமேபோர்; தன்னனிக்கு வெண்ணிலே
விண்பணிக்கு மாமணி, கன்னலைத்த தெண்டயலை.

(பொ-ரை.) பகைவனான வாதாபி சீறினவுடனே, அத்தி வன்னியர் பெரும்புகழ்ந்தனர், (அப்பால்) கண்களைக் கானத் திரைந்தான்போல, சூரியன் கிழக்குக் கடலில் உதயமானான், (எ-று). (13)

ஐந்தாம்போர்ச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆறாம்போர்ச் சருக்கம்.

வாதாபி யுத்தம்.

அறுசீராசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

சுருமெ னுந்திதி மைந்தர்க
ளுக்கிறை யானவன் பாபியெனுங்கள்
வஞ்சமு டைத்திட முற்றுமெ
மன்னெதி ரிற்செல நெத்தனுற
விஞ்சிய வைகுஞ ரென்றிறு
வெள்ளமெ னும்படை சூழ்தரவும்
பஞ்சன நிப்பெரு முக்கிர
பற்பரி பாய்ந்திட வேவினனே.

(பொ-ரை.) திதியின் புதல்வர்களான விஷம் எனத் தக்க அசுரர்களுக்கு அதிபனான வாதாபி, காவலனுடன் சஞ்சம் செலுத்திபதி, வஞ்சத்தை நிறைவேற்றக் கொண்ட முற்பட்டு நின்ற அக்கினிசித்து, சமீத்த முதல்வமோடு அதிகரித்த முத்துஅம் வெள்ளம் போல தன்னோர் சூழ்ந்துவர, இருதவதியுடன் பெரிய உக்கிரத் தன்மை வாய்ந்த பல குதிரைகள் பூட்டிய தேரின் ஏறினன், (எ-று). (1)

அண்டகடாக மிடந்திடு
மைப்பெரு மல்லிர தத்தெலவாய்
மண்டிவி லம்பொழு வானவர்
மாழ்கினர் மன்மறை சோரிமறை

கொண்டிட வத்திகன் வீழ்தர
குக்கலி றேறுமுழு முனையுனே
புண்டுத லைம்பதி யாதிர
தஞ்சமு குன்கவு மோட்டினனே.

(பொ-ரை.) அண்டமுகடு இடிக்க எழும்படி பெரிய அவ் இரதத்து சென்றதனால், அதிகரித்த ஓசை யெழுதலைப்பீர்த்து, தேவர்களெல்லாம் கலங்கினர்; (அப் போது) மண்மாரி, இரத்தமழை யாதியபொழிய,(அதனு டன்) எலும்புகள் வீழ, சாய் நிலமிட்டழுதலும், நரியின் ஊளையும் சேர்த்தது; வாதாவி அவ்வபசகுனத்தையும் கவ னிக்காமல், தன் இரதத்தை, போரைவென்னிப் புறப் பட்டயுத்தபூமிக்குச் செலுத்தினன், (எ-று). ஊளை-நரி.

பூழியெ ழுந்துயர் வானமே
மறைத்திட பூதர வரியுறு
முழுகிய முக்கது வேரவை
யுன்னிய வுத்தம வன்னியடை
யாழிய மூக்கது வென்றிட
வன்னவின் வெய்திட்டுந் கிலவாய்
வாழிய மூக்கதி வித்துநை
வொன்னொன வானமப வாத்திவோன்.

(பொ-ரை.) மண் துகள் மிக்கெழுந்து, உயர்ந்த ஆகா யம் [illegible] மறைக்கும்படி, [illegible] (இம்மண்துகள்) எழுந்ததும், (அதனைக்கண்டு) [illegible] காலத்தான் சேர்ந்ததுபோல என்று [illegible] மான வன்னியர் சேனைகள், சமுத்திரமே கிளர்ந்து பொங்கி சென்று உருத்திரவன்னியரை யடைதலும், (அவர் எதிரில் வீற்றிருந்த) உமாதேவியாரின் வாயி லிருந்து தமக்கு ஆசிமொழி வந்தபின், (உருத்திரவன்னியர்

152

தேவியை நமஸ்கரித்து,) பெருந்துகள் இவ்வண்ணம் எழுந்ததற்குக் காரணம் யாதெனக்கேட்க, தேவியார் (பின்வருமாறு) கூறுவார், (எ-று).

பூதரம்-மலை. அரி-தேர். சிவை, ஊளை-ஊளையின் பெயர். (3)

வருபவன் வாதா விப்பெய
ரானவன் மாயா விக்குயவில்
பொருதிட வுற்றன னென்றனை
கூறிட புன்னிய வன்னியனுங்
கருதியி லைவக்கழு வேத்திய
பின்னுறு கண்டக னின்னொறிவே
விருதபொர நெந்நெசல கிலனு
மகரவி யூகம் வினைத்தனனே.

(பொ-ரை.) (இம்மண்துகளெழு) வருகின்றவன் வாதாவியென்னும் பெயருடைய அவனாம் தீவேனன்; மாயாவியென்னும் இரதத்தில் போர் செய்ய வந்தான் என்று அன்னையார் கூற, (உடனே) புண்ணியத்தின் வடிவான உருத்திரவன்னியரும், உமாதேவியின் திருவடி களைத் தியானித்துத் துதித்த பிறகு, வருகின்ற அந்நிய வன் எதிரிலே போர்வீரர்களுடன் செல்ல, சேனைகண்ட வன்னியர் (தன்சேனைகளை) மகரவியூகமாக அணிவகுத் தார், (எ-று). (4)

அங்கரி பெய்திய பின்சம
கண்டக வப்படை யாதியனுந்
சங்கை ரிந்தசவி யூகம
தாகவி தாவெதிர் வுற்றிடலும்

பொங்கிய வள்ளிய விற்படை
போதுறு மப்படை தன்னொரதத்
தங்கிய தந்திர சாயக
குஞ்சமர் தம்பில் விளைத்தனரால்.

(பொ-ரை.) (மாதாவின்பின்) தேர் அங்குவந்து சேர்ந்த பிறகு, அந்த அவுணசேனாதிபதியான காலதண்டனும், தன் சேனைத்தொகுதியை பெரிய கிரௌஞ்ச வ்யூகமாகச் செய்து, தான் விரைந்து எதிர்த்தபோது, அதிகரித்த உருத்திரவள்ளியரின் சேனைகள் புறப்பட்டு வந்த அவ்வவுணர் சேனைகளை மோதியடிக்க, (இருதிறத்தினும்) சேனாதிபதிகளாகத் தங்கிய நீலகண்டவள்ளியரும் காலதண்டனும் தங்களுக்குள் போர் தொடங்கினர்.

காலனை தண்டனை செய்திடு
காதக னிக்கண நீலனொடு
மோவிட வம்பு தைத்தலை
வின்றுவி ரோட்டிட வம்படையின்
சாலமொ டும்மெய் சிந்தற
சாடின னுட்பெரு மூர்ச்சையுற
வாளிதி றந்தன மித்திர
ருகிய வன்மையு மம்பெரியோன்.

(பொ-ரை.) நீலகண்டவள்ளியர், (ஒருகாலத்தில்) யமனைத் தண்டித்த நியமனா காலதண்டனை, பெருங்குரல் விட்டிக்கடியபடி (உடலெல்லாம்) அம்புகளைப் பதித்து, (பின்) அவனுடைய உயிரை நீக்குதலும், (அதனைப் பார்த்து,) சேனைப் பெருக்குடன் சமித்து எதிர்த்தவரு; தாய்மையுடன் அங்குவந்தெதிர்த்த வன்மை திரம்பிய-பெரியவரான சுமித்திரனும் அமைச்சர், அவ்சமய

சித்துரவை (பாணங்களைச் சொரிந்து) பெருமூர்ச்சை யடையும்படி செய்தார், (எ-று). (6)

அக்கினி சித்தவு னன்றனை
தாம்படை தன்னைய தருசெய்தே
மிக்குறு பாசுப தப்பெய
ரன்னுறு மேதகு தேர்விழ்த்த
வக்கணம் வெவ்வுரு கூவிர
மெறின னைந்தவ விற்பொறிய
முக்கிர வாளியி னுலவ்
னுடலு டைத்தன னென்கிலனே.

(பொ-ரை.) (மற்றொரு பக்கத்தில்) அக்கினிசித்து என்னும் அவுணன், தான்விடும் அஸ்திரங்களை யெல்லாம் நாசஞ்செய்துகொண்டு, தன்னை எதிர்த்துவரும் பாசுபத வள்ளியர் ஏறிவரும் தேரை, (சக்கரம் சக்கரமாக உடைத்து) தள்ளுதலும், அந்த கோபத்தில் அவர் வெவ்வுரு தேரிலேறி, (தனது) அழகிய வில்லினிடத்திலிருந்து சொரிந்த உக்கிரமான கணைகளால், ஒள்ளிய வில்லை பொடித்து அவனை(ப் புறங்காட்டி) ஓட்டினார், (எ-று).

மாறுயிர் வையம துற்றிடு
வாதா விப்பெய ரானவனும்
கோலனை விசிய சாயமொ
டுஞ்சொரி கொண்டலெ னக்கனி
மேலெழு கூவிர மத்திர
ளும்பரி வீரியர் மெய்புகவிக்
காளை யுற்றெழு புன்கரு
கென்னவு டைத்தான் கையறவே.

(பொ-ரை.) (அதைப்பார்த்த) மாயாவித்தேரின்வந்த வாதாவி யென்னும் பெயருடைய அவுணர் தலைவன்,

அம்புகளைச் சிந்துகின்ற வில்லுடன், மழைபொழியும் மேகமெனக் கர்ச்சித்து, மேலும் மேலும் (தன்னை எதிர்த்து) எழுகின்ற தேர்வீரர்கள், யானைவீரர்கள், குதிரைவீரர்கள், காலாள் வீரர்களாதியோரின் தேகத்தில் பட்டு உருவும்படி அம்புகளை விட்டு, மாருதக் காற்றுல் பறந்தெழும் புல்லிய சருகெனும்படிப் புறங்காட்டி யோட (அவர்களை) அடித்தான், (எ-று). (8)

மாதுயிர்வையம்-மாயாவித்தேர்.

பட்டவ ரென்னில வாயிர ராக
 படாம லுயிர்ப்பெறு பின்
விட்டவ ரென்னில வாயிர ருட்கி
 யிரிந்துயர் வாத்திறலுங்
கெட்டவ ரென்னில வாயிரர் கேடில
 ராகவி னர்த்தசமர்
விட்டவ ரென்னில வாயிரர் வாதா
 வியவன் விடுக்கணையால்.

(பொ-ரை.) வாதாவியென்பவன் ஏவிய அம்புகளால் இறந்தவர் அளவிறந்த ஆயிரம்பேர்; இறவாமல் பெருமூச்சோடு புறங்காட்டி யோடியவர் அளவிறந்த ஆயிரம் பேர்; நடுங்கிச் சிதைவுபட்டு மேலான ஆற்றல் அழிந்தவர்கள் அளவிறந்த ஆயிரம்பேர்; கெடுதலொன்றும் அடையாமலேயே, (அச்சங் காரணமாக, இனி எப்போதும் போர் புரிவதேயில்லை யென்று) போர்த்தொழிலைக் கைவிட்டவர் அளவிறந்த ஆயிரம் பேர்கள், (எ-று). (9)

ஓடிய சேனைபு ருத்திர வன்னிய
 வெரண்மையன் சார்பிலுற
நீடிய சீற்றமு ளங்கொடு சிந்திய
 மன்னனு யிந்திரனுங்

கூடிய கூவிர மேறியி ருங்கள
 முற்றுறு கூடலைநச்
சாடிய புத்திடு போர்க்கில யாமது
 சாற்றிட லாமலவோ.

(பொ-ரை.) (வாதாவிக்கு) பயந்து ஓடிய சேனைகள், தூய்மை வாய்ந்த உருத்திர வன்னியர்தம் பக்கத்திற் போய்ச்சேர, என்றும் அழிவில்லாத அப்பெருந்தகையும் (அதை யுணர்ந்து) மிக்க கோபத்துடன், இந்திரனால் வந்து சேர்ந்த ஒரு இரதத்தின் அமர்ந்து, வலிமிக்க யுத்தகளத்தை யடைந்து, பகைவரை மோதி யழிக்கும் அச் சமரின் நிலை யாம் அளவிட்டுக் கூறத்தக்கதோ, (எ-று).

வாதாவி மாயாவி ரதத்தில் வருவதைப் பார்த்த இந்திரன், எத்தகைய ஆயுதத்தாலும் அழிதலில்லாத இரத மொன்றை உருத்திரவன்னியர்க்கு அனுப்பிவைத்தனன் என முந்துமுன் கூறுதலின், "இந்திரனால் கூடிய கூவிரம்" என்றார். (10)

செகமர் புதினை பெய்கின்ற நிரமொ
 டேமோ தும்போது
முகிலை யின்னவ லிக்கிழி மோசெதன
 மூறுது சிற்றமொடு
போடிய நின்றுற வெய்திய போனக
 சேறிவ ருங்கொடார்
தூரிய ணிப்படை தூசிய ணிப்படை
 யாவிட செய்தன னும்.

(பொ-ரை.) ஒளிபுருவமான திருமேனியை யுடைய உருத்திரவன்னியர், அதிசயத்துடன் (அவுணர்களை) மோதிச் சமர்செய்தபோது, சுற்றிமொய்த்துக்கொண்டு,

இவரின் தோழுங்கள்; இரண்டாய்ச் சிறியுங்கள் என்று கூறனெடுத்து கோபத்துடன் பேசுகின்றமிருந்த வன்மை படைத்த அப் பகையவுரைக்கள் எறிவரும் பெருமை பொருந்திய குதிரைப்படைகளெல்லாம், வரிசை வரிசை யாக புறுதிக்கட்டுமே அறும்படிச் செய்தனர், (எ-று).

பரி-குதிரை யெனவும், தாம்சனையும் இருபொருள் படுத்தல் பிரிவடைத. (11)

கிரித் திந்திய சிங்கமை யாக்கி
கோத்திடு தீரியே
பொருது கம்பல வரக்கொலை செய்திடு
பொன்னை வன்னியனை
விரிதர் போதுறி சென்னவெ கிரப்பெரி
வினின வேழுதளும்
கூடிய மாசரி கூடிய மாசரி
யாகவோ ருத்திரனுல்.

(பொ-ரை.) மிருத்த அசுரனையின் படைகளுக்கு திகைக்கப்பெற்ற பெரிய சிங்கமாக இருந்து, கம்பலனைப் புறங்காட்டும்படி கொலை செய்யும் பகைவனை இந்த உருத்திரவன்னியன் நாசமாகுமாறு போருங்கள் என்று கூறி, சேந்துடன் வீரர்களான அசுரர்கள் எவைத்து எதிர்த்த பெரிய யானைப் படைகளெல்லாம், குதிரை பெரிய அக்கிட்டங்க ளாருமாறு (அக்கினியாஸ்திரத் தால்) எரித்தார், (எ-று). (12)

மாறுடைய னிப்பனி புற்பல கூடிய
வக்கரிய ருதிவரே
நிறைபுரிந்தும தென்ற ழித்தன
னென்றெதிர் பெனவர்க

குறுமை சாதனி தேற்றர் விடுபட
மோதிமை ளப்பெருகும்
கூறைய னிப்படை கூறைய னிப்படை
யாக ருசித்தனனுல்.

(பொ-ரை.) பொன்னவனி பல அசனித்த உருத்திர வன்னியன் வரைப்பட்டும் இயன்றாமேஉ, எமதுடற்கினைத் துணைப்பம் விரிந்துக் கொன்றவன் என்று கோட்டுக்கொண் டே, (சமநா) வித்திருந்த வன்மையம் அறியாராய். அம்புக ளைச் சொரிந்துகொண்டே ஏறந்து சேர்ந்து கடசேனைப் பெருகி எதிர்த்த பகைவர்களின் கூறையுமுடைய மின்ன னிப் படைகள் அழிந்தும், கூறையுமுடைய சேனை அறும்படி குவித்தார், உருத்திர வன்னியர், (எ-று).

கூறையப்படைகளுப்பும், செறும் என இருபொருள் அறுபில் சென்றது காண்க. (13)

வாதெதிர் முட்டின வன்னறு வார்த்திடு
வாதர விப்பெயரான்
சிந்துவ ரத்தைநவ வித்துமி விடுக
மென்றுந் சித்திமை
பந்திய பத்திர மந்திரவ குறுக்கிவை
அத்தீட விட்டிடலும்
முந்திய வன்னிய ருத்திர மொய்கலை
முன்னினி தேத்தனனே.

(பொ-ரை.) அவைதயமிந்த வாதானி உருத்திர வன் னியனின் சேனைக்கு எதிர்த்து, விச்சிலே வளைத்து, அவர் பொழிந்த அம்புகள் யாவும் நிறுதனாக, எல்லாவிடத் திலும் (பலவும்படி) அம்புகளைச் சொரிதலும், முற்பட்ட உருத்திர வன்னியர், (அவன் விட்ட கணைகளைத்தை யும் அழிக்க) நினைத்து, அடர்த்த கணைகள் பலவிட்டார்.

சித்ராவாசம்-வில்; அது, சித்ரவர்மென்றுமாம். சிலீமுகம், பத்திரம் இரண்டும்-அம்பு எனும் பொருளன. (14)

அக்கணை யாயிர மாகவ டைந்தெதிர்
  ரம்பையி ரித்துயினர்
வக்கிர புத்திய னுந்நிமி லாம்பரி
  சாரதி யையுமிசை
மிக்கவ ளாசனை வாரிய றுத்தத்
  மின்னென வேவெருவித்
திக்குற மேற்கொடு சேறிவி லக்கினன்
  செக்கர் குசைசிவபே.

(பொழிப்புரை.) (உருத்திர வன்னியர் எய்த) அந்த அம்புகள் ஆயிரக்கணக்காகப் பெருகி, எதிர்த்துவரும் (வாதாபியின்) அம்புகளைச் சிதைவித்த பிறகு, கோணல் புத்தியையுடைய வாதாபியின் பெரிய வில்லையும், தேரையும், (அதனில் அமைந்த) குதிரைகளையும், பாகனையும் அழியப்பெற்றியது; (அதன்பின் வாதாபி,) மின்னலென அதிர்கோபத்தில் வெருவி கிலியடைந்து, திசைகளைத்தும் கிடுகிடுக்கச் செய்தான். சராசனம்-வில். (15)

தன்னிய வாகை மென்னலின் ஆவி
  போமல றைத்துமிரு
வன்னிய னின்படை காத்த மொண்ணுயிர்
  வாக்கிய பத்தொருதி
பன்னிய சொம்புவின் வாசிக சேவர
  மாதவ மாக்கியதி
மன்னிய கவிர மெத்தன போமல
  மாரது விளைவிசை.

(பொ-ரை.) (அதன்பின் வாதாபி,) அடர்ந்து வன்னியர் அம்புகளை ஆகாயம் முழுதும் மறைய இறைத்து, மிகுந்த வன்னியரின் சேனைகளின் படைகளைக் காலவேறு வகை வேறாகச் செய்தும், ஒன்றிய உயிரை நீக்கியும், யானைப் படைகள், (சிறப்பித்துச்) சொல்லப்பெறும் குதிரைப் படைகளாகியவற்றைக் கொன்றும், (அவைகளைப்) பிணமலைபோலக் குவித்து, மதிக்கும் தன்மைபொருந்திய அளவிறந்த பல இரதங்கள் (துகள் துகளாகிப்) பழுதுபட அடித்தான், (எ-று). வியோமம்-ஆகாயம்.

கயம்-யானை. சொம்புலி-குதிரை. ககோவரம்-பிணம். பாதவம்-தன்மென்பதென்னும் பொருளது. (16)

தீயவ னின்கணை செய்திடு தீமையை
  செம்மனு னார்த்துவே
வேயவ குத்தினை விட்டட வன்னது
  நீடும் வன்கணைகள்
மாயவ டித்தவ னின்றது தேசொடு
  மாயா மதியெலாம்
வீயவு ழித்தது காதக னுத்தனை
  தின்று விளம்பினோன்.

(பொ-ரை.) தீயவனாகிய வாதாபியின் அம்புகள் செய்த தீங்கினை உருத்திர வன்னியர் அறிந்து, கொடிய பிரயோகம் செய்ய, அது, பெருகிவந்த வாதாபியின் அம்புகள் யாவற்றையும் நாசஞ்செய்து, (அதனுடன்) அவனது வில், கவசம், இரதம் முதலியவற்றை அழித்தது; (அதனின்,) தன்மனச்சோர்வு அடைந்து அவன் பாதகனாயச் சேதத்தின்மேல் நின்று, (உருத்திர வன்னியரை நோக்கிப்) பின்வருமாறு கூறுவான், (எ-று).

மாயாம்-கவசம். (17)

கார்த்திடு மக்களை யன்றியும் பின்பிவை
கொள்வினை விட்டிடனும்
தீர்த்தரு முன்பெறு மாயையை நீக்கிய
தன்கா வெடிகளெலா
பீர்த்தவ னின்னுட னென்று வழுத்துமி
னெண்ணிலை யில்லிசெய
வேர்த்தவ னுஞ்செய வின்றிமி ருந்திட
விமலனு ரைத்திடுவான்.

(பொ-ரை.) (உருத்திர வன்னியர்) கர்மை பொருந்திய அக்க இந்திராஸ்திரமேயல்லாமல், பின்னும் சிவாஸ்திரமொன்றை யேயுதனும், சீர்மையுடையதான அந்கனை நினைந்து, எங்கும் பரவிய மாயையை அகற்றி, அவ்வாறே விபின் காத்திருந்த அடிபுதங்கள் பாவநற்பம பரித்து, பிறகு அவனுடைய தேகம் முழுதும் நுழைந்து அவ விறந்த ஆவாரம் உண்டாக்க, (அதனால் உடல் முழுதும்) வியர்த்தவனை அவனும், யாதொன்றும் செய்ய இயலா மல் நிராயுதபாணியாய் இருக்கவே, மஹாவீரனான உருத்திர வன்னியர் பார்த்து, (பின்வருமாறு) கூறுவார். (எ-டு).

தன்றமர் செய்திட நிவரு போதுமா
தாகிய வீரமொடாக்
கன்றின கள்படின செய்துரை யாகம்
வியனி நிந்திலினி
சந்திரனி வானவ னைக்கொற விட்டிட
வெல்லது நாடமதி
வின்றினி சென்றுமி ருன்னி வெய்துநி
பொன்றன னையினையே.

(பொ-ரை.) (வாதாவியே! இன்று,) அடர்த்தபோர் செய்யவந்தபோது பாய்ந்த வீரம் அனைத்தும் பழுத

பட்டனதும் பார்த்தனை; இனிமேலானினும் (இதுவரை) செய்தனை நீர்நுகர் முழுதும் வினைசாயாக; நன்றது இனி தேவர்களின் சிறையை நீக்குவாயாக; அல்லது [illegible], இன்று (நிராயுதபாணியாய்) [illegible], துணையின்றித் தனியாயும் இருக்கின்றாயாகலின், திரும்பிச் சென்று,) இனி, போர்செய்ய (ஆயுதங்களுடனும் படைகளுடனும்) நாளை வருவாயாக என்று உருத்திர வன்னியர் கூறினர், (எ-து). (22)

வானவர் மாமலர் சிந்திட வும்பெரு
மதுந்தியி லிந்திரனு
மானவர் அந்தர பாதை மன்னிட
மாதவ வர்க்கிறையோன்
மானமொ டெய்துறி பொய்தநி வாதாபன்
மன்னவர் கண்டினை
யானபெ ருங்கட லுற்றிடு நடபெ
மேற்கட லாயினனே.

(பொ-ரை.) தேவர்கள் மலர்மாரி பொழியும்படி பெருமையாய்த் தத்துவமாகிய உருத்திர வன்னியர், (மயக்க நீக்கிய) படைவீரர் நூற்றுவரைப் பாசறையை அடைந்தும், அறிகரிக்க அவமானம் அதனையுடையவராகி, (கதன அவ்வன்னிய விரிவடைந்த இரக்க சேர்ந்திருந்த என்று) நாணங்கொண்டு தனது அரண்மனையை யடைந்தும், சேர்க்க இந்த அருமையான போரைக் கண்டு மகிழ்ச்சிக் கடலில் நின்றிருந்த சூரியன், (அந்நாற்போர் முடிந்ததும், வேறு எங்கும் தங்காமலின்றி, கடல் என்னும் பெயரானில் மகிழ்ச்சிக்கடலுக்கும் இக்கடலுக்கும்) ஈட்டினை என்னினுக் கேபோல, மேற்குக்கடலை யடைந்து குளித்தான், (எ-டு). (23)

அற்றைநாளி விக்கல வாமலை மனவொடு
டன்பிய முன்னொளிரே
பிற்றைநாள் குமுக வன்னவ ரைச்சிறை
பெறுமவன் காண்டியென
மற்றைய துரின தாவிபு ரைத்திட
மன்னது செய்யெனவுந்
சுற்றமர் கன்றுபி மாலவொ டக்கதிர்
கீழ்க்கட லுள்ளினனே.

(பொ-ரை.) அன்றைய தினத்தில் சிக்காத அவமானத்துடன் (அரண்மனை) வந்து சேர்ந்த அண்ணனுன வாதாவியின் எதிரில், தம்பியாகிய இனதாவி, நாளைத்தினமே அப்பகைவர்களைச் சிறை செய்துவருகின்றேன் காண்பாயாக என்று கூறுதலும், அரசனுன வாதாவி, அங்ஙனமே செய்குவை என்று உத்தரவளித்தலும், அந்த மனுதாவைய அடைந்த பேரிகைகாரனும் அவனொ டாசேனை யெனும்படி சூரியன் கிழக்குக்கடலில் உதயமானன். (எ-று). (24)

ஆறும்போர்ச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஏழாம்போர்ச் சருக்கம்.

இனதாவி வதம்.

சந்தக் கலிவிருத்தம்.

வன்னியமெ னப்பெருகு மன்னியபடை நோக்கிப்
பன்னியுறு முக்கியுறு பாவியின தாவிச்
சன்னியமெ டுத்துவிடு தாவுமயர் வீரத்
தொல்லவொரு வர்க்கொருவர் தொன்மையர்வி னைத்தார்.

(பொ-ரை.) புலிகளின் கூட்டங்களைப் பெருகிவந்த வன்னியர் சேனைகளை நோக்கிப் போர்ப்பறை முழக்கி வந்த பாதகனுன இனதாவி, அம்புகளை எடுத்துத்தொடுத்துப் பாய்ந்துசெய்யும் போர்வீரர் கூறுதலும், ஒருவர்க்கொருவர் பழைய யுத்தத்தைத் துவக்கினர். (எ-று) (1)

தேர்பரி தும்பியவி தேருமயில் சோனம்
மாரிமுக மானவினை மன்னுமணி காவான்
போரிலுற வந்தவர்கள் பூமியென வீய
வீரின தாவியட கிர்க்கணைகள் விட்டான்.

(பொ-ரை.) தேர் வீரர்களும், குதிரை வீரர்களும், யானைவீரரும், தேர்ந்த வேல், வாள், கார்முகம் (முதலியவை தாங்கிய) விரைவுமிக்க காலாட்படைகளுமான வீரர்கள், யுத்தத்தில் (தன்னை எதிர்க்க) வர, வந்த அவர்களெல்லாம் பூமிப்பூப்போல மடியுமாறு, வீரமொன்றெடுத்த இனதாவி, அப்போரில் பகைவர்களை வேவினன். சோனம்-வாள். மாரி முகம்-கார்முகம்; வில். (2)

நீலகண்டன் வச்சிரனுயர் மிகுமொ கங்கா
பாலனொளி சாம்பனொடு பாசுபத னுடேனர்
மாலையுடை மோசகனை மாத்திறன்கி மேய
வேலவர் பாரினிடை மெய்ப்புற நின்றார்.

(பொ-ரை.) நீலகண்ட வன்னியர், வச்சிரவாகு வன்னியர், மிக்க வன்மை வாய்ந்த கங்காபால வன்னியர், சாம்பவ வன்னியர், பாசுபத வன்னியரான ஐவரும் மயக்கம் அடையும்படி, பெருந்திறலுடைய இனதாவி மோகனாத்திரத்தையே, (அக்கணஞ்செய்த செயலால்,) அவன் பூமியில் பொருந்திய அயர்ச்சியோடும் இருந்தனர்.

பட்டவனை யல்லமிற பாவியிவ னம்பாற்
கெட்டவரு நிற்றவரு கெழுமிளரு மெய்யன்
ஞெட்டகனை வில்லிலொடு துறையவ னம்போல்
விட்டுரத மவ்வுனை வினையெதிர்த்தான்.

(பொ-ரை.) (இனதாவியால்) இறந்த சேனைகள் அல்லாத மற்ற வீரர்கள், பாவியான அவனது கணைகளால் புறங்காட்டலை பழித்து வந்த ஒளிவீசும் திருமேனியையுடைய உருத்திர வன்னியர், சண்டமாருதமென அம்புகளைச் சொரியும் வில்லினுடன் தேரைச் செலுத்தி, அந்த அவுணனானவனை யெதிர்த்தார், (எ-று). (4)

அத்திரம்வி டுத்தவனி னைத்திலைய றுத்தே
சித்திரமெ னச்சமைய செய்தபினர் தெவ்வன்
பத்திநெறி யுற்றவினை நூட்கையென மிக்கச்
சத்திவனி மேகமொடு கார்கணைசொ ரிந்தான்.

(பொ-ரை.) (உருத்திர வன்னியர் பல) அம்புகளை ஏவி, அந்த இனதாவியின் வில்நாணினை யறுத்து, அவனை சித்திரம்போல் அசைவற்றிருக்கும்படிச் செய்த

பிறகு, பகைவனான இனதாவி (சிறிதுநேரம் கழித்து) அறிவு தெளிவடைந்தவனும், கோபமுடையவனுமாய் பெரிய கர்ச்சனைசெய்து, வாயுவாத்திரம், மேகாத்திரம், நாகாத்திரம் வருணாத்திரமாகிய கணைகளை அவர்மேல் எவினன், (எ-று). (5)

கோடுமுனி யம்புயல கொண்டொமது வன்னி
நீடுகொடி யந்திரமு றித்தவனி வின்வில்
வீடுறவு மித்துயில நிறியினை தாவி
ஒடுமுடி யுய்வியது சோரகனை விட்டான்.

(பொ-ரை.) எமது உருத்திர வன்னியர், (தமது) வளைத்தவில்லில் (சேர்த்துவிட்ட) பல கணைகளைக்கொண்டு, அந்த இனதாவியின் உயர்ந்த கொடிகள்கட்டிய இரதத்தையும், தண்டனிலையும் நாசமாம்படி முறித்து, (அதன் பின்) பெரிதும் சினந்து, அவனது முடியும் தலையானது அறப் போகுமாறு சில கணைகளைப் பிரயோகித்தார், (எ-று). (6)

அத்துகனை யன்னவனி னஞ்சிரம றுத்தே
பத்தவது னர்த்துயனர் பாவலர் சொரிந்தார்
முத்துமரு முற்றவரு முன்னவென டுத்தார்
சித்தினவ நன்றியல சோலைரி கிந்தார்.

(பொ-ரை.) அக்கணையானது அவ் இனதாவியின் தலையை அறுத்துத் தள்ளித் திரும்பிவரும் அதனை அறிந்து தேவர்கள் பூமழை பெய்தனர்; முன்னே மயக்கம் அடைந்திருந்த அனைவரும் தெளிவுகொண்டெழுந்தனர்; இறந்தவர்போக மிஞ்சியிருந்த பல அவுணர்கள் (அதைக் கண்டு,) (நாற்புறத்திலும்) சிதறி ஓடினர், (எ-று).

ஒருகோடி வன்னிபடை பாடினி னுற்ற
வொருகோடி சாரர்கள் வெந்தடி மன்னி
வாகையுற்று விஜயனின் படைத் தலைவுற
சோகமுற சாவுமவன் சொர்க்கமும் புகுந்தான்.

(பொ-ரை.) வன்னியர்படை மகிழ்ச்சியுடன் பாசறை அடைந்தது; ஏற்றர்கள் வாதாவியினிடம் விரைந்துவந்து சேர்ந்து, வெற்றிமாலையைச் சிந்திய பின்னவனுடைய இளை ஞானி நிலத்தில் விழுந்து இறந்த அதனைக் கூறுதலும், வாதாவி (அளவிறந்த) சோகத்தையடைந்தவனாகி, உடல் சோர்ந்து (அறிவிழந்திருந்து) பிறகு விழுந்தான். (8)

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

பிறவெனும் பெரிய துன்பம் பிறந்தநா
டொட்டுத் தம்பி
இறக்கிலை யிலையென் றுயி ரொன்றெனக்
கருதி யுள்ளான்
எறிவருஞ் சமரிற் றம்பி யிறந்தன
னென்னவுங் கேட்டு
அறிவழிந் தயர்ந்து பின்ன ரரற்றிடக்
கண்ட முற்ற.

(பொ-ரை.) பிறந்த நாளிலிருந்து தங்களுக்குள் பிரிந்திருத்தல் என்னும் பெரிய வருத்தம் சேராது எனவும், (உடல் இரண்டு) உயிர் ஒன்றே யென்னவும் எண்ணியிருந்தவனாகி, (அத்தகையனாகிய) தம்பியானவன் இவ்வாறாக, (படைகளை) வீசிச் செய்யும் போரில் இறந்தனன் என்று (பிறர்) கூறக்கேட்டு, உணர்விழந்து, அயர்ச்சியடைந்து, பிறகு அண்டங்களும் இடிபடும்படி (வாய்விட்டு) அழத் தொடங்கினன், (எ-று). முற்று-இடிபட. (9)

கொச்சகக் கலிப்பா.

தம்பியோ தேவர்களைத் தாமரையோன் வனக்கைக்குத்
தம்பியோ வென்றன்னை யுனக்கவிக்குந் தோன்றுவோ
கம்பியோ பாற்கரனி னுமக் குன்றுடைத்த
எம்பியோ நீயிறந்தா யென்றுயிர் வாழ்வேனே.

(பொ-ரை.) ஐயோ தம்பி! தேவர்களான இன்னிய ருயிர்க்குப் பெற்ற தாமரைக்காட்டைக் காக்கும் பரிசே! ஐயோ! என் அன்னையான மாயோனின் மனம் மகிழும் ஆயா! ஐயோ! ஐயோ! ஆண்மக்களில் சிறந்தோனே! ஐயோ! (இளம்பருவத்திலேயே) சூரியனது போர் தோன்றுவதனைப் அழித்த என் அப்பா! ஐயோ நீ இறந்தாய் என்று கேட்டும் நான் உயிர்சுமந்து உலகத்தில் வாழ்வேனோ (எ-று). (10)

மல்லொன்று திண்புயத்தாய் வன்னியரு மாறுடலின்
வில்லொன்று மின்னுடலம் வீயப் புரிந்தவனுந்
சொல்லொன்றே யல்லாது சுவிகின்ற தாகினுமக்
கல்வியுமே பாற்றேன் வானவர்க்கும் வாழ்வினுமே.

(பொ-ரை.) மல்லில் (தேர்ச்சி) பொருந்திய திண்ணிய தோள்களை யுடையவனே! வன்னியருடைய மனிதனுடைய ஒருவில்லானது, உனது தேகம் விழும்படிச் செய்தது என்னும் வார்த்தையொன்றே, எனது உள்ளத்தைக் கடிகின்றது; ஆகையினால், புவியோர் தவனே! சகிக்காதவனானேன்; இப்பொழுது, தேவர்களுக்கு வாழ்வாக சேர்ந்ததுவே, (எ-று). (11)

என்னைக் கரைத்துழுது மெய்ப்புறம் சித்தவனும்
மன்றுளி ளிக்களத்தில் வன்னிபடை சாவியினிற்
இன்னமின்ன மாகச் செய்வனிது காண்டுமெவ
அன்னவனி னுனதேற்றி பாய்ந்த மாயினனே.

(பொ-ரை.) என்று சொல்லி மனங்கரைந்து அழுத தும், அக்கினிமித்திரு, [illegible] அடைந்து, [illegible] இனி, கலக்கமடையாதிரீ! [illegible] செய்கின்றேன்; இதனை (பிபோதத்திருந்து) காண் என்று கூறி, அவ்வா தாவியின் மனத்தைத் தேற்றி (அப்போதே போர்க்குச்) சித்தமானான், (எ-று). (12)

அவ்வொழிக்குத் தன்படைக்கு மப்பாலி தன்வழித்த
வில்லாளன் றன்வாழ்த்தி மேல்கடலி னெய்துகதிர்
சொல்லியமெய்த் தன்றுபுறத் தித்துவிழும்
வல்லமர்க்கான் விழைவின்னக்கீழ்க்கடலின் வந்தானே.

(பொ-ரை.) இருவகையாடும் தன்னை, (முதகாலத்தில் விழுங்கி) அடக்கிய பாவியாகிய அந்த இந்தாவியைக் கொன்ற வில்வீரனான உருத்திர வன்னியனைத் துதித்து மேற்குக் கடலை யடைந்திருந்த சூரியன், (அன்று இவ்வு வாதாவியினிடம் தன்) வீரங்கூறிப் புறப்பட்ட அட்டித்த அக்கினிமித்திரன், (வன்னியர் படையால்) சாயும் வன்மை யான போரைக்காணும் ஆவல்கொண்டானென, கிழக் குக் கடலில் உதயமானான், (எ-று). (13)

ஏழாம்போர்ச் சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

எட்டாம்போர்ச் சருக்கம்.

அக்கினிமித்திர வதம்.

சந்தக் கலிவிருத்தம்.

வல்லமை சேரேடமங்கல நித்த
அல்லுறுமலின் சேனையை யழிக்கக்
கொல்லுவலவி னரசித கொள்ளை யென்ன
வெல்லுறுமுயர் சாம்ப வன்னியரேறினர்.

(பொ-ரை.) வன்மைமிக்க அரசர்களுடன் (எட் டாம் நாள் காலையில்) வந்த (வாதாவியின் முதற்புதல்வ னான) அக்கினிமித்திரன், உருத்திரவன்னியரின் சேனைகளைத் துன்பமடையும்படி அழித்தல் செய்யவும், (எவரையும்) வெற்றிகொள்ளும் உயர்ந்த சாம்பவ வன்னியர், வலிமை யுடைய இவனை விரைந்து கொல்கின்றேனென்று அவ னெதிரில் வந்தார், (எ-று). (1)

சாரங்கி சேனை சாடலன்னி பெய
மாரனை வாதித மன்னுமமு பன்னல்
வாரணம தெல்லா வந்திரயு மிகேத
ஆரணம சோதி பக்கங்களை வித்தாரன்.

(பொ-ரை.) பகைவனான அக்கினிமித்திரன் [illegible] சிரமேற்கொண்டு செய்ததும், பெரிய (அந்த) யுத்தபூமியில் வரும் அவ் [illegible] சாம்பவவன்னியர், [illegible] செய்து, அட்டகாசம் செய்து, அதே நேரத்தில் பிடித்துக்கொண்டார், (எ-று). (2)

அன்னவரி போட நாயிரமென் னொன்னாம்
மன்னுபடை வீழ மாயுளரி வெவைப்
பன்பலவு கீக்கப் போர்தாவி ரழிந்த
அன்றிரவி மேனைக் கிழ்க்கடற்றி றுனை.

(போ-ரை.) (அரசியின் சாம்பலவன்னியர்,) அப் பகைவரையும், இரண்டாயிரம் வெள்ளானைப் பெருந்திரளையும் அன்னது சேனைகளையும் சாகமாக்க வன்னி, இந்த அநியா(யமாக)ப் போரை செய்ததும், (அவ்வன்னிய ராஜனது, கொண்டாசானைத் தலையோட்டியிருக்க) புன் மையான பாசமாமே அந்த அதிக்கினிசித்ததும், (அவனது சேனைகளும்) அழிந்தொழிய வைத்து, அவர்களது உயிர்களை நீக்கியது; (இக்காட்சியைக் கண்டிருந்த) சூரியன், அன்று மாலை மேற்கடலில் சென்றிருந்து, மீண்டு மறுநாள் காலையில் கிழக்குக் கடலில் உதயமானான், (எ-று). (3)

எட்டாம்போர்ச் சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

ஒன்பதாம்போர்ச் சருக்கம்.

யமசித்துவதம்.

சந்தக் கலிவிருத்தம்.

போரன்னமைகொள் இந்திரத் துற்றல் விரித்திட்டது பின்னே
தோரண்மையும் விக்கிரமத் தேருக்கெமம் இந்த
சோரமன்மையு போர்திறனை துந்தன்முயர் சிந்த
தாரன்மைய துகிக்கள மெய்திச்சமர் தந்தான்.

(போ-ரை.) மிருத்து விரத்தொழுக்கத்தொண்டை அக் கினிசித்து இறந்தவன் பிறகு, தேர்செலுத்தும் திறமையி லும் வில்வீரத்திலும் தேர்ந்த (யாதானியின் இரண்டாவது புதல்வனான) யமசித்து என்பவன், (முதற்புதல்வன் கிரியு கருதி வருந்தும்) தனது தமையன் முன்பாய் நிற்பதை, தன்னிடத்தில் சேர்ந்த வீரத்தன்மையைக் கூறி, வெற்றி மாலை சூடிய வீரனும், போர்க்களத்தை யடைந்து சமர் தொடங்கினான், (எ-று). (1)

சட்டோணிருதெ செங்கதிர் மெழிப்பலை சாடி
பட்டகாமிக வன்னிப்படை போட்டனை தொட்டான்
முட்டோசக்கிரி வைந்தாயுதன் வேசர்தனையு மோசம்
புட்டோசக்களை யால்செய்தெதிர் சென்றுன்னிமைப்புறுன்.

(போ-ரை.) கோபத்தையே ஆபரணமாகக்கொண்ட யமசித்து, ஆயுதங்களை யுடைய பெரிய தேரில் ஏறி வந்து, பகைவர்களை மோதி, வன்னியர் படைகள் மிக அஞ்சி (ப்புறங்காட்டி) போம்படி அம்புகளை எவினான்;

(அதற்கெதிராக,) முன்போலும் (சேர்ந்தைகை செய்யும்) அம்புகளை ஏவிய இந்த புதல்வராகிய வள்ளியர்களையும், கருடான் திரத்தால் பலகை முன்பாகும்படி செய்து, ஏதி சேதிச் சென்றான். புட்கோக்கினை-கருடக்கணை. (2)

என்றுன்வலி மன்னுமிவை வள்ளிபெரு மானும்
சென்றுனெதிர் ஏவிக்கினை சேர்ப்படை தன்னைக்
கொன்றுயவர் தம்படைவலி கொண்டனனென வெண்ணார்
தன்றுகை சக்ரவினை நிர் தந்தானுசைநர் தந்தான்

(பொ-ரை.) வலிய முயற்சியும் வன்மையும் அமைந்த குத்திரவள்ளியப் பெருமானும் எதிர்சென்று, பல அம்புகளைச் செலுத்தி, பகைவர் சேனைகளைப் பிளந்து கொன்றான்; (அச்சமயத்தில்,) மீண்டும் இருந்த வன்மைகொண்டவர் என்று கூறப்பெறும் அமைச்சரான சுமித்திரர், (வாரணியரான) தனது தந்தையை நிந்தபாகம்பேசத்தை புடைய பகைத்துவின் எதிர் வந்து போர் தொடங்கினார். (எ-று). எண்ணார் - சுமித்திரர். (3)

மிருசக்கணை விட்டேயம மிக்கின்றுயிர் வாங்கிக்
குஞ்சக்குடை புத்தன்னினை பின்சேருடனார் கூடா
நிருமிக்கன மென்குஞ்சிடி யாடக்குறை யாட
விஞ்சத்தம மேற்குக்கடல் வின்னனின்மணி யானுர்.

(பொ-ரை.) (சுமித்திரர்) அனைத்த அம்புகளை விட்டு (எதிர்த்து,) பகைத்தின் உயிரைப் போக்கி, (அவனது தேரில் உள்ள) குச்சம் கட்டிய குடையையும் அறுத்துத் தள்ளினார்; (அவ்வளவில்) பகைச்சேனைகள் புறந்து புறங்காட்டிப் போயின; போர்க்களம் முழுவதிலும் பேய்கள் கூத்தாடவும், உடற்குறைகள் கூத்தாடவும், இருள் அதிகரிக்கவும், சூரியன் மேற்குக் கடலில் சொப்க்கான்

கடி - பேய். குறை - (உடலறுபட்ட) குறையுடல். தமம்-இருள். வின்னனின் மணி-சூரியன். (4)

முறையிட்ட குஞ்சேறுமின முன்னிறுமுனரைக்க
மறுகைப்பெரு வாரணிபு விருமைக்குரல் விட்டே
கறுமென்றிட வாரிச்சம தண்டன்களாக் கண்டா
அதயக்குள கிராமிமி முற்றுவள் மினமே.

(பொ-ரை.) புதங்கொம்பெனொடு அருணர்கள், (இரண்டாவது) புதல்வனை மகித்திறமும் போர்க்களத்தில் (சுமித்திரரால்) இறந்த அதனைக் கூறுவதும், பெருவன்மையுடைய வாரணியும் (அதுகேட்டு, இருபத்திரண்டும் இறந்த சோகத்தால், அந்நிரவு) கதறிமாப் பெருங்குரலிட்டு அழுதலும், காவலன்டன் (வாரணியை இருவருறு) தேற்றி, புத்தகளைம் வந்து சேர்த்தான்; (அவ்வமயம்) கிழக்குக்கடலில் களிப்புமிக்க சூரியன் உதயமானான். (எ-று). (5)

ஒன்பதாம்போர்ச் சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

பத்தாம்போர்ச் சருக்கம்.

காலதண்டன் வதம்.

சந்தக் கலிவிருத்தம்.

பயிலுறு பாசறைப் பார்த்திப வன்னியர்
துயிலுணர்ந் தொண்கலை தூயவாய்க் கழற்பணிக்
தயிலுறாந் தொத்தபோ லக்களுங் கற்கியுஞ்
சயிலமே யனகயத் தானையோ டெய்தினர்.

(பொ-ரை.) அரசர்களான வன்னியர், (தாம்) பொருந்திய சிறந்த படைவீட்டிலே, நித்திரை கலைந் தெழுந்து, ஒள்ளிய பரிவையின் தூய்மையான திருவடிகளை வணங்கி, (அத்தேவியின் அநுமதிப்படி,) குதிரை வீரர்கள், மலையையொத்தக்க யானைச்சேனைகளாகியோருடன், உண்கிற விதத்தை யொத்த (பகைவரைக் கொல்லும் கொடுமை வாய்ந்த) யுத்தகளத்தை யடைந்தனர்.

கற்கியும் கயமும், மற்ற இரண்டு அங்கங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். (1)

இந்திர னாதியா ரென்னிலர் தங்கள
அந்தரப் பாதை வந்தனம் மன்று
வந்தனர் திருவெறுந் தேனியும் மாறுபட்
டிந்திரு லொன்பமை பொட்டினர் முட்டினர்.

(பொ-ரை.) (போர்காணவந்த) இந்திரன் முதலான அளவிறந்த தேவர்களான், ஆகாயவெளி வெற்றிடமில்லையாகவும், (ஒருவர் அதிபாரத்தைத் தாங்கமாட்டாமல்)

ஆதிசேடன் வருந்திக் கலக்கவும், இருதிறத்துப் பெரும் படைகளும் நெருங்கி வந்து, (ஒருவரோடொருவர்) எதிர்த்து, ஆயுதங்களைச் செலுத்தி, விரைவாகச் செய்து தாக்கிப் போர் செய்தனர், (எ-று).

அந்தரப்பாதை-ஆகாயவெளி. அங்கதம்-ஆதிசேடன். ஒட்டுதல்-விரைவாகப் போதல். (2)

வல்லிலோர் செப்புமி வாவெனா வன்னவன்
வில்லையுந் தன்படை கொட்டுறு கவ்வறி
தல்லினிற் றுப்பிபோ டொன்றுப போடெடுத்
தெல்லையம் பாரிடை வெற்றிறு வில்லினை.

(பொ-ரை.) பகைவனான அக்காலதண்டன், (போர்க் களத்தில் எதிர்த்துநின்ற வீரனாகிய வன்னியனை நோக்கி,) நீ போர்செய்ய வல்லவன் அல்லை; (இருவரும் சம நிறமான போரில்) வருவாயாக என்று சொல்லிக்கொண்டே, அவனின் வில்லையும் இருதுண்டாகப் பிளந்தான்; (அது கொண்டு நின்ற அவ்வன்னியன்) அதே நொடியில், ஒரு பாணியென விரைந்து, (காலதண்டனை, அவன் ஏறிய) தன்னிய தேரோடு தூக்கி ஆழ்ந்திய அக்கினைப் பாய்ச்சி மோதி யடித்தான், (எ-று). (3)

ஏர்வருஞ் செம்மைக் கவிரம் வலனோபோ
போமாறும் சேனுறியோ பெண்புய வன்மையோர்
தாவுருங் காலதண் டன்றுயிர் சாய்ந்தன
தேவரும் பூமழை தூவினர் துன்னினர்.

(பொ-ரை.) (அப்பொழுது,) விரைவாகத் தாவிவரும் குதிரைகளும், தேரும், சாரதியும் அழிந்து, அம்பும் வில்லும் போய், மதிக்கத்தக்க தோள்வலிமையும் போய், (சமரில்) பாய்ந்து வந்த காலதண்டனது உயிர் அகன்றது;

(அதுகண்ட) தேவர்களும் மலர்மழை சொரிந்து (ஆநந்தத் தால்) கூத்தாடினார்கள், (எ-று). எ-அம்பு. (4)

வன்றிறல் வாளிறல் மாற்றலர் சேனையைக்
கொன்றன னென்றுநின் றோடினர் கோவிடம்
நின்றவ னாதவன் னிலவி ருண்மையை
யன்றனைத் தானென மேற்கட லாயினான்.

(பொ-ரை.) (நீலகண்ட வள்ளியர், மேலும்,) பகை வர் சேனைகள் அனைத்தையும், வலிமைமிக்க வாளாயுதத் தால் கொன்றார்; உயிர்தப்பிய சிலர் வாதாவியிடம் (அது கூற) ஓடினார்கள்; (ஆகாயத்தில்) உயர்ந்து நின்ற சூரியன், நீலகண்ட வள்ளியின் ஆற்றல் முழுதும் அன்று அறிந்து கொண்டான் எனும்படி மேற்குக் கடலில் முழுகினான்.

அறியாதிருப்பானாயின் இன்னம் சிறிது நேரம் நின்று பார்த்திருப்பான் என்பது குறிப்பு. (5)

கூவிறு மையகேள் சோமடைத் தானென
வாவினர் கூறுமுந் நீறினன் மாற்றலை
நாவிக் குருதயர் காலையென் றூறினன்
பாவிழ் வேலவைப் பாற்கரன் தோன்றினான்.

(பொ-ரை.) ஓடிவந்த சிற்றர்கள் (வாதாவியை யடைந்து,) ஐயனே! கேள்; சேனைபதியான காதகன் டனும் இறந்தான் என்று இரைத்துவிட்டுக் கூறுதலும், (வாதாவி) பெருஞ் சீற்றங்கொண்டு, (பின்) தமது பகை வர்களான அவர்களின் உயிர்க்குடியைச் செய்யும் அமர் (காலத்தில்) நாளை நடைபெறும் என்று கூறி (அக்கினியும்) தவித்தனன்; அப்பாவி இழும் போரைப் பார்க்க வந்தது போன்றபடி, சூரியன் காலையில் உதயமானான், (எ-று).

பத்திரம்போர்ச் சருக்கம் முற்றிற்று.

௬

பத்திரேறாரம்போர்ச் சருக்கம்.

வாதராவி யுத்தம்.

வேயில கண்டதுப், தேரையூதன் கண்டவன்
ஆம்போது வாளினும், நின்னவர் தெதிர்த்தனன்.

(பொ-ரை.) (பாசறையிலிருந்தும்) நட்புடைய நீலகண்ட வள்ளியரும், (நன்னெறியை) கடைப்பிடிப்பவருமான அருளை வருந்தி நுழைந்திருந்தார்: அக்காலம், (அதுவால்) சேனைகள் சூழ்ந்த போர்க்களத்திற்கு வாதாவி வந்து எதிர்த்தான், (எ-று).
வாள்-சேனை. (1)

மேருவும் பொன்மலைபோல், செருவுநவ வசுந்தி
தேருடன் கண்டோர், சேனை வெதிர்த்தன.

(பொ-ரை.) மேருமலையைக் குறித்த குன்றுகளைப் போல, (போரில்) தேர்ச்சி பெற்ற நீலகண்டவள்ளியரை, மூவகை படைகளும் உக்கிரமாகச் சூழ்ந்து எதிர்த்தன, (எ-று).

மூவகை படை-வாரணம், இரதம், அதிரதம் என்பன. (2)

நின்றுழுதி ஏர்செதிர், தோரணத்தைத் தோல்தா
சாலமொத்தி காலவாய், தோலாய மாக்கினான்.

(பொ-ரை.) நீலகண்ட வள்ளியரும், தோமம் எதிர்த்த சில யானைகளின் மேலும் பாய்ந்து, (எவ்வளவு முயற்சி செய்தலையின்,) தோல் எனும் பெயர் பொருந்தச் செய்து, (மற்றதையும்) யானைகளை (வாளிலிருந்த) ஈசன் வாய் எனும் பெயர்க்குப் பொருந்த அழித்தார், (எ-று).

தோல், ஈவாய்-யானையின் பெயர்கள். (3)

அத்திரிக்கு மூர்ச்சயின், பத்திரிக்கு முகிலைச்
சூத்திரிக் கண்டதும், பத்தியத்தி யாயினான்.

(பொ-ரை.) நீலகண்டவள்ளியர், (மேலும் பல) அத்திப்பெயரும் பெருமையுடைய [illegible] (கரத்தால் [illegible]) அத்திக்கனி, [illegible] அத்திப்பெயரும் [illegible] களைப் பாகச் செய்தார், (எ-று).

அத்தி-பாணையும், எறும்புமாம். (4)

[illegible] சேனை, [illegible] எதிர்த்துப்போர்
[illegible] நடாத்தனர், [illegible] தலைவன்.

(பொ-ரை.) (அவுணர்படை ஆற்றுதல்) பெருங் கூச்ச [illegible] புறங்காட்டு போரடவும், (அதுகண்ட) வாரணி, (நீலகண்டவள்ளியரின்) முன் வந்து எதிர்த்து [illegible] போர் செய்தலும், நீலகண்டவள்ளியரும் நாடித்தார்.

வாரணி அவ்வாறு செய்யபோம். போர் செய்
தான் என்க. (5)

நீலகண்ட [illegible], [illegible] தன்னிரு
[illegible] வெற்றிபு, பாவரும்ப நத்தனர்.

(பொ-ரை.) நீலகண்ட வள்ளியரை முற்படித்து [illegible]; (அதுகண்டு) [illegible] தோற்று மற்ற வான்கு புதல்வர்களும், (வாரணியின் [illegible]) [illegible] (எ-று).

[illegible]
[illegible], [illegible].

(பொ-ரை.) அப்போது [illegible] (அங்கு) அவைடத்து [illegible], அவுணர்க்கரசனாகிய வாரணி, [illegible] அப்புதலால் (அவனையும்) [illegible] (எ-று). (7)

[illegible]
[illegible].

(பொ-ரை.) (அதைப்பார்த்து) வந்து எதிர்த்து [illegible] சேனைகளை, (குருவேசவெலாருவர்) [illegible] புறங்காட்டி போயோடு [illegible] கல (வாரணி) [illegible], அவர்கள் (அத்தி) [illegible] (எ-று) (8)

[illegible]
[illegible].

(பொ-ரை.) [illegible] (அவர்களை) [illegible] (போரில்) [illegible] வாரணியின் எதிர் வந்து, [illegible] வளைத்தார், (எ-று). (9)

[illegible]
[illegible].

(பொ-ரை.) அன்று [illegible] பெருமான், [illegible], (அவனது) பெரிய [illegible] (போருமிபோழ்வாரம் போக) [illegible], (எ-று). (10)

[illegible]
[illegible].

(பொ-ரை.) [illegible], (எ-று). (11)

[illegible]
[illegible].

(பொ-ரை.) [illegible]

வெள்ளம் வெட்டி வெட்டிச் சாய்த்தனர் உருத்திர வள்ளியர், (எ-று). (12)

செம்புனற்றிய குளிவளிற், அம்பியென்று தப்படை
பம்பிவோட நன்ளிய, வப்பெனுழ ளுனரோ.

(போ-ரை.) (உருத்திரவள்ளியரின் கவிப்போரால்,) உதிரப்பெருக்கில் யானைச் சேனை முதலிய தனது படைகள் முழுதும் மிதந்து குதிகொப்பளித்த வப்புறுவ வரதாவியும் (அருவிப்) புறங்கொடுத்து ஓடினன், (எ-று).

தூசி தங்கு டக்கினி, சாயுதன்னி வள்ளியர்
செயசெயென புய்பு தேவிப்பய வடித்தனர.

(போ-ரை.) குலியனும் மேற்கு (க்கடலில்) சென்று மறைந்து, வள்ளியரின் சேனைகள் (இறைவியின் அருளால் சூர்ச்சை தெளிந்து) உயிர் பெற்று, தம் பாசறை சென்று சேர்ந்தனர், (எ-று). (14)

இந்நருதற்ற காலையில், மெத்தனவர் சேரிஞோட
மித்தவை மித்தி மெய்ப்படப், பத்திரோ மெத்தினுன்.

(போ-ரை.) மித்தம் மித்தனாதர்வி, அந்த இரவில், மேலோங்கிய காளியின் திருக்கோயிலையடைந்து, அன்புடன் அத்தேவியைத் தியானித்துத் துதிக்கத் தொடங்கினான், (எ-று). (15)

அன்னைமெய்ம்மின் குணமை, வள்ளியன்னார் தன்னிலை
தன்னிருப்பது போரினில், மன்றமாறு செய்வெனா.

(போ-ரை.) தாயே! உருத்திர வள்ளியர் எம்முடைய சேனைகளும் வென்றார்; (யான்தனித்து நின்று பின், யான் படையுடைய) அச்சேனைகள் முழுதும் உயிர் பெற்று, போரில் (எனக்குத் துணையாக) வருமாறு அருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன், (எ-று). (16)

அருளிடுக மன்னனீ, அருளிரை அப்புலன்
குருதிகளின் வெள்ளியே, அருளிசோதி யெழுதினுள்.

(போ-ரை.) அழகிய சடை மகுடமுடையாய் காளியம்மன்! நீ இறந்து அழுதாயேல் இறந்த சேனைகள் முழுதும் மீண்டும் உயிர் பெற்று எழுமாறு கனிவுற்றருள் செய்வேன் என்று கூறினுள், (எ-று). (17)

என்படைகள் முற்றவனிக், கன்டனுக்கு கோயில
மன்னோதம் பாட்டினும், சொன்னெடுகி கொருக்குவான்

(போ-ரை.) காளியின் வீரக்குலவனிக்கு பாதங்களை (பணிந்தொழுது) வணங்கிய வாதனி, (அதன்பின்) தன் அரண்மனையடைந்தும், மீண்டும் அம் படையை பாட்டினுள் மாயவியுருக்க என்பான், வாதனியை வெதிர்கொண்டு சென்று உரைத்தான், (எ-று). (18)

மன்னர்கள் மடித்தனர், மன்னருத்த மக்களாம்
மென்னகத்து செய்திய, வர்னமாறு முப்பவே.

(போ-ரை.) (யாம்பெற்றுள்ள) வீரர்கள் அனைவரும் மடித்தனர்; இன்றுதற்கிய போர்க்களத்தில் மென்மை பொடு போர்த்து, இறவாதிருக்கும் யாவேனும் இறுதிக்கு மாது (வள்ளியருடன்) சமரதனம் செய்து கொள்வராக, (எ-று). (19)

என்றதீதி கேட்டவன், வள்ளுவோரை கான்கவுதி
வெல்லுமுடைக்கு வாக்கடம், மன்றுமோதி தோன்றினுள்.

(போ-ரை.) என்று (பாட்டன்) உரைத்த நீதியை (ச்சிறிதுங் காது கொடுத்துக்) கேளாதவனாகி வாதனியின் (இறந்திரானியில்) சேனைப் போர்களாதலும் அவை கொண்டபொழுது, நீறாக்குக் கடலின் மிக்க ஒலியுடன் ஆர்ப்பரித்து உரப்பானுன், (எ-று).

காளியிடம் பெற்ற வரமத்தைப் பாட்டன் அறியான் கூறிதீனன் எனா, அவன் சொற்களை வாதனி செவி சாய்த்துக் கேளாது அவமதித்தான் என்க. (20)

பதினேழாம் போர்ச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாம்போர்ச் சருக்கம்.

வாதாவி வதம்.

எழுசீராசிரிய விருத்தம்.

தரும வன்னி படையொ டெதிர்த்த சமரி லுடைந்தி லோடியுஞ்
ஜெய மன்றி யடையு மென்ன செருக்கி லேறி வாதகன்
முரண்மி குந்த ரதமி சேறி மகிழ்ந்து வெம்பிப் போர்க்களம்
விரைவின் வன்னிப் படைக ளோட விசிக மாரி தாவினன்.

(பொ-ரை.) தரும வடிவினரான உருத்திரவன்னிய ருடன் (சேர்ந்து) எதிர்த்த போரில் அந்தி, (தோற்று முதுகுகொடுத்து) ஓடியிருக்கவும், (தான் வென்றும்) ஜெயம் (காரியமாக்) சிறக்க வாய்க்கும் என்னும் செருக்குடன், வாதகனான வாதாவி, வலிமை மிகுந்த ரதத்திலேறி, மகிழ்ச்சியுடன் யுத்தகளம் அடைந்து, வன்னியர் சேனை புறங்காட்டியோட, வேகமாய் அம்புமழை சொரிந்தான்.

அங்கு மாகி யன்றெ திர்த்த வன்னியோ டேறி முன்றுனைத்
திங்க ளென்ன வன்மை தங்கு சிறுவர் சூழ்ந்து சீறவும்
புங்க வத்தி வன்னர் பூமி யிடையின் மூர்ச்சை யுறவுமே
தெங்கு மாரிச் செய்த போரி லிறைவன் வந்தெ திர்த்தனன்.

(பொ-ரை.) திங்கள் அனைய வண்மை பொருந்திய (சிலகண்ட வன்னியர் முதலான ஐந்து) புதல்வர்களும், அவ்விடத்தில் மனக்கொதிப்புடன் எதிர்க்கும் அசுரனான தீவிரக்கும் வாதாவியைச் சூழ்ந்து கொண்டு நின்று போர்புரிதலும், (அவன், தன்விட்ட அம்புகளால்) அப்புதல்வர்கள் நிலத்தில் மூர்ச்சையாம்படி, கல்லாவிடக்கணையும் பாவிச்செய்த யுத்தத்தில், சமத்திறமரான உருத்திரவன்னியர் (அறிந்து) வந்து (அவனை) எதிர்த்தார், (எ-து). (௨)

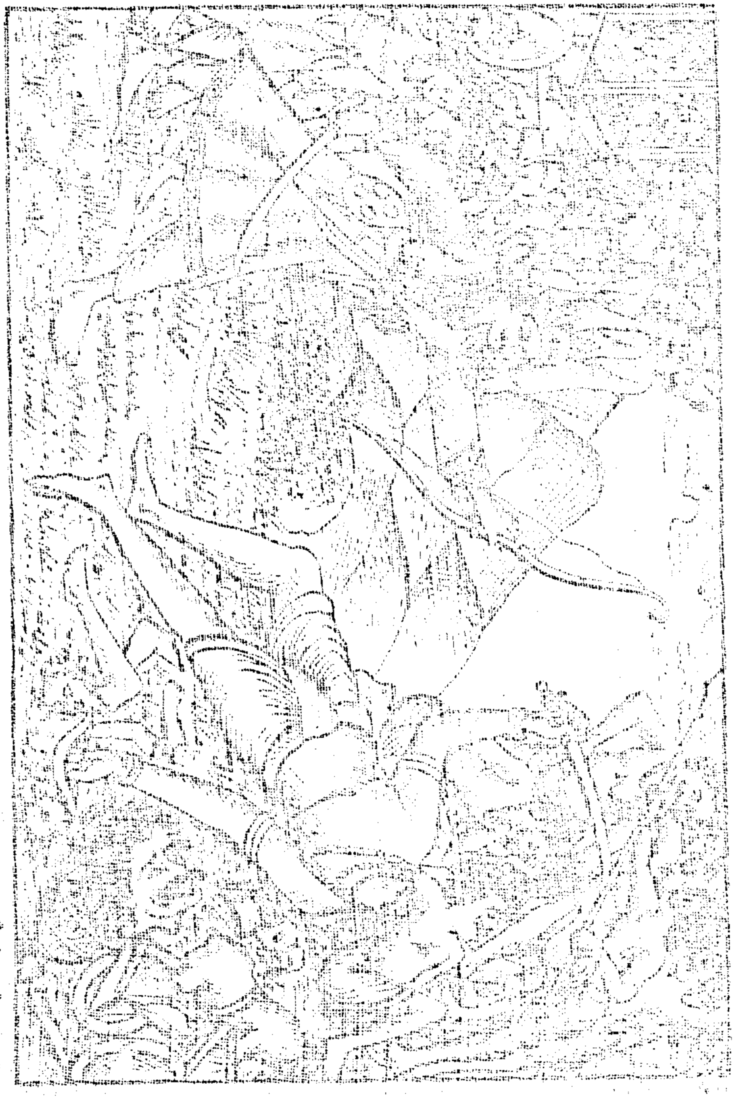

நூல்வி தத்த நூன பொன்னவை சென்ற றுக்கை வன்னியன்
வேல்வி தத்துங் கால்வி தத்துங் வில்வி தத்த வீரவெம்
கோல்வி தத்துந் திசை யிக்க கொள்ள லொக்க வுத்தெதிர்
சால்வி தத்த மற்ற சேனை யாவு மற்ற றுக்கினன்.

(பொ-ரை.) சாஸ்திர வகைகளில் சொல்லப்பட்ட விருத்த வன்னிய னானபுருடனான வசியமில்லோ யேந்திய உருத்திரவன்னியர், வேல்களின் வகைகளாலும், வாள்களின் வகைகளாலும், விற்களின் வகைகளாலும் சொல்லப்பட்ட கொடிய அம்புகளின் வகைகளாலும், நிலைபெற்ற விருத்த வன்னியனை வாதவிலைக் கொடுபோய் அடித்து, எதிர்த்த அவனது சகலான வகைகளையும், மற்ற (இரதம் கஜம் குதிரை ஆகிய) சேனைகளையும், (தன் படைகளுக் கேற்றவர்களும்) சாதுபடி களைய அடித்தான், (எ-று).

வேல்விதம்-குந்தவேல், எறிவேல், கைவேல் முதலியன. கோல்விதம்-கெட்டம்பு, பொட்டம்பு, பிறைமுக அம்பு முதலியன; கலவாளை-வில்லினர், வாள்வீரர், வேல்வீரர் முதலியோர். (3)

கொற்ற முற்ற தீர கண்டன் முர்க்க சத்தி கொண்டிட
முற்ற வோது சங்க ரீச மக்க வெற்றி யொன்னலார்
நுற்ற வன்னி யொக்க வொக்கிடத் தோன்ற லுன்னி மெய்யமர
பற்றி யாற்ற லிக்கி சேரும் பங்கு பன்னி பெயரான்.

(பொ-ரை.) அச்சமயம் வெற்றி நிறைந்த தீரகண்ட வன்னியர் முர்க்கை செலுத்திதுன்று, உருத்திர வன்னிய னிடம் வரப்பெற்றபோது, தமது சேனைகள் (முழுதும்) குறைந்து, பகைவரது அடர்த்த சேனைகள் வளர்ந்து வளர்ந்து பெருகித் தோன்றுதலைக் கண்டு சோகித்து, தமது பராசத்தியின் திருவடித் தாமரைகளை பற்றித் தொழுது, இச்செய்கையை கடவுளும், அருமை நிறைந்த அன்னை, (பின்வருமாறு) சொல்லத் தொடங்கினன். (4)

அங்கு ருலி நிய றுக்க வைறந்த வன்ன மன்போடு
சங்கு தோயந் சித்தி வீழ்ந்த தாக வாளி யாவையுக்
தூங்க போடு முந்து போரிற் றேன்றல் செய்த தேக்கெ
மங்க சங்கு வீழ்ந்து சென்று மன்று மம்பு கக்கிறுள்.

(பொ-ரை.) அப்பக்கத்தில் குடமேந்திய காளியான வள், (சேற்றைய இரவில்) தியமனுன வாதாவிக்கு வாக் குக் கொடுத்தவண்ணம், (தன்னிடத்துள்ள ஜீவ) சக்தி யுள்ள தனத்தை அன்போடு தெளித்து இறந்த அட்ட வாள சேனைகள் யாவும், தாய்மையுடன் எழுந்து புத் களத்தில் விளங்குமாறு செய்மைக் காளுதி என்று கூறி, (காளிகரத்துள்ள அக்க) சங்கு முழுதடை அம்பு பாக என்று கிலெபற்ற அம்பொன்னை, (உமாதேவியார் திலகன்ட வன்னியரிடம்) அளித்தனர், (எ-று). (5)

சொன்ன தேர்க்க சீல வன்னை தாட்ட ளித்து கொர்வினை
வின்னி பிக்கி யக்க புனகம் விட்ட வன்னி வக்கெதிர்
மன்னி வீரி யான்ய சங்கு வைடந்து யாதி றக்கவே
பின்ன பின்ன மாகி யக்க சேனை வைக்கி வைத்தவே.

(பொ-ரை.) (இறைவி) உரைத்ததை யுணர்ந்த சீல முள்ள, வன்னியர், அன்னையான அத்தேவியாரது திரு வடிகளை வணங்கி, அப்பர்க்கிடைப்பதிலுள்ள விக்கிவீரத்தி, (தேவியருளிய) அந்த அம்பைச் சேர்த்து வேகமாக விட்டார்; மிகுந்த திறமையை யுடைய அந்தக் கணையா னது, (வாதாவியின் சேனைகளது) எதிரில் சேர்ந்தடைந் (வீரத்து) வந்து, (காளியேந்திய) ஜீவசக்தியைப் பறந்து, (உயிர்பெற்றெழுந்திருந்த) அந்த அசுரர் சேனைகள் அனைத்தையும், (கல்வேது கெரேறுகட் பலவகையில்) சின்ன பின்னஞ் செய்து கொத்துயிரொத்தியது. வி-காளி.

காளி வன்னி டைக்க போன தன்னி கவ்வ வக்கிடுவ
வாளி செய்கை யங்கி போடி வாழ்ந்த சேரி செய்திரு

171

சாளி போத காவெ ஜித்த யாத என்ன தோக்கெதிர்
மீதி தன்னை போத மீதி வீரி செய்த வன்னவே.

(பொ-ரை.) காளியானவள், (தனது) கீழ்வருக்கு உடை யபடிப் போனதை கினைத்துக் கண்களைக் அலைபட்டு, (மேலும் சக்கையுடைத்த) அம்பு (தான் சமுப்பிய யாவ ரையும் கொன்று) செய்கையைப் பார்த்து, (தனது மதி குக்குப்) பார்த்து நிடி, (தான் எழுந்தருளியிருந்த) சேர வின அடைந்தாள்; (அச்சமயம்) அன் சிக்கிபோர எதிர்த்து தியமனுன வாதாவி, அந்தச் செய்கையை யறிந்து, (மிக வருந்தி, தனது) எதிரிலுள்ள புருட சிரேஷ்டரான உருத் திர வன்னியரை சிருநியும் போத என்னி, விருப்புடன் பல கணைகளை விட்டான், (எ-று). (7)

முந்தி விழி யமனைக் றன்ன வன்னி சேனை முதல்வனும்
வந்தெ திர்த்த புட்கை மீது வலிய சிம்பு கொடைகளெ
அந்து போது குடிபோ டுத்த வில்ல றுத்த வயனியுரு
சித்த வாள திருதன் சாரின் றழுகி மாயை செட்டுனன்.

(பொ-ரை.) வன்னியர் சேனையின் முதல்வரான உருத்திர வன்னியர், விருடன் முற்பட்டு, அசுரனுன வாதாவியை, செருக்கி செதிர்த்த சித்தத்தின்மேல் பன் மையான சிம்புளைக் குழ்ந்து போரிட்டபோது, (அவ னது) தேர் முறித்தது; வில்லறுந்தது; வாளும் சிதைவு பெற்றது; (அப்போது) வாதாவி, வேகமண்டலத்தில் மறைந்து (பல) மாயைகளைச் செய்தான், (எ-று).

உடன்னி-வார், சார்-மேகம். (8)

திருதன் செய்த மாயை நீக்க தீரு மாறு தக்கவே
சுருதி மன்ன பெக்கை மான தூய வன்னி சித்தரும்
கருதி வந்து வம்பு சிக்க கன்று மாயை சிசிவெல் தான்.
பொருத றுத்த பின்று பெய்திய போரி வாங்கிச் செய்த

(பொ-ரை.) வேதமே அன்ன பெருமானுடைய குமாரனை பொருதிய ருத்திர வன்னியர், அவனுடைய வாதாவி செய்தவனை நீக்குமாறு, நீண்ட வாயுவாஸ்திரத்தை எடுத்தலும், (அக்கினியாஸ்திரமானது) கொடுத்துடன் வந்து அவன் செய்த சேனைத்திரளையெல்லாம் நீக்கி, மேலும் (பொன்னாலாகிய) பொறிச் சிறைத்தாழ்வதும், (வாதாவி உருத்திர வன்னிய சேதி) வந்து போர் புரிந்தான், (எ-று). (9)

என்னது விருத்தி காட்டு சித்ர பாகு வாரண மேவினை
சிந்தை செய்து மூத்த போரில் விட்ட போது நீக்கினை
முந்தி பாவி தன்னி நுவ்வி தன்னி நுற்றி பொன்கடல்
அந்த நன்னி புட்ப மாரி வாச றுடன் தூவினர்.

(பொ-ரை.) ஏமது பெருமானுடைய ருத்திர வன்னியரும் இருந்து சிற்றுண்டோன்று (தேவர்யமது) சிவபானித்து, அக்கினியாஸ்திரத்தை, (அக்குறிய) மந்திரத்தைச் செபித்து விட்டபோது, அந்த அக்கினியாஸ்திரம் முத்பட்டு வந்து, பானியான வாதாவியுடைய அவனை அழித்து(க் கெடுத்)தன்றி, இன்னிய சமுத்திரத்தில் ஏமாகம செய்து (இருக்கும்)யாக்கரு; (அதைத்) அறிந்த தேவேந்திர அவர், (மகிழ்ச்சியால்) மலர்மழை பொழிந்தனர், (எ-று).

இடி பொழிந்தன்ன செய்தி போதுசாம வந்தியும்
வாடி போரிடபானை எத்திசை வந்து வடக்கு போர்க்களத்
தேடி கொத்தி விழுந்தெழு பூத்து தேவி சூர்க்கை பரிமின்
மடிவிழுந்திருந்தெட்டு ஏத்தா வாய் புத்தாக் கவிழ்தனர்.

(பொ-ரை.) ஒற்றர்கள் ஓடிச்சென்று, அந்தச்செய்தி யைக் கூறுதலும், (அதுகேட்ட) காமவல்லியும், வாட்டத்துடன் புகைந்தில் போரி அமைந்து வன்னியர் அத்தகைய வந்து (அதி அச மயல் குக்குமிடம்) தேடிக் கண்டெடுத்து, (அவ்வாறே) விழுந்தெழுந்து, தேம்பியழுது, சூர்க்கை

படைத்து, மின்னலாகருண்டாக்கத்து, வாயிலுந்தக் கொன்று கவிழ்த்தனர், (எ-று). (11)

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

கன்றுறு மன்னரொடு வாகுடன் தலையடக்கி
வாழ்வி னின்ற
சன்றுறைநார் கொண்டவினை பன்றுமி வடத்துறாக்
காண்ட வென்றே
மின்றுளர் தந்திமுறையை விடுத்திடுவாய் பகைதாம்
கிலப்பி னோமே
பொன்றுமல வன்முறையை நீத்து வறமாமே
பெயது கோவே.

(பொ-ரை.) கிவ்வுலகத்திலே யாரும் அரசர்களுடன் தேவர்களையும் அடக்கி, (பெரு) வாழ்வில் இருந்த வன்றுள்ளி புகாரில் வாயுவின் படைக்கு வைத்து (நீ அது) வினைமை என்று (யான்) காண்பதுவோ? எமது தலைவனே! மின்றுமிக்கு தேவர்களுடைய நெறியை விடுவியாமாக என்று பல்முறை கூறினேனே! அக்கொள்கை (நீ அறிவாய்) மதியாமல் நீ (இவ்வண்ணம்) இறந்து கிடக்க வுறிதேவர்களும் அடிமைக்காரோ?, (எ-று). (12)

மாதுளைவி னின்பொழிய மென்கையு மதியாமல்
மன்று நீதா
குலைஞ விவ்விடத்தில் வன்னியரா வழித்தனமே
யாவா வந்தோ
கோதுடைய் யாருக நீயுமிரக் குடிமிருந்தாய்
குலைகொண் குன்றே
மாதவமே மெல்லவியே நீயிருந்தாய் கிளர்த்தொட்டாக்து
வருமின் றேவோ.

(பொ-ரை.) அம்பரனை விசிக்கனாடு இனிய சொற்களையும் எனது எனையும் மதிக்கமாய், அப்பேர் நீ இம்விடத்தில் வள்ளியால் அழிந்து [illegible] பொல் சாய்ந்து கிடக்கின்றனையே! ஆ! ஆ! ஐயோ! குற்றமற்ற உடலம் யானை, (அவ்வுடலில்) தீ உமிழாமத் தம்பி யிருந்தாய்; தூய குணக்குன்றே! (எனது) அமைப்பே! எனது வன்மையின் பயிருமையே! நீ பிரிந்தாயாதலின், (யான்) உன்னைத் தொடர்ந்து வருகின்றேன், (எ-று). (13)

என்றுமை எழுந்தழப் பகைவர் [illegible] குணவன்னி
விறைவன் கேட்டு
[illegible] இனிமிசிக் [illegible] மலர்ப்படை
மதியின் தெறித்த
பன்றுமிசை சருகமைத் [illegible] பருகமலர்
பணியச் செய்தகன்
[illegible] மொழியினர்க்கு மேயமன்னா விதிப்பட
கனிவித் சொன்னார். [கொச்

(பொ-ரை.) என்ற அக்கமலப்பின் அழுதனை பாசனையில் தங்கியிருந்த உருத்திர வள்ளியர் கேட்டு, (பக்கத்தில்) பொருந்தியிருந்த அகித்திரனை விளித்ததும், அவனும் (விரைந்துசென்று,) அம்பரனை (தனது) அறிவினால் (வருந்துதலின்று) தெளியச்செய்து, (பாவமா [illegible] கிறப்பித்துச் சொல்லப்படும்) உமாதேவியார் அருகத்தில் அழைத்துச் சென்று, அருகேயிருந்த அவரது திருவடித்தாமரைகளை வணங்குமாறு செய்தான்; எமது இறைவியார், கருப்பெறும் மொழியைப் பகைவனாக காமம்மிகு முகனைய மக்களுக்கு அன்புடன் விதியிலப் பயக்கக்கூறினார், (எ-று). (14)

தேவர்களையும் முனிவர்களையும் இம்சித்ததும், அசுரன் அவர்கள் வருந்தி சேமத்தினிடம் முறையிட்டதும், அப்பெருமான் [illegible] வள்ளியால் அவுணர் குலம் நாசமாகும் [illegible] ஆகிய அனைத்தும், வாகுலி விறக்கத்துக் கரசாமயிருந்தகாலின், தேவி, விரிப்பாயினை வகிசித் சொன்னான் என்றார்.

உளத்துறப்பை தனத்தொத்த அயர்வுறுப நன்னெறியி
னொழுகித்
வளத்துமறு தொலையின் புகன்றிடது மன்னவரு
முருக்கவன்னி
பாக்கரி பொதிறைங் சாடவனர்பி பெய்பரிபி
னடைக வெள்ளத்
தளக்கமில மைந்தன் வருவன்னி நானியெனத்
திகழ்வித் சொன்னான்.

(பொ-ரை.) உள்ளத்தின் தூய்மைக்கு ஒத்த மேம்பாட்டை (உடைத்தவர்) அடைவர்; (ஆதலின், மாதர்கள்!) நீங்களும் அன்பிதயுடன் நடந்து, வளத்துடன் வாழ்வீர்களாக என்று உமாதேவியார் கூறுதலும், அம்மாதர்கள் உருத்திர வள்ளியர் ஆகும் திருவடிக்கமலங்களை எமது பெருமான் திருவடிகளை வணங்கி, (இறைவனே!) எமது வாசல்தானத்திற்கு எழுந்தருள்வாக என்று கூறுதலும், அச்செம்பதின்றிய சின்மயரான அப்பெருமான், நான் (குடிபோதுவோமாதும்) வருவோம் என்று விளக்கக் கூறினார், (எ-று). (15)

காவலுறு தம்பதியை மடமாதர் நாயகர்க்குச்
சாட்டு கன்றி
ஆவலொடு பொன்னைகை பகர்சிக்க பன்னிசிலை
பணிபி தேற்கி

வெற்றுற வன்னியர்படை யாவையுமே மீண்டனர்
கதிரின் செல்வன்
வாயுபரித் தேரேறிக் குணகடலின் மகிழ்வினுடன்
வந்துதித்தான்.

(பொ-ரை.) (அதன்பின்) காவல் பொருந்திய தமது நகரத்தை யடைந்த அம்மாதர்கள், (தங்கள் தங்கள்) கணவருக்குச் செய்யவேண்டிய கடன்களைச் செய்து, (உருத்திர வன்னியரது வருகை கருதி,) அன்புடன் (தங்கள்) தன்னிய கரத்தை அலங்கரித்ததும், (யாவர்க்கும்) அன்னையான மாதேவியாரது கருணையால் இறந்தும் ஒளித்திருந்தும் கிடந்த வன்னியர் சேனைகள் யாவும் விழிப்புடன் எழுந்தோங்கி நின்றனவும், அங்ஙனமிருந்த சூரி யன், நாளொரும் எழுபரி பூட்டிய தேரில் அமர்ந்து, மகிழ்ச்சியுடன் கிழக்குக்கடலில் உதயமானான். (எ-று).

சயிந்திரர் தெற்றிய முறையாலும், இறைவி அருளிய உபதேசத்தாலும் மனம் தேறிய காமவல்லி முதலானோர், மாதேவியாரையும் முருகப்பெருமானின் அம்சமான உருத்திர வன்னியரையும் உபாசிக்கும் வகையில், தம் குலத்து பாசம் நீக்கும் எனக்கருதி அழைத்தற்கு இசைந் மையின், போர்க்களத்தில் இறந்து கிடந்த வன்னியர் சேனைகளெட்டும் இறைவி எழுப்பினள் என்க. (16)

பன்னிரண்டாம்போர்ச் சருக்கம் முற்றிற்று.

174

உ

விருதுகள்பெற்று மீண்ட சருக்கம்.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

வென்றுயிர்ப் பகுதி மீட்டு விசயம் நிரம்பு சாரம்
புன்னிய சபையின் வன்னி விருதுபெறு பலரும் சொற்றும்
நன்றுயிர்த் திருத்த நாட்டி மெய்திறம் மெய்விற் போர்த
தன்னிந்த் திசைக்கு தன்னை மகிழ்வுறத் தொகுத்துச் சொல்வாம்.

(பொ-ரை.) வெல்லிருத்ததுனும் அம்புகளால் பொழிந்து, வளர்ந்த பன்னிரண்டு சாரகச் செய்ததியாரில், உருத்திர வன்னியர்க்கு (சேர்ந்த) விருதுபெற்ற புகழையும் கூறுவோம்; (இனிமேல்,) காமதேனுவான அவர், தனி வீசும் விருதுகளைத் தாங்கி அழகொடு புறப்பட்ட தாய் மையான செய்தியை, (யாவரும்) மகிழ்ச்சியடையத் தொகுத்துக் கூறுகின்றோம், (எ-று). (1)

கற்றையங் கதிர்காண் டிறல்வீ கவிழுற வடைந்த வைகல்
வெற்றிற வெறுக்கத் தெய்வ வளியிரு தெளிவர் காலை
முற்றிய கடன்க ளாற்றி முனிந்திசை தொடர்ந்து செய்ய
வெற்றிய படைகள் ஞாடு வியத்தரு கணிற் புக்கான்.

(பொ-ரை.) சூரியன் அடர்ந்த அழகிய கிரணங்களைப் பரப்பி அழகுபொருந்த உதயமான வைகறைவேளையில், தெய்வக்கருணை மிகுந்த அறிவின் உருவத்தரான உருத்திர வன்னியர் விழித்தெழுந்து, காலைக்கடன்களை நிறைவேற்றி, விளக்கம் தங்கிய மாதேவியார் தொடர்ந்தவர, (சேந்தன் காவலனிக்குக் கொடுத்த வார்த்தையுமி

விண்படி.) சேனைகளுடன் (இரத்தினகரபுரமென்னும் அவ்வ
ளாநாடு) வியக்கத்தகுந்த நகரத்துள் பிரவேசித்தார். (3)

மேகநிகர் மதகளி றிட்ட பிளிறலினக் குமுறுந் தூமம்
வானிலே றுகைப் பிரதி மணிதரு கனுமையச் செய்ய
வானிவர் கொடிகள் வீதி வளரெழில் சுற்றக் கோன்றும்
[illegible] படைத்த நத்து காபுரி பொருந்தி கண்டான்.

(பொ-ரை.) மேன்மாடத்தில் எழுந்தவைத்த தீபக்குக் களிலிருந்து வெளிவரும் புகையானது, ஆகாயத்தில் ஓங்கிய அன்னபட்சிகளின் சமீபத்தில் சிறந்த மாசுண்டாக்கச் செய்ய, (அம்மேன்மாடங்களிலிருந்து) ஆகாயம் அளாவக்கட்டிய கொடிகள், (காற்றில் அசைந்து ஆரைந்து அச்சுவர்களைத்) தடவ, (அச் சுவர்களில்) பதித்திருந்த மாணிக்கங்களின் ஒளி மிக்கவும், உயர்ந்த கோபுரங்கள் மிகும் அன்ன இரத்தினகரபுரம் (என்னும் நகரம், தனது [illegible] அருமை காமவல்லியால் அலங்கரிக்கப்படிருக்கும்) எழுச்சியை, (உருத்திர வன்னியர் படைகளுடன்) பார்த்தார்.

வந்தனர் வீறுடை வேள்ளை வாத்தெழு மகிழ்வு பொங்கக்
கந்தமி கமழும் தேரும் தூரகங் களிறும் சூழ
முந்துற வீறுநீள் மல்லி முகிற்படை பழும்பி மிக்க
வந்தனை புரிவோ ரேற்ற வளர்மனை படைந்த செய்தான்.

(பொ-ரை.) முதன்மை பொருந்திய காமவல்லி, உருத்திர வன்னியர் (நகரத்துள்) நுழைந்ததைக் கண்டு (தெரிந் திருக்கின்றாள்டு,) மனத்தில் எழுந்த மகிழ்ச்சி அதிகரிக்க, கட்டுத்தறியையும் முறிக்கும் (வலிமைமிக்க) யானைகள், தேர்கள், குதிரைகள் முதலியன நிறைவுடன் சூழ்ந்துசேரும் சந்தேகம் தங்கிய சேனைகளை அனுப்பி, அன்புமிக்க வணக்கத்துடன் வரவேற்க, (உருத்திர வன்னியர் தன்னுடன் வந்தவர்களோடு அவளது) அரண்மனையை யடைந்தார், (எ-று). (4)

ஆர்வமுறு தருமை வல்லி மனிமிசு மதிய சேருகி
சேர்தரு வளைக் கேதுடை பிறத்தினா மார்தற் செய்ய
வேரியந் தோகை காம வல்லியும் விடுக்க வந்த
சேரிய வமா சோடு வணங்கினள் கடந்தி னின்றாள்.

(பொ-ரை.) (எவரும்) சிறந்த அருமைவல்லியான உமாதேவியார், அருகிலிருந்த உருத்திர வன்னியருடன் பொருந்திய (அவ்வாசனைகளின்) அருகில் எதிர்வாது அமைத்திருந்த ஆசனங்களில் அமர்ந்தும், (அச்சமயம்,) தேன்நிறைந்த கூந்தல் புடைய காமவல்லி, (உருத்திர வன்னியர் உத்தரவிற்கு முன் தன் கட்டளையான அன் னிச்) சென்றிச்சேக்(க் கொடார்கு) வந்த சேர்மை மைந்த தேவர்களுடன், (தேவியையும் உருத்திர வன்னியரையும்) வணங்கி, மயக்கி மிகவாசத்துடன் (ஒரு புறம்) ஒதுங்கி நின்றாள், (எ-று). (5)

ஈத்தசேமன் றடைந்த வான முடையாத் தனி தேநிக்கி
மருத்துவன் வெறுமுது தேவி மதியது மகித்தால் செய்ய
உற்றனா பிவிமேயன் நன்று குறைப்புட துறாக்க வன்னே
மக்ஙனா குழுவி முனின் மகிழுக கொச்சி கடும்,

(பொ-ரை.) அபயம் என்று அடைந்த தேவர்களை எமது பாலினையும் உருத்திர வன்னியரும் கருணைபொழி நோக்கி, (இனி நீங்கள்) அந்தவொழியின் எனக்கூறித் திருவருள் வழங்க, (அவுணராகிய பகைவர் மடிந்தே பெரும் பாவம் தங்களை நிறைவிட்டோர் என்பனதக் குறிப்பால் அறிந்து) அத்தேவர்கள், இனி உய்ந்தோம் என்று மகிழ்ச்சியுடன் கூறுதலும், உமாதேவியார், மேனேமாத்த கரிய கூந்தலுடைய காமவல்லியின் இன்பம்பொருந்த முகத்தை நோக்கி(ப் பின்வருமாறு) கூறுவார், (எ-று). (6)

மாறுற வினைகைச் செயாம் வினாயர் மழுவு காத்த
ஏறுடைய வயதி என்று மொழிதற மருடன் சூட்டிப்
பெறுதி பறத்தப் பெற பிறக்குமத் திகதி காபம்
காறுதி யரசின் செல்வ மெறுமுறை கருத்தி னேற்றான்.

(பொ-ரை.) (ஸ்ரீ காமவல்லி) மிகவும் இளமையாக்கு வினாத் தைகுழந்தையைச் சிறப்பாக வளர்த்து, (அந் திருவன்) வலிமையடையும் (தக்க) பருவத்தில் அவனுக்கு அழகையுடைய முடிசூட்டி, குருமையமின வளர்ப்பாயாக விளங்கும் அரசான் வருமையா அரசியல் நடத்துவாயாக என்று அருளிய பொழுதின், (காமவல்லி மனத்திற் பொருத்தம் கொண்டனள், (எ-று).

இதனுள் காமவல்லிக்குள் வைக்குழந்தை ஒன்று இருந்ததென்பது புலனாகின்றது. (7)

எவ்வியம் விழியர் மின்னு மைவுற நோக்கி பொங்க
செவ்விய உருத்திர வன்னிச் செழியடமி மைறகுநிக் காதன
தெய்வமி முறையிற் பெற்ற திகழ்விரு தின்தம் மீத்தப்
வைவ்வென வளிய வெய்யின் பவம்பினி யகற்று மென்றான்.

(பொ-ரை.) மானேற்ற அழகிய கண்களையுடைய காமவல்லி, மற்றும் (மழுவைகாமிம்) மென்மையடைய, அழகு பொருமாறு செவ்விய உருத்திர வன்னியத் தெய்வத்தை நோக்கி வணங்கி, (அவது) நாயகன் (தேவர்க ளானது) பகைவர்களை வென்றிகொண்ட முறையில் பெற்றிருந்து விளக்கக் தக்கிய விருதுகள் யாவற்றையும், (அவைகளுக்கிய பணியுடன்) கொடுத்து, கடமையைப் பெரு விய கருணியர் ஏனே! என்னை என்று (இறுதிநேரமை அருந்து வீரக வனடு பிரார்த்திக்கனள், (எ-று).

ஈய்யின் என்றது, இவ்வாணிவிடும் மனியாத மாயா வவி பேருனர் என்பது தேர்க்கு கூடியதென்க. உருத்

திர வன்னியர் முருகப்பாமனது அச்சம் என்பதைத் தனது உள்ளுணர்வால் உணர்ந்த காமவல்லி, 'பவப்பிணி யகற்றுக' என்று பிரார்த்திக்கின்றாள் என்க. (8)

அம்மொழி யுணர்ந்து வன்னி யணைக்குகோ னாங்க ளார்த்து
செம்மைதறு வழிவே நாது தெளிவொடு பொருதித் தூய
மைக்கயலின் விரத மாற்றிக் கதியடை வென்று காத்தி
வெய்யையுமளித் தவ்வொய்தான் படைபொடிமெழுதச் செய்தான்.

(பொ-ரை.) (காமவல்லியுரைத்த) அச்சொற்களை யுணர்ந்த எம்மைக் காத்தருளும் உருத்திர வன்னியர், (பெண்மணி!) அருமையில் பொருத்திய செம்மையான வேத நெறி (வழுவாது) தெளிந்த நெறியொடு நடந்து, தூய்மை யான கைம்மை விரதம் மேற்கொண்டிருந்து, (இறுதியில், (எமது) வீடுபேற்றையடைவாயாக என்று கூறி, (அதன்) பின் (தானது) சேனைகளுடன் எழுந்தார், (எ-று). (9)

வானவர் தனையின் மாரி பொழிதர வைய மேழுத்
தேனமர் குழலெம் மன்னி திகழுறி புரந்து செல்லத்
தானைக ளுடைய லின்று தாயருந் தொடர்ந்தும் செய்யத்
தானவர் குலத்தின் காலன் தருவிடை பெற்று மீண்டான்.

(பொ-ரை.) அசுரகுல காலனான உருத்திர வன்னியர், தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிய இரதத்தில் ஏறி யமர்ந்து, தேன் பொருந்திய கூந்தலையுடைய பாரியை, விளங்கும் சிங்காசனத்தில் ஏற்றி (முன்னே) செல்லவும், சேனைகளுடன் இறந்த இந்த புதல்வர்களும் தொடர்ந்து வரவும், (வழிவிடுத்த காமவல்லி முதலானோரிடம்) தக்க படி விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டார், (எ-று). (10)

வாவிநி னைடயு மன்னால் வழிவரு மனவிந் தங்கை
பாவையைத் தனதின் சூழ்கிப் படைபொடிப் பாகி வாது

ஈரவெரன் னதிக டோறுந் தவெரம் படுத்து மேளம்
அலமர் கரத்தான் கோயி லளவி லளித்துப் போற்றி.

(பொ-ரை.) தாய்மையுடன் புறப்பட்ட உருத்திர வன்னியர் வழியே வரும்போது, கன்னகை யடைந்து, அதனில் சேனைகளுடன் சேராது, (அவ்வனத்தில்) குற்ற மின்றாக இருந்த பல ஒன்னிய நதிகள் தோறும் மூழ்கி, பெண்மையான திருவிலண்ட பெருமான் (எழுந்தருளி யுள்ள) அளவில்லாத திருக்கோயிலை (மடைப்பு, அல் கற்பிக அப்பிரவினி) வலம்வந்து துதித்து. துவசம். (11)

ஆயவர்கள் ஆரைத்த வண்ட கோரமு தினர்த்த கொடி
யினைனய கரு வாழ விரித்தாரை யெடுத்துப் போத்து
வாய்மையி னியம்பு மொய வெழுந்திய புரத்தை யணி
மிட்டலி ஹருளார் தேர்த்து சீவல மடைந்தெ செய்தான்.

(பொ-ரை.) உருத்திர வன்னியர், அந்த உபரிதலி யார் அருளிய அண்டங்கள் அதிர்க்கும் சென்று, பாந்த அண்டங்களில் வரும்பாடு (தம்மால் கிறைவில் குற்றம் விளிக்கப்பட்ட) துயரமில்லத் தேறுதி, (அங் கிருந்து) சென்று, ஏம்மை அளிக்கும் சிவசிரன் விற்று குக்கும் அழகிய திருக்கயிலையை யடைந்து, மகதிரனை அடியராதை திருவருளை பிரதிபலப் பெற்று, (பின் னும்மேற் தொடர்ந்து பல தேவர்களுடன் படைகள் தொடர்ந்துவர,) பெரிய இக்கிவுகாத்தை யடைந்தார்.

எழுசீராசிரிய விருத்தம்.

வெள்ளித் தலைத் ருயரிந் தோகை
விடப்படாத் தெருமுகல் கதலி
மாக கொடிகளுடு குடிமெரி மன்று
மிசைமட மதிவின் றுவமும்

பேசுது முனைக் கொடியுயர் தேரும்
பிறங்கிய தவளமா மாவை
வாசியின் முனி யடுக்கையத் தாமம்
விசமணிச் சாம்பிரா ணிகலசம்.

(பொ-ரை.) சிங்கக்கொடியும், புலிக்கொடியும், வீர கொடியும், மீனகொடியும், குற்றமற்ற அன்னக் கொடியுடன் மதிக்க சிறந்தமைந்த மயிற்கொடியும், (யாவரும் சிறப்பித்துக்) கூறும் கருடக்கொடியும், (வாகன வாகை) உயர்ந்த தேரும், விளங்கிய பெரிய வெள்ளை யானை யும், சிறந்த அக்கினிக் குதிரையும், அழகிய கொன்றை மாலையும், விசமணியும், ஒள்ளிய சாம்பிராணிக் கலசமும்.

கொடி-கேதனம். குயவரி-புலி. புழல்-மீன். சிங்கம் அன்னம். ஞாயிறு-கருடன். தவளம்-வெண்மை. இவ் முனி வாசியென்க; இனிய அக்கினிக்குதிரை யென்பது பொருள். அடுக்கை-கொன்றை. தாமம், தோகை, படம், கலசம், முதலிய அனைத்தும் கொடு வந்ததும் ஆகும் பொருளில் வந்தன; இன்ன பொருப்பின் வகுதியமணி யென்பர். இது, துவசம். (12)

சங்கொடு திகிரி செம்பகல் திவட்டி
சடக்கமு மினமுமுடைய்
மங்கிலி கைருரி தவளமன் கொடால்
வருக்குமுறு நானொரன் குடையும்
அங்கவெண் கொடி காகித கவிகை
தலைதியும் வலியுறு மகமை
மக்குத விமான் தாணிலொன் கலகோல்
மதிகர ராசய கேரி.

(பொ-ரை.) சங்கு, சக்கரம், பகல் திவட்டி, அடை சாம்பீடம், மருடேதாரணம், பாதகாரத்தி, தவளக்

சங்கு முதலியவற்றுடன், சிறந்த அருமையான [illegible] குழல், ஒள்ளிய முத்துக்குடை, தூய்மையான வெள்ளைக் கொடி, சாமரை, வெள்ளைப்பாவாடை, [illegible], [illegible], கேடயம், குறுந்தடி, அம்புறுத்தூணி, வெள்ளைக் கரும்பு, மதிக்கத்தக்க [illegible], சமபேரி, (கா-ரு).

[illegible]-சங்கரம், [illegible], [illegible] [illegible]-[illegible]. [illegible]. [illegible]. [illegible]. [illegible]. [illegible]. [illegible]. [illegible]. [illegible] பெயர். (14)

என்றுரை விருது முப்பத் திரண்டு
மெழிலொடு புடைசூழ வருவார்
மன்றவ ரிறைவன் மதிக்கும் பரிசு
மகிழ்வுட னடைந்தார் காதல்
அன்றிய மன்னர் சிறுவரு மெதிர்கொண்
டடையவே புகழ்ந்தாற் றேவ
[illegible] களிக்க விழவிருந் தாற்றி
யரியணை யமர்ந்தன ரினியர்.

(பொ-ரை.) என்று சொல்லப்படும் முப்பத்திரண்டு விருதுகளும் அழகுடன் (தங்களை) சூழ்ந்துவர, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வன்னியர், மகிழ்ச்சியுடன் (தமது) [illegible] வன்னிய புரம் [illegible] ([illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] உள்ளக் [illegible]

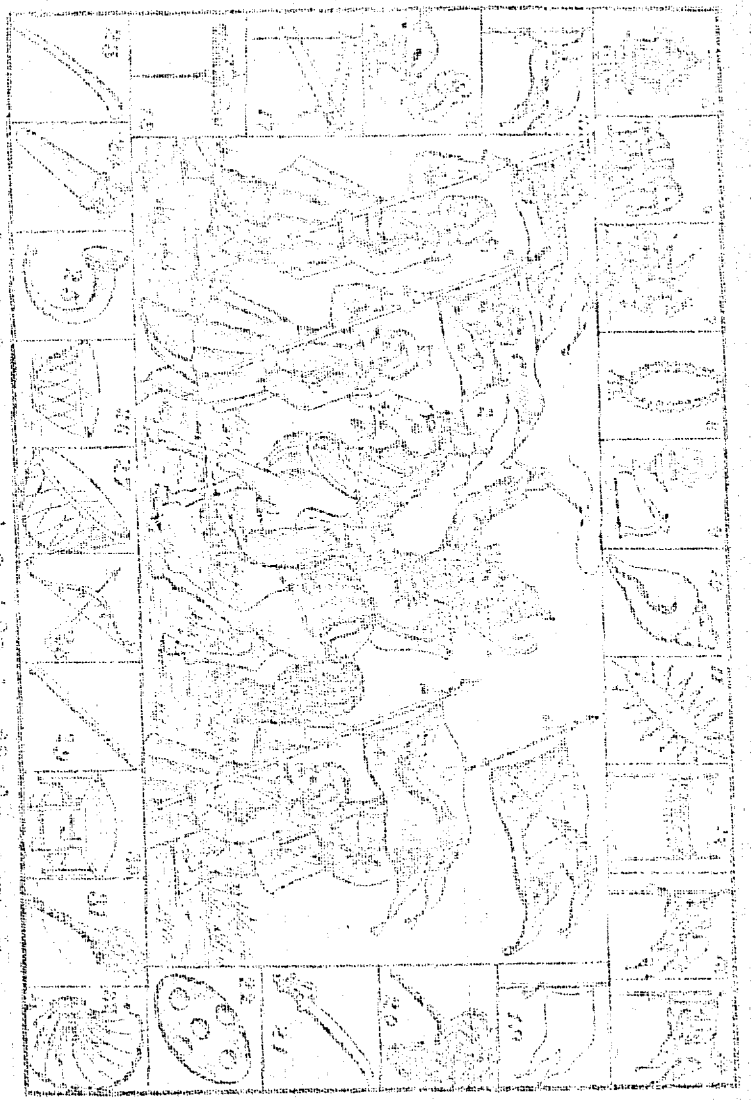

களிக்க விரும்பத்தக்க விருந்தொன்று நடத்தி, (அதன் பின் பழையபடி) தமது கைலாசத்தில் ஏறியமர்ந்தார்.

வீரனைப் பலநா ளமலையின் பதியில்
  வதிந்தபின் விடைகொடு சிறந்த
தாரதன் மனமா படைத்தனர் திசமு
  மகிழ்வுறு சொரிபல முனிவோர்
நீலவ ருண்மை பொருதெய தலத்தை
  வடைந்தனர் தருந்தவம் புரிவான்
மாலொடும் விழியர் மகவொடு மகிழ
  மகிழ்ந்தனன் வன்னிய மகிபன்.

(பொ-ரை.) சிவபிரான் பலநாள்வரை உருத்திர வன்னியபுரத்தில் இருந்தபிறகு, (அதன் அப்பாலவனிடம்) விடைபெற்றுக் கொண்டு, மிக்கிய மகிமையுடன் தன் தன் இருப்பிடம் போய்ச் சேர்ந்தனர்; (அவ்வண்ணமே) பல முனிவர்களும் மகிழ்ச்சியுடன் அருந்தவம் செய்யத் தங்கள் வாசஸ்தானத்தை யடைந்தனர்; (அதன் பின்,) மாலொத்த விழியினாளை தேவியுடனும், (தன்) புதல்வருடனும், உருத்திர வன்னிய மன்னர் சிவலோகத்தை அருமெச்சிடும்படி சுகித்து, அரசுபுரிந்து கொண்டு இருந்தார். (வ-று).

உருத்திர வன்னியர் அநுஷ்டித்த சாத்திரப்படி யின், விருந்தினர்கள் பொன்னுடைமை தம் நகர் சென்று படியை கொண்டாடவும், அவர்களது மன்னியர் திருந்து பெறவும், முனிவர் உபசரணைகொள்ளவும் சேர்ந்திருந்தன.

விருதுகள்பெற்ற மீண்ட சருக்கம் முற்றிற்று.

வன்னிமன்னர்
அரசாட்சி சருக்கம்.

கலித்துறை.

கருதா வன்னிய னிறைவிதி யருளினுக் கமைவாய்
விருதெனா செம்பதி யடைந்தது மிராமன் பின்மேற்
கருதி மெய்த்தாழ மனத்தொடு சதாநாடக் காசம்
வருநற் செய்தனக் குருதிய வழுமற வருள்வாம்.

(பொ-ரை.) (யாவராலும்) நினைக்கவொண்ணாத உருத்திர வன்னியர், உமாதேவியாரின் திருவருளால் முப்பத்திரண்டு விருதுகளுடன் (காஞ்சி) நகரத்தையடைந்ததைக் கூறினேம்; இனிமேல், (அப்பெருமான் தனது) புதல்வர்களை ஈன்றதும், சேனைகள் அனைத்தும் ஆதிக்கத் திருமணத்துடன் அரசியலும் அவையும்படிச் செய்த அந்த தன்மையையுங் கூறுவோம், (எ-று). (1)

மங்கை சட்டோராரை யுறைப்பட மகிழ்வினுடன் மைந்தர்
குலமுறை வத்திட வமரின் குலமுறைத் தாயரவாம்
நிலை விந்திரி மதியனைய மதிநகர் விசும்ப
நலமுணர்செய வத்தன பணிசெய சகின்றான்.

(பொ-ரை.) உருத்திர வன்னியர், உமாதேவியார் (குறிப்பிட்டு) அருளிச்செய்த வண்ணம், தாய் அத்தனார் (சொல்) உளமகிழ்வுடன், தேவர்களின் (அந்தர் முகம்) வர வைத்து, (அவர்களையும்,) சுவர்க பொருந்திய நிலை நின்றதற் காக்கும் (மற்ற) அரசர்களையும், புலவர்களையும் சேர்த்து, இந்த (நல்ல புதல்வர்களுக்கும்) திருமணஞ் செய்து (மிக இருத்தலின்,) அருளினிய திருப்பணிகளைச் செய்யுமாறு கூறினர், (எ-று). (2)

பொன்னி நாடென நந்தி புரமது போலவு
மன்னி விந்தை வானியம் வளித்தவின் மதியில்
அன்று நாதரால் மனைகள் குமார்க்கரும் அமைவில்
மன்ன குந்தை சொரிமலர் மலிபொடி மடைந்தார்.

(பொ-ரை.) (அக்குமாரர்) விந்தையருடன் எழும் தேவதிருப்பி (அங்கு) வந்து, உருத்திர வன்னியபுரம் பொன் நாடெனப் பொலிவுபெற அனைவரும் செல்வமுற்று, (திருமணச்செயல் நடைபெறும் தேதியை அரசர் பெரு மான்) அறிவித்து, நிறைந்த அரசர்களைக் கொண்டு பல நகரத்தவர்க்கும் கூற, குறிப்பறிந்த மன்னர்களும், அருந்தவ முனிவர்களுடன் பற்றும் பலரும், (அங்கு) வரிசையுடன் வந்து சேர்ந்தனர், (எ-று). (3)

வந்த வர்தமை யெதிர்கொடு மகிழ்ந்து வணங்கி
நந்து நாற்றமி குநதிய பலவியல் முழங்கல்
சந்த னம்பனி மலர்ந்தன வருணை நூல் தகவின்
சிந்து வோரமைக் கின்புற செழித்தெழுந் ததுவே.

(பொ-ரை.) இந்திரன் (திருமணத்தால் வந்தவர்களை எதிர்கொண்டு (உபசரித்து) அமைத்தும், முதன்மை வாய்ந்த நாற்றமிகு முதலிய பல வாத்தியங்கள் (ஏககாலத்தில்) ஒலிக்கவும், வருணனும் சந்தனம் பனிநீர் ஆதியவைகளைத் தருவிப்பொடி சொரியவும், (வரிட்டதால்) திருமண வேள்வி செழித்தெழுந்து வளர்ந்தது, (எ-று).

தூய குந்தழி மகிழ்வொடு சடங்கொடு விரைந்து
மேய மெய்ந்நிய வுபரசவ முழுத்தமுற் சிறு
ஆய பொருள்தந் தருமறை மனிவரத் திகைமை
ஏய நீல்லோவன் தனதோர் வுபர்மனை மிகைத்தார்.

(பொ-ரை.) தூய்மை பொருந்திய அருந்ததி கற்பை ஈன்றவிட்ட முனிவர் மணச்சடங்குகள் அனைத்தும்

செய்யவும், கட்டுபொருந்திய உயர்ந்த கன்முகட்டுக்கரும்
சேர, அப்போது, சிறந்த தருமன் பெற்ற வைத்திகாதேவி
யென்பவளை, (அறநெறி) அமைந்த ஆபவாராக லேகன்ட
வள்ளியருக்கு உரியமனைவியாக் சிறந்த திருமணத்தைச்
செய்தனர், (எ-று).

நிலைகண்ட வள்ளியர் வசந்திசெய பணர்தார்
கண்டது. (5)

வருணன் செய்தவ மேனவளி வருணமகு சரிவைக்
கருமேனி மிக்குள வயிரவேன் கவின்புயன் றனக்குத்
தருண மாமொழி வளியருள் கற்றமகு கவிதையைப்
பருணி தர்புகழ் வாகுடி பாலனுக் கெனவும்.

(பொ-ரை.) கருமேனிமிகுந்த தூய அழகுடைய வச்சிரவாகு வள்ளியருக்கு, வருணன் தான் செய்த தவப்பேறாகப் பெற்ற வருணமகுசரித் தேவியையும், புலவர்கள் புகழும் கண்காசன வள்ளியருக்கு, வாயு தேவன் பெற்ற சிறந்த மென்மையான சொற்களையுடைய சுந்த மகுசார தேவியையும், (எ-று). குளகம்.

முன்றுதழுவிய் பேசந்த வளி-வாயுதேவன் எதும் பொருளது. பருணிதர்-புலவர். வாகுடிபாலன்-கந்தா பால வள்ளியர். (6)

சென்னி நுக்கிறை பருதிய செருகிதிப பாடில
ஆன்மீ காபலன் அரிநிமத் தியகர் தெரியா
மென்று தேவையை இந்திர மஞ்சரிக் கதைதைத்
துன்னுமாசய தற்கெனத் திருமணம் புரிந்தார்.

(பொ-ரை.) காம்பால வள்ளியருக்கு, சென்னிரசர்களுக் குத் தலைவனு குபேரன் பெற்ற சிறந்த சௌவாரவதிதா தேவியையும், சிறுமிகுந்திய விசயத்தில் இருந்து அசரர் குமரிக்கு அசுரன் பெற்ற இந்திர மஞ்சரிதேவியை,

(சர்வ லட்சணங்களும்) நிறைந்த பாசயுத வள்ளியர்க் கெனவும், (உருத்திர வள்ளியர் வாகவர்களை நிசபொருட சிறுத்து) திருமணஞ் செய்வித்தார், (எ-று).

நிருதிபடகோ - கவர்னமரசிகை. தெரியா திகாக பஸ்கிக் காளசன். (7)

தூக்க மாமகாரக் கோப்மைல கடக்தகி வதிபர்
வத்த வத்தன சதிருமு மநிந்தரா பருந்த
முத்து தாமறு மஞ்சதான முநிர்கலை மமுக
நிந்தி ரத்துந்த கிரிவறு ஈருந்நில நிருந்தார்.

(பொ-ரை.) (உருத்திர வள்ளியர்,) ஐந்து புதல்வர் களுக்கும் பொருந்திய திருமணம் நிறைவேறிய பிறகு, வச்சிரத்த அத்தனார், புலவர்களதிபோர் மகிழ்ச்சி யடையும்படி, எதற்கு செய்திருந்த முதன்மையான தானங்களையும் செய்தார்; (அதன்பின்,) இந்திரன் முதலான அனைவரும், மிக்க இனிமையையுடைய அழகுள்ள சபையில், (மணிகளிழைத்த) தவிசிலிருந்தனர். (8)

அப்பெய செரிப்பு மால்லு வைமத்தவன் வாகிந்
கோப்ப க்கிலனிர விசமுதன் சுவமதிட பயலிக்கச்
செய்யைம மாமுனி ஆசாபைன் அந்தன்மகதே பொது
மங்க லித்ததுத் தவிதுஞான் மதிமேர மையே,

(பொ-ரை.) உருத்திர வள்ளியர், (அதன்பின்) தேவி புரந்தபடி. (காருசிபுரம், அரியலூர், சிதம்பரம், காப்பு சேக்சரம், கொளகிசியாமிய) நிலைபெற்ற ஐந்து சுராயகளிலும், சிறந்த (ஐந்து) விக்கிரகங்களை விசைசர்யத்துடன் அமைக்கும்படி திட்டஞ்செய்ய, அறுவதிக அதுவன், அந்த இடங்களில், அழகிய கோபுரங்களை இந்திரனது கைம்மிக்க தன்மையபொயர் ஆகாக எதும்படி, (அந்த விக்கிரகங்களை) அமைத்தான், (எ-று). (9)

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

மங்கலக் காளம் பாட மறையொலி யொலிக்கத் தூய
கங்கையின் முழுக்கப் பண்ணி நன்னுடை மகுட மேற்றப்
பொங்குபல்லியங்க ளோங்கப் பொலிவுறு மன்னர் சேய
னங்கப் பேடை மதி கடந்திடு மகமை யிருந்தார். [ர்க்

(பொ-ரை.) (அரம்பையர்) மங்கலகீதம் பாடவும், வேதபாராயணம் மிகு தொனிக்கவும், தூய்மைபொருந்திய கங்கைநீரால் முழுக்காட்டச் செய்யவும், மகுடதாரணம், மத்தளம் முதலியன பேரோசை செய்யவும், மற்ற மிகுந்த பூமண்டலத்தின் பெரிதினைக்கவும், அமைவுகிருக்க ஆர்த்த புலவர்களுக்கும், அவ்விடத்தில் புகழ்பெற்ற முதலியன அடுத்து மகிழ்ந்தனர், (எ-று). (10)

எழுபெருங் குளிருந் தூய வளிட்டருச் சகுணியாய்ந்த
துறுமாருந் தலத்தி லேத்து பலவுரு மாட செய்யப்
பிறவியை யாசிச் சாதிக்க பலர்முடி மலித்து வாழ்த்தி
யுலகும் பொழுது மாரி புரிந்தவர் குலமாக மாதே.

(பொ-ரை) சம்புமுனிவருக், தூயமான வளிட்டமுனி வருக், சகலமாத(முனிகுரிக்கு) பெரிய துக்க நலங் களில், முக்கா லுலகங்களும் இருந்து அரசு செய்தற்கு அமர்ந்த மகுடம் புரிக்க (பிறப்பித்தார்) இவ்வண்ண மேற முதலும், அரசாசித்து, விளைவைத்தலும் மன்னுலகத்தவரும் மகிழ்ச்சியடையச் செய்தனர். (11)

சம்புபதி கவசமுகிலியம் பிரமன் திருநாமம்
சளிவி டைமத்த
கம்புனைந் திருக்குமிழ மலர்க்கொரி பதிபமக்கு
பவனுமை வாய்க்க
செம்பவளமு திருசாதி செல்வத்து கொண்டது
குருமணி கண்ட
அம்புபதிக் கம்பமதில் மணிக்கல அமைடாச்சிக
டத்தி நாளே.

(பொ-ரை.)(பிறகு,) சம்பாசதியின் தலைமகன், பன்னிரண்டு திருநாமங்கள் விளங்கப்பெற்று, (கம்பகப்பம், வெள்ளைக்கப்பம், கன்னக்கப்பம், திருமயானம், வாசிக்கம் முதலும்) நிறைபெற்ற பஞ்சப்பிரமாணம் பெற்றுத் திருக் கப் பெற்று, (திருக்காசியபம், சாமோரம் பறுவசிக் கரம், காசிபம், பாரசிகம், வீரட்டகரம், மாலிக் காம், உருத்திர கோடி, மகாசாந்தன்றலி, இலைசாகுறி திருக்கச்சிநெறிக் காரைக்காடு, திருவேகம்பம், திருக்கச் சிமேற்றளி, திருவோணகாந்தம், திருவோணகாந்தன் றளி முதலிய) மற்று ஸ்தலங்களுடன் பலப்பல அதிசயங்களை வாய்த்ததும், மகத்துவமான அரசாட்சி செய்யாரும் இருசாதி செல்லாக் குப்பத்திரண்டு அருமையானவாக் கிரியைச் செய்து (மாமருப்) விருப்பம் சாந்தியுடனே, சிவசங்காரியர் (முதுகுடிக்கொண்டவர்) அமைவுடன் அது, (அருமைபொருந்தியுடன்) அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந் தார், (எ-று).

வெள்ளைக்கப்பம் - பிரமன்பூசித்தது; கள்ளக்கப்பம்- வாமனன் பூசித்தது. அக்கம்பம்-உருத்திரன்பூசித்தது. திருமயானம்-அரனவனை அடக்கிமாசிப் செய்த வண்டா காரின யமித்து உலகத்தைக் காத்தது. வாசிக்கம் - சாதித்தவர் வசித்த பாதி தானுடைய வாசி வாங்கப்பெற் றது. பொதுப்புறையின் இதுதிறுக்கண்ட துக்க தலங் கட்குத் தனித் திருப்பதிகம் கிருக்கின்றன. பலப்பல அதிசயங்களே, காஞ்சி புராணத்தில் காண்க. (12)

தெரியலணித் திகழ்மணி புயத்தாய்க்க
செருமைமணி மரிய தாரும்
வாசதிசெய் விருமதித் தகிகாட்டிற்
சிரம்பரும் வானாரிக்கா
பெரியபதி சாப்பவன்றன் பெயர்க்கிளையக்
கதியளிக்கும் பெரிய கைவ
விரியதிரைப் படைத்தாள் அருமெகரி
வருவாரம் காக்க வாரி.

(பொ-ரை.) மன்மாலை ஆடி விளக்கும் வச்சிரவாகு வன்னியர், உயர்ந்தவளத்தை யளிக்கும் அரியதானையும், கங்காபால வன்னியர், நிலவுலகத்தில் (அமைந்த மாத்திரத்து) விரிவேற்றமை வழங்கும் திடம்பரத்தையும், சாம்பவ வன்னியர், வளர்ச்சி பெற்ற பெரிய திருவாலவட்டம் என்னும் தலத்தையும், பாசபதவன்னியர், தனது பெயருக்குப் பொருந்த அருண்மனங் கொழிக்கும் பெருமை பொருந்திய வெண்சாமரையையும், (அரசு) தருமம் வழுவாதபடி (நடத்திக்) காத்தனர், (எ-று). (13)

கவித்திரு மிளம்பரு மணம்புரிந்து
மகிமையுறத் திற் கவிந்து வாழ
வழுவறுபுனை மிகவளித்த புலவோர்தாம்
வரிசையுட னீந்துப் பெற
பிசித்திறையை தொண்ருது வலம்புதல்வர்
சாசாட்சி பெறுநு சோக்கி
பெயதிறைவ னிலோர்க்கும் பதிக்கெகன்
கொண்டுமிடை மீனிற வாழ்ந்தான்.

(பொ-ரை.) கவித்திருவும், (அன்றுவென்விரிந்த எழுந்த) மற்றும் பலரும், திருமணஞ் செய்துகொண்டு இல்லறத்தில் இன்பமடைந்து வாழவும், உண்ணுதற்குச் சிறந்த அறுசுவைத் திருதியாகக் கொடுத்து தேவர்களுடைய (நீதி) வரிசைகளுடன், மற்ற எல்லாச் செல்வங்களும் குவிக்கும் கடவுளை (ப்பணி) அறிந்திருக்கவும், (அதுவுமன்றி) இத்து புதல்வர்களது அரசாட்சி முடியும் அழகை மகிழ்ச்சியுடன் உருத்திரவன்னியர் பார்த்து, (திருமணம்) பட்டாபிஷேகம் இரண்டையுங் கண்டுகளிக்க வந்த) யாவருக்கும் (அவர்களது) இருப்பிடத்திற்குச் செல்லுமாறு விடைகொடுத்து, இனிதாக வாழ்ந்திருந்தார், (எ-று). (14)

வன்னிமன்னர் அரசாட்சி சருக்கம் முற்றிற்று.

183

உருத்திர வன்னிய மகாராஜன்
அரசாட்சிச் சிறப்பு.

அருள்பெற்ற சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

ஓங்கிய பெரும்புக ழுடைய வள்ளியர்
தாங்கிய வரசியல் சாற்றி னோமினி
பாங்கினி லவர்களும் பாரிற் பரம்பதி
யாங்கவ ரருள்பெற லானதோ துவாம்.

(பொ-ரை.) உயர்ந்த பெருங்கீர்த்தி வாய்ந்த வள்ளியர்கள், அரசியல் நடத்திவந்த வகைதனைக் கூறினோம்; இனிமேல், அவ்வள்ளல் வசிக்கும் நிலையத்தில் அருளுடைய பெரியோர் அவர்க்கு திருவருள் பெற்ற தன்மையையுஞ் சொல்லுவோம், (எ-று). அருள்-கருணை.

அன்னவ ருலகினை யளித்துச் செய்யுமா
றன்னியம் விலகவே புதல்வ ராகுமனி
முன்னிய சிவபரன் சம்ப தேசிகன்
மன்னிய குருவினை மகிழ்ந்து நோக்கவே.

(பொ-ரை.) மகத்தின வள்ளியரும் புதல்வர்களும் அருமையாகிய வுலகத்தைக் காத்து வருகையில், சாது சிவயோகிகளைத் தியானஞ் செய்து (அவர்கள்) உய்யும் பொருட்டு சிறந்த சம்பூரணமானவர், அவர்க்கு குருவாகும் ஒப்பில்லா தேசிகனானவர் (மைந்தர்க்கு) தரிசனந் தந்து, சாலவும் அன்பின் மகிழ்ச்சியுடன் நோக்கிச் சென்று தொண்டுகொண்டார், (எ-று). (உ)

கண்டது சிவபர னெறியி னிற்கவே
பண்டுநற் றிலனொரு பருவன் வீற்றது
கண்டனன் வியந்தனன் காரியம் என்கையால்
கொண்டனன் புளகமு மகிழ்ந்துங் கூவினான்,

(பொ-ரை.) (அப்போது, யாவரும்) கண்டுள்ள ஞானி யை புதைய சிவபரனது அழகிய திருவருள் சொக்க

தாரோ? (யாதோ! யாவர் அறிவர்;) இதற்கு முன் (எவரும்) கண்டறியாததாயுள்ள காவல் கனியொன்று, (கைத்தெய்வம் சம்புமுனிவர்) எதிரில் விழுந்தது; (அவர்) அந்தக் கனியைக் கண்களால் நோக்கினர்; (அளவிறந்த) அதிசயம் அடைந்தார்: (தேகமுழுதும்) மயிர்க்கூச்செறிட மொசித்து, (பின்வருமாறு) கூறுவார், (எ-று). (3)

அற்புதக் கனியீ தடைய வொன்றுமோ
பொற்பமா திருக்கவை புவை போர்வோர
நிற்பர தொக்கு தளிர்த்த வரம்பையாம்
விற்பரும் பகளிடம் விளைகின் மேவினன்.

(பொ-ரை.) அற்புதமான இந்த கனியை (யாரோ) அடைதற்கு இயலுமோ? அருமை பொருந்திய இதன் சுவையை, (அழுத்திக்கவலை யதுயாவிக்குமெனினும்) தேவர்கள் அறிவாரோ? (இதனை) சிவபிரான் உண்ணக் கொடுத்திலே துயரெய்வரும்; (ஆதலின்,) பேருடைய விக்ளாளுனை பெருமானிடம் (இதனைக்கொடுத்துக்) கொண்டு விரைந்து செல்வேன், (எ-று). (4)

என்றெணிச் சம்புமா முனிவ னெய்தியம்
மன்றவன் கயிலையின் மல்க வுற்றனன்
தென்றிய பெம்புடை தம்பிக் கனி
யன்றனிற் நிடிதொறு மருது செய்தனன்.

(பொ-ரை.) என்று சம்புமுனிவர் (தம்மனத்தில்) நினைத்து, அழகிய திருக்கயிலையை யடைந்து, சிவபிரான் திருவடித்தாமரைகளை வணங்கி, அக்கனியை யுமைபாகனிடம் அன்போடு கொடுத்தும், பாமன் (அதைப்பாரித்த) (அதனைத்) திருவுளத்து வேய்ந்தான், (எ-று). (5)

விண்ணிய சுவைக்கனி விழை துமைஞ்சின்
பண்ணின் மயிழ்த்தனன் பகிர்த கிர்த்தின்
போர்க்கு மருகே தெய்வத்து ஆசாயிற்
அத்துத் திருமகம் விழுங்கத் தாபதன்.

(பொ-ரை.) இறைவன் குறித்த சுவையமைந்த அக்கனியை யுண்டு, (அதனில்) சேர்ந்த விதையைப் பக்கத்தில் உமிழ்ந்தனன்; (இறைவன் வாயினின்றும் உமிழப் பெற்ற) அவ்விதையை சம்புமுனிவர், உயர்ந்த அருளோடு (விரைந்து) எடுத்து (உண்டு,) (தனது) பக்கலில் பாடாத வகையாக (பயபக்தி விசுவாசத்துடன்) உண்டதும், (எ-று). குளகம். (6)

விண்ணவர்க் கனித்திடும் விழுமி தாம்பொருள்
திண்புவி மிசையெனத் திகழும் பெற்றிபோ
லிண்ணிய துயர்வளி பூமீந்த வவ்விதை
யின்புறுமன் முனிவென வெழுந்து நின்றதே.

(பொ-ரை.) இருவினைகளில்லாத அறிஞர்கட்கு அழியாச் செல்வம் சிறந்த பொருள் இன்பமாவெனினும், (அது தக்கார் கைப்பட்டதாயின்) மிகப் பல்லாக வுயர்ந்து விளங்கும் தன்மைபோல, அந்த சம்புமுனிவரின் சிறந்த வயிற்றில் தங்கிய அவ்விதையானது, மிகப் பெருமரத்தின் முனைவென எழுந்து நின்று வளர்ந்தது, (எ-று). (7)

சம்புமுன் வீசுத்திய தவப்பய னீர்த்தென
வம்புய தருமிரம் மதிக்க வாய்த்திறர்
தும்பரி னலைவுற வுயர்ந்த தென்னவே
பம்பு தளிர்மலர் பரத்து நின்றதே.

(பொ-ரை.) சம்புமுனிவர் முன்செய்த தவத்தால் வளர்ந்ததோ எனும்படி, மனம்மகிழ்க வென்றுயர் மரம், (உலகம் எவ்வுறைக்கும்) மதிக்கும் பார்க்கும் வண்ணம் ஆவது சிறந்தது, பிறர்க்குதவிக்கொன்றே விண்ணுலகையளாவ செல்ல உயர்ந்து தெழும்படி (வளர்ந்து,) நிறைந்த தளிர் தளும் மலர்களும் பரவித்து நின்றன, (எ-று). (8)

எழுதரு தருவது செழுமிகை சேர்க்கிய
கொழுதல முதிரவரும் குணங்க செய்தவர்
செழுநிழல் துவாதிரைக் கிடது வானவர்
பொழிதர மிவர்தரு புழுமை துக்கமே.

(பொ-ரை.) எழுச்சிபெற்ற அவ்விருட்சத்தின் பொலிவைப் பார்த்த சிறந்தவர்களாகிய தேவர்கள், அவ்விடத்தாடி வார்; செழிப்புற்ற நிலையையுடையதான மலர்களைத் தேவர்கள் சொரிந்தும், பூமாரிகள் பொழிந்தன.(9)

அரும்பொதி விரிதழி தேறை பாதிய
விரும்பியத் தருவினில் வீழ்ந்து தங்கின
திரும்புக பூமரு மிலைய்ந்து சூழலி
வரும்பிய வருந்தவ மகடவி றுற்றினர்.

(பொ-ரை.) வண்டுகளுடன் விளிகள் குயில்கள் மயில் கள் முதலான பறவைக் கூட்டங்கள், அவ்விருட்சத்தில் விரும்பிச்சென்று வீழ்ந்து (கூடிகட்டி) தங்கின; மிகுந்த கீர்த்தியையுடைய தேவர்களும் (அதன்) சூழலில் தங்கி, ஆரம்பித்த அரியதவத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டனர்.

இவ்வனந் தெழிவ பேகச் சம்பு
மவ்வளர் அவர்தன அாற்றி தன்பினர்
செவ்வன விறையட சேர்ந்து பெய்வதி
வியாவிய வொளிமு விருமென் றெத்தினன்.

(பொ-ரை.) இப்படியாம் விதர்கள் சூழிய, சம்பு முனிவரும் (சிரம்பரிதியாகவிருந்தும், சிவப்பிரானதும் மன்ட விசேடத்தாலும்) அழிவின்றி, திருப்சமாதி யிருக்கும்) அவ்வனமே, (திருக்கயிலையில்) தவஞ் தவச் செய்துகொண்டு இருந்தார்; பிறகு (அதனால்,) திவ்விய முறையில் இறைவன் திருவருளை யடைந்து, சகலதேவர் தேவர் இந்த (பரமசிவன்னிரும்) இயல்பு வேண்டி அதன் மிழவில் எழுந்தருளி திருவிளையாடல் புரிந்தார். (எ-று). (11)

அத்திறை மனிசெருடு யிடத்தை பவ்பதி
தத்திய அவருடைசிரு மருவினி
யார்த்த மடைந்த பெருமைவும் யன்பொடு
சீத்தின மடைந்தன விழிபு தன்றமை.

(பொ-ரை.) அப்பொழுது இறைவன், (அவனைநோக்கி,) நீ வருந்தனியை முன் சமிந்த அத்தலத்தில் (சென்று) பயர்ந்தவத்துடன் இருப்பாயாக; இனி, (யாம் நினது கருத்தின்படி) பெருமை பொருந்த வந்து சேர்கின்றோம் என்று அருளாலும், (சம்புமுனிவர், அவ்வனமே அவ்வி டம் விட்டு) நீங்கி, சிறந்த தவது இருப்பிடமான சம்பு கேச்சுரத்தை யடைந்தார், (எ-று). (12)

அப்பொழு தமலது மவனி விழுவி
விப்புவி புகுறத் திருந்த வத்தன
ஒப்பது முதல்யதி புவக் கொர்த்தவித்
செப்பது முனிவரு மின்னுஞ் சேர்ந்தனன்.

(பொ-ரை.) அச்சமயம் இறைவனும், அச்சம்புமுனி வரது விழவில் இத்திலைக்கம் புகுந்தப்பட வந்து தங்கினன்; சொல்லுதற்கரிய சிறப்பினை யுடைய சம்புமுனிவரும், ஒப்பற்ற அகிலாண்ட நாயகியாரின் நாயகனான சிவபி ரான் (உள்ளம்) உவகைபெறத் தவம் புரியும் செயலே, (அன்று தொடங்கி) இன்றைக்கும் அடைந்தனர்.

சம்புமுனிவரது இந்த வரலாற்றைத் திருவானைக் காப்புராணத்திற் பரக்கக் காண்க. (13)

முனிவரின் றவிலு முதிர்ந்தி தேர்ந்திய
கனிவது பாலிகை களித்து வள்ளியர்
கனிமதிந் வுறவர் விளித்து நன்றமை
தனியர சாலுதிர் சாற்றக் கொள்கிறு.

(பொ-ரை.) சம்புமுனிவரின் தவநிலையை அன்பே [illegible] சொல்லிய கருவிடமிக்க அகிலாண்ட நாயகியார் மகிழ்ந்து, வள்ளியர்கள் மிகுந்த களிப்பையுடைய அவர் கதை அதுமுறை, சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள்; சிறந்த தருமமுறைப்படி ஒப்பில்லாமல் அரசாள்வீர்களாக, (எ-று). (14)

எவையிலை மனையே வருவ னென்றிது
தனையடை தாவுயர் தவிலவான் சோலினி

துணையினை வழிபட் டருந்தி யோங்கினர்
கணையுமிழ் வள்ளிய கட்ப வாணவர்.

(பொ-ரை.) எம்மை (நீங்கள்) நினைத்த அப்பொழுதே எழுந் தருளிக் காட்சி தருவோம் என்று கூறி, இவர்களை (முன் போல்) அனுப்பினர்; எம்மைக் காக்கும் உருத்திர வள் ளியர் முதலானவர்கள், (அவ்வறிவுடன்) சொன்னவா மட்டிலே யானை, அருளைப் பெற்ற திருக்கோயிலில் அத்தா ணுபாசனைத்து வழிபாடு செய்து உயர் வடைந்தனர்.

அவ்வுறை மறுபடக் கடந்து மன்னனாகிச்
செம்மையின் மணிக்கொள் செழியன் கைதனை
நம்மவர் வினைமையுந் தவிர வேந்தனை
நெஞ்சமி ழும்பர நெறுழிய நவினுன்.

(பொ-ரை.) அவ்வளவிற் பகைவர் (அருந்தவர்க்கு வழிகாட்டி) உருத்திர உருத்திர வள்ளியர், நீவகண்ட வள்ளியாது முதலாயிருந்த தமது அரசர்களையுந் தருதி யோடு தந்து, எவ்வுலகும் புகழ்ந்து கடம் அழகுடன் இருந்தார், (எ-று). (16)

இவ்வுல குயவாறு நிறைவனை தன்மேனி
செவ்விய செம்மேனிச் சிவந்தி யின்றளர்
எவ்வியல் பரவழி பவ்வ என்பிறுர்
வள்ளியன் எளிதிறை பதித்த நிலையார்.

(பொ-ரை.) இன்னியல்களை உமிழும் வள்ளல் (உருத் திர வள்ளியார்கள்) நிலவவுரித்த முருகப்பெருமான், பெரு கின்ற (மழையின், வாவிய சரவணமிப்பொய்த் திருவவதரித்த) அண்ணல் தேவியருடன், (அன்னு) முன்னிய (திருக்கோயிலில்) வீற்றிருந்தருள் இருக்கின்; (முருக னைப்) அத்த இடமுடைய உருத்திர வள்ளியார் பதி களில், அமர்ந்த நிலைத்த அருளைப் பதித்த பயன்தவ ரான பல மன்னர்கள் சொன்னர், (எ-று). (17)

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

வீரமிகு மாக்கிரசன் நவக்கம்ப பாத்துவசன்
வினையுந் சோந்தச்
சாதுநெறி யுமையை மெய்ம்மையுடை வள்ளியராதி
தலைவி அறுர்
வாருமெனு மைந்தவளின் திருமாலின் வார்கொடியின்
வளர்ந்து போற்றி
நிரமொழி மறையோனிச் சுடர்விளக்கி னிறைவினின
விறைத்தி வாழ்ந்தார்.

(பொ-ரை.) மிக்க சொன்மிகு புகழுடைய அக்கிரசர் முனிவர், (இன்றைய) தவமிக்கவராகிய எட்டமுனிவர், பரத்துவாசமுனிவர் (ஆகிய இம்முனிவர் பெயரால்) விருத் தியாக கோத்திரங்களைப் பெற்ற வாய்மை நெறியினராகிய அரசர்கள் அனைவரும், வள்ளியர் என்னும் பெயரும் பெய ரும் தருதி வாய்ந்தவராயினர்; (பாவர் என்று விரும்பி னும் வழங்கும் தன்மையால்) வாசர் என்னும் (சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்பெறும்) அவ் அரசர்கள், இவ்வெரு மானுடையவும், திருமாலுடையவுமான வளர்ந்தி பெற்ற திருக்கோயிலகள் மலைத்தல அமைத்துத் துதித் தும், இனிய மொழியினையுடைய தெய்வங்களைப் போற்றி யும், தெளிவமைந்த திருவிளக்கில் பாலிகை தீபாரா தனை பரித்தும் வாழ்ந்திருந்தனர், (எ-று). (18)

இவ்வம்ச வரர்ச்சியின் வரலாற்றை, இன்னரும் வள்ளி குலாதித்தத்திற் காண்க.

என்றுமிக மகிழ்ந்திட வினையருாந்த குகனெனு
மெழுநீப ரானி
உன்றியொடு முனிவரங் கெழுந்தேந்தி நவினறைந்த
மலர்க் குவி
பன்றுவளி வடமலைாா மருந்திந்தா சமலனியுற
மருவப் போற்றி
வென்றியுறு வள்ளியர்தங் குலங்களாழுந் தம்மனத்தில்
வழுத்தி னால்.

(பொ-ரை.) என்று மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் இவ்வரலாற்றைக் கூறிய அழகிய சூதபுராணிகரை, நன்றியுடனைமிசாரண்ய முனிவர்கள் எழுந்து துதித்து, அன்று அச்சூதமுனிவரின் திருவடித் தாமரைகளை மலர்கொண்டு அருச்சித்து, வெற்றி பொருந்திய வன்னியர்களது குலம் வாழ்வுபெறும் வண்ணம், பலாசித்துறை சிவபிரானது நிறைந்த திருவருளை வணங்கித் துதித்தனர், (எ-று).

வன்னியர்தம் வளர்சாதி தழைத்தோங்க மகத்திருத்தி
வழுத்தி னோரு
மென்றுமகிழ் வுடனிதனைப் போதிப் பொருளுரைக்கு
மெழிலி னோரும்
நன்னேர்மை பெறவச்சிற் பதித்தவரு மதித்தவரு
நலக்குஞ் சித்தி
மன்றுவி நிறைமனையும் வளர்மகவும் பொருளுமுறு
மன்னி வாழ்வார்.

(பொ-ரை.) வன்னியர்களுடைய வளர்ச்சிபெற்ற இச்சரித்திரத்தை, தூய்மைபொருந்திய மனத்தினிருத்திப் போற்றுவோர்களும், மகிழ்ச்சியுடன் என்றைக்கும் படித்து நல்லொழுக்கமுடன் பொருள்களையும் அறிவோரும், (யாவர்க்கும் பயன் விளையும்படி) அச்சிட்டோர்களும், (இந்நூல் பெருமை விளங்கிய அருணூல் என்று) மதித்தவர்களும், கலப்பில்லாத சிறப்புடைய அரசர்களாகத் தோன்றி, அழகும் கற்பும் நிறைந்த மனைவியரும், சிறந்த புதல்வர்களும், (குபேர) சம்பத்தும் பொருந்தி வாழ்வார்.

சுபம். சுபம். சுபம்.

வன்னியர் புராணம்

மூலமும்-உரையும்

முற்றிற்று.

186

வன்னிகுலாதிக்கம்.

"வன்னிகுலமித்திரன்" பத்திராதிபர்

ஆ. சுப்பிரமணிய நாயகர் அவர்களால்

எழுதப்பெற்றது.

உ

சொர்ணமாயம்பி துணை.

வன்னிகுலாதிக்கம்.

பரதகண்டமாகிய இவ்விந்து தேசத்திலே அநேக ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் பல சக்கரவர்த்திகளும் அநேக அரசர்களும் அரசபுரிந்து வந்தார்களென்று வேதம், இதிகாசங்களுமேயன்றி பல இதிகாச புராணங்களும் முறையிடுகின்றன. அவ்வித அரசர்களின் உற்பத்தியைக் குறிப்பிடுத்து சப்தார்த்த சிருஷ்டி, சாதுர்த்த சிருஷ்டி, பிரமாதி சிருஷ்டி என வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. க்ஷத்திரியர்களுக்கு மூலபுருஷர் அக்கினி சம்பவரும், அவர்வழி வந்தவர்களே அக்கினிவமிசத்தார் அல்லது வன்னியர் எனக் கீதா பாரதம் அநுசாஸன பர்வம் 113, 126, 129-வது சுலோகங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பதினென் புராணங்களில் ஒன்றாகிய ஆக்னேய புராண உத்தரபாக வன்னிய புராணத்தாரப்படி, அரக்கர்களை அடக்குவதற்காக சம்புமுனிவரின் யாகத்திலிருந்து ருத்ர வன்னியர் முதலியோர் தோன்றினார்களென்றும், அவ்வன்னியரே வன்னியர்களென்றும் சொல்லப்படும். இதுவன்றி, வியாச மகாபாரதம் ஆரண்ய பர்வம் 220-வது அத்தியாயம் மார்க்கண்டேய சருக்கம் 5-வது சுலோகத்தில் "வேதத்தில் வல்லமைப் பிராமணர்கள் சம்பு என்றழைக்கப்பட்ட அக்கினி புத்திரனுடைய பிரதாபத்தைப் பேசுகிறார்கள்" என்று கூறுகிறது.

கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பர் பாடிய சிலையெழுபது
2-வது பாடலின்கண்

"முத்தரான் வீரசம்பு முனிசெய்ய மகத்திற் போந்த
சத்திரியர்பேர தொகுத்தகு முநிவோர் கேட்ப
இத்தரணி யடக்க ஜெம்பமா னிவைகளுள் யாது வேந்தர்கள்
செந்தமிழ்க் கம்பன் செம்பொற் சிலையெழுபதுகா வித்தகம்"

எனக் கூறியிருப்பதில், சம்புமகா முனிவரால் செய்யப்பட்ட மகத்தாகிய யாகத்திலிருந்து உற்பவித்த (உருத்திர வன்னிய மகாராஜன் முதலியோர்) சத்திரியரெனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பின்வரும் வன்னியன்னார் சாஸனங்கள் பலவற்றிலும், சம்புவராயர் என்றே பதித்திருக்கிறது.

ஹரிவம்சம் 32-வது அத்தியாயத்தில் 115-முதல் 122-வது வரையிலுள்ள சுலோகத்தின் கருத்தாவது:-

"பிரம்மாவினிடமாக அத்ரி; அத்ரியினிடமாக சந்திரன்; சந்திரனது குமாரன் புதன்; புதனுக்கு புரூரவன்; புரூரவனுக்கு ஆயு, நகுஷன், யயாதி முதலியவர்கள் தோன்றி, அக்னிவழியே துர்வசு உற்பவித்தானெனவும், துர்வசுவின் குமாரனே வன்னி எனவும், அக்கத்திரியில் வந்தவன் துஷ்யந்தனெனவும், இந்த துஷ்யந்தனுக்கு கருத்தமனும், கருத்தமனுக்கு ஆக்ரீடனும், ஆக்ரீடனது நான்கு குமாரர்களே பாண்டியன், கேரளன், சோழன், கலிங்கன் எனவும் கூறுகிறது. இதனால், வன்னி என்னப்பட்ட மகாராஜனது வம்சமுதலாகவே சேர, சோழ, பாண்டிய ராஜ்யங்கள் ஏற்பட்டு விளங்குகிறது. அவர்களே அக்னி, ஆகிய, சந்திர குலமெனப் புராண இதிகாசங்கள் புகழ்ந்தோதி னாம் இக்கலியின் முடிவுறுக்கு வன்னியராகவின், அதாங்களின் பெயர்ப்பெயரில் வன்னியர் என்றே வழங்கிவருகின்றனர். இனி, பல்லவர்களது சரித்திரத்தைச் சிறிது ஆராய்வோம்.

பல்லவ வம்சத்தாரது சரித்திரம் ஆரம்பித்தது சதுர்த்திலின் கி. பி. 550-ம் ஆண்டில் ஆட்சிபுரிந்த ராஜசிம்ம வர்மனது கல்வெட்டிலிருந்து தெரிகின்றது. கட்டப்பட்டுள்ள இராஜ

சிம்ம பல்லவேஸ்வரம் என்னும் கைலாசநாதர் ஆலயத்தின் வெளிப்புறத்தில் வெட்டப்பட்டிருக்கும் சிலாசாஸனம், இது காஞ்சீவரத்திலிருக்கிறது. அதை தமிழில் மொழிபெயர்த்து அதனுரைப்படியைத்தில் வெளியிடப்பட்டிருப்பது, பின்வருமாறு.

* × × பிரம்மாவினிடமாக உதித்த அத்ரி குமாரனுமே அங்கிரஸனும், அங்கிரஸனுக்குக் குமாரனும், இந்திரனுக்கு மந்திரியும் தேவர்களுக்குக் குருவுமாகிய பிரகஸ்பதியும், இவருக்குப் புத்திரனான சம்யுவும், இவருக்குப் புத்திரனாக உதித்தவனை பாசத்திரத்தைப் புடையவரும், திரிலோகங்களிலும் புகழ்க்கப்பட்டவரும் அதிமானுஷத்தைப் புடையவருமான பரத்வாஜ முனி உதித்தார். இம்முனிச்சிரேஷ்டர் பல்லவ வம்சோற்பத்திக்குக் காரணபூதரானார்.

இவரிடத்திலிருந்து பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் குருவாகிய துரோணர் உதித்தார். இவரிடமிருந்து அசுரர்களுடைய பராக்கிரமத்தையும் கர்வத்தையுமுடைய அசுவத்தாமனும், ஆதியில் பிரமாவினிடமாக உதித்த மனு அரச வம்சத் திற்கு முதல்வருமாய் ஏன்மைதிருத்தாரோ அவ்வாறு பெரும் அச்வத்தாமன் புத்திரனாகிய பல்லவன் உலகமுழுமையும் அரசாக் கொடுக்க ஜெயசாலியாயும் பராக்கிரமசாலியாயும் முன்னோர் அரசர் களுக்கு முதல்வருமானான்.

பல்லவ அரசர்கள் பக்தியுடையவர்களாயும், கலியின் தோஷமில்லா பாக்கியவர்களாயும், சத்தியவிரதர்களாயும், தாம்பிரமுறை யுடையவர்களாயும், பெரியோர்களோ அதி விசுவாசமுடன் புஜிக்கப்பட்டவர்களாயும், இராஜ்யர்கிருதர் (சர்வாத்மகர) சாலி களாயும், காமக்ரோத முதலிய சத்ருக்களை அடக்கினவர் களாயும், அந்நிய பிரதேசங்களில் ஜேத்தவர்களாயும், இராஜ்யத்தில் பிரஜைகளையுடையவர்களாயும், மனுநீதி தவறாத வர்களாயும் இருந்தார்கள்.

பல்லவர்களுக்குள் புராதனமான மஹாமேருவினிடத்தில் உதித்த பல்லவ குமாரர்களுள் உதித்தவரே அவ்வாறு ஈசு

கல்லாடர் அருளிச்செய்த கல்லாடம் 40-வது கவி.

"அரும்பப் பெரும்பயி ருலகுபெற விளைக்கும்
நாற்படை வன்னிய நாக்கிய பெருமான்."

அரும்பெனும் பெரும்பயிரை உலகம் பெறும்படி விளைவித்த ரத, கஜ, துரக, பதாதி என்று சொல்லப்படுகிற நால்வகைச் சேனைகளையுடைய அரசர்களைப் படைத்த பரமன் என்பது இதன்பொருள். இவர், அரச பெருமக்களை நாற்படை வன்னியர் என்று அழைத்திருப்பது காண்க.

கம்ப ராமாயணம் உத்தரகாண்டம்
குலமுறை அழித்த படலம் 11-வது கவி.

"கொடிமன்று மாடக் குலமென்று மயோத்தி மெய்யிற்
கடிமன்று வாவிக் கடைகின்றருள் கால மொத்திப்
படிமன்னி வாழும் பலவன்னியர் மன்ட வீரர்
முடிமன்ன செல்ல முறைசெயுருத் தேவக் கேட்க."

என்னும் இதற்குள், வன்னியரான பல மன்டலீகரும், முடிமன்னரும் ஸ்ரீமந் நாராயணனது அவதாரமான இராகவன் திருமுன் வலம்கேட்டதை உணர்கின்றோம்.

இனி, சம்புகுலம் பல்லவகுலம் இரண்டும் ஒன்றே என்பதற்குரிய ஆதாரத்தை ஆராய்வோம்.

இன்றைக்குச் சுமார் 400 வருடங்களுக்கு முன் காஞ்சிபுரியை ஏகாம்பரச் சம்புபல்லவன் என்பவன் அரசாண்டிருந்த காலத்தில், இரட்டைப்புலவர்கள் என்னும் இரு பெரும் கவிசார்கள் காஞ்சிக்கலம்பகம் பாடி, ஏகாம்பரநாதர் தெய்வீக உலா என்னும் ஓர் பிரபந்தத்தைப் பாடினார்கள். அப்பிரபந்தத்தில் அவ்வரசனைப் பற்றி குறிப்பிடுகையில், மேற்படி உலா 151-வது கவி "வெற்றிமிகுல், தந்தை பரிபல்லவன் சம்புகுலப்பெருமான், மன்றல் புவியரசு மண்டபத்தை" என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேற்படி புவியரசு மண்டபம் இடிந்துபோய் காஞ்சியில் வடலண்ட பக்கம் சம்புகுல சோழ பல்லவராய மன்னன் சமையார்களாகிய வன்னியர்களால் கட்டப்பட்டு வருகிறது.

இரட்டைப் புலவர் ஏகாம்பரச் சம்புபல்லவன் மீது பாடிய உலா, தொண்டைமண்டல சதகம் 80-வது செய்யுளில்,

"ஏதைப் புலவரென் றேகாம்பரச் சம்பு மெச்சவே தன்
காதைப் புனை யிரட்டையர் பாடுங் கலம்பகமும்
கோதற் கரியதந் தெய்வமாக முலாவு மற்ற
மாதைப் பரவுதல் பாராட்டு மெல்லாந் தொண்ட மண்டலமே."

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

கம்பர் பாடிய சிலை யெழுபது 50-வது செய்யுளில்,

"வளமருவு மங்கைமார் கோன் கொழுந்துகுலம்
வைகாலும் மாறிச் சென்றி
களமருவு கொடியுடைய வன்னுதர்க்கு
இனிதருளும் சம்பு கோத்
திருமருவு மன்பிகைய பொன்னிமருடு
மனிபெற்ற குரவேமனும்
தனமருவு தாமரைபொன் முகவனியர்
படைத்தபுகழ் சாற்றற் பாற்றே."

என்று பாடியிருப்பதால், சம்புகுலம் அல்லது செம்பியர்கள், பல்லவர்கள், வன்னியர்கள் என்பன ஒரே மரபினரைக் குறிக்கின்றன என்பது உறுதிப்படுகின்றது. மேற்படி வன்னியின் மரபில் தோன்றிய சேர, சோழ, பாண்டிய, பல்லவ, சளுக்கிய மன்னர்கள் இந்நாட்டை ஆட்சிபுரிந்த காலத்தில், அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தேவாலயங்களிலும், மடாலயங்களிலும், பலவகையான சிலாசாஸனங்களும், செப்பேடுகளும் இருக்கின்றன. மேற்படி சாஸனங்களில் கூறியுள்ள அரசர்களின் ஆதிக்கத்தை ஆராய்ச்சி செய்யும்பொருட்டு, ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தார் சிலவித்துவான்கள் தாம்பிர சிலாசாஸன பரிசோதனை கமிட்டியார், பல சேகரிக்களுக்கேற்ப, ஆங்காங்குள்ள சாஸனங்களைப் பரிசோதித்து, முக்கியமானவைகளைப் புத்தக ரூபமாகப் பிரசுரித்

செய்திருக்கின்றார்கள். இதன்றியும், சில துரைமார் அநேகர்கள் தங்கள் துரைமார்களில் கிடைத்த செப்பேடுகளையும், சாஸனங்களையும், அவை கிடைப்பாருக்கு அனுப்ப, அவற்றிலுள்ள விஷயங்களையும், உண்மைக் குத்தாரமாகப் பதிவு செய்திருக்கின்றனர். இவ்விதம் சேகரிக்கப்பட்ட செப்பேடு சாஸனங்களும், அவ்விஷயங்களடங்கிய புத்தகங்களும் பகிரங்கமாகப் பலரும் பார்க்கும் பொருட்டு பல பொருட் காட்சிசாலையாகிய சென்னை மியூஜியத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் சில வருண தருப்பணத்தில் வெளியானதையும், பிறகு சமது ஆராய்ச்சியில் கிடைத்ததையும் ஒருங்குதிரட்டி இங்கு பிரசுரித்திருக்கிறோம்.

திருக்கழுக்குன்றத்திற்கு கிழக்கே 8 மைல் தூரத்திலுள்ள மஹாபலிபுரம் கடற்கரை யோரத்திலிருக்கும் கோயிலின் வடபக்க அடிவாரத்திலுள்ள சாஸனம்.

× × × ஸ்ரீகோ ராஜராஜ ராஜகேஸரி பன்மரான ஸ்ரீ ராஜராஜதேவற்கு யாண்டு இருபத்தாறாவது ஆமூர் கோட்டத்து ஆமூர் நாட்டு நகரம் மல்லபுரத்து நகரத்தோரும் பெருமையோரும் இந்நகரத்து நகரத்து க்ஷத்திரிய சிம்ம பல்லவ ஈஸ்வரத்து தேவரும் ராஜ சிம்ம பல்லவ ஈஸ்வரத்து தேவரும் பள்ளிகொண்டருளிய தேவரும் உடையபட்டாரத்து பொன்னில் இத்தேவர்கள் பதியன்னாரிய ப......டை......ச...தேவ...கண் டிகள்ப......ரங்கள் கொண்டு கட்ட பொன்பத்தொன்பதின் கழஞ்சி இத்தேவர்களுக்கு × × × × என வெட்டியுள்ளது.

இது, இராஜகேஸரி வர்மன் சிம்மாசனமேறிய 26-வது ஆண்டு (கி. பி. 1064ல்) க்ஷத்திரிய சிம்ம பல்லவனால் கட்டப்பட்டது. இச் சாஸனத்தால் பல்லவர்கள் க்ஷத்திரியர்களென உறுதியாதல் வெளிப்படை.

காஞ்சீபுரியில் கி. பி. 670-க்குமேல் அரசாண்ட பரமேஸ்வர பல்லவராயன் காலத்தில் காஞ்சி தாலுகா கூரம்கிராமத்தில் ஏற்பட்ட செப்பேட்டில் கண்ட விஷயமாவது.

× × × × × × சாத்துக்காட்டில் கோட்டத்து கிடகூர் நாட்டுக்கூரத்தும் ஒருமனம் பாக்கும் ஒருக்கணத் தட அச்சாலி தீர்த்தம் பல்லவதகுல கிளைக்காரர்கள்களுக்கு கொடுத்துக் கோவிலைமெய் ஆயிரத்திருநூற்றுக் குழிப்படியால் விற்றுக்கொண்டு சிலா தலி, அப்பகத்து நடு சபைக் கொண்ட நிலம் தடுப்பற்கத்துள் குளம் கோபட்டியும் கைதுள் மண்டகப்பத்து அடித்தேர்க்க கட ஆயிர்த்தான் பட்டி ஸகதும் விற்றுக்கொண்டு வீசாலி ஸ்ரீ பல்லவபரமேஸ்வரன் வித்து எரிதொண்ட இத்தனி வழி பாடு செய்வார்க்கு இருக்கும் ஆலயம் × × × × × × × ×

இச்சாஸனத்தில் இன்னும் பல விஷயங்கள் விரிவாக எழுதப்பட்டிருப்பதால் அதனை எழுதவும் பின்வருமாறு, 1264-ம் ஆண்டிலெழுதப்பட்ட பரமேஸ்வர பல்லவராயனெனவும், வீசாலி தீர்த்தப்பல்லவ அரசன் எனவும் பெயர்கொண்ட மன்னனுக் கூரம் கிராமத்திலுள்ள வித்தாலிதீ பல்லவபரமேஸ்வரம் என்னும் ஆலயமும், பரமேஸ்வர தடாகம் என்கிற ஏரியும் கட்டப்பட்டது. மேற்படி தடாகத்திற்கு, பாலாற்றிலின்று தண்ணீர் கொண்டுவரும் பொருட்டு பெரிய வாய்க்கால் ஒன்று வெட்டப்பட்டது. சிலர்களின் வருவாயை இருபத்தைந்து பங்குகளாக வகுத்து, இவற்றின் மூன்று பங்கு ஆலயத்தின் கட்டப்பட்ட அர்ச்சகர்க்கு ஆலய மராமத்திற்கும், ஒரு பங்கு மண்டபப்படிக்கும், மண்டபத்தில் பாரதம் வாசித்து பிரசங்கம் செய்வதற்கும், இருபது பங்கு சதுர்வேதிகளுக்கு தானம்கொடுத்த பங்குகளில், மூன்று பங்கு அனேகவித ஆசாரியாருக்கும் ஆலயமுடைய சாத்திரியார்க்கும், ஒன்றரை பங்கு புல்லசருமருக்கும் அவர் சத்திரியார்க்கும் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவருகிறது. இக் கூரம் பட்டயத்தால், பூர்வத்தில் பல்லவ அரசர்கள் தத்தம் ஆளுகையில் பிரஜைகள் விவசாயஞ்செய்து ஜீவிப்பதற்கு ஜலாதாரமும், பக்தி செய்வதற்கும் புண்ணியத்திற்கும் ஆலயங்களும், பாரதம் வாசிப்பது முதலிய சத்காரியங்களையும் செய்திருக்கின்றதாக ஏற்படுகின்றது.

விரிஞ்சிபுரத்திற்குச் சமீபத்திலுள்ள பொய்கையென்னும் கிராமத்தில் பெருமாள் ஆலயத்தின் தென்னண்டை மதிலின் அடிவாரத்திலுள்ள சாஸனம்.

(ராஜராஜ சோழதேவன் ஆளுகையின் 24-வது ஆண்டில் வரையப்பட்டது. கி. பி. 1216)

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ அகிரத்தெழு ஞாலத்துயரத்தொன்று செல்வசின்ற ஸ்ரீ திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீராஜராஜதேவர்க்கு யாண்டு இருபத்து நாலாவது வதமாசமுதல் பொய்கையான ராஜேந்திர சோழநல்லூர் சித்திரமேழிமகாமண்டல விண்ணகராழ்வார் அருளாளப் பெருமாளுக்குப் புதனாச் சாற்பாசெல்லைக்குளுற்பட்ட மேலேழுக்கின மாகும் கீழ்கொக்கின கிணறும் நன்செய் புன்செய் சாற்பாச் செல்லை குமிட்ட கடமை குடிமைகளும் ஆயப்பாடு காவல் கில்வரி வெட்டிச்சொட்டி அதிலக்கையுட்பட்ட பல செல்லாயங்களும் சார்த்திகை அரிசி சார்த்திகை காசு சார்த்திகைப்பச்சை வெட்டிப்பாடு கீழ்கீழ்க்காசு தறிவிறை கடைவிறைகாசுப்பட்டம் தட்டார்ப்பாட்டம் ஆசைக்கடமை செக்குக்கடமை சரிமீன்காசு இலைவரி வலைக்காசு பட்டோலைக்காசு மற்றுமெப்பேற்பட்ட தாசுபலசாயங்களும் அந்தராயமும் வெட்டித்தனி ஆவிட்டப்பட்ட செல்லாயகாலங்களும் உட்பட இருவிலைபாட்டமாக மலை மண்டலத்து ஆயக்குடி திறை நாயன் சோனன் மக்கல் பொன்னறக்கொண்டு மன்னாறவிட்டேன் வீரானனி அம்மை அப்பன் அழகிய சோழனுன் எதிரிலி சோழசம்புவராயன் x x எனவுள்ளமை காண்க.

இதனால் எதிரிலி சோழசம்புவராயனால் பத்தர் என்னும் கிராமத்தை கோனாரமணிப்பதிலிருந்து பொன்னறக்கொண்டு பெருமாளுக்கு விட்டதாகத் தெரிகின்றது.

திருமலையில் வன்னி நிட்டிய குகைக்குச் செல்லும் இடது பாரிசத்தில் பதியப்பட்ட கல்வெட்டு.

x x x ஸ்வஸ்தி திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் ராஜராஜதேவற்கு யாண்டு இருபதாவது முதல் ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து தமனூர் நாட்டுவீரன் பாக்கத்து இலாடப்பெருமான் மகன் ஆளுடையான்கள் பக்காரராயருக்குப் பல குன்றக் கோட்டத்துப் பங்காளநாட்டு சவிதிருன்றத்து அரசான இராஜகெம்பீரமன்னூர் இறைக்குக் காணியாக கீழ்செக்கின கிணறும் மேலேழுக்கின மாகும் சாற்பாச் செல்லையும் விற்றிருந்தப் படிக்கிடையுந்திருந்து உரித்தாயதாகக் கொடுத்தோம்; அத்திமல்லன் சம்புகுலப்பெருமாளான ராஜகெம்பீர சம்புவராயன் x x என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

சமார் 749 வருடங்களுக்குமுன் ஆட்சிபுரிந்த ராஜராஜதேவன் காலத்தில் ஓர் அரசனுயிருந்தவன் ராஜகெம்பீர சம்புவராயன் என்று தெரிகிறது. முற்காலத்தில் சோழ பல்லவர்களுக்கு சம்புவராயர் என்று வழங்கப்பட்டதைப்போல், தற்காலத்தும் தென்னுற்காடு, தஞ்சை ஜில்லாக்களில் வசிக்கும் வன்னியர்களில் சிலருக்கு சம்புவராயர் பட்டம் வழங்குவதுடன், காஞ்சிபுரத்தில் நாட்டாண்மைக்காரர்களுக்கு வீரசம்பு மகாநாட்டார் என்றே நாளதும் வழங்கப்பெற்று வருகிறது.

சிவகஞ்சி கரமூரீஸ்வரர் ஆலயத்தின் முன் மண்டபத்தில் தென்னண்டை மதிலிலுள்ள கல்வெட்டு.

ஸ்வஸ்தி திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ விஜயகண்டகோபால தேவர்க்கு யாண்டு இருபத்தைஞ்சாவது x x x பூர்வபக்ஷத்து தசமியும் திங்கள் கிழமையும் பெற்ற பூராடத்து நாள் ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து எயிற்கோட்டத்து காஞ்சிபுரத்து காவட்டாருடைய நாயனுருக்கு பல்லவ வம்சத்து அம்பலுமாதிப்ப ராஜ பல்ல சித்தரசனென் திருமடைவளாகத்திலுள்ள ஆதிக்கடமையும் x x x x என உளது.

இச்சாஸனம் விஜயகண்டகோபால தேவர் ஆளுகையின் 25-ம் ஆண்டு (கி. பி. 1267) வரையப்பட்டது. இதனால் பல்லவ வம்சத்து அம்பலூர் அதிபனுகிய ராஜ சித்தரசன் ராஜகாரிய விசாரியாக இருந்தானெனத் தெரிகிறது.

காஞ்சி ஏகாம்பரநாதர் கோயில் அர்த்தமண்டபத்து மதில் கல்வெட்டு.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ பூமாது விளங்க புவிமாது விளங்க ஜயமாது விரும்ப ஜயமாது விரும்ப ஸ்ரீமாது மலர் மன்னவருக்கு உடமனை யுரிய உரிமையால் மணம்பூண்டவருக்கு உக்கதொன் தெரிந்து ரும் செருத்தி வெங்கலி னிக்கமய்யற் தழப்பக் கலிங்காதிய கடாமலை கடந்து வலங்கொண்டு வாரமானமடைந்து ஒரு குடை யும் ஒருகுடை நிழல்........வடைந்திரும் பூமலிந்திருக்கும் சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ விக்கிரமசோழதேவர்க்கு யாண்டு உவது ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து தாமற்கோட்டத்து தாமத் துட்டத்து திருவிளாமணி சதுர்வேதி மங்கலத்து மஹாசபை யோம். ஆளுடையார் திருவேகம்பமுடையார் ஆதிதர்ச்சண்டே ச்வர தேவருக்கு விலை மிலைக் கையெழுத்து.

சோழமண்டலத்து ராஜேந்திர வளநாட்டு கச்சூர் எல் லூர் கோட்டத்து கிழ்ப்பாதிக் மதுராந்தகப் பெரிஞூட்டு பல்லவ ரையர் உடையார் திருவேகம்ப முடையாருக்கு திருவர்த்த சாமத்துக்கு சிறப்பாக வைத்த திருப்பொன் சகத்துக்கும் பாவாற்று திருமஞ்சனம் செய்வாருக்கும் இவர் எழுந்தருளி விக்க சொதிரும் உடையப் பிள்ளையாருக்கும் திருச்சந்தியும் திரு வமுது படிக்கும் வேண்டுவதற்கு சந்த்ராதித்த வரைக்கும் செல்லுவதாக எங்கள் பக்கல் தேவதானமாக கொண்டுவிட்ட விலைமனைக்கு x x x x x x x இவர் பேர் ஆகேசு கல் நிலங் களை குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இச்சாஸனம் கி. பி. 1118 முதல் 1132 வரையில் ஏக சக் ராதிபதியாக அரசாண்ட விக்கிரமசோழனது பிரபாவங்களைத் தெரிவிப்பதில், கலிங்கதிய என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. விக்கிரமசோழரது தகப்பனாகிய அபயகுலோத்துங்கனது சேனைத் தலைவனாகிய கருணாகரத் தொண்டைமானே கலிங்கத்தின் மேல் போருக்குச் சென்று வலிக்க விஜயவனென ஜெயங்

கொண்டவர் பாடிய கலிங்கத்துப் பரணி கடைத்திறப்பு 41-வது செய்யுளில்,

“கலிங்கமெறிந்த கருணாகரன்றன்
களப்போர் பாடத் திறமினோ.” என்றும்,

43-வது பாடலில்,

“காஞ்சியிருக்கக் கலிங்கங்குலைத்த
களப்போர் பாடத் திறமினோ.” என்றும் வருவதால்,

கருணாகரனது வெற்றியை அவனது தலைவனாகிய குலோத்துங் கன், விக்கிரமசோழன் இவர்களது பிரபாவத்தில் கூறப்பட்டது. மேலும் பரணிப்பிரபந்தத்தில் கருணாகரன் வீரப்பிரதா பங்களைக் கூறுமிடத்தில் காளிக்குக் கூளி கூறிய 12-வது செய்யுளில்,

“தென்னருவின் மலைத்திரமேடா வாயன்
குவேனலிய சேனா தனக்கடையக்
கன்னறுநிய சோழன் சக்கிரமாக்
கருணாகரன் வாரணை மேற்கொண்டே” என்றும்,

ஷை 51-வது செய்யுளில்,

“மறித்தோடி எவ்வரசுக் கரியமேன்று
வருமனுக்கைப் பல்லவர்கோன் வண்டைவேந்தன்”

என்றும் கூறப்பட்டிருப்பதால், கருணாகரனை சோழனென்றும், பல்லவனென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. குலோத்துங்கனது காலத்திற்கும் பிறகும் விக்கிரமசோழனது ஆட்சிகாலத்தும் காஞ்சீபுரமென்ற சுற்றுப் பக்கங்களில் கருணாகரன் ஓர் சிற்றரச னுக இருந்து ஆட்சிபுரிந்தானென விளங்குகிறது. அவன் பேரால் சில கிராமங்களுக்கு கருணாகரத்தொண்டநூர், கருணாகரச்சேரி என்ற நாமங்கள் வழங்கி வருகின்றது. ஆகவே, காஞ்சீபுரம் ஏகாம்பரநாதர் ஆலய சாஸனத்தில் பல்லவராயர் என்றும் ஓர் சிற்றரசன் விக்கிரமசோழனது 4-வது ஆண்டில் திருவேகம்ப முடையாருக்கு அர்த்தசாமக் கட்டளைக்கும், பாவாற்று திருமஞ்

சனத்திற்கும் இருவழுதுபடிக்கும் அனேக நிலங்களை விடப்பட்டதாய் தெரிகிறதால், ஷெ. பல்லவதிறயன் கருணகரனே யாதல் வேண்டும். சிலர் வன்னியர் வேறு பல்லவர் வேறு என மயங்குகின்றனர். பரணியில் குறிப்பிடப்பட்ட கருணகரனை மேலே நாம் பல்லவனெனவும் சோழனெனவும் கண்டோம். அம்மன்னனே வன்னியனென்பதை கம்பர் பாடிய சிலையெழுபது 68-வது செய்யுளில்,

“அலிக்கா தரங்கள் புனிதர்மகிழ்த் தருள்வன் னியரை
யாம்புகழச்
செலிக்கா சமுத பெண்கொட்டிச் சிக்கை புகக்கு
சீர்துக்கிய
புலிக்கா விரம்பொன் னினைதீக்கிப் பொற்றவள் டின்று
கடனுத்தோடும்
கலிக்கா பிரம்பொன் பரிசளித்தான் கருணாகர
தொண்ட வன்னியனே!

என வருவனவற்றாலும், கருணகரத்தொண்ட வன்னியனூர் சதகம் 24-வது கவியில்,

“எரிக்கும் புகழ்க்கச்சி யேகாம்பரச்சம் பெறுக்கும்நால்
பொரிக்கும் புலிக்கொடியான் புகழ்பெற்ற புலமைபெல்லாம்
தரைக்கு மதனைப்புறத்துக் கெரிக்கிடும் தன்மையன்றேன்
மறைக்குல சோழன் கருணகாரத் தொண்ட வன்னியனே”

என்பதனும், வன்னியர்களே பல்லவர்களெனவும், பல்லவர்களே வன்னியர்களெனவும் சந்தேகமறத் தெரிந்துகொள்ளலாம். பல்லவர்களே பள்ளிகள் என்பதற்கு, சானூம் ஏகாம்பர னவரர் ஆலயத்துள்ள பல்லவகோபுரம், பள்ளிகோபுரம் என வழங்கிவருவதே சிறந்த பிரமாணமாகும். அக்கோபுர ஆதிக்கம், பல்லவ வம்சத்தார்களாகிய பள்ளிகளென்னும் வன்னியர் வசமே இப்போதும் இருந்து வருகிறது.

காஞ்சிபுரத்திற்கு வடக்கே 30 மயில் தூரத்திலுள்ள திருவாலங்காடு நடராஜர் ஆலய இரண்டாவது பிரகாரத்தின் கிழக்கடை மதிலிலுள்ள கல்வெட்டு.

× × × கோவிராஜகேசரி வர்மரான உடையார் ஸ்ரீ ராஜேந்திரசோழ தேவர்க்கு யாண்டு இரண்டாவது ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து மணையூர் கோட்டத்து புரசைநாட்டுச் சிவபுரத்துப் பக்கலிருக்கையில் திருவழுது செய்தருளாநின்று ஜெண்மமன பழையனூர் திருவாலங்காடுடைய மகாதேவர்க்கு இவ்வூர் சிலதிதேல ராஜேந்திரசோழப்பாடி என்னும் பெயரால் இருபத்தைந்து அக்கசாபாடி குடிபேற்றி பதினைந்து திருநந்தா விளக்குக்கு வேண்டும் எண்ணெய்யாட்டி எரிக்கப்பண்ணவேண்டுமென்று சக்கரவர்த்திகளின் விரசோழ பல்லவரையன் சமர்ந்து சொன்னமையில் இருபத்தஞ்சு சக்கரபாடி குடியும் இத்தேவர்க்கு திருவிளக்கு எண்ணெய்யாட்டச் கடவார்களாக காவேமு குடுத்தோமென்று திருமந்திரவோலை அருமொழி விழுப்பரையர் எழுத்திலும் புகுந்த திருவாய்க்கேள்விப்படி இத்தருமத்துக்கு அறிவுசெய்வார் திருவாணைமதத்தாரென்று கல்வெட்டுகவென் அதிகாரிகளை காங்கொற்றுக்கடம்பன் ஏவ இராசகாரண விரசோழ பல்லவரையர் × × × என்பதாம்.

இந்த திருவாலங்காட்டுச் சாஸனம் ராஜேந்திரசோழ பல்லவனுகிய முதலாவது குலோத்துங்கசோழன் சிம்மாசனமேறிய 2-வது ஆண்டில் (கி. பி. 1066-ல்) ஏற்பட்டது. இச்சாஸனத்தில் 15 திருநந்தா விளக்குக்கு எண்ணெய் கொடுத்துவர சக்கரபாடியில் 25 குடும்பங்கள் வசிக்க வீரசோழ பல்லவரையன் ஏற்பாடு செய்தானெனத் தெரிகிறது. இதனால் அவன் அப்பக்கம் ஆட்சி செய்த ஓர் சிற்றரசனாதல் வேண்டும். பல்லவர்களும் சோழர்களும் கலப்புற்று சோழபல்லவர்கள் என வழங்கினார்களென்பதை இச்சாஸனம் உறுதிப்படுத்துகின்றது. ஆகையால்தான் முதலாவது குலோத்துங்கனுகிய அபயசோழன் வேளாளர் மரபினிற்க சேக்கிழார் பெருமானுக்கு உத்தமச்சோழ பல்லவன் என்று உயர்பட்டத்தை அளித்தானென ஏற்படுகிறது. இவ்வர

விடில் உத்தமச்சோழன் அல்லது உத்தம பல்லவன் என்றுவை வர வேண்டும். இதனை பெரிய புராணத்தில் சேக்கிழார் புராணம் கூ-வது செய்யுளில்,

அத்தகைய புகழ்வேளாண் மரபிற் சேக்கிழார்
குடியில் வந்த அருண்மொழித் தேவர்க்குத்
தத்துபரி வளவனுந்தன் செங்கோலேவர்க்கத்
தலைமையளித் துயர்த்தமக்குத் தனதுபேரும்
உத்தமச் சோழப் பல்லவன் றென்றது முயர்பட்டம்
கொடுத்திடவாங் குவர்க்கர்
சித்தமுறை திருநாகேச் சரத்திலன்பு
சிறந்தவுறைஞ் [illegible] பெற்றார்.

என்பதனாலறிக.

காஞ்சீபுரம் ஏகாம்பரநாதர் கோவிலின் கர்ப்பகிருகத்தில் வரைந்துள்ள சாஸனத்தில்

பாண்டிநாடு [illegible] பாஞ்சாலி [illegible] ராஜேந்திர பல்லவராயன் என்றும் சேவிராஜ சக்கிரவர்த்தி என்கிற குலோத்துங்க சோழன் என்றும், இவன் மனைவியின் பெயர் சேர்மாதேவி என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் குலோத்துங்க சோழன் பல்லவராயன் என்பதும் பல்லவர்களும் சோழர்களும் ஒரே வம்சத்தவர்களாக ஆக்கிவைத்ததாய்த் தெரிகிறது.

சிதம்பரம் சிலாசாஸனம்.

சிதம்பரம் நடராஜர் ஆலயம் 2-வது பிரகாரத்தின் மேலண்டை மதிலில் வெட்டப்பட்டது.

× × × × மண்டபத்துக்கு வடபக்கத்திலே திருமாளிகை [illegible] திருச்சுற்றுமாளிகைகள் பெயர் இவைக்குத் திருச்சுவர்க்கும் [illegible] வழங்குடையான் [illegible] வென்னரசு சோழியசுப் பெருமாளுமான சோளராஜன் ராமன் [illegible] சொன்னமையில் இப்படிச்செய்

பக்கடையநாக வெசால்லி இப்படி ஸானச்சிறம் இட்டுக்கொடுத்தோம் [illegible] கடைகளை வரிக்கு [illegible] கூடங்கொடுத்தோம் [illegible] இப்படிக்கு இவைகளுக்கு [illegible] திருச்சுற்றுமாளிகையும் திருச்சுவர்களுக்கும் பெயர் இட்டதுக்கு இவைகளுக்கு கொற்றுக்குத் திருச்சுவராய்

புத இவைநாசிலியுபாயித்த இப்படிக்குக் கொயிலிலே [illegible] வொட்டியும் பன்னனி இத்திருச்சுவருக்குள் அரசக்குடை திருப்பள்ளித்தாமம் பெர் [illegible] குக்கு [illegible] பாகுலியாக வந்த திருப்பள்ளித்தாமம் திருப்பூடைய [illegible] [illegible] இக்கையும் இரண்டு இரு

[illegible] கொன்னுவருக்கும் [illegible] கொண்டதொழியும் பன்றுடைய [illegible] திருச்சிற்றம்பல [illegible] [illegible] குலோத்துங்க சோழ [illegible] ராஜராஜ [illegible] பாண்டியராஜரும் கம்பராஜரும் [illegible] யாராஜரும் இராஜாஸ்லாய்

பல்லவராயரும் வயிராதிராஜரும் எழுத்திட்டுப் புத்த செய்யப்படுபடி [illegible] × × × [illegible]

இது சுமார் 720-வருஷத்துக்கு முன் [illegible] குலோத்துங்க சோழன் பாராக்கிரமத்தையும், [illegible] பாத்திரங்களின் கடமைச்செய்கின்ற திருச்சுவர்த்திரமாக விட்டப்பட்ட விவரத்தையும் தெரிவிக்கின்றது.

[illegible] குலோத்துங்க சோழன், விருப்பாதிராயர், காடுவெட்டிராயர், பாண்டியராயர், கம்பராயர், சத்திரியராயர், இராஜகம்பீர பல்லவராயர், வயிராதிராயர் இப்பெயர்கள் அக்காலத்தில் பிரபல நிலைமையிலிருந்த பல்லவ சோழர்களுக்கிய முதலிய அரசர் பரம்பரையைக் குறிக்கின்றன. இப்பரம்பரையைச் சேர்ந்தோரும், இவைபோன்ற பட்டப்பெயரை யுடையோரும் சிதம்பரம் பிச்சாவரம் குப்பசோமைக் குறுநில அரசர்கள் வன்னிகுலச் சம்புகுலத்தாரென்றும் வன்னியரென்றும் வழங்கும் வகுப்பினரால் தத்தமது வழக்கப்பட்டு வருகின்றது.

திருப்புறம்பயம் உடையனாகிய செம்பியன் பல்லவராயன் சாஸனம்: கும்பகோணத்திலுள்ள நாகேச்சுரர் கோயில் வெளி மண்டபம் வடக்குச்சுவரில் வெட்டப்பட்டது.

(க—) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திரிபுவன சக்ரவர்த்திகள் மதுரையும் ஈழமும் கருவூரும் பாண்டியன் முடித்தலையுங்கொண்டருளி விஜயாபிஷேகமும் வீராபி (உ—) ஷேகமும் பண்ணி அருளின ஸ்ரீ திரிபுவன வீரதேவற்க்கு யாண்டு முப்பத்தஞ்சாவது உய்யகொண்டார் வளநாட்டுப் பாம்பூர்நாட்டுத் திருக்குடமூக்கில் உடைய (ந) ர திருக்கீழ் கோட்டமுடையார் கோயில் முதல் பிரகாரத்துக் கீழைத் திருமாளிகையில் வேளூர் கிழவன் ஆழ்வான் திருப்புறம்பிய முடையனாகிய செம்பியன் பல்லவராய (ன்) கீ எழுந்தருளுவித்த உடையார் திருப்புறம்பிய முடையார்க்கு அமுதுபடிக்கு காசொன்றுக்கு..........நெல்லுக்கு அரிசி நாழியும் இவ்வரிசியால் வந்த ப (ரு) ப்பமுதும் கறியமுதும் உப்பமுதும் மிளகமுதும் தயிரமுதும் நெய்யமுதும் அடைக்காய் அமுதுபாக்கும் இலையமுதும் மற்றும் திருமஞ்ச (ன) னமும் திருப்பள்ளித்தாமமும் திருமெழுக்கும் உள்ளிட்ட × × × × × × × × × × × (கடு)க்கு உடையமாக வேளூர் கிழவன் ஆழ்வான் திருப்புறம்பிய முடையானாகிய செம்பியன் பல்லவராயன் முப்பத்தஞ்சாவது நான் உள் (கச) அயனாகல் பண்டாரத்து ஒடுக்கின காசு பதினேழாயிரமும் பண்டாரத்து ஒடுக்கின இவை இராமநாதனுடையான் முடையருக்கு ப்ரியமென முடித்து × × × × எழுதியது.

இது, கி. பி. 1178 முதல் ஆட்சிபுரிந்த வீரதேவன் என்று அழைக்கப்பெறும் மூன்றாவது குலோத்துங்கன் காலத்தில் திருப்புறம்பயம் பிரதேசத்தை அரசபுரிந்த செம்பியன் பல்லவராயன் என்னும் அரசனால் திருப்புறம்பியமுடையார்க்கு நித்ய கட்டளை நடத்துவதற்கு கொடுபெற்ற 17 ஆயிரம் காசு பண்டாரமாகிய பொக்கிஷத்தில் வைத்ததைத் தெரிவிக்கிறது. செம்பியன் பல்லவராயன் என்பதால் சோழருடைய பல்லவன் என விளங்குகிறது. சோழ வம்சமும் பல்லவ வம்சமும் கலப்புற்று சோழ பல்லவர், பல்லவச் சோழர்கள் என்றழைக்கப்பட்டார்கள் என்பது கை சாஸனத்தால் உறுதிப்படுகிறது. முற்காலத்தில் அரசனிடம் பொக்கிஷாதிபதியாக இருந்தவர்களுக்கு பண்டாரத்தார் என்ற பட்டப்பெயரும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

திருவல்லம் வில்வநாதீஸ்வரர் ஆலயத்தின் மடப்பள்ளி மேலண்டை மதிலிலுள்ள கல்வெட்டு.

"ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ விஜயகண்ட கோபால தேவர்க்கு யாண்டு மூன்றாவது முதல் அழகிய பல்லவன் எதிரிலிச் சோழ சம்புவராயனென் கம்பத்துக் கடமையும் ஆயமும் கொன்றுவிட்டு இம்முற்காலத்தில் இல்லாததொரு வரியான செல்வரவு மாகாணி வரியும் தறுமாவரியும் கழித்துக் கடமையும் ஆயமும் கொள்ளக்கடவதாகச் சொன்னேன். அழகிய பல்லவன் எதிரிலி சோழசம்புவராயன்." × × × × என்று இருக்கின்றது.

கை அரசன் காலத்தில் மாகாணியும், தறுமாவரியும் வரியினையைக் கழித்துக் கொடுக்கப்பட்டதை இது தெரிவிக்கின்றது. இச்சாஸனம் கி. பி. 1286-ல் விஜயகண்ட கோபால தேவன் சிம்மாசனம் ஏறிய மூன்றாவது ஆண்டில் ஏற்பட்டது.

திருவல்லம் வில்வநாதீஸ்வரர் ஆலயத்தின் வடவண்டை மதிலிலுள்ள கல்வெட்டு.

ஸ்ரீ ஸ்வஸ்தி கோபர கேசரிவர்மரான ஸ்ரீராஜராஜ சோழ தேவர்க்கு யாண்டு 4-வது ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து பிடவூர் நாட்டுத் திக்காலிவல்லத்து சபையோம் எழுத்து +

உடையார் ஸ்ரீராஜ ராஜேந்திர சோழதேவர் பெருந்தரத்து இந்திய விருத வளநாட்டு பாம்புணிக் கூற்றத்து அரையூர் உடையான் நாராயணன் பல்லவனான உத்தம சோழ பல்லவரையன் கையால் யாங்கள் கொண்டு கடவ அன்றாடு நற்காசு ஐம்பது இக்காசு ஐம்பதும் எங்களூர் திருவல்ல முடையார் கோயிலில் இவர் எழுந்தருளுவித்த ராஜராஜ ஈச்வர முடையார்க்கு × × × எழுதியது.

இது, கோபர கேசரி வர்மரான ராஜராஜ சோழதேவன் 4-வது ஆண்டில் (கி. பி. 1216-ல்) உத்தமசோழ பல்லவராயன் என்னும் அரசனால் திருவல்லம் வில்வநாதீஸ்வரர்க்கு ஐம்பது காசு கொடுத்ததை இச்சாஸனம் தெரிவிக்கிறது.

திருவெண்ணைநல்லூர் கிருபாபுரீசுவரர் கோபுரம் உள்வாயில் வடவண்டை பக்க சாஸனம்.

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சம்புவராயன் ஒலை இராச இராச வளநாட்டு திருமுனைப்பாடி வெண்ணைநல்லூர் உடையார் தடுத்தாட்கொண்டருளிய ஸ்தானத்தார் கொண்டு தங்கள் நாயனார் திருமடை விளாகத்திலும் இருக்கும் செட்டிகள் கைக்கோளர் வாணியத் தேனை அங்காடி கோயில் அங்காடிகள் பெரிக்கடமை தரிக்கடமை × × × வாசல் பணம் திருமடை விளாகத்தில் வாசல் பணம் பத்தும் இப்பேர்ப்பட்டவைகளும் × × × தடுத்தாட்கொண்டருளிய நாயனாருக்குப் படிக்கு வந்தனத்துக்கு திருநாமத்துக் காணி இறையிலியாகத் தந்தோம் இவை சம்புவராயன் எழுத்து. × × × என்பதாம்.

இச் சாஸனத்தில் காலவரை விளங்கவில்லை. சம்புவராயன் என்பவன் திருவெண்ணைநல்லூர் தடுத்தாட்கொண்ட கிருபாபுரீசுவரருக்கு பல வரும்படிகளை நித்ய படிக்கு விட்டதாயும் சில இனங்களுக்கு வரியில்லாமல் மானியமாக ஏற்படுத்தியதாயும் தெரிகிறது. இதனால் சம்புவராயன் என்பவன் அப்பிரதேசத்தை ஆட்சிசெய்தவனாதல் வேண்டும்.

ஸ்ரீபெரும்புதூர் தாலூகா மணிமங்கலம் இராஜகோபாலப் பெருமான் ஆலயமண்டபத்தின் தென்வண்டை மதிலிலுள்ள சாஸனம்.

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் மதுரையும் ஈழமும் பாண்டியனிரும் முடித்தலை கொண்டருளிய ஸ்ரீ குலோத்துங்க சோழதேவற்கு யாண்டு 12-வது தனுநாயற்று அமரபக்ஷத்து சதயமும் திங்கள் கிழமையும் பெற்ற சித்திரை நாள் ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து குலோத்துங்க வளநாட்டு மணிமங்கலமான ராஜசேகரி மங்கலத்து மகாசபையோம் எழுத்து.

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ வண்டுவராபதி எம்பெருமான் கோயில் ஸ்ரீ கார்யஞ்செய்கிற காரம்பிச்செட்டி சேவைபட்டனும் ஸ்ரீவைஷ்ண-

ஸன்னாஸி நாட்டுத்திருச்சானுக்கண்டு இக்கோயில் திருவாய்க் குலத்து எம்பெருமானுக்கு ராஜாதி ஆரியர் ஒரு திருப்போனகம் அமுதுசெய்தருள இம்மண்டலத்து இந்நாட்டுக் கிழ்மாக் காட்டு சாட்டுத் திருக்கைத்துக் கண்ணப்பன் ஆகி அதிநாயகன் நிலைக்களமாயன் வன்னிய நாயனான உத்தமநிதி கன்னப்பன் + + + வளவனது.

இந்த சாஸனம், நிமம் ராஜாதி ஆரியல் பெருமான் அமுது செய்தருளுதற்கு வன்னிய நாயன் உத்தமநிதி கன்னப்பன் 600 குழி நிலம் வாக்கிவிட்டதை தெரிவிக்கின்றது. இவன் மூன்றாவது குலோத்துங்க சோழன் 12-வது (கி. பி. 1189-ல்) இல் அரசனை யிருந்தானெனத் தெரிகிறது.

செங்கல்பட்டுக்குத் தெற்கே 9 மயில் தூரத்திலுள்ள திருக்கழுக்குன்றம் வேதகிரீசுவரர் ஆலயத்தின் மூலஸ்தானத்திலுள்ள சாஸனம்.

+ + + கோவி ராஜகேசரி வர்மரான சக்ரவர்த்திகள் ஸ்ரீ குலோத்துங்கசோழ தேவற்கு யாண்டு எட்டாவது ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்துக் களத்தூர் கோட்டத்து களத்தூர் நாட்டு தன் கூற்று தேவதானம் திருக்கழுக்குன்றமான உலகளந்த சோழபுரத்து ஸ்ரீ மூலஸ்தான முடைய மகாதேவர்க்கு நம்மா நாட்டு சேர்ரான சோழ கோன் கன்னாளிலிருக்கும் பள்ளிச் செல்வன் பழமுடையனான குலோத்துங்க சோழப் பெரிய நாயன் வைத்த திருநந்தா விளக்கு ஒன்றினுக்கு அருமொழி தேவனுழக்கால் நிசதம் உழக்கு நெய்க்குவிட்ட சாவா மூவா பேராடு தொண்ணூறு × × × என்றவாறு.

இது குலோத்துங்கசோழன் ஆளுகை 14-ம் (கி. பி. 1078) ஆண்டில் வரையப்பட்டது. பள்ளிச்செல்வன் என்ற சிறப்பு பெயர் கொண்ட குலோத்துங்க சோழ பெரிய நாயன் திருநந்தா விளக்கு ஒன்றுக்கு உழக்கு நெய் நிசம் ஆலயத்திற்கு கொடுத்து வரும்பொருட்டு 90 ஆடுகளைவிட்டதை, இச்சாஸனம் தெரிவிப்பதுடன் பள்ளி என்னும் பதம் அரசர்களுக்கு சிறப்பாக வழங்கிவந்ததையும் காட்டுகிறது.

திருக்கழுக்குன்றத்து மலைமேல் வேதகிரீஸ்வரர் கோயில் பிரகாரத்திற்கு மேலண்டைச் சுவரில் எழுதியிருக்கப்பட்ட சாஸனம்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ மூன்றுமயோனத் திரிபிர்மாதிகள் முனிவர் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் வந்து சேவிக்கப் போதாதிடமென்று மண்டபம் திருமுன்னே வகுத்த வொகத்தவாவி திருக்கழுக்குன்றூர் சுக்கிலாழ் தொண்டனேக் காத்தநாயனை காத்தவாரிதுவே மன்னரியர்திறும் சாமசாத னிவனைத் தந்தே × × ×

செங்கல்பட்டுக் கருகில் திருவிடைச்சுரம் என்னும் ஸ்தலத்தில் சுமார் 400 வருடங்களுக்குமுன் காத்தவராயன் சேந்தவராயன் என்னும் வன்னி மன்னர்கள் ஆண்டுவந்த காலத்தில், காத்தவராயனால் திருக்கழுக்குன்ற மலைமேல் மண்டபம் வகுத்ததை இச் சாஸனம் தெரிவிக்கிறது.

திருமலை கோபுரத்திற்கும் வன்னத்திட்டிய துறைக்கும் மத்தியில் புதைக்கப்பட்ட படிகளின் பாறைமேலிருக்கும் சாஸனம்.

× × கோப்பரி கேசரி வர்மரான உடையார் ஸ்ரீராஜேந்திர சோழ தேவற்கு யாண்டு 12-வது ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்துப் பங்கான நாட்டு சவில் வகைமுறை நாட்டுப் பள்ளிச்சந்தம் வைகலூர் திருமலை தேவர்க்கு இளையமங்கை வைத்த திருநந்தா விளக்கொன்று. இதற்கு பூமி இருதங்காக இருபது இப்பூமியால் சந்திராதித்தியவரை இப்பள்ளிபுடைய ஆசங்ச சந்திருவித்தம் சந்தாவிளக் கொன்றும் பல்லவராயி தேவியார் இளையமங்கையார் சந்திராதித்தவரை வைத்த சந்தாவிளக் கொன்றுக்கு கொடுத்த காசு இருபது × × × என்றுளது.

இளையமங்கையார் என்னும் பல்லவ அரசி ஓர் சோழன் குமாரத்தி; இவள் பல்லவராஜனை மணம் புரிந்துகொண்டவள்: இப்பல்லவ அரசி, வைகலூர் திருமலைத்தேவர்க்குத் திருநந்தா விளக்குக்காக அறுபது காசும் இளையமங்கையார் இருபது காசும் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இதை மேற்படி சாஸனம் தெரிவிக்கிறது.

தென்னார்க்காடு ஜில்லா கூடலூர் தாலூகாவில் திருமாணிக்குழி வாமனபுரீஸ்வரர் கர்ப்பக்கிருகத்துக் கீழண்டை மதில் முகப்பின் வலதுபக்கத்திலுள்ள சாஸனம்.

× × × வீர சிம்மாசனத்துப் புவன முழுதுடையாளோடும் வீற்றிருந்தருளிய கோப்பரகேசரி வர்மரான திரிபுவன சக்ரவர்த்திகள் ஸ்ரீ குலோத்துங்க சோழதேவர்க்கு யாண்டு மூன்றாவது சிம்மாசனத்தமர்ந்து அமாவாசையும் பஞ்சமையும் திங்கள்கிழமையும் பெற்ற அஸ்வினிநாள் ராஜராஜ வளநாட்டு உடையார் திருமாணிக்குழி நாயனுக்கு இந்நாட்டில் கூடலூர் நாராயணன் எழிசை மோகனுன ஜனநாதகச்சிராயன் திருநந்தா விளக்கொன்றுக்கு சாவா மூவாப்பசு கூடிக. இப்பசு முப்பத்திரண்டும் கைக்கொண்டு இத்திருநந்தா விளக்கு ஒன்றும் சந்திராதித்தியவரை செலுத்தக் கடவோம் திருவுண்ணாழிகை சபையோம். இப்படி சம்மதித்து இவ்வுபயம் கொண்டோம். இது பன்மாஹேச்வரரக்ஷை × × என்று உளது.

இது, கூடலூர் அரச நாராயணன் எழிசை மோகனுன ஜனநாதகச்சிராயன் திருநந்தா விளக்குக்காக திருமாணிக்குழி ஆளுடைய நாயனுக்கு 32 பசுக்கள் விட்டதைத் தெரிவிக்கின்றது. இது காடுவெட்டிமார்களை யாட்சிபுரிந்த சோழபல்லவ மகாராஜருக்குத்தான் கச்சிராயர் என்னும் பட்டப்பெயருண்டு; விருத்தாசலம் தாலுகா முகாசா பரூர் ஜமீன்தார்களுக்கு காடுவெட்டிக் கச்சிராயர்களை என்றே வழங்கப்படுகிறது. அத்துடன் தென்னார்க்காடு ஜில்லாவிலுள்ள படையாட்சியார்களில் குடும்பங்களில் சிலர், கச்சிராயர் என்ற பட்டப்பெயருடையவர்களாகவே வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

காஞ்சிமாநகரில் ராஜநாராயண சம்புவராயர் கி. பி. 1365-ல் அரசியற்றிய காலத்து விஷ்ணுகாஞ்சி வரதராஜப் பெருமாள் ஆலய அபிஷேக மண்டபத்தின் தென்பாகத்தில் வரையப்பட்ட கல்வெட்டு.

ஸ்வஸ்தி ஸகலலோக சக்கிரவர்த்திகள் ஸ்ரீ ராஜநாராயண சம்புவராயருக்கு யாண்டு இருபதாவது ஆனி மீ உ௰ பெருமாள் அருளாளதன் கோயில் ஸ்தானத்தாருக்கு கல்வெட்டி பெருமாள் திருநாள் எழுந்தருளுகையில் ஆனைசம்பிரானிலும் குதிரை சம்பிரானிலும் ஸ்ரீ கருடாழ்வானிலும் எழுந்தருளும் திருவீதியிலே எழுந்தருளிவிக்கக் கடவோராகவும், திருத்தேரில் எழுந்தருளுகையில் திருநாள்தோறும் எழுந்திருநாளில் ஆத்தைக்கு கொண்டைகொண்டான் மண்டபத்து எழுந்தருளினால் மீளவும் எழுந்தருளிவிக்கக் கடவோராகவும் × × என்பதாம்.

இச்சாஸனத்தால், சம்புகுலத்து மன்னர்களில் முடிமன்னராயிருந்து சுமார் 600 வருஷங்களுக்குமுன் காஞ்சீபுரத்தில் அரசு செலுத்தியவன் ராஜநாராயண சம்புவராயனெனத் தெரிகிறது. இதற்குப் பின்னரே காஞ்சிபுரத்தை பல்லவன் ஆண்டிருந்ததெனவும், அவனது சமுகத்தே இரட்டைப் புலவர்கள் தெய்வீக உலாவை அரங்கேற்றினரெனவும் ஏற்படுகிறது. அவர்கள், தம் காதல், சம்புகுலம், பல்லவகுலம் யாவும் ஒன்றேயென விளக்கியிருக்கிறார்கள்.

நாராயணசம்புவராயர் சிம்மாஸனம் ஏறிய முதலாவது ஆண்டில் மஹாபலிபுரம் வராகசுவாமி கோயிலின் முன்மதிலில் எழுதியுள்ளதாவது.

+ + + + நாராயணன் சம்புவராயற்கு யாண்டு முதல் மாமல் நின்ற பெருமானுக்கும் திருமங்கை நாச்சியாருக்கும் [illegible] உள்ளது அஞ்சாவது முதல் திருவாராதனைக்கும் + + +

என்று எழுதியிருப்பதால், காஞ்சீபுரம் மஹாபலிபுரம் இரண்டிற்கும் விசேஷதானங்களை நாராயண சம்புவராயர் செய்ததைத் தெரிவிப்பதுடன், இவர் சுமார் 600 ஆண்டுகளுக்குமுன் அரசு புரிந்ததாகவும் ஏற்படுகிறது.

காஞ்சிபுரம் வரதராஜப் பெருமாள் அத்திகிரி பருவதத்திற்குத் தென்புறம் எழுதியிருக்கும் சாஸனம்.

ஸ்ரீ குலோத்துங்கசோழ தேவர்க்கு யாண்டு பதினாறாவது தேவேந்திர [illegible] ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து [illegible] கோட்டத்து நகரம் காஞ்சீபுரத்து திருவத்தியூர் நின்றருளிய அருளாளப்பெருமாள் ......அம்மையப்பர் தன்னுடைய பெருமாளான விக்கிரம சோழ சம்புவராயர் வைத்த திருநந்தா விளக்கு ஒன்றுக்கு விட்ட பசு (உ௰உ) [illegible] பொலிசை [illegible] கடவதாகவும் பாலமுதுக்கு விட்ட பசு [illegible] (௩௰) [illegible] இப்படி சந்திராதித்தவரைக்கும் செலுத்தக் கடவதாகக் கைக்கொண்டோம். + +

கி. பி. 1136-ல் அரசாண்ட 2-வது ஸ்ரீ குலோத்துங்க சோழன் பதினாறாவது ஆண்டில் விக்கிரம சோழ சம்புவராயர் விளக்கு காஞ்சிபுரம் வரதராஜப் பெருமாளுக்கு செய்வித்ததையும், பாலமுதுக்கு 40 பசுவும், 1-ரிஷபமும் விட்டதை இச் சாஸனம் தெரிவிக்கிறது.

காஞ்சி திருவத்தியூர் அருளாளப்பெருமாள் ஆலயத்தில் வரையப்பட்ட சாஸனம்.

+ + + மகா மண்டலேஸ்வர ஸ்ரீவீர [illegible] சகாப்தம் [illegible] சித்திரையாறு சம்வத்சரத்து ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்து [illegible] காஞ்சிபுரத்தில் திருவத்தியூர் நின்றருளிய பெருமாள் அருளாள நாதனுக்கு ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ மஹாமண்டலேஸ்வரன் பரம [illegible] பல்லவ குலதிலக பரத்வாஜ கோத்திர பவித்திரத்துக்கு ஸ்ரீ [illegible] காத்தான் [illegible]

ஆவசக்குவாய உபாயோகனை சத்தியசம்பாஷனை பரமபூஷனை விற்பவாந்தக விவாரனை வேஷனை திருவேங்கிடநாதனேறு வடிசால் சர்க்கரை நிதிபாராயணை ரெத்த சேனை நித்ய பரப்பிரமண்ட ருத்ராயத்தார ஜெகதங்க யைரவ புவனீதாரனை ரூபமாந்தரப்ப அநேக பிருதிருபதி மனிமகுட சரத்த சரணாரவிந்த பூலோக சாதுர்வர்ண பரிபாலக......ராஜலம் விக்கிரம விசாயமல்லாபுர வல்லவ மைசூரபுராதீ......ஜெகத்கோபால பல்லவாதித் திருநேத்திரனைய பல்லவராய + + என்று வரையப்பட்டிருக்கிறது.

இது, வீரதமனிதவராயர் ஆளுகையில் (கி. பி. 1879-ல்) காஞ்சியில் அரசாக விருந்த திருநேத்திரனைய பல்லவராயனைச் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றது. பல்லவச் சோழர்கள் பாரத்வாஜ கோத்திரம் வழக்கினைதயும் தெரிவிப்பதுடன், மல்லாபுர வல்லவ மைசூரபுராதீசர் என்பதால், காஞ்சிபுரத்திற்கும் மயிலை சுதாத்திற்கும் அரசர்களாக விருந்தார்களென குறிப்பிடுகின்றது. அதனால்தான் காஞ்சி பல்லவகோபுரத்தில் வன்னியர்களுக்கு ஆதிக்க மிருப்பதைப்போல், சென்னை மயிலாப்பூர் கோபுரநீபாசாதனை அதத்திரமும், சாஸனம் வன்னியர்கள் வசம் இருந்து வருகிறது.

வந்தவாசி தாலுகா வயலூர் திருவேதி மலையில் பெருமாள் ஆலயத்தின் தென்னண்டை சுவற்றிலுள்ள சாஸனம்.

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ.......திரிபுவன சக்ரவர்த்திகள் ஸ்ரீராஜராஜ தேவற்கு யாண்டு 15-வது ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து உத்தமசோழ வளநாட்டு வயலூரான குலோத்துங்க சோழ நல்லூரில் திருவேதிமலையில் என் பாட்டன் எழுந்தருளுவித்த அம்மை விண்ணகராழ்வார்க்கும் அம்மைக்கும்........திரு ஸாரம் சிறப்பு திருபூஜைக்கும் உள்ளிட்ட..................திருவல்லூரான சித்திரமேழி நல்லூரில் வெட்டிபும் காவலும் தனியாட

பெறும் கா. காணியை செல்லும் தேவதானக்கொடுத்து கல்வெட்டி விச்சேன் விண்டாலுவிய ஸ்ரீ அம்மையப்பனான எதிரிலி சோழகம்பீரானாயரீ ஸ் + + + என்றுளது.

1919௵ நவம்பர் 20உ யில் வந்தவாசி தாலுகா வயலூர் கிராமத்தில் கூடிய வன்னிகுல க்ஷத்திரிய மகாநாட்டிற்கு, ம-m-m-ஸ்ரீ சேலம் அ. அர்த்தநாரீச வர்மா, K. ஏகாம்பர நாயகர்களுடன் சென்றிருந்தகாலையில், வேதியூர் மலையின் ஆலயத்திலிருந்து இச்சாஸனம் அகப்பட்டது. மற்றும் அச்சுற்றுப்பக்கமுள்ள சரித்திர ஆராய்ச்சிகளை செய்தபோது எம்மெஜனின் ஆட்சிப்பிரயாணங்களும், அக்காலத்தில் எரிபட்ட ஆலயமேன்மைகளும், அது தற்காலம் சிதைந்திருப்பதையும் காண எங்களுக்கு ஆச்சரியமும் அடங்காதுக்கமும் தோன்றியது. அச்சாஸ்திரனைக் குறிப்புகளைக்கொண்டு வித்வான் சேலம் அ. அர்த்தநாரீச வர்மா அவர்கள் எழுதிய பாடல்கள் பின்வருமாறு.

சோதிரை வயலூரின் பூர்வாமம்
  குலோத்துங்க சோழநல்லூ ரென்பதாகும்
மீதலவு திருவேதி மலையின்மீது
  விண்ணகரத் திருமாலின் கோயிலுண்டு
சேதமுற்ற திவன்கோயில் தன்னேக்கானா
  சித்ரமேப் பலம்புலித்த திசைமேன்தோர்
பார்த்தகாம் புறமதல்தரி விக்கமூர்த்தி
  பணிசெய்யில் மறுபொருத்தல் பாவம்பாவம்.

குலைக்கின்று சாஸிநையிற் றிருவாய்ப் பாடி
  குன்றதனி லமர்க்கு கோயிலுண்டு
மனமுருகி யொட்டதிருக் கோலமாகும்
  மால்பாதம் பொய்கைதனில் மறிக்கநாளும்
தனைப்பரிய தீர்த்தங்கள் விரம்பவுண்டு
  தலைமதனை யாண்டவர்கள் சம்புவேந்தர்
எனைத்தருந்த வயலூரே மிராஜதானி
  இன்றுமதன் சின்னங்க ளெங்குந்தோன்றும்.

கலாழித்த பலகுறிகள் காட்டியவும்
கொடியவ ருன்னத்தை சிக்கச்செய்யப்
அககளும் புறகளும் மதிலும் குன்றம்
அகழிசூழ் கெக்கிக வேலைகளுமின்றி
தகவுடனே எதிரிவீர நாயகனப்பேர்
சம்புமன்னர் அரசாட்சி காலைக்கள்
பிகவுண்டு திருவேதி மலையின்மீது
விக்கிரம சோழனுடை விஜயர்தாமே.

கி. பி. 1420-ல் வீரசிங்கதேவ மகாராயன் ஆளுகையில் ஏற்பட்ட தாம்பிர சாஸனம்.

+ + + திருவெங்கடமுடையான் திருவிளையாட்டில் இராய மகாராஜர் வீரசிங்கதேவ மகாராஜர் பிரதி காமமான சம்பந்தர் குறிச் சித்த திருக்கோவலடியிலிருக்கும் வன்னிய ராஜ கோத்திரம் சம்ப்ரத நாயகன் குமாரன் முத்தைய நாயகன் உள்ளிட்டார் அனைவரும் எங்கள் காணியாட்சி இராயமான திருக்கை வேலை + + + என எழுதப்பெற்றுள்ளது.

இச்சாஸனத்தில், வன்னிய ராஜ கோத்திரம் சம்ப்ரத நாயகன் குமாரன் முத்தைய நாயகன் என்று வரைந்துள்ளது காண்க.

கி. பி. 1456-ல் ராஜவல்லபன் ஆளுகையில் ஏற்பட்ட பட்டயம்.

சென்னை திருவொற்றியூர் வசித்த x x x சாத்தாக்கரி கிராமத்துக் குருக்கள் சங்கராச்சாரியார் உத்தரவுப்படி அவர் முன்னிலையில் வன்னிய சின்னபிள்ளை தந்திரியுள்ளிட்டாருக்கு எழுதிக்கொடுத்த இரய சாஸனம் எங்கள் கிராம சாட்சியான சாத்தாக்கரி x x x என்று வரையப்பட்டிருக்கிறது. வன்னிய சின்னப்பிள்ளை தந்திரி என்பவன் ஓர் சேனைத்தலைவனாகும்.

அகழுசி சோள்ளிய பாகத்தில் கங்கைகொண்டானுக்குக் கிழக்கு சிவபூஜை புத்தேர்க்காட்டில் குத்துக்கல்லிலே எழுதியிருக்கப்பட்ட சிலாசாஸனத்துக்கு நகல்.

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீ மகா மண்டலேஸ்வரன் அரியதள விபாடன் ரூஷ ராய கண்டன் கண்டநாடு கொண்டு கொண்டநாடு கொடாதவன் பூர்வ தக்ஷிண பச்சிம உத்தர சமுத்திராதிபதியான முதலாக எம்மண்டலமும் கொண்டருளிய வீரப்பிரதாபராய குமாரனேகசுவரன் சகலாசகத்தி சுரகொத்த ராஜமன் பதிகொண்டு கோட்டத்து வன்னியர் தர்மப்படி அனுக்கிரகமான ஸ்ரீமத் கோலாகலம் நடந்துதன் இராய மகாராயர் திருமலைராயத் திருமல அச்சுததேவ மகாராயர் பிருதிவி ராஜ்யம் பண்ணியருளா நின்ற சகாப்தம் ஆயிரத்து நாற்பத்து ... நின்ற வர்த்தமான காத்திகை மாசம் முதல் இராயசத்துக் கொண்ட மாதங்களா குமாரன் திம்மப்ப முதலுக்கு கொடுத்த புரமான காவலுக்கு பண்ணுக்கு சென்னமாக்கு கொண்டு வடக்கு ஸ்ரீமன் மகாதேவர் ஒத்தமன் ... வித்தரிய பத்து வெங்கல தேவ மகாருதியின் ... முதலிய பார்கள் வருஷ சம்பன் வன்னியரும் ஆமுதம் ஆலோசித்து விக்காசம் பண்ணிக் கொடுப்ப திருமங்கல பண்ணுமான திருச் சாத்தியம் அசிவர சேனா மருமானின்னை இதனை + + + என்பதாகும்.

சுமார் 100 வருடங்களுக்குமுன் அச்சுததேவ மகாராயர் அரசியற்றிய காலத்தே இச்சாஸனம் ஏற்பட்டதாம், அப்போது வன்னியர்கள் பல கோட்டைகளில் அரசு புரிந்திருந்த தாய் இச் சாஸனம் தெரிவிக்கிறது.

தென்காசிதாலுகா அகோர சிவந்தபாதமுருடைய ஆதீனம் வன்னிய க்ஷத்திரிய வம்ச பாரம்பரை பட்டய சாஸனத்தின் நகல்.

சுபதிலமைசாந்த தேவர்குல வம்ஸவுத்தாரன் எதிர்த்தாரை இமையபோதில் கண்டனம் செய்ய கயிலாசபதி கருணை பெற்றோன் வீரவட்டகயி விளையாடின்ற புயவலிமை புனையோன் தேவர் கொண்டாட திக்குவிசையம் செய்தோன் அரக்கர்குல காலன் பொற்பூணாரம் கண்டசரமும் விரதண்டாமணியும் கல்நகைடையமும் இது முதலிய சர்வாபரணமும் உடையோன் இராஜாக்கள் பட்டவர்த்தனர் மகுடவர்த்தனர் மந்திரிகள் பிரபுக்கள் தளகர்த்தர் இத்தனைபேர் முதலியவர்கள் இருபுறமும் நிறைந்த கொலுமண்டபமுடையோன் வன்னிக்கொடியும் மீனக்கொடியும் புலிக்கொடியும் பஞ்சவர்ணப்பாவாடையும் சகல விருதுகளுடையோன் சத்திரபதி அரசுபதி வில் வன்னியகுலாதிபதி அக்கினி கோத்திரத்தான் ரூப்யத்திரகனடாயுத முடையோன் சமயணிமாலையுடையோன் செம்புசிம்மாசன அக்கினிகுதிரைகடாத்தி சத்துருவை செயம்பெண்ணி ஆதிபாத கீர்த்தியையுடையோன் தேவசம்பத்து முடையோன் தேவலோகம் விட்டு பூலோகம் வந்தோன் காஞ்சிபுரம் சிலாசாஸனத்துக்கு உடையவனும் சக்திபதுமைமதி வைத்திக்கும் உடையோன் திக்குகள்தோறும் தேவாலயம் பிரமாலயம் சீர்பாணித்தோன் தாம்பிரசாஸனத்துக்கு பழய ஆழ்வார் கோவிலுக்கு 6-கரணி விசையபாதிக்கு ஆழ்வார் குறிச்சியில் ஆழ்வார் கோவிலும் அதற்கு பூசை முதலியவைக்கு கா-காணி நிலமும் தர்மாசபதமாக விட்டுக்கொடுத்து பதினொரு கோட்டைக்கு தலைவன் அவுட்டதலன் இவர்களில் முதன்மைபெற்ற அக்கினிக்கோத்திரத்தான் வன்னிய வறாதுளா பாண்டியன் காஞ்சிபுரம் பிரமகுல அகோரசிவந்த பாதமுருடைய தேசிகாயர்களை தெரிசனை செய்து விபூதி பிரசாதம்பெற்று வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் காலத்தில் பெரிய குலகுருவாகிய அகோர சிவந்தபாத முருடைய தேசிகாயர்கள் தென்காசியில் விஸ்வாதுலையாபி சன்னதியில் சன்னதிமடத்திலிருந்து வந்திருப்பது தெரிந்துவந்து தெரிசனைசெய்து திருநீறு ஆசீர்வாதம் பெற்று தீக்ஷைசெய்து உபதேசம்பெற்று குருமொழிப்படியிருக்க சாலிவாகன சகாப்தம் 1382-மேல் விஸ்வேசுரர் சன்னதியில் எழுதிக்கொடுத்த பட்டயசாஸனமாவது பெரியகள் வம்சத்தார் பாரம்பரை குரு சன்னிதானத்துக்கு வருஷாவருஷம் தலைக்கட்டு 1-க்கு பணம் 2-ம் தீக்ஷைக்கு பணம் 10-ம் பெண்களில் வாழ்வு தப்பினவர்களுக்கு வாக்கும் கடமையும் கொடுத்துவிடிய காரியத்திற்கு பணமும் வழக்கப்படி தீர்த்தும் கொடுத்து பேதமில்லாமல் மாசகம் இதை தடை செய்தவர்கள் கோஹத்தி சிசுஹத்தி செய்தவர்கள் போகிற கெதியில் போவார்களாகவும் இதை விர்த்திசெய்தவர்களும் இத்தப்படி நடந்தவர்களும் அஷ்ட ஐஸ்வரியமும் சகல சம்பத்தும் பெற்று வாழ்ந்துகொண்டிருப்பார்களாகவும்.

இப்படிக்கு,

வறாதுளாபாண்டியன்.

இப்பட்டயமானது, சாலிவாகன சகாப்தம் 1382-ல் அதாவது 462 வருஷங்களுக்குமுன் அக்கினி (அதாவது ஆக்கினேய) கோத்திரத்தான வன்னிய வறாதுளாபாண்டியன், ஆழ்வார் கோவிலுக்கு நிலங்கள் விட்டதையும், காஞ்சிபுரம் பிரமகுல அகோர சிவந்தபாதமுருடைய தேசிகாயர்களை தரிசனம்செய்து விபூதிப் பிரசாதம்பெற்று, அவருக்கு சில காணிக்கைகள் ஏற்படுத்தியதாயும் தெரிவிக்கிறது.

பாண்டியர்கள் வன்னிய மரபைச்சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்கு, அதனைமுத்துப்புலவர் "பாருவார குலராம பாண்டிய வன்னியன் புகழும் பரிக்குடை" என்று பாடியிருப்பதற்கேற்ப, மேற்படி பட்டயத்திலும் வன்னிய வறாதுளா பாண்டியன் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. மதுரையையாண்ட பாண்டியர்கள் பரம்பரையில் உதித்தது, தற்காலம் ஏழாயிரம் பண்ணை அரண்மனையில் வீற்றிருக்கும் ராஜாராஜ ஸ்ரீமாச் அம்பைய குலசேகர, சிதம்

பரதுரைப் பாண்டிய, செப்புப்பரி ஆண்டுகொண்டார் என்று பூர்வமிருந்து வழங்கிவரும் பட்டப்பெயருக்கேற்ப, மேற்படி பட்டயத்திலும் செப்புப்பரியான அக்கினிகுதிரை டாத்தி என்று வருவனவற்றையும் உற்றுநோக்குவோர்க்கு, பலர் பல வாறு தந்தபோது க்ஷத்திரவம்சமென்றும், பாண்டியனென்றும் சொல்லிக்கொள்ள ஏதுவில்லையென்றும், பூர்வீகமிருந்து வம்ச வழியாகவரும் பாண்டியர்கள், வெகிரி, ஏறாமரம் பன்னிவனை அரசாபதி முதலிய வன்னிய ஜமீன்தார்களே யென்றும் விளங்கும்.

புதுவைமாநகருக்கடுத்த வில்லவனல்லூர் அக்கினி வம்ச க்ஷத்திரியராகிய வன்னியர் பட்டைய பூர்வோத்திரம்.

ஸ்ரீ மஹாமண்டலத்திலே அன்னை ஆரியராய் விபாடன் பாவைக்குத் தப்புவராத கண்டன் மூவராயகண்டன் கண்ட நாடு கொண்டு கொண்டநாடு கொடாதான், அடிக்கர் தளவிபாடன் அதிகர் மேகக்கவிர்த்தோன், ஒட்டியர் தளவிபாடன், ஒட்டியர் கோட்டத்தவிர்த்தோன், பிண்மண்டலமுக்கொண்ட ராஜாதிராஜன், இராஜபரமேஸ்வரன், இராஜமார்த்தாண்டன், இராஜேஸ்வரன், புயவசன், இராஜகம்பீரன், இராசகண்டப்பிரன், இந்திரவாக்தரன், அஸ்வபதி, கஜபதித்துரக்தரன், அக்ரபட்டேரு இராயன் அசாரணவீரு சரபாலன், கோதண்ட இராமன், சலிபுக இராயன், கன்னன். வாளுக்கு வீமன் தேர்க்கு அபிமன்னன்; துணைத்திற்குத் தருமன், அழகுக்கு அசுவன், ஆர்ப்பரத்துக்கு அரிச்சந்திரன், ஆண்மைக்கு அநுமான், அக்கினிக்கு அக்கினியன், குடைக்குக் கர்ணன், செல்வத்திற்கு அளகேசன், பலத்திற்கு வாயுபகவான், டலுக்குக் கதிரோன், உலகமும் உகமெல்லாம் பணிகொண்டருளிய வீரசிம்ம வன்னிய சிந்தியன், திருபுவனதேவ மஹா இராயர், அக்கதுதேவ மஹா இராயர், புஜபலதேவ மஹா இராயர், திருமலைதேவ

மஹா இராயர், சரிங்கதேவ மஹா இராயர், இராமதேவ மஹா இராயர், பிரவிடதேவ மஹா இராயர், மல்லிகார்ச்சுன தேவ மஹா இராயர் பிரிதிவி இராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணி அருளா நின்ற சகாப்தம் ஆயிரத் இருநூற்றுப்பத் ஆகிரச வருஷத்து மீனமாசத்து பூர்வபட்சத்து அஷ்டமியும் பூராட நட்சத்திரமும் பெற்ற சோமவார நாள் வடக்கரை விருதப் பட்டணம் சேர்மாதேவி இருக்கிறான், பாண்டியவள நாடு தொண்டைமண்டலம் சோழமண்டலம் பாண்டியமண்டலம் கொங்குமண்டலம் இந்த நாலு மண்டலத்திற்கு அழகான தொண்டைநாட்டுக் கழகான வில்லவனல்லூர் திருக்கோயில் வாழ் குருகுலராய்மை அய்யர்கள் க்ஷத்திரியராகிய வில்லவனல்லூரிலே அக்கினி ஜாதிக்கு படையப்பர்கள் உண்டாகின்றன. சமக்கு இனையை புதுமைத்திர மிருக்கின்றது. தென்தேசத்தில் சமது பல்லதுடி தங்கள் பேரும் விசாலமும் உண்டாக வேண்டுமென்று படைக்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள், நாம் இராய ஸ்தானத்திற்குப் போய்ச் சென்று படைக்கட்ட உத்திரவுபெற்று வருவோமென்று இருவர்களை வல்லவாடி நடுநாயக பண்டாரத்தார் கருத்தசமயனூர் பண்டாரத்தார் சின்னகுமார நாயனூர் பண்டாரத்தார் சிதம்பரம் மழவையா பண்டாரத்தார் சகி இராயர் பெரியண்ணா நாயனூர் சிற்றம்பல நாயனூர் தண்டலை நாயனூர் சண்டப்ப நாயனூர் அருள்நிகழ நாயனூர் மெய்ப்பொருள் நாயனூர் பண்டாரத்தார் இவர்களும்

சிலையெழுபது விருப்பிடிச் சிறப்பு 6-வது செய்யுள்.

பிடிகாகைப் புலவருக்கு மிருபொருளீந் திலொர்ந்தம்
அடிமீளக்கத் தொடிபணிவார்க் கரசருஞ் சொல்லையானத்
படிபுரக்க வழரித்த பணிமுடி காத்தமைத்
திடிபுரத்தி லுவன்றே பெறுமான முறுதலே.

மேற்சாஸனத்தில் கூறியதற்கிணங்க, இச்செய்யுளிலும் பண்ணுடிர் என்ற சொல்லுக்குரியார் வன்னியராவது காண்க.

* கண்டன்மார் துத்திரியார் படையாகியார் என்னும் பல பட்டப் பெயர் பெற்ற சோமகுலிய அக்கினி வம்ச பங்குடைரான உறவின் முறையார் அனைவரும் போய் இராஜ வன்னிய இராஜ ஸ்ரீ மல்லிகார்ச்சுனதேவ மகரா இராயனைக் கண்டு பேச அப்போது இராயரும் சிம்மாசனம் விட்டு இறங்கி மகுடம் வம்சத்தாரென்று தெரிந்து தேவாலய பூசையிருக்க மடத்தைத்தரும் நமக்கென்று இராயரும் கேட்க அப்போது காயலூர் பண்டாரத்தார் பாண்டிய மண்டலம் சோழமண்டலம் முதலிய மற்ற மண்டலங்களில் ஒரு மடங்கட்டியிருக்கும் தொண்டைமண்டலத்திலேயும் இருக்க வேண்டுமென்றார், இராயரும் சந்தோஷித்து உங்களுக்கு இடமில்லாமற் போமோவென்று தானத்தாரையழைத்து காயலூர் பண்டாரத்தார் அவர்களுக்கு இடம்விட்டுப் போமென்று சொல்ல அப்போது தானத்தார் மூத்த முதலியார் திருநாகத்தொண்ட முதலியார் நம்பித் திருஞானப் பண்டிதர் மற்றும் முற்றுத்துடையார் நம்பிக்குருக்கள் வயித்தியநாத குருக்கள் கோவில் கணக்கு கேயகணக்கு மற்றும் ஒண்டான தானத்தார் தலத்தாருக்கடி செவிநிதிலிக்க தேவர் முதலிய தேவர் தம்பிரானும் திருநாமத்தில் காணியான தெற்குத் தெருவில் தேரோடும் வீதியில் தென் சரிவில் பாவையர் மடத்திற்குக் கிழக்கு அம்பலத்தாடும் ஐயர் மடத்திற்கு மேற்கு சடையர் மடத்திற்கு வடக்கு அடிநீளத்துக்கு மேற்கு (எ௰) தெற்கு வடக்கு

நந்திக்கலம்பகம் 10-வது செய்யுள்.

* கோவஞ்சேசரி சொரிசொக்க வீழ்மல்லிமுக முருநுழைத்
சோதிவருக்கில் வெருமருக்கித் துவனியிப் துவன்ஞ்கண்டாம்
காதுமெரெசெத் பவைநந்தித் கண்டக்கி வைசாட்டு
மாதனிகேர விருக்கின்ற வரைமதற்றென் மடலெந்தே.

இடை சகனத்திற் தொக்விழுப்பதற் கினைக்க, நந்திக்கலம்பகத்திலும் பின்னைய ஆதிகளிலும் கண்டனென்னும் பட்டப் பெயர் வன்னியருக்கு வழங்கப்பட்டு வருதல் காண்க.

அடி (அ௰) அடி ஒன்றாக்கும் பொன் ஒன்றாக (எ௰) பொன்னுக்குக் கொண்டக்கொள்கி கல்லில் பேர்வெட்டி கட்டி கொணக்கட்டி மடங்கட்டிக் கொடுக்க காணியாக பட்டயமெழுதி காருமண்டகம் (இக) தெருவை குருமுர்த்தயம் கொண்டாடிக்கொள்வி மகுரா மடப்பிச்சை முட்டியும் திருவிளக்கும் திருச்சன்னம் பணிவிடை அத்திருமாலையும் உபயமும் வேதக்கு பூசையும் பண்ணி மடத்திலே இவரதி சர்க்கரைத்தி வெரிங்கா குருவை மடத்தில் வைத்து அந்தக் கிராமம் பண்டுடைதும் காயிதுர் பண்டாரத்தார் அனைவரும் வம்சமுடன் இருக்கிறதாக மடத்திற்குக் கட்டளையிட்டது உபய முதலித்திற்கும் பணம் ஒன்றும் அபய சக்காட்டு பணம் ஒருவிலவியானத்திற்கும் பொன் பத்தும்-ஒத்தி காட்டுக் கல்யாணத்து செய்யவருக்கும் பணம் பத்தும் மற்ற முடைத்தங்களுக்கு செய்யம் சாப்பிள்ளை வீட்டார் பணம் ஒன்றும், பெண் வீட்டார் பணம் ஒன்றும், பெண் தந்த பணம் ஒன்றும் மாதாதிதா குருபாத பூசை வரும்படி தரும் மடத்தில் சேரவேண்டியது, தண்டிகை துரைகள் பந்து பணமும் குடியிருப்புத் துடைபெற்ற அவ்வியிக்கன் அந்த பணமும் தாசியில் முற்றுத் தந்தெய்யவர் அயராதபணமும் மன்னகேடு கிராமத்தார் ஆதிவாருக்கு ஆதபடி தானியமும் களைவெட்டுக்கும் பதக்கு தானியமும் ஏருக்கு முக்குறுணி தானியமும் பேருக்குப் பத்துபணமும் கிராமருக்கு அந்த பணமும் கொடுக்கவேண்டியது. இது யாது அந்தவர் சொத்தை மடத்தில் சேர்த்து மடத்தாகம் சுவாட்சியை பெறவேண்டியது. இவ்வரும்படிகள் மடத்திற்குக் சேருகிறபடியால் சென்னாத்திலிதம் கோடி திருமணி திருதி திட்டப் பேர்களுக்கு அத்திரநிய முப்பிரசாதனைகளும் மடத்தி வருகின்றனவும்; இந்த மடாலயத்துக்கு தக்கமாக சேதித்தபெர்கள் மாதாபிதாக்களே இரட்சித்து கொலையம் ரிசகலயம் பூதானம் கோதானம் கன்னிகாதானம் செய்த பலனைப் பெறுவார்கள். ஸ்ரீமது வில்லவராஜாதிசேஷ திருக்கோவைபாட்டுவிசாரிக்கை குமாரசாமி சந்திராதாம் விளக்குகுமோய் விளக்குவார்கள். மடத்திற்கு அறுப்பக் கட்டளையிட்டது

[illegible]

வைத்தீஸ்வரன் கோயில் வள்ளியர் மடாலய தருமசாலைத்தின் விவரம் வருமாறு.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இது, வள்ளிமணக்காதையும், [illegible] [illegible] புராணம் 818, 819-ஆம் பக்கங்களில் பார்க்கவும்.

காஞ்சீபுரம் அனவரத சமுத்திரப்பட்ட முத்துக்கசேஸ்வர குருசுவாமியாரவர்கள் மடத்துச் செப்பேட்டிலுள்ள விஷயமாவது:—

கலியுகம் [illegible] ஆண்டுக்குச் செல்லாநின்ற சாலிவாகன சகாப்தம் [illegible] பிரமாதி [illegible] மேல் செல்லாநின்ற [illegible] [illegible] பங்குனி மாதம் [illegible] [illegible] வீரப்பிரதாப [illegible] [illegible] கலிராஜேந்திர சோழன் [illegible] ஸ்ரீமத் [illegible] காஞ்சீ [illegible] திருவேகம்ப [illegible] பூர்ணத்தில் [illegible] குருவாயிருக்கிற அனவரத சமுத்திரப்பட்ட முத்துக்கசேஸ்வர குருசுவாமியாரவர்கள் மடத்துக்கு [illegible] வன்னிய [illegible] வன்னியர் [illegible] வன்னியர் வீரப்பிரதாப வன்னியர் [illegible] வன்னியர் [illegible] அரசர்கள் சேர்ந்து காஞ்சீபுரம் முதல் [illegible] சேர்ந்து, [illegible] ராமேசுபுரத்துக்கு சேர்ந்து இருக்கப்பட்ட வன்னிய அரசர்களும் சேர்ந்து வன்னிய அரசர்களுக்குப் பட்டத்துக்கொடுக்கிற பிராமணர்களுக்கு [illegible] குருக்களும் சேர்ந்து [illegible] முதலான சமயாதிபர்களுக்கு கட்டளை [illegible] அந்தச் செப்பேட்டில் எழுதியிருக்கிறது.

இச்செப்பேடானது 1151-வருஷங்களுக்குமுன் ஆட்சி புரிந்த கலிராஜேந்திர சோழன் காலத்தில் ஏற்பட்டது. இதில் வன்னிய புராணத்திலுள்ளபடி சம்பு மகாமுனிவர் வேள்வித் தீயினின்றும், வாதாபி இல்வலன் என்னும் அசுரர்களை சம்மஹாரம் செய்ததையும், வன்னிய அரசர்களின் வீரதீர பிரதாபத்தையும், அவர்கள் ஆண்ட சாம்ராஜ்ய செய்தியும் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. [illegible] சக்கரத்தின் [illegible] [illegible] சமயத்தில் [illegible] [illegible] சம்பந்திய குருக்களுக்கு, சம்பந்திய [illegible] பெயர் [illegible] குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

வடாற்காடு ஜில்லா போளூர் தாலுகா படைவீடு ராஜ ஸ்ரீ மாணிக்ய படைவீடு சோமநாதேஸ்வரர் ஆலயத்தின் கிழக்கண்டை மதிலுள்ள சாஸனம்.

[illegible] ஸ்ரீமன் மஹாமண்டலேஸ்வரன் அரிராய விபாடன் பாஷைக்குத் தப்புவராயர் கண்டன் மூவராயரை [illegible] கண்டன் [illegible] கொண்டான் பூர்வ தட்சிண பச்சிம உத்தர சமுத்திராதிபதி ஸ்ரீமன் ராஜாதிராஜ ராஜபரமேஸ்வரன் ஸ்ரீ வீரப்பிரதாப [illegible] [illegible] மகாராயர் பிருதிவீ ராஜ்யம் பண்ணி அருளாநின்ற சகாப்தம் [illegible] மேல் செல்லாநின்ற [illegible] [illegible] சோமவாரமும் [illegible] பெற்ற [illegible] [illegible] படைவீடு ராஜ்யம் [illegible] இடக்கையும் மகா நாட்டாரும் [illegible] படைவீடு [illegible] சோமநாதேஸ்வரர் [illegible] [illegible].

இச்சாஸனம் [illegible] வருஷங்களுக்குமுன் [illegible] மகாராயர் காலத்தில் ஏற்பட்டது. இச்சாஸனத்தில் குறிப்பிட்டபடி [illegible] படைவீடு [illegible] இடக்கை மகா நாட்டாரும் [illegible] சோமநாதேஸ்வரருக்கு தானங்கள் செய்ததாய் தெரிகிறது. இதிலிருந்து [illegible] வன்னிய [illegible] ருக்கு [illegible] படைவீடு மகா நாட்டார் என்றே பெயர் வழங்கியிருக்கிறது.

விஷ்ணு காஞ்சீபுரம் வரதராசப் பெருமாள் கோயில் தென் பக்கம் மலையாள நாச்சியார் சன்னிதியில் எழுதியிருக்கப்பட்ட சாஸனம்:

ஸ்ரீ ஸ்ரீ திரிபுவன சக்கிரவர்த்திகள் ஸ்ரீராஜராஜ தேவர்க்கு யாண்டு [illegible] மிதுனநாயற்று அபரபக்ஷத்து [illegible] செவ்வாய்க்கிழமையும் பெற்ற திருவோணத்து நாள் [illegible] சோழமண்டலத்து [illegible] நகரம் காஞ்சீபுரத்து திருவத்தியூர் நின்றருளிய அருளாளப் பெருமாளுக்கு மலைமண்டலத்து [illegible] பாலையூர் சோமன் சாமந்தனுள் [illegible] மழவராயன் வைத்த திருநந்தா விளக்கு ஒன்றுக்கு [illegible] பசு [illegible] பசு [illegible] பசு [illegible] இவ்வோலை பணிவின் கொடுத்தோம். அருளாளப் பெருமாள் கோயில் ஸ்தானத்தார் இப்படி கோயில் கணக்கு தேவமுடையான் தேவப்பெருமாள் அருளாளப் பிரியன் எழுத்து.

கி. பி. 1011-ல் திரிபுவன சக்கரவர்த்திகளாக ஆட்சிபுரிந்த ராசராச தேவர் சிம்மாசனம் ஏறிய 12-வது ஆண்டில், சேர நாட்டிய மலைமண்டலத்து பாலையூர் சோமனான சாமந்தன் [illegible] என்னும் சோழமன்னன், காஞ்சீபுரம் வரதராசப் பெருமாளுக்கு திருநந்தாவிளக்கு அமைத்து ஆதரவு செய்யும், [illegible] தானம் செய்ததை, இப்படி சாஸனம் தெரிவிக்கிறது. மழவராயர் என்னும் பட்டமானது அக்னிகுலத் தரசர்களாகிய சேர அரசர்களுக்கே உரியதாகும். அப்பட்டமுடைய சேர்ந்த அரியலூர் ஜமீன்தார்களுக்கும் இன்றும் மழவராயர் பட்டமே வழங்கிவருகிறது. இதற்கேற்ப விருத்தாசலம் அரியலூர் சாஸனங்களிலும், இப்பெயர் வெளியிடப்பட்டிருப்பதும் தெரிந்துகொள்க.

விருத்தாசலம், விருத்தாசல ஈஸ்வரர் உச்சிகால கட்டளை பேரிடத்திலுள்ள தாம்பிர சாஸனம்:

சாஸனமுடையவர் பேர், அகரம் நிலைவிட்ட வங்கப்ப மழவராய நயினார், சாஸனத்தின் பிரதி.

[illegible] விருத்தாசல [illegible] அகரம் நிலைவிட்ட [illegible] மழவராய நயினார் [illegible] புண்ணியமாக [illegible] தாம்பிர சாஸனம் [illegible] பெரியநாயகர் [illegible] புண்ணியம் [illegible] கட்டளைக்கு [illegible].

இந்த தாம்பிர சாஸனம் ஏற்பட்ட வருஷம் விளங்கவில்லை. அரியலூரில் ஆட்சிபுரிந்த அரசர் [illegible] மழவராய நயினார் காலத்தில், சாஸனத்தில் கண்டுள்ளவைகளைக் கொண்டு [illegible] தெரிகிறது. அரியலூர் ஜமீன்தார்களுக்கு [illegible] மழவராயர் என்ற பட்டப்பெயர் வழங்கிவருகிறது. அரியலூர், உடையார்பாளையம், [illegible] ஜமீன்தார் [illegible] வன்னிய [illegible] இவர்களுக்குள்ள சாஸனம் [illegible] மழவராயர் என்ற [illegible] கிடைத்தது.

[illegible] கோயில் [illegible]
[illegible] சாஸனம்.

[illegible] × [illegible] 198 [illegible]

உடையார் பாளையம் வரதராசப்பெருமாள் கோவில் [illegible] சாஸனம்.

[illegible] × × [illegible] உடையார் பாளையத்தில் [illegible] ஸ்ரீ வரதராசப்பெருமாள் [illegible] × × × × × × × × × × × × × × × × × × × [illegible]

பட்டிருக்கிறது. இக்காலம் 172 வருடங்களுக்குமுன் [illegible] விஜய [illegible] நாயக்கர் காலத்தில் உடையார் பாளையம் ஸ்ரீ வரதராசப்பெருமாளுக்கு [illegible] கட்டளைக்கு [illegible] விட்டதைத் தெரிவிக்கிறது.

மேற்கண்ட செய்யுளில், [illegible]

[illegible]

“[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]”

என்பவை அவர்கள் கூறிப்போந்தனர். இவ் வல்லாளரின் புகழ் சரித்திரங்களையும் அவர்கள் திருவுருவப் படங்களையும், சேர்த்து வள்ளியன்னார் சரித்திரம் என ஒரு சரித்திரத்தை வெளியிடத் தீர்மானித்திருக்கிறேன்; அந்நூலில் அதனை விரிவாக எழுதுவேன்.

அன்பர்களே! "என்னயிருக்கிறது கடையிலே இருக்கிறது கடையப் பட்டிலேயே" என்னும் பழமொழிக்கிணங்க, தற்காலம் மிதாய நிலைமை அடைந்திருக்கும் வள்ளியர்களுக்கு அரசர் பாரம்பரியத்தையும், செம்பியர், சோழர்கள் அரசர்கள் பல இருந்தும், கல்வியில்லாக் குறைவே பெருங்குறையாக இருக்கிறது. அதோடு அறிவுக்களஞ்சியமான பண்டைக்கால தொடக்க அரசாண்ட ராஜ வம்சத்தியார்களின் செல்வம், செந்தமிழ் பட்டம் பெற்றிருந்தும் தொன்மையாய் விட்டமையால் கல்வி நிறுத்தினர்; கல்வி நிறுத்தப்பட்டதினால் குறைந்தது; பக்தி ஈசுரர்கள் குறைந்து வருமை பெருகிவிட்டது; இதனுள் செழித்தோட்டியமன்றோ இளமையும், செம்பியர் வெள்ளாளர்களும் அறிந்தவர். வள்ளிகுல சந்ததியார்கள் இவர்கள்தானோ? அல்லது வேறுயாரோ என்று அன்னியர் நினைக்க அவ்வளவு மிதாய நிலைமையடைந்தனர். இதுவெல்லாம் கவனித்தே, நினைக்குந்தோறும் இதய துன்பமாகவிருக்கும் வள்ளிகுல சத்திரிய சமூகத்தினர் அதனைக் களைந்து, அவர்கள் சரித்திரத்தின் பொருட்டு பலதுறையிலும் பாடுபட்டு வருகின்றனர். அன்ன சோமசுந்தரம் பாவி, கல்வி, ஒழுக்கம், [illegible], விவசாயம் முதலிய துறைகளில் முன்னேற்றமடைந்து, முன்னிருந்தபடி குலத்தின் பெருமை காத்து, [illegible] கைகொடுத்து வள்ளியர் பெருமை பரப்ப, உண்மை [illegible] அறிவிற்கு வழிகாட்டி வாழ ஸ்ரீ சொக்கநாதப்பெருமானை பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஜயம். ஜயம். ஜயம்.

வள்ளிகுலதீபிகம் முற்றிற்று.

68904

7592